Ἀρ: 98

εὐαγγέ
ἐν ἡ τῶν
ἀρχομ(έν)ε

ἀπὸ ἁγίας καὶ μεγάλης κυ(ριακῆς) τοῦ
πάσχα· μέχρι τῶν ἐνιαυ(τῶν),
ὁ λουκᾶ καθεκάστην ἡμέ(ραν).

Εἰς κ(αὶ) α' ἰω(άννου).

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος +
καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θ(εό)ν· καὶ θ(εὸ)ς ἦν
ὁ λόγος. οὗτος ἦν
ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν
θ(εό)ν. πάντα δι' αὐ-
τοῦ ἐγένετο + καὶ χω-
ρὶς αὐτοῦ ἐγένετο
οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. +
ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν
· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς
τῶν ἀν(θρώπ)ων· καὶ τὸ
φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ
φαίνει· καὶ ἡ σκοτία

3
ἐγένετο ἄνθρωπος
ἀπεσταλμένος πα-
ρὰ θ(εο)ῦ ὄνομα αὐ-
τῷ ἰωάννης· οὗτος
ἦλθεν εἰς μαρτυρί-
αν ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός + ἵνα
πάντες πιστεύσωσι
δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖ-
νος τὸ φῶς + ἀλλ' ἵνα
μαρτυρήσῃ περὶ
φωτός + ἦν τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ὃ φω-
τίζει πάντα ἄν(θρωπ)ον
ἐρχόμενον εἰς τὸν
κόσμον + ἐν τῷ κόσμῳ
ἦν καὶ ὁ κόσμος δι'
αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ
κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔ-
γνω + εἰς τὰ ἴδια
ἦλθε· καὶ οἱ ἴδιοι αὐ-
τὸν οὐ παρέλαβον +
ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐ-
τὸν ἔδωκεν αὐτοῖς

...αν... τοῖς πισ-
τεύουσιν εἰς τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐ-
ξ αἱμάτων· οὐδὲ
ἐκ θελήματος σαρ-
κός· οὐδὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρὸς ἀλλ'
ἐκ θυ ἐγεννήθη-
σαν· καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο καὶ ἐσκή-
νωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ
ἐθεασάμεθα τὴν
δόξαν αὐτοῦ δόξαν
ὡς μονογενοῦς παρὰ
πρς πλήρης χάριτος
καὶ ἀληθείας· Ἰωάν-
νης μαρτυρεῖ πε-
ρὶ αὐτοῦ καὶ κέκρα-
γε λέγων· οὗτος ἦν
ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος· ἔμ-
προσθέν μου γέγονεν
ὅτι πρῶτός μου ἦν·
Καὶ ἐκ τοῦ πληρώμα-
τος αὐτοῦ ἡμεῖς πάν-

τες ἐλάβομεν καὶ
χάριν ἀντὶ χάριτος·
ὅτι ὁ νόμος διὰ μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις
καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ιυ
χυ ἐγένετο·

Ἐκ κα ἰω

Θν οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε· ὁ μονο-
γενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς
τὸν κόλπον τοῦ πρς
ἐκεῖνος ἐξηγήσατο·
Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου·
ὅτε ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ
Ἱεροσολύμων ἱε-
ρεῖς καὶ λευΐτας ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐτόν·
σὺ τίς εἶ· καὶ ὡμολό-
γησε καὶ οὐκ ἠρνήσα-
το· καὶ ὡμολόγησεν
ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ
χς· καὶ ἠρώτησαν αὐ-
τόν ...

καὶ λέγει· οὐκ εἰμί. ὁ
προφήτης εἶ σύ; καὶ
ἀπεκρίθη· οὔ. εἶ-
πον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵ-
να ἀπόκρισιν δῶ-
μεν τοῖς πέμψα-
σιν ἡμᾶς· τί λέ-
γεις περὶ σεαυτοῦ;
ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
εὐθύνατε τὴν ὁδὸν
κυ̅· εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ·
καθὼς εἶπεν ἠσα-
ΐας ὁ προφήτης.
Καὶ οἱ ἀπεσταλμέ-
νοι ἦσαν ἐκ τῶν φα-
ρισαίων· καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν καὶ
εἶπον αὐτῷ· τί οὖν
βαπτίζεις· εἰ σὺ οὐ-
κ εἶ ὁ χ̅ς̅ οὔτε ἠλίας
οὔτε ὁ προφήτης;
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰωάννης λέγων·

ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕ-
δατι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐ-
κ οἴδατε· αὐτός ἐστιν
ὁ ὀπίσω μου ἐρ-
χόμενος· ὃς ἔμπρο-
σθέν μου γέγονεν·
οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν
ἱμάντα τοῦ ὑποδή-
ματος. ταῦτα ἐν βη-
θανίᾳ ἐγένετο πέ-
ραν τοῦ ἰορδάνου·
ὅπου ἦν ἰωάννης
βαπτίζων.

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ὁ πέτρος ἀναστὰς
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον· καὶ παρα-
κύψας βλέπει τὰ
ὀθόνια κείμενα
μόνα· καὶ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτὸν θαυ-
μάζων τὸ γεγονός.

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν
ἦσαν πορευόμενοι
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
εἰς κώμην ἀπέχου
σαν σταδίους ἑξήκον
τα ἀπὸ Ἱλήμ, ᾗ ὄνο
μα Ἐμμαοῦς· καὶ αὐ
τοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλ
λήλους περὶ πάν
των τῶν συμβεβη
κότων τούτων· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν
αὐτοὺς καὶ συζητεῖν
καὶ αὐτὸς ὁ ἰς ἐγγίσας
συνεπορεύετο αὐτοῖς·
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ
τῶν ἐκρατοῦντο τοῦ
μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι
οὗτοι οὓς ἀντιβάλ
λετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες καὶ
ἐστε σκυθρωποί;
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ

ὄνομα Κλεόπας εἶ
πε πρὸς αὐτόν· σὺ
μόνος παροικεῖς Ἱλήμ
καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γε
νόμενα ἐν αὐτῇ ἐν
ταῖς ἡμέραις ταύταις;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖ
α; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
τὰ περὶ Ἰυ τοῦ Ναζω
ραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης δυνατὸς
ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐ
ναντίον τοῦ θυ καὶ
παντὸς τοῦ λαοῦ·
ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες
ἡμῶν εἰς κρίμα θα
νάτου καὶ ἐσταύρω
σαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ
ἠλπίζομεν ὅτι αὐ
τός ἐστιν ὁ μέλλων
λυτροῦσθαι τὸν Ἰηλ·
ἀλλά γε σὺν πᾶσι του
τοις τρίτην ταύτην

την ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀ
φ' οὗ ταῦτα ἐγένετο·
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τι
νες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν
ἡμᾶς γενόμεναι ὀρ
θριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶ
μα αὐτοῦ ἦλθον λέ
γουσαι· καὶ ὀπτασίαν
ἀγγέλων ἑωρακέναι
οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν·
καὶ ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ
μνημεῖον καὶ εὗρον
οὕτως καθὼς καὶ
αἱ γυναῖκες εἶπον·
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον·
Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρ
δίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐ
πὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλη
σαν οἱ προφῆται· οὐ
χὶ ταῦτα ἔδει πα
θεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελ

θεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ· καὶ ἀρξάμε
νος ἀπὸ Μωσέως καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν
προφητῶν διερμή
νευεν αὐτοῖς ἐν πά
σαις ταῖς γραφαῖς τὰ
περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤγγι
σαν εἰς τὴν κώμην οὗ
ἐπορεύοντο· καὶ αὐ
τὸς προσεποιεῖτο πορ
ρωτέρω πορεύεσθαι·
Καὶ παρεβιάσαντο
αὐτὸν λέγοντες· μεῖ
νον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς
ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέ
κλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα· καὶ
εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι
σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγέ
νετο ἐν τῷ κατακλι
θῆναι αὐτὸν μετ' αὐ
τῶν· λαβὼν τὸν ἄρ
τον εὐλόγησε καὶ κλά
σας ἐπεδίδου αὐ
τοῖς· αὐτῶν δὲ διη

ηνυχθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς
ἄφαντος ἐγένετο
ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπον
πρὸς ἀλλήλους· οὐχ
ἡ καρδία ἡμῶν καιο-
μένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς
ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν
ἡμῖν τὰς γραφάς· καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς
ἱλημ· καὶ εὗρον συνη-
θροισμένους τοὺς ἕν-
δεκα καὶ τοὺς σὺν αὐ-
τοῖς λέγοντας ὅτι
ἠγέρθη ὁ κς ὄντως καὶ
ὤφθη σίμωνι· καὶ
αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ
ὡς ἐγνώσθη αὐ-
τοῖς ἐν τῇ κλάσει
τοῦ ἄρτου.
τῇ [illegible] μηνί

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἱστήκει ὁ ἰωάννης
καὶ ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ δύο· καὶ
ἐμβλέψας τῷ ῑυ πε-
ριπατοῦντι λέγει·
ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θῦ·
καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ
οἱ δύο μαθηταὶ λα-
λοῦντος καὶ ἠκο-
λούθησαν τῷ ῑυ·
στραφεὶς δὲ ὁ ῑς καὶ
θεασάμενος αὐτοὺς
ἀκολουθοῦντας
λέγει αὐτοῖς· τί ζη-
τεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐ-
τῷ· ῥαββί, ὃ λέγεται
ἑρμηνευόμενον δι-
δάσκαλε, ποῦ μένεις;
λέγει αὐτοῖς· ἔρχε-
σθε καὶ ἴδετε. ἦλ-
θον καὶ εἶδον
ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐ-
τῷ ἔμειναν
[illegible] ἐκείνην·

ὥρα ἦν ὡς δεκάτη· ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα· καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον χς· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ιν· ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ ις εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος· ἀρχ Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ ις ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει [illegible] μοι·

ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου· εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν, ἰν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ ις τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ ις καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε

φίλιππον φωνῆ
σαι ὄντα ὑπὸ τὴν συ
κῆν εἶδόν σε· ἀπεκρί
θη ναθαναὴλ καὶ λέ
γει αὐτῷ· ῥαββί σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σὺ εἶ ὁ βα
σιλεὺς τοῦ ἰσραήλ· ἀπε
κρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ
τῷ· ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἶ
δόν σε ὑποκάτω τῆς
συκῆς πιστεύεις·
μείζω τούτων ὄψει·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ᾽
ἄρτι ὄψεσθε τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγότα
καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ
θεοῦ ἀναβαίνοντας
καὶ καταβαίνοντας
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· τῇ ε΄ τῆς διακ(αινησίμου)·

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄν
θρωπος τις ἦν ἐκ τῶν φα
ρισαίων νικόδημος

ὄνομα αὐτῷ ἄρχων τῶν
ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν
πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ῥαββί· οἴ
δαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐ
λήλυθας διδάσκαλος·
οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποι
εῖν ἃ σὺ ποιεῖς ἐὰν
μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ᾽ αὐτοῦ·
ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἄνωθεν οὐ
δύναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νι
κόδημος· πῶς δύνα
ται ἄνθρωπος γεννηθῆ
ναι γέρων ὤν· μὴ δύ
ναται εἰς τὴν κοι
λίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύ
τερον εἰσελθεῖν καὶ
γεννηθῆναι· ἀπεκρί
θη ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν

λέγω σοι ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστι. μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλλ᾽ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ

ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

τῇ β΄ τῆς α΄ ἑβδ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς· καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους· καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε
[illegible]

τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς· ἀπεκρίθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος καὶ

σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερεῖς αὐτόν· ἐκεῖ-
νος δὲ ἔλεγε περὶ
τοῦ ναοῦ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ· ὅτε οὖν
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·
ἐμνήσθησαν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦ-
το ἔλεγε· καὶ ἐπίστευ-
σαν τῇ γραφῇ καὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ ις :-
ἐκ κα ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλ-
θεν ὁ ις καὶ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰου-
δαίαν γῆν καὶ ἐ-
κεῖ διέτριβε μετ' αὐ-
τῶν καὶ ἐβάπτιζεν· ἦν
δὲ καὶ ἰωάννης βα-
πτίζων ἐν αἰνὼν ἐγ-
γὺς τοῦ σαλείμ· ὅτι
ὕδατα πολλὰ ἦν ἐ-
κεῖ· καὶ παρεγίνον-
το καὶ ἐβαπτίζον-
το· οὔπω γὰρ ἦν βε-
βλημένος εἰς τὴν φυ-
λακὴν ὁ ἰωάννης·
Ἐγένετο οὖν ζήτησις
ἐκ τῶν μαθητῶν ἰ-
ωάννου μετὰ ἰουδαί-
ου περὶ καθαρισμοῦ·
καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
ἰωάννην· καὶ εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί· ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν τοῦ
ἰορδάνου· ᾧ σὺ μεμαρ-
τύρηκας· ἴδε οὗτος
βαπτίζει· καὶ πάν-
τες ἔρχονται πρὸς
αὐτόν· ἀπεκρίθη
ἰωάννης καὶ εἶπεν·
οὐ δύναται ἄνθρω-
πος λαμβάνειν οὐδὲν
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· αὐτοὶ
ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖ-
τε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ
ἐγὼ ὁ χς· ἀλλ' ὅτι ἀ-
πεσταλμένος εἰμὶ
ἔμπροσθεν ἐκείνου·

ὁ ἔχων τὴν νύμφην
νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φί
λος τοῦ νυμφίου ὁ ἑ
στὼς καὶ ἀκούων αὐ
τοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ
τὴν φωνὴν τοῦ νυ
μφίου· αὕτη οὖν ἡ
χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλή
ρωται· ἐκεῖνον δεῖ
αὐξάνειν ἐμὲ δὲ
ἐλαττοῦσθαι· ὁ ἄνω
θεν ἐρχόμενος ἐπά
νω πάντων ἐστίν· ὁ
ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς
γῆς ἐστι καὶ ἐκ τῆς γῆς
λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐρχόμενος ἐπάνω
πάντων ἐστὶ καὶ ὃ
ἑώρακε καὶ ἤκου
σε τοῦτο μαρτυρεῖ·
καὶ τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβά
νει· ὁ λαβὼν αὐτοῦ
τὴν μαρτυρίαν ἐ
σφράγισεν ὅτι ὁ θ(εὸ)ς

ἀληθής ἐστιν:-

ἐκ κα(τὰ) Ἰω(άννην)

Ο ὔσης ὀψίας τῇ ἡ
μέρᾳ ἐκείνῃ τῇ
μιᾷ τῶν σαββά
των καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων ὅπου
ἦσαν οἱ μαθηταὶ
συνηγμένοι διὰ τὸν
φόβον τῶν Ἰουδαίων·
ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἔστη εἰς
τὸ μέσον καὶ λέγει αὐ
τοῖς· εἰρήνει ὑμῖν·
καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔ
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖ
ρας καὶ τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ
μαθηταὶ ἰδόντες τὸν
κ(ύριο)ν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάλιν· εἰρήνει
ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλ
κέν με ὁ π(ατ)ὴρ κἀγὼ πέμπω
ὑμᾶς· καὶ τοῦτο
εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ
λέγει αὐτοῖς· λάβετε

των αφιωμεν· ἄν τινων
ἀφειτε τας αμαρτι
ας· αφιονται αὐτοῖς·
ἄν τινων κρατειτε
και κρατηνται· θω
μας δὲ εἷς ἐκ των ιβ
ὁ λεγομενος δι
δυμος· οὐκ ειν μετ αυ
των ὅτε ἦλθεν ὁ ις·
Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ αλ
λοι μαθηται· ἑωρα
καμεν τὸν κν· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς ἐὰν μη
ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐ
τοῦ τὸν τύπον των ἥ
λων· και βαλω τον
δακτυλον μου εις τον
τύπον των ἥλων·
και βαλω την χειραν μου
εις την πλευραν αὐ
του οὐ μὴ πιστεύσω·
τε τ ευ ιη της πανν·
Και μεθ ημερας ὀκτω
παλιν ἦσαν ἔσω
οἱ μαθηται αὐτοῦ

θωμας μετ αὐτων·
ἔρχεται ὁ ις των θυρων
κεκλεισμενων· και ἔ
στη εἰς το μεσον και εἶ
πεν· εἰρηνη ὑμῖν·
Εἶτα λεγει τω θωμα· φε
ρε τον δακτυλον σου
ὧδε και ἴδε τας χεῖ
ρας μου· και φερε την
χειρα σου και βαλε
εις την πλευραν μου
και μη γινου απιστος
αλλα πιστος· και απε
κριθη θωμας και εἶ
πεν αὐτω ὁ κς μου και
ὁ θς μου· λεγει αὐτω
ὁ ις ὅτι ἑωρακας με
πεπιστευκας· μακα
ριοι οἱ μη ἰδοντες και
πιστευσαντες· πολ
λα μεν οὖν και αλλα
σημεια εποιησεν ὁ ις
ενωπιον των μαθη
των αὐτου α οὐκ ἐσ
τιν γεγραμμενα ἐν

[illegible]

τῶ ὀνόματι [illegible] +
ταῦτα δὲ γέγραπται
ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ
ἰς ἐστιν ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ
θυ καὶ ἵνα πιστεύον
τες ζωὴν ἔχητε ἐν
τῶ ὀνόματι αὐτοῦ :-

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω

Τῶ καιρῶ ἐκείνω γά
μος ἐγένετο ἐν κανᾶ
τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἦν ἡ μήτηρ τοῦ ἰυ ἐκεῖ +
ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ ἰς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ [illegible] +
[illegible] τοῦ οἴ
νου λέγει [illegible] τοῦ
[illegible] πρὸς αὐτὸν οἶνον
οὐκ ἔχουσι + λέγει αὐτῆ
ὁ ἰς τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύ
ναι· οὔπω ἥκει ἡ ὥρα
μου + λέγει ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ τοῖς διακόνοις +
[illegible] ὑμῖν ποι
[illegible] ἐ

κεῖ ὑδρίαι λίθιναι
ἓξ κείμεναι κατὰ
τὸν καθαρισμὸν
τῶν ἰουδαίων + χωροῦ
σαι ἀνὰ μετρητὰς
δύο ἢ τρεῖς + λέγει αὐ
τοῖς ὁ ἰς γεμίσατε
τὰς ὑδρίας ὕδατος +
καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς
ἕως ἄνω· καὶ λέγει
αὐτοῖς + ἀντλήσατε νῦν
καὶ φέρετε τῶ
ἀρχιτρικλίνω· καὶ
ἤνεγκαν + ὡς δὲ ἐγεύσατο
ὁ ἀρχιτρίκλινος
τὸ ὕδωρ οἶνον γεγε
νημένον καὶ οὐκ ᾔ
δει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ
διάκονοι ᾔδεισαν
οἱ ἠντληκότες τὸ ὕ
δωρ + φωνεῖ τὸν νυμ
φίον ὁ ἀρχιτρίκλι
νος καὶ λέγει αὐτῶ +
πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν
καλὸν οἶνον τίθησι

καὶ ὅταν μεθυσθῶσι
τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ
τετήρηκας τὸν καλὸν
οἶνον ἕως ἄρτι. ταύ-
την ἐποίησεν τὴν ἀρ-
χὴν τῶν σημείων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαί-
ας καὶ ἐφανέρωσε
τὴν δόξαν αὐτοῦ
καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

εἰς κε(φ). ιω

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· οὕτως ἠ-
γάπησεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν κό-
σμον ὥστε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογενῆ
ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτὸν
μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔ-
χει ζωὴν αἰώνιον.
οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
θ(εὸ)ς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς
τὸν κόσμον ἵνα κρί-
νῃ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵ-
να σωθῇ ὁ κόσμος δι'
αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν οὐ κρίνεται·
ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤ-
δη κέκριται ὅτι μὴ
πεπίστευκεν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ μονογε-
νοῦς υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ. αὕ-
τη δέ ἐστιν ἡ κρίσις
ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν
εἰς τὸν κόσμον καὶ
ἠγάπησαν οἱ ἄν(θρωπ)οι μᾶλ-
λον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα· πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων
καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγ-
χθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλή-
θειαν ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς ἵνα φανερω-
θῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα
ὅτι ἐν θ(ε)ῷ ἐστιν εἰργα-
σμένα.

εἰς κε(φ).

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς ...
[illegible]

οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωο-
ποιεῖ.

αὐτοῖς ἰουδαίοις· ὁ π(ατ)ὴρ
μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται·
κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦ-
το οὖν μᾶλλον ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖ-
ναι· ὅτι οὐ μόνον ἔλυε
τὸ σάββατον· ἀλλὰ καὶ
πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν
θ(εὸ)ν· ἴσον ἑαυτὸν ποι-
ῶν τῷ θ(ε)ῷ. ἀπεκρίνα-
το οὖν ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται
ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν· ἐὰν μή τι βλέ-
πῃ τὸν π(ατέ)ρα ποιοῦντα·
ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁ-
μοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ π(ατ)ὴρ
φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάν-
τα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ
αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μεί-
ζονα τούτων δείξει
αὐτῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε. ὥσπερ

γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἐγείρει τοὺς
νεκροὺς καὶ ζωοποι-
εῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ κρί-
νει οὐδένα· ἀλλὰ τὴν
κρίσιν πᾶσαν δέδω-
κε τῷ υἱῷ· ἵνα πάν-
τες τιμῶσι τὸν
υἱὸν καθὼς τιμῶ-
σι τὸν π(ατέ)ρα. ὁ μὴ
τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ
τιμᾷ τὸν π(ατέ)ρα τὸν
πέμψαντα αὐτόν.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον
μου ἀκούων καὶ πι-
στεύων τῷ πέμψαν-
τί με ἔχει ζωὴν αἰώ-
νιον καὶ εἰς κρίσιν
οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ με-
ταβέβηκεν ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν
ζωήν.~ τῇ ε΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος).
ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην)
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς

αὐτὸν ἰουδαίοις· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ὁ τὸν λόγον μου ἀκού
ων καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με ἔχει ζω
ὴν αἰώνιον· καὶ εἰς
κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλ
λὰ μεταβέβηκεν ἐκ
τοῦ θανάτου εἰς τὴν
ζωήν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχε
ται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσον
ται τῆς φωνῆς τοῦ
υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀ
κούσαντες ζήσονται·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει
ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕ
τως ἔδωκε καὶ τῷ
υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑ
αυτῷ· καὶ ἐξουσίαν
ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρί
σιν ποιεῖν ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
ἐστί· μὴ θαυμάζετε
τοῦτο ὅτι ἔρχεται ὥ

ρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν
τοῖς μνημείοις ἀκού
σονται τῆς φωνῆς
αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύ
σονται οἱ τὰ ἀγαθὰ
ποιήσαντες εἰς ἀνά
στασιν ζωῆς οἱ δὲ τὰ
φαῦλα πράξαντες
εἰς ἀνάστασιν κρίσε
ως· οὐ δύναμαι ἐγὼ ποι
εῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν·
καθὼς ἀκούω κρίνω
καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δι
καία ἐστίν ὅτι οὐ ζη
τῶ τὸ θέλημα τὸ ἐ
μὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με
πατρός. — τῇ ϛ´ τῆς β´ ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς αὐ
τὸν ἰουδαίους· κα
θὼς ἀκούω κρίνω κα
ὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαί
α ἐστὶν ὅτι οὐ ζητῶ

τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλ
λὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με πατρός·
Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ ἡ μαρτυ
ρία μου οὐκ ἔστιν ἀ
ληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ
μαρτυρῶν περὶ ἐ
μοῦ· καὶ οἶδα ὅτι ἀ
ληθής ἐστιν ἡ μαρ
τυρία ἣν μαρτυ
ρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς
ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην καὶ
μεμαρτύρηκε τῇ
ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ
παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρ
τυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέγω
ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε·
Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαί
νων· ὑμεῖς δὲ ἠθε
λήσατε ἀγαλλια
θῆναι πρὸς ὥραν
ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ·
ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ
τυρίαν μείζω τοῦ
Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔρ
γα ἃ δέδωκέ μοι
ὁ πατὴρ ἵνα τελειώ
σω αὐτά, αὐτὰ τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀ
πέσταλκεν· καὶ ὁ
πέμψας με πατὴρ αὐ
τὸς μεμαρτύρηκε
περὶ ἐμοῦ· οὔτε φω
νὴν αὐτοῦ ἀκηκόα
τε πώποτε· οὔτε εἶ
δος αὐτοῦ ἑωράκα
τε· καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μέ
νοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι
ὃν ἀπέστειλεν ἐ
κεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε· ἐρευ
νᾶτε τὰς γραφάς·
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε

δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε; Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

Τῇ β΄ ἑβ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης

ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν
κόσμον· ἰς οὖν γνοὺς
ὅτι μέλλουσιν ἔρχε
σθαι καὶ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν
αὐτὸν βασιλέα· ἀ
νεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος
αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ
ὀψία ἐγένετο· κατέ
βησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θά
λασσαν· καὶ ἐμβάν
τες εἰς τὸ πλοῖον ἤρ
χοντο πέραν τῆς θα
λάσσης εἰς καπερναού
ουμ· καὶ σκοτεία ἤ
δη ἐγεγόνει· καὶ οὐκ ἐ
ληλύθει πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἰς· ἥ τε θάλασσα
ἀνέμου μεγάλου πνέ
οντος διηγείρετο· ἐ
ληλακότες οὖν ὡς στα
δίους εἰκοσιπέντε ἢ
τριάκοντα· θεω
ρουσι τὸν ἰν περιπα

τοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσ
σης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοί
ου γενόμενον· καὶ ἐ
φοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς ἐγώ εἰμι·
μὴ φοβεῖσθε· ἤθελον
οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως
τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ
τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆ
γον· τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς
θαλάσσης· ἰδὼν ὅτι
πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν
ἐκεῖ· εἰ μὴ ἓν ἐκεῖ
νο εἰς ὃ ἐνέβησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ ἰς εἰς τὸ πλοιάριον·
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον +
ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιά
ρια· ἐκ τιβεριάδος
ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅ

ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
εὐχαριστήσαντος τοῦ
κυρίου. ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄ-
χλος ὅτι ἰς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ αὐ-
τοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ
ἦλθον εἰς καπερναοὺμ
ζητοῦντες τὸν
ἰν. καὶ εὑρόντες αὐ-
τὸν πέραν τῆς θα-
λάσσης εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί, πότε ὧδε γέ-
γονας; ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ ἰς καὶ εἶπεν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴ-
δετε σημεῖα, ἀλλ' ὅ-
τι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων καὶ ἐχορτά-
σθητε. ἐργάζεσθε
μὴ τὴν βρῶσιν τὴν
ἀπολλυμένην, ἀλ-
λὰ τὴν βρῶσιν τὴν
μένουσαν εἰς ζωὴν

αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου ὑμῖν δώσει· τοῦ-
τον γὰρ ὁ πὴρ ἐσφρά-
γισεν ὁ θς.

εἰς κα(τὰ) ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλ-
θὼν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀ-
ριμαθαίας, εὐσχήμων
βουλευτής, ὃς καὶ αὐ-
τὸς ἦν προσδεχόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ
θυ, τολμήσας εἰσῆλ-
θεν πρὸς πιλάτον
καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ ιυ. ὁ δὲ πιλάτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤδη
τέθνηκεν· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεν-
τυρίωνα ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν εἰ πάλαι
ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος
ἐδωρήσατο τὸ σῶμα
τῷ ἰωσήφ. καὶ ἀγορά-
σας σινδόνα καὶ κα-

...ἐνείλη-
σεν τῇ σινδόνι καὶ κα-
τέθηκεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ ὃ ἦν λελατο-
μημένον ἐκ πέ-
τρας· καὶ προσεκύλι-
σε λίθον ἐπὶ τὴν θύ-
ραν τοῦ μνημείου· ἡ
δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ
καὶ μαρία ἡ ἰωσῆ ἐ-
θεώρουν ποῦ τίθεται·

ἀρ ἑωθ β

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαβ-
βάτου· μαρία ἡ μαγ-
δαληνὴ καὶ μαρία
ἡ ἰακώβου καὶ σα-
λώμη ἠγόρασαν ἀ-
ρώματα ἵνα ἐλ-
θοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν· καὶ λίαν
πρωῒ τῆς μιᾶς σαβ-
βάτων ἔρχονται
ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀ-
νατείλαντος τοῦ ἡ-
λίου· καὶ ἔλεγον
πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀ-
ποκυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύρας
τοῦ μνημείου· καὶ ἀνα-
βλέψασαι θε-
ωροῦσιν ὅτι ἀποκε-
κύλισται ὁ λίθος· ἦν
γὰρ μέγας σφόδρα·
Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς
τὸ μνημεῖον εἶδον νε-
ανίσκον καθήμενον
ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβε-
βλημένον στολὴν λευ-
κήν· καὶ ἐξεθαμ-
βήθησαν· ὁ δὲ λέ-
γει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμ-
βεῖσθε· ἰν ζητεῖ-
τε τὸν ναζαρηνὸν
τὸν ἐσταυρωμένον· ἠ-
γέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἴδε ὁ τόπος ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν· ἀλ-
λ' ὑπάγετε εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
καὶ τῷ πέτρῳ ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς

τῇ β τ ε ΕΒ

γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε· καθὼς εἶπεν
ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· εἶχε δὲ αὐτὰς
τρόμος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον·
ἐφοβοῦντο γάρ:

ΕΚ ΚΑ ΙΩ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν
τις βασιλικὸς οὗ ὁ
υἱὸς ἠσθένει ἐν κα
περναούμ· οὗτος ἀ
κούσας ὅτι ὁ ἰς ἥκει ἐκ
τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἀπῆλθε
πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώ
τα αὐτὸν ἵνα κατα
βῇ καὶ ἰάσηται αὐ
τοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε
γὰρ ἀποθνήσκειν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐ
τὸν· ἐὰν μὴ σημεῖα
καὶ τέρατα ἴδη
τε οὐ μὴ πιστεύση
τε· λέγει πρὸς αὐτὸν
ὁ βασιλικός· κε κα
τάβηθι πρὶν ἀπο
θανεῖν τὸ παιδίον μου·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς πορεύου
ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευ
σεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ
ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς καὶ
ἐπορεύετο· ἤδη δὲ αὐ
τοῦ καταβαίνοντος
οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
ἀπήντησαν αὐτῷ
καὶ ἀπήγγειλαν λέγον
τες ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ·
ἐπύθετο οὖν παρ' αὐ
τῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ
κομψότερον ἔσχε· εἶ
πον οὖν αὐτῷ ὅτι χθὲς ὥ
ραν ἑβδόμην ἀφῆκεν
αὐτὸν ὁ πυρετός· ἔγνω
οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰς ὅτι ὁ υἱός σου
ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν
αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ

ὁ λ... τοῦ τ... ἀριθμὸν
τὸ ὄρος μόνος ... τοῖ
κ... θεῶν ...
τοῖς ἰουδαίοις ...
... αὐτ(οῦ)·

ἐκ κα΄ ἰω(άννου)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους·
ἐργάζεσθαι μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυ-
μένην, ἀλλὰ τὴν
βρῶσιν τὴν μένου-
σαν εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ὑμῖν δώσει·
τοῦτον γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἐ-
σφράγισεν ὁ θ(εό)ς. Εἶ-
πον οὖν πρὸς αὐτόν·
τί ποιῶμεν ἵνα ἐρ-
γαζώμεθα τὰ ἔρ-
γα τοῦ θ(εο)ῦ; ἀπεκρί-
θη ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔρ-
γον τοῦ θ(εο)ῦ ἵνα πι-
στεύσητε εἰς ὃν ἀ-
πέστειλεν ἐκεῖνος.
εἶπον οὖν αὐτῷ· τί
οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖ-
ον ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμέν σοι; τί
ἐργάζῃ; οἱ π(ατέ)ρες
ἡμῶν τὸ μάννα ἔφα-
γον ἐν τῇ ἐρήμῳ κα-
θώς ἐστι γεγραμμέ-
νον· ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐ(ρα)νοῦ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ
μωσῆς δέδωκεν ὑ-
μῖν τὸν ἄρτον ἐκ
τοῦ οὐ(ρα)νοῦ, ἀλλ' ὁ π(ατ)ήρ
μου δίδωσιν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐ(ρα)νοῦ τὸν ἀληθι-
νόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ
θ(εο)ῦ ἐστιν ὁ καταβαί-
νων ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ καὶ
ζωὴν διδοὺς τῷ κό-
σμῳ·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσει· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ π(ατ)ὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με π(ατ)ρ(ό)ς· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με π(ατ)ρ(ό)ς ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ· ἀλλ' ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰ(ησοῦ)ς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν π(ατέ)ρα καὶ τὴν μ(ητέ)ρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος

ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα
ταβέβηκα; ἀπεκρί
θη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· μὴ γογγύζετε
μετ' ἀλλήλων· οὐδεὶς
δύναται ἐλθεῖν πρός
με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ
πέμψας με ἑλκύσῃ
αὐτόν· καὶ ἐγὼ ἀναστή
σω αὐτὸν τῇ ἐσχά
τῃ ἡμέρᾳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους·
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· οἱ πατέρες ὑμῶν
ἔφαγον τὸ μάννα ἐν
τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέ
θανον· οὗτός ἐστιν
ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ καταβαίνων·
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φά
γῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ·
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος

ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς· ἐάν τις
φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ
ἄρτου, ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ
ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω
ἡ σάρξ μού ἐστιν
ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ
τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· ἐ
μάχοντο οὖν πρὸς ἀλ
λήλους οἱ Ἰουδαῖοι
λέγοντες· πῶς δύ
ναται οὗτος ἡμῖν
δοῦναι τὴν σάρκα
φαγεῖν; εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου καὶ πίητε
αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐ
κ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυ
τοῖς. ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων
μου τὸ αἷμα ἔχει

ωὴν αἰώνιον καὶ ἀνα
στήσω αὐτὸν ἐν
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ἐκ κα΄ ἰω.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ταῦτα
ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵ
να ἀγαπᾶτε ἀλλή
λους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον
ὑμῶν μεμίσηκεν.
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε,
ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον
ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ ἐστέ,
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου,
διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος. μνημονεύ
ετε τοῦ λόγου οὗ ἐ
γὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ
ἔστι δοῦλος μείζων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ
ἐδίωξαν, καὶ ὑ
μᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρησαν,
καὶ τὸν ὑμέτερον τη
ρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦ
τα πάντα ποιήσου
σιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνο
μά μου, ὅτι οὐκ οἴδα
σι τὸν πέμψαντά με.
εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ
λάλησα αὐτοῖς, ἁ
μαρτίαν οὐκ εἴχοσαν·
νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ
ἔχουσι περὶ τῆς ἁ
μαρτίας αὐτῶν.
ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν
πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔ
ργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
ἃ οὐδεὶς ἄλ
λος πεποίηκεν, ἁμαρ
τίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν
δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ
μεμισήκασι καὶ ἐ
μὲ καὶ τὸν πατέρα μου.
ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος·

ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅ-
τι ἐμίσησάν με δω-
ρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ
ὁ παράκλητος ὃν
ἐγὼ πέμψω ὑμῖν πα-
ρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας ὃ πα-
ρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύ-
εται, ἐκεῖνος μαρ-
τυρήσει περὶ ἐ-
μοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ'
ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ
ἐστε. ταῦτα λε-
λάληκα ὑμῖν ἵνα
μὴ σκανδαλισθῆ-
τε. ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς.
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας
ὑμᾶς δόξῃ λατρεί-
αν προσφέρειν
τῷ θεῷ. κυριακὴ δ' τοῦ παραλύτου.
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέ-
βη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυ-
μα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱε-
ροσολύμοις ἐπὶ τῇ
προβατικῇ κολυμ-
βήθρα ἡ ἐπιλεγομέ-
νη ἑβραϊστὶ βηθεσδά,
πέντε στοὰς ἔχουσα.
ἐν ταύταις κατέ-
κειτο πλῆθος πο-
λὺ τῶν ἀσθενούντων,
τυφλῶν, χωλῶν,
ξηρῶν, ἐκδεχομέ-
νων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κα-
τὰ καιρὸν κατέβαι-
νεν ἐν τῇ κολυμβή-
θρᾳ καὶ ἐτάρασσε
τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς με-
τὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος ὑγιὴς
ἐγίνετο, ᾧ δήποτε
κατείχετο νοσήμα-
τι. ἦν δέ τις ἄνθρωπος
ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ

ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ
αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰς κα
τακείμενον καὶ γνοὺς
ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον
ἔχει λέγει αὐτῷ· θέ
λεις ὑγιὴς γενέσθαι·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀ
σθενῶν· κε ἄνθρωπον οὐ
κ ἔχω ἵνα ὅταν τα
ραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ
με εἰς τὴν κολυμ
βήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρ
χομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ
ἐμοῦ καταβαίνει·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς ἔγειρε
ἆρον τὸν κράβατ
τόν σου καὶ περιπά
τει· καὶ εὐθέως ἐγέ
νετο ὑγιὴς ὁ ἄνος·
καὶ ἦρε τὸν κράβατ
τον αὐτοῦ καὶ
περιεπάτει· ἦν δὲ
σάββατον ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· ἔλεγον
οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ
τεθεραπευμένῳ·
σάββατόν ἐστιν οὐκ ἔ
ξεστίν σοι ἆραι τὸν κρά
βατόν σου· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς ὁ ποιήσας
με ὑγιῆ· ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· ἆρον τὸν κρά
βατόν σου καὶ περιπά
τει· ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔ
δει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ ἰς ἐ
ξένευσεν ὄχλου ὄντος
ἐν τῷ τόπῳ· μετὰ ταῦτα
εὑρίσκει αὐτὸν ὁ
ἰς ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς
γέγονας· μηκέτι ἁμάρ
τανε ἵνα μὴ χεῖρόν
σοί τι γένηται· ἀπῆλ
θεν ὁ ἄνος καὶ ἀνήγ
γειλε τοῖς ἰουδαίοις
ὅτι ἰς ἐστιν ὁ ποιήσας
αὐτὸν ὑγιῆ·

ἐκ κατὰ ἰω.

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν

ἀληθῶς ἐστι πόσις· ὁ
τρώγων μου τὴν σάρ-
κα καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μέ-
νει κἀγὼ ἐν αὐτῷ +
καθὼς ἀπέστειλέ
με ὁ ζῶν πήρ
κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πρα +
καὶ ὁ τρώγων με κἀ-
κεῖνος ζήσεται δι' ἐ-
μοῦ + οὗτός ἐστιν ὁ
ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐνοῦ
καταβάς· οὐ καθὼς
ἔφαγον οἱ πρες ὑμῶν
τὸ μάννα καὶ ἀπέθα-
νον· ὁ τρώγων τοῦ-
τον τὸν ἄρτον ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα +
ταῦτα εἶπεν ἐν συνα-
γωγῇ διδάσκων ἐν
καπερναούμ· πολ-
λοὶ οὖν ἀκούσαντες
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ εἶπον· σκλη-
ρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος·

τίς δύναται αὐτοῦ
ἀκούειν; εἰδὼς δὲ
ὁ ις ἐν ἑαυτῷ ὅτι
γογγύζουσι περὶ τού-
του οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ εἶπεν αὐτοῖς +
τοῦτο ὑμᾶς σκανδα-
λίζει; ἐὰν οὖν θεω-
ρεῖτε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου ἀναβαίνοντα
ὅπου ἦν τὸ πρό-
τερον· τὸ πνα ἐστὶ
τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν +
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν πνα ἐ-
στι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλ-
λ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τινὲς οἵτινες οὐ
πιστεύουσιν· ᾔδει
γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ις
τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πι-
στεύοντες καὶ τίς
ἐστιν ὁ παραδώσων
αὐτόν· καὶ ἔλεγεν +

διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλ-
θεῖν πρός με ἐὰν μὴ ἦ
δεδομένον αὐτῷ ἐκ
τοῦ πατρός μου. ἐκ τού-
του πολλοὶ ἀπῆλθον
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐ-
κέτι μετ' αὐτοῦ περι-
επάτουν. εἶπεν οὖν
ὁ Ἰς τοῖς δώδεκα· μὴ
καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑ-
πάγειν; ἀπεκρίθη οὖν
αὐτῷ Σίμων Πέτρος·
κε πρὸς τίνα ἀπελευ-
σόμεθα; ῥήματα ζω-
ῆς αἰωνίου ἔχεις·
καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκα-
μεν καὶ ἐγνώκαμεν
ὅτι σὺ εἶ ὁ Χς ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος.
ἐκ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περι-
επάτει ὁ Ἰς ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθε-
λεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πε-
ριπατεῖν, ὅτι ἐζή-
τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι. ἦν δὲ
ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰου-
δαίων ἡ σκηνοπηγί-
α. εἶπον οὖν πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ· μετάβηθι ἐντεῦ-
θεν καὶ ὕπαγε εἰς
τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
καὶ οἱ μαθηταί σου
θεωρήσωσι τὰ ἔρ-
γα σου ἃ ποιεῖς· οὐ-
δεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ
ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐ-
τὸς ἐν παρρησίᾳ εἶ-
ναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς,
φανέρωσον σεαυ-
τὸν τῷ κόσμῳ. οὐ-
δὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ ἐπίστευον εἰς αὐ-
τόν. λέγει οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔ-
πω πάρεστιν, ὁ δὲ και-

ὁ ὑμέτερος πάντο
τέ ἐστιν ἕτοιμος. οὐ δύ
ναται ὁ κόσμος μι
σεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μι
σεῖ ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔρ
γα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν·
ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς
τὴν ἑορτὴν ταύτην·
ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω
εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ
την ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐ
μὸς οὔπω πεπλή
ρωται. ταῦτα δὲ εἰ
πὼν αὐτοῖς ἔμεινεν
ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. ὡς
δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ, τότε
καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς
τὴν ἑορτὴν οὐ φα
νερῶς ἀλλ' ὡς ἐν κρυ
πτῷ. οἱ οὖν ἰουδαῖοι
ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ
ἑορτῇ καὶ ἔλεγον·
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος +

καὶ γογγυσμὸς πολὺς
περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς
ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον +
ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλ
λοι ἔλεγον· οὔ, ἀλλὰ
πλανᾷ τὸν ὄχλον +
Οὐδεὶς μέντοι παρρη
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐ
τοῦ διὰ τὸν φόβον
τῶν ἰουδαίων :-

εἰς κα ἰω

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης
ἀνέβη ὁ ἰς εἰς τὸ ἱερὸν
καὶ ἐδίδασκεν + καὶ ἐ
θαύμαζον οἱ ἰουδαῖ
οι λέγοντες· πῶς οὗ
τος γράμματα οἶδεν
μὴ μεμαθηκώς· ἀ
πεκρίθη οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ
διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός
με + ἐάν τις θέλει τὸ
θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν
γνώσεται περὶ τῆς δι

δαχῆς πότερον ἐκ
τοῦ θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ'
ἐμαυτοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ'
ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν
δόξαν τὴν ἰδίαν ζη
τεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν
δόξαν τοῦ πέμψαν
τος αὐτὸν οὗτος ἀ
ληθής ἐστιν καὶ ἀ
δικία ἐν αὐτῷ οὐκ
ἔστιν. οὐ μωϋσῆς δέ
δωκεν ὑμῖν τὸν νό
μον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑ
μῶν ποιεῖ τὸν νόμον·
τί με ζητεῖτε ἀπο
κτεῖναι; ἀπεκρίθη
ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν· δαι
μόνιον ἔχεις· τίς σε
ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον
ἐποίησα καὶ πάντες
θαυμάζετε. διὰ τοῦ
το μωσῆς δέδωκεν ὑ
μῖν τὴν περιτομήν
οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ μωσέως
ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πρων
καὶ ἐν σαββάτω πε
ριτέμνετε ἄνθρωπον.
εἰ περιτομὴν λαμβάνει
ἄνος ἐν σαββάτω
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος μω
σέως ἐμοὶ χολᾶτε
ὅτι ὅλον ἄνον ὑγιῆ ἐ
ποίησα ἐν σαββάτω;
μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρί
σιν κρίνατε. ἔλεγον
οὖν τινες ἐκ τῶν ἱε
ροσολυμιτῶν· οὐχ οὗ
τός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν
ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε
παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ
οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν;
μήποτε ἀληθῶς ἔγνω
σαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗ
τός ἐστιν ἀληθῶς ὁ χς.
ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν
πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χς
ὅταν ἔρχεται οὐδεὶς

γινώσκει πόθεν ἐ-
στίν· ἔκραξεν οὖν
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων
ὁ ἰς καὶ λέγων· κἀμὲ
οἴδατε καὶ οἴδατε
πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυ-
θα· ἀλλ' ἔστιν ἀληθι-
νὸς ὁ πέμψας με· ὃν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε +
Ἐγὼ οἶδα αὐτόν· ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμι· κά-
κεῖνός με ἀπέστειλεν +
ἐζήτουν οὖν αὐτὸν
πιάσαι· καὶ οὐδεὶς
ἐπέβαλεν ἐπ' αὐ-
τὸν τὴν χεῖρα· ὅτι
οὔπω ἐληλύθει ἡ
ὥρα αὐτοῦ. τέλ.
... Ν· εἰς κα...
Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους +
ἐγώ εἰμι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολου-
θῶν μοι οὐ μὴ πε-
ριπατήσει ἐν τῇ σκο-
τίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς
τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν
αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι +
Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρ-
τυρεῖς· ἡ μαρτυρία
σου οὐκ ἔστιν ἀλη-
θής. ἀπεκρίθη ἰς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς +
κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ ἐμαυτοῦ· ἡ μαρ-
τυρία μου ἀληθής
ἐστιν· ὅτι οἶδα πόθεν
ἦλθον καὶ ποῦ ὑ-
πάγω· ὑμεῖς κατὰ
τὴν σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ οὐ κρίνω οὐ-
δένα· καὶ ἐὰν κρίνω
δὲ ἐγώ· ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν +
ὅτι μόνος οὐκ εἰμί· ἀλλ'
ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με
πατήρ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ
δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέ-

γραμμάτων· ὅτι δύο ἀνθρώπων
ἡ μαρτυρία ἀληθής
ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ μαρ-
τυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ,
καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐ-
μοῦ ὁ πέμψας με πατήρ +
Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ
ἐστιν ὁ πατήρ σου· ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ
οἴδατε οὔτε τὸν
πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδει-
τε, καὶ τὸν πατέρα μου
ᾔδειτε ἄν· ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐλάλη-
σεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζο-
φυλακίῳ διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐ-
δεὶς ἐπίασεν αὐτόν,
ὅτι οὔπω ἐληλύθει
ἡ ὥρα αὐτοῦ·

ἐκ κα[τὰ] Ἰω[άννην]·

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγὼ
ὑπάγω καὶ ζη-
τήσετέ με καὶ
ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν +
Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
ὅτι μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν
ὅτι λέγει ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν +
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐ-
στέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω
εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τού-
του τοῦ κόσμου ἐστέ·
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κό-
σμου τούτου + εἶπον
οὖν ὑμῖν ὅτι ἀπο-
θανεῖσθε ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν +
Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ
τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν
ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν·
πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν

λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ'
ὁ πέμψας με ἀληθής
ἐστιν· κἀγὼ ἃ ἤκουσα
παρ' αὐτοῦ ταῦτα λα
λῶ εἰς τὸν κόσμον· οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα
αὐτοῖς ἔλεγεν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅταν ὑ
ψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου· τότε γνώσεσθε
ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐ
μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν +
Ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ
με ὁ πατήρ ταῦτα λα
λῶ· καὶ ὁ πέμψας με
μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀ
φῆκέν με μόνον ὁ πατήρ +
ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ
αὐτῷ ποιῶ πάντο
τε· ταῦτα αὐτοῦ λα
λοῦντος πολλοὶ ἐπί
στευσαν εἰς αὐτόν :-
ει ἐκ κα΄ ἰω·
Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς

αὐτὸν ἰουδαίους· ἐὰν
ὑμεῖς μείνητε ἐν
τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ· ἀλη
θῶς μαθηταί μού ἐ
στε· καὶ γνώσεσθε
τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἡ
ἀλήθεια ἐλευθερώσει
ὑμᾶς· ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· σπέρ
μα ἀβραάμ ἐσμεν +
καὶ οὐδενὶ δεδουλεύ
καμεν πώποτε· πῶς
σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθε
ροι γενήσεσθε· ἀπο
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι
τῆς ἁμαρτίας· ὁ δὲ
δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ
οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα +
ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰ
ῶνα· ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς
ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ·
ὄντως ἐλεύθεροι ἔ

σου· ταῦτα οἶδα ὅτι σπέρ
μα ἀβραάμ ἐστε·
ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀ
ποκτεῖναι· ὅτι ὁ λό
γος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν
ὑμῖν· ἐγὼ ὃ ἑώρακα
παρὰ τῷ πρί μου λα
λῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑ
ωράκατε παρὰ τοῦ
πρς ὑμῶν ποιεῖτε·
ἀπεκρίθησαν καὶ
εἶπον αὐτῷ· ὁ πὴρ
ἡμῶν ἀβραάμ ἐστι·
λέγει αὐτοῖς ὁ ις· εἰ τέ
κνα τοῦ ἀβραὰμ
ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ ἀ
βραὰμ ἐποιεῖτε·
νῦν δὲ ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι· ἄνθρωπον
ὃς τὴν ἀλήθειαν
ὑμῖν λελάληκα,
ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ
θῦ· τοῦτο ἀβραὰμ
οὐκ ἐποίησεν· ὑμεῖς
ποιεῖτε τὰ ἔργα
τοῦ πρς ὑμῶν· εἶπον
οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ
πορνείας οὐ γεγεν
νήμεθα· ἕνα πρα
ἔχομεν τὸν θν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ις· εἰ
ὁ θς πὴρ ὑμῶν ἦν,
ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θῦ ἐξῆλ
θον καὶ ἥκω·

Ἐκ κα ἰω·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρ
χεται ὁ ις εἰς πόλιν
τῆς σαμαρείας λεγο
μένην συχὰρ πλη
σίον τοῦ χωρίου ὃ
ἔδωκεν ἰακὼβ ἰω
σὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ
ἰακώβ· ὁ οὖν ις κε
κοπιακὼς ἐκ τῆς
ὁδοιπορίας ἐκα
θέζετο οὕτως ἐπὶ
τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν
ὡσεὶ ἕκτη· ἔρχεται

γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας
ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς· δός μοι πιεῖν· +
οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν
πόλιν· ἵνα τροφὰς ἀ-
γοράσωσιν· λέγει οὖν
αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμα-
ρεῖτις· πῶς σὺ ἰουδαῖ-
ος ὢν παρ' ἐμοῦ πι-
εῖν αἰτεῖς οὔσης γυναι-
κὸς σαμαρείτιδος·
οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖ-
οι σαμαρείταις· ἀπε-
κρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐ-
τῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν
τοῦ θῦ· καὶ τίς ἐστιν
ὁ λέγων σοι δός μοι πι-
εῖν· σὺ ἂν ᾔτησας
αὐτὸν· καὶ ἔδωκεν ἄν
σοι ὕδωρ ζῶν· λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή· κε οὔτε
ἄντλημα ἔχεις· καὶ
τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πό-
θεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ

τὸ ζῶν· μὴ σὺ μείζων
εἶ τοῦ πρς ἡμῶν ἰακώβ·
ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέ-
αρ· καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ
ἔπιε· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ τὰ θρέμματα αὐ-
τοῦ· ἀπεκρίθη ἰς καὶ
εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πί-
νων ἐκ τοῦ ὕδατος τού-
του· διψήσει πάλιν· +
ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕ-
δατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐ-
τῷ οὐ μὴ διψήσει εἰς
τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ
ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ
γενήσεται ἐν αὐτῷ
πηγὴ ὕδατος ἁλλομέ-
νου εἰς ζωὴν αἰώνιον· +
λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·
κε δός μοι τοῦτο τὸ ὕ-
δωρ ἵνα μὴ διψῶ· μη-
δὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε
ἀντλεῖν· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς· ὕπαγε φώνησον τὸν
ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθ-

ἀπεκρίθη ἡ γυ
νὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω
ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ
ἰς· καλῶς εἶπας ὅτι
ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέν
τε γὰρ ἄνδρας ἔσχες
καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ
ἔστιν σου ἀνήρ· τοῦ
το ἀληθὲς εἴρηκας.
λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κε
θεωρῶ ὅτι προφήτης
εἶ σύ· οἱ πρες ἡμῶν ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ προσ
κύνησαν· καὶ ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσο
λύμοις ἐστὶν ὁ τόπος
ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· γύναι
πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχε
ται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε
ἐν Ἱεροσολύμοις προσ
κυνήσετε τῷ πρί. ὑ
μεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς

προσκυνοῦμεν ὃ
οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία
ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐ
στίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥ
ρα καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε
οἱ ἀληθινοὶ προσκυ
νηταὶ προσκυνήσου
σιν τῷ πρὶ ἐν πνι
καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ
πὴρ τοιούτους ζητεῖ
τοὺς προσκυνοῦντας
αὐτόν. πνα ὁ θς· καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας
αὐτὸν ἐν πνι καὶ ἀ
ληθείᾳ δεῖ προσκυ
νεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυ
νή· οἶδα ὅτι μεσσίας
ἔρχεται ὁ λεγόμενος
χς· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ
νος ἀναγγελεῖ ἡμῖν
πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς
ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν
σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλ
θον οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· καὶ ἐθαύμασαν

ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλά-
λει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε·
τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς
μετ' αὐτῆς· ἀφῆκεν
οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς
ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν καὶ λέ-
γει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴ-
δετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ
μοι πάντα ὅσα ἐποί-
ησα· μήτι οὗτός ἐστιν
ὁ χριστός; ἐξῆλθον ἐκ τῆς
πόλεως καὶ ἤρχον-
το πρὸς αὐτόν· ἐν δὲ
τῷ μεταξὺ ἠρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέ-
γοντες ῥαββί φάγε·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς +
Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν,
ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε +
ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
πρὸς ἀλλήλους· μή τις
ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν
βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ

τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με καὶ τελει-
ώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον +
οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι
τετράμηνός ἐστι καὶ
ὁ θερισμὸς ἔρχεται· ἰ-
δοὺ λέγω ὑμῖν ἐπά-
ρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν καὶ θεάσασθε
τὰς χώρας ὅτι λευκαί
εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη +
καὶ ὁ θερίζων μισθὸν
λαμβάνει· καὶ συνά-
γει καρπὸν εἰς ζωὴν
αἰώνιον ἵνα καὶ ὁ σπεί-
ρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ
θερίζων· ἐν γὰρ τού-
τῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθι-
νός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ
σπείρων καὶ ἄλλος
ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστει-
λα ὑμᾶς θερίζειν ὃ
οὐχ ὑμεῖς κεκοπιά-
κατε· ἄλλοι κεκοπι-
άκασι καὶ ὑμεῖς εἰς

τὸν κόπον αὐτῶν εἰ-
σεληλύθατε. ἐκ δὲ τῆς
πόλεως ἐκείνης πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τὸν τῶν σαμαρειτῶν
διὰ τὸν λόγον τῆς γυναι-
κὸς μαρτυρούσης ὅτι
εἶπέν μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα. ὡς οὖν ἦλ-
θον πρὸς αὐτὸν οἱ σα-
μαρεῖται, ἠρώτων αὐ-
ζ. τὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς +
Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέ-
ρας. καὶ πολλῷ πλεί-
ους ἐπίστευσαν διὰ τὸν
λόγον αὐτοῦ. τῇ τε γυ-
ναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐ-
κέτι διὰ τὴν σὴν λα-
λιὰν πιστεύομεν·
αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν
καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
κόσμου ὁ χσ.
ἐκ κα ἰω
Εἶπεν ὁ κσ πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους· εἰ ὁ
θσ πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγα-
πᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ
ἐκ τοῦ θυ ἐξῆλθον
καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ ἐλήλυθα,
ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέ-
στειλεν. διατί τὴν λα-
λιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γι-
νώσκετε; ὅτι οὐ δύ-
νασθε ἀκούειν τὸν
λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς
ἐκ τοῦ πρς τοῦ διαβό-
λου ἐστέ· καὶ τὰς ἐπι-
θυμίας τοῦ πρς ὑμῶν
θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖ-
νος ἀνθρωποκτόνος
ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕ-
στηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀ-
λήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν
ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύ-
στης ἐστὶ καὶ ὁ πὴρ αὐτοῦ +

ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρίθη ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσει, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσει εἰς τὸν αἰῶνα:

ἐκ κατὰ ἰω.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσει, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσει εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσει, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μ

ζων εἶ τοῦ πρ͞ς ἡμῶν
ἀβραάμ, ὅστις ἀπέ-
θανε· καὶ οἱ προφῆ-
ται ἀπέθανον· τίνα
σεαυτὸν σὺ ποιεῖς·
ἀπεκρίθη ἰς͞· ἐὰν ἐγὼ
δοξάζω ἐμαυτόν,
ἡ δόξα μου οὐδέν ἐ-
στιν· ἔστιν ὁ πὴρ μου
ὁ δοξάζων με, ὃν ὑ-
μεῖς λέγετε ὅτι θς͞
ἡμῶν ἐστι· καὶ οὐ-
κ ἐγνώκατε αὐτόν·
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ
ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα
αὐτόν, ἔσομαι ὅ-
μοιος ὑμῶν ψεύστης·
ἀλλ' οἶδα αὐτὸν καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ τη-
ρῶ. ἀβραὰμ ὁ πὴρ
ὑμῶν ἠγαλλιάσατο
ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν
τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε
καὶ ἐχάρη. εἶπον
οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς

αὐτόν· πεντήκοντα ἔ-
τη οὔπω ἔχεις
καὶ ἀβραὰμ ἑώρα-
κας· εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς͞· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, πρὶν ἀβραὰμ
γενέσθαι ἐγώ εἰμι. ἦ-
ραν οὖν λίθους ἵνα
βάλωσιν ἐπ' αὐτόν·
ἰς͞ δὲ ἐκρύβη· καὶ ἐ-
ξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ
διελθὼν διὰ μέσου
αὐτῶν· καὶ παρῆγεν
οὕτως:–

εἰς κα ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐ-
πάρας ὁ ἰς͞ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
θεασάμενος ὅτι πο-
λὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς
αὐτόν, λέγει πρὸς
τὸν φίλιππον· πό-
θεν ἀγοράσομεν ἄρ-
τους ἵνα φάγωσιν οὗ-
τοι· τοῦτο δὲ ἔλεγε

πειράζων αὐτόν· αὐ-
τὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελ-
λεν ποιεῖν· ἀπεκρί-
θη αὐτῷ φίλιππος·
διακοσίων δηναρίων
ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν
αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος
αὐτῶν βραχύ τι λά-
βῃ· λέγει αὐτῷ εἷς
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς σίμωνος πέτρου·
ἔστιν παιδάριον ἓν ὧ-
δε ὃ ἔχει πέντε ἄρ-
τους κριθίνους καὶ
δύο ὀψάρια· ἀλλὰ
ταῦτα τί ἐστιν εἰς
τοσούτους· εἶπεν δὲ
ὁ ἰς̅· ποιήσατε τοὺς
ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν·
ἦν δὲ χόρτος πολὺς
ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον
οὖν οἱ ἄνδρες τὸν
ἀριθμὸν ὡσεὶ πεν-
τακισχίλιοι· ἔλαβεν

δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰς̅ καὶ
εὐχαριστήσας διέδω-
κεν τοῖς μαθηταῖς·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις· ὁ-
μοίως καὶ ἐκ τῶν ὀ-
ψαρίων ὅσον ἤθελον·
ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν
λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ
περισσεύσαντα κλά-
σματα· ἵνα μή τι ἀ-
πόληται· συνήγα-
γον οὖν καὶ ἐγέμι-
σαν δώδεκα κοφί-
νους κλασμάτων ἐκ
τῶν πέντε ἄρτων
τῶν κριθίνων ἃ ἐ-
περίσσευσε τοῖς βε-
βρωκόσιν· οἱ οὖν ἄνοι
ἰδόντες ὃ ἐποίησε
σημεῖον ὁ ἰς̅· ἔλεγον·
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμε-
νος εἰς τὸν κόσμον·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐ-
τὸν Ἰουδαίους· εἰς κρί-
μα ἐγὼ εἰς τὸν κό-
σμον τοῦτον ἦλθον·
ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσιν καὶ οἱ βλέ-
ποντες τυφλοὶ γένων-
ται. καὶ ἤκουσαν ἐκ
τῶν φαρισαίων ταῦ-
τα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ,
καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ
καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσ-
μεν; εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε,
οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρ-
τίαν· νῦν δὲ λέγετε
ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν
ἁμαρτία ὑμῶν μέ-
νει. ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσ-
ερχόμενος διὰ τῆς
θύρας εἰς τὴν αὐλὴν
τῶν προβάτων ἀλλὰ
ἀναβαίνων ἀλλαχό-
θεν, ἐκεῖνος κλέπτης
ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰ-
σερχόμενος διὰ τῆς θύ-
ρας ποιμήν ἐστι τῶν
προβάτων. τούτῳ ὁ
θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ
τὰ πρόβατα τῆς φω-
νῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ
τὰ ἴδια πρόβατα
καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ
ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν
τὰ ἴδια πρόβατα ἐκ-
βάλῃ, ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ
τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀ-
κολουθεῖ, ὅτι οἴδασι
τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλ-
λοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολου-
θήσωσιν, ἀλλὰ φεύ-
ξονται ἀπ' αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλ-
λοτρίων τὴν φωνήν.
Ταύτην τὴν παροιμί-
αν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

ἐκεῖνοι οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς· εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ις· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὑρήσει·

ἐκ κα´ ἰω·

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· διὰ τοῦτό με ὁ πὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν· καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πρς μου· Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους· ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε· ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν·

Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ ις ἐν τῷ ἱερῷ· ἐν τῇ στοᾷ σο

λομένῳ προσέχουσι ἐκύκλ
ωσαν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως
πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰ
πὲ ἡμῖν παρρησίᾳ· ἀπ
εκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς +
Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πι
στεύετε· τὰ ἔργα ἃ
ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόμα
τι τοῦ πατρός μου, ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ +
ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύε
τε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν
προβάτων τῶν ἐμῶν
καθὼς εἶπον ὑμῖν +
τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
τῆς φωνῆς μου ἀκού
ει· κἀγὼ γινώσκω αὐ
τὰ καὶ ἀκολουθοῦ
σί μοι· κἀγὼ ζωὴν
αἰώνιον δίδωμι
αὐτοῖς· τέλος
ἐκ κ' α' ἰω
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς αὐ
τὸν Ἰουδαίους· τὰ πρό
βατα τὰ ἐμὰ τῆς
φωνῆς μου ἀκούει
κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ
καὶ ἀκολουθοῦσίν
μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώ
νιον δίδωμι αὐτοῖς +
καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ
χ ἁρπάσει τις αὐτὰ
ἐκ τῆς χειρός τοῦ πατρός
μου· ὁ πατήρ μου ὃς δέ
δωκέ μοι μείζων πάν
των ἐστί· καὶ οὐδεὶς
δύναται ἁρπάζειν
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός
μου· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν
ἐσμεν· ἐβάστασαν οὖν
πάλιν λίθους οἱ Ἰου
δαῖοι ἵνα λιθάσω
σιν αὐτόν· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ κα
λὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν
ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον

αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ
με; ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέ-
γοντες· περὶ καλοῦ ἔρ-
γου οὐ λιθάζομέν σε,
ἀλλὰ περὶ βλασφη-
μίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος
ὢν ποιεῖς σεαυτὸν
θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγραμμέ-
νον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν·
Ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐ-
κείνους εἶπε θεοὺς
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
ἐγένετο, καὶ οὐ δύνα-
ται λυθῆναι ἡ γραφή·
ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀ-
πέστειλεν εἰς τὸν κό-
σμον, ὑμεῖς λέγετε ὅ-
τι βλασφημεῖς, ὅτι εἶ-
πον· υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι;
εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ
πατρός μου, μὴ πιστεύε-
τέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν
ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς

ἔργοις πιστεύσα-
τε, ἵνα γνῶτε καὶ πι-
στεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ
ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
ἐκ κα ἰω·

κυ ε΄ τοῦ τυφλοῦ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πα-
ράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον
τυφλὸν ἐκ γενετῆς.
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες· ῥαββί, τίς ἥ-
μαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυ-
φλὸς γεννηθῇ; ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος
ἥμαρτεν οὔτε οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα
φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ
δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔρ-
γα τοῦ πέμψαντός με
ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχε-
ται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύ-
ναται ἐργάζεσθαι. ὅ-
ταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ,

φῶς εἰμι τοῦ κόσμου· ταῦ-
τα εἰπὼν ἔπτυσε
χαμαὶ καὶ ἐποίησε
πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσμα-
τος· καὶ ἐπέχρισε τὸν
πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὕπαγε νί-
ψαι εἰς τὴν κολυμβή-
θραν τοῦ σιλωάμ· ὃ
ἑρμηνεύεται ἀπεσταλ-
μένος· ἀπῆλθεν οὖν
καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλ-
θε βλέπων· οἱ οὖν γεί-
τονες καὶ οἱ θεωροῦν-
τες αὐτὸν τὸ πρότε-
ρον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔ-
λεγον οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ καθήμενος καὶ προσ-
αιτῶν· ἄλλοι ἔλεγον
ὅτι οὗτός ἐστιν ἄλλοι
δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ
ἐστιν· ἐκεῖνος ἔλεγεν
ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔλεγον
οὖν αὐτῷ πῶς ἠνεῴχ-

θησάν σου οἱ ὀφθαλ-
μοί· ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν ἄνθρωπος λε-
γόμενος ἰς πηλὸν ἐ-
ποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου
τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ
εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν
κολυμβήθραν τοῦ σι-
λωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελ-
θὼν δὲ καὶ νιψάμενος
ἀνέβλεψα· εἶπον οὖν
αὐτῷ ποῦ ἐστιν ἐκεῖ-
νος· λέγει οὐκ οἶδα· ἄ-
γουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς
φαρισαίους τόν ποτε
τυφλόν· ἦν δὲ σάββα-
τον ὅτε τὸν πηλὸν ἐ-
ποίησεν ὁ ἰς καὶ ἀνέ-
ῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφ-
θαλμούς· πάλιν οὖν
ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ
οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέ-
βλεψεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέ-
θηκέν μου ἐπὶ τοὺς

ὀφθαλμούς μου· καὶ
ἐνιψάμην καὶ βλέ
πω· ἔλεγον οὖν ἐκ
τῶν φαρισαίων τι
νές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ
ἔστι παρὰ τοῦ θεοῦ
ὅτι τὸ σάββατον οὐ
τηρεῖ· ἄλλοι ἔλεγον·
πῶς δύναται ἄνθρωπος
ἁμαρτωλὸς τοιαῦ
τα σημεῖα ποιεῖν·
καὶ σχίσμα ἦν ἐν
αὐτοῖς· λέγουσι
τῷ τυφλῷ πάλιν·
Σὺ τί λέγεις περὶ αὐ
τοῦ ὅτι ἤνοιξέ σου
τοὺς ὀφθαλμούς·
ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προ
φήτης ἐστίν· οὐκ ἐ
πίστευσαν οἱ ἰουδαῖ
οι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυ
φλὸς ἦν καὶ ἀνέβλε
ψεν ἕως ὅτου ἐφώ
νησαν τοὺς γονεῖς
αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέ

ψαντος καὶ ἠρώτη
σαν αὐτοὺς λέγοντες·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅ
τι τυφλὸς ἐγεννήθη·
πῶς οὖν ἄρτι βλέ
πει· ἀπεκρίθησαν
δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐ
τοῦ καὶ εἶπον· οἴδα
μεν ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς ἡμῶν· καὶ ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη·
πῶς δὲ νῦν βλέπει
οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς
ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς
οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐ
ρωτήσατε· αὐτὸς πε
ρὶ αὐτοῦ λαλήσει· ταῦ
τα εἶπον οἱ γονεῖς αὐ
τοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο
τοὺς ἰουδαίους· ἤδη
γὰρ συνετέθειντο
οἱ ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν

τις αὐτὸν ὁμολογήσει
χν̄ ἀποσυνάγωγος
γένηται· διὰ τοῦτο
οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον,
ὅτι ἡλικίαν ἔχει·
αὐτὸν ἐρωτήσατε·
ἐφώνησαν οὖν ἐκ
δευτέρου τὸν ἄνον
ὃς ἦν τυφλός· καὶ
εἶπον αὐτῷ δὸς δόξαν
τῷ θῷ· ἡμεῖς οἴδα
μεν ὅτι ὁ ἄνος οὗτος,
ἁμαρτωλός ἐστιν·
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρ
τωλός ἐστιν οὐκ οἶδα·
ἓν οἶδα ὅτι τυφλὸς
ὢν ἄρτι βλέπω· εἶ
πον δὲ αὐτῷ πάλιν·
τί ἐποίησέ σοι· πῶς
ἀνέωξέ σου τοὺς
ὀφθαλμούς· ἀπε
κρίθη αὐτοῖς· εἶ
πον ὑμῖν ἤδη καὶ
οὐκ ἠκούσατε· τί

πάλιν θέλετε ἀ
κούειν· μὴ καὶ ὑ
μεῖς θέλετε μαθη
ταὶ αὐτοῦ γενέσθαι·
ἐλοιδόρησαν αὐτὸν
καὶ εἶπον· σὺ εἶ μαθη
τὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ
τοῦ μωσέως ἐσμὲν μα
θηταί· ἡμεῖς οἴδα
μεν ὅτι μωσῆ λελά
ληκεν ὁ θς· τοῦτον
δὲ οὐκ οἴδαμεν πό
θεν ἐστίν· ἀπεκρί
θη ὁ ἄνος καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐν γὰρ τού
τῳ θαυμαστόν ἐστιν
ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδα
τε πόθεν ἐστί· καὶ
ἀνέωξέ μου τοὺς ὀ
φθαλμούς· οἴδα
μεν δὲ ὅτι ἁμαρ
τωλῶν ὁ θς οὐκ ἀκούει·
ἀλλ' ἐάν τις θεο
σεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέ
λημα αὐτοῦ ποιεῖ,

τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκού-
σθη ὅτι ἤνοιξέ τις
ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ
γεγεννημένου· εἰ μὴ
ἦν οὗτος παρὰ
θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο
ποιεῖν οὐδέν. ἀπε-
κρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ἐν ἁμαρτί-
αις σὺ ἐγεννήθης ὅ-
λος, καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω. ἤ-
κουσεν ὁ ἰς ὅτι ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω· καὶ
εὑρὼν εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ θῦ; ἀπεκρί-
θη ἐκεῖνος καὶ εἶπε·
καὶ τίς ἐστι κε ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐ-
τόν; εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ ἰς· καὶ ἑώρακας αὐ-
τόν· καὶ ὁ λαλῶν

μετὰ σοῦ ἐκεῖνός
ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πι-
στεύω κε· καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῷ. τέλ(ος)

ἐκ κα' ἰω(άννου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συνήγαγον οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖ-
οι συνέδριον κατὰ
τοῦ ἰυ καὶ ἔλεγον·
τί ποιοῦμεν ὅτι οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ση-
μεῖα ποιεῖ; ἐὰν ἀ-
φῶμεν αὐτὸν οὕτω,
πάντες πιστεύσουσιν
εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύ-
σονται οἱ ῥωμαῖοι
καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν
καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις
ἐξ αὐτῶν καϊάφας,
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐ-
νιαυτοῦ ἐκείνου, εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐ

διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρει ἡμῖν ἵνα
εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ
ὅλον τὸ ἔθνος ἀπό-
ληται. τοῦτο δὲ ἀφ'
ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλ-
λὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου
προεφήτευσεν ὅτι
ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ
τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ δι-
εσκορπισμένα συνα-
γάγῃ εἰς ἕν. ἀπ' ἐκεί-
νης οὖν τῆς ἡμέρας
συνεβουλεύσαντο
ἵνα ἀποκτείνωσιν
αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέ-
τι παρρησίᾳ περιε-
πάτει ἐν τοῖς Ἰουδαί-
οις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώ-
ραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου
εἰς Ἐφραὶμ λεγομέ-
νην πόλιν, κἀκεῖ διέ-
τριβε μετὰ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ.

τῇ κα΄ ἐκ κα(τὰ) Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον ἐποίη-
σαν οἱ Φαρισαῖοι κα-
τὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπον πρὸς
αὐτούς· θεωρεῖτε ὅ-
τι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν·
ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω
αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦ-
σαν δέ τινες Ἕλληνες
ἐκ τῶν ἀναβαινόν-
των ἵνα προσκυνή-
σωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.
οὗτοι οὖν προσῆλθον
Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθ-
σαϊδὰ τῆς Γα-
λιλαίας καὶ ἠρώτων
αὐτὸν λέγοντες·
κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν εἰ-
δεῖν. ἔρχεται Φίλιππος

τούτου ἀκούει· ἐκ
τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκού-
σθη ὅτι ἤνοιξέ τις
ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ
γεγεννημένου· εἰ μὴ
ἦν οὗτος παρὰ
θ(εο)ῦ, οὐκ ἠδύνατο
ποιεῖν οὐδέν. ἀπε-
κρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ἐν ἁμαρτί-
αις σὺ ἐγεννήθης ὅ-
λος, καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω. ἤ-
κουσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω· καὶ
εὑρὼν εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ θ(εο)ῦ; ἀπεκρί-
θη ἐκεῖνος καὶ εἶπε·
καὶ τίς ἐστι, κ(ύρι)ε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐ-
τόν; εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ ἑώρακας αὐ-
τόν, καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ ἐκεῖνός
ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πι-
στεύω, κ(ύρι)ε· καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτῷ.

ἐκ κα' Ἰω(άννου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
συνήγαγον οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖ-
οι συνέδριον κατὰ
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ καὶ ἔλεγον·
τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗ-
τος ὁ ἄν(θρωπ)ος πολλὰ ση-
μεῖα ποιεῖ. ἐὰν ἀ-
φῶμεν αὐτὸν οὕτως,
πάντες πιστεύσουσιν
εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύ-
σονται οἱ Ῥωμαῖοι
καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν
καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις
ἐξ αὐτῶν Καϊάφας,
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐ-
νιαυτοῦ ἐκείνου, εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐ

δὲ διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρει ἡμῖν ἵνα
εἷς ἄνος ἀποθάνῃ
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ
ὅλον τὸ ἔθνος ἀπό
ληται. τοῦτο δὲ ἀφ'
ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν ἀλ
λὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου
προεφήτευσεν ὅτι
ἤμελλεν ὁ ἰς ἀποθνή
σκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ
τέκνα τοῦ θῦ τὰ δι
εσκορπισμένα συνα
γάγῃ εἰς ἕν. ἀπ' ἐκεί
νης οὖν τῆς ἡμέρας
συνεβουλεύσαντο
ἵνα ἀποκτείνωσιν
αὐτὸν. ὁ οὖν ἰς οὐκέ
τι παρρησίᾳ περιε
πάτει ἐν τοῖς ἰουδαί
οις ἀλλ' ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώ
ραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου
εἰς ἐφραὶμ λεγομέ
νην πόλιν κἀκεῖ διέ
τριβε μετὰ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ.

ϛε κα ιω

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον ἐποίη
σαν οἱ φαρισαῖοι κατὰ
τοῦ ἰυ καὶ εἶπον πρὸς
αὐτοὺς θεωρεῖτε ὅ
τι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν·
ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω
αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦσαν
δέ τινες ἕλληνες
ἐκ τῶν ἀναβαινόν
των ἵνα προσκυνή
σωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ·
οὗτοι οὖν προσῆλθον
φιλίππῳ τῷ ἀπὸ
βηθσαϊδὰ τῆς γα
λιλαίας καὶ ἠρώτων
αὐτὸν λέγοντες·
κε θέλομεν τὸν ἰν εἰ
δεῖν. ἔρχεται φίλιππος

καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν ἀνδρέας καὶ φίλιππος λέγουσι τῷ ἰησοῦ· ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει·

Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ· νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν· ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν· ἀλλὰ δι'

ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ
τοῦ κόσμου τούτου·
νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσ
μου τούτου ἐκβληθή
σεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν
ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς,
πάντας ἑλκύσω πρὸς
ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ
ἔλεγε σημαίνων ποί
ῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν. ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ἡμεῖς ἠκούσαμεν
ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ
χ(ριστὸ)ς μένει εἰς τὸν αἰ
ῶνα· καὶ πῶς σὺ λέ
γεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου; τίς
ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου; εἶπεν οὖν αὐ
τοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἔτι μικρὸν
χρόνον τὸ φῶς μεθ'
ὑμῶν ἐστι· περι
πατεῖτε ὡς τὸ φῶς
ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία
ὑμᾶς καταλάβῃ· +
καὶ ὁ περιπατῶν ἐν
τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν
ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ
φῶς ἔχετε πιστεύε
τε εἰς τὸ φῶς, ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε·
εἰς κα ἰω·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ
ληλυθότας πρὸς αὐ
τὸν ἰουδαίους· ἕως τὸ
φῶς ἔχετε πιστεύ
ετε εἰς τὸ φῶς ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε.
ταῦτα ἐλάλησεν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἀπελ
θὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐ
τῶν. τοσαῦτα δὲ αὐ
τοῦ σημεῖα πεποι
ηκότος ἔμπροσθεν
αὐτῶν οὐκ ἐπί
στευον εἰς αὐτόν· ἵνα
ὁ λόγος ἠσαΐου τοῦ
προφήτου πληρω
θῇ ὃν εἶπε· κ(ύρι)ε τίς

ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ
ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων
κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη +
Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
πιστεύειν· ὅτι πά
λιν εἶπεν Ἠσαΐας +
τετύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς·
καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν
τὴν καρδίαν + ἵνα
μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ
μοῖς, καὶ νοήσωσι
τῇ καρδίᾳ· καὶ ἐπι
στραφῶσι καὶ ἰάσω
μαι αὐτούς + ταῦτα
εἶπεν Ἠσαΐας ὅτε
εἶδε τὴν δόξαν αὐ
τοῦ καὶ ἐλάλησε πε
ρὶ αὐτοῦ + ὅμως μέν
τοι καὶ ἐκ τῶν ἀρ
χόντων πολλοὶ ἐπί
στευσαν εἰς αὐτὸν +
ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρι
σαίους οὐχ ὡμολόγουν
ἵνα μὴ ἀποσυνάγω

γοι γένωνται· ἠγάπη
σαν γὰρ τὴν δόξαν
τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ
θεοῦ + Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ
εἶπεν + ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς
ἐμέ· ἀλλ' εἰς τὸν πέμ
ψαντά με + καὶ ὁ θε
ωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ
τὸν πέμψαντά με· +
Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθα + ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μεί
νῃ + καὶ ἐάν τίς μου ἀ
κούσῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ πιστεύσῃ ἐ
γὼ οὐ κρίνω αὐτὸν +
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα
κρίνω τὸν κόσμον· ἀλ
λ' ἵνα σώσω τὸν κό
σμον: τῇ ε΄ τ(ῆς) [illegible] ἄλλο
[illegible] :. εἰς ὄρ(θρον) [illegible]
Ἀνέβη ὁ θ(εὸ)ς ἐν ἀλαλαγμῷ κ(ύριο)ς

ἀρχ(ή)· [illegible] ἑωθινὰ κρότης [illegible]
εὐαγγ(έλιον) ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου·

Ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πρωῒ
πρώτῃ σαββάτων
ἐφάνη πρῶτον Μα
ρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ ἀ
φ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑ
πτὰ δαιμόνια· ἐκεί
νη πορευθεῖσα ἀπήγ
γειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ
γενομένοις πενθοῦ
σι καὶ κλαίουσι· κἀκεῖ
νοι ἀκούσαντες ὅτι
ζῇ· καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐ
τῆς ἠπίστησαν·
μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπα
τοῦσιν ἐφανερώθη
ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ· πο
ρευομένοις εἰς ἀγρόν·
κἀκεῖνοι ἀπελθόν
τες ἀπήγγειλαν τοῖς
λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις
ἐπίστευσαν· ὕστερον ἀ
νακειμένοις αὐτοῖς
τοῖς ἕνδεκα ἐφανε
ρώθη· καὶ ὠνείδισε
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν
καὶ σκληροκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θεασαμένοις
αὐτὸν ἐγηγερμένον
οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· πορευθέν
τες εἰς τὸν κόσμον ἅ
παντα· κηρύξατε
τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ
τῇ κτίσει· ὁ πιστεύ
σας καὶ βαπτισθεὶς
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ
πιστήσας κατακριθή
σεται· σημεῖα δὲ τοῖς
πιστεύσασι ταῦτα πα
ρακολουθήσει· ἐν τῷ
ὀνόματί μου δαιμό
νια ἐκβαλοῦσι·
γλώσσαις λαλήσουσι
καιναῖς· ὄφεις ἀροῦ
σι· κἂν θανάσιμόν
τι πίωσιν οὐ μὴ αὐ
τοὺς βλάψῃ· ἐπὶ

ρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι καὶ καλῶς ἕξουσιν + ὁ μὲν οὖν κ(ύριο)ς μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θ(εο)ῦ + ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ + τοῦ κ(υρίο)υ συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων ἀμήν.

εἰς λειτουργ(ίαν).

εἰς κ(ατὰ) Λουκ(ᾶν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν + πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς + τί τεταραγμένοι ἐστὲ καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν + ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι + ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πν(εῦμ)α σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα + καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας + ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων

εἶπεν αὐτοῖς ἔχετέ τι
βρώσιμον ἐνθάδε·
οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ
μέρος καὶ ἀπὸ με
λισσίου κηρίου· καὶ
λαβὼν ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν. εἶ
πεν δὲ αὐτοῖς· οὗτοι
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν
σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ πλη
ρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα ἐν
τῷ νόμῳ Μωϋσέως
καὶ προφήταις καὶ
ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. +
τότε διήνοιξεν αὐ
τῶν τὸν νοῦν τοῦ
συνιέναι τὰς γρα
φάς· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς ὅτι οὕτως γέ
γραπται· καὶ οὕτως
ἔδει παθεῖν τὸν Χ͞Ν
καὶ ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ. καὶ κηρυ
χθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνό
ματι αὐτοῦ μετά
νοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν εἰς πάν
τα τὰ ἔθνη ἀρ
ξάμενον ἀπὸ Ἰλ͞ΗΜ·
ὑμεῖς δέ ἐστε μάρ
τυρες τούτων. καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
π͞ΡΣ μου ἐφ᾽ ὑμᾶς·
ὑμεῖς δὲ καθίσατε
ἐν τῇ πόλει Ἰλ͞ΗΜ
ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕψους. +
Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔ
ξω ἕως εἰς Βηθα
νίαν· καὶ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εὐλόγησεν αὐτούς. +
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐ
λογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς
διέστη ἀπ᾽ αὐτῶν·

ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐ
ρανόν· καὶ αὐτοὶ προσ
κυνήσαντες αὐτόν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
μετὰ χαρᾶς μεγάλης·
Καὶ ἦσαν διὰ παντὸς
ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦν
τες καὶ εὐλογοῦντες
τὸν θεόν. ἀμήν.

ΕΚ ΚΑ ΙΩ.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· μὴ τα
ρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρ
δία· πιστεύετε εἰς
τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ
πιστεύετε. ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου
μοναὶ πολλαί εἰσιν·
εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑ
μῖν· πορεύομαι ἑ
τοιμάσαι τόπον ὑ
μῖν· καὶ ἐὰν πορευ
θῶ, ἑτοιμάσω ὑμῖν
τόπον· πάλιν ἔρ
χομαι· καὶ παραλή
ψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐ
μαυτόν, ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦ
τε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑ
πάγω οἴδατε, καὶ
τὴν ὁδὸν οἴδατε.
Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς·
Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ
ὑπάγεις· καὶ πῶς δυ
νάμεθα τὴν ὁδὸν
εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς
καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ
ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε
ται πρὸς τὸν πατέ
ρα εἰ μὴ δι᾿ ἐμοῦ· εἰ ἐ
γνώκειτέ με, καὶ
τὸν πατέρα μου ἐγνώ
κειτε ἄν· καὶ ἀπ᾿
ἄρτι γινώσκετε
αὐτόν, καὶ ἑωρά
κατε αὐτόν. Λέγει
αὐτῷ Φίλιππος·
Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̅· τοσοῦ
τον χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμὶ καὶ οὐκ ἔγνωκάς
με φίλιππε; ὁ ἑω
ρακὼς ἐμὲ ἑώρακε
τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ
λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί ἐστι· τὰ ῥήμα
τα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ
δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων,
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα·
πιστεύετέ μοι ὅτι ἐ
γὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί ἐστιν:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Εἶπεν ὁ κ̅ς̅ τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· τὰ ῥήμα
τα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ·
ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μέ
νων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ
ἔργα· πιστεύετέ μοι

ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή,
διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύ
ετέ μοι. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύ
ων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος
ποιήσει, καὶ μείζονα
τούτων ποιήσει· ὅτι
ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου
πορεύομαι· καὶ ὅ τι
ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ
ὀνόματί μου, τοῦτο
ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ
ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐ
άν τι αἰτήσητε ἐν
τῷ ὀνόματί μου, ἐ
γὼ ποιήσω. ἐὰν ἀγαπᾶ
τέ με, τὰς ἐντο
λὰς τὰς ἐμὰς τηρή
σατε· καὶ ἐγὼ ἐρω
τήσω τὸν πατέρα καὶ
ἄλλον παράκλητον
δώσει ὑμῖν ἵνα μέ
νῃ μεθ' ὑμῶν εἰς

τοῦ αἰῶνα· τὸ πν̅α̅ τῆς
ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ
πρς ἐκπορεύεται· ὃ
ὁ κόσμος οὐ δύναται λα-
βεῖν αὐτὸ ὅτι οὐ θεω-
ρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώ-
σκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γι-
νώσκετε αὐτὸ ὅτι πα-
ρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑ-
μῖν ἔσται· οὐκ ἀφή-
σω ὑμᾶς ὀρφανούς·
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔ-
τι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος
με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑ-
μεῖς δὲ θεωρεῖτέ με·
ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς
ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε
ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρι̅
μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί
κἀγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔ-
χων τὰς ἐντολάς μου
καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐ-
κεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν
με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με
ἀγαπηθήσεται ὑπὸ
τοῦ πρς μου καὶ ἐγὼ
ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ
ἐμφανίσω αὐτῷ
ἐμαυτόν·

ἐκ κα ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πάρας ὁ ἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν εἶπε· πρ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δοξά-
σόν σου τὸν υἱόν, ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ
σε, καθὼς ἔδωκας
αὐτῷ ἐξουσίαν πά-
σης σαρκός, ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνι-
ον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰ-
ώνιος ζωή, ἵνα γινώ-
σκωσί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν θν̅ καὶ ὃν
ἀπέστειλας ἰν̅ χν̅. ἐ-
γώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γ +

τὸ ἔργον τετελείωσα
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω· καὶ νῦν δό-
ξασόν με σύ πάτερ πα-
ρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ
ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν
κόσμον εἶναι παρὰ
σοί. ἐφανέρωσά
σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν-
θρώποις. οὓς δέδωκάς
μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ
ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐ-
τοὺς δέδωκας. καὶ
τὸν λόγον σου τετη-
ρήκασι. νῦν ἔγνω-
καν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι
παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι
τὰ ῥήματα ἃ δέ-
δωκάς μοι δέδωκα
αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον. καὶ ἔγνω-
σαν ἀληθῶς ὅτι
παρὰ σοῦ ἐξῆλθον.
καὶ ἐπίστευσαν ὅ-
τι σύ με ἀπέστειλας.
ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρω-
τῶ. οὐ περὶ τοῦ κό-
σμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ
ὧν δέδωκάς μοι.
ὅτι σοί εἰσι. καὶ τὰ ἐ-
μὰ πάντα σά ἐστι·
καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ
δεδόξασμαι ἐν αὐ-
τοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ οὗ-
τοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί.
καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρ-
χομαι. πάτερ ἅγιε.
τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου ᾧ δέ-
δωκάς μοι ἵνα ὦ-
σιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.
ὅτε ἤμην μετ᾽ αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐ-
τήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου· οὓς δέ-
δωκάς μοι ἐφύλαξα.
καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς

τῆς ἀπωλείας· ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν
δὲ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι· καὶ ταῦτα λαλῶ
ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα
ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμένην
ἐν ἑαυτοῖς:-

Ἐκ κα' Ἰω.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· μὴ τα-
ρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία, μηδὲ δειλι-
άτω. ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπ-
άγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶ-
τέ με, ἐχάρητε ἄν,
ὅτι εἶπον· πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα·
ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστιν. καὶ νῦν
εἴρηκα ὑμῖν πρὶν
γενέσθαι· ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύ-
σητε. οὐκέτι πολ-
λὰ λαλήσω μεθ' ὑ-
μῶν· ἔρχεται γὰρ
ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων·
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει
οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ
ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
τὸν πατέρα· καὶ καθὼς
ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ
οὕτως ποιῶ. ἐγεί-
ρεσθε ἄγωμεν ἐν-
τεῦθεν. ἐγώ εἰμι
ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθι-
νή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ
γεωργός ἐστιν. πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν αἴ-
ρει αὐτό· καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον
καθαίρει αὐτὸ ἵνα
πλείονα καρπὸν
φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς κα-
θαροί ἐστε διὰ τὸν
λόγον ὃν λελάληκα
ὑμῖν. μείνατε ἐν

ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς
τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ· ἐὰν μὴ μεί-
νῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕ-
τως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν
μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε +
Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος· ὑ-
μεῖς τὰ κλήματα +
ὁ μένων ἐν ἐμοί·
κἀγὼ ἐν αὐτῷ· οὗ-
τος φέρει καρπὸν πο-
λύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
οὐ δύνασθε ποιεῖν
οὐδέν + ἐὰν μή τις μέ-
νῃ ἐν ἐμοί· ἐβλήθη
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη· καὶ
συνάγουσιν αὐτὰ
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλ-
λουσι καὶ καίεται· ἐὰν
μείνητε ἐν ἐ-
μοὶ καὶ τὰ ῥήματά
μου ἐν ὑμῖν μείνῃ·
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτή-
σεσθε καὶ γενήσε-
ται ὑμῖν· –

ἐκ κα(τὰ) Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἔρχε-
ται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ
ἀποκτείνας ὑμᾶς
δόξῃ λατρείαν προ-
σφέρειν τῷ θ(ε)ῷ + καὶ
ταῦτα ποιήσουσιν
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν
π(ατέ)ρα οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ
ταῦτα λελάλη-
κα ὑμῖν· ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημο-
νεύητε αὐτῶν ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν + ταῦ-
τα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς
οὐκ εἶπον· ὅτι μεθ' ὑ-
μῶν ἤμην + νῦν δὲ ὑ-
πάγω πρὸς τὸν πέμ-
ψαντά με· καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με·
ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν·

ἡ λύπη πεπλήρωκεν
ὑμῶν τὴν καρδίαν·
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
λέγω ὑμῖν· συμ-
φέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ
μὴ ἀπέλθω, ὁ πα-
ράκλητος οὐκ ἐλεύ-
σεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμ-
ψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας καὶ
περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως·
περὶ ἁμαρτίας μέν,
ὅτι οὐ πιστεύουσιν
εἰς ἐμέ· περὶ δικαι-
οσύνης δέ, ὅτι πρὸς
τὸν πατέρα μου ὑπάγω
καὶ οὐκέτι θεωρεῖ-
τέ με· περὶ δὲ κρί-
σεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου κέ-

κριται· ἔτι πολλὰ
ἔχω λέγειν ὑμῖν· ἀλ-
λ' οὐ δύνασθε βαστά-
ζειν ἄρτι· ὅταν δὲ
ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁδη-
γήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν:

ἐκ κα΄ ἰω.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· πάντα
ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά
ἐστι· διὰ τοῦτο εἶ-
πον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λαμβάνει καὶ ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν. μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με,
καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με· καὶ
ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡ-
μῖν· μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν

λιν μικρὸν καὶ ὄψε
σθέ με· καὶ ὅτι ὑπά
γω πρὸς τὸν πατέ
ρα· ἔλεγον οὖν· τοῦ
τό ἐστιν ὃ λέγει τὸ
μικρόν; οὐκ οἴδα
μεν τί λαλεῖ· ἔγνω
οὖν ὁ ἰς̅ ὅτι ἤθελον
αὐτὸν ἐρωτᾶν· ς
εἶπεν αὐτοῖς· περὶ
τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων ὅτι
εἶπον μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὅτι κλαύσε
τε καὶ θρηνήσε
τε ὑμεῖς· ὁ δὲ κό
σμος χαρήσεται· ὑ
μεῖς δὲ λυπηθήσε
σθε· ἀλλ' ἡ λύπη
ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται· ἡ γυνὴ

ὅταν τίκτῃ λύπην
ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν δὲ γεν
νήσῃ τὸ παιδίον
οὐκέτι μνημονεύ
ει τῆς θλίψεως
διὰ τὴν χαρὰν ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον· καὶ ὑ
μεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ
ὄψομαι ὑμᾶς καὶ
χαρήσεται ὑμῶν
ἡ καρδία· καὶ τὴν
χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· ς
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα
ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μου δώσει ὑμῖν· ἕως
τε̅ τη̅· ἐκ κα ἰω
Εἶπεν ὁ κς̅ τοῖς ἑαυτοῦ

μαθηταῖς· ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου δώσει ὑμῖν +
Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσα-
τε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου· αἰτεῖτε
καὶ λήψεσθε ἵνα
ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πε-
πληρωμένη. ταῦτα
ἐν παροιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρ-
χεται ὥρα ὅτε οὐ-
κέτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ
παρρησίᾳ περὶ τοῦ
πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν +
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν πατέρα
περὶ ὑμῶν· αὐτὸς
γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς

ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλή-
κατε καὶ πεπισ-
τεύκατε ὅτι ἐγὼ πα-
ρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον +
Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον· πάλιν
ἀφίημι τὸν κόσμον
καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρ-
ρησίᾳ λαλεῖς καὶ πα-
ροιμίαν οὐδεμίαν
λέγεις· νῦν οἴδαμεν
ὅτι οἶδας πάντα +
καὶ οὐ χρείαν ἔχεις
ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν
τούτῳ πιστεύομεν
ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες +
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς +
ἄρτι πιστεύετε; ἰ-
δοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ
νῦν ἐλήλυθεν ἵ-
να σκορπισθῆτε

ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· κα(ὶ)
καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε·
καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος· ὅτι ὁ
πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐσ
τί· ταῦτα λελάλη
κα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ
εἰρήνην ἔχητε:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπά
ρας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ εἶπε· καθὼς σὺ
πάτερ ἀπέστειλάς με
εἰς τὸν κόσμον· κἀγὼ
ἀπέστειλα αὐτοὺς
εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑ
πὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιά
ζω ἐμαυτὸν ἵνα
καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασ
μένοι ἐν ἀληθείᾳ·
οὐ περὶ τούτων δὲ ἐ
ρωτῶ μόνον· ἀλλὰ καὶ
περὶ τῶν πιστευόν
των διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα
πάντες ἓν ὦσι· καὶ
θὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοί·
κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦ
σιν· ἵνα ὁ κόσμος πι
στεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέ
στειλας· καὶ ἐγὼ τὴν
δόξαν ἣν δέδωκάς
μοι· δέδωκα αὐ
τοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσ
μεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦ
σι τετελειωμένοι
εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσ
κῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἠ
γάπησας αὐτοὺς καὶ
θὼς ἐμὲ ἠγάπησας·
πάτερ οὓς δέδωκάς μοι
θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι με
τ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι
τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν
ἣν δέδωκάς μοι·

ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ
καταβολῆς κόσμου·
πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κό-
σμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ
δέ σε ἔγνων· καὶ οὗ-
τοι ἔγνωσαν ὅτι σύ
με ἀπέστειλας· καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου καὶ
γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγά-
πη ἣν ἠγάπησάς
με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ
ἐν αὐτοῖς:~

Ἐκ τ(οῦ) κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὁ
φανερώσας ἑαυτὸν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν· καὶ λέγει
τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων
Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον
τούτων; λέγει αὐ-
τῷ· ναὶ κ(ύρι)ε σὺ οἶ-
δας ὅτι φιλῶ σε·

λέγει αὐτῷ· βόσκε
τὰ ἀρνία μου. λέ-
γει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον· Σίμων Ἰω-
νᾶ ἀγαπᾷς με; λέ-
γει αὐτῷ· ναὶ κ(ύρι)ε
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. λέγει αὐτῷ·
ποίμαινε τὰ πρό-
βατά μου. λέγει αὐ-
τῷ τὸ τρίτον· Σίμων
Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐ-
λυπήθη ὁ Πέτρος
ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ
τρίτον φιλεῖς με;
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
κ(ύρι)ε σὺ πάντα οἶδας·
σὺ γινώσκεις ὅτι φι-
λῶ σε. λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· βόσκε τὰ πρό-
βατά μου. ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω σοι· ὅτε
ἦς νεώτερος ἐζώ-
ννυες σεαυτὸν καὶ
περιεπάτεις ὅπου

ἢ θέλεις· ὅταν δὲ γηρά
σῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖ
ρας σου καὶ ἄλλος σε
ζώσει καὶ οἴσει ὅ
που οὐ θέλεις + τοῦ
το δὲ εἶπεν σημαί
νων ποίῳ θανάτῳ
δοξάσει τὸν θ(εό)ν +
τε ς [illegible] ἀλύσεως
Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέ
γει αὐτῷ + ἀκολού
θει μοι· ἐπιστρα
φεὶς δὲ ὁ πέτρος
βλέπει τὸν μαθη
τὴν ὃν ἠγάπα ὁ
ἰ(ησοῦ)ς ἀκολουθοῦντα
ὃς καὶ ἀνέπεσεν
ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ
τὸ στῆθος αὐτοῦ
καὶ εἶπεν κ(ύρι)ε τίς ἐ
στιν ὁ παραδιδούς
σε + τοῦτον ἰδὼν
ὁ πέτρος λέγει
τῷ ἰ(ησο)ῦ + κ(ύρι)ε οὗτος δὲ
τί + λέγει αὐτῷ ὁ

ἰ(ησοῦ)ς + ἐὰν αὐτὸν θέλω
μένειν ἕως ἔρχο
μαι τί πρὸς σέ + σύ μοι ἀκολούθει μοι +
ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗ
τος εἰς τοὺς ἀδελ
φοὺς ὅτι ὁ μαθη
τὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀπο
θνήσκει + καὶ οὐκ εἶ
πεν αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ὅτι οὐ
κ ἀποθνήσκει ἀλ
λ' ἐὰν αὐτὸν θέλω
μένειν ἕως ἔρχομαι
τί πρὸς σέ + οὗτος ἐ
στὶν ὁ μαθητὴς
ὁ μαρτυρῶν πε
ρὶ τούτων καὶ
γράψας ταῦτα + καὶ
οἴδαμεν ὅτι ἀλη
θής ἐστιν ἡ μαρτυ
ρία αὐτοῦ + ἔστιν δὲ
καὶ ἄλλα πολλὰ
ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς +
ἅτινα ἐὰν γρά
φηται καθ' ἕν οὐ
δὲ αὐτὸν οἶμαι

τὸν κόσμον χωρῆ
σαι τὰ γραφόμε
να βιβλία·
ἀμήν·

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος· τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη· πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ σπέρματος δαυίδ, καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν δαυίδ, ὁ χριστὸς ἔρχεται· σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν· τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας· ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται· πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς·

+ τῇ β' τῆς [illegible] ἤγουν
τοῦ ἁγίου π(ατ)ρ(ὸ)ς·
ἐκ κ(ατὰ) ματ(θαῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁρᾶτε
μὴ καταφρονή-
σητε ἑνὸς τῶν
μικρῶν τούτων·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅ-
τι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διὰ παν-
τὸς βλέπουσι τὸ
πρόσωπον τοῦ
π(ατ)ρ(ό)ς μου τοῦ ἐν οὐρα-
νοῖς· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου σῶσαι
τὸ ἀπολωλός·
τί ὑμῖν δοκεῖ;
ἐὰν γένηταί τινι ἀν-
θρώπῳ ἑκατὸν πρό-
βατα, καὶ πλανη-
θῇ ἓν ἐξ αὐτῶν,
οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνε-
νήκοντα ἐννέα
ἐπὶ τὰ ὄρη πορευ-
θεὶς ζητεῖ τὸ πλα-
νώμενον· καὶ ἐὰν
γένηται εὑρεῖν αὐ-
τό, ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι χαίρει ἐπ'
αὐτῷ μᾶλλον ἢ
ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα
ἐννέα τοῖς μὴ
πεπλανημένοις·
οὕτως οὐκ ἔστι θέ-
λημα ἔμπροσθεν
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ὑμῶν τοῦ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἵνα
ἀπόληται εἷς τῶν
μικρῶν τούτων·
ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σου
ὕπαγε ἔλεγξον αὐ-
τὸν μεταξὺ σοῦ
καὶ αὐτοῦ μόνου·
ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐ-
κέρδησας τὸν ἀ-
δελφόν σου· ἐὰν
δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρά-

ράλαβε μετὰ σεαυτοῦ
ἔτι ἕνα ἢ δύο ἵνα
ἐπὶ στόματος δύο μαρ
τύρων ἢ τριῶν
σταθῇ πᾶν ῥῆμα +
ἐὰν δὲ παρακού
σῃ αὐτῶν εἰπὲ τῇ
ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ ἔστω
σοι ὥσπερ ὁ ἐθνι
κὸς καὶ ὁ τελώνης +
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ
σα ἐὰν δήσητε ἐπὶ
τῆς γῆς ἔσται
δεδεμένα ἐν τῷ
οὐρανῷ + πάλιν ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν
συμφωνήσωσιν
ἐπὶ τῆς γῆς περὶ
παντὸς πράγμα
τος οὗ ἐὰν αἰτή
σωνται γενήσε
ται αὐτοῖς παρὰ

τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· οὗ
γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ
ἐμὸν ὄνομα ἐκεῖ
εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν +

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἠκολούθησαν τῷ
Ἰ(ησο)ῦ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας +
καὶ Δεκαπόλεως
καὶ Ἱ(ερο)σολύμων καὶ Ἰου
δαίας καὶ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου + ἰδὼν
δὲ τοὺς ὄχλους ἀ
νέβη εἰς τὸ ὄρος
καὶ καθίσαντος
αὐτοῦ προσῆλ
θον αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ καὶ
ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ ἐδίδασκεν
αὐτοὺς λέγων· μα
κάριοι οἱ πτωχοὶ

τῶν πν(ευματ)ι· ὅτι αὐτῶν
ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· μακάριοι οἱ
πενθοῦντες· ὅτι αὐ-
τοὶ παρακληθήσον-
ται· μακάριοι οἱ πρα-
εῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρο-
νομήσουσι τὴν γῆν·
μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην· ὅτι
αὐτοὶ χορτασθή-
σονται· μακάριοι οἱ
ἐλεήμονες· ὅτι αὐ-
τοὶ ἐλεηθήσονται·
μακάριοι οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ
τὸν θ(εὸ)ν ὄψονται· μα-
κάριοι οἱ εἰρηνοποι-
οί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θ(εο)ῦ
κληθήσονται· μακά-
ριοι οἱ δεδιωγμέ-
νοι ἕνεκεν δικαι-
οσύνης· ὅτι αὐτῶν
ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν

οὐρανῶν· μακάριοι ἐ-
στε ὅταν ὀνειδίσω-
σιν ὑμᾶς καὶ διώξω-
σι· καὶ εἴπωσι πᾶν
πονηρὸν ῥῆμα καθ'
ὑμῶν ψευδόμενοι
ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρε-
τε καὶ ἀγαλλιᾶσθε·
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

ΕΚ ΚΑ ΜΑΤ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· ἐὰν
μὴ περισσεύσῃ ἡ δι-
καιοσύνη ὑμῶν πλεῖ-
ον τῶν γραμματέων
καὶ φαρισαίων· οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέ-
θη τοῖς ἀρχαίοις·
οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν
φονεύσῃ ἔνοχος ἔ-
σται τῇ κρίσει· ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς

ὁ ὀργιζόμενος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνο-
χος ἔσται τῷ συνεδρίῳ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνο-
χος ἔσται εἰς τὴν γέεν-
ναν τοῦ πυρός. ἐὰν
οὖν προσφέρεις τὸ δῶ-
ρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιασ-
τήριον κἀκεῖ μνησθῇς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι
κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ
δῶρόν σου ἔμπροσθεν
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
ὕπαγε πρῶτον διαλλά-
γηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ
τότε ἐλθὼν πρόσφε-
ρε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι
εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου
ταχὺ ἕως ὅτου εἶ ἐν
τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήπο-
τέ σε παραδῷ ὁ ἀν-
÷ ΚΟΕ γ
τίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς

σε παραδῷ τῷ ὑπη-
ρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν
βληθήσῃ· ἀμὴν λέγω
σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖ-
θεν ἕως ἂν ἀποδῷς
τὸν ἔσχατον κοδράντην.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· οὐ μοιχεύ-
σεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖ-
κα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν
αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ
δεξιὸς σκανδαλίζει σε,
ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι
ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν
μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου βληθῇ
εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ
δεξιά σου χεὶρ σκανδαλί-
ζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμ-
φέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται

λει τὸ ἓν τῶν μελῶν
σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶ-
μά σου ἀπελθῇ εἰς γέ-
ενναν· τέλ ἐκ κα ματ

Εἶπεν ὁ κ̄ς ἐρρέθη τοῖς
ἀρχαίοις· ὅτι ὃς ἂν ἀ-
πολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ δότω αὐτῇ ἀ-
ποστάσιον· ἐγὼ δὲ λέ-
γω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὃς ἂν ἀ-
πολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ παρεκτὸς
λόγου πορνείας ποι-
εῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι·
καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυ-
μένην γαμήσει μοιχᾶ-
αι ται· πάλιν ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαί-
οις· οὐκ ἐπιορκήσεις·
ἀποδώσεις δὲ τῷ κῶ τοὺς
ὅρκους σου· ἐγὼ δὲ λέ-
γω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅ-
λως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι
θρόνος ἐστὶ τοῦ θῦ· μή-
τε ἐν τῇ γῇ ὅτι ὑπο-

πόδιον ἐστὶ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· μήτε εἰς ἱεροσο- πε
λυμα ὅτι πόλις ἐστὶ
μεγάλου βασιλέως·
μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ
σου ὀμόσῃς ὅτι οὐ
δύνασαι μίαν τρίχα
λευκὴν ἢ μέλαιναν ποι-
ῆσαι· ἔστω δὲ ὁ λόγος
ὑμῶν ναὶ ναί, οὒ οὔ·
τὸ δὲ περισσὸν τού-
των ἐκ τοῦ πονηροῦ
ἐστιν· ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη· ὀφθαλμὸν ἀν-
τὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόν-
τα ἀντὶ ὀδόντος· ἐ-
γὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀν-
τιστῆναι τῷ πονηρῷ·
ἀλλ᾽ ὅστις σε ῥαπίσει
ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγό-
να, στρέψον αὐτῷ καὶ
τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέ-
λοντί σοι καὶ τὸν χι-
τῶνά σου λαβεῖν· ἄ-
φες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμά-

πιόν σου· καὶ ὅστις σε
ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν
ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

Ἐκ κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τίς ἐξ ὑ-
μῶν ἄνθρωπος ὃν ἐὰν αἰτή-
σει ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον,
μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ,
μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄν-
τες οἴδατε δόματα ἀγα-
θὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον
ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ
τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. πάν-
τα οὖν ὅσα ἂν θέλη-
τε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄν(θρωπ)οι οὕτως καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗ-
τος γάρ ἐστιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται. Εἰσ-
έλθετε διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πλατεῖα
ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος
ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχό-
μενοι δι' αὐτῆς. τί στενὴ
ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη
ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς
τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰ-
σὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν +
Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτι-
νες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς
ἐν ἐνδύμασι προβάτων +
ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρ-
παγες + ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐπι-
γνώσεσθε αὐτούς +
μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀ-
πὸ τριβόλων σῦκα; οὕ-
τω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς καλοὺς ποι-
εῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονηρούς
ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον

δρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν·

ἐκ κατὰ ματθ(αῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς· ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως γένησθαι υἱοὶ τοῦ π(ατ)ρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐ(ρα)νοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς· καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς τίνα μισθὸν ἔχετε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι· καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον τί περισσὸν ποιεῖτε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσι· ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὥσπερ ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς τέλειός ἐστιν·

ἐκ κατὰ ματθ(αῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσ

θεν τοῦ πρς μου τοῦ
ἐν οὐνοῖς· ὅστις δ' ἂν
ἀρνήσηταί με ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνων· ἀρνή-
σομαι αὐτὸν κἀγὼ
ἔμπροσθεν τοῦ πρς
μου τοῦ ἐν οὐνοῖς +
ὁ φιλῶν πρα ἢ μρα
ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμ-
βάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθεῖ ὀπί-
σω μου οὐκ ἔστι μου
ἄξιος + ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ +
Κε ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκα-
μεν πάντα καὶ ἠκο-
λουθήσαμέν σοι· τί
ἄρα ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς
οἱ ἀκολουθήσαντές μοι
ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ
ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου ἐπὶ θρόνου δόξης

αὐτοῦ καθήσεσθε καὶ
ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
θρόνοις κρίνοντες
τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ ἰηλ· καὶ πᾶς ὃς
ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀ-
δελφοὺς ἢ ἀδελφὰς
ἢ πρα ἢ μρα ἢ
γυναῖκα· ἢ τέκνα
ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου ἑκα-
τονταπλασίονα λή-
ψεται καὶ ζωὴν αἰώνι-
ον κληρονομήσει + πο-
λλοὶ δὲ ἔσονται πρῶ-
τοι ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσ-
χατοι πρῶτοι·

ἐκ κατὰ ματθ

Εἶπεν ὁ κς + μὴ μερι-
μνήσητε λέγοντες +
τί φάγωμεν, ἢ τί πί-
ωμεν· ἢ τί περιβαλώ-
μεθα· πάντα γὰρ ταῦ-
τα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν
γὰρ ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·

καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέ-
ρα ὑπὲρ ἐμέ,
οὐκ ἔστι μου
ἄξιος +

ὅτι χρῄζετε τούτων
ἁπάντων· ζητεῖτε
δὲ πρῶτον τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ
τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ταῦτα
πάντα προστεθή-
σεται ὑμῖν· μὴ οὖν
μεριμνήσητε εἰς αὔ-
ριον· ἀρκετὸν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἡ κακία αὐτῆς·
τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος ὃν ἐὰν αἰτή-
σει ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον
μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ·
καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτή-
σει μὴ ὄφιν ἐπιδώσει
αὐτῷ· εἰ οὖν ὑμεῖς
πονηροὶ ὄντες οἴδα-
τε δόματα ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέκνοις
ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ

τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν·
πάντα οὖν ὅσα ἂν θέ-
λητε ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς
οὕτω ποιεῖτε αὐτοῖς·
οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται· εἰ-
σέλθετε διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πλατεῖ-
α ἡ πύλη καὶ εὐρύχω-
ρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγου-
σα εἰς τὴν ἀπώλειαν·
καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰ-
σερχόμενοι δι' αὐτῆς·
τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τε-
θλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γουσα εἰς τὴν ζωήν·
καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑ-
ρίσκοντες αὐτήν·
τέλος καὶ μαθ
Εἶπεν ὁ κύριος· προσέχε-
τε ἀπὸ τῶν ψευδο-
προφητῶν, οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς
ἐν ἐνδύμασι προβάτων·

σωθεν δὲ εἰσὶ λύ-
κοι ἅρπαγες + ἀπὸ
τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς +
μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλὰς
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
οὕτως πᾶν δέν-
δρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς καλοὺς ποιεῖ
τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ + οὐ δύναται δέν-
δρον ἀγαθὸν καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖν +
οὐδὲ δένδρον σαπρὸν
καρποὺς καλοὺς ποι-
εῖν + πᾶν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν κα-
λὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται
ἄραγε ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐπιγνώ-
σεσθε αὐτούς + οὐ πᾶς
ὁ λέγων μοι κ̅ε̅ κ̅ε̅ εἰσε-
λεύσεται εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλ-
λ' ὁ ποιῶν τὸ θέλη-
μα τοῦ πρ̅ς̅ μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς·

Ἐκ κοι(νοῦ) μαρτ(ύρων)·

Εἶπεν ὁ κ̅ς̅· οὐ πᾶς ὁ
λέγων μοι κ̅ε̅ κ̅ε̅ εἰσε-
λεύσεται εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλ' ὁ
ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
πρ̅ς̅ μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς +
πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐ-
ν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
κ̅ε̅ κ̅ε̅ οὐ τῷ σῷ ὀνόμα-
τι προεφητεύσαμεν
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
δαιμόνια ἐξεβάλο-
μεν· καὶ τῷ σῷ ὀνόμα-
τι δυνάμεις πολλὰς
ἐποιήσαμεν + καὶ τότε
ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι
οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ

ἡμ ε΄ τῆς β΄ ἑβδ

[illegible] οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν·
ἐκ κυ ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβάν-
τι τῷ ἰυ εἰς πλοῖ-
ον ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέ-
γας ἐγένετο ἐν τῇ θαλ-
άσσῃ· ὥστε τὸ πλοῖ-
ον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς
δὲ ἐκάθευδε· καὶ προσ-
ελθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν
λέγοντες· κε σῶσον
ἡμᾶς ἀπολλύμεθα.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· τί
δειλοί ἐστε ὀλιγόπι-
στοι· τότε ἐγερθεὶς ἐ-
πετίμησε τοῖς ἀνέ-
μοις καὶ τῇ θαλάσσῃ,
καὶ ἐγένετο γαλήνη με-
γάλη· οἱ δὲ ἄνοι ἐθαύ-

ἡμ ς΄ τῆς β΄ ἑβδ

μασαν λέγοντες·
ποταπός ἐστιν οὗ-
τος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι
καὶ ἡ θάλασσα ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ·
ἐκ κυ ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
προσῆλθον τῷ ἰυ
οἱ μαθηταὶ ἰωάννου
λέγοντες αὐτῷ· δι-
ὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι νηστεύομεν πο-
λλά· οἱ δὲ μαθηταί
σου οὐ νηστεύουσι· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς·
μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος πεν-
θεῖν ἐφ' ὅσον χρόνον
μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφί-
ος; * καὶ τότε νηστεύου-
σιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβά-
λλει ἐπίβλημα ῥάκους
ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ
παλαιῷ· αἴρει γὰρ
τὸ πλήρωμα αὐτοῦ

* ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος

ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ
χεῖρον σχίσμα γίνεται·
οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς πα-
λαιούς· εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυν-
ται οἱ ἀσκοί· καὶ
ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ
οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βάλ-
λουσι· καὶ ἀμφότεροι
συντηροῦνται:
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)·

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· μὴ κρίνε-
τε ἵνα μὴ κριθῆτε·
ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε κριθήσεσθε· καὶ
ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀν-
τιμετρηθήσεται ὑμῖν·
τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλ-
μῷ δοκὸν οὐ κατανο-
εῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ

ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκ-
βάλω τὸ κάρφος ἀ-
πὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου; ὑπο-
κριτά, ἔκβαλε πρῶ-

τον τὴν δοκὸν ἀπὸ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ
τότε διαβλέψεις ἐκ-
βαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου· μὴ δῶτε τὸ ἅ-
γιον τοῖς κυσί· μηδὲ
βάλητε τοὺς μαργαρί-
τας ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μήποτε
καταπατήσωσιν αὐ-
τοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐ-
τῶν· καὶ στραφέντες
ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρού-
ετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑ-
μῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν

λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν
εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι
ἀνοιγήσεται:

ἐκ κατ. ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· περι
πατῶν ὁ ισ̄ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς
γαλιλαίας εἶδεν δύο
ἀδελφούς· σίμωνα τὸν
λεγόμενον πέτρον· καὶ
ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ βάλλοντας
ἀμφίβληστρον εἰς
τὴν θάλασσαν· ἦσαν
γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπί
σω μου καὶ ποιήσω
ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων·
οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ
τὰ δίκτυα ἠκολούθη
σαν αὐτῷ· καὶ προβὰς
ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους
δύο ἀδελφούς· ἰάκω
βον τὸν τοῦ ζεβεδαίου
καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς
αὐτῶν καταρτίζον
τας τὰ δίκτυα αὐτῶν·
καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς· οἱ
δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ
πλοῖον καὶ τὸν πατέρα
αὐτῶν ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ περιῆγεν ὅ
λην τὴν γαλιλαίαν ὁ
ισ̄ διδάσκων ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς αὐτῶν καὶ
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον
τῆς βασιλείας· καὶ θε
ραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν
ἐν τῷ λαῷ:

ἐκ κατ. ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἶδεν
ὁ ισ̄ πολλοὺς ὄχλους· καὶ ἐ
σπλαγχ[illegible] αὐτοῖς
ὅτι [illegible]
νοι καὶ [illegible]
[illegible] ὄχλον [illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible] λέγει

τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· ὁ μὲν θερισ-
μὸς πολύς· οἱ δὲ
ἐργάται ὀλίγοι +
δεήθητε οὖν τοῦ
κ(υρίο)υ τοῦ θερισμοῦ
ὅπως ἐκβάλλει
ἐργάτας εἰς τὸν
θερισμὸν αὐτοῦ + καὶ
προσκαλεσάμενος
ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ἐξου-
σίαν πν(ευμάτ)ων ἀκα-
θάρτων· ὥστε ἐκβάλ-
λειν αὐτὰ καὶ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν· τῶν
δὲ δώδεκα ἀποστόλων
τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦ(τα) +
πρῶτος σίμων ὁ λεγό-
μενος πέτρος· καὶ ἀν-
δρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·

ἰάκωβος ὁ τοῦ ζεβε-
δαίου καὶ ἰω(άννης) ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ + φίλιππος
καὶ βαρθολομαῖος
θωμᾶς καὶ ματθαῖ-
ος ὁ τελώνης· ἰά-
κωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου
καὶ λεββαῖος ὁ ἐπι-
κληθεὶς θαδδαῖος +
σίμων ὁ κανανίτης
καὶ ἰούδας ἰσκαριώ-
της· ὁ καὶ παραδοὺς
αὐτὸν + τούτους τοὺς
δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς
παραγγείλας αὐτοῖς
λέγων + εἰς ὁδὸν ἐθ-
νῶν μὴ ἀπέλθηται
καὶ εἰς πόλιν σαμα-
ριτῶν μὴ εἰσέλθη-
τε + πορεύεσθαι δὲ
μᾶλλον πρὸς τὰ πρό-
βατα τὰ ἀπολωλό-
τα οἴκου ἰ(σρα)ὴλ + πορευό-

μενοι δὲ κηρύσσετε
λέγοντες ὅτι ἤγγι-
κεν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· ἀσθενοῦν-
τας θεραπεύετε· λε-
προὺς καθαρί-
ζετε· δαιμόνια ἐκ-
βάλλετε· δωρεὰν ἐ-
λάβετε· δωρεὰν δότε·
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· μὴ κτή-
σησθε χρυσὸν μηδὲ
ἄργυρον μηδὲ
χαλκὸν εἰς τὰς ζώ-
νας ὑμῶν· μὴ πή-
ραν εἰς ὁδὸν μηδὲ
δύο χιτῶνας μηδὲ
ὑποδήματα μηδὲ
ῥάβδον· ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης
τῆς τροφῆς
αὐτοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν
πόλιν ἢ κώμην εἰ-
σέλθητε, ἐξετά-
σατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξι-
ός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε
ἕως ἂν ἐξέλθητε·
εἰσερχόμενοι δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε
αὐτὴν λέγοντες· εἰ-
ρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ·
καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξί-
α, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν
ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ
ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑ-
μῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπι-
στραφήτω· καὶ ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται ὑμᾶς
μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς
λόγους ὑμῶν, ἐξερ-
χόμενοι ἔξω τῆς
οἰκίας ἢ τῆς πό-
λεως ἐκείνης ἐκ-
τινάξατε τὸν κονιορ-
τὸν τῶν ποδῶν
ὑμῶν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀνεκ-
τότερον ἔσται γῇ Σο-
δόμων καὶ Γομόρρων
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως

τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδώσουσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰ(σρα)ήλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν δι(δάσκαλον)

διδάσκαλον αὐτοῦ·
οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύ-
ριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν
τῷ μαθητῇ ἵνα γένη-
ται ὡς ὁ διδάσκαλος
αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος
ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰ-
κοδεσπότην βεελζε-
βοὺλ ἐκάλεσαν, πό-
σῳ μᾶλλον τοὺς οἰκι-
ακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν
φοβηθῆτε αὐτούς·
οὐδὲν γάρ ἐστι συγκεκα-
λυμμένον ὃ οὐκ ἀπο-
καλυφθήσεται, καὶ
κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθή-
σεται καὶ εἰς φανε-
ρὸν ἐλθεῖν· ὃ λέγω ὑ-
μῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ
εἴπατε ἐν τῷ
φωτὶ καὶ ὃ εἰς τὸ
οὖς ἀκούετε, κηρύ-
ξατε ἐπὶ τῶν δω-
μάτων· καὶ μὴ φο-
βηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόντων τὸ σῶ-
μα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ
δυναμένων ἀποκτεῖ-
ναι· φοβήθητε δὲ
μᾶλλον τὸν δυνάμε-
νον καὶ ψυχὴν καὶ σῶ-
μα ἀπολέσαι ἐν γε-
έννῃ· οὐχὶ δύο στρουθία
ἀσσαρίου πωλεῖται;
καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πε-
σεῖται ἐπὶ τὴν γῆν
ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν·
ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς πᾶ-
σαι ἠριθμημέναι εἰσί·
μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολ-
λῶν στρουθίων δια-
φέρετε ὑμεῖς.

εἰς κα̅ ματ.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· πᾶς
ὅστις ὁμολογή-
σει ἐν ἐμοὶ ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν

αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς + ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς + Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ + Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν :~

τῷ ε΄ τῆς γ΄ ἑβδ.

ἐκ κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ Κύριος· πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·

καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κ(ύρι)ε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγων· θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλ᾽ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Εἰς κ[illegible]

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον. Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ

τὸν ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπήσει +
ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ
τοῦ ἑτέρου καταφρο-
νήσει· οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν καὶ μα-
μωνᾷ· διὰ τοῦτο λέ-
γω ὑμῖν μὴ μεριμνᾶ-
τε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
τί φάγητε καὶ τί
πίητε· μηδὲ τῷ σώ-
ματι ὑμῶν τί ἐν-
δύσησθε· οὐχὶ ἡ
ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς
τροφῆς καὶ τὸ σῶ-
μα τοῦ ἐνδύματος +
ἐμβλέψατε εἰς
τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ· ὅτι οὐ σπεί-
ρουσιν οὐδὲ θερί-
ζουσιν· οὐδὲ συνά-
γουσιν εἰς ἀποθή-
κας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος τρέφει αὐ-
τά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλ-
λον διαφέρετε αὐτῶν +
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προ-
σθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλι-
κίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα· καὶ περὶ ἐνδύ-
ματος τί μεριμνᾶ-
τε + καταμάθετε
τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
πῶς αὐξάνει· οὐ κο-
πιᾷ οὐδὲ νήθει· λέ-
γω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ
σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ
δόξῃ αὐτοῦ περιεβά-
λετο ὡς ἓν τούτων +
εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ
ἀγροῦ σήμερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλί-
βανον βαλλόμενον +
ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυ-
σιν οὐ πολλῷ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι·
μὴ οὖν μεριμνήσε-
τε λέγοντες· τί φά-
γωμεν ἢ τί πίωμεν·

ἢ τί περιβαλώμεθα· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

ἐκ (τοῦ) κ(ατὰ) Ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χ(ριστο)ῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶ(πεν) αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην;

ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ πε
ρισσότερον προφή
του. οὗτος γάρ ἐστιν [illegible]
ριου γέγραπται περὶ
αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου
ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπρο
σθέν σου. ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν οὐκ ἐγήγερ
ται ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζων
Ἰωάννου τοῦ βαπτι
στοῦ· ὁ δὲ μικρότε
ρος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν μείζων
αὐτοῦ ἐστιν. ἀπὸ δὲ
τῶν ἡμερῶν Ἰωάν
νου τοῦ βαπτιστοῦ
ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν βιά
ζεται, καὶ βιασταὶ
ἁρπάζουσιν αὐτήν. +
πάντες γὰρ οἱ προ
φῆται καὶ ὁ νόμος ἕ
ως Ἰωάννου προεφή
τευσαν· καὶ εἰ θέλε
τε δέξασθαι, αὐτός
ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων
ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦ
τα ἀκούειν ἀκουέτω:
ω· εκ κδ ματθ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τίνι ὁμοι
ώσω τὴν γενεὰν ταύ
την; ὁμοία ἐστὶν παι
δίοις καθημένοις
ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ
προσφωνοῦσι τοῖς
ἑτέροις αὐτῶν λέ
γουσιν· ηὐλήσαμεν
ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχή
σασθε· ἐθρηνήσα
μεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐ
κόψασθε. ἦλθε γὰρ
πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης
μήτε ἐσθίων μήτε
πίνων· καὶ λέγουσιν
ὅτι δαιμόνιον ἔχει. +
ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου

ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐσθίων καὶ
λέγουσιν ἰδοὺ ἄν(θρωπ)ος
φάγος καὶ οἰνοπό-
της τελωνῶν φί-
λος καὶ ἁμαρτωλῶν +
καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ τῶν τέ-
κνων αὐτῆς. τότε
ἤρξατο ὀνειδίζειν
τὰς πόλεις ἐν αἷς
ἐγένοντο αἱ πλεῖ-
σται δυνάμεις αὐ-
τοῦ ὅτι οὐ μετενό-
ησαν.

ἐκ κα(τὰ) Μα(τθαῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἤρξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὀνειδί-
ζειν τὰς πόλεις ἐν
αἷς ἐγένοντο αἱ
πλεῖσται δυνάμεις
αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενό-
ησαν. οὐαί σοι Χω-
ραζείν· οὐαί σοι
Βηθσαϊδάν ὅτι εἰ ἐν Τύ-
ρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγέν-
οντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν
ὑμῖν πάλαι ἂν ἐν
σάκκῳ καὶ σπο-
δῷ καθήμεναι με-
τενόησαν. πλὴν
λέγω ὑμῖν Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἀνεκ-
τότερον ἔσται ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως ἢ
ὑμῖν. καὶ σὺ Καπερ-
ναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐ-
ρανοῦ ὑψωθεῖσα
ἕως ᾅδου κατα-
βιβασθήσῃ. ὅτι εἰ
ἐν Σοδόμοις
ἐγενήθησαν αἱ δυ-
νάμεις αἱ γενόμεναι
ἐν σοί ἔμειναν ἂν
μέχρι τῆς σήμερον +
πλὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι γῇ Σοδόμων ἀ-
νεκτότερον ἔσται
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως
ἢ σοί + τῷ κ(αιρῷ) ἐκείνῳ

τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ἐξομολογοῦ-
μαί σοι π(άτ)ερ κ(ύρι)ε τοῦ οὐ(ρα)νοῦ
καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέ-
κρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν
καὶ ἀπεκάλυψας αὐ-
τὰ νηπίοις· ναὶ ὁ π(ατ)ήρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐ-
δοκία ἔμπροσθέν σου·

ἐκ κα' ματ(θαίου)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου· καὶ οὐ-
δεὶς ἐπιγινώσκει
τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ
π(ατ)ήρ· οὐδὲ τὸν π(ατέ)ρα
τις ἐπιγινώσκει εἰ
μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ὁ υἱὸς ἀποκα-
λύψαι· δεῦτε πρός με
πάντες οἱ κοπιῶν-
τες καὶ πεφορτισμέ-
νοι· κἀγὼ ἀναπαύσω

ὑμᾶς· ἄρατε τὸν
ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς
καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ
ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ
ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ·
καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυ-
σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
ὁ γὰρ ζυγός μου χρ(ηστὸ)ς καὶ
τὸ φορτίον μου ἐλα-
φρόν ἐστιν·

ἐκ κα' ματ(θαίου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πορεύετο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς
σάββασι διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἤρξαν-
το οἱ μαθηταὶ ὁδὸν
ποιεῖν τίλλοντες
τοὺς στάχυας· οἱ δὲ φα-
ρισαῖοι ἰδόντες εἶ-
πον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μα-
θηταί σου ποιοῦσιν ὃ
οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν
ἐν τοῖς σάββασιν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ-
κ ἀνέγνωτε· τί [illegible]

ποίησε Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ· πῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
τοὺς ἄρτους τῆς προ-
θέσεως ἔφαγεν, οὓς
οὐκ ἐξὸν ἦν φαγεῖν οὐ-
δὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ
μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦ-
σιν; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς
σάββασιν οἱ ἱερεῖς
ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββα-
τον βεβηλοῦσι
καὶ ἀναίτιοί εἰσι; λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ
μεῖζόν ἐστιν ὧδε. εἰ
δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν·
ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυ-
σίαν, οὐκ ἂν κατεδι-
κάσατε τοὺς ἀναι-
τίους. κύριος γάρ ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου καὶ
τοῦ σαββάτου.
ἐκ κα τέλ(ος).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλ-
θὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν οἰκί-
αν Πέτρου, εἶδεν τὴν
πενθερὰν αὐτοῦ βε-
βλημένην καὶ πυρέσ-
σουσαν, καὶ ἥψατο τῆς
χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀφῆ-
κεν αὐτὴν ὁ πυρετός·
καὶ ἠγέρθη καὶ διηκό-
νει αὐτοῖς. ὀψίας
δὲ γενομένης προ-
σήνεγκαν αὐτῷ
δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβα-
λε τὰ πν(εύμ)ατα λόγῳ,
καὶ πάντας τοὺς κα-
κῶς ἔχοντας ἐθερά-
πευσεν· ὅπως πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἠσαΐου τοῦ προφή-
του λέγοντος· αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβε καὶ τὰς νό-
σους ἐβάστασεν· ἰδὼν
δὲ πολλοὺς ὄχλους περὶ

ρὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπ
ελθεῖν εἰς τὸ πέραν·
Καὶ προσελθὼν εἷς γραμ
ματεὺς εἶπεν αὐτῷ·
διδάσκαλε ἀκολου
θήσω σοι ὅπου ἂν ἀπ
έρχῃ· καὶ λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰς· αἱ ἀλώπεκες
φωλεοὺς ἔχουσι καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώ
σεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνου
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κε
φαλὴν κλίνῃ· ἕτε
ρος δὲ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
κε ἐπίτρεψόν μοι πρῶ
τον ἀπελθεῖν καὶ
θάψαι τὸν πατέρα μου·
ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι καὶ
ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυ
τῶν νεκρούς· καὶ
ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ

πλοῖον ἠκολούθη
σαν αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ·

ἐκ κα …

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσελ
θόντι τῷ ἰυ εἰς καπερ
ναοὺμ προσῆλθεν
αὐτῷ ἑκατόνταρχος
παρακαλῶν αὐτὸν
καὶ λέγων· κε ὁ παῖς
μου βέβληται ἐν τῇ
οἰκίᾳ παραλυτικὸς
δεινῶς βασανιζόμε
νος· καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς· ἐγὼ ἐλθὼν θερα
πεύσω αὐτόν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἑκα
τόνταρχος ἔφη· κε
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα
μου ὑπὸ τὴν στέγην
εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μό
νον εἰπὲ λόγῳ καὶ
ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνος
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν

ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ λέγω τού-
τῳ πορεύθητι καὶ πο-
ρεύεται· καὶ ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου ποί-
ησον τοῦτο καὶ ποι-
εῖ· ἀκούσας δὲ ὁ Ἰς
ἐθαύμασε· καὶ εἶ-
πεν τοῖς ἀκολουθοῦ-
σιν· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰηλ
τοσαύτην πίστιν
εὗρον· λέγω δὲ ὑ-
μῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυ-
σμῶν ἥξουσι· καὶ
ἀνακλιθήσονται
μετὰ Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς
βασιλείας ἐκβλη-
θήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτε-
ρον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· καὶ
εἶπεν ὁ Ἰς τῷ ἑκα-
τοντάρχῃ ὕπαγε·
καὶ ὡς ἐπίστευσας
γενηθήτω σοι· καὶ ἰ-
άθη ὁ παῖς αὐτοῦ
ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ·

ΕΚ ΚΑ ΜΑΤ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἦλθεν ὁ Ἰς εἰς τὴν
συναγωγὴν τῶν Ἰου-
δαίων· καὶ ἰδοὺ ἄν-
θρωπος ἦν ἐκεῖ τὴν
χεῖρα ἔχων ξηράν·
καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες·
εἰ ἔξεστι τοῖς σαβ-
βασι θεραπεύειν·
ἵνα κατηγορήσου-
σιν αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔ-
σται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος
ὃς ἕξει πρόβατον ἕν

καὶ ἐὰν ἐμπέσει τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς τὸν βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; πόσῳ οὖν μᾶλλον διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου· ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον λαβόντες οἱ ... Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰυ̅ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ Ἰς̅ γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαδ̅; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ ὁ Ἰς̅ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ᾽ ἑαυτῆς ἐρημοῦται.

τῇ β' τῆς ε' ἑβδ.

καὶ πᾶσα πόλις ἢ
οἰκία μερισθεῖσα κα
θ' ἑαυτῆς οὐ σταθή
σεται· καὶ εἰ ὁ σατα
νᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλ
λει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμε
ρίσθη· πῶς οὖν στα
θήσεται ἡ βασιλεία
αὐτοῦ; εἰ δὲ ἐγὼ ἐν
Βεελζεβοὺλ ἐκβάλ
λω τὰ δαιμόνια, οἱ
υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκ
βάλλουσιν; διὰ τοῦ
το αὐτοὶ κριταὶ ἔ
σονται ὑμῶν. εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλ
λω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑ
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. ἢ πῶς δύ
ναταί τις εἰσελθεῖν
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύ
η αὐτοῦ ἁρπάσαι,
ἐὰν μὴ πρῶτον δή
σῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ
τότε τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ ὢν
μετ' ἐμοῦ κατ'
ἐμοῦ ἐστίν· καὶ ὁ μὴ
συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει.

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προ
σῆλθον τῷ Ἰησοῦ γραμμα
τεῖς καὶ φαρισαῖοι λέ
γοντες· διδάσκαλε,
θέλομεν ἀπὸ σοῦ
σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλὶς σημεῖ
ον ἐπιζητεῖ, καὶ ση
μεῖον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖ
ον Ἰωνᾶ τοῦ προφή
του. ὥσπερ γὰρ ἐγένε
το Ἰωνᾶς ὁ προφήτης
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κή
τους τρεῖς ἡμέρας

ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας· ἄνδρες νινευ-
ῖται ἀναστήσονται
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ
κατακρινοῦσιν αὐ-
τήν· ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ
ὧδε· βασίλισσα νό-
του ἐγερθήσεται ἐν
τῇ κρίσει μετὰ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης καὶ
κατακρινεῖ αὐτήν·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς ἀκοῦ-
σαι τὴν σοφίαν σο-
λομῶνος· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον σολομῶνος
ὧδε· ὅταν δὲ τὸ ἀ-
κάθαρτον πνεῦμα ἐ-
ξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-

θρώπου διέρχεται δι' ἀνύ-
δρων τόπων ζητοῦν
ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὑ-
ρίσκει· τότε λέγει εἰς
τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέ-
ψω ὅθεν ἐξῆλθον·
καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχο-
λάζοντα καὶ σεσα-
ρωμένον καὶ κεκοσ-
μημένον· τότε πορεύε-
ται καὶ παραλαμ-
βάνει μεθ' ἑαυτοῦ
ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα
πονηρότερα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα κα-
τοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνε-
ται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀν-
θρώπου ἐκείνου χεί-
ρονα τῶν πρώτων·
οὕτως ἔσται καὶ τῇ γε-
νεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λα-
λοῦντος τοῦ ἰησοῦ τοῖς

ὄχλοις· ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστή-
κεισαν ἔξω ζητοῦντες
λαλῆσαι αὐτῷ· εἶπε δέ
τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ
σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
εἱστήκεισαν ἔξω ζη-
τοῦντες· ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε τῷ λέ-
γοντι αὐτῷ· τίς ἐστιν
ἡ μήτηρ μου· καὶ τίνες
εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου·
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ ἔφη· ἰ-
δοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ-
δελφοί μου· ὅστις γὰρ
ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς αὐτός μου καὶ ἀ-
δελφὸς καὶ ἀδελφὴ
καὶ μήτηρ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἐ-
ξελθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τῆς οἰκί-
ας ἐκάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ
συνήχθησαν πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλοι πολλοί· ὥστε
αὐτὸν εἰς πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν εἱστή-
κει· καὶ ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς πολλὰ ἐν παρα-
βολαῖς:- τέ(λος)

ἐκ κα(τὰ) ματ(θαῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἰδοὺ
ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐν
τῷ σπείρειν αὐτόν·
ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδόν· καὶ ἐλθόν-
τα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐ-
τά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὰ πετρώδη
ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολ-
λήν· καὶ εὐθέως ἐξα-
νέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔ-

χειν βάθος γῆς· ἡλίου
δὲ ἀνατείλαντος ἐ-
καυματίσθη· καὶ διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐ-
ξηράνθη· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀ-
κάνθας· καὶ ἀνέβη-
σαν αἱ ἄκανθαι
καὶ ἀπέπνιξαν αὐ-
τά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
καὶ ἐδίδου καρπὸν ὃ
μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξή-
κοντα· ὃ δὲ τριάκον-
τα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκού-
ειν ἀκουέτω· καὶ
προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ εἶπον αὐτῷ·
διατί ἐν παραβολαῖς
λαλεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδο-
ται γνῶναι τὰ μυστή-
ρια τῆς βασιλείας τῶν
οὐρανῶν· ἐκείνοις δὲ ἐν

παραβολαῖς· ὅστις
γὰρ ἔχει δοθήσεται
αὐτῷ καὶ περισσευθή-
σεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ:–

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παρά-
γων ὁ ἰς εἶδεν ἄνθρωπον
καθήμενον ἐπὶ τὸ τε-
λώνιον ματθαῖον
λεγόμενον καὶ λέ-
γει αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ· καὶ
ἐγένετο ἀνακειμένου
αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ·
ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόν-
τες συνανέκειντο
τῷ ἰυ καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόν-
τες οἱ φαρισαῖοι εἶ-
πον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· διατί μετὰ

τῶν μετὰ τελωνῶν καὶ ἁ-
μαρτωλῶν ἐσθίει ὁ
διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ
δὲ Ἰς ἀκούσας εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχου-
σιν οἱ ἰσχύοντες ἰα-
τροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχον-
τες· πορευθέντες δὲ
μάθετε τί ἐστιν· ἔ-
λεον θέλω καὶ οὐ θυ-
σίαν· οὐ γὰρ ἦλθον κα-
λέσαι δικαίους ἀλλ'
ἁμαρτωλοὺς εἰς με-
τάνοιαν· τε(λος)

ΕΚ ΚΑ ΜΑΤ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐλθόντι τῷ Ἰῦ εἰς τὴν
χώραν τῶν Γεργεση-
νῶν ὑπήντησαν αὐ-
τῷ δύο δαιμονιζόμε-
νοι ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι χαλεποὶ
λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν
τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης·

καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέ-
γοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί
Ἰῦ υἱὲ τοῦ θῦ; ἦλθες
ὧδε πρὸ καιροῦ βασα-
νίσαι ἡμᾶς; ἦν δὲ μα-
κρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη
χοίρων πολλῶν βοσκο-
μένη· οἱ δὲ δαίμονες
παρεκάλουν αὐτὸν
λέγοντες· εἰ ἐκβάλ-
λεις ἡμᾶς ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς
τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπά-
γετε· οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀ-
γέλην τῶν χοίρων· καὶ
ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ
ἀγέλη τῶν χοίρων κα-
τὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ
ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕ-
δασιν· οἱ δὲ βόσκοντες
ἔφυγον καὶ ἀπελθόν-
τες εἰς τὴν πόλιν·

ἀπήγγειλαν πάντα
καὶ τὰ τῶν δαιμονι
ζομένων· καὶ ἰδοὺ
πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλ
θεν εἰς συνάντησιν
τοῦ ἰυ· καὶ ἰδόντες αὐ
τὸν παρεκάλεσαν
ὅπως μεταβῇ ἀπὸ
τῶν ὁρίων αὐτῶν· καὶ
ἐμβὰς εἰς πλοῖον δι
επέρασε καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν·

ἐκ κα΄ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προς
ελθόντες οἱ μαθηταὶ
τῷ ἰυ· εἶπον αὐτῷ· διὰ
τί ἐν παραβολαῖς
λαλεῖς αὐτοῖς·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὰ
μυστήρια τῆς βασι
λείας τῶν οὐρανῶν· ἐ
κείνοις δὲ οὐ δέδοται·
ὅστις γὰρ ἔχει

δοθήσεται αὐτῷ· καὶ
περισσευθήσεται· ὅστις
δὲ οὐκ ἔχει καὶ ὃ ἔχει
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο ἐν παραβο
λαῖς λαλῶ αὐτοῖς·
ἵνα βλέποντες μὴ
βλέπωσι καὶ ἀκού
οντες μὴ ἀκούωσιν·
μήποτε ἐπιστρέψω
σι· καὶ τότε πληρω
θήσεται αὐτοῖς ἡ
προφητεία ἠσαΐου ἡ
λέγουσα· ἀκοῇ ἀκού
σητε καὶ οὐ μὴ συνι
εῖτε καὶ βλέπον
τες βλέψητε καὶ οὐ
μὴ εἴδητε· ἐπαχύν
θη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λα
οῦ τούτου καὶ τοῖς ὠ
σὶ βαρέως ἤκουσαν·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς

ποι τα [illegible] αὐτοῦ καὶ
μαθηταὶ [illegible] τὸ
ἠκεκει [illegible] ουδιδα
σκειν καὶ [illegible]
πασ [illegible]
εἰς κυρ [illegible]

Τῶ καιρῶ ἐκείνω· πα
ράγοντι τῶ ιυ̅ ἠκολού
θησαν αὐτῶ δύο τυφλοὶ
κράζοντες καὶ λέγοντες
ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
δα̅δ̅· ἐλθόντι δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν προσῆλ
θον αὐτῶ οἱ τυφλοὶ
καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ισ̅·
πιστεύετε ὅτι δύ
ναμαι τοῦτο ποιῆσαι·
λέγουσιν αὐτῶ· ναὶ κε̅.
τότε ἥψατο τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων κατὰ τὴν
πίστιν ὑμῶν γενη
θήτω ὑμῖν. καὶ ἀ
νεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐ

νεβριμήσατο αὐτοῖς
ὁ ισ̅ λέγων· ὁρᾶτε μη
δεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ
ἐξελθόντες διεφήμισαν
αὐτὸν ἐν ὅλη τῆ γῆ ἐκεί
νη. αὐτῶν δὲ ἐξερχομέ
νων· ἰδοὺ προσήνεγκαν
αὐτῶ ἄνθρωπον κωφὸν δαι
μονιζόμενον. καὶ ἐκ
βληθέντος τοῦ δαι
μονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄ
χλοι λέγοντες ὅτι οὐ
δέποτε οὕτως ἐφά
νη ἐν τῶ ιη̅λ̅. οἱ δὲ φαρισαῖ
οι ἔλεγον ἐν τῶ ἄρχον
τι τῶν δαιμονίων ἐκ
βάλλει τὰ δαιμόνια.
καὶ περιῆγεν ὁ ισ̅ τὰς
πόλεις πάσας καὶ τὰς
κώμας διδάσκων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγ
γέλιον [illegible]
καὶ θεραπεύων πᾶσαν

ρος σου καὶ [illegible] μα
λαμ[illegible]

Ἐκ τ(οῦ) κα(τὰ) Ματ(θαῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσ-
ελθόντες τῷ Ἰ(ησο)ῦ φαρι-
σαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι
πειράζοντες ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν σημεῖον
ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ ἐπιδεῖξαι
αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀ-
ψίας γενομένης λέ-
γετε εὐδία· πυρράζει
γὰρ ὁ οὐ(ρα)νός· καὶ πρωΐ·
σήμερον χειμών· πυ-
ῤῥάζει γὰρ στυγνάζων
ὁ οὐ(ρα)νός· ὑποκριταί· τὸ
μὲν πρόσωπον τοῦ
οὐ(ρα)νοῦ γινώσκετε διακ-
ρίνειν· τὰ δὲ ση-
μεῖα τῶν καιρῶν οὐ
δύνασθε [illegible]
γενεὰ πονηρὰ καὶ
μοιχαλὶς σημεῖον
ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον

οὐ δοθήσεται αὐτῇ +
εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ
τοῦ προφήτου +
καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς
ἀπῆλθε· καὶ ἐλθόντ(ες)
οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ εἰς τὸ πέραν ἐ-
πελάθοντο ἄρτους
λαβεῖν· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτοῖς ὁρᾶτε καὶ προ-
σέχετε ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων :~

Ἐκ τ(οῦ) Ματ(θαῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς ὁρᾶτε καὶ
προσέχετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαί-
ων καὶ σαδδουκαίων +
οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς λέγοντες +
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβο-
μεν· γνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶ-
πεν αὐτοῖς· τί διαλο-
γίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς

ὦσιν ἀκούσωσι καὶ
τῇ καρδίᾳ συνῶσι +
καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ
ἰάσωμαι αὐτούς +
ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέ-
πουσι καὶ τὰ ὦτα
ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν +
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν
ὅτι πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύ-
μησαν ἰδεῖν ἃ βλέ-
πετε καὶ οὐκ εἶδον +
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν +
ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν
τοῦ σπείραντος +
παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασι-
λείας καὶ μὴ συνιέ-
ντος ἔρχεται ὁ πονη-
ρὸς καὶ αἴρει τὸ
ἐσπαρμένον ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ +

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς +
ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρείς οὗτός ἐστιν +
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
δεχόμενος καὶ λαμ-
βάνων αὐτόν οὐκ ἔ-
χει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυ-
τῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός
ἐστιν + γενομένης δὲ
θλίψεως ἢ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον εὐθὺς
σκανδαλίζεται ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπα-
ρείς οὗτός ἐστιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων καὶ ἡ
μέριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου συμ-
πνίγει τὸν λόγον καὶ
ἄκαρπος γίνεται +
ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν σπαρεὶς οὗτος
ἐστὶν ὁ τὸν λόγον

ἀκούων καὶ συνιῶν·
ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ
ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατὸν·
ὃ δὲ ἑξήκοντα· ὃ δὲ
τριάκοντα· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν ἀκου-
έτω· ἐκ κα(τὰ) ματ(θαῖον).
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβο-
λὴν ταύτην· ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν
οὐ(ρα)νῶν ἀν(θρώπ)ῳ σπείραντι
καλὸν σπέρμα ἐν τῷ
ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ
καθεύδειν τοὺς ἀν(θρώπ)ους
ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς
καὶ ἔσπειρε ζιζά-
νια ἀνὰ μέσον τοῦ
σίτου καὶ ἀπῆλθε·
ὅτε δὲ ἐβλάστησεν
ὁ χόρτος καὶ καρπὸν
ἐποίησε τότε ἐφά-
νη καὶ τὰ ζιζάνια·
προσελθόντες δὲ οἱ
δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπό-
του εἶπον αὐτῷ· κ(ύρι)ε

οὐχὶ καλὸν σπέρμα
ἔσπειρας ἐν τῷ ἀγρῷ;
πόθεν οὖν ἔχει τὰ
ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη
αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄν(θρωπ)ος
τοῦτο ἐποίησεν· οἱ δὲ
δοῦλοι εἶπον αὐτῷ·
θέλεις οὖν ἀπελθόν-
τες συλλέξωμεν αὐτά;
ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μήποτε
συλλέγοντες τὰ ζιζά-
νια ἐκριζώσητε
ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖ-
τον· ἄφετε συναυξά-
νεσθαι ἀμφότερα
μέχρι τοῦ θερισμοῦ·
ἐρῶ τοῖς θερισταῖς·
συλλέξατε πρῶτον
τὰ ζιζάνια καὶ δή-
σατε αὐτὰ εἰς δέ-
σμας πρὸς τὸ κατα-
καῦσαι αὐτά· τὸν δὲ
σῖτον συναγάγετε εἰς
τὴν ἀποθήκην μου·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρα
βολὴν ταύτην· ὁμοί
α ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν κόκκῳ σινά
πεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ· ὃ μικρότε
ρον μέν ἐστι πάν
των τῶν σπερμάτων·
ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖ
ζον πάντων τῶν
λαχάνων ἐστὶ καὶ γί
νεται δένδρον, ὥστε ἐλ
θεῖν τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατα
σκηνοῦν ἐν τοῖς κλά
δοις αὐτοῦ. Ἄλλην πα
ραβολὴν ἐλάλησεν
αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα
γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία,
ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅ
λον. Ταῦτα πάντα
ἐλάλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν πα
ραβολαῖς τοῖς ὄχλοις·
καὶ χωρὶς παραβολῆς
οὐδὲν ἐλάλει αὐ
τοῖς· ὅπως πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προ
φήτου λέγοντος· ἀ
νοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου, ἐρεύξο
μαι κεκρυμμένα ἀ
πὸ καταβολῆς κόσμου.
Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους
ἦλθεν εἰς τὴν οἰκί
αν αὐτοῦ· τέ(λος) ΤΕ Σ ΙΒ

ἐκ κα ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλ
θόντι τῷ Ἰ(ησο)ῦ εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ, προσῆλ
θον αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
φράσον ἡμῖν τὴν πα
ραβολὴν τῶν ζιζα
νίων τοῦ ἀγροῦ. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλ(όν)

[illegible] ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δ' ἀγρὸς
ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ κα-
λὸν σπέρμα, οὗτοί εἰ-
σιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· +
τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν
οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ
ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά
ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ
θερισμὸς συντέλεια
τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ
[illegible] συλλέγεται τὰ
ζιζάνια καὶ πυρὶ
καίεται, οὕτως ἔσται
ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου· ἀποσ-
τελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ πάντα
τὰ σκάνδαλα καὶ
τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομί-
αν, καὶ βαλοῦσιν αὐ-
τοὺς εἰς τὴν κά-
μινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
δόντων. τότε οἱ δί-
καιοι ἐκλάμψουσιν
ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω:

εἰς κα' ματ'

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν παραβο-
λὴν ταύτην· ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν θησαυρῷ κε-
κρυμμένῳ ἐν ἀγρῷ, ὃν
εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν· +
καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐ-
τοῦ ὑπάγει καὶ πάντα
ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ
ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐ-
κεῖνον. πάλιν ὁμοί-
α ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἐμπόρῳ
ἀνθρώπῳ ζητοῦντι κα-
λοὺς μαργαρίτας· εὑ-
ρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαρ-

μαργαρίτην πέπρακε
πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγό
ρασεν αὐτόν. Πάλιν
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βλη
θείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἐκ παντὸς γένους συν
αγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπλη
ρώθη, ἀναβιβάσαντες αὐ
τὴν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
καὶ καθίσαντες συνέ
λεξαν τὰ καλὰ εἰς
ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ
ἔξω ἔβαλον. Οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελεία
τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύ
σονται οἱ ἄγγελοι καὶ
ἀφοριοῦσι τοὺς πο
νηροὺς ἐκ μέσου τῶν
δικαίων καὶ βαλοῦ
σιν αὐτοὺς εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς

καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν
των. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς̅·
συνήκατε ταῦτα πάν
τα; Λέγουσιν αὐτῷ·
ναὶ κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμ
ματεὺς μαθητευθεὶς
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅσ
τις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ
θησαυροῦ αὐτοῦ και
νὰ καὶ παλαιά. Καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ ἰς̅ τὰς παραβολὰς
ταύτας, μετῆρεν ἐ
κεῖθεν· καὶ ἐλθὼν
εἰς τὴν πατρίδα αὐ
τοῦ ἐδίδασκεν αὐ
τοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ
αὐτῶν:

εἰς κδ ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄρ
χων τις προσελθὼν
τῷ ἰυ̅ προσεκύνη αὐτῷ λ(έγων)

λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ
μου ἄρτι ἐτελεύτη-
σεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπί-
θες τὴν χεῖρά σου ἐ-
π' αὐτὴν καὶ ζήσε-
ται· καὶ ἐγερθεὶς ὁ
Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦ-
σα δώδεκα ἔτη
προσελθοῦσα ὄπι-
σθεν ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· ἔλεγε
γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν
μόνον ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ, σω-
θήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐ-
πιστραφεὶς καὶ εἰ-
δὼν αὐτὴν εἶπε·
θάρσει θύγατερ· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε.
καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀ-
πὸ τῆς ὥρας ἐκεί-
νης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς

εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρ-
χοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
αὐλητὰς καὶ τὸν ὄ-
χλον θορυβούμενον
λέγει αὐτοῖς· ἀναχω-
ρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθα-
νε τὸ κοράσιον ἀλλὰ
καθεύδει. καὶ κατε-
γέλων αὐτοῦ εἰδό-
τες ὅτι ἀπέθανεν.
ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄ-
χλος, εἰσελθὼν ἐκρά-
τησε τῆς χειρὸς αὐτῆς,
καὶ ἠγέρθη τὸ κορά-
σιον. καὶ ἐξῆλθεν
ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅ-
λην τὴν γῆν ἐκείνην.

κυ(ριακῇ) ς' ἐκ κα' Ματθ(αίου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
μβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖ-
ον διεπέρασε καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν ἰδί-
αν πόλιν. καὶ ἰδοὺ
προσέφερον αὐτῷ
παραλυτικὸν ἐπὶ

κλίνης βεβλημένον +
καὶ ἰδὼν ὁ ἰς τὴν πί
στιν αὐτῶν εἶπε τῷ
παραλυτικῷ + θάρ
σει τέκνον ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου +
καὶ ἰδού τινες τῶν
γραμματέων εἶ
πον ἐν ἑαυτοῖς οὗ
τος βλασφημεῖ καὶ
εἰδὼς ὁ ἰς τὰς ἐνθυ
μήσεις αὐτῶν εἶπεν +
ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖ
σθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν + τί γάρ
ἐστιν εὐκοπώτερον
εἰπεῖν ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ
εἰπεῖν ἔγειραι καὶ
περιπάτει + ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐ
πὶ τῆς γῆς ἀφιέναι
ἁμαρτίας + τότε λέ
γει τῷ παραλυτικῷ +

ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν
κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου + καὶ ἐγερ
θεὶς ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ + ἰ
δόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐ
θαύμασαν· καὶ ἐδό
ξασαν τὸν θν τὸν
δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνοις;

ἐκ κα ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλ
θὼν ὁ ἰς εἰς τὴν πα
τρίδα αὐτοῦ καὶ ἐ
δίδασκε τοὺς ὄχλους
ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν +
ὥστε ἐκπλήττεσθαι
αὐτοὺς καὶ λέγειν +
πόθεν τούτῳ ἡ σοφία
αὕτη καὶ αἱ δυνά
μεις + οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ
τοῦ τέκτονος υἱός·
οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγε
ται μαριὰμ καὶ οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος

σῆς καὶ Σίμων
καὶ Ἰούδας· καὶ αἱ ἀ-
δελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶ-
σαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι;
πόθεν οὖν τούτῳ ταῦ-
τα πάντα· καὶ ἐσκαν-
δαλίζοντο ἐν αὐτῷ·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ
δυνάμεις πολλὰς διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤ-
κουσεν Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης τὴν ἀκο-
ὴν Ἰησοῦ· καὶ εἶπε τοῖς
παισὶν αὐτοῦ· οὗ-
τός ἐστιν Ἰωάννης
ὁ βαπτιστής· αὐτὸς
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε-
κρῶν· καὶ διὰ τοῦ-
το αἱ δυνάμεις ἐνερ-
γοῦσιν ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ
Ἡρώδης κρατήσας
τὸν Ἰωάννην ἔδησεν
αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν
φυλακῇ διὰ Ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ
αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐ-
κ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐ-
τήν· καὶ θέλων αὐ-
τὸν ἀποκτεῖναι ἐ-
φοβήθη τὸν ὄχλον·
ὅτι ὡς προφήτην αὐ-
τὸν εἶχον· γενεσίων
δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡ-
ρώδου ὠρχήσατο ἡ
θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιά-
δος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ
ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅ-
θεν μεθ' ὅρκου ὡμο-
λόγησεν αὐτῇ δοῦναι
ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ
δὲ προβιβασθεῖσα

τος τῆς μητρὸς αὐτῆς·
δὸς φησί μοι ὧδε ἐπὶ πίνα
κι τὴν κεφαλὴν ἰω
άννου τοῦ βαπτι
στοῦ· καὶ ἐλυπήθη
ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς
ὅρκους καὶ τοὺς συν
ανακειμένους ἐκέ
λευσεν δοθῆναι
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ πέμψας ἀπεκε
φάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ
φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη
ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδό
θη τῷ κορασίῳ· καὶ
ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς·
Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἦ
ραν τὸ σῶμα καὶ ἔ
θαψαν αὐτό· καὶ ἐλ
θόντες ἀπήγγειλαν
τῷ ἰυ· ἀκούσας δὲ ὁ
ἰς ἀνεχώρησεν ἐκεῖ
θεν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς
ἔρημον τόπον κατ' ἰ
δίαν· καὶ ἀκούσαντες
οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζοὶ ἀπὸ τῶν
πόλεων·

εἰς κ[illegible]

Τῷ καιρῷ [illegible]
[illegible]τες [illegible] οἱ
ἄνδρες [illegible]
[illegible]
λαν εἰς ὅλην τὴν πε
ρίχωρον ἐκείνην· καὶ
προσήνεγκαν αὐ
τῷ πάντας τοὺς κα
κῶς ἔχοντας· καὶ παρε
κάλουν αὐτὸν ἵνα
κἂν μόνον ἅψωνται
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱ
ματίου αὐτοῦ· καὶ
ὅσοι ἥψαντο διεσώ
θησαν· τότε προσέρ
χονται τῷ ἰυ οἱ ἀπὸ
ἱεροσολύμων γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
λέγοντες· διὰ τί οἱ

μαθηταί σου παρα
βαίνουσιν τὴν παρά
δοσιν τῶν πρεσβυ
τέρων· οὐ γὰρ νίπτον
ται τὰς χεῖρας αὐ
τῶν ὅταν ἄρτον
ἐσθίωσιν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
διατί καὶ ὑμεῖς παρα
βαίνετε τὴν ἐν
τολὴν τοῦ θῦ διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν·
ὁ γὰρ θς ἐνετείλατο
λέγων· τίμα τὸν πατέ
ρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κα
κολογῶν πατέρα ἢ μητέρα
θανάτῳ τελευτά
τω· ὑμεῖς δὲ λέγετε·
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ δῶρον
ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφε
ληθῇς· καὶ οὐ μὴ τι
μήσει τὸν πατέρα αὐ
τοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
καὶ ἠκυρώσατε τὴν

ἐντολὴν τοῦ θῦ δι
ὰ τὴν παράδοσιν
ὑμῶν· ὑποκριταί·
καλῶς προεφήτευ
σε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας
λέγων· ἐγγίζει
μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ
στόματι αὐτῶν· καὶ
τοῖς χείλεσί με τιμᾷ·
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
πόρρω ἀπέχει ἀπ'
ἐμοῦ· μάτην δὲ σέ
βονταί με διδάσκον
τες διδασκαλίας
ἐντάλματα ἀνθρώπων·
καὶ προσκαλεσά
μενος τὸν ὄχλον εἶ
πεν αὐτοῖς· ἀκού
ετε καὶ συνίετε·
οὐ τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ στόμα κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκ
πορευόμενον ἐκ τοῦ
στόματος τοῦτο κοι
νοῖ τὸν ἄνθρωπον.

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ ἰυ̅ καὶ λέγουσιν αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἐσκανδαλίσθησαν ἀκούσαντες τὸν λόγον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πὴρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται· ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὔπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχονται· διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ ἰς̅ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος.

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰς̅ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον

[illegible]

[illegible] καὶ

[illegible]ος +

[illegible]

[illegible] λε

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐκ [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς [illegible] πρὸς [illegible] οὖν [illegible] καὶ [illegible] σου [illegible] οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν [illegible] ἀκολουθῇ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται· καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ις

ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους
οὐκ ἐλάβετε· οὔπω
νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύ
ετε τοὺς πέντε ἄρ
τους τῶν πεντακισ
χιλίων καὶ πόσους κο
φίνους ἐλάβετε·
οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρ
τους τῶν τετρακισ
χιλίων καὶ πόσας σ
πυρίδας ἐλάβετε +
πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι
οὐ περὶ ἄρτου εἶπον
ὑμῖν προσέχειν ἀ
πὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων. καὶ σαδ
δουκαίων· τότε συνῆ
καν ὅτι οὐκ εἶπε προ
σέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
τοῦ ἄρτου ἀλλ' ἀπὸ
τῆς διδαχῆς τῶν φα
ρισαίων καὶ σαδδου
καίων [illegible] τῆς εβ
ἐκ κα [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

[illegible] τοῖς μα
θη[illegible] αὐτοῦ ἵνα μη
δενὶ [illegible] ὅτι αὐτὸς
ἐστιν [illegible] τοτο
ἤρ[illegible] ἐροίειν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν
εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ
πολλὰ [illegible] παθεῖν ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων. καὶ
γραμματέων. καὶ ἀ
ποκτανθῆναι καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερ
θῆναι. καὶ προσλα
βόμενος αὐτὸν ὁ πέ
τρος ἤρξατο ἐπιτι
μᾶν [illegible] λέγων +
ἵλεώς σοι κ(ύρι)ε· οὐ μὴ ἔ
σται σοι τοῦτο. ὁ δὲ σ
τραφεὶς εἶπε τῷ
πέτρῳ· ὕπαγε ὀπί
σω μου σατανᾶ +
σκάνδαλόν μου εἶ +
ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ

του θυ [illegible]
ανων + το προσ[illegible]
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ +
ὅστις θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν ἀπαρνησά-
σθω ἑαυτὸν καὶ ἀρά-
τω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι·

ἐκ [illegible]

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· εἴ τις
θέλει ὀπίσω μου ἀκολου-
θεῖν ἀπαρνησάσθω
ἑαυτὸν καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθείτω μοι +
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
ἀπολέσει αὐτήν +
ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν
ψυχὴν αὐ[illegible] ὁμοίως
[illegible] σώσει αὐτήν +
τί γὰρ ὠφελήσει ἄνον +
ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον
κερδίσει τὴν δὲ ψυ-
χὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ +
ἢ τί δώσει ἄνος ἀντάλ-
λαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ +
μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ πρς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ
τότε ἀποδώσει ἑκά-
στῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐ-
τοῦ + ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν + εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστώτων
οἵτινες οὐ μὴ γεύσον-
ται θανάτου ἕως ἂν
ἴδωσι τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θυ ἐληλυθυῖ-
αν ἐν δυνάμει·

ἐκ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πηρώτησαν τὸν Ἰν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· τί οἱ γραμ-
ματεῖς λέγουσιν ὅ-
τι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον· ὁ δὲ [illegible]

κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶ-
τον καὶ ἀποκαταστή-
σει πάντα· λέγω δὲ
ὑμῖν ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλ-
θε· καὶ οὐκ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίη-
σαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλη-
σαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πά-
σχειν ὑπ' αὐτῶν· τό-
τε συνῆκαν οἱ μαθη-
ταὶ ὅτι περὶ ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· καὶ ἐλθόν-
των αὐτῶν πρὸς τὸν
ὄχλον προσῆλθεν
αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπε-
τῶν αὐτὸν καὶ λέ-
γων· κε ἐλέησόν μου
τὸν υἱόν, ὅτι σεληνι-
άζεται καὶ κακῶς
πάσχει· πολλάκις
γὰρ πίπτει εἰς τὸ
πῦρ· καὶ πολλάκις εἰς

τὸ ὕδωρ· καὶ προ-
σήνεγκα αὐτὸν τοῖς
μαθηταῖς σου· καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν αὐ-
τὸν θεραπεῦσαι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν·
ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ
διεστραμμένη· φέ-
ρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐ-
πετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰς
καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐ-
θεραπεύθη ὁ παῖς ἀ-
πὸ τῆς ὥρας ἐκείνης:

ἐκ κα ματ

Εἶπεν ὁ κς· ὁ μὴ ὢν με-
τ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι·
καὶ ὁ μὴ συνάγων με-
τ' ἐμοῦ σκορπίζει·
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα-
σφημία ἀφεθήσε-
ται τοῖς ἀνοις· ἡ δὲ
τοῦ πνς βλασφημία
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς

[illegible] εβ

του θ[illegible]

αμ[illegible] το [illegible]

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ +

ὅστις θέλει ὀπίσω μου

ἐλθεῖν ἀπαρνησά-

σθω ἑαυτὸν καὶ ἀρά-

τω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ

καὶ ἀκολουθείτω μοι:

ἐκ κ(ατὰ) μα(τθαῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ

μαθηταῖς· ὅστις

θέλει ὀπίσω μου ἐλ-

θεῖν ἀπαρνησάσθω

ἑαυτὸν καὶ ἀράτω

τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ

ἀκολουθείτω μοι +

ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι

ἀπολέσει αὐτήν +

ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐ-

μοῦ εὑρήσει αὐτήν +

τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν(θρωπ)ος

ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον

κερδίσει τὴν δὲ ψυ-

[illegible] εβ

χὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ +

ἢ τί δώσει ἄν(θρωπ)ος ἀντάλ-

λαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ +

μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου

ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ

τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ μετὰ

τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ +

τότε ἀποδώσει ἑκά-

στῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐ-

τοῦ + ἀμὴν λέ-

γω ὑμῖν εἰσί τινες

τῶν ὧδε ἑστώτων

οἵτινες οὐ μὴ γεύσον-

ται θανάτου ἕως ἂν

ἴδωσι τὴν βασιλεί-

αν τοῦ θ(εο)ῦ ἐληλυθυῖ-

αν ἐν δυνάμει:

ἐκ κ(ατὰ) μα(τθαῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-

πηρώτησαν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμ-

ματεῖς λέγουσιν ὅτι

Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν

πρῶτον; ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς [illegible]

ερι τῆς ἐσχάτης μου· ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶ-
τον καὶ ἀποκαταστή-
σει πάντα· λέγω δὲ
ὑμῖν ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλ-
θε καὶ οὐκ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίη-
σαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλη-
σαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πά-
σχειν ὑπ' αὐτῶν· τό-
τε συνῆκαν οἱ μαθη-
ταὶ ὅτι περὶ ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· καὶ ἐλθόν-
των αὐτῶν πρὸς τὸν
ὄχλον προσῆλθεν
αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπε-
τῶν αὐτὸν καὶ λέ-
γων· κε ἐλέησόν μου
τὸν υἱὸν ὅτι σεληνι-
άζεται καὶ κακῶς
πάσχει· πολλάκις
γὰρ πίπτει εἰς τὸ
πῦρ· καὶ πολλάκις εἰς

τὸ ὕδωρ· καὶ προ-
σήνεγκα αὐτὸν τοῖς
μαθηταῖς σου· καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν αὐ-
τὸν θεραπεῦσαι· ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν·
ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ
διεστραμμένη· φέ-
ρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐ-
πετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰς
καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐ-
θεραπεύθη ὁ παῖς ἀ-
πὸ τῆς ὥρας ἐκείνης:
ἐκ κατ ματ
Εἶπεν ὁ κς· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐ-
μοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστί·
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐ-
μοῦ σκορπίζει· διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν·
πᾶσα ἁμαρτία καὶ
βλασφημία ἀφεθή-
σεται τοῖς ἀνοις· ἡ
δὲ τοῦ πνς βλασφημία
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς

ἀνθρώποις· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ
λόγον κατὰ τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν
εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος
τοῦ ἁγίου οὐκ ἀφεθήσε-
ται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ
αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ
μέλλοντι. ἢ ποι-
ήσατε τὸ δένδρον κα-
λὸν καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιή-
σατε τὸ δένδρον σα-
πρὸν καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ
γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δέν-
δρον γινώσκεται. γεν-
νήματα ἐχιδνῶν,
πῶς δύνασθε ἀγα-
θὰ λαλεῖν πονηροὶ
ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ πε-
ρισσεύματος τῆς καρ-
δίας τὸ στόμα λαλεῖ.
ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκ-
βάλλει ἀγαθά· καὶ ὁ πο-
νηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλ-
λει πονηρά. λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆ-
μα ἀργὸν ὃ ἐὰν λα-
λήσωσιν οἱ ἄν-
θρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐ-
τοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν
λόγων σου δικαιω-
θήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λό-
γων σου καταδικα-
σθήσῃ. κυ(ριακὴ) η'.
ἐκ (τοῦ) κα(τὰ) ματ(θαῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθερ-
άπευσε τοὺς ἀρρώ-
στους αὐτῶν. ὀψίας δὲ
γενομένης προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος·

καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλ
θεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄ
χλους ἵνα ἀπέλθω
σιν εἰς τὰς κώμας
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
βρώματα. ὁ δὲ
ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν ἀπελ
θεῖν· δότε αὐτοῖς ὑ
μεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέ
γουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχο
μεν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο ἰχθύ
ας. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
φέρετέ μοι αὐτοὺς
ὧδε. καὶ κελεύσας
τοὺς ὄχλους ἀνακλι
θῆναι ἐπὶ τὸν χόρτον
λαβὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας. ἀναβλέ
ψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησε καὶ κλάσας
ἔδωκε τοῖς μαθη
ταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ
δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄ
χλοις. καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτά
σθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλα
σμάτων δώδεκα
κοφίνους πλήρεις.
οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντα
κισχίλιοι χωρὶς γυναι
κῶν καὶ παιδίων. καὶ
εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ
ἰς τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον καὶ προά
γειν αὐτὸν εἰς τὸ πέ
ραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ
τοὺς ὄχλους:-

Ἐκ κα ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
προσῆλθον τῷ ἰῦ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ λέ
γοντες· τίς ἄρα μεί
ζων ἐστὶν ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν

καὶ προσκαλ[illegible]
μενος ὁ [illegible] ει
αὐτὸ ἐν μ[illegible]αὐτῶν
καὶ εἶπ[illegible]
λέγω ὑμ[illegible]
στραφεῖτε καὶ [illegible]εσ
θαι ὡς [illegible] οὐ
μὴ εἰσ[illegible]εἰς τὴν
βασιλεί[αν] τῶν οὐρανῶν +
Ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυ
τὸν ὡς τὸ παιδί
ον τοῦτο· οὗτός ἐστιν
ὁ μείζων ἐν τῇ βασι
λείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ
ὃς ἐὰν δέξηται τοιοῦ
τον παιδίον ἓν ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου ἐμὲ δέ
χεται· ὃς δ᾽ ἂν σκανδα
λίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν
τούτων τῶν πιστευ
όντων εἰς ἐμέ, συμ
φέρει αὐτῷ ἵνα κρε
μασθῇ μύλος ὀνικὸς
περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
καὶ καταποντισθῇ

ἐν τῷ πελάγει τῆς θα
λάσσης· οὐαὶ τῷ κόσμῳ
ἀπὸ τῶν σκανδάλων +
ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν
τὰ σκάνδαλα· πλὴν
οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι᾽ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρ
χεται· εἰ δὲ ἡ χείρ σου
ἢ ὁ πούς σου σκανδαλί
ζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
καλόν σοι ἐστὶν εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύ
ο χεῖρας ἢ δύο πόδας
ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον +
Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζει σε, ἔ
ξελε αὐτὸν καὶ βά
λε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐστὶ μονόφθαλ
μον εἰς τὴν ζωὴν εἰσ
ελθεῖν ἢ δύο ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντα βληθῆναι

ἡ σ[illegible] τοῦ

σταυρὸς [illegible] ὁρᾶτε μὴ κα

ταφρονήσητε ἑνὸς

τῶν μικρῶν τούτων +

λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγ

γελοι αὐτῶν ἐν οὐνοῖς

διαπαντὸς βλέπου

σι τὸ πρόσωπον τοῦ

πρς μου τοῦ ἐν οὐνοῖς +

ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν

θρώπου ζητῆσαι καὶ σῶ

σαι τὸ ἀπολωλός :·

ἐκ κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ

μαθηταῖς· ἀμὴν λέ

γω ὑμῖν ὅσα ἐὰν

δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς

ἔσται δεδεμένα ἐν

τῷ οὐνῷ· καὶ ὅσα

ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς

γῆς, ἔσται λελυμέ

να ἐν τῷ οὐνῷ + πά

λιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν +

ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν

συμφωνήσουσιν [illegible]

[illegible] περὶ παν

τὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰ

τήσωνται γενήσεται αὐ

τοῖς παρὰ τοῦ πρς μου

τοῦ ἐν οὐνοῖς· οὗ γάρ εἰ

σι δύο ἢ τρεῖς συνηγμέ

νοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα

ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐ

τῶν + τότε προσελ

θὼν ὁ Πέτρος εἶπεν

αὐτῷ + κε ποσάκις

ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ

ἀδελφός μου καὶ ἀφή

σω αὐτῷ [illegible] ἑπτά

κις; λέγει αὐτῷ ὁ ις +

οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτά

κις ἀλλ' ἕως ἑβδομη

κοντάκις ἑπτὰ καὶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] λόγον

θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. + καὶ προσηνέχθη αὐτῷ παιδία ἵνα ἐπιθῇ αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. + καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

ἐκ κα' Ματθ.

Εἶπεν ὁ Κς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· κἀκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. + περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργοὺς καὶ λέγει αὐτοῖς. +

τί ὧδε ἑστήκατε ὅ
λην τὴν ἡμέραν ἀρ
γοί· λέγουσιν αὐτῷ·
οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώ
σατο· λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα·
καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον
λήψεσθε· ὀψίας δὲ
γενομένης· λέγει ὁ
κύριος τοῦ ἀμπελῶνος
τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
κάλεσον τοὺς ἐργά
τας· καὶ ἀπόδος
αὐτοῖς τὸν μισθόν·
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν
πρώτων· καὶ ἐλθόν
τες οἱ περὶ τὴν ἑνδε
κάτην ὥραν ἔλα
βον ἀνὰ δηνάρι
ον· ἐλθόντες δὲ
οἱ πρῶτοι ἐνόμι
σαν ὅτι πλείονα
λήψονται· καὶ ἔλα

βον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δη
νάριον· λαβόντες
δὲ ἐγόγγυζον κατὰ
τοῦ οἰκοδεσπότου λέ
γοντες ὅτι οὗτοι οἱ
ἔσχατοι μίαν ὥραν
ἐποίησαν· καὶ ἴσους
ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίη
σας τοῖς βαστάσα
σι τὸ βάρος τῆς ἡμέ
ρας καὶ τὸν καύσω
να· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν ἑνὶ αὐ
τῶν· ἑταῖρε οὐκ ἀ
δικῶ σε· οὐχὶ δηνα
ρίου συνεφώνησά
μοι· ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕ
παγε· θέλω δὲ καὶ
τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ
δοῦναι ὡς καὶ σοί·
ἢ οὐκ ἔξεστί μοι
ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν
τοῖς ἐμοῖς·
εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρός ἐστιν

ὅτι ἐγὼ [illegible]
οὕτως ἔσονται οἱ ἔσ
χατοι πρῶτοι καὶ
οἱ πρῶτοι ἔσχατοι +
πολλοὶ γάρ εἰσι κλη
τοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλε
κτοί. [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἀναβαίνων ὁ Ἰς
εἰς Ἱεροσόλυμα
παρέλαβε τοὺς δώ
δεκα μαθητὰς αὐ
τοῦ κατ' ἰδίαν ἐν τῇ
ὁδῷ + καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνο
μεν εἰς Ἱεροσόλυμα
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι +
καὶ τοῖς γραμμα
τεῦσι, καὶ κατακρι
νοῦσιν αὐτὸν θα
νάτῳ, καὶ παρα
δώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσιν εἰς

τὸ ἐμπαῖξαι καὶ
μαστιγῶσαι καὶ σταυ
ρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται +
Τότε προσῆλθεν αὐ
τῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζε
βεδαίου μετὰ τῶν
υἱῶν αὐτῆς προσ
κυνοῦσα καὶ αἰτοῦ
σά τι παρ' αὐτοῦ +
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί
θέλεις; λέγει αὐτῷ +
εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν
οὗτοι οἱ δύο υἱοί
μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων
σου ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου + ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰς εἶπεν· οὐκ οἴδατε
τί αἰτεῖσθε· δύνα
σθε πιεῖν τὸ ποτή
ριον ὃ ἐγὼ μέλλω
πίνειν, καὶ τὸ βά
πτισμα ὃ ἐγὼ βα
πτίζομαι βαπτισθῆ

ναι. λέγουσιν αὐτῷ +
δυνάμεθα. καὶ λέγει
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτή-
ριον μου πίεσθε· καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπ-
τίζομαι, βα-
πτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων μου
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται +
καὶ ἀκούσαντες οἱ δέ-
κα ἠγανάκτησαν πε-
ρὶ τῶν δύο ἀδελφῶν +
ὁ δὲ προσκαλεσάμε-
νος αὐτοὺς εἶπεν + οἴ-
δατε ὅτι οἱ ἄρχον-
τες τῶν ἐθνῶν κα-
τακυριεύουσιν αὐ-
τῶν + καὶ οἱ μεγάλοι
αὐτῶν κατεξουσιά-
ζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕ-
τως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν +
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλει ἐν ὑ-
μῖν εἶναι πρῶτος,

ἔσται ὑμῶν διάκονος +
καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
οὐκ ἦλθε διακονηθῆ-
ναι ἀλλὰ διακονῆσαι
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μ[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰ-
σελθόντος τοῦ ἰυ εἰς τὸ ἱε-
ρὸν τοῦ θυ, ἐξέβαλε
ν πάντας τοὺς πω-
λοῦντας καὶ ἀγορά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ +
καὶ τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν κα-
τέστρεψε· καὶ τὰς κα-
θέδρας τῶν πωλούν-
των τὰς περιστεράς. καὶ
λέγει αὐτοῖς· γέγραπται
ὁ οἶκός μου οἶκος προ-
σευχῆς κληθήσεται +
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐ-
ποιήσατε σπήλαιον
ληστῶν.

καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. πρωῒ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

ἐκ κα(τὰ) Ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ-
τους καὶ τοὺς ἰχθύας
εὐχαριστήσας ἔκλασε
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθη-
ταὶ τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔ-
φαγον πάντες καὶ ἐχορ-
τάσθησαν· καὶ ἦραν
τὸ περισσεῦον τῶν κλα-
σμάτων ἑπτὰ σπυ-
ρίδας πλήρεις· οἱ δὲ
ἐσθίοντες ἦσαν τε-
τρακισχίλιοι ἄνδρες
χωρὶς γυναικῶν καὶ
παιδίων· καὶ ἀπολύ-
σας τοὺς ὄχλους ἀ-
νέβη εἰς τὸ πλοῖον
καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅ-
ρια Μαγδαλά:-

κυ θ ἐκ κα ματ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠ-
νάγκασεν ὁ Ἰς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ ἐμβῆ-
ναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ
προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ
τοὺς ὄχλους· καὶ ἀπολύ-
σας τοὺς ὄχλους ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν
προσεύξασθαι· ὀψίας δὲ
γενομένης μόνος ἦν
ἐκεῖ· τὸ δὲ πλοῖον μέ-
σον τῆς θαλάσσης ἦν
βασανιζόμενον ὑ-
πὸ τῶν κυμάτων· ἦν
γὰρ ἐναντίος ὁ ἄ-
νεμος· τετάρτῃ δὲ
φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀ-
πῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰς
περιπατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης· καὶ ἰδόν-
τες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασ-
σαν περιπατοῦντα
ἐταράχθησαν λέγον-
τες ὅτι φάντασμά ἐ-
στι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
ἔκραξαν· εὐθέως δὲ
ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰς
λέγων· θαρσεῖτε· ἐγώ
εἰμι· μὴ φοβεῖσθε· ἀποκρι-
θεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρ

ἀποκριθεὶς ... εἰ σὺ εἶ κελευ
σόν με ἐλθεῖν πρὸς σὲ
ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶ
πεν ἐλθέ· καὶ καταβὰς
ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πέτρος
περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕ
δατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰν·
βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰ
σχυρὸν ἐφοβήθη· καὶ
ἀρξάμενος καταπον
τίζεσθαι ἔκραξεν λέ
γων κε σῶσόν με· εὐ
θέως δὲ ὁ ἰς ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἐπελάβετο
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ·
ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐ
δίστασας· καὶ ἐμβάν
των αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖ
ον ἐκόπασεν ὁ ἄνε
μος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοί
ῳ ἐλθόντες προσεκύ
νησαν αὐτῷ λέγοντες
ἀληθῶς θυ υἱὸς εἶ·
καὶ διαπεράσαντες
ἦλθον εἰς τὴν γῆν
γεννησαρέτ·

ἐκ κα' ματ.

Πρωΐας ἐπανά
γων εἰς τὴν πόλιν
ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συ
κῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ἦλθεν ἐπ' αὐτήν· καὶ
οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ
λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ
καρπὸς γένηται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξη
ράνθη παραχρῆμα
ἡ συκῆ· καὶ ἰδόντες
οἱ μαθηταὶ ἐθαύμα
σαν λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξηράν
θη ἡ συκῆ· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν
ἔχητε πίστιν καὶ μὴ
διακριθῆτε· οὐ μόνον
τὸ τῆς συκῆς ποιήσε
τε· ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει
τούτῳ εἴπητε· ἄρθη
τι καὶ βλήθητι εἰς

τῇ γ´ τῆς ιε´ ἑβδ.

τὴν θάλασσαν γενήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν
αἰτήσητε ἐν τῇ
προσευχῇ πιστεύοντες
λήψεσθε.

Ἐκ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλ-
θόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ ἱε-
ρὸν καὶ διδάσκοντι
προσῆλθον αὐτῷ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λα-
οῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
εῖς· καὶ τίς σοι ἔδω-
κε τὴν ἐξουσίαν
ταύτην· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ
λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν
εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑ-
μῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐ-
ξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα Ἰωάν-
νου πόθεν ἦν· ἐξ οὐρα-
νοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ

διελογίζοντο παρ᾿
ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐ-
ὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ,
ἐρεῖ ἡμῖν· διατί οὖν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐ-
τῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμε-
θα τὸν ὄχλον· πάν-
τες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰω-
άννην ὡς προφήτην·
καὶ ἀποκριθέντες
τῷ Ἰησοῦ εἶπον· οὐκ οἴδα-
μεν· ἔφη αὐτοῖς
αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Ἐκ κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἄνθρωπός
τις εἶχε τέκνα δύο·
καὶ προσελθὼν τῷ
πρώτῳ εἶπε· τέκνον,
ὕπαγε σήμερον ἐργά-
ζου ἐν τῷ ἀμπελῶ-
νί μου· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· οὐ θέλω·

ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν. καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. τίς οὖν ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

τῇ ς' τ(ῆς) ιβ' ἑβ(δομάδος).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ Ἰ(ησο)ῦ σαδδουκαῖοι λέγοντες· μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε· μωσῆς εἶπεν· ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα· ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ παρ᾿ ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γήμας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θ(εο)ῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται· ἀλλ᾿ ὡς ἄγγελοι Θ(εο)ῦ ἐν οὐρανῷ εἰσί· περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν· οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ κ(υρίο)υ λέγοντος· ἐγώ εἰμι ὁ Θ(εὸ)ς Ἀβραάμ· καὶ ὁ Θ(εὸ)ς Ἰσαάκ· καὶ ὁ Θ(εὸ)ς Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ Θ(εὸ)ς Θ(εὸ)ς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ Πέτρῳ οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες καὶ εἶπον· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει· ναί. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰς λέγων· τί σοι δοκεῖ Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰς· ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰῦ λέγοντες αὐτῷ· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον

ιθ ι

ομ τούτου· οὗτος ἐστι μό-
μάζον αὐτὸν πᾶσι μά-
αὐτὸν μου [illegible]

ἐκ κατὰ Ματθ(αῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρω-
πός τις προσῆλθε τῷ
Ἰ(ησο)ῦ γονυπετῶν αὐ-
τὸν καὶ λέγων· Κ(ύρι)ε ἐ-
λέησόν μου τὸν υἱ-
όν· ὅτι σεληνιάζε-
ται καὶ κακῶς πάσ-
χει· πολλάκις γὰρ
πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
πολλάκις εἰς τὸ ὕ-
δωρ· καὶ προσήνεγ-
κα αὐτὸν τοῖς μα-
θηταῖς σου· καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν αὐ-
τὸν θεραπεῦσαι· +
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπι-
στος καὶ διεστραμ-
μένη· ἕως πότε ἔ-
σομαι μεθ' ὑμῶν·
ἕως πότε ἀνέξο-
μαι ὑμῶν· φέρετέ
μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐ-
πετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ
ἐθεραπεύθη ὁ παῖς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκεί-
νης· τότε προσελθόν-
τες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰ(ησο)ῦ
κατ' ἰδίαν εἶπον· δι-
ατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνή-
θημεν ἐκβαλεῖν αὐ-
τό· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς +
διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑ-
μῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν ἐὰν ἔχητε
πίστιν ὡς κόκκον σι-
νάπεως ἐρεῖτε τῷ
ὄρει τούτῳ· μετάβη-
θι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ με-
ταβήσεται· καὶ οὐ-
δὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν +
τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκ-
πορεύεται εἰ μὴ ἐν
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ +

ἀναστρεφομένων
δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλι
λαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἰς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου παραδίδοσ
θαι εἰς χεῖρας ἀνων
καὶ ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται·

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐλη
λυθότας πρὸς αὐτὸν
ἰουδαίους· οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι κατεσθίετε
τὰς οἰκίας τῶν χη
ρῶν καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμε
νοι· διὰ τοῦτο λήψε
σθε περισσότερον
κρίμα· οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι κλείετε τὴν βα
σιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνων·
ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχε
σθε· οὐδὲ τοὺς εἰσερ
χομένους ἀφίετε εἰ
σελθεῖν· οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξη
ρὰν ποιῆσαι ἕνα
προσήλυτον· καὶ ὅ
ταν γένηται ποιεῖ
τε αὐτὸν υἱὸν γεέν
νης διπλότερον ὑμῶν.
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυ
φλοὶ οἱ λέγοντες· ὃς ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ οὐ
δέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ να
οῦ ὀφείλει· μωροὶ
καὶ τυφλοί· τίς γὰρ
μείζων ἐστίν· ὁ χρυ
σὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων
τὸν χρυσὸν· ὃς ἂν

ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστη-
ρίῳ οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀ-
φείλει· μωροὶ καὶ τυ-
φλοί· τί γὰρ μεῖζον, τὸ
δῶρον, ἢ τὸ θυσια-
στήριον τὸ ἁγιάζον τὸ
δῶρον; ὁ οὖν ὀμόσας
ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀ-
μνύει ἐν αὐτῷ καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω
αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμό-
σας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύ-
ει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
κατοικοῦντι ἐν αὐ-
τῷ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν
τῷ θρόνῳ τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
ἐν τῷ καθημένῳ ἐπ-
άνω αὐτοῦ.

ΕΚ ΚΑ ΜΑΤ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐ-
τὸν Ἰουδαίους· οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι ἀποδεκατοῦτε
τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄ-
νηθον καὶ τὸ κύμινον
καὶ ἀφήκατε τὰ βα-
ρύτερα τοῦ νόμου, τὴν
κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον
καὶ τὴν πίστιν· ταῦ-
τα ἔδει ποιῆσαι, κἀ-
κεῖνα μὴ ἀφιέναι·
ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυ-
λίζοντες τὸν κώνωπα,
τὴν δὲ κάμηλον κα-
ταπίνοντες· οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι καθαρίζετε τὸ
ἔξωθεν τοῦ ποτη-
ρίου καὶ τῆς παροψί-
δος, ἔσωθεν δὲ γέ-
μουσιν ἐξ ἁρπαγῆς
καὶ ἀδικίας· φαρισαῖε
τυφλέ, καθάρισον
πρῶτον τὸ ἐντὸς

του ποτηρίου καὶ τῆς
παροψίδος ἵνα γέ-
νηται καὶ τὸ ἐκτὸς
αὐτῶν καθαρόν.
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταὶ ὅτι παρομοιάζε-
τε τάφοις κεκονι-
αμένοις οἵτινες ἔ-
ξωθεν μὲν φαίνον-
ται ὡραῖοι, ἔσωθεν
δὲ γέμουσιν ὀστέων
νεκρῶν καὶ πάσης
ἀκαθαρσίας. οὕτω
καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε τοῖς
ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσω-
θεν δὲ μεστοί ἐστε
ὑποκρίσεως καὶ ἀνο-
μίας :- ΤΑ ΤΙ ΙΑ ΕΒ.
ΕΚ ΚΑ ΣΑΤ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους +
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς

τεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ ὅτι οἰκο-
δομεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν
καὶ κοσμεῖτε τὰ
μνημεῖα τῶν δικαί-
ων καὶ λέγετε εἰ
ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐ-
κ ἂν ἤμεθα κοινωνοὶ
αὐτῶν ἐν τῷ αἵμα-
τι τῶν προφητῶν +
ὥστε μαρτυρεῖτε
ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε
τῶν φονευσάντων
τοὺς προφήτας +
καὶ ὑμεῖς πληρώσα-
τε τὸ μέτρον τῶν
πατέρων ὑμῶν. ὄφεις
γεννήματα ἐχιδνῶν +
πῶς φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς
γεέννης. διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
πρὸς ὑμᾶς προ-

φήτας καὶ σοφοὺς καὶ
γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐ-
τῶν ἀποκτενεῖτε
καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐ-
ξ αὐτῶν μαστιγώσε-
τε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀ-
πὸ πόλεως εἰς πόλιν·
ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκ-
χυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς·
ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄ-
βελ τοῦ δικαίου· ἕως
τοῦ αἵματος ζαχαρίου
υἱοῦ βαραχίου· ὃν ἐφο-
νεύσατε μεταξὺ τοῦ
ναοῦ καὶ τοῦ θυσια-
στηρίου· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ἥξει ταῦτα πά-
ντα ἐπὶ τὴν γε-
νεὰν ταύτην· ἰλῆμ
ἰλῆμ ἡ ἀποκτείνου-
σα τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς

αὐτήν· ποσάκις ἠθέ-
λησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον
ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσ-
σία αὐτῆς ὑπὸ τὰς
πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθελή-
σατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἔρημος· λέ-
γω ὑμῖν οὐ μή με ἴ-
δητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν
εἴπητε εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα-
τι κυ(ρίο)υ· τ(έλος) · ΙΑ ΕΒΔ.
ΕΚ ΚΑ ΜΑΤ.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ὁ δὲ ὑπομεί-
νας εἰς τέλος οὗτος
σωθήσεται· καὶ κηρυ-
χθήσεται τοῦτο τὸ εὐ-
αγγέλιον τῆς βασιλεί-
ας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμέ-
νῃ εἰς μαρτύριον πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τό-
τε ἥξει τὸ τέλος· ὅταν
εἴδητε τὸ βδέλυγμα

τῆς ἐρημώσεως τὸ
ῥηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ
προφήτου ἑστὸς ἐν
τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγι-
νώσκων νοείτω· τό-
τε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ
ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος
μὴ καταβαινέτω
ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκί-
ας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπί-
σω ἆραι τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζού-
σαις ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· προσεύχε-
σθε δὲ ἵνα μὴ γένη-
ται ἡ φυγὴ ὑμῶν χει-
μῶνος μηδὲ ἐν σαβ-
βάτῳ· ἔσται γὰρ τό-
τε θλῖψις μεγάλη·
οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρ-
χῆς κόσμου ἕως τοῦ

νῦν· οὐδ' οὐ μὴ γένη-
ται· καὶ εἰ μὴ ἐκολο-
βώθησαν αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι· οὐκ ἂν ἐσώ-
θη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολο-
βωθήσονται αἱ ἡ-
μέραι ἐκεῖναι· τό-
τε ἐάν τις ὑμῖν εἴ-
πῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστὸς ἢ
ὧδε· μὴ πιστεύση-
ται· ἐγερθήσονται
γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται· καὶ
δώσουσι σημεῖα με-
γάλα καὶ τέρατα·
ὥστε πλανῆσαι εἰ δυ-
νατὸν καὶ τοὺς ἐκ-
λεκτούς· ἰδοὺ προ-
είρηκα ὑμῖν· ἐὰν
οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἰ-
δοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐ-
στί· μὴ ἐξέλθητε·
ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις
μὴ πιστεύσητε·

Τῇ ς' τῆς ια' ἑβδ.

ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνα
τολῶν καὶ φαίνεται
ἕως δυσμῶν· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου
γὰρ ἐὰν εἴη τὸ πτῶμα
ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοί:

Ἐκ κ(ατὰ) Ματθ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ὥσπερ
γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρ
χεται ἀπὸ ἀνατο
λῶν· καὶ φαίνεται
ἕως δυσμῶν· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὅ
που γὰρ ἐὰν εἴη τὸ πτῶ
μα, ἐκεῖ συναχθήσον
ται οἱ ἀετοί. Εὐθέως
δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν
τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
ὁ ἥλιος σκοτισθήσε
ται· καὶ ἡ σελήνη οὐ

δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·
καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦν
ται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται· καὶ
τότε φανήσεται τὸ
σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ·
τότε κόψονται πᾶ
σαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνά
μεως καὶ δόξης πολ
λῆς· καὶ ἀποστελεῖ
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ
σάλπιγγος φωνῆς
μεγάλης· καὶ ἐπισυ
νάξουσι τοὺς ἐκλε
κτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων
ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
ἕως ἄκρων αὐτῶν·
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθε

[illegible] παρα[βολήν] [illegible]
ἤδη ὁ κλάδος αὐ-
τῆς γένηται ἁπα-
λὸς καὶ τὰ φύλλα
ἐκφύει· γινώσκε-
ται ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος +
οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν
ἴδητε ταῦτα πάν-
τα· γινώσκετε ὅ-
τι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύ-
ρες· γρηγορεῖτε οὖν
ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ
ὥρᾳ ὁ κς ὑμῶν ἔρχε-
ται· ἐκεῖνο δὲ γινώ-
σκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ
οἰκοδεσπότης ποίᾳ
φυλακῇ ὁ κλέπτης
ἔρχεται ἐγρηγόρη-
σεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
εἴασεν διορυγῆναι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ +
διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖ-
τε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἔρ-

χεται· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
πιστὸς δοῦλος καὶ φρό-
νιμος ὃν κατέστησεν
ὁ κς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θε-
ραπείας αὐτοῦ τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν καιρῷ +
μακάριος ὁ δοῦλος ἐ-
κεῖνος· ὃν ἐλθὼν ὁ
κύριος αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρ-
χουσιν αὐτοῦ κατα-
στήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ
εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
χρονίζει ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται
τύπτειν τοὺς συνδού-
λους αὐτοῦ· ἐσθίῃ
δὲ καὶ πίνῃ μετὰ
τῶν μεθυόντων·
ἥξει ὁ κύριος τοῦ δού-
λου ἐκείνου· ἐν ἡμέρᾳ

ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥ-
ρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ
διχοτομήσει αὐτὸν
καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
μετὰ τῶν ὑποκριτῶν
θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων :~ τῇ α
ἐκ κα ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσ-
ῆλθον οἱ Φαρισαῖοι τῷ
Ἰυ πειράζοντες αὐ-
τὸν καὶ λέγοντες αὐ-
τῷ· εἰ ἔξεστιν ἀνῳ ἀπο-
λῦσαι τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ κατὰ πᾶσαν αἰ-
τίαν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀ-
νέγνωτε ὅτι ὁ ποι-
ήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρ-
σεν καὶ θῆλυ ἐποίη-
σεν αὐτούς· καὶ εἶ-
πεν· ἕνεκεν τούτου
καταλείψει ἄνος τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα· καὶ κολληθήσε-
ται τῇ γυναικὶ αὐ-
τοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύ-
ο εἰς σάρκα μίαν +
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο
ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ
οὖν ὁ θς συνέζευξεν
ἄνος μὴ χωριζέτω· +
λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν
Μωσῆς ἐνετείλατο
δοῦναι βιβλίον ἀπο-
στασίου καὶ ἀπολῦ-
σαι αὐτήν· λέγει αὐ-
τοῖς· ὅτι Μωσῆς πρὸς
τὴν σκληροκαρδί-
αν ὑμῶν ἐπέτρε-
ψεν ὑμῖν ἀπολῦ-
σαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς
δὲ οὐ γέγονεν οὕτως +
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσει τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ
πορνείᾳ καὶ γα-
μήσει ἄλλην μοιχᾶται +

καὶ ὁ ἀπολελυμένην
γαμήσας μοιχᾶται. Λέ-
γουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως
ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου
μετὰ τῆς γυναικός,
οὐ συμφέρει γαμῆσαι.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ πάντες χωροῦσι
τὸν λόγον τοῦτον,
ἀλλ' οἷς δέδοται. Εἰ-
σὶ γὰρ εὐνοῦχοι οἵτι-
νες ἐκ κοιλίας μητρὸς
ἐγεννήθησαν οὕτω·
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι
οἵτινες εὐνουχίσθη-
σαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι
οἵτινες εὐνούχισαν
ἑαυτοὺς διὰ τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Ὁ δυνάμενος χωρεῖν
χωρείτω. — Κυ ια
ἐκ κα Ματ.
Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παρα-

βολὴν ταύτην· ὡμοι-
ώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ,
ὃς ἠθέλησε συνᾶ-
ραι λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ. Ἀρξα-
μένου δὲ αὐτοῦ συν-
αίρειν προσηνέχθη
αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης
μυρίων ταλάντων.
Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ
ἀποδοῦναι ἐκέλευ-
σεν αὐτὸν ὁ κύριος
αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ τὰ τέκνα, καὶ
πάντα ὅσα εἶχε,
καὶ ἀποδοθῆναι.
Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος
προσεκύνει αὐτῷ
λέγων· Κύριε, μακροθύ-
μησον ἐπ' ἐμοί, καὶ
πάντα σοι ἀποδώ-
σω. Σπλαγχνισθεὶς
δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐ-

καμου· ἀπέλυσεν αὐ
τὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆ
κεν αὐτῷ· ἐξελθὼν
δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗ
ρεν ἕνα τῶν συνδού
λων αὐτοῦ· ὃς ὤφει
λεν αὐτῷ ἑκατὸν δη
νάρια· καὶ κρατή
σας αὐτὸν ἔπνιγε
λέγων· ἀπόδος μοι
ὅ τι ὀφείλεις· πεσὼν
οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ
παρεκάλει αὐτὸν
λέγων· μακροθύμη
σον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀπο
δώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθε
λεν· ἀλλ' ἀπελθὼν
ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυ
λακὴν· ἕως οὗ ἀπο
δῷ τὸ ὀφειλόμενον·
ἰδόντες δὲ οἱ σύνδου
λοι αὐτοῦ τὰ γενόμε
να, ἐλυπήθησαν
σφόδρα· καὶ ἐλθόν

τες διεσάφησαν τῷ κυ
ρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ
γενόμενα· τότε προσ
καλεσάμενος αὐτὸν
ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ·
δοῦλε πονηρέ· πᾶσαν
τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρε
κάλεσάς με· οὐκ ἔδει
καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύν
δουλόν σου, ὡς κἀγὼ
σὲ ἠλέησα· καὶ ὀργι
σθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ πα
ρέδωκεν αὐτὸν τοῖς
βασανισταῖς· ἕως οὗ
ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμε
νον αὐτῷ· οὕτως καὶ
ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ποιήσει ὑμῖν· ἐὰν μὴ
ἀφῆτε ἕκαστος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν
τὰ παραπτώματα
αὐτῶν·

ἀρχ(ὴ) τὸν μάρκον· κε β τ ο β ε β

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις +
ἦλθεν ὁ ις ἀπὸ ναζαρὲτ
τῆς γαλιλαίας
καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ
ἰωάννου εἰς τὸν ἰορ
δάνην. καὶ εὐθέως
ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕ
δατος εἶδε σχι
ζομένους τοὺς ουνους +
καὶ τὸ πνα ὡσεὶ πε
ριστερὰν καταβαῖνον
ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ
ἐγένετο ἐκ τῶν ουνων +
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγα
πητὸς ἐν σοὶ εὐδόκη
σα· καὶ εὐθέως τὸ
πνα αὐτὸν ἐκβάλλει
εἰς τὴν ἔρημον +
καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρή
μῳ ἡμέρας τεσσα
ράκοντα πειρα
ζόμενος ὑπὸ τοῦ σα
τανᾶ· καὶ ἦν μετὰ
τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγ
γελοι διηκόνουν αὐ
τῷ· μετὰ δὲ τὸ πα
ραδοθῆναι ἰωάννην
ἦλθεν ὁ ις εἰς τὴν γα
λιλαίαν κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας τοῦ θυ καὶ λέ
γων ὅτι πεπλήρω
ται ὁ καιρὸς καὶ ἤγ
γικεν ἡ βασιλεία τοῦ
θυ· μετανοεῖτε καὶ
πιστεύετε ἐν τῷ εὐ
αγγελίῳ.

ἐκ κα μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πε
ριπατῶν ὁ ις παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς
γαλιλαίας εἶδε σί
μωνα καὶ ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
βάλλοντας ἀμφίβλη
στρον εἰς τὴν θάλασ
σαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς
καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ις +
δεῦτε ὀπίσω μου καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς

ἀφήσαντες εὐθέως τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠ|κολούθησαν αὐτῷ καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον ἴδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς: ... ΙΒ ΕΒ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνέκραξε λέγων ἔα τί ἡμῖν καὶ σοί Ἰησοῦ Ναζαρηνέ ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη ὅτι κατ᾽ ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει

τῇ ε τῆς ιβ ἑβδ.

σι καὶ ὑπακούουσιν αὐ-
τῷ· καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀ-
κοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅ-
λην τὴν περίχωρον
τῆς Γαλιλαίας·

ἐκ κα(τὰ) μάρκ(ον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν
ὁ Ἰς εἰς τὴν οἰκίαν Σί-
μωνος· καὶ Ἀνδρέου
μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰω-
άννου· ἡ δὲ πενθερὰ
Σίμωνος κατέκει-
το πυρέσσουσα· καὶ
εὐθέως λέγουσιν αὐ-
τῷ περὶ αὐτῆς· καὶ
προσελθὼν ἤγειρεν
αὐτὴν κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀ-
φῆκεν αὐτὴν ὁ πυρε-
τὸς εὐθέως· καὶ διη-
κόνει αὐτοῖς· ὀψίας
δὲ γενομένης ὅτε
ἔδυνεν ὁ ἥλιος· ἔφερον
πρὸς αὐτὸν πάντας
τοὺς κακῶς ἔχοντας
καὶ τοὺς δαιμονιζομένους·
καὶ ἦν ἡ πόλις ὅλη ἐπισυ-
νηγμένη πρὸς τὴν θύ-
ραν· καὶ ἐθεράπευσε πολ-
λοὺς κακῶς ἔχοντας·
ποικίλαις νόσοις· καὶ
δαιμόνια πολλὰ ἐξέβα-
λε· καὶ οὐκ ἤφιε λα-
λεῖν τὰ δαιμόνια ὅ-
τι ᾔδεισαν αὐτὸν Χν
εἶναι· καὶ πρωῒ ἔν-
νυχα λίαν ἀναστὰς
ἐξῆλθε· καὶ ἀπῆλθεν
εἰς ἔρημον τόπον κἀ-
κεῖ προσηύχετο.

ἐκ τ(οῦ) κ(α)τ(ὰ) μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦσαν
οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου
καὶ οἱ τῶν Φαρισαί-
ων νηστεύοντες· καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· διατί
οἱ μαθηταὶ Ἰωάν-
νου καὶ οἱ τῶν Φαρι-
σαίων νηστεύουσιν· οἱ
δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νη-

σοι οὐ νηστεύουσι· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς ὁ Ἰς· μὴ δύναν
ται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐ
τῶν ἐστι νηστεύειν·
ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυ
τῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον
οὐ δύνανται νηστεύειν·
ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ
τῶν ὁ νυμφίος· καὶ
τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐ
κείναις ταῖς ἡμέραις·
Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥά
κους ἀγνάφου ἐπιρρά
πτει ἐπὶ ἱματίῳ πα
λαιῷ· εἰ δὲ μή, αἴρει
τὸ πλήρωμα αὐτοῦ
τὸ καινὸν τοῦ παλαι
οῦ· καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· καὶ οὐδεὶς βάλ
λει οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος
ὁ νέος τοὺς ἀσκούς·
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦν
ται· ἀλλ' οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
βλητέον·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκ
πορευομένου τοῦ Ἰυ
ἀπὸ Ἰεριχὼ· ἠκολού
θησαν αὐτῷ ὄχλος
πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυ
φλοὶ καθήμενοι πα
ρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἀ
κούσαντες ὅτι Ἰς πα
ράγει, ἔκραξαν λέ
γοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
κε υἱὸς Δαδ· ὁ δὲ ὄχλος ἐ
πετίμησεν αὐτοῖς
ἵνα σιωπήσωσιν·
Οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν
λέγοντες· ἐλέησον
ἡμᾶς κε υἱὸς Δαδ· καὶ
στὰς ὁ Ἰς ἐφώνησεν αὐ
τούς· καὶ εἶπε· τί θέ
λετε ποιήσω ὑμῖν·

λεγουσιν αὐτῷ κε ἵ
να ἀνοιγῶσιν ἡμῶν
οἱ ὀφθαλμοί· σπλαγ
χνισθεὶς δὲ ὁ ἰς ἥψατο
τῶν ὀμμάτων
αὐτῶν καὶ εὐθέως
ἀνέβλεψαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί καὶ ἠ
κολούθησαν αὐτῷ·
ἐκ κατ μτ·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεα
νίσκος τις προσῆλ
θεν τῷ ἰυ γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων· δι
δάσκαλε ἀγαθέ τί
ἀγαθὸν ποιήσας ζω
ὴν αἰώνιον κληρονο
μήσω· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐ
τῷ τί με λέγεις ἀγα
θόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ
μὴ εἷς ὁ θς· εἰ δὲ θέ
λεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωήν, τήρησον
τὰς ἐντολάς· λέγει
αὐτῷ ποίας· ὁ δὲ

ἰς εἶπεν τὸ οὐ φονεύ
σεις· οὐ μοιχεύσεις·
οὐ κλέψεις· οὐ ψευδο
μαρτυρήσεις· τίμα
τὸν πρα σου καὶ τὴν μρα
καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν·
λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
ταῦτα πάντα ἐφυ
λαξάμην ἐκ νεότη
τός μου τί ἔτι ὑστε
ρῶ· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς·
εἰ θέλεις τέλειος εἶ
ναι ὕπαγε πώλησόν
σου τὰ ὑπάρχοντα
καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ
ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐ
ρανῷ καὶ δεῦρο ἀκο
λούθει μοι· ἀκούσας
δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
λόγον ἀπῆλθεν λυ
πούμενος ἦν γὰρ ἔ
χων κτήματα πολ
λά· ὁ δὲ ἰς εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·

ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
δυσκόλως πλούσιος εἰ-
σελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν +
πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν
εὐκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυ-
πήματος ῥαφίδος
εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· ἀκ-
ούσαντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσον-
το σφόδρα λέγοντες +
τίς ἄρα δύναται σω-
θῆναι· ἐμβλέψας δὲ
ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς +
παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
ἀδύνατόν ἐστιν· παρὰ
δὲ θῶ· πάντα δυνατά·
ταῦτα· [illegible]

ἐκ κα(τὰ) μάρκ(ον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον ἐποίη-
σαν οἱ φαρισαῖοι

κατὰ τοῦ ἰυ μετὰ τῶν
ἡρῳδιανῶν ὅπως αὐ-
τὸν ἀπολέσωσι +
καὶ ὁ ἰς ἀνεχώρησε μετὰ
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς τὴν θά-
λασσαν· καὶ πολὺ
πλῆθος ἀπὸ τῆς γα-
λιλαίας ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς ἰου-
δαίας καὶ ἀπὸ ἱερο-
σολύμων καὶ οἱ πε-
ρὶ τύρον καὶ σιδῶνα +
πλῆθος πολὺ ἀκούσαν-
τες ὅσα ἐποίει ἦλ-
θον πρὸς αὐτόν·
καὶ εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοι-
άριον προσκαρτερῇ
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον
ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐ-
τόν + πολλοὺς γὰρ ἐθε-
ράπευσεν ὥστε ἐπι-
πίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐ-
τοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον

μάστιγας καὶ τὰ πνεύματα
τὰ ἀκάθαρτα
ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν
προσέπιπτον αὐτῷ·
καὶ ἔκραζον λέγοντα
ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ· καὶ πολλὰ ἐπε-
τίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ
φανερὸν αὐτὸν ποιή-
σωσιν· τῆ γ' τῆς ιγ' ἑβδ.

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναβαί-
νει ὁ ἰς εἰς τὸ ὄρος·
καὶ προσκαλεῖται οὓς
ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀ-
πῆλθον πρὸς αὐτόν·
καὶ ἐποίησε δώδεκα
ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ
καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ
αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ
ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύ-
ειν τὰς νόσους· καὶ
ἐκβάλλειν τὰ δαι-
μόνια· καὶ ἐπέθηκεν
ὄνομα τῷ σίμωνι

πέτρον· καὶ ἰάκω-
βον τὸν τοῦ ζεβεδαί-
ου· καὶ ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου·
καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
ὀνόματα βοανεργές·
ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς·
Καὶ ἀνδρέαν καὶ φίλιπ-
πον καὶ βαρθολομαῖ-
ον· καὶ ματθαῖον καὶ
θωμᾶν· καὶ ἰάκωβον
τὸν τοῦ ἀλφαίου· καὶ
θαδδαῖον καὶ σίμωνα
τὸν κανανίτην· καὶ
ἰούδαν ἰσκαριώτην·
ὃς καὶ παρέδωκεν αὐ-
τόν· καὶ ἔρχονται εἰς
οἶκον· καὶ συνέρχεται
πάλιν ὄχλος ὥστε μὴ
δύνασθαι αὐτοὺς
μηδὲ ἄρτον φαγεῖν·
καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐ-
τοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι
αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅ-
τι ἐξέστη·

ἐκ κα μάρκ(ον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλ-
θεν ὁ Ἰς εἰς οἶκον καὶ
συνέρχονται ὄχλος
ὥστε μὴ δύνα-
σθαι αὐτοὺς μήτε
ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκού-
σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ
ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν. ἔλεγον γὰρ ὅτι
ἐξέστη. καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων καταβάντες
ἔλεγον. ὅτι Βεελ-
ζεβοὺλ ἔχει. καὶ ὅτι
ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
μονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια. καὶ προσ-
καλεσάμενος αὐτοὺς
ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς. πῶς δύναται
σατανᾶς σατανᾶν
ἐκβάλλειν. καὶ ἐὰν
βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
μερισθῇ. οὐ δύναται
σταθῆναι. ἡ βασι-
λεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν
οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν με-
ρισθῇ. οὐ δύναται σταθῆ-
ναι ἡ οἰκία ἐκείνη.
καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέσ-
τη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέ-
ρισται. οὐ δύναται στα-
θῆναι. ἀλλὰ τέλος ἔ-
χει. οὐδεὶς δύναται
τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ.
εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκί-
αν αὐτοῦ διαρπάσαι.
ἐὰν μὴ πρότερον τὸν
ἰσχυρὸν δήσει. καὶ τό-
τε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει.

ἐκ κα μάρκ(ον)

Εἶπεν ὁ κς. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι πάν-
τα ἀφεθήσεται τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ
ἁμαρτήματα. καὶ
βλασφημίαι. ὅσας
ἂν βλασφημήσωσιν.

ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ
ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλ' ἔνοχος
ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως +
ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα ἀκά-
θαρτον ἔχει. ἔρχονται
οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔ-
ξω ἑστῶτες ἀπέστει-
λαν πρὸς αὐτὸν φω-
νοῦντες αὐτόν. καὶ
ἐκάθητο περὶ αὐ-
τὸν ὄχλος· εἶπον δὲ
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔ-
ξω ζητοῦσί σε. καὶ ἀ-
πεκρίθη αὐτοῖς λέ-
γων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου +
καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τοὺς περὶ αὐ-
τὸν καθημένους· λέ-
γει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου + ὃς γὰρ
ἂν ποιήσει τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφός
μου καὶ ἀδελφή μου καὶ
μήτηρ ἐστίν.

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρ-
ξατο ὁ Ἰησοῦς διδάσκειν
παρὰ τὴν θάλασσαν·
καὶ συνήχθη πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλος πολύς· ὥσ-
τε αὐτὸν ἐμβάντα
εἰς τὸ πλοῖον καθεῖσ-
θαι ἐν τῇ θαλάσσῃ +
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς
τὴν θάλασσαν ἐπὶ
τῆς γῆς ἦσαν· καὶ ἐδί-
δασκεν αὐτοὺς ἐν πα-
ραβολαῖς πολλά·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ +
ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλ-
θεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν
ἔπεσεν παρὰ τὴν

ὁδὸν καὶ ἦλθον τὰ
πετεινὰ καὶ κατέ
φαγον αὐτό· καὶ ἄλ
λο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες ὅπου
οὐκ εἶχε γῆν πολλήν·
καὶ εὐθέως ἐξανέ
τειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς· ἡλίου δὲ
ἀνατείλαντος ἐκαυμα
τίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ῥίζαν ἐξηράνθη·
καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὰς ἀκάνθας· καὶ
ἀνέβησαν αἱ ἄκαν
θαι καὶ συνέπνιξαν
αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ
ἔδωκε· καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν· καὶ ἐδίδου καρ
πὸν ἀναβαίνοντα
καὶ αὐξάνοντα·
καὶ ἔφερεν ἓν τριά
κοντα καὶ ἓν ἑξή

κοντα καὶ ἓν ἑκα
τόν· καὶ ἔλεγεν αὐ
τοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀ
κούειν ἀκουέτω·

ἐκ κα μα τ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμ
βούλιον ἐποίησαν οἱ
φαρισαῖοι κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν
παγιδεύσωσιν ἐν λό
γῳ· καὶ ἀποστέλλου
σιν αὐτῷ τοὺς μα
θητὰς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡρῳδιανῶν
λέγοντες· διδάσκα
λε οἴδαμεν ὅτι ἀλη
θὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις καὶ οὐ μέ
λει σοι περὶ οὐδενός·
οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων·
εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί
σοι δοκεῖ· ἔξεστι
δοῦναι κῆνσον Καίσαρι

γνοὺς δὲ ὁ Ἰς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν·
τί με πειράζε-
τε ὑποκριταί· ἐ-
πιδείξατέ μοι τὸ νό-
μισμα τοῦ κήνσου +
οἱ δὲ προσήνεγκαν
αὐτῷ δηνάριον. λέ-
γει αὐτοῖς· τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή· λέγουσιν
αὐτῷ· καίσαρος. τό-
τε λέγει αὐτοῖς· ἀ-
πόδοτε οὖν τὰ καίσαρος
καίσαρει
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ +
καὶ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν καὶ
ἀφέντες αὐτὸν ἀ-
πῆλθον.

κυ ιγ'
ἐκ κα ματθ.

Εἶπεν ὁ Κς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην +
ἄνθρωπός τις ἦν οἰκο-
δεσπότης ὅστις ἐ-
φύτευσεν ἀμπελῶ-
να· καὶ φραγμὸν αὐ-
τῷ περιέθηκεν + καὶ
ὤρυξεν ἐν αὐτῷ λη-
νὸν καὶ ᾠκοδόμη-
σεν πύργον καὶ ἐξέ-
δοτο αὐτὸν γεωρ-
γοῖς καὶ ἀπεδήμη-
σεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν
ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν
ἀπέστειλεν τοὺς δού-
λους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς
καρποὺς αὐτοῦ. καὶ
λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τοὺς δούλους αὐτοῦ
ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ
ἀπέκτειναν· ὃν δὲ
ἐλιθοβόλησαν. πάλιν
ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους πλείονας
τῶν πρώτων· καὶ
ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσ-
αύτως. ὕστερον δὲ ἀ-
πέστειλεν πρὸς αὐτοὺς

τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων +
ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· οἱ δὲ γεωργοὶ
ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶ-
πον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦ-
τε ἀποκτείνωμεν
αὐτὸν καὶ κατα-
σχῶμεν τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόν-
τες αὐτὸν ἐξέ-
βαλον ἔξω τοῦ ἀμ-
πελῶνος καὶ ἀπέκτει-
ναν· ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ
κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος
τί ποιήσει τοῖς γεωρ-
γοῖς ἐκείνοις· λέγου-
σιν αὐτῷ· κακοὺς κα-
κῶς ἀπολέσει αὐτούς +
καὶ τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσεται ἄλλοις γε-
ωργοῖς οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς
καρποὺς ἐν τοῖς και-
ροῖς αὐτῶν· λέγει αὐ-
τοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐδέποτε
ἀνέγνωτε ἐν ταῖς
γραφαῖς· λίθον ὃν ἀ-
πεδοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομοῦντες· οὗτος ἐ-
γενήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας· παρὰ
κ(υρίο)υ ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἡμῶν;

τῇ β' τ(ῆς) ιδ' ἑβδ(ομάδος)

Ἐκ τ(οῦ) κατ(ὰ) Μάρκ(ον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προ-
σῆλθον οἱ μα[illegible] καὶ
τῷ ἰ(ησο)ῦ [illegible] καὶ
ἦρ[illegible]
τοῖς [illegible]
ραιοι [illegible] τοῦ [illegible]
καὶ [illegible]
μὴ [illegible]
ται [illegible] καὶ
σι [illegible] τοῦ [illegible]
μοῖς [illegible]
ραι [illegible]
[illegible] μαι [illegible]
[illegible]

καὶ μὴ ἴδωσιν· καὶ ἀ-
κούοντες ἀκούωσι· καὶ
μὴ συνιῶσιν· μήπο-
τε ἐπιστρέψωσι· καὶ
ἀφεθῇ αὐτοῖς
τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴ-
δατε τὴν παραβολὴν ταύ-
την· καὶ πῶς
πάσας τὰς παραβο-
λὰς γνώσεσθε· ὁ
σπείρων τὸν λόγον σπεί-
ρει· οὗτοι δέ εἰσιν οἱ πα-
ρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου
σπείρεται ὁ λόγος καὶ
ὅταν ἀκούσωσιν εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ σατα-
νᾶς καὶ αἴρει τὸν
λόγον τὸν ἐσπαρμέ-
νον ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· καὶ οὗτοί ε-
ἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ
τὰ πετρώδη σπει-
ρόμενοι οἳ ὅταν ἀ-
κούσωσι τὸν λόγον

εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμ-
βάνουσιν αὐτόν· καὶ
οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑ-
αυτοῖς ἀλλὰ πρόσκε-
ροί εἰσιν· εἶτα γενομέ-
νης θλίψεως ἢ διω-
γμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐ-
θὺς σκανδαλίζον-
ται· καὶ οὗτοί εἰσιν
οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας
σπειρόμενοι· οἱ τὸν
λόγον ἀκούοντες·
καὶ αἱ μέριμναι τοῦ
αἰῶνος τούτου· καὶ ἡ ἀ-
πάτη τοῦ πλούτου· ζ
αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπι-
θυμίαι συμπορευ-
όμεναι συμπνίγου-
σι τὸν λόγον καὶ ἄ-
καρπος γίνεται· καὶ
οὗτοί εἰσιν· οἱ ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλὴν σπα-
ρέντες· οἵτινες ἀκού-
ουσι τὸν λόγον καὶ πα-
ραδέχονται καὶ καρ-

ποφοροῦσιν ἓν τριά
κοντα καὶ ἓν ἑξήκον
τα καὶ ἓν ἑκατόν +
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μή
τι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα
ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ·
ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην;
οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυ
χνίαν ἐπιτεθῇ; οὐ
γάρ ἐστιν κρυπτὸν ὃ
ἐὰν μὴ φανερωθῇ +
οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυ
φον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ
εἰς φανερόν. εἴ τις
ἔχει ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· τῇ γʹ τῆς ιʹ ἑβδ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· βλέπε
τε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε με
τρηθήσεται ὑμῖν
τοῖς ἀκούουσιν· ὃς
γὰρ ἂν ἔχῃ δοθή
σεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐ
κ ἔχει καὶ ὃ ἔχει ἀρ
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ +
καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐ
στὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θ(εο)ῦ ὡς ἐὰν ἄν(θρωπ)ος βάλει
τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ καθεύδῃ καὶ
ἐγείρηται νύκτα καὶ
ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος
βλαστάνει καὶ μηκύ
νηται ὡς οὐκ οἶδεν
αὐτός· αὐτομάτη γὰρ
ἡ γῆ καρποφορεῖ· πρῶ
τον χόρτον, εἶτα
στάχυν, εἶτα πλή
ρης σῖτον ἐν τῷ στά
χυϊ· ὅταν δὲ παρα
δοθῇ ὁ καρπός, εὐθέ
ως ἀποστέλλει τὸ δρέ
πανον ὅτι παρέστη
κεν ὁ θερισμός· καὶ
ἔλεγεν· τίνι ὁμοιώ
σωμεν τὴν βασιλεί
αν τοῦ θ(εο)ῦ ἢ ἐν τίνι
παραβολῇ παρα

ὁμοιώσομεν αὐτὴν ὡς
κόκκον σινάπεως +
ὃς ὅταν σπαρεῖ ἐπὶ
τῆς γῆς, μικρότερον
πάντων τῶν σπερμάτων
ἐστὶν τῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· ὅταν σπαρεῖ
ἀναβαίνει καὶ γίνε-
ται μείζων πάντων
τῶν λαχάνων καὶ ποι-
εῖ κλάδους μεγάλους
ὥστε δύνασθαι ὑπὸ
τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνοῦν· καὶ τοι-
αύταις παραβολαῖς
πολλαῖς ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον κα-
θὼς ἠδύναντο ἀ-
κούειν + χωρὶς δὲ
παραβολῆς οὐκ ἐλά-
λει αὐτοῖς τὸν λόγον +
κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
ἐπέλυε πάντα :

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· διέλθω-
μεν εἰς τὸ πέραν,
καὶ ἀφέντες τὸν ὄ-
χλον, παραλαμ-
βάνουσιν αὐτὸν
ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ·
καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα
ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γί-
νεται λαῖλαψ ἀνέ-
μου μεγάλη· τὰ δὲ
κύματα ἐπέβαλ-
λεν εἰς τὸ πλοῖον +
ὥστε ἤδη αὐτὸ βυθί-
ζεσθαι. καὶ ἦν αὐ-
τὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ
ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
καθεύδων· καὶ διε-
γείρουσιν αὐτὸν καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· διδά-
σκαλε, οὐ μέλει σοι ὅ-
τι ἀπολλύμεθα +
καὶ διεγερθεὶς ἐπε-
τίμησε τῷ ἀνέμῳ

καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ·
σιώπα πεφίμωσο.
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνε
μος καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕ
τως; πῶς οὐκ ἔχετε
πίστιν; καὶ ἐφοβή
θησαν φόβον μέγαν
καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλ
λήλους· τίς ἄρα οὗ
τός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄ
νεμος καὶ ἡ θάλασ
σα ὑπακούουσιν
αὐτῷ :– τῇ ε' τῆς ι' ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλ
θεν ὁ Ἰς εἰς τὸ πέραν τῆς θα
λάσσης εἰς τὴν χώ
ραν τῶν Γεργεσηνῶν·
καὶ ἐξελθόντος αὐ
τοῦ ἐκ τοῦ πλοίου·
εὐθέως ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐκ τῶν μνη
μείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι

ἀκαθάρτῳ· ὃς τὴν κα
τοίκησιν εἶχεν ἐν
τοῖς μνήμασιν· καὶ
οὔτε ἁλύσεσιν οὐ
δεὶς ἠδύνατο αὐτὸν
δῆσαι διὰ τὸ αὐτὸν
πολλάκις πέδαις
καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι·
καὶ διεσπάσθαι ὑπ'
αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις
καὶ τὰς πέδας συν
τετρῖφθαι· οὐδεὶς ἴσχυ
εν αὐτὸν δαμάσαι·
καὶ διὰ παντὸς νυ
κτὸς καὶ ἡμέρας ἐν
τοῖς μνήμασιν· καὶ
ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κρά
ζων καὶ κατακό
πτων ἑαυτὸν λίθοις·
ἰδὼν δὲ τὸν Ἰν ἀπὸ μακρό
θεν ἔδραμε καὶ προ
σεκύνησεν αὐτῷ·
καὶ κράξας φωνῇ με
γάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ
σοί, Ἰυ υἱὲ τοῦ θυ τοῦ

...ια ὁρκίζω σε τὸν
θν̄ μή με βασανίσῃς +
ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ ἰς̄ ἔξελ-
θε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκά-
θαρτον ἐκ τοῦ ἀνου +
καὶ ἐπηρώτα αὐτόν
τί ὄνομά σοι καὶ λέ-
γει αὐτῷ λεγεὼν ὄ-
νομά μοι ὅτι πολ-
λοί ἐσμεν καὶ πα-
ρεκάλει αὐτὸν πολ-
λὰ ἵνα μὴ ἀποστεί-
λῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς
χώρας ἦν δὲ ἐκεῖ
ἀγέλη χοίρων μεγά-
λη βοσκομένη πρὸς
τὸ ὄρος καὶ παρε-
κάλεσαν αὐτὸν
πάντες οἱ δαίμο-
νες λέγοντες πέμ-
ψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους ἵνα εἰς
αὐτοὺς εἰσέλθωμεν +
καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς̄ καὶ ἐξελ-

θόντα τὰ πνεύματα
τὰ ἀκάθαρτα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους καὶ ὥρμησεν
ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρη-
μνοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν ἦσαν δὲ
ὡς δισχίλιοι καὶ ἐ-
πνίγοντο ἐν τῇ θα-
λάσσῃ καὶ οἱ βόσκον-
τες τοὺς χοίρους ἔφυ-
γον καὶ ἀπήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς
τοὺς ἀγροὺς καὶ ἦλθον
ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός +
καὶ θεωροῦσι τὸν
δαιμονιζόμενον
ἱματισμένον καὶ
σωφρονοῦντα τὸν
ἐσχηκότα τὸν λεγε-
ῶνα καὶ ἐφοβήθη-
σαν + καὶ διηγήσαν-
το αὐτοῖς οἱ ἰδόντες
πῶς ἐγένετο τῷ δαι-
μονιζομένῳ καὶ

τῇ ζ̅ τῆς ... εβ

καὶ περὶ τῶν χοίρων +
καὶ ἤρ[ξαντο] παρακαλ
εῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν +
Καὶ [ἐμβαίν]οντος αὐ
τοῦ εἰς τὸ πλοῖον πα
ρεκάλει αὐτὸν ὁ δαι
μονισθεὶς ἵνα μετ᾽
αὐτοῦ ᾖ καὶ οὐκ ἀ
φῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ
λέγει αὐτῷ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
τοὺς σοὺς καὶ ἀπάγγ
ειλον αὐτοῖς ὅσα σοι
ὁ κ̅ς̅ πεποίηκε καὶ ἠ
λέησέ σε καὶ ἀπῆλ
θεν καὶ ἤρξατο κη
ρύσσειν ἐν τῇ Δεκα
πόλει ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ ι̅ς̅ καὶ πάν
τες ἐθαύμαζον

ἐκ κα̅ μάρκ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρ
χεται πρὸς τὸν ι̅ν̅ εἷς
τῶν ἀρχισυναγώγων
ὀνόματι Ἰάειρος
καὶ ἰδὼν αὐτὸν πί
πτει εἰς τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ παρεκά
λει αὐτὸν πολλὰ
λέγων ὅτι τὸ θυγά
τριόν μου ἐσχάτως
ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐ
πιθεὶς αὐτῇ τὰς χεῖ
ρας ὅπως σωθῇ
καὶ ζήσεται καὶ ἀ
πῆλθε μετ᾽ αὐτοῦ +
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολὺς καὶ ἔρ
χονται ἀπὸ τοῦ ἀρχι
συναγώγου λέγοντες
ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀ
πέθανε τί ἔτι σκύλ
λεις τὸν διδάσκαλον ὁ δὲ
ι̅ς̅ εὐθέως ἀκού
σας τὸν λόγον λαλού
μενον λέγει τῷ ἀρ
χισυναγώγῳ μὴ φο
βοῦ μόνον πίστευε +
καὶ οὐκ [ἀφῆ]κεν αὐτῷ

οὐδένα συνακολουθῆ
σαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου +
καὶ ἔρχονται εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώ
γου· καὶ θεωρεῖ θόρυ
βον καὶ κλαίοντας·
καὶ ἀλαλάζοντας πολ
λά + καὶ εἰσελθὼν λέ
γει αὐτοῖς· τί θορυβεῖ
σθε καὶ κλαίετε + τὸ
παιδίον οὐκ ἀπέθα
νεν ἀλλὰ καθεύδει +
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάν
τας παραλαμβά
νει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου καὶ τὴν μητέρα
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
καὶ εἰσπορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνα
κείμενον + καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς
τοῦ παιδίου λέγει

αὐτῇ· ταλιθὰ κοῦ
μι· ὅ ἐστι μεθερμηνευ
όμενον· τὸ κοράσιον
σοὶ λέγω ἔγειρε + καὶ
εὐθέως ἀνέστη τὸ κορά
σιον καὶ περιεπά
τει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώ
δεκα· καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλῃ +
καὶ διεστείλατο αὐ
τοῖς πολλὰ ἵνα μη
δεὶς γνῷ τοῦτο + καὶ εἶ
πε δοθῆναι αὐτῇ φα
γεῖν + καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖ
θεν ἦλθεν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ· καὶ
ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ :-

Κ(υριακῇ) ιδ ἐκ (τοῦ) κ(ατὰ) Ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλά
λησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς ὄχλοις
καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ λέγων + ἐπὶ τῆς
Μωσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμματ(εῖς)

καὶ οἱ φαρισαῖοι· πάν
τα οὖν ὅσα ἂν εἴπω
σιν ὑμῖν τηρεῖν
τηρεῖτε καὶ ποιεῖ
τε· κατὰ δὲ τὰ ἔρ
γα αὐτῶν μὴ ποιεῖ
τε· λέγουσι γὰρ καὶ
οὐ ποιοῦσι· δεσμεύ
ουσι γὰρ φορτία βα
ρέα καὶ δυσβάστα
κτα· καὶ ἐπιτιθέ
ασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ
δακτύλῳ αὐτῶν
οὐ θέλουσι κινῆ
σαι αὐτά· πάντα
δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
ποιοῦσι πρὸς τὸ θε
αθῆναι τοῖς ἀνθρώποις·
πλατύνουσι δὲ τὰ
φυλακτήρια αὐτῶν
καὶ μεγαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τῶν ἱ
ματίων αὐτῶν·
φιλοῦσί τε τὴν πρω
τοκλισίαν ἐν τοῖς
δείπνοις· καὶ τὰς
πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς·
καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων· ῥαββί ῥαβ
βί· ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆ
τε ῥαββί· εἷς γάρ
ἐστιν ὑμῶν ὁ καθη
γητὴς ὁ Χριστός· πάν
τες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί
ἐστε· καὶ πατέρα μὴ κα
λέσητε ὑμῶν ἐ
πὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ
ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὁ δὲ
μείζων ὑμῶν ἔσται
ὑμῶν διάκονος· ὅσ
τις δὲ ὑψώσει ἑαυ
τὸν ταπεινωθήσε
ται· καὶ ὅστις ταπει
νώσει ἑαυτὸν ὑ
ψωθήσεται:~

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ὡμοι-
ώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐ(ρα)νῶν
ἀν(θρώπ)ῳ βασιλεῖ·
ὅστις ἐποίησε γάμους
τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀ-
πέστειλε τοὺς δού-
λους αὐτοῦ καλέ-
σαι τοὺς κεκλημέ-
νους εἰς τοὺς γάμους·
καὶ οὐκ ἤθελον ἐλ-
θεῖν· πάλιν ἀπέ-
στειλεν ἄλλους δού-
λους λέγων· εἴπατε
τοῖς κεκλημέ-
νοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν
μου ἡτοίμασα· οἱ
ταῦροί μου καὶ τὰ
σιτιστὰ τεθυμέ-
να· καὶ πάντα ἕ-
τοιμα· δεῦτε εἰς
τοὺς γάμους· οἱ δὲ
ἀμελήσαντες ἀπῆλ-
θον ὁ μὲν εἰς τὸν
ἴδιον ἀγρόν· ὁ δὲ

εἰς τὴν ἐμπορεί-
αν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοι-
ποὶ κρατήσαντες τοὺς
τοὺς δούλους αὐτοῦ
ὕβρισαν καὶ ἀπέ-
κτειναν· καὶ ἀκού-
σας ὁ βασιλεὺς ὠρ-
γίσθη· καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα
αὐτοῦ ἀπώλεσε
τοὺς φονεῖς ἐκεί-
νους· καὶ τὴν πό-
λιν αὐτῶν ἐνέ-
πρησεν· τότε λέ-
γει τοῖς δούλοις αὐ-
τοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕ-
τοιμός ἐστιν· οἱ δὲ
κεκλημένοι οὐκ ἦ-
σαν ἄξιοι· πορεύ-
εσθε οὖν ἐπὶ τὰς
διεξόδους τῶν ὁ-
δῶν· καὶ ὅσους ἂν
εὕρητε καλέσα-
τε εἰς τοὺς γάμους·
καὶ ἐξελθόντες

οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων· εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους· εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν· καὶ γυνή οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος· ἔτη δώδεκα· καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν· καὶ δαπανήσασα τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς πάντα· καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα· ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ὅτι κἂν τῶν ἱματίων

αὐτοῦ ἅψωμαι σω-
θήσομαι· καὶ εὐθέ-
ως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τοῦ αἵματος αὐ-
τῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώ-
ματι ὅτι ἴαται ἀπὸ
τῆς μάστιγος· καὶ εὐ-
θέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν
ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐ-
τοῦ δύναμιν ἐξελ-
θοῦσαν, ἐπιστραφεὶς
ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν·
τίς μου ἥψατο τῶν
ἱματίων· καὶ ἔλεγον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄ-
χλον συνθλίβοντά
σε καὶ λέγεις· τίς μου
ἥψατο; καὶ περιε-
βλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασαν·
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα εἰδυῖ-
α ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ
ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· θυγάτηρ ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε·
ὕπαγε εἰς εἰρήνην
καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ
τῆς μάστιγός σου:
τέλος κα´ μαρκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πα-
τρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀ-
κολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ γενομένου σαβ-
βάτου ἤρξατο ἐν
τῇ συναγωγῇ διδά-
σκειν· καὶ οἱ πολλοὶ ἀ-
κούοντες ἐξεπλήσ-
σοντο λέγοντες·
πόθεν τούτῳ ταῦ-
τα; καὶ τίς ἡ σοφία
ἡ δοθεῖσα αὐτῷ·
καὶ δυνάμεις τοι-
αῦται διὰ τῶν χειρῶν

αὐτοῦ γινόμεναι· οὐ
χ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων
ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας ἀ
δελφὸς δὲ Ἰακώβου
καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα
καὶ Σίμωνος· καὶ οὐ
κ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐ
τοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς·
καὶ ἐσκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ. ἔλεγε δὲ
αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι οὐ
κ ἔστι προφήτης ἄτι
μος εἰ μὴ ἐν τῇ πα
τρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν
τοῖς συγγενέσι· καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ οὐ
δεμίαν δύναμιν
ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλί
γοις ἀρρώστοις ἐπι
θεὶς τὰς χεῖρας ἐθε
ράπευσε· καὶ ἐθαύ
μαζε διὰ τὴν ἀπι
στίαν αὐτῶν· καὶ πε
ριῆγε τὰς κώμας κύ
κλῳ διδάσκων· καὶ
προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα· καὶ ἤρξατο
αὐτοὺς ἀποστέλλειν
δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐ
τοῖς ἐξουσίαν τῶν
πνευμάτων τῶν ἀ
καθάρτων:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσ
καλεῖται ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώ
δεκα μαθητὰς αὐτοῦ
καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀ
ποστέλλειν δύο δύο·
καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐ
ξουσίαν τῶν πνευ
μάτων τῶν ἀκαθάρ
των· καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴ
ρωσιν εἰς ὁδὸν· εἰ μὴ
ῥάβδον μόνον· μὴ
πήραν· μὴ ἄρτον·
μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν· ἀλλ' ὑπο
δεδεμένους σανδάλια

καὶ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας. καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν
εἰσέλθητε εἰς οἰκί
αν, ἐκεῖ μένετε ἕως
ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖ
θεν. καὶ ὅσοι ἂν μὴ
δέξωνται ὑμᾶς, μη
δὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν,
ἐκπορευόμενοι ἐκεῖ
θεν ἐκτινάξατε
τὸν χοῦν τὸν ὑποκά
τω τῶν ποδῶν ὑμῶν
εἰς μαρτύριον αὐ
τοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀνεκτότερον ἔσται
σοδόμοις ἢ γομόρ
ροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσε
ως ἢ τῇ πόλει ἐκεί
νῃ. καὶ ἐξελθόντες
ἐκήρυσσον ἵνα μετα
νοήσωσι· καὶ δαιμό
νια πολλὰ ἐξέβαλ
λον· καὶ ἤλειφον
ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρ
ρώστους καὶ ἐθερά
πευον.

τῇ ε̄ τῆς ιε̄ ἑβδ.

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συ
νάγονται οἱ ἀ
πόστολοι πρὸς τὸν
ἰν̄. καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα, καὶ
ὅσα ἐποίησαν καὶ
ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐ
τοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον
τόπον. καὶ ἀναπαύ
εσθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ
ἐρχόμενοι καὶ
οἱ ὑπάγοντες πολλοί,
καὶ οὐδὲ φαγεῖν
εὐκαίρουν. καὶ ἀπῆλ
θον εἰς ἔρημον τόπον
τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.
καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπά
γοντας, καὶ ἐπέ
γνωσαν αὐτὸν πολ
λοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ

πασῶν τῶν πόλεων
συνέδραμον ἐκεῖ·
καὶ προῆλθον αὐ-
τοὺς καὶ ἐξελθὼν
ὁ ἰς εἶδε πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν
ὡς πρόβατα μὴ ἔ-
χοντα ποιμένα· καὶ
ἤρξατο διδάσκειν αὐ-
τοὺς πολλά· καὶ ἤ-
δη ὥρας πολλῆς γε-
νομένης προσελθόν-
τες αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ λέγουσιν·
ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ
τόπος καὶ ἤδη ὥρα
πολλή· ἀπόλυσον αὐ-
τοὺς ἵνα ἀπελθόν-
τες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀ-
γροὺς καὶ κώμας ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρ-
τους· τί γὰρ φάγωσιν
οὐκ ἔχουσιν· ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπεν αὐ-

τοῖς· δότε αὐτοῖς ὑ-
μεῖς φαγεῖν· καὶ λέγου-
σιν αὐτῷ· ἀπελθόν-
τες ἀγοράσωμεν δι-
ακοσίων δηναρίων
ἄρτους καὶ δῶμεν
αὐτοῖς φαγεῖν· ὁ δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· πόσους
ἄρτους ἔχετε; ὑπά-
γετε καὶ ἴδετε· καὶ γνόν-
τες λέγουσι· πέντε
καὶ δύο ἰχθύας· καὶ ἐ-
πέταξεν αὐτοῖς ἀ-
νακλῖναι πάντας
συμπόσια συμπό-
σια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ· καὶ ἀνέπε-
σον πρασιαὶ πρα-
σιαὶ ἀνὰ ἑκατὸν
καὶ ἀνὰ πεντήκον-
τα· καὶ λαβὼν τοὺς
πέντε ἄρτους καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας ἀ-
ναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησε καὶ

καὶ εὐλογήσας ἔκλασε τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνους πλήρεις· καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες· καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον:–

ἐκ κα΄ Μάρκ(ου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον· ϛ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον· καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς· καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰ(ησοῦ)ς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· ἰδόντες δὲ φάντασμα εἶναι· καὶ ἀνέκραξαν·

πάντες γὰρ αὐτὸν
εἶδον· καὶ ἐταράχ
θησαν· καὶ εὐθέως ἐ
λάλησε μετ' αὐτῶν
καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρ
σεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ
φοβεῖσθε· καὶ ἀ
νέβη εἰς τὸ πλοῖον
μετ' αὐτῶν· καὶ ἐκό
πασεν ὁ ἄνεμος·
καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ
ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταν
το καὶ ἐθαύμαζον +
οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ
τοῖς ἄρτοις· ἀλλ' ἦν
αὐτῶν ἡ καρδία πε
πωρωμένη· καὶ δι
απεράσαντες αὐ
τῶν ἦλθον εἰς τὴν γεν
ιε νησαρέτ:-
ἐκ κατὰ Ματθ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
προσῆλθον οἱ μαθη
ταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐπιδεῖξαι
αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς

τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· βλέπετε ταῦ
τα πάντα· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ
ἀφεθῇ ὧδε λί
θος ἐπὶ λίθον· ὃς
οὐ καταλυθήσεται +
Καθημένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ ὄ
ρους τῶν ἐλαιῶν·
προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδί
αν λέγοντες· εἰπὲ
ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον
τῆς σῆς παρουσί
ας καὶ τῆς συντε
λείας τοῦ αἰῶνος +
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· βλέ
πετε μή τις ὑμᾶς
πλανήσῃ· πολλοὶ
γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες· ἐγώ εἰμι

ὁ Χς καὶ πολλοὺς πλα
νήσουσι· μελλήσετε δὲ
ἀκούειν πολέμους
καὶ ἀκοὰς πο
λέμων· ὁρᾶτε
μὴ θροεῖσθαι· δεῖ
γὰρ πάντα γενέ
σθαι· ἀλλ' οὔπω ἐστὶ
τὸ τέλος· ἐγερθή
σεται γὰρ ἔθνος ἐ
πὶ ἔθνος· καὶ βα
σιλεία ἐπὶ βασι
λείαν· καὶ ἔσονται
λιμοὶ καὶ λοιμοὶ
καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους· πάντα
δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠ
δίνων· τότε παρα
δώσουσιν ὑμᾶς
εἰς θλῖψιν καὶ ἀ
ποκτενοῦσιν ὑμᾶς·
καὶ ἔσεσθε μισού
μενοι ὑπὸ πάντων
τῶν ἐθνῶν διὰ
τὸ ὄνομά μου· καὶ

θρὶξ ἐκ τῆς κεφα
λῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀ
πόληται· ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέλος οὗ
τος σωθήσεται.

ἐκ κα Ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
νομικός τις προσῆλ
θε τῷ Ἰυ πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων·
διδάσκαλε ποία
ἐντολὴ μεγάλη ἐν
τῷ νόμῳ· ὁ δὲ Ἰς ἔ
φη αὐτῷ· ἀγαπή
σεις Κν τὸν Θν σου
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου·
ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου·
ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ
σου· αὕτη ἐστὶν ἡ πρώ
τη καὶ μεγάλη ἐν
τολή· δευτέρα δὲ ὁ
μοία αὐτῇ· ἀγαπή
σεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν· ἐν ταύ
ταις ταῖς δυσὶν ἐν

λαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ
οἱ προφῆται κρέμαν
ται· συνηγμένων
δὲ τῶν φαρισαίων ἐπ
ηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἰς
λέγων· τί ὑμῖν δο
κεῖ περὶ τοῦ χυ· τίνος
υἱός ἐστιν· λέγουσιν
αὐτῷ τοῦ δαδ. λέ
γει αὐτοῖς· πῶς οὖν
δαδ ἐν πνι κν αὐτὸν
καλεῖ λέγων· εἶπεν
ὁ κς τῷ κω μου· κάθου
ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν πο
δῶν σου· εἰ οὖν δαδ
καλεῖ αὐτὸν κν· πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ οὐ
δεὶς ἐδύνατο ἀπο
κριθῆναι αὐτῷ λό
γον· οὐδὲ ἐτόλμησεν
τις ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας ἐπερω
τῆσαι αὐτὸν οὐκέ
τι.

ἐκ κ(ατὰ) μάρκου·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐξελθόντι τῷ ἰυ ἐκ
τοῦ πλοίου ἐπιγνόν
τες αὐτὸν οἱ τῆς γῆς
γεννησαρὲτ περιέ
δραμον ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην·
καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς
κραβάττοις τοὺς κα
κῶς ἔχοντας περιφέ
ρειν· ὅπου ἤκουον ὅ
τι ἐκεῖ ἐστιν· καὶ ὅ
που ἂν εἰσεπορεύε
το εἰς κώμας ἢ πό
λεις ἢ ἀγροὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς
ἀσθενοῦντας· καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα κἂν τοῦ κρασπέ
δου τοῦ ἱματίου αὐ
τοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι
ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ
ἐσώζοντο· καὶ συν
άγονται πρὸς αὐτὸν

οἱ Φαρισαῖοι καί τινες
τῶν γραμματέων ἐλ-
θόντες ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων, καὶ ἰδόν-
τες τινὰς τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ κοιναῖς
χερσί, τοῦτ' ἔστιν ἀ-
νίπτοις ἐσθίοντας
ἄρτους ἐμέμψαντο·
οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψων-
ται τὰς χεῖρας,
οὐκ ἐσθίουσι, κρα-
τοῦντες τὴν πα-
ράδοσιν τῶν πρε-
σβυτέρων. ἀλλὰ ἀ-
νίπτοις χερσὶν ἐσθί-
ουσι τὸν ἄρτον. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι καλῶς
προεφήτευσεν Ἠ-
σαΐας περὶ ὑμῶν
τῶν ὑποκριτῶν, ὡς
γέγραπται· οὗτος ὁ λα-
ὸς τοῖς χείλεσί με
τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία
αὐτῶν πόρρω ἀ-
πέχει ἀπ' ἐμοῦ· μά-
την δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδα-
σκαλίας ἐντάλμα-
τα ἀνθρώπων. ἀφέντες
γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ
θεοῦ κρατεῖτε τὴν πα-
ράδοσιν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πηρώτησαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι τὸν Ἰησοῦν· διατί
οὐ περιπατοῦ-
σιν οἱ μαθηταί σου
κατὰ τὴν παρά-
δοσιν τῶν πρεσβυ-
τέρων, ἀλλὰ ἀνί-
πτοις χερσὶν ἐσθί-
ουσι τὸν ἄρτον; ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς ὅτι κα-

λῶς προεφήτευσεν
ὁ Ἠσαΐας περὶ ὑμῶν
τῶν ὑποκριτῶν ὡς
γέγραπται· οὗτος ὁ λα
ὸς τοῖς χείλεσίν με
τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία
αὐτῶν πόρρω ἀπέ
χει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην
δὲ σέβονταί με δι
δάσκοντες διδασκα
λίας ἐντάλματα
ἀνθρώπων· ἀφέντες γὰρ
τὴν ἐντολὴν τοῦ
θεοῦ κρατεῖτε τὴν
παράδοσιν τῶν ἀν
θρώπων· βαπτισμοὺς ξε
στῶν καὶ ποτηρί
ων· καὶ ἄλλα πα
ρόμοια πολλὰ
ποιεῖτε· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· καλῶς
ἀθετεῖτε τὴν ἐν
τολὴν τοῦ θεοῦ ἵνα
τὴν παράδοσιν ὑ
μῶν τηρήσητε·

Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν·
τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ
ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
μητέρα θανάτῳ τελευ
τάτω· ὑμεῖς δὲ λέ
γετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρω
πος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μη
τρί κορβᾶν ὅ ἐστι δῶρον
ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφε
ληθῇς· οὐκέτι ἀφίε
τε αὐτὸν οὐδὲν ποι
ῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἢ
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἀκυ
ροῦντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ τῇ παρα
δόσει ὑμῶν ᾗ πα
ρεδώκατε· καὶ πα
ρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε· καὶ
προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκού
σατέ μου πάντες καὶ
σύνετε· οὐδέν ἐστιν

ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου ε-
ἰσπορευόμενον εἰς αὐ-
τὸν ὃ δύναται αὐ-
τὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ
τὰ ἐκπορευόμε-
να ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ἐστι
τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. εἴ τις
ἔχει ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω.

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσ-
καλεσάμενος
ὁ Ἰησοῦς τὸν ὄχλον
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκού-
ετέ μου πάντες καὶ
συνίετε. οὐδέν
ἐστιν ἔξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου εἰσπορευόμε-
νον εἰς αὐτὸν ὃ
δύναται αὐτὸν κοι-
νῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ-
πορευόμενα ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοι-
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον.
Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄ-
χλου, ἐπηρώτων αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ περὶ τῆς πα-
ραβολῆς. καὶ λέγει
αὐτοῖς· οὕτω καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὐ νοεῖτε ὅτι
πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς
τὸν ἄνθρωπον οὐ δύνα-
ται αὐτὸν κοινῶ-
σαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύ-
εται αὐτοῦ εἰς τὴν
καρδίαν, ἀλλ' εἰς
τὴν κοιλίαν, καὶ
εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
ἐκπορεύεται, κα-
θαρίζον πάντα τὰ
βρώματα. ἔλεγε
δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκπορευόμε-
νον ἐκεῖνο κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν
γὰρ ἐκ τῆς καρδίας
τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλο-

λογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκ
πορεύονται· μοιχεῖ
αι· πορνεῖαι· φό
νοι· κλοπαί· πλε
ονεξίαι· πονηρί
αι· δόλος ἀσέλγεια·
ὀφθαλμὸς πονη
ρὸς· βλασφημία·
ὑπερηφανία· ἀφρο
σύνη· πάντα ταῦ
τα τὰ πονηρὰ ἔ
σωθεν ἐκπορεύε
ται· καὶ κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· καὶ ἐκεῖθεν
ἀναστὰς ἀπῆλθεν
εἰς τὰ μεθόρια τύ
ρου καὶ σιδῶνος·

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλ
θὼν ὁ ἰς̅ εἰς τὰ μεθό
ρια τύρου καὶ σιδῶ
νος· καὶ εἰσελθὼν
εἰς οἰκίαν οὐδένα
ἤθελε γνῶναι· καὶ
οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν·
ἀκούσασα γὰρ γυνὴ πε
ρὶ αὐτοῦ ἧς εἶχε τὸ
θυγάτριον αὐτῆς
πνεῦμα ἀκάθαρτον·
ἐλθοῦσα προσέπε
σε πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ ἑλ
ληνὶς συροφοι
νίκισσα τῷ γένει· καὶ
ἠρώτα αὐτὸν ἵνα
τὸ δαιμόνιον ἐκβά
λῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν
αὐτῇ· ἄφες πρῶτον
χορτασθῆναι τὰ τέ
κνα· οὐ γάρ ἐστι κα
λὸν λαβεῖν τὸν ἄρ
τον τῶν τέκνων καὶ
τοῖς κυναρίοις βα
λεῖν· ἡ δὲ ἀπεκρί
θη καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ
κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνά
ρια ὑποκάτω τῆς
τραπέζης ἐσθίου
σιν ἀπὸ τῶν ψιχίων

τῶν παιδίων. καὶ ε-
ἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον
τὸν λόγον ὕπαγε· ἐ-
ξελήλυθε τὸ δαιμόνι-
ον ἐκ τῆς θυγατρός
σου. καὶ ἀπελθοῦσα
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς
εὗρε τὸ παιδίον βε-
βλημένον ἐπὶ τῆς
κλίνης καὶ τὸ δαιμό-
νιον ἐξεληλυθός.

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πολ-
λοῦ ὄντος καὶ μὴ ἐχόν- ὄχλου
των τί φάγωσι, προσ-
καλεσάμενος ὁ Ἰς
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ λέγει αὐτοῖς· σπλα-
γχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέ-
ραι τρεῖς προσμένου-
σί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι
τί φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπο-
λύσω αὐτοὺς νήστεις
εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκ-
λυθήσονται ἐν τῇ
ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν
ἀπὸ μακρόθεν ἥκα-
σι. καὶ ἀπεκρίθη-
σαν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· πόθεν
τούτους δυνησόμεθα
ὧδε χορτάσαι ἄρ-
των ἐπ' ἐρημίας;
καὶ ἐπηρώτα αὐτούς·
πόσους ἔχετε ἄρτους;
οἱ δὲ εἶπον ἑπτά. καὶ
παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς
γῆς. καὶ λαβὼν τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους εὐχα-
ριστήσας ἔκλασε· καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἵνα πα-
ραθῶσι· καὶ πα-
ρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.
καὶ εἶχον ἰχθύδια
ὀλίγα· καὶ αὐτὰ εὐ-
λογήσας εἶπε παρα-
θεῖναι καὶ αὐτά.

ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτά
σθησαν καὶ ἦραν πε
ρισσεύματα κλασμά
των ἑπτὰ σπυρίδας·
ἦσαν δὲ ὡς τετρακισ
χίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν
αὐτούς· καὶ ἐμβὰς εὐ
θέως εἰς τὸ πλοῖον με
τὰ τῶν μαθητῶν αὐ
τέλος τοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέ
ρη δαλμανουθά:~

ἐκ κα ματ

Εἶπεν ὁ κύριος· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· οὐ μὴ πα
ρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕ
τη· ἕως ἂν πάντα
ταῦτα γένηται· ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε
λεύσονται· οἱ δὲ λό
γοι μου οὐ μὴ παρέλ
θωσι· περὶ δὲ τῆς ἡ
μέρας ἐκείνης καὶ
ὥρας οὐδεὶς οἶδεν· οὐ
δὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν
εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος·

ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι
τοῦ νῶε οὕτως ἔσται
ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· γρηγορεῖ
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴδα
τε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος
ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖ
νο δὲ γινώσκετε· ὅτι
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέ
πτης ἔρχεται· ἐγρη
γόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
εἴασε διορυγῆναι τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ· διὰ
τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνε
σθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥ
ρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται:~ ιγ ις

ἐκ κα ματ

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παρα
βολὴν ταύτην· ἄνθρωπος
τις ἀποδημῶν ἐκά
λεσε τοὺς ἰδίους δού
λους· καὶ παρέδω
κεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρ

χοντα αὐτοῦ + καὶ
ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα· ᾧ δὲ δύο·
ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ
κατὰ τὴν ἰδίαν δύ-
ναμιν· καὶ ἀπεδή-
μησεν εὐθέως· ἐπο-
ρευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέν-
τε τάλαντα λα-
βὼν ἠργάσατο ἐν
αὐτοῖς καὶ ἐποίη-
σεν ἄλλα πέντε
τάλαντα + ὡσαύ-
τως καὶ ὁ τὰ δύο ἐ-
κέρδησε καὶ αὐτὸς
ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ
ἓν λαβὼν ἀπελθὼν
ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ
ἀπέκρυψε τὸ ἀρ-
γύριον τοῦ κ̅υ̅ αὐτοῦ +
μετὰ δὲ χρόνον πο-
λὺν ἔρχεται ὁ κ̅ς̅ τῶν
δούλων ἐκείνων
καὶ συναίρει λόγον
μετ' αὐτῶν + καὶ
προσελθὼν ὁ τὰ
πέντε τάλαντα
λαβὼν· προσήνεγ-
κεν ἄλλα πέντε τά-
λαντα λέγων· κ̅ε̅
πέντε τάλαντά μοι
παρέδωκας· ἴδε ἄλ-
λα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς +
ἔφη αὐτῷ ὁ κ̅ς̅ αὐτοῦ +
εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πι-
στός· ἐπὶ πολλῶν
σε καταστήσω· εἴσελ-
θε εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ κ̅υ̅ σου + προσελ-
θὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύ-
ο τάλαντα λαβὼν ε-
ἶπε· κ̅ε̅ δύο τάλαν-
τά μοι παρέδωκας·
ἴδε ἄλλα δύο τάλαν-
τα ἐκέρδησα ἐπ' αὐ-
τοῖς + ἔφη αὐτῷ ὁ κ̅ς̅
αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγα-
θὲ καὶ πιστέ + ἐπὶ ὀλί-

λίγα εἶς πιστός, ἐπὶ
πολλῶν σε καταστή-
σω· εἴσελθε εἰς τὴν
χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
προσελθὼν δὲ καὶ
ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰ-
ληφὼς εἶπε· κύριε,
ἔγνων σε ὅτι σκλη-
ρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων
ὅπου οὐκ ἔσπειρας
καὶ συνάγων ὅθεν οὐ
διεσκόρπισας· καὶ
φοβηθεὶς ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ τάλαν-
τόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴ-
δε ἔχεις τὸ σόν. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εἶπεν αὐτῷ·
πονηρὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρέ, ᾔδεις ὅτι θε-
ρίζω ὅπου οὐκ ἔσπει-
ρα, καὶ συνάγω ὅθεν
οὐ διεσκόρπισα;
ἔδει οὖν σε βαλεῖν
τὸ ἀργύριόν μου τοῖς

τραπεζίταις, καὶ
ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην
ἂν τὸ ἐμὸν
σὺν τόκῳ. ἄρατε
οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τά-
λαντον καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τά-
λαντα· τῷ γὰρ ἔ-
χοντι παντὶ δοθή-
σεται καὶ περισσευ-
θήσεται· ἀπὸ δὲ
τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ
ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρ-
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
ταῦτα λέγων ἐφώ-
νει· ὁ ἔχων ὦτα ἀ-
κούειν ἀκουέτω.

ἐκ κα ματ

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ὁμοιω-
θήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
δέκα παρθένοις, αἵτι-
νες λαβοῦσαι τὰς λαμπ-
άδας ἐξῆλθον εἰς ἀ-
πάντησιν.

ε' ιζ'

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύ-
ρου καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰ-
δοὺ γυνὴ Χαναναία ἀ-
πὸ τῶν ὁρίων ἐκεί-
νων ἐξελθοῦσα ἐκραύ-
γασεν αὐτῷ λέγουσα·
ἐλέησόν με κύριε υἱὲ Δαυΐδ·
ἡ θυγάτηρ μου κακῶς
δαιμονίζεται· ὁ δὲ οὐ-
κ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον·
καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώ-
των αὐτὸν λέγοντες·
ἀπόλυσον αὐτήν, ὅ-
τι κράζει ὄπισθεν ἡ-
μῶν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην
εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβα-
τα τὰ ἀπολωλότα
οἴκου Ἰσραήλ· ἡ δὲ ἐλ-
θοῦσα προσεκύνει αὐ-
τῷ λέγουσα· κύριε βοή-
θει μοι· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι
καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρ-
τον τῶν τέκνων· καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρί-
οις· ἡ δὲ εἶπεν· ναὶ κύριε·
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχί-
ων τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν·
τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι μεγά-
λη σου ἡ πίστις· γενη-
θήτω σοι ὡς θέλεις·
καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥ-
ρας ἐκείνης :~:~:~

Τῇ β΄ τῆς α΄ ἑβδ.
ἤτοι τοῦ νέ-
ου ἔτους.
Δέον γινώσκειν· ὅτι ἀρ-
χεῖ ὁ Λουκᾶς ἀναγινώ-
σκεσθαι· κυ μετὰ τὴν
ὕψωσιν· τὸ τετάρ· καὶ
ἰσημερία γίνεται· ὃ
καλεῖται· νέον ἔτος·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἡ-
ρώδης ὁ τετράρχης
ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ
Ἰωάννου· περὶ Ἡρω-
διάδος τῆς γυναικὸς
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
καὶ περὶ πάντων ὧν
ἐποίει πονηρῶν ὁ Ἡ-
ρώδης· προσέθηκεν
καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶ-
σιν· καὶ κατέκλει-
σεν τὸν Ἰωάννην ἐν
τῇ φυλακῇ· ἐγένε-
το δὲ ἐν τῷ βαπτι-
σθῆναι ἅπαντα τὸν
λαόν· καὶ Ἰυ βαπτι-
σθέντος καὶ προσευ-
χομένου ἀνεωχθῆ-
ναι τὸν οὐνὸν καὶ κα-
ταβῆναι τὸ πνα
τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴ-
δει ὡσεὶ περιστερὰν
ἐπ' αὐτόν· καὶ φω-
νὴν ἐξ οὐνοῦ γενέσθαι
λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός· ἐν σοὶ
εὐδόκησα:- Τῇ γ΄ τῆς α΄ ἑβ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν
ὁ Ἰς ὡσεὶ ἐτῶν τριά-
κοντα ἀρχόμενος
ὢν ὡς ἐνομίζετο
υἱὸς Ἰωσὴφ· τοῦ Ἠλί·
τοῦ Ματθάτ· τοῦ Λευΐ·
τοῦ Ἰωσή· τοῦ Ματτα-
θίου· τοῦ Σεμεΐ· τοῦ
Ναούμ· τοῦ Μααθ· τοῦ
Ἐσλί· τοῦ Ματταθ

τοῦ ματταθίου τοῦ
σεμεΐ. τοῦ ἰωσὴχ. τοῦ
ἰωδᾶ. τοῦ ἰωανάμ.
τοῦ ῥισᾶ. τοῦ ζορο
βάβελ. τοῦ σαλαθι
ήλ. τοῦ νηρὶ. τοῦ μελ
χὶ. τοῦ ἀδδὶ. τοῦ κωσὰμ.
τοῦ ἐλμωδὰμ. τοῦ ἤρ.
τοῦ ἰωσή. τοῦ ἐλιέζερ.
τοῦ ἰωρὴμ. τοῦ ματ
θάτ. τοῦ λευὶ. τοῦ
συμεὼν. τοῦ ἰούδα.
τοῦ ἰωσὴφ. τοῦ ἰω
νάμ. τοῦ ἐλιακεὶμ.
τοῦ μελεᾶ. τοῦ
μαϊνάμ. τοῦ μα
ταθᾶ. τοῦ ναθάμ.
τοῦ δαδ. τοῦ ἰεσσαὶ.
τοῦ ὠβὴδ. τοῦ βοόζ.
τοῦ σαλμὼν. τοῦ
ναασσὼν. τοῦ ἀμι
ναδὰβ. τοῦ ἀράμ.
τοῦ ἀδμεῒ. τοῦ δω
μεῒ. τοῦ ἐσρώμ. τοῦ
φαρὲς. τοῦ ἰούδα.

τοῦ ἰακὼβ. τοῦ ἰσα
άκ. τοῦ ἀβραάμ.
τοῦ θάρα. τοῦ να
χὼρ. τοῦ σερούχ. τοῦ
ῥαγαῦ. τοῦ φαλέκ.
τοῦ ἔβερ. τοῦ σαλά.
τοῦ καϊνὰν. τοῦ ἀρ
φαξάδ. τοῦ σήμ.
τοῦ νῶε. τοῦ λάμεχ.
τοῦ μαθουσαλά.
τοῦ ἐνώχ. τοῦ ἰαρέδ.
τοῦ μαλελεήλ. τοῦ κα
ϊνὰμ. τοῦ ἐνὼς. τοῦ
ἰωσήθ. τοῦ ἀδάμ.
τοῦ θῦ. ἰς δὲ πνς
ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν
ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
πνι εἰς τὴν ἔρημον:

εἰς κδ' λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑ
πέστρεψεν ὁ ἰς ἀπὸ
τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἐ
γένετο ἐν τῷ πνι
ἐς τὴν ἔρημον

μέρας τεσσαράκον
τα· πειραζόμενος
ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ
οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
καὶ συντελεσθεισῶν
αὐτῶν ὕστερον ἐπεί
νασεν· καὶ εἶπεν αὐ
τῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θῦ εἰπὲ τῷ λίθῳ
τούτῳ ἵνα γένηται
ἄρτος· καὶ ἀπεκρί
θη ῑς πρὸς αὐτὸν λέ
γων· γέγραπται ὅτι
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζή
σεται ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκπο
ρευομένῳ διὰ στόμα
τος θῦ· καὶ ἀναγαγὼν
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς
ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν
αὐτῷ πάσας τὰς βα
σιλείας τῆς οἰκου
μένης ἐν στιγμῇ χρό
νου· καὶ εἶπεν αὐτῷ

ὁ διάβολος· σοὶ δώσω
τὴν ἐξουσίαν ταύ
την ἅπασαν καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν·
ὅτι ἐμοὶ παραδέδο
ται· καὶ ᾧ ἐὰν θέλω
δίδωμι αὐτήν· σὺ
οὖν ἐὰν προσκυνή
σεις ἐνώπιον μου ἔ
σται σοι πάντα· καὶ
ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ
ῑς εἶπεν ὕπαγε ὀπί
σω μου σατανᾶ· γέ
γραπται γάρ· κν̄ τὸν
θν̄ σου προσκυνήσεις
καὶ αὐτῷ μόνῳ λα
τρεύσεις· καὶ ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς ἱερουσαλ
ἡμ· καὶ ἔστησεν αὐ
τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον
τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν
αὐτῷ εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θῦ βάλε σεαυτὸν ἐντεῦ
θεν κάτω· γέγραπται γάρ
ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ

ἐντελεῖται περὶ σοῦ
τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου +
Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀ-
ροῦσί σε μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λί-
θον τὸν πόδα σου·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἴρηται·
οὐκ ἐκπειράσεις κύριον
τὸν θεόν σου· καὶ συντε-
λέσας πάντα πειρα-
σμὸν ὁ διάβολος ἀπέ-
στη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι
καιροῦ· καὶ ὑπέστρεψεν
ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
καὶ φήμη ἐξῆλθεν
καθ' ὅλης τῆς περιχώ-
ρου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐ-
τὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν
δοξαζόμενος ὑπὸ
πάντων·
τῇ ε' τῆς α' ἑβ(δομάδος)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν να-
ζαρὲτ οὗ ἦν τεθραμ-
μένος· ζή(τει) εἰς τὴν α'
τῇ ς' τῆς α' ἑβ(δομάδος)· ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύ-
μαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος
τοῖς ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος αὐ-
τοῦ καὶ ἔλεγον οὐχ οὗτος
ἐστὶν ὁ υἱὸς ἰωσήφ; καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς· πάν-
τως ἐρεῖτέ μοι τὴν
παραβολὴν ταύτην +
ἰατρὲ θεράπευσον
σεαυτόν· ὅσα ἠκού-
σαμεν γενόμενα ἐν
τῇ καπερναοὺμ ποί-
ησον καὶ ὧδε ἐν τῇ
πατρίδι σου· εἶπε δέ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ὅτι οὐδεὶς προφήτης
δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πα-
τρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀλη-

ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοὺ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα· καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Εἰς κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων·

τί ἡμῖν καὶ σοί Ἰῦ Να-
ζαρηνέ; ἦλθες ἀπ-
ολέσαι ἡμᾶς· οἶ-
δά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος
τοῦ θῦ. καὶ ἐπετί-
μησεν αὐτῷ ὁ Ἰς λέ-
γων· φιμώθητι
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐ-
τοῦ. καὶ ῥῖψαν αὐ-
τὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς τὸ μέσον ἐξῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ μη-
δὲν βλάψαν αὐτόν.
καὶ ἐγένετο θάμ-
βος ἐπὶ πάντας
καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους λέ-
γοντες· τίς ὁ λόγος
οὗτος ὅτι ἐν ἐξου-
σίᾳ καὶ δυνάμει ἐ-
πιτάσσει τοῖς ἀ-
καθάρτοις πνεύ-
μασι καὶ ἐξέρχον-
ται.

ιγ α Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑ-
στὼς ὁ Ἰς παρὰ τὴν
λίμνην Γεννησα-
ρέτ· εἶδε δύο πλοῖ-
α ἑστῶτα παρὰ τὴν
λίμνην· οἱ δὲ
ἁλιεῖς ἀποβάντες
ἀπ' αὐτῶν ἀπέ-
πλυναν τὰ δίκτυ-
α. ἐμβὰς δὲ εἰς
ἓν τῶν πλοίων ὃ
ἦν τοῦ Σίμωνος
ἠρώτησεν αὐτὸν
ἀπὸ τῆς γῆς ἐπανα-
γαγεῖν ὀλίγον· καὶ κα-
θίσας ἐδίδασκεν
ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς
ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύ-
σατο λαλῶν, εἶ-
πε πρὸς τὸν Σίμωνα·
ἐπανάγαγε εἰς
τὸ βάθος καὶ χα-
λάσατε τὰ δίκτυ-
α ὑμῶν εἰς ἄγραν.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σί-
μων εἶπεν αὐτῷ·

ἐπιστάτα δι᾽ ὅλης τῆς
νυκτὸς κοπιάσαν
τες οὐδὲν ἐλάβομεν·
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου
χαλάσω τὸ δίκτυον·
Καὶ τοῦτο ποιήσαντες
συνέκλεισαν πλῆ
θος ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ
τὸ δίκτυον αὐτῶν·
κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν
τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ
τοῦ ἐλθόντας συλ
λαβέσθαι αὐτούς·
Καὶ ἦλθον καὶ ἔπλη
σαν ἀμφότερα τὰ
πλοῖα ὥστε βυθί
ζεσθαι αὐτά· ἰ
δὼν δὲ σίμων πέ
τρος προσέπεσε
τοῖς γόνασιν ἰῦ λέ
γων ἔξελθε ἀπ᾽ ἐ
μοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρ
τωλός εἰμι κε· θάμ
βος γὰρ περιέσχεν αὐ
τόν· καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄ
γρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ
συνέλαβον· ὁμοί
ως δὲ καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην υἱοὺς
ζεβεδαίου· οἳ ἦσαν
κοινωνοὶ τῷ σίμωνι·
καὶ εἶπε πρὸς τὸν σί
μωνα ὁ ἰς· μὴ φοβοῦ·
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώ
πους ἔσῃ ζωγρῶν· καὶ
καταγαγόντες τὰ πλοῖα
ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες
ἅπαντα ἠκολούθη
σαν αὐτῷ· τῇ β΄ τῆς β΄ ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθεν ὁ ἰς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ σίμωνος·
πενθερὰ δὲ τοῦ σί
μωνος ἦν συνεχομέ
νη πυρετῷ μεγάλῳ·
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν π(ερὶ) α(ὐτῆς)

τι ἡμῖν καὶ σοὶ ἰυ̅ να-
ζαρηνέ· ἦλθες ἀπο-
λέσαι ἡμᾶς· οἶ-
δά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος
τοῦ θυ̅· καὶ ἐπετί-
μησεν αὐτῷ ὁ ἰς̅ λέ-
γων· φιμώθητι
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐ-
τοῦ· καὶ ῥίψαν αὐ-
τὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς τὸ μέσον ἐξῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ μη-
δὲν βλάψαν αὐτόν·
καὶ ἐγένετο θάμ-
βος ἐπὶ πάντας
καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους λέ-
γοντες· τίς ὁ λόγος
οὗτος ὅτι ἐν ἐξου-
σίᾳ καὶ δυνάμει ἐ-
πιτάσσει τοῖς ἀ-
καθάρτοις πνεύ-
μασι καὶ ἐξέρχον-
ται·

κυ^α ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑ-
στῶς ὁ ἰς̅ παρὰ τὴν
λίμνην γεννησα-
ρέτ· εἶδεν δύο πλοῖ-
α ἑστῶτα παρὰ τὴν
λίμνην· οἱ δὲ
ἁλιεῖς ἀποβάντες
ἀπ' αὐτῶν ἀπέ-
πλυναν τὰ δίκτυ-
α· ἐμβὰς δὲ εἰς
ἓν τῶν πλοίων ὃ
ἦν τοῦ σίμωνος
ἠρώτησεν αὐτὸν
ἀπὸ τῆς γῆς ἐπανα-
γαγεῖν ὀλίγον· κα-
θίσας δὲ ἐδίδασκεν
ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς
ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύ-
σατο λαλῶν· εἶ-
πε πρὸς τὸν σίμω-
να ἐπανάγαγε εἰς
τὸ βάθος καὶ χα-
λάσατε τὰ δίκτυ-
α ὑμῶν εἰς ἄγραν·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σί-
μων εἶπεν αὐτῷ·

ἐπιστάτα δι᾽ ὅλης τῆς
νυκτὸς κοπιάσαν-
τες οὐδὲν ἐλάβομεν·
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου
χαλάσω τὸ δίκτυον·
Καὶ τοῦτο ποιήσαντες
συνέκλεισαν πλῆ-
θος ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ
τὸ δίκτυον αὐτῶν·
καὶ κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν
τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ
τοῦ ἐλθόντας συλ-
λαβέσθαι αὐτοῖς·
Καὶ ἦλθον καὶ ἔπλη-
σαν ἀμφότερα τὰ
πλοῖα ὥστε βυθί-
ζεσθαι αὐτά· ἰ-
δὼν δὲ Σίμων Πέτρος
προσέπεσε
τοῖς γόνασιν ΙΥ λέ-
γων· ἔξελθε ἀπ᾽ ἐ-
μοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρ-
τωλός εἰμι κε· θάμ-
βος γὰρ περιέσχεν αὐ-
τόν· καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄ-
γρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ
συνέλαβον· ὁμοί-
ως δὲ καὶ Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην υἱοὺς
Ζεβεδαίου· οἳ ἦσαν
κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι·
καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σί-
μωνα ὁ ΙΣ· μὴ φοβοῦ·
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους
ἔσῃ ζωγρῶν· καὶ κα-
ταγαγόντες τὰ πλοῖα
ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες
ἅπαντα ἠκολού-
θησαν αὐτῷ· τῇ β΄ τῆς β΄ ἑβδ.
ἐκ κα λουκ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθεν ὁ ΙΣ εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ Σίμωνος·
πενθερὰ δὲ τοῦ Σί-
μωνος ἦν συνεχομέ-
νη πυρετῷ μεγάλῳ·
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν

πυρὶ αὐτῆς καὶ ἐπι
στὰς ἐπάνω αὐτῆς
ἐπετίμησε τῷ πυ
ρετῷ καὶ ἀφῆκεν αὐ
τήν· παραχρῆμα δὲ
ἀναστᾶσα διηκό
νει αὐτοῖς. δύνοντος
δὲ τοῦ ἡλίου πάντες
ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦν
τας νόσοις ποικί
λαις ἤγαγον αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ
ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς
χεῖρας ἐπιθεὶς
ἐθεράπευεν αὐτούς.
ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμό
νια ἀπὸ πολλῶν κράζον
τα καὶ λέγοντα ὅτι
σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ. καὶ ἐπιτιμῶν οὐ
κ εἴα αὐτὰ λαλεῖν ὅ
τι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐ
τὸν εἶναι. γενομένης
δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἔρη

μον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι
ἐπεζήτουν αὐτὸν καὶ
ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ
κατεῖχον αὐτὸν τοῦ
μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐ
τῶν. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ
τοὺς ὅτι καὶ ταῖς ἑ
τέραις πόλεσιν εὐαγ
γελίσασθαί με δεῖ τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ· ὅτι
εἰς τοῦτο ἀπέσταλ
μαι. καὶ ἦν κηρύσσων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τῆς Ἰουδαίας:~

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν
ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν πό
λεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας καὶ
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον ἐδε
ήθη αὐτοῦ λέγων·
Κύριε ἐὰν θέλῃς δύνα
σαί με καθαρίσαι·
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ
ρα

τῇ ε΄ τῆς β΄ ἑβ

ἥψατο αὐτοῦ εἰπών· θέ-
λω καθαρίσθητι·
καὶ εὐθέως ἡ λέ-
πρα ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐ-
τοῦ· καὶ αὐτὸς παρήγ-
γειλεν αὐτῷ μηδενὶ
εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελ-
θὼν δεῖξον σεαυτὸν
τῷ ἱερεῖ καὶ προσέ-
νεγκε περὶ τοῦ καθα-
ρισμοῦ σου καθὼς
προσέταξε Μωσῆς
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· δι-
ήρχετο δὲ μᾶλλον
ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ
καὶ συνήρχοντο ὄχλοι
πολλοὶ ἀκούειν καὶ
θεραπεύεσθαι ὑπ᾽ αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθε-
νειῶν αὐτῶν· αὐτὸς
δὲ ἦν ὑποχωρῶν
ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ
προσευχόμενος:-
ἐκ κα λουκ ιζ΄·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

προσῆλθον τῷ
ἰῦ φαρισαῖοι εἶπον
αὐτῷ· διατί οἱ μα-
θηταὶ ἰωάννου νη-
στεύουσι πυκνὰ· καὶ
δεήσεις ποιοῦνται
ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φα-
ρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθί-
ουσι καὶ πίνουσιν·
ὁ δὲ ἰς εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· μὴ δύνασθε
τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμ-
φῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφί-
ος μετ᾽ αὐτῶν ἐστι ποι-
ῆσαι νηστεύειν· ἐλεύ-
σονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐ-
τῶν ὁ νυμφίος· τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις· ἔ-
λεγε δὲ καὶ παραβο-
λὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι
οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱμα-
τίου καινοῦ ἐπιβάλ-
λει ἐπὶ ἱμάτιον πα-

λαιον· εἰ δὲ μήγε καὶ τὸ
καινὸν σχίσει· καὶ τῷ
παλαιῷ οὐ συμφω-
νεῖ τὸ ἐπίβλημα τὸ
ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ
οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέ-
ον εἰς ἀσκοὺς παλαι-
ούς· εἰ δὲ μήγε ῥήξει
ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀ-
σκούς· καὶ αὐτὸς ἐκ-
χυθήσεται· καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπολοῦνται +
Καὶ οὐδεὶς πιὼν πα-
λαιὸν εὐθέως θέ-
λει νέον· λέγει γάρ·
ὁ παλαιὸς χρηστό-
τερός ἐστιν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐξῆλθεν ὁ ἰς εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι +
καὶ ἦν διανυκτερεύ-
ων ἐν τῇ προσευχῇ
τοῦ θυ· καὶ ὅτε ἐγέ-
νετο ἡμέρα, προσ-
φώνησε τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλε-
ξάμενος ἀπ' αὐτῶν
δώδεκα οὓς καὶ ἀ-
ποστόλους ὠνόμασεν +
Σίμωνα ὃν καὶ ὠνό-
μασε πέτρον· καὶ
ἀνδρέαν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ· ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην· φίλιπ-
πον καὶ βαρθολομαῖ-
ον· ματθαῖον καὶ
θωμᾶν· ἰάκωβον
τὸν τοῦ ἀλφαίου
καὶ σίμωνα τὸν κα-
λούμενον ζηλωτήν +
ἰούδαν ἰακώβου· καὶ
ἰούδαν ἰσκαριώτην
ὃς καὶ ἐγένετο προ-
δότης· καὶ καταβὰς
μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ
τόπου πεδινοῦ· ὁ
χλος μαθητῶν αὐ-
τοῦ· καὶ πλῆθος πο-
λὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης

σης τῆς ἰουδαίας κ(αὶ)
ἱ(ερουσα)λ(ὴ)μ καὶ τῆς παρα
λίου τύρου καὶ σιδῶ
νος οἳ ἦλθον ἀκοῦ
σαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆ
ναι ἀπὸ τῶν νόσων
αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλού
μενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀ
καθάρτων καὶ ἐθε
ραπεύοντο· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅ
πτεσθαι αὐτοῦ ὅτι
δύναμις παρ' αὐτοῦ
ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο
πάντας:-

Ἐκ κα λουκ(ᾶ):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔ
στη ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐπὶ τόπου πε
δινοῦ καὶ ὄχλος μα
θητῶν αὐτοῦ καὶ
πλῆθος πολὺ τοῦ λα
οῦ ἀπὸ πάσης τῆς
ἰουδαίας καὶ ἱ(ερουσα)λ(ὴ)μ
καὶ τῆς παραλίου
τύρου καὶ σιδῶνος

οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐ
τῶν· καὶ οἱ ὀχλούμε
νοι ὑπὸ πνευμάτων ἀ
καθάρτων· καὶ ἐθερα
πεύοντο· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτε
σθαι αὐτοῦ· ὅτι δύ
ναμις παρ' αὐτοῦ
ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο
πάντας· καὶ αὐτὸς
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἔ
λεγε· μακάριοι οἱ πτω
χοὶ ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν· μακάριοι οἱ
πεινῶντες νῦν ὅτι
χορτασθήσεσθε· μα
κάριοι οἱ κλαίοντες
νῦν ὅτι γελάσετε·
μακάριοί ἐστε ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ

ἄνοι καὶ ὅταν ἀφορί-
σωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνει-
δίσωσιν καὶ ἐκβά-
λωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν
ὡς πονηρὸν ἕνεκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χαί-
ρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ καὶ σκιρτή-
σατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μι-
σθὸς ὑμῶν πολὺς
α β ἐν τοῖς οὐρανοῖς :-

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν
διδάσκων ὁ ἰς καὶ
ἦσαν καθήμενοι
φαρισαῖοι καὶ νομο-
διδάσκαλοι· οἳ ἦ-
σαν ἐληλυθότες ἐκ
πάσης κώμης τῆς
γαλιλαίας καὶ ἰου-
δαίας καὶ ἱλημ· καὶ
δύναμις κυ ἦν εἰς
τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέ-
ροντες ἐπὶ κλίνης

ἄνον ὃς ἦν παραλε-
λυμένος· καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν εἰσενεγ-
κεῖν καὶ θεῖναι ἐ-
νώπιον αὐτοῦ· καὶ
μὴ εὑρόντες ποίας
εἰσενέγκωσιν αὐτὸν
διὰ τὸν ὄχλον· ἀνα-
βάντες ἐπὶ τὸ δῶμα
διὰ τῶν κεράμων
καθῆκαν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς
τὸ μέσον ἔμπροσ-
θεν τοῦ ἰυ· καὶ ἰδὼν
τὴν πίστιν αὐτῶν
εἶπεν αὐτῷ· ἄνε·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· καὶ ἤρ-
ξαντο διαλογίζεσ-
θαι οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι λέ-
γοντες· τίς ἐστιν οὗ-
τος ὃς λαλεῖ βλα-
σφημίας· τίς δύνα-
ται ἀφιέναι ἁμαρ-

τίας· εἰ μὴ μόνος ὁ
θ(εό)ς· ἐπιγνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς
διαλογισμοὺς αὐτῶν
ἀποκριθεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί δια
λογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τί
ἐστιν εὐκοπώτερον
εἰπεῖν ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου
ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ
περιπάτει· ἵνα
δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐ
ξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀ
φιέναι ἁμαρτί
ας· εἶπε τῷ πα
ραλυτικῷ· σοὶ λέγω
ἔγειραι καὶ ἄρας τὸ
κλινίδιόν σου πορεύ
ου εἰς τὸν οἶκόν σου·
Καὶ παραχρῆμα ἀ
ναστὰς ἐνώπιον αὐ
τῶν· ἄρας ἐφ' ᾧ κα
τέκειτο· ἀπῆλθεν

εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
δοξάζων τὸν θ(εό)ν·
καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαν
τας καὶ ἐδόξαζον
τὸν θ(εό)ν καὶ ἐπλή
σθησαν φόβου λέγοντες
ὅτι εἴδομεν παρά
δοξα σήμερον:

ἐκ κα λουκ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· καθὼς θέ
λετε ἵνα ποιῶσιν ὑ
μῖν οἱ ἄν(θρωπ)οι· καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοί
ως· καὶ εἰ ἀγαπᾶτε
τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοὺς ἀγαπῶντας αὐ
τοὺς ἀγαπῶσι· καὶ ἐ
ὰν ἀγαθοποιῆτε
τοὺς ἀγαθοποιοῦν
τας ὑμᾶς· ποία ὑμῖν
χάρις ἐστί· καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐ
τὸ ποιοῦσιν· καὶ ἐὰν

δανείζητε παρ' ὧν
ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δανείζου-
σιν ἵνα ἀπολάβω-
σι τὰ ἴσα. πλὴν
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχ-
θροὺς ὑμῶν καὶ ἀ-
γαθοποιεῖτε καὶ
δανείζετε μηδὲν
ἀπελπίζοντες καὶ ἔ-
σται ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολύς καὶ ἔσεσθε
υἱοὶ ὑψίστου ὅτι αὐ-
τὸς χρηστός ἐστιν
ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους
καὶ πονηρούς. γίνε-
σθε οὖν οἰκτίρμο-
νες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐλη-
λυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους.

οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλου-
σίοις ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν
ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν
οἱ ἐμπεπλησμένοι
ὅτι πεινάσετε.
οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶν-
τες νῦν ὅτι πενθή-
σετε καὶ κλαύσε-
τε. οὐαὶ ὑμῖν ὅταν
καλῶς ὑμᾶς εἴπω-
σι πάντες οἱ ἄνθρωποι·
κατὰ ταῦτα γὰρ ἐ-
ποίουν τοῖς ψευδοπρο-
φήταις οἱ πατέρες αὐ-
τῶν. ἀλλ' ὑμῖν λέ-
γω τοῖς ἀκούουσιν·
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑ-
μᾶς. εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους ὑ-
μᾶς. προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεα-
ζόντων ὑμᾶς. τῷ

τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα· πάρεχε καὶ
τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱ-
μάτιον· καὶ τὸν χι-
τῶνα μὴ κωλύσῃς·
παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦν-
τί σε δίδου· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἴροντος τὰ σὰ
μὴ ἀπαίτει·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Εἶπεν ὁ κύριος· μὴ κρίνε-
τε καὶ οὐ μὴ κριθῆ-
τε· μὴ καταδικά-
ζετε· καὶ οὐ μὴ κα-
ταδικασθῆτε· ἀ-
πολύετε καὶ ἀπο-
λυθήσεσθε· δίδο-
τε καὶ δοθήσεται ὑ-
μῖν· μέτρον καλὸν
πεπιεσμένον καὶ
σεσαλευμένον καὶ
ὑπερεκχυνόμενον
δώσουσιν εἰς τὸν κόλ-
πον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐ-

τῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖ-
τε ἀντιμετρηθή-
σεται ὑμῖν· εἶπε
δὲ παραβολὴν αὐ-
τοῖς· μήτι δύναται
τυφλὸς τυφλὸν ὁδη-
γεῖν· οὐχὶ ἀμφότε-
ροι εἰς βόθυνον
πεσοῦνται· οὐκ ἔστι
μαθητὴς ὑπὲρ τὸν
διδάσκαλον αὐτοῦ·
κατηρτισμένος δὲ
πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδά-
σκαλος αὐτοῦ· τί δὲ
βλέπεις τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν
δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ
ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ
κατανοεῖς· ἢ πῶς
δύνασαι λέγειν τῷ
ἀδελφῷ σου· ἀδελ-
φέ, ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ σου·

τῇ δ̅ ζ̅ ε̅β̅

αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά·

καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα αὐτοῦ λαλεῖ.

ἐκ κα λουκ:

…μοις· τί με καλεῖτε κε κε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ.

καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτὴν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς καὶ εὐθέως ἔπεσε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπειδὴ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ:—

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων· καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε

ἰωάννῃ· ἃ εἴδετε καὶ
ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ
ἀναβλέπουσι καὶ χω
λοὶ περιπατοῦσι· λε
προὶ καθαρίζονται
καὶ κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται· πτω
χοὶ εὐαγγελίζον
ται· καὶ μακάριος
ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκαν
δαλισθῇ ἐν ἐμοί·
ἀπελθόντων δὲ τῶν
μαθητῶν ἰωάννου
ἤρξατο λέγειν πρὸς
τοὺς ὄχλους περὶ ἰ
ωάννου· τί ἐξελη
λύθατε εἰς τὴν ἔ
ρημον θεάσασθαι; κά
λαμον ὑπὸ ἀνέμου
σαλευόμενον; ἀλλὰ
τί ἐξεληλύθατε ἰ
δεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλα
κοῖς ἱματίοις ἠμφιεσ
μένον; ἰδοὺ οἱ τὰ
μαλακὰ φοροῦντες

καὶ τρυφῇ ὑπάρχον
τες ἐν τοῖς βασιλεί
οις εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐ
ξεληλύθατε ἰδεῖν;
προφήτην; ναὶ λέ
γω ὑμῖν, καὶ περισσό
τερον προφήτου· οὗ
τός ἐστιν περὶ οὗ
γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀ
ποστέλλω τὸν ἄγγελόν
μου πρὸ προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν
σου· λέγω ὑμῖν, μεί
ζων ἐν γεννητοῖς γυναι
κῶν προφήτης ἰω
άννου τοῦ βαπτιστοῦ
οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μι
κρότερος ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων
αὐτοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ
οἱ τελῶναι ἐδικαίω
σαν τὸν θεὸν βαπτι
σθέντες εἰς τὸ βά

τῇ ξ' τῆς γ' ἑβ(δομάδος)

πτισμα ἰωάννου +
οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ
οἱ νομικοὶ τὴν βου-
λὴν τοῦ θ(εο)ῦ ἠθέτη-
σαν εἰς ἑαυτοὺς μὴ
βαπτισθέντες ὑπ'
αὐτοῦ:

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τίνι ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ
τίνι εἰσὶν ὅμοιοι·
ὅμοιοί εἰσιν παιδί-
οις τοῖς ἐν ἀγορᾷ κα-
θημένοις καὶ προσ-
φωνοῦσιν ἀλλήλοις
καὶ λέγουσιν ηὐλή-
σαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ
ὠρχήσασθε· ἐθρη-
νήσαμεν ὑμῖν καὶ
οὐκ ἐκλαύσατε +
ἐλήλυθεν ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς μήτε
ἄρτον ἐσθίων μήτε
οἶνον πίνων καὶ
λέγετε δαιμόνιον
ἔχει + ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐσθίων καὶ
πίνων καὶ λέγετε
ἰδοὺ ἄν(θρωπ)ος φάγος καὶ
οἰνοπότης φίλος
τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν καὶ ἐδικαι-
ώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν τέκνων αὐτῆς
πάντων. Ε ε

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πα-
ράγων ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐθεάσα-
το τελώνην ὀνόματι
λευὶν καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον
καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολού-
θει μοι· καὶ καταλι-
πὼν ἅπαντα ἀνα-
στὰς ἠκολούθει
αὐτῷ· καὶ ἐποίησεν
δοχὴν μεγάλην λευὶς
αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος

τελωνῶν πολλῶν
ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐ-
τῶν κατακείμενοι +
Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν καὶ
οἱ φαρισαῖοι πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ λέγοντες διὰ
τί μετὰ τῶν τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίετε καὶ πίνε-
τε + καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς εἶπε πρὸς αὐτούς +
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ
ὑγιαίνοντες ἰατροῦ
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες +
οὐκ ἐλήλυθα καλέ-
σαι δικαίους ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς με-
τάνοιαν :- κγ +

Εἰς κα λουκ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πορεύετο ὁ ἰς εἰς πό-
λιν καλουμένην ναῒν
καὶ συνεπο-
ρευόμενοι αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί·
καὶ ὄχλος πολύς. ὡς
δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς
πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐξε-
κομίζετο τεθνη-
κώς· υἱὸς μονογενὴς
τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐ-
τὴ χήρα + καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκα-
νὸς σὺν αὐτῇ + καὶ
ἰδὼν αὐτὴν ὁ κς ἐ-
σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐ-
τὴν καὶ εἶπεν αὐτῇ +
μὴ κλαῖε· καὶ προσελ-
θὼν ἥψατο τῆς σο-
ροῦ + οἱ δὲ βαστάζον-
τες ἔστησαν. καὶ εἶ-
πε + νεανίσκε σοὶ λέ-
γω ἐγέρθητι. καὶ ἀ-
νεκάθισεν ὁ νεκρὸς
καὶ ἤρξατο λαλεῖν +
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
τῇ μητρὶ αὐτοῦ + ἔλαβε
δὲ φόβος πάντας

τῇ β΄ τῆς ε΄ ἑβδ.

καὶ ἐδόξαζον τὸν
θν λέγοντες ὅτι προ
φήτης μέγας ἐγήγερ
ται ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι
ἐπεσκέψατο ὁ θς
τὸν λαὸν αὐτοῦ:-

ἐκ κατὰ λουκ(ᾶν)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠ
ρώτα τὸν ἰν τὶς τῶν φα
ρισαίων ἵνα
φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ
εἰσελθὼν εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ φαρισαί
ου ἀνεκλίθη· καὶ ἰ
δοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει
ἥτις ἦν ἁμαρτωλός·
ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνά
κειται ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ φαρισαίου· κομί
σασα ἀλάβαστρον
μύρου καὶ στᾶσα ὀ
πίσω παρὰ τοὺς πό
δας αὐτοῦ κλαίουσα
ἤρξατο βρέχειν
τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς
δάκρυσιν· καὶ ταῖς θρι
ξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμασσε· καὶ κατε
φίλει τοὺς πόδας αὐ
τοῦ καὶ ἤλειφε τῷ
μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ φα
ρισαῖος ὁ καλέσας
αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυ
τῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν
προφήτης ἐγίνωσκεν
ἂν τίς καὶ ποταπὴ
ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται
αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλός
ἐστι· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς εἶπε πρὸς αὐτόν· σίμων
ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δὲ
φησί· διδάσκαλε εἰπέ·
δύο χρεωφειλέ
ται ἦσαν δανειστῇ
τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνά
ρια πεντακόσια· ὁ
δὲ ἕτερος πεντήκον
τα· μὴ ἐχόντων δὲ
αὐτῶν ἀποδοῦναι,
ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο·

[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Σίμων εἶπεν· ὑπο-
λαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ
πλεῖον ἐχαρίσατο +
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρ-
θῶς ἔκρινας· καὶ
στραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα τῷ Σίμωνι
ἔφη· βλέπεις ταύ-
την τὴν γυναῖκα;
εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν
οἰκίαν ὕδωρ ἐπὶ
τοὺς πόδας μου οὐκ ἔ-
δωκας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ
μου τοὺς πόδας
καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
μαξε· φίλημά
μοι οὐκ ἔδωκας· αὕ-
τη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον
οὐ διέλειπε κατα-
φιλοῦσά μου τοὺς

πόδας· ἐλαίῳ τὴν
κεφαλήν μου οὐκ ἤ-
λειψας· αὕτη δὲ μύ-
ρῳ ἤλειψέ μου τοὺς
πόδας· οὗ χάριν λέ-
γω σοι· ἀφέωνται
αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
αἱ πολλαί, ὅτι ἠγά-
πησε πολύ· ᾧ δὲ ὀ-
λίγον ἀφίεται ὀ-
λίγον ἀγαπᾷ· εἶπε δὲ
αὐτῇ· ἀφέωνταί
σου αἱ ἁμαρτίαι +
καὶ ἤρξαντο οἱ συνα-
νακείμενοι λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗ-
τός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρ-
τίας ἀφίησιν; εἶ-
πε δὲ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε·
πορεύου εἰς εἰρήνην :-

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐπορεύετο ὁ Ἰς εἰς

κατὰ πόλιν καὶ
κώμην κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· +
καὶ οἱ δώδεκα καὶ ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ καὶ γυ-
ναῖκες τινὲς αἳ ἦ-
σαν τεθεραπευμέ-
ναι ἀπὸ νόσων καὶ
μαστίγων καὶ πνευ-
μάτων πονηρῶν·
καὶ ἀσθενειῶν μα-
ρία ἡ καλουμένη μαγ-
δαληνὴ ἀφ' ἧς δαι-
μόνια ἑπτὰ ἐξελη-
λύθει καὶ ἰωάννα
γυνὴ χουζᾶ ἐπιτρό-
που ἡρῴδου καὶ σου-
σάννα καὶ ἕτεραι πολ-
λαὶ αἵτινες διηκό-
νουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐ-
ταῖς·- τέλ(ος) [illegible]
ἐκ [illegible] καλοῦ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ

μβὰς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς πλοῖον
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς διέλθωμεν
εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης·
καὶ ἀνήχθησαν πλε-
όντων δὲ αὐτῶν ἀ-
φύπνωσε· καὶ κατέ-
βη λαῖλαψ ἀνέμου
εἰς τὴν λίμνην· καὶ
συνεπληροῦντο καὶ
ἐκινδύνευον· προ-
σελθόντες δὲ διήγει-
ραν αὐτὸν λέγοντες +
ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύ-
μεθα· ὁ δὲ ἐγερθεὶς
ἐπετίμησε τῷ ἀνέ-
μῳ καὶ τῷ κλύδω-
νι τοῦ ὕδατος· καὶ
ἐπαύσαντο· καὶ
ἐγένετο γαλήνη· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ποῦ ἐστιν ὁ
[illegible] πίστις ὑμῶν +
φοβηθέντες δὲ ἐθαύ-
μασαν λέγοντες·

τῇ ε΄ τῆς ιβ΄

πρὸς ἀλλήλους· τίς
ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι
καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπι-
τάσσει· καὶ τῷ ὕδα-
τι καὶ ὑπακούουσιν
αὐτῷ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἤ-
κουσεν Ἡρῴδης ὁ τε-
τράρχης τὰ γινόμε-
να ὑπὸ τοῦ ιυ πάν-
τα καὶ διηπόρει +
διὰ τὸ λέγεσθαι ὑ-
πό τινων ὅτι Ἰω-
άννης ἐγήγερται
ἐκ τῶν νεκρῶν· ὑ-
πό τινων δὲ ὅτι Ἠλί-
ας ἐφάνη· ἄλλοι δὲ
ὅτι προφήτης τις
τῶν ἀρχαίων ἀνέστη +
Καὶ εἶπεν Ἡρῴδης· Ἰω-
άννην ἐγὼ ἀπεκεφα-
λισα· τίς δέ ἐστιν οὗ-
τος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκού-
ω τοιαῦτα· καὶ ἐζήτει

τῇ ϛ΄

ἰδεῖν αὐτόν· ὑποστρέ-
ψαντες οἱ ἀπόστολοι
διηγήσαντο αὐτῷ ὅ-
σα ἐποίησαν· καὶ πα-
ραλαβὼν αὐτοὺς
ὑπεχώρησε κατ' ἰδί-
αν εἰς τόπον ἔρημον πό-
λεως καλουμένης
βηθσαϊδά· οἱ δὲ ὄχλοι
γνόντες ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ· καὶ δεξά-
μενος αὐτοὺς ἐλά-
λει αὐτοῖς περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ θυ +
Καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας
θεραπείας ἰᾶτο:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προ-
σελθόντες οἱ μαθη-
ταὶ τῷ ιυ εἶπον αὐτῷ +
ἀπόλυσον τὸν ὄχλον
ἵνα πορευθέντες εἰς
τὰς κύκλῳ κώμας
καὶ τοὺς ἀγροὺς κατα-
λύσωσι καὶ εὕρουσιν

σωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε
ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν +
εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς +
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα
γεῖν· οἱ δὲ εἶπον οὐκ εἰ
σὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέν
τε ἄρτοι καὶ ἰχθύες
δύο· εἰ μήτι πορευ
θέντες ἡμεῖς ἀγορά
σωμεν εἰς πάντα
τὸν λαὸν τοῦτον βρώ
ματα· ἦσαν γὰρ ὡσεὶ
ἄνδρες πεντακι
σχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ· κατακλίνατε αὐ
τοὺς κλισίας
ἀνὰ πεντήκοντα·
καὶ ἐποίησαν οὕτως +
καὶ ἀνέκλιναν ἅπαν
τας· λαβὼν δὲ τοὺς
πέντε ἄρτους καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας, ἀνα
βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησεν αὐτοὺς +
καὶ κατέκλασε καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
παραθῆναι τῷ ὄχλῳ·
καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορ
τάσθησαν πάντες +
καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦ
σαν αὐτοῖς κλασμά
των κόφινοι δώδε
κα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εἶναι αὐτὸν προσευ
χόμενον συνῆσαν αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐ
πορεύετο ὁ Ἰς τοῖς
σάββασι διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἔτιλ
λον οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ τοὺς στάχυας καὶ
ἤσθιον ψώχοντες
ταῖς χερσίν + τινὲς
δὲ τῶν φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· τί ποι
εῖτε· ὃ οὐκ ἔξεστι ποι
εῖν ἐν τοῖς σάββασιν +

καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν ὁ ἰς· οὐ
δὲ τοῦτο ἀνέγνω
τε ὃ ἐποίησε δαδ·
ὁπότε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ
τοῦ ὄντες· ὡς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θῦ καὶ
τοὺς ἄρτους τῆς προ
θέσεως ἔλαβε καὶ ἔ
φαγε· καὶ ἔδωκε καὶ
τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς
οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ
μόνους τοὺς ἱερεῖς·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅ
τι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καὶ τοῦ σαβ
βάτου· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνος καὶ ἡ χεὶρ αὐ
τοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά·
παρετηροῦντο δὲ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαβ
βάτῳ θεραπεύσει·
ἵνα εὕρωσι κατηγο

ρίαν αὐτοῦ· αὐτὸς
δὲ ᾔδει τοὺς διαλο
γισμοὺς αὐτῶν· καὶ
εἶπε τῷ ἀνῳ τῷ
ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖ
ρα· ἔγειραι καὶ στῆ
θι εἰς τὸ μέσον· ὁ
δὲ ἀναστὰς ἔστη·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐ
τούς· ἐπερωτήσω
ὑμᾶς τί ἔξεστι τοῖς σάβ
βασιν ἀγαθοποιῆ
σαι ἢ κακοποιῆ
σαι· ψυχὴν σῶσαι ἢ
ἀποκτεῖναι· καὶ
περιβλεψάμενος
πάντας αὐτοὺς
εἶπεν αὐτῷ· ἔκτει
νον τὴν χεῖρά σου·
ὁ δὲ ἐποίησε· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς
ἡ ἄλλη· ιζ'
ἐτε κα λουκ
Εἶπεν ὁ κς τὴν παρα

παραβολὴν ταύτην· ἐξῆλ-
θεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖ-
ραι τὸν σπόρον αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐ-
τὸν ὃ μὲν ἔπεσε
παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ
κατεπατήθη· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατέφαγεν αὐτό +
καὶ ἕτερον ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ
φυὲν ἐξηράνθη διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ἰκμά-
δα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν
ἐν μέσῳ τῶν ἀ-
κανθῶν· καὶ συμ-
φυεῖσαι αἱ ἄκαν-
θαι ἀπέπνιξαν
αὐτό· καὶ ἕτερον ἔ-
πεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν ἀγαθήν· καὶ φυ-
ὲν ἐποίησε καρπὸν ἑ-
κατονταπλασίονα +
ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-

γοντες· τίς εἴη ἡ πα-
ραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶ-
πεν· ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὰ μυστή-
ρια τῆς βασιλείας
τοῦ θ(εο)ῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς
ἐν παραβολαῖς ἵνα
βλέποντες μὴ βλέ-
πωσι· καὶ ἀκούοντες
μὴ συνιῶσιν· ἔστι δὲ
αὕτη ἡ παραβολή·
ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος
τοῦ θ(εο)ῦ· οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀ-
κούοντες· εἶτα ἔρχε-
ται ὁ διάβολος καὶ αἴ-
ρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν ἵνα
μὴ πιστεύσαντες σω-
θῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
πέτρας οἳ ὅταν ἀ-
κούσωσι μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον
καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ
ἔχουσιν οἳ πρὸς καιρὸν

ποιστάουσιν καὶ ἐν
καιρῷ πειρασμοῦ
ἀφίστανται. τὸ δὲ εἰς
τὰς ἀκάνθας πεσ
σὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ
ἀκούσαντες καὶ
ὑπὸ μεριμνῶν καὶ
πλούτου καὶ ἡδονῶν
τοῦ βίου πορευόμε
νοι συμπνίγονται
καὶ οὐ τελεσφοροῦ
σιν. τὸ δὲ ἐν τῇ κα
λῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵ
τινες ἐν καρδίᾳ κα
λῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκού
οντες τὸν λόγον κα
τέχουσι καὶ καρπο
φοροῦσιν ἐν ὑπομο
νῇ. ταῦτα λέγων
ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω.
οὕτως μὲν ἀναγινώ
σκεται καὶ τελεῖται ταῖς ἔ
ξω ἐκκλησίαις· εἰς δὲ
τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν

ταῦτα λέγων ἐφώνει
οὐ λέγεται· ἀλλὰ μετὰ τὸ
ἐν ὑπομονῇ προσ
τίθεται ταῦτα.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἀπέσ
τειλαν πρὸς αὐτὸν
λέγοντες· διδάσκα
λε, οἴδαμεν ὅτι ὀρ
θῶς λέγεις καὶ οὐ
λαμβάνεις πρόσω
πον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθεί
ας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
διδάσκεις. ἔξεστιν
καίσαρι φόρον δοῦ
ναι ἢ οὔ; κατανοή
σας δὲ αὐτῶν τὴν
πανουργίαν εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί με πει
ράζετε; δείξατέ
μοι δηνάριον· τίνος
ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι
γραφήν; ἀποκριθέν
τες δὲ εἶπον· καίσα
ρος. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·

ἀπόδοτε τὰ τοῦ καί-
σαρος καίσαρι· καὶ
τὰ τοῦ θυ τῷ θω:

ἐκ κα λουκ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐγέ-
νετο ἐν τῷ εἶναι
τὸν ιν προσευχόμε-
νον καταμόνας·
συνῆσαν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπη-
ρώτα αὐτοὺς λέγων·
τίνα με λέγουσιν οἱ
ἀνοι εἶναι· οἱ δὲ ἀ-
ποκριθέντες εἶπον·
ἰωάννην τὸν βαπτι-
στήν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ ὅτι προφή-
της τις τῶν ἀρχαί-
ων ἀνέστη· εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με λέ-
γετε εἶναι· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπε·
τὸν χν τοῦ θυ· ὁ δὲ ἐ-
πιτιμήσας αὐτοῖς
παρήγγειλε μηδενὶ
λέγειν τοῦτο εἰπὼν·
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
πολλὰ παθεῖν· καὶ ἀ-
ποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέ-
ρων· καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων·
ἀποκτανθῆναι· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐ-
γερθῆναι: τῆ γ τῆ ε εβ λ

ἐκ κα λουκ:

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ρσ ὄχλοις:
μαθητάς· εἴ τις θέ-
λει ὀπίσω μου ἐλθεῖν·
ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τὸν καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
λουθείτω μοι· ὃς γὰρ
ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι· ἀπολέ-
σει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ·
οὗτος σώσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνος·

κερδήσῃ τὸν κόσμον
ὅλον· ἑαυτὸν δὲ ἀ-
πολέσας ἢ ζημιω-
θείς· ὃς γὰρ ἂν ἐπαι-
σχυνθῇ με καὶ τοὺς
ἐμοὺς λόγους, τοῦτον
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισ-
χυνθήσεται ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ
καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν
ἁγίων ἀγγέλων. +
Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς εἰσί τι-
νες τῶν ὧδε ἑστηκό-
των, οἳ οὐ μὴ
γεύσονται θανάτου +
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν δυ-
νάμει. [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· θέσθε
ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα
ὑμῶν τοὺς λόγους
τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου μέλλει πα-
ραδίδοσθαι εἰς χεῖ-
ρας ἀν(θρώπ)ων. οἱ δὲ ἠ-
γνόουν τὸ ῥῆμα τοῦ-
το· καὶ ἦν παρακε-
καλυμμένον ἀπ' αὐ-
τῶν ἵνα μὴ αἴσθων-
ται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦν-
το ἐρωτῆσαι αὐτὸν
περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου. Εἰσῆλθε δὲ δια-
λογισμὸς ἐν αὐτοῖς,
τὸ τίς ἂν εἴη μείζων
αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἰ-
δὼν τὸν διαλογισμὸν
τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενος παι-
δίου, ἔστησεν αὐτὸ
παρ' ἑαυτῷ, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν δέ-
ξηται τοῦτο τὸ παι-
δίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ
ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται,
δέχεται τὸν ἀποστείλαν-

ταί με· ὁ γὰρ μικρό
τερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν
ὑπάρχων οὗτος ἔσ
ται μέγας. Ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶ
πεν· ἐπιστάτα, εἴδο
μέν τινα ἐν τῷ ὀνό
ματί σου ἐκβάλλον
τα δαιμόνια· καὶ ἐ
κωλύσαμεν αὐτόν,
ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡ
μῶν. + Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰς· μὴ κωλύε
τε· οὐ γάρ ἐστιν καθ' ὑ
μῶν· ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν
καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν
ἐστιν. — τῇ ε' τῆς ε' ἑβ
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσ
ἦλθε τῷ Ἰυ εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ λέ
γων αὐτῷ· ἐπιστάτα,
εἴδομέν τινα ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἐκ
βάλλοντα δαιμόνια·
καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκο
λουθεῖ μεθ' ἡμῶν. +
Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς +
μὴ κωλύετε· οὐ γάρ ἐ
στι καθ' ὑμῶν· ὃς γὰρ
οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ
ὑμῶν ἐστιν. Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ συμπληροῦσθαι
τὰς ἡμέρας τῆς ἀνα
λήψεως αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς ἐστήριξε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ
πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ +
καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ
λους πρὸ προσώπου
αὐτοῦ· καὶ πορευθέν
τες εἰσῆλθον εἰς κώ
μην Σαμαρειτῶν,
ὥστε ἑτοιμάσαι αὐ
τῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαν
το αὐτὸν ὅτι τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ἦν
πορευόμενον εἰς
Ἱερουσαλήμ· ἰδόντες δὲ

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰα-
κωβος καὶ ἰωάννης εἶ-
πον· κ(ύρι)ε θέλεις εἴ-
πωμεν πῦρ καταβῆ-
ναι ἀπὸ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ καὶ ἀ-
ναλῶσαι αὐτούς· ὡς
καὶ ἠλίας ἐποίησεν. +
Στραφεὶς δὲ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς· καὶ ἐπορεύ-
θησαν εἰς ἑτέραν
κώμην:-

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέ-
δειξεν ὁ κ(ύριο)ς καὶ ἑτέρους
ἑβδομήκοντα μαθη-
τάς· καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ
προσώπου αὐτοῦ εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ τό-
πον· οὗ ἔμελλεν αὐ-
τὸς ἔρχεσθαι· ἔλεγεν
οὖν πρὸς αὐτούς· ὁ
μὲν θερισμὸς πολύς·
οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
δεήθητε οὖν τοῦ κ(υρίο)υ
τοῦ θερισμοῦ ὅπως
ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς
τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. +
ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρ-
νας ἐν μέσῳ λύκων.
μὴ βαστάζετε βαλάν-
τιον, μὴ πήραν, μηδὲ
ὑποδήματα· καὶ μη-
δένα κατὰ τὴν ὁδὸν
ἀσπάσησθε. εἰς ἣν
δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχεσ-
θε, πρῶτον λέγετε· +
εἰρήνη τῷ οἴκῳ τού-
τῳ· καὶ ἐὰν ἐκεῖ ᾖ
ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπανα-
παύσεται ἐπ' αὐτόν
ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ
μή γε, ἐφ' ὑμᾶς ἐπι-
στρέψει. ἐν αὐτῇ δὲ
τῇ οἰκίᾳ μένετε,
ἐσθίοντες καὶ πίνον-
τες τὰ παρ' αὐτῶν·
ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης
τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί. +

μὴ μεταβαίνεται ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν· καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθαι καὶ δέχονται ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· καὶ θεραπεύεται τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς· καὶ λέγετε αὐτοῖς ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχεσθαι· καὶ μὴ δέχονται ὑμᾶς ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε· καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἀπὸ τῆς πόλεως ὑμῶν ἐκ τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε· ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· οὐαί σοι χοραζίν· οὐαί σοι βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν· πλὴν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ·:· ᾱ ε̄

εἰς καλονίκ(ου):-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσῆλθεν ὁ ἰς εἰς καπερναοὺμ· ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ὃς ἦν αὐ

τῷ ἔντιμος· ἀκούσας
δὲ περὶ τοῦ ιυ ἀπέστει-
λεν πρὸς αὐτὸν πρε-
σβυτέρους τῶν ἰουδαί-
ων ἐρωτῶν αὐτὸν
ὅπως ἐλθὼν διασώ-
σῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ +
οἱ δὲ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν ιν παρεκά-
λουν αὐτὸν σπουδαί-
ως λέγοντες ὅτι ἄξι-
ός ἐστιν ᾧ παρέξει
τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔ-
θνος ἡμῶν· καὶ τὴν
συναγωγὴν αὐτὸς ᾠ-
κοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ
ις ἐπορεύετο σὺν αὐ-
τοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ
μακρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας· ἔ-
πεμψε πρὸς αὐτὸν
ὁ ἑκατόνταρχος φί-
λους λέγων αὐτῷ κε
μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰ-
μι ἱκανὸς ἵνα μου

ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλ-
θῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυ-
τὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ
ἐλθεῖν· ἀλλ᾽ εἰπὲ λό-
γῳ· καὶ ἰαθήσεται ὁ
παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξου-
σίαν τασσόμενος· ἔ-
χων ὑπ᾽ ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ λέγω τού-
τῳ πορεύθητι καὶ πο-
ρεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δού-
λῳ μου ποίησον τοῦ-
το καὶ ποιεῖ· ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ ις ἐθαύ-
μασεν αὐτόν· καὶ στρα-
φεὶς τῷ ἀκολουθοῦν-
τι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε +
λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδὲ ἐν
τῷ ιηλ τοσαύτην πί-
στιν εὗρον· καὶ ὑ-
ποστρέψαντες οἱ πεμ-
φθέντες εἰς τὸν οἶκον
εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα

λουκ[illegible] τῷ καιρῷ
ἐκ κατὰ λουκᾶ

Εἶπεν ὁ κύριος ἄνθρωπός τις ἦν
πλούσιος καὶ ἐνεδι-
δύσκετο πορφύραν
καὶ βύσσον εὐφραι-
νόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς. πτωχὸς δὲ
τις ἦν ὀνόματι λάζα-
ρος ὃς ἐβέβλητο ἐ-
πὶ τὸν πυλῶνα αὐ-
τοῦ ἡλκωμένος καὶ
ἐπιθυμῶν χορτα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψι-
χίων τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπέζης
τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ
καὶ οἱ κύνες ἐρχόμε-
νοι ἀπέλειχον τὰ ἕλ-
κη αὐτοῦ. ἐγένετο
δὲ ἀποθανεῖν τὸν
πτωχὸν καὶ ἀπενε-
χθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον ἀβραάμ. ἀπέ-
θανεν δὲ καὶ ὁ πλού-
σιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν
τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑ-
πάρχων ἐν βασάνοις
ὁρᾷ τὸν ἀβραὰμ ἀ-
πὸ μακρόθεν καὶ λά-
ζαρον ἐν τοῖς κόλποις
αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φω-
νήσας εἶπε πάτερ ἀβρα-
ὰμ ἐλέησόν με καὶ
πέμψον λάζαρον ἵνα
βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δα-
κτύλου αὐτοῦ ὕδατος
καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυ-
νῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύ-
τῃ. εἶπε δὲ ἀβραάμ·
τέκνον μνήσθητι ὅτι
ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγα-
θά σου ἐν τῇ ζωῇ σου· καὶ λά-
ζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
καὶ νῦν ὧδε παρα-
καλεῖται σὺ δὲ ὀδυ-
νᾶσαι. καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις

τῇ β ... ἑβδ(ομάδι)

τούτοις. μεταξὺ ἡ-
μῶν καὶ ὑμῶν χάσμα
μέγα ἐστήρικται, ὅπως
οἱ θέλοντες διαβῆναι
ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ
δύνωνται· μηδὲ οἱ ἐ-
κεῖθεν πρὸς ἡμᾶς δι-
απερῶσιν. εἶπε δέ· ἐ-
ρωτῶ οὖν σε πάτερ ἵνα
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔ-
χω γὰρ πέντε ἀδελφούς·
ὅπως διαμαρτύρηται
αὐτοῖς, ἵνα μὴ
καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν
εἰς τὸν τόπον τοῦ-
τον τῆς βασάνου.
λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·
ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς
προφήτας· ἀκουσά-
τωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶ-
πεν· οὐχί πάτερ Ἀβραάμ·
ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νε-
κρῶν πορευθῇ πρὸς
αὐτούς, μετανοήσουσιν.
εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μω-
σέως καὶ τῶν προ-
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ πεισθήσονται.

Ἐκ κα λουκ(ᾶν)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γι-
νώσκει τίς ἐστιν
ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ
τίς ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ
υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς κατ' ἰ-
δίαν εἶπε· μακάριοι
οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέπον-
τες ἃ βλέπετε. λέ-
γω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολ-
λοὶ προφῆται καὶ βα-
σιλεῖς ἠθέλησαν εἰ-
δεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπε-
τε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ
ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε,

[illegible] ε̄ [illegible] ς ἑβ

καὶ οὐκ εἰκουσαμ(εν)

ἐκ κατὰ λουκ(ᾶν)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐγένε
το ἐν τῷ εἶναι τὸν ἰ(ησοῦ)ν
ἐν τόπῳ τινὶ προσευ
χόμενον ὡς ἐπαύσα
το εἶπέ τις τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν·
κ(ύρι)ε δίδαξον ἡμᾶς προσ
εύχεσθαι καθὼς καὶ ἰω(άννης)
ἐδίδαξεν τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· εἶ
πε δὲ αὐτοῖς· ὅταν προ
σεύχησθε λέγετε· πάτερ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεί
α σου· γενηθήτω τὸ θέ
λημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρ
τον ἡμῶν τὸν ἐπιού
σιον δὸς ἡμῖν ἡμέ
ρον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν·
καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀφίει

μεν παντὶ τῷ ὀφεί
λοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰ
σενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει
ρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον
καὶ πορεύσεται πρὸς αὐ
τὸν μεσονυκτίου· κ(αὶ) εἴπ(ῃ)
αὐτῷ· φίλε χρῆ
σόν μοι τρεῖς ἄρτους·
ἐπειδὴ φίλος μοι παρε
γένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με·
καὶ οὐκ ἔχω ὃ παρα
θήσω αὐτῷ· κἀκεῖ
νος ἔσωθεν ἀποκρι
θεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους
πάρεχε· ἤδη ἡ θύ
ρα κέκλεισται· καὶ
τὰ παιδία μου μετ' ἐ
μοῦ εἰς τὴν κοίτην
εἰσίν· οὐ δύναμαι
ἀναστὰς δοῦναί σοι· λέ
γω δὲ ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ
δώσει αὐτῷ ἀναστάς

διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ
φίλον· διά γε τὴν ἀναί-
δειαν αὐτοῦ ἐγερ-
θεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων
ἂν χρήζει· κἀγὼ ὑ-
μῖν λέγω· αἰτεῖτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε·
κρούετε καὶ ἀνοιγήσε-
ται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀ-
νοιγήσεται:-

ἐκ κα λουκ.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· αἰτεῖτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε καὶ εὑρήσε-
τε· κρούετε καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν· πᾶς
γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβά-
νει· καὶ ὁ ζητῶν εὑ-
ρίσκει· καὶ τῷ κρού-
οντι ἀνοιγήσεται·

τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν
πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς
ἄρτον· μὴ λί-
θον ἐπιδώσει αὐτῷ·
καὶ εἰ ἰχθύν· μὴ ἀντὶ
ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐ-
τῷ· ἢ καὶ ἐὰν αἰτή-
σῃ ᾠόν· μὴ ἐπιδώ-
σει αὐτῷ σκορπίον·
εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ
ὄντες οἴδατε δόμα-
τα ἀγαθὰ διδόναι
τοῖς τέκνοις ὑμῶν·
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος δώσει
ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν
αὐτόν:- πα ε τ ς εβ

ἐκ κα λουκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν
ὁ ἰς ἐκβάλλων δαιμό-
νιον· καὶ αὐτὸ ἦν κω-
φόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
δαιμονίου ἐξελθόν-
τος· ἐλάλησεν ὁ κωφός·

καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄ-
χλοι· τινὲς δὲ ἐξ αὐ-
τῶν εἶπον· ἐν βεελ-
ζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια. +
Ἕτεροι δὲ πειράζον-
τες σημεῖον παρ' αὐ-
τοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐνοῦ +
αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐ-
τῶν τὰ διανοήματα εἶ-
πεν αὐτοῖς· πᾶσα βασι-
λεία ἐφ' ἑαυτὴν
διαμερισθεῖσα ἐρη-
μοῦται· καὶ οἶκος ἐ-
πὶ οἶκον πίπτει· εἰ δὲ
καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑ-
αυτὸν διεμερίσθη,
πῶς σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ +
ὅτι λέγετε ἐν βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλειν
με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι
ἐκβάλλουσι· διὰ
τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ
ὑμῶν ἔσονται. εἰ δὲ
ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκ-
βάλλω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θυ̅ +
ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθω-
πλισμένος φυλάσ-
σῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν,
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ· ἐπὰν
δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐ-
τοῦ ἐπελθὼν νική-
σῃ αὐτόν, τὴν πανο-
πλίαν αὐτοῦ αἴρει
ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει· καὶ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ δι-
αδίδωσιν. ὁ μὴ ὢν με-
τ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι·
καὶ ὁ μὴ συνάγων με-
τ' ἐμοῦ σκορπίζει:
Τῇ ε´ τῆς ς´ ἑβδ. ἐκ κα(τὰ) λουκ(ᾶν)
Εἶπεν ὁ κς· ὁ μὴ ὢν με-

διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν φίλον, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον ἂν χρήζει. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιχθήσεται.

ἐκ τ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πρα αἰτήσει ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

Πα ἑ ς ἑβ.

ἐκ τ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ὁ ἰς ἐκβάλλων δαιμόνιον· καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός·

καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄ-
χλοι· τινὲς δὲ ἐξ αὐ-
τῶν εἶπον· ἐν βεελ-
ζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια. +
ἕτεροι δὲ πειράζον-
τες σημεῖον παρ' αὐ-
τοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. +
αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐ-
τῶν τὰ διανοήματα εἶ-
πεν αὐτοῖς· πᾶσα
βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
διαμερισθεῖσα ἐρη-
μοῦται· καὶ οἶκος ἐ-
πὶ οἶκον πίπτει· εἰ δὲ
καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑ-
αυτὸν διεμερίσθη, πῶς
σταθήσεται ἡ βασι-
λεία αὐτοῦ; +
ὅτι λέγετε ἐν βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλειν
με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνι-
α, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τί-
νι ἐκβάλλουσι; διὰ
τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ
ὑμῶν ἔσονται. εἰ δὲ
ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκ-
βάλλω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. +
ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθω-
πλισμένος φυλάσ-
σῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν,
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ· ἐπὰν
δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐ-
τοῦ ἐπελθὼν νική-
σῃ αὐτόν, τὴν πανο-
πλίαν αὐτοῦ αἴρει
ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ δι-
αδίδωσιν. ὁ μὴ ὢν με-
τ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι.
καὶ ὁ μὴ συνάγων με-
τ' ἐμοῦ σκορπίζει:

τε τ ιε εβ εκ κα λουκ

[illegible]

τ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν. +
καὶ ὁ μὴ συνάγων με
τ' ἐμοῦ σκορπίζει. ὅ
ταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦ
μα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου διέρχεται δι' ἀνύ
δρων τόπων ζητοῦν
ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ
εὑρίσκον λέγει· ὑποστρέ
ψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅ
θεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλ
θὸν εὑρίσκει σεσα
ρωμένον· καὶ κεκοσ
μημένον. τότε πορεύ
εται καὶ παραλαμβά-
νει ἑπτὰ ἕτερα
πνεύματα πονηρό
τερα ἑαυτοῦ καὶ εἰ
σελθόντα κατοικεῖ
ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔ
σχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί
νου χείρονα τῶν
πρώτων. ς

ἐκ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος· οὐδεὶς λύχνον
ἅψας καλύπτει αὐτὸν
σκεύει ἢ ὑποκάτω
κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐ
πὶ λυχνίας ἐπιτί
θησιν, ἵνα οἱ εἰσπο
ρευόμενοι βλέπωσιν
τὸ φῶς. οὐ γάρ ἐστιν
κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν
γενήσεται· οὐδὲ ἀπό
κρυφον ὃ οὐ γνωσθή
σεται καὶ εἰς φανε
ρὸν ἔλθῃ. βλέπετε
οὖν πῶς ἀκούετε·
ὃς γὰρ ἂν ἔχει
δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ· καὶ ὃ
δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσε
ται ἀπ' αὐτοῦ. παρεγέ
νοντο δὲ πρὸς αὐ
τὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠ
δύναντο συντυχεῖν
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. +
καὶ ἀπηγγέλη αὐ
τῷ λεγόντων· ἡ μήτηρ

σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἑστήκασιν ἔξω ζητοῦντές σε
θέλοντες ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου
οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λό-
14ᵛ ς γον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες
καὶ ποιοῦντες αὐτόν.
Ἐκ κατὰ Λουκᾶν.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλ-
θόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρη-
νῶν, ὑπήντησεν αὐ-
τῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς
πόλεως, ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐκ χρόνων ἱκα-
νῶν, καὶ ἱμάτιον οὐ-
κ ἐνεδιδύσκετο, καὶ
ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν,
ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν.
ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνα-
κράξας προσέπεσεν
αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ
εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ
σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου; δέομαί σου, μή
με βασανίσῃς. παρήγ-
γελλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀ-
πὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς
γὰρ χρόνοις συνηρπάκει
αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο
ἁλύσεσι καὶ πέ-
δαις φυλασσόμενος,
καὶ διαρρήσσων τὰ
δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ
τοῦ δαίμονος εἰς τὰς
ἐρήμους. ἐπηρώτησε
δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων·
τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ
εἶπε· λεγεών· ὅτι δαι-
μόνια πολλὰ εἰσῆλθεν
εἰς αὐτόν. καὶ παρε-
κάλει αὐτὸν ἵνα μὴ
ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς
τὴν ἄβυσσον ἀπελ-
θεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη
χοίρων ἱκανῶν βοσκο-
μένων ἐν τῷ ὄρει. καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν

ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς· ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου εἰσῆλθον εἰς
τοὺς χοίρους· καὶ ὥρ-
μησεν ἡ ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν λίμνην καὶ ἀπ-
επνίγη· ἰδόντες
δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γε-
γενημένον ἔφυγον καὶ
ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς· ἐξῆλθον δὲ
ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ
ἦλθον πρὸς τὸν Ἰν·
καὶ εὗρον καθήμε-
νον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ
τὰ δαιμόνια ἐξε-
ληλύθει ἱματισμέ-
νον καὶ σωφρονοῦν-
τα παρὰ τοὺς πό-
δας τοῦ Ἰυ· καὶ ἐφο-

βήθησαν· ἐδεῖτο δὲ αὐ-
τοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ τὰ
δαιμόνια ἐξεληλύθει
εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰς λέγων·
ὑπόστρεφε εἰς τὸν
οἶκόν σου· καὶ διηγοῦ
ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ θεός·
καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην
τὴν πόλιν κηρύσσων
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰς·

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
τῶν ὄχλων ἐπαθροιζομένων
ἤρξατο ὁ Ἰς
λέγειν· ἡ γενεὰ αὕ-
τη γενεὰ πονηρά
ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ·
καὶ σημεῖον οὐ δοθή-
σεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ
σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· καθὼς γὰρ ἐγέ-
νετο Ἰωνᾶς σημεῖον
τοῖς Νινευΐταις,
οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς

τοῦ ἀν(θρώπ)ου τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῆς ἡμ[illegible] βασίλισσα
νότου ἐγερθήσεται
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς
ταύτης· καὶ κατακρι-
νεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν
ἐκ τῶν περάτων
τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν
σοφίαν Σολομῶντος +
ὧδε. ἄνδρες Νινευῖ-
ται ἀναστήσονται ἐν
τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης·
καὶ κατακρινοῦσιν αὐ-
τήν· ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα
Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖ-
ον Ἰωνᾶ ὧδε. οὐδεὶς
δὲ λύχνον ἅψας εἰς
κρυπτὸν τίθησιν
οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν
ἵνα οἱ εἰσπορευόμε-
νοι τὸ φῶς βλέπωσι:

ἐκ κα λουκᾶ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ λύχνος
τοῦ σώματός ἐστιν ὁ
ὀφθαλμός· ὅταν
οὖν ὁ ὀφθαλμός σου
ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινόν
ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονη-
ρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμα
σου σκοτεινόν. σκόπει
οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν
σοὶ σκότος ἐστίν. εἰ οὖν
τὸ σῶμά σου ὅλον φω-
τεινόν, μὴ ἔχον τι μέ-
ρος σκοτεινόν, ἔσται
φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅ-
ταν ὁ λύχνος τῇ ἀ-
στραπῇ φωτίζῃ σε.
Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι αὐ-
τὸν ἠρώτα αὐτὸν
Φαρισαῖος ὅπως
ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ
ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρι-
σαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν +

ὅτι οὐ πρῶτον ἐβα-
πτίσθη πρὸ τοῦ ἀρί-
στου· εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ
φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ
τοῦ πίνακος καθα-
ρίζετε· τὸ δὲ ἔσω-
θεν ὑμῶν γέμει ἁρ-
παγῆς καὶ πονηρίας.
ἄφρονες οὐχ ὁ ποιή-
σας τὸ ἔξωθεν καὶ
τὸ ἔσωθεν ἐποίη-
σε· πλὴν τὰ ἐνόν-
τα δότε ἐλεημοσύ-
νην· ἰδοὺ πάντα κα-
θαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· οὐ-
αὶ ὑμῖν τοῖς φαρι-
σαίοις ὅτι ἀποδε-
κατοῦτε τὸ ἡδύο-
σμον καὶ τὸ πήγα-
νον καὶ πᾶν λάχανον·
καὶ παρέρχεσθε
τὴν κρίσιν καὶ τὴν
ἀγάπην τοῦ θ(εο)ῦ· ταῦ-
τα δὲ ἔδει ποιῆσαι
κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρι-
σαίοις ὅτι ἀγαπᾶτε
τὴν πρωτοκαθεδρί-
αν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ τοὺς ἀσπα-
σμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταὶ ὅτι ἐστὲ ὡς
τὰ μνημεῖα τὰ ἄ-
δηλα· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ πε-
ριπατοῦντες ἐπάνω
οὐκ οἴδασιν. ἀποκρι-
θεὶς δέ τις τῶν νομι-
κῶν λέγει αὐτῷ· διδά-
σκαλε [illegible]
καὶ ἡμᾶς [illegible]
ὁ δὲ εἶ[illegible]
[illegible]

ὅτι φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία δυσ-
βάστακτα· καὶ αὐ-
τοὶ ἑνὶ τῶν δακτύ-
λων ὑμῶν οὐ προσ-
ψαύετε τοῖς φορτί-
οις:- εἰς [illegible]
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐ-
τὸν Ἰουδαίους· οὐαὶ
ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖ-
τε τὰ μνημεῖα τῶν
προφητῶν· οἱ δὲ πατέ-
ρες ὑμῶν ἀπέκτειναν
αὐτούς· ἄρα μαρτυ-
ρεῖτε καὶ συνευδο-
κεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν· ὅτι
οἱ μὲν ἀπέκτειναν
αὐτούς· ὑμεῖς δὲ οἰ-
κοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα· διὰ
τοῦτο καὶ ἡ σοφία
τοῦ θ(εο)ῦ εἶπεν· ἀπο-
στελῶ εἰς αὐτοὺς

προφήτας καὶ ἀπο-
στόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενοῦσι καὶ
ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκ-
ζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφη-
τῶν τὸ ἐκχυνόμενον
ἀπὸ καταβολῆς κό-
σμου· ἀπὸ τῆς γενε-
ᾶς ταύτης· καὶ ἀπὸ λ΄ π΄
τοῦ αἵματος Ἄβελ
ἕως τοῦ αἵματος Ζα-
χαρίου τοῦ ἀπολο-
μένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ
οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν +
ἐκζητηθήσεται ἀ-
πὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
νομικοῖς ὅτι ἤρατε
τὴν κλεῖδα τῆς γνώ-
σεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλ-
θετε· καὶ τοὺς εἰσερ-
χομένους ἐκωλύσατε
τέλος [illegible]

πρὸς αὐτοὺς τοῦ ι̅υ̅
ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς
ἐνέχειν καὶ ἀποστομα
τίζειν αὐτὸν περὶ
πλειόνων ἐνεδρεύ
οντες αὐτὸν ζη
τοῦντες θηρεῦσαί τι
ἐκ τοῦ στόματος αὐ
τοῦ· ἵνα κατηγορή
σωσιν αὐτοῦ. ἐν οἷς
ἐπισυναχθεισῶν τῶν
μυριάδων τοῦ ὄχλου
ὥστε καταπατεῖν ἀλ
λήλους ἤρξατο λέ
γειν πρὸς τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ πρῶτον +
προσέχετε ἑαυτοῖς
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις.

εἰς καλονικ.

Εἶπεν ὁ κ̅ς̅ τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· οὐδὲν
συγκεκαλυμμέ
νον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀπο
καλυφθήσεται· καὶ
κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθή
σεται· ἀνθ' ὧν ὅσα
ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπα
τε ἐν τῷ φωτὶ ἀκου
σθήσεται· καὶ
ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλή
σατε ἐν τοῖς ταμεί
οις κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων· +
λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου μὴ φοβη
θῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο
κτενόντων τὸ σῶ
μα· καὶ μετὰ ταῦ
τα μὴ ἐχόντων πε
ρισσότερόν τι ποιῆ
σαι + ὑποδείξω δὲ
ὑμῖν τίνα φοβηθῆ
τε + φοβήθητε τὸν
μετὰ τὸ ἀποκτεῖ
ναι ἔχοντα ἐξουσίαν
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
γέενναν· ναὶ λέγω

ὑμῖν τοῦτον φοβη-
θῆτε· οὐχὶ πέντε στρου-
θία πωλεῖται ἀσ-
σαρίων δύο· καὶ ἓν
ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐ-
πιλελησμένον ἐνώ-
πιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ
καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν πᾶ-
σαι ἠρίθμηνται· μὴ
οὖν φοβεῖσθε· πολ-
λῶν στρουθίων δια-
φέρετε. λέγω δὲ ὑ-
μῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμο-
λογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ-
μολογήσει ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τῶν ἀγ-
γέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρ-
νησάμενός με ἐνώ-
πιον τῶν ἀνθρώπων ἀ-
παρνηθήσεται ἐ-
νώπιον τῶν ἀγγέ-
λων τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶς

ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται [illegible] τὸ
ἅ[illegible]
σφη[illegible] οὐκ ἀ-
φε[illegible] ὅταν δὲ
προσφ[illegible] ὑμᾶς
ἐπὶ τ[illegible] συναγωγὰς
καὶ [illegible] ἀρχὰς καὶ
τὰς [illegible] ουσίας μὴ με-
ρι[illegible] πῶς ἢ
τί ἀ[illegible] σθαι
ἢ τί εἰ[illegible] γὰρ
ον πνε[illegible]
ὑμᾶς [illegible] ὥρᾳ
ἃ δεῖ [illegible] τέλος

Ε[illegible] Λουκᾶν ιη´.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συγ-
καλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς
δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐ-
τοῖς δύναμιν καὶ ἐ-
ξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ
δαιμόνια καὶ
νόσους θεραπεύειν.

καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
κηρύσσειν τὴν βασι
λείαν τοῦ θυ καὶ ἰᾶσθαι
τοὺς ἀσθενοῦντας +
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς +
μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν
ὁδὸν μήτε ῥάβδους
μήτε πήραν μήτε
ἄρτον μήτε ἀργύρι
ον + μήτε ἀνὰ δύο χι
τῶνας ἔχειν + καὶ εἰς
ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλ
θητε ἐκεῖ μένετε·
καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχε
σθε + καὶ ὅσοι ἂν μὴ
δέξωνται ὑμᾶς ἐξερ
χόμενοι ἀπὸ τῆς πό
λεως ἐκείνης καὶ
τὸν κονιορτὸν ἀπὸ
τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε εἰς
μαρτύριον ἐπ' αὐτούς +
Ἐξερχόμενοι δὲ διήρ
χοντο κατὰ τὰς
κώμας εὐαγγελιζό
μενοι καὶ θεραπεύο
ντες πανταχοῦ :-

εἰς κάλον κυ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἄνθρωπός τις προσῆλθε
τῷ ἰυ ὀνόματι ἰάι
ρος καὶ αὐτὸς ἄρχων
τῆς συναγωγῆς ὑπῆρ
χε + καὶ πεσὼν πα
ρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰυ
παρεκάλει αὐτὸν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ ὅτι θυγάτηρ
μονογενὴς ἦν αὐτῷ
ὡς ἐτῶν δώδεκα· καὶ
αὕτη ἀπέθνησκεν +
ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν
οἱ ὄχλοι συνέπνιγον
αὐτόν + καὶ γυνὴ οὖσα
ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ
ἐτῶν δώδεκα
ἥτις ἰατροῖς προσανα
λώσασα ὅλον τὸν
βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐ
δενὸς θεραπευθῆναι .+

προσελθοῦσα ὄπι-
σθεν ἥψατο τοῦ κρα-
σπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· καὶ παραχρῆ-
μα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ
αἵματος αὐτῆς· καὶ
εἶπεν ὁ ἰς· τίς ὁ ἁψάμε-
νός μου· ἀρνουμένων
δὲ πάντων· εἶπεν ὁ
πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ· ἐπιστάτα· οἱ
ὄχλοι συνέχουσί σε
καὶ ἀποθλίβουσι· καὶ
λέγεις· τίς ὁ ἁψάμενός
μου· ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἥ-
ψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ
ἔγνων δύναμιν ἐ-
ξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ·
ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ
ἔλαθεν τρέμουσα
ἦλθε καὶ προσπεσοῦ-
σα αὐτῷ· δι' ἣν αἰτί-
αν ἥψατο αὐτοῦ· ἀ-
πήγγειλεν αὐτῷ ἐνώ-
πιον παντὸς τοῦ λαοῦ·

καὶ ὡς ἰάθη παρα-
χρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
θάρσει θύγατερ·
ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε· πορεύου εἰς εἰρή-
νην· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦ-
ντος ἔρχεταί τις παρὰ
τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγων αὐτῷ ὅτι τέ-
θνηκεν ἡ θυγάτηρ σου·
μὴ σκύλλε τὸν διδάσκα-
λον· ὁ δὲ ἰς ἀκούσας ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ λέγων·
μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε
καὶ σωθήσεται·
ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰ-
κίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰ-
σελθεῖν οὐδένα εἰ
μὴ πέτρον καὶ ἰω
καὶ ἰάκωβον· καὶ τὸν
πατέρα τῆς παιδὸς καὶ
τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ
πάντες καὶ ἐκόπτον-
το αὐτήν· ὁ δὲ εἶπεν·
μὴ κλαίετε· οὐ γὰρ

...τ' ἀπέθανεν ἀλλὰ κα
θεύδει + καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέ
θανεν· αὐτὸς δὲ ἐκβα
λὼν ἔξω πάντας καὶ
κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς ἐφώνησεν λέ
γων· ἡ παῖς ἐγείρου·
Καὶ ἐπέστρεψεν τὸ
πνεῦμα αὐτῆς· καὶ ἀνέ
στη παραχρῆμα +
καὶ διέταξεν αὐτῇ
δοθῆναι φαγεῖν· καὶ
ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐ
τῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς μηδενὶ εἰ
πεῖν τὸ γεγονός·

ἐκ κα λουκ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δι
δάσκ[illegible] τοῦ ἰυ
[illegible] ἐκ τοῦ
ὄχλου· διδάσκαλε
εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου
μερίσασθαι τὴν κλη
ρονομίαν μετ' ἐμοῦ +

ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρω
πε τίς με κατέστησεν
δικαστὴν ἢ μεριστὴν
ἐφ' ὑμᾶς + εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυ
λάσσεσθε ἀπὸ πάσης
πλεονεξίας· ὅτι οὐκ
ἐν τῷ περισσεύειν τι
νὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν +
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν μὴ
μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν
τί ἐνδύσησθε· ἡ
ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶ
μα τοῦ ἐνδύματος·
κατανοήσατε τοὺς
κόρακας· ὅτι οὐ σπεί
ρουσιν οὐδὲ θερίζου
σιν οἷς οὐκ ἔστιν τα
μεῖον οὐδὲ ἀποθήκη +
καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς +
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πετεινῶν +

τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προσ-
θεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλι-
κίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα· εἰ οὖν οὐδὲ ἐλά-
χιστον δύνασθε, τί
περὶ τῶν λοιπῶν με-
ριμνᾶτε· κατανο-
ήσατε τὰ κρίνα
πῶς αὐξάνει· οὐ
κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέ-
γω δὲ ὑμῖν οὐδὲ
Σολομὼν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ περι-
εβάλετο ὡς ἓν
τούτων· εἰ δὲ τὸν
χόρτον τοῦ ἀγροῦ σή-
μερον ὄντα καὶ αὔ-
ριον εἰς κλίβανον
βαλλόμενον ὁ θεὸς
οὕτως ἀμφιέννυ-
σιν, πόσῳ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι·
καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖ-
τε τί φάγητε καὶ τί πί-
ητε· καὶ μὴ μετεω-
ρίζεσθε· ταῦτα
γὰρ πάντα τὰ ἔθνη
τοῦ κόσμου τούτου ζη-
τεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ
οἶδεν ὅτι χρῄζε-
τε τούτων· πλὴν
ζητεῖτε τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦ-
τα πάντα προστε-
θήσεται ὑμῖν.

Ἐκ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐ-
στὶν ὁ πιστὸς οἰκονό-
μος καὶ φρόνιμος ὃν
καταστήσει ὁ κύριος ἐ-
πὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ τοῦ διδόναι
ἐν καιρῷ τὸ σιτο-
μέτριον· μακά-
ριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εὑρήσει οὕτως
ποιοῦντα· ἐπ' ἀλη-
θείας λέγω ὑμῖν

ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑ-
πάρχουσιν αὐτοῦ κα-
ταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ
εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύ-
ριός μου ἔρχεσθαι·
καὶ ἄρξηται τύπτειν
τοὺς παῖδας καὶ τὰς
παιδίσκας· ἐσθίειν
δὲ καὶ πίνειν καὶ με-
θύσκεσθαι· ἥξει ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν
ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ
καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ
γινώσκει· καὶ διχο-
τομήσει αὐτὸν καὶ
τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν θή-
σει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦ-
λος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα
τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ
ἑτοιμάσας μηδὲ ποι-
ήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ δαρήσεται πολ-
λάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς
ποιήσας δὲ ἄξια πλη-
γῶν δαρήσεται ὀλίγας.
παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πο-
λύ, πολὺ ζητηθήσε-
ται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ
παρέθεντο πολύ,
περισσότερον αἰτήσου-
σιν αὐτόν.

Ἐκ κα λον ιγ'.

Εἶπεν ὁ κύριος· παντὶ ᾧ
ἐδόθη πολύ, πολὺ ζη-
τηθήσεται παρ' αὐ-
τοῦ· καὶ ᾧ παρέθε-
ντο πολύ, περισσότε-
ρον αἰτήσουσιν αὐ-
τόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ
τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη·
βάπτισμα δὲ ἔχω βα-
πτισθῆναι· καὶ πῶς
συνέχομαι ἕως οὗ τε-
λεσθῇ. δοκεῖτε ὅ-
τι εἰρήνην παραγενό-
μην δοῦναι ἐν τῇ γῇ

οὐχὶ λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἢ
διαμερισμόν. ἔσον-
ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ
διαμεμερισμένοι +
τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ
δύο ἐπὶ τρισί. διαμε-
ρισθήσονται πατὴρ
ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς ἐ-
πὶ πατρί. πενθερὰ ἐ-
πὶ τὴν νύμφην αὐτῆς
καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
πενθερὰν αὐτῆς +
Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις +
ὅταν ἴδητε τὴν νε-
φέλην ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέ-
ως λέγετε ὅτι ὄμβρος
ἔρχεται· καὶ γίνεται
οὕτως. καὶ ὅταν νό-
τον πνέοντα λέγε-
ται ὅτι καύσων ἔ-
σται, καὶ γίνεται. ὑ-
ποκριταί, τὸ
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῆς γῆς οἴδατε
δοκιμάζειν, τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς
οὐ δοκιμάζετε +
Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δί-
καιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις
μετὰ τοῦ ἀντιδίκου
σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν
τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν
ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ +
μήποτε κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν κριτήν·
καὶ ὁ κριτής σε πα-
ραδῷ τῷ πράκτορι,
καὶ ὁ πράκτωρ σε βά-
λῃ εἰς φυλακήν. λέ-
γω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως οὗ καὶ
τὸ ἔσχατον λεπτὸν
ἀποδῷς. τέλος

ἐκ κατὰ Λουκᾶν ιγ´.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πα-
ρῆσάν τινες ἀπαγ-
γέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ

...τῶν γαλιλαίων ὧν τὸ αἷ-
μα [illegible] πιλᾶτος
μ[illegible] τῶν
θυσιῶν αὐτῶν + καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ις εἶ-
πεν αὐτοῖς· δοκεῖ-
τε ὅτι οἱ γαλιλαῖοι
οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς
γαλιλαίους ἐγένοντο
ὅτι τοιαῦτα πεπόν-
θασιν· οὐχὶ λέ-
γω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ
μετανοῆτε πάν-
τες ὡσαύτως ἀπο-
λεῖσθε + ἢ ἐκεῖνοι
οἱ δεκαοκτὼ
ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύρ-
γος ἐν τῷ σιλωὰμ
καὶ ἀπέκτεινεν αὐ-
τοὺς· δοκεῖτε ὅτι οὗ-
τοι ὀφειλέται ἐγέ-
νοντο παρὰ πάν-
τας ἀνθρώπους τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐν ἱλημ +

οὐχὶ λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ μετα-
νοῆτε [illegible] ὁμον
[illegible]
[illegible] +
λεγε [illegible] ταύτην τὴν
παραβολήν· συκῆν
εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμ-
πελῶνι αὐτοῦ πε-
φυτευμένην· καὶ
ἦλθε ζητῶν καρπὸν
ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗ-
ρεν· εἶπε δὲ πρὸς
τὸν ἀμπελουργόν +
ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχο-
μαι ζητῶν καρπὸν
ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ
καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκ-
κοψον αὐτήν· ἵνα
τί καὶ τὴν γῆν κα-
ταργεῖ· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτῷ +
κε ἄφες αὐτὴν καὶ του-
το τὸ ἔτος· ἕως ὅτου
σκάψω περὶ αὐτὴν
καὶ βάλω κοπρίαν +

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] λουκ(ᾶν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσ-
ῆλθόν τινες τῶν φα-
ρισαίων τῷ Ἰ(ησο)ῦ λέγον-
τες· ἔξελθε καὶ πο-
ρεύου ἐντεῦθεν· ὅ-
τι Ἡρώδης θέλει σε
ἀποκτεῖναι· καὶ ἀ-
πεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· πορευ-
θέντες εἴπατε
τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ·
ἰδοὺ ἐκβάλλω δαι-
μόνια καὶ ἰάσεις ἐπι-
τελῶ σήμερον
καὶ αὔριον· καὶ τῇ
τρίτῃ τελει-
οῦμαι· πλὴν δεῖ με
σήμερον καὶ αὔρι-
ον καὶ τῇ ἐχομένῃ
πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ
ἐνδέχεται προφή-
την ἀπολέσθαι ἔξω
καὶ [illegible] Ἰ(ερουσα)λήμ· Ἰ(ερουσα)λήμ
Ἰ(ερουσα)λήμ ἡ ἀποκτέν(ου)-
σα τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτήν· ποσάκις ἠ-
θέλησα ἐπισυνάξαι
τὰ τέκνα σου·
ὃν τρόπον ὄρνις ἐπι-
συνάγει τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ
τὰς πτέρυγας· καὶ
οὐκ ἠθελήσατε· ἰ-
δοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ
μή με ἴδητε ἕως
ἂν ἥξει ὅτε εἴπητε·
εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ.

Σ(αββάτῳ) η′ ἐκ [τοῦ] κατὰ Λουκ(ᾶν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κα-
τερχομένου τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ
τοῦ ὄρους· συνήντη-
σεν αὐτῷ ὄχλος πολ-
ύς· καὶ ἰδοὺ ἀνήρ.

ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε λέγων· διδάσκαλε δέομαί σου ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου· ὅτι μονογενής μοί ἐστι· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἐξαίφνης κράζει· καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ· καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρῖβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν· προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θυ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ(ᾶν) κγ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰυ ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις Κν τὸν Θν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ

δίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς διανοίας σου·
καὶ τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ
αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπε
κρίθης· τοῦτο ποίει
καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων
δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶ
πε πρὸς τὸν ἰν̅· καὶ τίς
ἐστί μου πλησίον; ὑπο
λαβὼν δὲ ὁ ἰς̅ εἶπεν·
Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν
ἀπὸ ἰλῆμ εἰς ἰεριχὼ
καὶ λῃσταῖς περιέπε
σεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐ
πιθέντες ἀπῆλθον
ἀφέντες ἡμιθανῆ
τυγχάνοντα. κατὰ
συγκυρίαν δὲ ἱερεύς
τις κατέβαινεν ἐν
τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰ
δὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλ

θεν· ὁμοίως δὲ καὶ λευ
ΐτης γενόμενος κατὰ
τὸν τόπον ἐλθὼν·
ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν·
Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύ
ων ἦλθε κατ' αὐτὸν
καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐ
σπλαγχνίσθη· καὶ προ
σελθὼν κατέδησε τὰ
τραύματα αὐτοῦ· ἐ
πιχέων ἔλαιον καὶ
οἶνον· ἐπιβιβάσας
δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον
κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς πανδοχεῖον· καὶ ἐ
πεμελήθη αὐτοῦ· καὶ
ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελ
θὼν ἐκβαλὼν δύο
δηνάρια ἔδωκε τῷ
πανδοχεῖ καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἐπιμελήθη
τι αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν
προσδαπανήσῃς ἐ
γὼ ἐν τῷ ἐπανέρχε
σθαί με ἀποδώσω σοι·

... τούτων τῶν τριῶν
πλησίον δο-
κεῖ σοι γεγονέναι τοῦ
ἐμπεσόντος εἰς τοὺς
λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν +
ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος
μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν
αὐτῷ ὁ Ἰς· πορεύου
καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ἐκ κα λουκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰ-
σελθόντι τῷ Ἰῦ εἰς οἶκον
τινὸς τῶν ἀρχόντων
τῶν φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον +
καὶ ἔλεγεν τῷ κεκλη-
κότι αὐτόν· ὅταν ποι-
ῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον,
μὴ φώνει τοὺς φίλους
σου μηδὲ τοὺς συγγε-
νεῖς σου + μηδὲ γεί-
τονας πλουσίους + μή-
ποτε καὶ αὐτοί σε ἀν-
τικαλέσωσι. καὶ γέ-
νηταί σοι ἀνταπό-
δομα. ἀλλ' ὅταν
ποιεῖς δοχήν, κάλει
πτωχούς, ἀναπήρους,
χωλούς, τυφλούς. καὶ
μακάριος ἔσῃ, ὅτι
οὐκ ἔχουσιν ἀνταπο-
δοῦναί σοι· ἀνταπο-
δοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει
τῶν δικαίων. ἀκού-
σας δέ τις τῶν συνανα-
κειμένων ταῦ-
τα εἶπεν αὐτῷ· μα-
κάριος ὃς φάγεται
ἄριστον ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ θῦ. τέλ.

ἐκ κα λουκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συν-
επορεύοντο τῷ Ἰῦ ὄ-
χλοι πολλοί· καὶ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς +
εἴ τις ἔρχεται πρός με
καὶ οὐ μισεῖ τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μη-
τέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ

τὰ τέκνα καὶ τοὺς
ἀδελφούς· καὶ τὰς
ἀδελφάς· ἔτι δὲ καὶ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
οὐ δύναταί μου μα-
θητὴς εἶναι· καὶ ὅσ-
τις οὐ βαστάζει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου
οὐ δύναται εἶναί μου
μαθητής· τίς γὰρ ἐ-
ξ ὑμῶν θέλων πύρ-
γον οἰκοδομῆσαι οὐ-
χὶ πρῶτον καθίσας
ψηφίζει τὴν δαπά-
νην· εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀ-
παρτισμόν· ἵνα μή-
ποτε θέντος αὐτοῦ
θεμέλιον· καὶ μὴ
ἰσχύοντος ἐκτελέ-
σαι· πάντες οἱ θε-
ωροῦντες ἄρξωνται
αὐτῷ ἐμπαίζειν
λέγοντες· ὅτι οὗτος
ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκο-

δομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυ-
σεν ἐκτελέσαι· ἢ
τίς βασιλεὺς πορευό-
μενος συμβαλεῖν ἑτέ-
ρῳ βασιλεῖ εἰς πόλε-
μον· οὐχὶ πρῶτον κα-
θίσας βουλεύεται
εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέ-
κα χιλιάσιν ἀπαντῆ-
σαι τῷ μετὰ εἴκο-
σι χιλιάδων ἐρχομέ-
νῳ ἐπ' αὐτόν· εἰ δὲ μή-
γε ἔτι πόρρω αὐτοῦ
ὄντος πρεσβείαν ἀ-
ποστείλας ἐρωτᾷ τὰ
πρὸς εἰρήνην· οὕτως
πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ
ἀποτάσσεται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχου-
σιν· οὐ δύναται εἶναί
μου μαθητής· καλὸν
τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ
τὸ ἅλας μωρανθῇ
ἐν τίνι ἀρτυθή-
σεται· οὔτε εἰς γῆν

οὔτε εἰς κοπρίαν +
εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλ-
λουσιν αὐτό· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω:-

ἐκ κβʹ λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦ-
σαν ἐγγίζοντες τῷ
ἰυ̅ πάντες οἱ τελῶναι
καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀ-
κούειν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
ἐγόγγυζον οἱ φαρισαῖ-
οι καὶ οἱ γραμματεῖς
λέγοντες ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς προσδέ-
χεται καὶ συνεσθίει
αὐτοῖς· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβο-
λὴν ταύτην λέγων +
τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων
ἑκατὸν πρόβατα·
καὶ ἀπολέσας ἓν ἐ-
ξ αὐτῶν οὐ καταλεί-
πει τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ
ἀπολωλὸς ἕως οὗ
εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑρὼν
ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους αὐτοῦ χαίρων +
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶ-
κον συγκαλεῖ τοὺς
φίλους καὶ τοὺς γεί-
τονας λέγων αὐτοῖς +
συγχάρητέ μοι ὅτι εὗ-
ρον τὸ πρόβατόν μου
τὸ ἀπολωλός· λέγω
ὑμῖν ὅτι οὕτως χα-
ρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι· ἢ ἐπὶ
ἐνενήκοντα ἐννέα δι-
καίοις οἵτινες οὐ χρεί-
αν ἔχουσι μετανοίας +
ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀ-
πολέσῃ δραχμὴν μί-
αν· οὐχὶ ἅπτει λύχνον
καὶ σαροῖ τὴν οἰκί-
αν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς
ἕως ὅτου εὕρῃ καὶ

οὖσα· συγκαλεῖ τὰς
φίλας καὶ τὰς γείτο-
νας λέγουσα· συγχά-
ρητέ μοι ὅτι εὗρον
τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώ-
λεσα· οὕτως λέγω ὑ-
μῖν χαρὰ γίνεται ἐνώ-
πιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
θ(εο)ῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτω-
λῷ μετανοοῦντι :-

Ἐκ τ(οῦ) κα(τὰ) Λουκ(ᾶν).

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἄνθρωπός
τις ἦν πλούσιος ὃς
εἶχεν οἰκονόμον· καὶ
οὗτος διεβλήθη αὐ-
τῷ ὡς διασκορπίζων
τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τοῦ· καὶ φωνήσας αὐ-
τὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦ-
το ἀκούω περὶ σοῦ·
ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου·
οὐ γὰρ δυνήσει ἔτι οἰκο-
νομεῖν· εἶπεν δὲ ἐν ἑ-
αυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί
ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονο-
μίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπτειν
οὐκ ἰσχύω· ἐπαιτεῖν
αἰσχύνομαι· ἔγνων τί
ποιήσω ἵνα ὅταν
μετασταθῶ τῆς οἰ-
κονομίας δέξωνταί
με εἰς τοὺς οἴκους αὐ-
τῶν· καὶ προσκαλε-
σάμενος ἕκαστον αὐτοῦ
ἔλεγε τῷ πρώτῳ· πό-
σον ὀφείλεις τῷ κυ-
ρίῳ μου· ὁ δὲ εἶπεν· ἑ-
κατὸν κάδους ἐλαίου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέ-
ξαι σου τὸ γράμμα
καὶ καθίσας ταχέως
γράψον πεντήκοντα·
εἶτα ἑτέρῳ εἶπε· σὺ δὲ
πόσον ὀφείλεις· ὁ δὲ
εἶπεν· ἑκατὸν κόρους
σίτου· καὶ λέγει αὐτῷ·
δέξαι σου τὸ γράμμα·

[...] γράψον ὀγδοήκον-
τα· καὶ ἐπῄνεσεν
ὁ κ(ύριο)ς τὸν οἰκονόμον τῆς
ἀδικίας· ὅτι φρονί-
μως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου·
φρονιμώτεροι ὑ-
πὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φω-
τὸς εἰς τὴν γενεὰν ἑαυ-
τῶν εἰσίν· κἀγὼ
ὑμῖν λέγω· ποιήσα-
τε ἑαυτοῖς φίλους
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
ἀδικίας· ἵνα ὅταν
ἐκλίπητε· δέξων-
ται ὑμᾶς εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς.

ἐκ κα' λουκ(ᾶ).

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους·
ὑμεῖς ἐστε οἱ δι-
καιοῦντες ἑαυτοὺς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπ(ων)·
ὁ δὲ θ(εὸ)ς γινώσκει τὰς

καρδίας ὑμῶν· ὅτι
τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
βδέλυγμα ἐνώπι-
ον τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ νόμος ϛ'
οἱ προφῆται ἕως
Ἰωάννου· ἀπὸ τό-
τε ἡ βασιλεία τοῦ
θ(εο)ῦ εὐαγγελίζεται· ϛ'
πᾶς εἰς αὐτὴν βιά-
ζεται· εὐκοπώτερόν
ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν παρελθεῖν
ἢ τοῦ νόμου μίαν
κεραίαν πεσεῖν·
πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
γαμῶν ἑτέραν μοι-
χεύει· εἶπε δὲ πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· ἀνένδεκτόν
ἐστιν τοῦ μὴ ἐλθεῖν
τὰ σκάνδαλα·
οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται·
λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ
λίθος μυλικὸς περί-

κὸς περὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς
τὴν θάλασσαν ἢ ἵ-
να σκανδαλίσει ἕ-
να τῶν μικρῶν τού-
των· προσέχετε ἑαυ-
τοῖς· ἐὰν δὲ ἁμαρ-
τήσει εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου
ἐπιτίμησον αὐτῷ +
καὶ ἐὰν μετανοήσει
ἄφες αὐτῷ + καὶ
ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡ-
μέρας ἁμαρτήσει
εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἐπιστρέψει
πρὸς σὲ λέγων μετανοῶ
ἀφήσεις αὐτῷ +

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
πορευομένου τοῦ Ἰη(σο)ῦ
ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις
πρὸς αὐτόν· ἀκολου-
θήσω σοι ὅπου ἂν ἀπ-
έρχῃ κ(ύρι)ε + καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· αἱ ἀλώ-
πεκες φωλεοὺς ἔ-
χουσι· καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατα-
σκηνώσεις· ὁ δὲ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει
ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ + εἶπε δὲ πρὸς
ἕτερον + ἀκολούθει
μοι· ὁ δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε ἐ-
πίτρεψόν μοι πρῶ-
τον ἀπελθόντι θά-
ψαι τὸν πατέρα μου + εἶ-
πε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἄφες
τοὺς νεκροὺς θάψαι
τοὺς ἑαυτῶν νε-
κρούς· σὺ δὲ ἀπελ-
θὼν διάγγελλε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ + εἶ-
πε δὲ καὶ ἕτερος· ἀ-
κολουθήσω σοι κ(ύρι)ε +
πρῶτον δὲ ἐπίτρε-
ψόν μοι ἀποτάξασθαι
τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου +
εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν

χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ σταυρῷ
τρόπον καὶ στραφεὶς
ἦς τῷ ὁ τόπος· ἔνθα
τὸ ἐπιμένειν τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ·

ἐκ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν πα
ραβολὴν ταύτην· ἀν
θρώπου τινὸς πλουσί
ου εὐφόρησεν ἡ χώ
ρα· καὶ διελογίζετο
ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί
ποιήσω ὅτι οὐκ
ἔχω ποῦ συνάξω
τοὺς καρπούς μου.
καὶ εἶπε· τοῦτο ποι
ήσω· καθελῶ μου
τὰς ἀποθήκας
καὶ μείζονας οἰκο
δομήσω· καὶ συνά
ξω ἐκεῖ πάντα τὰ
γεννήματά μου καὶ
τὰ ἀγαθά μου· καὶ
ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
ψυχὴ ἔχεις πολλὰ
ἀγαθὰ κείμενα εἰς
ἔτη πολλά· ἀναπαύ
ου φάγε πίε εὐφραί
νου· εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ θεός· ἄφρον· ταύ
τῃ τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχήν σου ἀπαιτοῦ
σιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡ
τοίμασας τίνι ἔ
σται; οὕτως ὁ θησαυ
ρίζων ἑαυτῷ· καὶ
μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν·
ταῦτα λέγων ἐφώ
νει· ὁ ἔχων ὦτα ἀ
κούειν ἀκουέτω·

ἐκ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐπερωτηθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ὑπὸ τῶν Φαρισαί
ων πότε ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχε
ται ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ μετὰ παρατηρή

σεως. οὐδὲ ἐροῦσιν·
ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ +
ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐ-
στιν. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· ἐλεύ-
σονται ἡμέραι ὅτε
ἐπιθυμήσετε μίαν
τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ
ὄψεσθε. καὶ ἐροῦ-
σιν ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε ἰ-
δοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθη-
τε μηδὲ διώξητε +
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρα-
πὴ ἀστράπτουσα ἐκ
τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν
ὑπ' οὐρανὸν λάμπει +
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτοῦ + πρῶτον δὲ
δεῖ αὐτὸν πολλὰ πα-
θεῖν καὶ ἀποδοκι-
μασθῆναι ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης:-

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Εἶπεν ὁ κύριος· καθὼς ἐ-
γένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Νῶε. οὕτως ἔ-
σται καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου +
ἤσθιον, ἔπινον, ἐγά-
μουν, ἐξεγαμίζον-
το ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰ-
σῆλθεν Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν· καὶ ἦλθεν
ὁ κατακλυσμὸς καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαντας +
ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς /. καὶ ὡς
ἡμέραις Λώτ· ἤσθι-
ον, ἔπινον, ἠγόραζον,
ἐπώλουν, ἐφύτευον,
ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡ-
μέρᾳ ἐξῆλθεν Λὼτ
ἀπὸ Σοδόμων, ἔ-
βρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ'
οὐρανοῦ· καὶ ἀπώλε-
σεν ἅπαντας· κατὰ
ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέ-
ρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου +

ἀποκαλύπτεται· ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς
ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐν τῇ οἰκίᾳ μὴ κατα
βάτω ἆραι αὐτά +
Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως
μὴ ἐπιστρεψάτω
εἰς τὰ ὀπίσω· μνημονεύε
τε τῆς γυναικὸς Λώτ·
ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
ἀπολέσει αὐτήν +

ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ αὐτὴν ζωογονήσει αὐτήν·

Λέγω ὑμῖν ταύτῃ τῇ
νυκτὶ ἔσονται δύο
ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἷς
παραληφθήσεται
καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσε
ται· δύο ἔσονται ἀ
λήθουσαι ἐπὶ τὸ
αὐτό· ἡ μία παραλη
φθήσεται καὶ
ἡ ἑτέρα ἀφεθήσε
ται· καὶ ἀποκριθέν
τες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ +

δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· εἷς παραληφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται

κ(ύρι)ε· ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τοῖς· ὅπου τὸ σῶμα
ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοὶ [illegible]
τοῦ [illegible] αὐ
ρα [illegible]
[illegible]

ἐκ (τοῦ) κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσ
έφερον τῷ Ἰ(ησο)ῦ καὶ τὰ βρέ
φη ἵνα αὐτῶν ἅπτη
ται· καὶ ἰδόντες οἱ μα
θηταὶ ἐπετίμησαν
αὐτοῖς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς προσκα
λεσάμενος αὐτὰ εἶ
πεν· ἄφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός με
καὶ μὴ κωλύετε αὐ
τά· τῶν γὰρ τοιού
των ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θ(εο)ῦ· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὃς ἐὰν μὴ δέ
ξηται τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ ὡς παιδίον
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐ(τήν)

τοῦ· λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
τίς δύναται σωθῆναι·
ὁ δὲ εἶπεν· τὰ ἀδύνα
τα παρὰ ἀνθρώποις δυ
νατὰ παρὰ τῷ θεῷ
ἐστίν· εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος·
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν
πάντα καὶ ἠκολου
θήσαμέν σοι· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ
δείς ἐστιν ὃς ἀφῆ
κεν οἰκίαν ἢ γονεῖς
ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελ
φὰς ἢ γυναῖκα ἢ τέ
κνα ἕνεκεν τῆς βα
σιλείας τοῦ θεοῦ
ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα
ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐρχομένῳ ζωὴν
αἰώνιον.

ἐκ κα λουκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
παραλαβὼν ὁ Ἰς τοὺς
δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπεν πρὸς αὐ
τούς· ἰδοὺ ἀναβαίνο
μεν εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ τελειωθήσεται
πάντα τὰ γεγραμμέ
να διὰ τῶν προφη
τῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου·
παραδοθήσεται
γὰρ τοῖς ἔθνεσιν
καὶ ἐμπαιχθήσεται· καὶ
μαστιγώσαντες ἀ
ποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἀναστήσεται· καὶ
αὐτοὶ οὐδὲν τούτων
συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ
ῥῆμα τοῦτο κεκρυμ
μένον ἀπ' αὐτῶν
καὶ οὐκ ἐγίνωσκον
τὰ λεγόμενα.

τῇ ς̄ ἐκ τ. λουκ.

Εἶπεν ὁ Κς τὴν παρα

[illegible] ταύτην + ἄνθρωπος
τις εὐγενὴς ἐπορεύθη
εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν
ἑαυτῷ βασιλεί
αν καὶ ὑποστρέψαι +
Καλέσας δὲ δέκα δού
λους ἑαυτοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς πραγ
ματεύσασθε ἕως ἔρ
χομαι. οἱ δὲ πολῖται
αὐτοῦ ἐμίσουν αὐ
τὸν καὶ ἀπέστειλαν
πρεσβείαν ὀπίσω
αὐτοῦ· λέγοντες· +
οὐ θέλομεν τοῦτον
βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς +
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπαν
ελθεῖν αὐτὸν λα
βόντα τὴν βασιλεί
αν· καὶ εἶπε φωνηθῆ
ναι αὐτῷ τοὺς δούλους
αὐτοὺς οἷς δέδωκε
τὸ ἀργύριον ἵνα γνῷ
τίς τί διεπραγ

ματεύσατο. παρε
γένετο δὲ ὁ πρῶτος
λέγων κύριε ἡ μνᾶ
σου προσηργάσατο
δέκα μνᾶς. καὶ εἶπεν
αὐτῷ εὖ ἀγαθὲ δοῦ
λε ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ
πιστὸς ἐγένου· ἴσθι
ἐξουσίαν ἔχων ἐπά
νω δέκα πόλεων. +
Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
λέγων κύριε ἡ μνᾶ σου
ἐποίησε πέντε μνᾶς.
εἶπε δὲ καὶ τούτῳ +
καὶ σὺ γίνου ἐπάνω
πέντε πόλεων +
Καὶ ἕτερος ἦλθε λέ
γων κύριε ἰδοὺ ἡ μνᾶ
σου ἣν εἶχον ἀποκε
κρυμμένην ἐν σου
δαρίῳ· ἐφοβούμην
γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστη
ρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐ
κ ἔθηκας καὶ θερί
ζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας

καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
διεσκόρπισα. λέγει
αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματος
σου κρινῶ σε πο
νηρὲ δοῦλε· ᾔδεις
ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς ἐ
μί· αἴρων ὃ οὐκ ἔ
θηκα· καὶ θερίζων
ὃ οὐκ ἔσπειρα· καὶ
συνάγων ὅθεν οὐ δι
εσκόρπισα· καὶ δια
τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀρ
γύριόν μου τοῖς τρα
πεζίταις· καὶ ἐγὼ
ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν
ἔπραξα αὐτό·
καὶ τοῖς παρεστῶσιν
εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐ
τοῦ τὴν μνᾶν· καὶ
δότε τῷ τὰς δέκα
μνᾶς ἔχοντι· λέγω
γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔ
χοντι δοθήσεται·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχον
τος· καὶ ὃ ἔχει· ἀρ

θήσεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν
τοὺς ἐχθρούς
μου ἐκείνους· τοὺς
μὴ θελήσαντάς με
βασιλεῦσαι ἐπ' αὐ
τούς· ἀγάγετε ὧδε
καὶ κατασφάξα
τε αὐτοὺς ἔμπρο
σθέν μου· καὶ εἰπὼν
ταῦτα ἐπορεύετο ἔμ
προσθεν ἀναβαί
νων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Εἰ' ἐκ κα λουκ.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἰδοὺ δίδω
μι ὑμῖν τὴν ἐξου
σίαν τοῦ πατεῖν ἐ
πάνω ὄφεων καὶ
σκορπίων· καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀ
δικήσει· πλὴν ἐν τού
τῳ μὴ χαίρετε ὅτι
τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑ

ποτάσσεται· χαίρε-
τε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη
ἐν τοῖς οὐνοῖς· ἐν αὐ-
τῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλι-
άσατο τῷ πνι ὁ ἰς
καὶ εἶπεν· ἐξομολο-
γοῦμαί σοι πὲρ κε
τοῦ οὐνοῦ καὶ τῆς
γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας
ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν· καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πὴρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο
εὐδοκία ἔμπροσθέν
κγ ι σου· ἐκ κ(ατὰ) λουκ(ᾶν)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἦν διδάσκων ὁ ἰς ἐν
μιᾷ τῶν συναγωγῶν
ἐν τοῖς σάββασιν·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνα ἔ-
χουσα ἀσθενείας·
ἔτη δεκαοκτώ·
καὶ ἦν συγκύπτουσα·

καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ
παντελές· ἰδὼν
δὲ αὐτὴν ὁ ἰς προσε-
φώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῇ· γύναι ἀπο-
λέλυσαι τῆς
ἀσθενείας σου· καὶ
ἐπέθηκεν αὐτῇ
τὰς χεῖρας· καὶ πα-
ραχρῆμα ἀνωρθώ-
θη· καὶ ἐδόξαζε
τὸν θν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἀρχισυνάγω-
γος ἀγανακτῶν ὅ-
τι τῷ σαββάτῳ ἐ-
θεράπευσεν ὁ ἰς ἔ-
λεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡ-
μέραι εἰσὶν ἐν αἷς
δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν
ταύταις οὖν ἐρχό-
μενοι θεραπεύεσ-
θαι· καὶ μὴ τῇ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ σαββάτου·
ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ

ὁ ις̅ καὶ εἶπεν ὑποκρι-
ταί· ἕκαστος ὑμῶν
τῷ σαββάτῳ οὐ λύει
τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτ-
νης καὶ ἀπαγαγὼν
ποτίζει· ταύτην δὲ
θυγατέρα ἀβραὰμ
οὖσαν ἣν ἔδησεν
ὁ σατανᾶς ἰδοὺ
δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη
οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀ-
πὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου·
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου· καὶ ταῦτα
λέγοντος αὐτοῦ κα-
τῃσχύνοντο πάντες
οἱ ἀντικείμενοι αὐ-
τῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἐνδόξοις τοῖς
γινομένοις ὑπ' αὐ-
τοῦ· τῇ β̅ τῆς ια̅ ἑβδ.
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν ιθ̅
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγ-

γίζοντος τοῦ ις̅ πρὸς
τὴν κατάβασιν τοῦ ὄ-
ρους τῶν ἐλαιῶν ἤρ-
ξαντο ἅπαν τὸ πλῆ-
θος τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν
τὸν θν̅ φωνῇ μεγάλῃ +
περὶ πάντων ὧν εἶ-
δον δυνάμεων λέ-
γοντες· εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀ-
νόματι κυ̅· εἰ-
ρήνη ἐν οὐνῷ καὶ δό-
ξα ἐν ὑψίστοις· καί
τινες τῶν φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον
πρὸς αὐτόν· διδάσκα-
λε ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου· καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν +
ὅτι ἐὰν οὗτοι σιω-
πήσωσιν οἱ λίθοι κε-
κράξονται· καὶ ὡς
ἤγγισεν ἰδὼν τὴν πό-
λιν

ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν· λέγων ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ· καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι· καὶ περικυκλώσουσίν σε πάντοθεν· καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου·

[illegible] τῇ α' ἑβδ. [illegible]

εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας· λέγων αὐτοῖς· γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν· καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι· καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούειν·

[illegible] εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάσκοντος τοῦ Ἰησοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις καὶ εἶπον πρὸς

αὐτόν· λέγοντες· εἰπὲ
ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιεῖς·
ἢ τίς ἐστιν ὁ διδούς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύτην·
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
πρὸς αὐτούς· ἐρωτή-
σω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα
λόγον· καὶ εἴπατέ
μοι· τὸ βάπτισμα
ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ
ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ
συνελογίσαντο πρὸς
ἑαυτούς· λέγοντες·
ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐ-
ξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ διατί
οὖν οὐκ ἐπιστεύσα-
τε αὐτῷ· ἐὰν εἴ-
πωμεν ἐξ ἀνθρώπων
πᾶς ὁ λαός· κατα-
λιθάσει ἡμᾶς· πεπει-
σμένος γάρ ἐστιν
ἰωάννην προφήτην
εἶναι· καὶ ἀπεκρίθη-
σαν μὴ εἰδέναι πό-

θεν· καὶ ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέ-
γω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐ-
ξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

Ἐκ. κα λουκ.

Εἶπεν ὁ κς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἄνθρωπος
ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα· καὶ ἐξέ-
δοτο αὐτὸν γεωργοῖς
καὶ ἀπεδήμησεν χρό-
νους ἱκανούς· καὶ ἐν
τῷ καιρῷ ἀπέστει-
λε πρὸς τοὺς γε-
ωργοὺς δοῦλον ἵνα
ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος δώσου-
σιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωρ-
γοὶ δείραντες αὐτὸν
ἐξαπέστειλαν κε-
νόν· καὶ προσέθε-
το αὐτοῖς πέμψαι
ἕτερον δοῦλον· οἱ
δὲ κἀκεῖνον δείραν-
τες καὶ ἀτιμάσαντες

τῇ ϛ΄ τῆς ιδ΄ ἑβ.

ἐξαπέστειλαν κε-
νόν· καὶ προσέθετο
πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ
καὶ τοῦτον τραυμα-
τίσαντες ἐξέβαλ-
λον· εἶπε δὲ ὁ κς
τοῦ ἀμπελῶνος·
τί ποιήσω· πέμψω
τὸν υἱόν μου τὸν ἀ-
γαπητόν· ἴσως τοῦ-
τον ἰδόντες ἐντρα-
πήσονται· ἰδόντες
δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ
καὶ ἐλογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγον-
τες· οὗτός ἐστιν ὁ
κληρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν
αὐτόν· ἵνα ἡμῶν
γένηται ἡ κληρονο-
μία· καὶ ἐκβαλόν-
τες αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος ἀπέ-
κτειναν· τί οὖν
ποιήσει ὁ κς τοῦ ἀμ-
πελῶνος αὐτοῖς·
ἐλεύσεται καὶ ἀπο-
λέσει τοὺς γεωρ-
γοὺς τούτους καὶ
δώσει τὸν ἀμπελῶ-
να ἄλλοις· ἀκού-
σαντες δὲ εἶπον· μὴ γέ-
νοιτο· ὁ δὲ ἐμ-
βλέψας αὐτοῖς· εἶ-
πεν· τί οὖν ἐστι τὸ
γεγραμμένον τοῦ-
το· λίθον ὃν ἀπε-
δοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομοῦντες· οὗ-
τος ἐγενήθη εἰ-
ς κεφαλὴν γωνί-
ας· πᾶς ὁ πεσὼν ἐ-
π' ἐκεῖνον τὸν λίθον
συνθλασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ· λι-
κμήσει αὐτόν:

ἐκ κα λουκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐζήτουν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμ-

μαι τῆς ἐπιβαλεῖν
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ
ρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥ
ρᾳ καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν λαόν· ἔγνωσαν
γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς
τὰς παραβολὰς
ἔλεξεν· καὶ παρα
τηρήσαντες ἀπέ
στειλαν ἐγκαθέτους
ὑποκρινομένους ἑ
αυτοὺς δικαίους εἶ
ναι ἵνα ἐπιλάβωνται
αὐτοῦ λόγου εἰς
τὸ παραδοῦναι αὐ
τὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμό
νος· καὶ ἐπηρώτη
σαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε οἴδαμεν
ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
διδάσκεις καὶ οὐ λαμ
βάνεις πρόσωπον·
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·

ἔξεστιν ἡμῖν καίσα
ρι φόρους δοῦναι ἢ
οὔ· κατανοήσας δὲ αὐ
τῶν τὴν πανουργίαν
εἶπε πρὸς αὐτούς· τί
με πειράζετε; ἐπιδεί
ξατέ μοι δηνάριον· τί
νος ἔχει εἰκόνα καὶ
ἐπιγραφήν; ἀποκριθέν
τες δὲ εἶπον· καίσα
ρος· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἀπόδοτε τοίνυν τὰ
καίσαρος καίσαρι
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπι
λαβέσθαι αὐτοῦ τοῦ
ῥήματος ἐναντίον
τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀ
ποκρίσει αὐτοῦ ἐσί
γησαν·

ε' ια'

ἐκ κα λουκ.

Ἱστάμενος ὁ κς ἐφοβοῦ
το ἐν ἱερὸν ποιεῖ ...
... διδάσκη ...
... ἡμᾶς δοῦναι

ἡμῖν τὴν βασιλείαν·
πωλήσατε τὰ ὑπάρ-
χοντα ὑμῶν καὶ δό-
τε ἐλεημοσύνην·
ποιήσατε ἑαυτοῖς
βαλάντια μὴ πα-
λαιούμενα· θησαυ-
ρὸν ἀνέκλειπτον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου
κλέπτης οὐκ ἐγγίζει
οὔτε σὴς διαφθείρει·
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ
καὶ ἡ καρδία ὑμῶν
ἔσται· Ἔστωσαν ὑμῶν
αἱ ὀσφύες περιεζω-
σμέναι καὶ οἱ λύχνοι
καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς
ὅμοιοι ἀνθρώποις προσ-
δεχομένοις τὸν κύριον
ἑαυτῶν πότε ἀνα-
λύσει ἐκ τῶν γά-
μων ἵνα ἐλθόντος
καὶ κρούσαντος εὐ-
θέως ἀνοίξωσιν

αὐτῷ· μακάριοι οἱ
δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς
ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει
γρηγοροῦντας· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι περι-
ζώσεται καὶ ἀνα-
κλινεῖ αὐτούς· καὶ
παρελθὼν διακο-
νήσει αὐτοῖς· καὶ ἐὰν
ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέ-
ρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν
τῇ τρίτῃ φυλακῇ
ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως
μακάριοί εἰσιν οἱ
δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦ-
το δὲ γινώσκετε ὅ-
τι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσ-
πότης ποίᾳ ὥρᾳ
ὁ κλέπτης ἔρχεται·
Ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ
οὐκ ἂν ἀφῆκε διο-
ρυγῆναι τὸν οἶκον
αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς οὖν
γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι
ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε·

ὁ λόγος τοῦ ἀρίστου ἄρχεσθαι :-
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ἄν(θρωπ)ος
τις ἐποίησε δεῖ-
πνον μέγα καὶ ἐκά-
λεσε πολλούς· καὶ ἀ-
πέστειλε τὸν δοῦλον
αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεί-
πνου εἰπεῖν τοῖς
κεκλημένοις· ἔρ-
χεσθαι· ὅτι ἤδη ἕτοι-
μά ἐστι πάντα.
ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
παραιτεῖσθαι πάν-
τες. ὁ πρῶτος εἶπεν
αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρα-
σα· καὶ ἔχω ἀνάγκην
ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐ-
τόν· ἐρωτῶ σε ἔχε
με παρῃτημένον.
καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύ-
γη βοῶν ἠγόρασα πέ-
ντε. καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά·

ἐρωτῶ σε ἔχε με πα-
ρῃτημένον. καὶ ἕτε-
ρος εἶπε· γυναῖκα ἔ-
γημα· καὶ διὰ τοῦτο
οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.
Καὶ παραγενόμενος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγ-
γειλε τῷ κ(υρί)ῳ αὐτοῦ ταῦ-
τα. τότε ὀργισθεὶς
ὁ οἰκοδεσπότης εἶ-
πε τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς
πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως. καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀναπή-
ρους, εἰσάγαγε ὧδε.
καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος·
Κ(ύρι)ε γέγονεν ὡς ἐπέτα-
ξας· καὶ ἔτι τόπος ἐ-
στί. καὶ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
τὸν δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγ-
μοὺς καὶ ἀνάγκασον
εἰσελθεῖν· ἵνα γεμι-
σθῇ ὁ οἶκός μου. λέγω

ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν
ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύ-
σεταί μου τοῦ δεί-
πνου· πολλοὶ γάρ
εἰσι κλητοί· ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί.

ἐκ κ(α)τ(ὰ) λουκ(ᾶν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
προσελθόντες τι-
νὲς τῶν ἰ(ουδαί)ων τῶν σαδ-
δουκαίων οἱ ἀντιλέγον-
τες μὴ εἶναι ἀ-
νάστασιν ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν λέ-
γοντες· διδάσκα-
λε μωσῆς ἔγρα-
ψεν ἡμῖν· ἐάν τι-
νος ὁ ἀδελφὸς ἀπο-
θάνῃ ἔχων γυναῖ-
κα· καὶ οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνει· ἵνα λά-
βῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖ-
κα· καὶ ἐξαναστή-
σῃ σπέρμα τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ· ἑ-
πτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος
λαβὼν γυναῖκα
ἀπέθανεν ἄτεκνος·
καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτε-
ρος τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· καὶ οὗτος ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος·
καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ
καὶ οἱ ἑπτά· οὐ κα-
τέλειπον τέκνα
καὶ ἀπέθανον·
ὕστερον δὲ πάντων
καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθα-
νεν· ἐν τῇ ἀναστά-
σει οὖν τίνος αὐτῶν
γίνεται γυνή; οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τοῖς· οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τούτου γα-

μοῦσι καὶ ἐκγαμί
ζονται· οἱ δὲ καταξι
ωθέντες τοῦ αἰ
ῶνος τούτου τυχεῖν
καὶ τῆς ἀναστάσε
ως τῆς ἐκ νεκρῶν
οὔτε γαμοῦσιν οὔ
τε ἐκγαμίζον
ται· οὔτε γὰρ ἀποθα
νεῖν ἔτι δύνανται·
ἰσάγγελοι γάρ εἰσι·
καὶ υἱοί εἰσι τοῦ θῦ,
τῆς ἀναστάσεως
υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ
ἐγείρονται οἱ νε
κροί, καὶ μωϋσῆς
ἐμήνυσεν ἐπὶ τοῦ
βάτου ὡς λέγει κν
τὸν θν ἀβραὰμ
καὶ τὸν θν ἰσαάκ·
καὶ τὸν θν ἰακώβ.
θς δὲ οὐκ ἔστι νε
κρῶν ἀλλὰ ζώντων·
πάντες γὰρ αὐτῷ
ζῶσιν. ἀποκρι
θέντες δέ τινες τῶν
γραμματέων εἶ
πον· διδάσκαλε
καλῶς εἶπας. οὐκέ
τι δὲ ἐτόλμων ἐπε
ρωτᾶν αὐτὸν οὐ
δέν. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· πῶς λέγου
σι τὸν χν υἱὸν δαδ
εἶναι· καὶ αὐτὸς
δαδ λέγει ἐν βίβλῳ
ψαλμῶν· εἶπεν ὁ
κς τῷ κῳ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ
θρούς σου ὑπο
πόδιον τῶν ποδῶν
σου. δαδ οὖν κν
αὐτὸν καλεῖ· καὶ πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυ
τοῦ μαθηταῖς·
προσέχετε ἀπὸ
τῶν γραμματέων

ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί·

ἐκ κα λουκ(ᾶ)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσελθόντες τινὲς τῶν σαδδουκαίων οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ· ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· οὐ κατέλειπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανε· τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γα-

μοῦσι καὶ ἐκγαμί-
ζονται· οἱ δὲ κατα-
ξιωθέντες τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου τυχεῖν
καὶ τῆς ἀναστάσε-
ως τῆς ἐκ νεκρῶν
οὔτε γαμοῦσιν οὔ-
τε ἐκγαμίζον-
ται· οὔτε γὰρ ἀποθα-
νεῖν ἔτι δύνανται·
ἰσάγγελοι γάρ εἰσι·
καὶ υἱοί εἰσι τοῦ θῦ,
τῆς ἀναστάσεως
υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ
ἐγείρονται οἱ νε-
κροὶ καὶ μωυσῆς
ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς
βάτου ὡς λέγει κν
τὸν θν ἀβραὰμ
καὶ τὸν θν ἰσαὰκ·
καὶ τὸν θν ἰακώβ.
θς δὲ οὐκ ἔστι νε-
κρῶν ἀλλὰ ζώντων·
πάντες γὰρ αὐτῷ
ζῶσιν· ἀποκρι-
θέντος δὲ τῶν
γραμματέων εἶ-
πον· διδάσκαλε
καλῶς εἶπας· οὐκέ-
τι δὲ ἐτόλμων ἐ-
περωτᾶν αὐτὸν οὐ-
δέν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· πῶς λέγου-
σιν τὸν χν υἱὸν δαδ
εἶναι· καὶ αὐτὸς
δαδ λέγει ἐν βίβλῳ
τῶν ψαλμῶν· εἶπεν
ὁ κς τῷ κῳ μου
κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν
σου· δαδ οὖν κν κα-
λεῖ αὐτὸν καὶ πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν.

ἐκ κατὰ λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· προ-
σέχετε ἀπὸ
τῶν γραμματέων

λοῦσι γὰρ ὑμᾶς
τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ διώξουσι παρα-
διδόντες εἰς συνα-
γωγὰς καὶ φυλακάς,
ἀγομένους ἐπὶ βα-
σιλεῖς καὶ ἡγεμό-
νας ἕνεκεν τοῦ ὀ-
νόματός μου· ἀπο-
βήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον· θέσ-
θε οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν μὴ προ-
μελετᾶν ἀπολογη-
θῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σο-
φίαν ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν οὐ-
δὲ ἀντιστῆναι
πάντες οἱ ἀντικεί-
μενοι ὑμῖν· παρα-
δοθήσεσθε δὲ καὶ
ὑπὸ γονέων καὶ
συγγενῶν καὶ φίλων
καὶ ἀδελφῶν· καὶ

θανατώσουσιν ἐ-
ξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάν-
των διὰ τὸ ὄνομά
μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν οὐ
μὴ ἀπόληται· ἐν
τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν.

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος· λεγόντων
τινῶν τῶν ἰουδαίων περὶ
τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις
καλοῖς καὶ ἀναθή-
μασι κεκόσμηται,
εἶπε· ταῦτα ἃ θε-
ωρεῖτε ἐλεύσον-
ται ἡμέραι ἐν αἷς
οὐκ ἀφεθήσεται λί-
θος ἐπὶ λίθον ὃς
οὐ καταλυθήσεται.
Ἐπηρώτησαν δὲ αὐ-
τὸν λέγοντες· διδά-
σκαλε, πότε οὖν ταῦ-

σαι καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλει ταῦτα
γίνεσθαι· ὁ δὲ εἶπεν· +
βλέπετε μὴ πλα
νηθῆτε· ἐγερθήσε
ται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔ
θνος καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· σεισ
μοί τε μεγάλοι κατὰ
τόπους· καὶ λιμοὶ
ἔσονται· φόβητρά
τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ
ρανοῦ μεγάλα ἔσται +
ὅταν δὲ ἴδητε κυ
κλουμένην ὑπὸ στρα
τοπέδων Ἱλημ·
τότε γνῶτε ὅτι ἤγγι
κεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς +
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη +
καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκχωρείτωσαν· καὶ
οἱ ἐν ταῖς χώραις
μὴ εἰσερχέσθωσαν
εἰς αὐτήν· ὅτι ἡμέραι
ἐκδικήσεως αὗταί
εἰσι τοῦ πληρωθῆναι
πάντα τὰ γεγραμ
μένα· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
ταῖς θηλαζούσαις ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις +
ἔσται γὰρ ἀνάγκη
μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ὀργὴ
τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ
πεσοῦνται στόμα
τι μαχαίρας· καὶ αἰχ
μαλωτισθήσονται
εἰς πάντα τὰ ἔθνη +
καὶ Ἱλημ ἔσται πατου
μένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄ
χρι πληρωθῶσι καιροὶ
ἐθνῶν:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἀνακύ
ψατε καὶ ἐπάρα
τε τὰς κεφαλὰς ὑ
μῶν διότι ἐγγίζει

ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. Οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ τὰς ἡμέρας· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνε-

σ ιβ

λαλῆσαι τοῖς ἀρχιερεῦσι· καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου + Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων· ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν·

ἐκ τ(οῦ) κα(τὰ) λουκ(ᾶν)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως + ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πάλιν εἶπε· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας· διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς ἱ(ερουσα)λ(ήμ) + Εἶπε δέ τις αὐτῷ κ(ύρι)ε εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζεσθαι

ζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στε
νῆς πύλης ὅτι πολ
λοί λέγω ὑμῖν ζητή
σουσιν εἰσελθεῖν· καὶ
οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ' οὗ
ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπό
της καὶ ἀποκλείσει
τὴν θύραν· καὶ ἄρ
ξεισθε ἔξω ἑστάναι
κρούειν τὴν θύραν
λέγοντες· κύριε κύριε ἄ
νοιξον ἡμῖν· καὶ ἀ
ποκριθεὶς ἐρεῖ ὑ
μῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς
πόθεν ἐστέ· τότε
ἄρξεισθε λέγειν· ἐ
φάγομεν ἐνώπιόν
σου καὶ ἐπίομεν
καὶ ἐν ταῖς πλατεί
αις ἡμῶν ἐδίδαξας·
καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑ
μῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς
πόθεν ἐστέ· ἀπό
στητε ἀπ' ἐμοῦ
πάντες οἱ ἐργάται
τῆς ἀδικίας· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· ὅταν ὄψη
σθε Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα
κώβ· καὶ πάντας
τοὺς προφήτας ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐνῶν· ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους ἔξω·
καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀ
νατολῶν καὶ δυσ
μῶν καὶ βορρᾶ καὶ
νότου καὶ ἀνακλι
θήσονται ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ· κυ ιβ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
εἰσερχομένου τοῦ
Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην
ἀπήντησαν αὐ
τῷ δέκα λεπροὶ
ἄνδρες οἳ ἔστη
σαν πόρρωθεν·

τῇ β̄ τῆς ιγ̄ ἑβδ.

καὶ αὐτοὶ ἦραν φω-
νὴν λέγοντες· ἰησοῦ ἐπι-
στάτα ἐλέησον ἡμᾶς.
καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες ἐπιδεί-
ξατε ἑαυτοὺς τοῖς
ἱερεῦσιν· καὶ ἐγένε-
το ἐν τῷ ὑπάγειν αὐ-
τοὺς ἐκαθαρίσθη-
σαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἰδὼν ὅτι ἰάθη· ὑπέ-
στρεψε μετὰ φωνῆς
μεγάλης δοξάζων
τὸν θεόν· καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον παρὰ
τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν σαμα-
ρείτης. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέ-
κα ἐκαθαρίσθησαν·
οἱ δὲ ἐννέα ποῦ· οὐχ
εὑρέθησαν ὑποστρέ-
ψαντες δοῦναι δό-
ξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ
ἀλλογενὴς οὗτος· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἀνα-
στὰς πορεύου· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε.

ιζ ἀρ. τοῦ μάρκου.

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλ-
θον οἱ φαρισαῖοι πρὸς
τὸν ἰησοῦν καὶ ἤρξαντο
συζητεῖν αὐτῷ ζη-
τοῦντες παρ' αὐτοῦ
σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐ-
ρανοῦ· πειράζοντες
αὐτόν. καὶ ἀναστε-
νάξας τῷ πνεύματι αὐ-
τοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ
αὕτη σημεῖον ἐπιζη-
τεῖ; ἀμὴν λέγω
ὑμῖν εἰ δοθήσεται
τῇ γενεᾷ ταύτῃ ση-
μεῖον. καὶ ἀφεὶς αὐ-
τοὺς εἰς τὸ πλοῖον
ἀπῆλθε πάλιν. καὶ
ἐπελάθοντο λαβεῖν

ἄρτους καὶ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον οὐκ εἶχον
μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ
πλοίῳ· καὶ διεστέλλε
το αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶ
τε βλέπετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν φα
ρισαίων καὶ τῆς ζύ
μης ἡρῴδου· καὶ δι
ελογίζοντο πρὸς ἀλ
λήλους λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν·
καὶ γνοὺς ὁ ἰς λέγει αὐ
τοῖς· τί διαλογίζε
σθε ὅτι ἄρτους οὐκ
ἔχομεν· οὔπω νο
εῖτε οὐδὲ συνίετε·
ἔτι πεπωρωμένην ἔ
χετε τὴν καρδίαν ὑμῶν·
ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
οὐ βλέπετε· καὶ ὦ
τα ἔχοντες οὐκ ἀκού
ετε· καὶ οὐ μνημο
νεύετε ὅτε τοὺς πέν
τε ἄρτους ἔκλασα
εἰς τοὺς πεντακισχι
λίους· καὶ πόσους κο
φίνους κλασμάτων
πλήρεις ἤρατε· λέγου
σιν αὐτῷ δώδεκα·
ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς
τοὺς τετρακισχιλίους
πόσων σπυρίδων
πληρώματα κλασμά
των ἤρατε· οἱ δὲ
εἶπον ἑπτά· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· οὔπω συ
νίετε;

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρ
χεται ὁ ἰς εἰς βηθσα
ϊδάν· καὶ φέρουσιν
αὐτῷ τυφλὸν καὶ
παρακαλοῦσιν αὐ
τὸν ἵνα αὐτοῦ ἅ
ψηται· καὶ ἐπιλαβό
μενος τῆς χειρὸς
τοῦ τυφλοῦ ἐξήγα
γεν αὐτὸν ἔξω τῆς
κώμης· καὶ πτύσας

ας τὰ ὄμματα αὐτοῦ
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας
αὐτῷ ἐπηρώτα αὐ-
τὸν εἴ τι βλέπει· καὶ
ἀναβλέψας ἔλεγε· +
βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς
δένδρα περιπατοῦν-
τας· εἶτα πάλιν ἐπέ-
θηκε τὰς χεῖρας
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν
αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ
ἀποκατεστάθη καὶ
ἐνέβλεπε τηλαυγῶς
ἅπαντας· καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ λέγων +
μηδὲ εἰς τὴν κώμην
εἰσέλθῃς· μηδὲ εἴπῃς
τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπε-
τίμησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ ἵνα
μηδενὶ λέγουσι πε-
ρὶ αὐτοῦ· ὅτι αὐτὸς
ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἤρξα-
το διδάσκειν αὐτοὺς +
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασθῆ-
ναι ἀπὸ τῶν πρεσ-
βυτέρων καὶ τῶν
ἀρχιερέων· καὶ τῶν
γραμματέων· καὶ ἀ-
ποκτανθῆναι· καὶ
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
στῆναι· καὶ παρρη-
σίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει +
Καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρ-
ξατο ἐπιτιμᾶν αὐ-
τῷ· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ ἰδὼν τοὺς μαθη-
τὰς ἐπετίμησεν
τῷ Πέτρῳ λέγων +
ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ
ὅτι οὐ φρο-
νεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ
τὰ τῶν ἀνθρώπων + καὶ

προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις
θέλει ὀπίσω μου ἀ-
κολουθεῖν, ἀπαρνη-
σάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ καὶ ἀκολουθεί-
τω μοι·

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πηρώτησαν οἱ μαθη-
ταὶ τὸν λόγον τοῦ ἰυ
πρὸς ἑαυτοὺς συζη-
τοῦντες τί ἐστιν τὸ
ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι +
καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
λέγοντες ὅτι λέγου-
σιν οἱ γραμματεῖς
ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς +
ἠλίας μὲν ἐλθὼν
πρῶτον ἀποκα-
θιστᾷ πάντα· καὶ πῶς
γέγραπται ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα
πολλὰ πάθῃ καὶ
ἐξουδενωθῇ· ἀλλὰ
λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ
ἠλίας ἐλήλυθε καὶ
ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα
ἠθέλησαν καθὼς
γέγραπται ἐπ' αὐτόν +
Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς εἶδεν ὄχ-
λον πολὺν περὶ αὐ-
τοὺς καὶ γραμματεῖς
συζητοῦντας αὐτοῖς·
καὶ εὐθέως πᾶς ὁ
ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν
ἐξεθαμβήθησαν +
καὶ προστρέχοντες
ἠσπάζοντο αὐτόν +
καὶ ἐπηρώτα τοὺς
γραμματεῖς· τί συ-
ζητεῖτε πρὸς ἑαυ-
τούς;

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε· οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων· καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα· καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος· καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί

μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται οὐκ ἐμὲ δέχεται· ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με· ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ ἰωάννης λέγων· διδάσκαλε εἴδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς εἶπε· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν· ὃς γὰρ ἂν ποτίσει ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου ὅτι χῦ ἐστέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ

λαλεῖ τὸ μ[illegible] φόβον τοῦ·

Σα(ββάτῳ) ιγ' ἐκ κα(τὰ) Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰ-
σελθόντος τοῦ Ἰ(ησο)ῦ εἰς οἶκον
τινὸς τῶν ἀρχόντων
τῶν Φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον· +
καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρα-
τηρούμενοι αὐτόν·
ἰδοὺ ἄν(θρωπ)ος τις ἦν ὑδρω-
πικὸς ἔμπροσθεν
αὐτοῦ· + καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπε πρὸς τοὺς νο-
μικοὺς καὶ Φαρισαί-
ους λέγων· εἰ ἔξεστι τοῖς
σάββασι θεραπεύειν·
οἱ δὲ ἡσύχασαν· + καὶ ἐ-
πιλαβόμενος ἰάσα-
το αὐτὸν καὶ ἀπέλυ-
σε· καὶ ἀποκριθεὶς
πρὸς αὐτοὺς εἶπε· +
τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς
εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται·
καὶ οὐκ εὐθέως ἀνα-
σπάσει αὐτὸν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀντα-
ποκριθῆναι αὐτῷ
πρὸς ταῦτα· ἔλεγε δὲ
πρὸς τοὺς κεκλημέ-
νους παραβολήν, ἐ-
πέχων πῶς τὰς πρω-
τοκλισίας ἐξελέγον-
το· λέγων πρὸς αὐτούς· +
ὅταν κληθῇς ὑπό
τινος εἰς γάμους, μὴ
κατακλιθῇς εἰς
τὴν πρωτοκλισίαν· +
μήποτε ἐντιμότε-
ρός σου ᾖ κεκλημέ-
νος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ
ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν
καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς
τούτῳ τόπον· καὶ τό-
τε ἄρξῃ μετ' αἰσχύ-
νης τὸν ἔσχατον τό-
πον κατέχειν· ἀλλ'
ὅταν κληθῇς, πο-
ρευθεὶς ἀνάπεσε εἰς
τὸν ἔσχατον τόπον·

ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κε-
κληκώς σε εἴπῃ σοι·
φίλε προσανάβηθι
ἀνώτερον· τότε ἔσται
σοι δόξα ἐνώπιον τῶν
συνανακειμένων
σοι· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑ-
αυτὸν ταπεινωθή-
σεται καὶ ὁ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται:-

Κυ(ριακῇ) ιγ΄ ἐκ (τοῦ) κα(τὰ) λουκ(ᾶν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄν-
θρωπός τις προσῆλθε
τῷ Ἰ(ησο)ῦ πειράζων αὐ-
τὸν καὶ λέγων· διδά-
σκαλε ἀγαθέ, τί ποι-
ήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω; εἶπε
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τί με λέ-
γεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀ-
γαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θ(εό)ς·
τὰς ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φο-
νεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς·

τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα σου. ὁ δὲ
εἶπε· ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεό-
τητός μου. ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν
σοι λείπει· πάν-
τα ὅσα ἔχεις πώλησον
καὶ διάδος πτωχοῖς
καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀ-
κολούθει μοι. ὁ δὲ ἀ-
κούσας ταῦτα πε-
ρίλυπος ἐγένετο·
ἦν γὰρ πλούσιος σφό-
δρα. ἰδὼν δὲ αὐ-
τὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς περίλυπον
γενόμενον εἶπε·
πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
χρήματα ἔχοντες
εἰσελεύσονται εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ. εὐκοπώτερον
γάρ ἐστι κάμηλον

διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν. εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀν(θρώπ)οις δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θ(ε)ῷ.

Εἰς κα΄ μάρκου.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὃς ἂν σκανδαλίσει ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστι κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστι μονόφθαλ

μὸν ὀφθαλμὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ ἢ
τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς
τὴν γέενναν τοῦ πυ-
ρὸς ὅπου ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν οὐ τελευτᾷ καὶ
τὸ πῦρ οὐ σβέννυται +
πᾶσα γὰρ θυσία ἁλὶ ἁλισ-
θήσεται καλὸν τὸ
ἅλας ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
ἄναλον γένηται ἐν
τίνι αὐτὸ ἀρτύσεται
ἔχεται ἐν αὐ-
τοῖς ἅλας καὶ εἰρη-
νεύεται ἀλλήλοις +
κἀκεῖθεν ἀναστὰς
ἔρχεται εἰς τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ
τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου +
καὶ συμπορεύονται
πάλιν ὄχλοι πρὸς
αὐτὸν καὶ ὡς εἰώθει
πάλιν ἐδίδασκεν
αὐτούς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προ-
σελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
τῷ Ἰ(ησο)ῦ ἐπηρώτων αὐ-
τὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
γυναῖκα ἀπολῦσαι +
πειράζοντες αὐτὸν +
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς + τί ὑμῖν ἐνε-
τείλατο Μωσῆς; οἱ δὲ
εἶπον ἐπέτρεψε
Μωσῆς βιβλίον ἀπο-
στασίου γράψαι καὶ
ἀπολῦσαι + καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τοῖς + πρὸς τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἔ-
γραψεν ὑμῖν τὴν ἐν-
τολὴν ταύτην + ἀπὸ
δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρ-
σεν καὶ θῆλυ ἐποίη-
σεν αὐτοὺς ὁ θ(εό)ς + ἕνε-
κεν τούτου καταλεί-
ψει ἄνθρωπος τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα

καὶ προσκολληθήσε-
ται πρὸς τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ· καὶ ἔσον-
ται οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰ-
σὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ
μία· ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέ-
ζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χω-
ριζέτω. καὶ εἰς τὴν
οἰκίαν πάλιν οἱ
μαθηταὶ περὶ τού-
του ἐπηρώτων αὐ-
τόν· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὃς ἂν ἀπολύσει
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ γαμήσει ἄλλην,
μοιχᾶται ἐπ' αὐ-
τήν· καὶ ἐὰν γυνὴ
ἀπολύσασα τὸν ἄν-
δρα αὐτῆς γαμηθῇ ἄλ-
λῳ, μοιχᾶται.
ἐκ κα' μάρ ιθ'.
Ὃς ἂν μὴ εἰς ἐὰν ἀπο-
λύσει τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ

ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ
ἐὰν γυνὴ ἀπολύσασα
τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμηθῇ
ἄλλῳ, μοιχᾶται. Καὶ
προσέφερον αὐτῷ
παιδία ἵνα αὐτῶν
ἅψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμων τοῖς προσ-
φέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ
Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχεσ-
θαι πρός με, καὶ μὴ
κωλύετε αὐτά· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ὡς παιδίον, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
καὶ ἐναγκαλισάμε-
νος αὐτὰ, καὶ τιθεὶς
τὰς χεῖρας ἐπ' αὐ-
τά. τῆ ε' τῆ ιζ' ἑβ

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκ
πορευομένου τοῦ ιυ
εἰς ὁδὸν προσδρα
μὼν εἷς καὶ γονυπε
τήσας αὐτὸν ἐπη
ρώτα αὐτὸν· διδά
σκαλε ἀγαθέ, τί ποι
ήσας ἵνα ζωὴν αἰώ
νιον κληρονομήσω·
ὁ δὲ ις εἶπεν· τί με λέ
γεις ἀγαθὸν; οὐδεὶς ἀ
γαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θς.
τὰς ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φο
νεύσῃς· μὴ κλέψῃς·
μὴ ψευδομαρτυρή
σῃς· μὴ ἀποστερή
σῃς· τίμα τὸν πατέ
ρα σου καὶ τὴν μητέρα.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· διδάσκαλε,
ταῦτα πάντα ἐ
φυλαξάμην ἐκ νε
ότητός μου· ὁ δὲ ις ἐμ
βλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἕν σοι ὑστερεῖ·
εἰ θέλεις τέλειος εἶναι
ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλη
σον καὶ δὸς πτωχοῖς
καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀ
κολούθει μοι ἄρας τὸν
σταυρόν σου. ὁ δὲ στυ
γνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ
ἀπῆλθε λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά. καὶ περιβλε
ψάμενος ὁ ις λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς
δυσκόλως οἱ τὰ χρή
ματα ἔχοντες εἰσε
λεύσονται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ.
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λό
γοις αὐτοῦ· ὁ δὲ ις πά
λιν ἀποκριθεὶς λέ
γει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς
δύσκολόν ἐστι τοὺς πε

ποιθότας ἐπὶ χρήμα-
σιν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν +
εὐκοπώτερόν ἐστι κά-
μηλον διὰ τρυμα-
λιᾶς ῥαφίδος εἰσελ-
θεῖν ἢ πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ
περισσῶς ἐξεπλήσσον-
το λέγοντες πρὸς ἑ-
αυτούς· καὶ τίς δύ-
ναται σωθῆναι; +
ἐμβλέψας αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγει· παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατον,
ἀλλ᾽ οὐ παρὰ θ(ε)ῷ +
πάντα γὰρ δυνατά
παρὰ τῷ θ(ε)ῷ.

ἐκ κα' μάρκ(ου).

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· τέκνα πῶς
δύσκολόν ἐστι τοὺς
πεποιθότας ἐπὶ χρή-
μασιν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελ-
θεῖν + εὐκοπώτερόν
ἐστι κάμηλον διὰ τρυ-
μαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελ-
θεῖν ἢ πλούσι-
ον εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν +
οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσ-
σοντο λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς· καὶ τίς δύ-
ναται σωθῆναι; ἐμ-
βλέψας αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς
λέγει· παρὰ ἀνθρώποις
ἀδύνατον ἀλλ᾽ οὐ
παρὰ θ(ε)ῷ. καὶ ἤρξατο
ὁ πέτρος λέγειν
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν
σοι. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν οὐδείς ἐστιν ὃς
ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀ-
δελφοὺς ἢ ἀδελφὰς
ἢ π(ατέ)ρα ἢ μ(ητέ)ρα ἢ γυναῖ-

καὶ τέκνα ἢ ἀγροὺς
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνε
κεν τοῦ εὐαγγελίου· ἐὰν
μὴ λάβῃ ἑκατονταπλα
σίονα νῦν ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ οἰκίας
καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελ
φὰς καὶ πατέρα καὶ μητέρα
καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομέ
νῳ ζωὴν αἰώνιον.
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶ
τοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχα
τοι πρῶτοι. ἦσαν δὲ
ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνον
τες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ
ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς. καὶ ἐθαμβοῦντο· καὶ
ἀκολουθοῦντες ἐφο
βοῦντο:– ιζ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Εἶπεν ὁ κύριος· ὁ πιστὸς ἐν ἐ
λαχίστῳ καὶ ἐν πολ
λῷ πιστός ἐστιν· καὶ
ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος
καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός
ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀ
δίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀλη
θινὸν τίς ὑμῖν πιστεύ
σει; καὶ ἐν τῷ ἀλλοτρί
ῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ
ὑμέτερον τίς ὑμῖν
δώσει; οὐδεὶς οἰκέτης
δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕ
να μισήσει καὶ τὸν ἕ
τερον ἀγαπήσει· ἢ ἑ
νὸς ἀνθέξεται καὶ
τοῦ ἑτέρου καταφρο
νήσει. οὐ δύνασθε θεῷ
δουλεύειν καὶ μα
μωνᾷ. ἤκουον δὲ ταῦ
τα πάντα καὶ οἱ Φα
ρισαῖοι φιλάργυροι
ὑπάρχοντες καὶ ἐξε
μυκτήριζον αὐτόν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς
ἐστε οἱ δικαιοῦντες

ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θῦ ἐστιν:-

κυ ιβ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰν εἰς Ἱεριχὼ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται· καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰυ υἱὲ Δαδ ἐλέησόν με· καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαδ ἐλέησόν με· σταθεὶς δὲ ὁ Ἰς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· κε ἵνα ἀναβλέψω· καὶ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θῷ:-

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκπορευομένου τοῦ Ἰυ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν

προσαιτῶν· καὶ ἀκού
σας ὅτι ἰς ὁ ναζωραῖ
ός ἐστιν ἤρξατο κρά
ζειν καὶ λέγειν· υἱὲ
δᾶδ ἰῦ ἐλέησόν με· καὶ
ἐπετίμων αὐτῷ πολ
λοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ
δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔ
κραζεν· υἱὲ δᾶδ ἐλέ
ησόν με· καὶ στὰς ὁ ἰς
εἶπεν φωνηθῆναι
αὐτόν· καὶ φωνοῦσι
τὸν τυφλὸν λέγοντες
αὐτῷ· θάρσει ἔγει
ραι φωνεῖ σε· ὁ δὲ
ἀποβαλὼν τὸ ἱμά
τιον αὐτοῦ ἀναστὰς
ἦλθε πρὸς τὸν ἰν· καὶ
ἀποκριθεὶς λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰς· τί θέλεις
ποιήσω· ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ· ῥαββου
νί ἵνα ἀναβλέψω·
Καὶ ὁ ἰς ἔφη αὐτῷ· ὕ
παγε ἡ πίστις σου σέ

σωκέ σε· καὶ εὐθέως
ἀνέβλεψε· καὶ ἠκο
λούθει τῷ ἰῦ ἐν τῇ ὁδῷ·

ἐκ τοῦ κα΄ μάρκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλ
θεν ὁ ἰς εἰς ἱερο
σόλυμα· καὶ εἰς τὸ
ἱερόν· καὶ περιβλεψά
μενος πάντας ὀψί
ας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας·
ἐξῆλθεν εἰς βηθανί
αν μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελ
θόντων αὐτῶν ἀ
πὸ βηθανίας ἐπεί
νασε· καὶ ἰδὼν συ
κῆν ἀπὸ μακρόθεν
ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν
εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐ
τῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐ
τὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ
μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν
καιρὸς σύκων· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ

ἐκ σοῦ μηδεὶς
καρπὸν φάγῃ· καὶ ἤκου
ον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἔρχονται πάλιν
εἰς ἱεροσόλυμα·
καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰς εἰς τὸ
ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλ
λειν τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πω
λούντων τὰς περι
στερὰς κατέστρεψε·
καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα
τὶς διενέγκῃ σκεῦος
διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐ
δίδασκεν λέγων αὐ
τοῖς· γέγραπται ὅτι
ὁ οἶκός μου οἶκος προ
σευχῆς κληθήσεται·
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν·
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποι
ήσατε σπήλαιον
λῃστῶν· καὶ ἤκουσαν
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρ
χιερεῖς· καὶ ἐζήτουν
πῶς αὐτὸν ἀπολέ
σωσιν· ἐφοβοῦντο
γὰρ αὐτὸν· ὅτι πᾶς
ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο
ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς
πόλεως· καὶ παρα
πορευόμενοι πρωΐ
εἶδον τὴν συκῆν ἐξη
ραμμένην ἐκ ῥιζῶν·
καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ
πέτρος λέγει αὐτῷ·
ῥαββὶ ἴδε ἡ συκῆ ἣν
κατηράσω ἐξήρανται·
καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς λέγει αὐτοῖς· ἔ
χετε πίστιν θῦ· ἀ
μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν
ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
ὄρει τούτῳ· ἄρθητι

καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσει ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

ἐκ (τοῦ) κατὰ Μάρκου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσει ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

ἐκ (τοῦ) κατὰ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ

ἐξουσίαν ταῦτα ποιεῖ
ς· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς· τὸ βάπτισμα ἰω
άννου ἐξ οὐ(ρα)νοῦ ἦν ἢ
ἐξ ἀν(θρώπ)ων· ἀποκρίθη
τέ μοι· καὶ ἐλογίζον
το πρὸς ἑαυτοὺς λέ
γοντες· ἐὰν εἴπω
μεν ἐξ οὐ(ρα)νοῦ ἐρεῖ διά
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσα
τε αὐτῷ· ἀλλ' ἐὰν εἴ
πωμεν ἐξ ἀν(θρώπ)ων· ἐ
φοβοῦντο τὸν λαόν·
ἅπαντες γὰρ εἶ
χον τὸν ἰωάννην
ὅτι προφήτης ἦν·
καὶ ἀποκριθέν
τες λέγουσι τῷ ἰ(ησο)ῦ·
οὐκ οἴδαμεν· καὶ ὁ
ἰ(ησοῦ)ς ἀποκριθεὶς λέ
γει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

εἰς κα' μάρκ(ου)·

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρα
βολὴν ταύτην· ἀμπε
λῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρω
πος· καὶ περιέθη
κεν φραγμὸν· καὶ ὤρυ
ξεν ὑπολήνιον· καὶ
ᾠκοδόμησε πύργον·
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ ἀπεδή
μησε· καὶ ἀπέστει
λε πρὸς τοὺς γεωρ
γοὺς τῷ καιρῷ δοῦ
λον ἵνα παρὰ τῶν
γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ
τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος· καὶ λα
βόντες αὐτὸν ἔδει
ραν καὶ ἀπέστειλαν
κενόν· καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς αὐ
τοὺς ἄλλον δοῦλον·
κἀκεῖνον λιθοβολήσαν
τες ἐκεφαλαίωσαν·
καὶ ἀπέστειλαν ἠτι
μωμένον· καὶ πά
λιν ἄλλον ἀπέ
στειλαν κἀκεῖνον ἀπ

πὰς κτείνας· καὶ πολ-
λοὺς ἄλλους· οὓς μὲν
δέροντες· οὓς δὲ ἀπο-
κτένοντες. ἔτι οὖν
ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπη-
τὸν αὐτοῦ· ἀπέστει-
λε καὶ αὐτὸν ἔ-
σχατον πρὸς αὐτοὺς
λέγων ὅτι ἐντραπή-
σονται τὸν υἱόν
μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ
γεωργοὶ θεασάμενοι
αὐτὸν ἐρχόμενον
πρὸς αὐτοὺς εἶ-
πον ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐ-
τόν· καὶ ἡμῶν ἔσται
ἡ κληρονομία. καὶ
λαβόντες ἀπέκτει-
ναν αὐτόν· καὶ ἐξέβ-
αλον αὐτὸν ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος. τί
οὖν ποιήσει ὁ κς τοῦ
ἀμπελῶνος; ἐλεύ-

σεται καὶ ἀπολέ-
σει τοὺς γεωργοὺς
τούτους. καὶ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα ἄλ-
λοις. οὐδὲ τὴν γραφὴν
ταύτην ἀνέγνωτε·
λίθον ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδομοῦντες·
οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας.
παρὰ κυ ἐγένετο αὕ-
τη· καὶ ἔστι θαυμα-
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν. καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ
ἐφοβήθησαν τὸν ὄ-
χλον. ἔγνωσαν γὰρ
ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν εἶπε.
ἀφέντες αὐτὸν
ἀπῆλθον. τέ(λος)
εἰς κα' λογ.
Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἐὰν
δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ

ὁ ἀδελφός σου ἐπιτί-
μησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν
μετανοήσῃ ἄφες αὐ-
τῷ· καὶ ἐὰν ἑπτά-
κις τῆς ἡμέρας ἁ-
μαρτήσῃ εἰς σὲ καὶ ἑ-
πτάκις τῆς ἡμέρας
ἐπιστρέψῃ λέγων με-
τανοῶ ἀφήσεις αὐτῷ·
Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι
τῷ κ(υρί)ῳ πρόσθες ἡμῖν
πίστιν· εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς·
εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκ-
κον σινάπεως ἐλέ-
γετε ἂν τῇ συκαμί-
νῳ ταύτῃ ἐκριζώθη-
τι καὶ φυτεύθητι ἐν
τῇ θαλάσσῃ καὶ ὑ-
πήκουσεν ἂν ὑμῖν·
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον
ἔχων ἀροτριῶντα
ἢ ποιμαίνοντα ὃς
εἰσελθόντι ἐκ τοῦ
ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ· εὐθέως πα-
ρελθὼν ἀνάπεσε·

ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑ-
τοίμασον τί δειπνή-
σω· καὶ περιζωσά-
μενος διακόνει μοι ἕ-
ως φάγω καὶ πίω·
καὶ μετὰ ταῦτα φάγε-
σαι καὶ πίεσαι σύ· μὴ
χάριν ἔχει τῷ δού-
λῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποί-
ησε τὰ διαταχθέν-
τα; οὐ δοκῶ· οὕτως
καὶ ὑμεῖς ὅταν ποι-
ήσητε πάντα
τὰ διαταχθέν-
τα ὑμῖν λέγετε·
ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐ-
σμεν· ὅτι ὃ ὠφεί-
λομεν ποιῆσαι πε-
ποιήκαμεν· κυ(ριακῇ) ιε΄

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δι-
ήρχετο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς διὰ Ἰερι-
χῶ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό-
ματι καλούμενος
Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς

ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ
οὗτος ἦν πλούσιος·
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν
ἰν̄ τίς ἐστιν· καὶ οὐκ ἠ-
δύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου·
ὅτι τῇ ἡλικείᾳ μι-
κρὸς ἦν· καὶ προσδρα-
μὼν ἔμπροσθεν ἀνέ-
βη ἐπὶ συκομο-
ραίαν ἵνα ἴδῃ αὐ-
τόν· ὅτι ἐκείνοις ἤ-
μελλε διέρχεσθαι· καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τό-
πον· ἀναβλέψας
ὁ ἰς̄ εἶδεν αὐτὸν καὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν· ζακ-
χαῖε· σπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον
γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου
δεῖ με μεῖναι· καὶ
ὑπεδέξατο αὐτὸν
χαίρων· καὶ ἰδόν-
τες πάντες διεγόγ-
γυζον λέγοντες ὅ-
τι παρὰ ἁμαρτω-

λῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε
καταλῦσαι· σταθεὶς
δὲ ζακχαῖος εἶπε
πρὸς τὸν κν̄· ἰδοὺ τὰ
ἡμίσει τῶν ὑπαρ-
χόντων μου κε̄ δίδω-
μι τοῖς πτωχοῖς· καὶ
εἴ τινός τι ἐσυκοφάν-
τησα· ἀποδίδωμι
τὸ τετραπλοῦν· εἶπε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰς̄·
ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ
οἴκῳ τούτῳ ἐγένε-
το· καθότι καὶ αὐ-
τὸς υἱὸς ἀβραάμ
ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῡ ζητῆσαι
καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός:–

ἐκ κα μάρκ(ον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀ-
ποστέλλουσιν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς πρὸς τὸν ἰν̄ τινὰς
τῶν φαρισαίων καὶ
τῶν ἡρωδιανῶν ἵνα

αὐτὸν ἀγρεύσωσι λό-
γῳ· οἱ δὲ ἐλθόντες
λέγουσιν αὐτῷ· διδά-
σκαλε· οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ
μέλει σοι περὶ οὐδε-
νός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων·
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδά-
σκεις· εἰπὲ οὖν ἡμῖν·
ἔξεστι δοῦναι κῆν-
σον καίσαρι ἢ οὔ; δῶ-
μεν ἢ μὴ δῶμεν;
ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν
ὑπόκρισιν εἶπεν
αὐτοῖς· τί με πειρά-
ζετε; φέρετέ μοι δη-
νάριον ἵνα ἴδω· οἱ
δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰ-
κὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι-
γραφή; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
καίσαρος· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰς̄ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ἀπόδοτε τὰ τοῦ
καίσαρος καίσαρι καὶ
τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ·
ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ·

Εἰς κα΄ μάρκ(ου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρ-
χονται σαδδουκαῖοι
πρὸς τὸν ἰν̄ οἵτι-
νες λέγουσιν ἀνά-
στασιν μὴ εἶναι· καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸν
λέγοντες· διδάσκα-
λε· μωσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
καὶ καταλίπῃ
γυναῖκα καὶ τέ-
κνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λά-
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀ-
δελφοὶ ἦσαν· καὶ
ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα

μα· καὶ ὁ β´ καὶ ἀποθνή
σκων οὐκ ἀφῆκε σπέρ
μα· καὶ ὁ τρίτος ὡσ
αύτως· καὶ ἔλαβον
αὐτὴν οἱ ἑπτὰ καὶ
οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα·
ἔσχατον πάντων ἀπ
έθανε καὶ ἡ γυνή·
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει
ὅταν ἀναστῶσι,
τίνος αὐτῶν ἔσται
γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ
ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα·
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο
πλανᾶσθε μὴ εἰ
δότες τὰς γραφὰς
μηδὲ τὴν δύναμιν
τοῦ θῦ; ὅταν γὰρ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῶσιν
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
γαμίζονται· ἀλλ' εἰ
σὶν ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς
οὐνοῖς· περὶ δὲ τῶν
νεκρῶν ὅτι ἐγείρον
ται, οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ μωϋσέ
ως· ἐπὶ τοῦ βάτου
ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θς
λέγων· ἐγὼ ὁ θς ἀβρα
ὰμ καὶ ὁ θς ἰσαὰκ
καὶ ὁ θς ἰακώβ· οὐ
κ ἔστιν ὁ θς θς νεκρῶν
ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς
οὖν πολὺ πλανᾶσθε·

ἐκ τοῦ κα μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
προσελθὼν εἷς τῶν
γραμματέων τῷ ἰυ
ἀκούσας αὐτῶν συζη
τούντων τῶν σαδ
δουκαίων μετ' αὐτοῦ,
ἰδὼν ὅτι καλῶς αὐ
τοῖς ἀπεκρίθη ἐπη
ρώτησεν αὐτόν·
ποία ἐστὶν πρώτη ἐν
τολή; ὁ δὲ ἰς ἀπεκρί
θη αὐτῷ ὅτι πρώτη
πάντων τῶν ἐντο
λῶν· ἄκουε ἰηλ

κς ὁ θς ἡμῶν κς εἷς ἐστιν +
καὶ ἀγαπήσεις κν τὸν
θν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ
δίας σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς διανοίας
σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου· αὕτη πρώ
τη ἐντολή· καὶ δευ
τέρα ὁμοία αὐτῇ +
ἀγαπήσεις τὸν πλησί
ον σου ὡς σεαυτόν +
μείζων τούτων ἄλ
λη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν +
Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμ
ματεύς· καλῶς δι
δάσκαλε ἐπ' ἀληθεί
ας εἶπας ὅτι εἷς ἐ
στι καὶ οὐκ ἔστιν ἄλ
λος πλὴν αὐτοῦ· καὶ
τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν
ἐξ ὅλης τῆς καρδί
ας· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως· καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς ψυχῆς· καὶ ἐ

ξ ὅλης τῆς ἰσχύος· καὶ
τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλη
σίον ὡς ἑαυτὸν +
πλεῖόν ἐστι πάντων
τῶν ὁλοκαυτωμά
των καὶ θυσιῶν +
ὁ ις καὶ ὁ ις ἰδὼν ὅτι νουν
εχῶς ἀπεκρίθη·
εἶπεν αὐτῷ· οὐ μα
κρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βα
σιλείας τοῦ θυ·
οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλ
μα αὐτὸν ἐπερω
τῆσαι· καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ ις ἔλεγε διδά
σκων ἐν τῷ ἱερῷ +
πῶς λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς ὅτι ὁ χς
υἱός ἐστι δαδ· αὐτὸς
γὰρ ὁ δαδ εἶπεν ἐν
πνι ἁγίῳ· λέγει ὁ κς
τῷ κῳ μου· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν πο

δῶν σου· αὐτὸς οὖν δᾶδ λέγει αὐτὸν κν· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως:-

Ἐκ κα μάρκ.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν· καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρείας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλησίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα· καὶ καθίσας ὁ ις ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλακίου· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχή· ἔβαλε λεπτὰ δύο· ὅ ἐστι κοδράντης· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θυ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς:- τέλ.

Ἐκ κα μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκ

πορευομένου τοῦ ι͞υ
ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐ
τῷ εἷς τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ· διδάσκα
λε ἴδε ποταποὶ λί
θοι καὶ ποταπαὶ
οἰκοδομαί· καὶ ὁ ἰ͞ς
ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· βλέπεις ταύ
τας τὰς μεγάλας
οἰκοδομάς· οὐ μὴ ἀ
φεθῇ ὧδε λίθος ἐ
πὶ λίθῳ ὃς οὐ μὴ
καταλυθῇ· καὶ κα
θημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
κατέναντι τοῦ ἱ
εροῦ ἐπηρώτων αὐ
τὸν κατ' ἰδίαν πέ
τρος καὶ ἰάκωβος
καὶ ἰωάννης καὶ
ἀνδρέας· εἰπὲ ἡμῖν
πότε ταῦτα ἔσται·
καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦ

τα συντε
λεῖσθαι πάντα· ὁ δὲ ἰ͞ς ἀπο
κριθεὶς ἤρξατο λέ
γειν αὐτοῖς· βλέπε
τε μή τις ὑμᾶς πλα
νήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐ
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀ
νόματί μου λέγον
τες ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ
πολλοὺς πλανήσου
σιν· ὅταν δὲ ἀκού
σητε πολέμους καὶ
ἀκοὰς πολέμων
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω
τὸ τέλος· ἐγερθή
σεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος· καὶ βασιλεί
α ἐπὶ βασιλεί
αν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους· καὶ ἔ
σονται λιμοὶ καὶ
ταραχαί· ἀρχαὶ ὠδί
νων ταῦτα:

⁜ ις ἐκ κα λουκ.

Ειπεν ο κς την παρα-
βολην ταυτην· κρι-
της τις ην εν τινι
πολει τον θν
μη φοβουμενος και
ανον μη εντρεπο-
μενος. χηρα δε ην
εν τη πολει εκεινη
και ηρχετο προς αυ-
τον λεγουσα· εκδι-
κησον με απο του
αντιδικου μου. και ου-
κ ηθελησεν επι χρο-
νον. μετα δε ταυτα
ειπεν εν εαυτω· ει
και τον θν ου φοβου-
μαι και ανον ουκ εν-
τρεπομαι· δια γε το
παρεχειν μοι κο-
πον την χηραν
ταυτην εκδικησω
αυτην· ινα μη εις
τελος ερχομενη υ-
πωπιαζη με. ειπε δε
ο κς· ακουσατε τι ο
κριτης της αδι-
κιας λεγει· ο δε θς
ου μη ποιηση την
εκδικησιν των εκ-
λεκτων αυτου των
βοωντων προς αυ-
τον ημερας και νυ-
κτος, και μακροθυ-
μων επ αυτοις· λε-
γω υμιν οτι ποιησει
την εκδικησιν αυ-
των εν ταχει:— κυ ιε

Εκ κα Λουκ κα

Ειπεν ο κς την παρα-
βολην ταυτην· ανοι
δυο ανεβησαν εις το
ιερον προσευξασθε·
ο εις φαρισαιος και
ο ετερος τελωνης.
ο φαρισαιος στα-
θεις προς εαυτον
ταυτα προσηυχετο·
ο θς ευχαριστω σοι ο-
τι ουκ ειμι ωσπερ
οι λοιποι των ανων.

ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί,
ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης·
νηστεύω δὶς τοῦ σαββά-
του· ἀποδεκατῶ πάν-
τα ὅσα κτῶμαι· καὶ ὁ
τελώνης μακρόθεν
ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐ-
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι·
ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆ-
θος αὐτοῦ λέγων· ὁ
θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ
ἁμαρτωλῷ· λέγω ὑ-
μῖν, κατέβη οὗτος
δεδικαιωμένος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν τα-
πεινωθήσεται· καὶ
ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται.

ἐκ κατὰ μάρκ(ον).

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· βλέπετε
ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσι γὰρ ὑ-
μᾶς εἰς συνέδρια· καὶ
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐ-
τῶν δαρήσεσθε· καὶ ἐ-
πὶ ἡγεμόνων καὶ βασι-
λέων σταθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς· ὅταν
δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς πα-
ραδιδόντες, μὴ προμε-
ριμνᾶτε τί λαλήση-
τε· μηδὲ μελετᾶ-
τε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥ-
ρᾳ, λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑ-
μεῖς ἐστε οἱ λαλοῦν-
τες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· παραδώσει δὲ
ἀδελφὸς ἀδελφὸν
εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ἐπανα-
στήσονται τέκνα
ἐπὶ γονεῖς καὶ θανα-
τώσουσιν αὐτούς· καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι

ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπο-
μείνας εἰς τέλος οὗ-
τος σωθήσεται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ὅταν εἴ-
δητε τὸ βδέλυγμα
τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥη-
θὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου ἑστὼς ὅπου
οὐ δεῖ· ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω· τότε οἱ ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτω-
σαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ
ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ
καταβάτω εἰς τὴν
οἰκίαν μηδὲ εἰσελ-
θέτω ἆραί τι ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ
εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ ἐ-
πιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω
ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐ-
τοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις·
προσεύχεσθε δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ
ὑμῶν χειμῶνος· ἔσον-
ται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐ-
κεῖναι θλῖψις· οἵα
οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρ-
χῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν
ὁ Θ(εὸ)ς ἕως τοῦ νῦν·
καὶ οὐ μὴ γένηται· καὶ εἰ
μὴ Κ(ύριο)ς ἐκολόβωσε τὰς
ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώ-
θη πᾶσα σάρξ· ἀλ-
λὰ διὰ τοὺς ἐκλεκ-
τοὺς οὓς ἐξελέξατο
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέ-
ρας· καὶ τότε ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε
ὁ Χ(ριστό)ς· ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πι-
στεύσητε· ἐγερθήσον-
ται γὰρ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται
καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ

παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀ-
ποπλανᾶν, εἰ δυνατὸν,
καὶ τοὺς ἐκλεκ-
τούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε·
ἰδοὺ προείρηκα
ὑμῖν. ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον.
Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις μετὰ
τὴν θλῖψιν ἐκεί-
νην, ὁ ἥλιος σκοτισθή-
σεται, καὶ ἡ σελήνη
οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐ-
τῆς, καὶ οἱ ἀστέρες
ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πίπτοντες, καὶ αἱ δυ-
νάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς σαλευθήσον-
ται. καὶ τότε ὄψον-
ται τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου ἐρχόμενον ἐν νε-
φέλαις μετὰ δυνά-
μεως πολλῆς καὶ
δόξης. καὶ τότε ἀπο-
στελεῖ τοὺς ἀγγέλους

αὐτοῦ καὶ ἐπισυνά-
ξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσά-
ρων ἀνέμων, ἀπ' ἄ-
κρου τῆς γῆς ἕως ἄ-
κρου τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ
τῆς συκῆς μάθετε
τὴν παραβολήν. ὅ-
ταν αὐτῆς ὁ κλάδος
ἤδη γένηται ἁπαλὸς
καὶ ἐκφύει τὰ φύλλα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς
τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως
καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδη-
τε ταῦτα γινόμενα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕ-
τη μέχρις οὗ πάντα ταῦ-
τα γένηται. ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύ-
σονται. οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ παρελεύ-
σονται.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύσον-
ται, οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθωσιν.
περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐ-
κείνης καὶ τῆς ὥρας οὐ-
δεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγ-
γελοι τῶν οὐρανῶν, οὐ-
δὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
βλέπετε, ἀγρυπνεῖ-
τε καὶ προσεύχεσθε·
οὐκ οἴδατε γὰρ πό-
τε ὁ καιρός ἐστιν. ὡς
ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀ-
φεὶς τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ καὶ δοὺς τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ τὴν ἐξου-
σίαν, καὶ ἑκάστῳ τὸ
ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ
θυρωρῷ ἐνετείλατο
ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖ-
τε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ κύριος τῆς
οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ
ἢ μεσονυκτίου ἢ ἀ-
λεκτοροφωνίας ἢ
πρωΐ· μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας. ἃ
δὲ λέγω ὑμῖν πᾶσιν
λέγω, γρηγορεῖτε.
Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ
τὰ ἄζυμα μετὰ δύ-
ο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς πῶς
αὐτὸν ἐν δόλῳ κρα-
τήσαντες ἀποκτεί-
νωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε
θόρυβος γένηται τοῦ
λαοῦ. τῇ ϛ' τῆς ιζ' ἑβδ.

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὄν-
τος τοῦ Ἰησοῦ ἐν Βηθα-
νίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σί-
μωνος τοῦ λεπροῦ,
κατακειμένου αὐ-
τοῦ, ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα

ἀλάβαστρον μύρου
νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς· καὶ συν-
τρίψασα τὸ ἀλάβα-
στρον κατέχεεν αὐ-
τοῦ κατὰ τῆς κεφα-
λῆς. ἦσαν δέ τινες
ἀγανακτοῦντες πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες·
εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕ-
τη τοῦ μύρου γέγονεν·
ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
τὸ μύρον πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσί-
ων δηναρίων καὶ
δοθῆναι τοῖς πτω-
χοῖς· καὶ ἐνεβριμοῦν-
το αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πεν· ἄφετε αὐτήν·
τί αὐτῇ κόπους πα-
ρέχετε· καλὸν ἔργον
ἠργάσατο ἐν ἐμοί·
πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑ-
αυτῶν· καὶ ὅταν θέ-
λειτε δύνασθε αὐ-
τοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐ-
μὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· ὃ ἔσχεν αὕ-
τη ἐποίησε· προέ-
λαβε μυρίσαι τὸ σῶ-
μά μου εἰς τὸν ἐνταφι-
ασμόν. ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο εἰς ὅλον τὸν
κόσμον· καὶ ὃ ἐποί-
ησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημό-
συνον αὐτῆς:- τέλος ιζ
Εἰς κ(αὶ) Λουκᾶ.
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· προσέ-
χετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θε-
λόντων περιπατεῖν
ἐν στολαῖς καὶ φιλού-
των ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρω-
τοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ πρω-

πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεί
πνοις· οἱ κατεσθί
οντες τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν καὶ προφά
σει μακρὰ προσεύχον
ται· οὗτοι λήψονται
περισσότερον κρίμα. +
Ἀναβλέψας δὲ ὁ ις εἶδε
τοὺς βάλλοντας τὰ
δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον πλου
σίους· εἶδε δὲ καί τινα
χήραν πενιχρὰν βά
λουσαν ἐκεῖ δύο λε
πτὰ καὶ εἶπεν· ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χή
ρα ἡ πτωχὴ αὕτη
πλεῖον πάντων ἔ
βαλεν· ἅπαντες
γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ πε
ρισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶ
ρα τοῦ θυ· αὕτη δὲ
ἐκ τοῦ ὑστερήματος
αὐτῆς ἅπαντα

τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔ
βαλεν· ταῦτα λέ
γων ἐφώνει· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν ἀκου
έτω: - ζη ὄπισθε εἰς ματ
κυ ιζ. καὶ εἰ προεγράφη.
(α) κυ ιε τ ἀποκρέας. ζη
τη λ τ θ εα τοῦ ζ.
κυ ιε τ ἀποκρέας.
ἐκ κα λουκ.
Εἶπεν ὁ κς τὴν πα
ραβολὴν ταύτην +
Ἄνος τις εἶχε δύο
υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώ
τερος αὐτῶν τῷ
πρί· πὲρ δός μοι τὸ
ἐπιβάλλον μέρος
τῆς οὐσίας· καὶ διεῖ
λεν αὐτοῖς τὸν βί
ον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς
ἡμέρας συναγαγὼν
ἅπαντα ὁ νεώτε
ρος υἱὸς ἀπεδήμη
σεν εἰς χώραν μα
κράν· καὶ ἐκεῖ διε

σκόρπισε τὴν οὐσίαν
αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως·
δαπανήσαντος δὲ αὐ
τοῦ πάντα· ἐγένετο
λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ
τὴν χώραν ἐκείνην·
καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑ
στερεῖσθαι· καὶ πο
ρευθεὶς ἐκολλήθη
ἑνὶ τῶν πολιτῶν
τῆς χώρας ἐκείνης·
καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν
εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐ
τοῦ βόσκειν χοίρους·
καὶ ἐπεθύμει γε
μίσαι τὴν κοιλίαν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κε
ρατίων ὧν ἤσθιον
οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς
ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑ
αυτὸν δὲ ἐλθὼν
εἶπε· πόσοι μίσθι
οι τοῦ πατρός μου περι
σσεύουσιν ἄρτων
ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλ

λυμαι· ἀναστὰς πο
ρεύσομαι πρὸς
τὸν πατέρα μου· καὶ ἐ
ρῶ αὐτῷ· πάτερ ἥμαρ
τον εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ ἐνώπιόν σου·
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς ἕνα
τῶν μισθίων σου·
καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἔ
τι δὲ αὐτοῦ μακ
ρὰν ἀπέχοντος αὐ
τοῦ τῆς οἰκίας· εἶ
δεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐ
τοῦ καὶ ἐσπλαγχνί
σθη· καὶ δραμὼν ἐ
πέπεσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ·
καὶ κατεφίλησεν αὐ
τόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ
υἱός· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐ
νώπιόν σου· καὶ οὐ

κ(αὶ) οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆ
ναι υἱός σου· εἶπε δὲ
ὁ π(ατ)ὴρ πρὸς τοὺς δού
λους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν
πρώτην καὶ ἐνδύ
σατε αὐτόν· καὶ
δότε δακτύλιον
εἰς τὴν χεῖρα αὐ
τοῦ· καὶ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας·
καὶ ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευ
τὸν θύσατε καὶ φα
γόντες εὐφρανθῶ
μεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός
μου νεκρὸς ἦν καὶ
ἀνέζησε· καὶ ἀπο
λωλὼς ἦν καὶ εὑρέ
θη· καὶ ἤρξαντο
εὐφραίνεσθαι· ἦν
δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύ
τερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγι
σε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε

συμφωνίας καὶ χο
ρῶν· καὶ προσκα
λεσάμενος ἕνα τῶν
παίδων ἐπυνθάνε
το τί εἴη ταῦτα·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅ
τι ὁ ἀδελφός σου ἥ
κει· καὶ ἔθυσεν
ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν ὅτι
ὑγιαίνοντα αὐτὸν
ἀπέλαβεν· ὠργίσθη
δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν
εἰσελθεῖν· ὁ οὖν π(ατ)ὴρ
αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει
αὐτόν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπε τῷ πα
τρὶ αὐτοῦ· ἰδοὺ τοσαῦ
τα ἔτη δουλεύω σοι·
καὶ οὐδέποτε ἐν
τολήν σου παρῆλ
θον· καὶ ἐμοὶ οὐδέ
ποτε ἔδωκας ἔρι
φον ἵνα μετὰ τῶν
φίλων μου εὐφρανθῶ·

ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη·:· τῇ β΄ τῆς ἀποκρ.

ζήτει τῇ κυριακῇ τῶν Βαΐων τοῦ ὄρθρου·:· τῇ γ΄ τῆς ἀποκρ.

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ

ὅτι τὸ κατάλυμά μου
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω +
καὶ αὐτὸς ὑμᾶς δείξει
ἀνώγεον μέγα ἐστρωμέ-
νον ἕτοιμον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε ἡμῖν +
Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον
εἰς τὴν πόλιν + καὶ εὗ-
ρον καθὼς εἶπεν αὐ-
τοῖς καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα + καὶ ὀψίας
γενομένης ἔρχεται
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ ἀνακειμένων
αὐτῶν καὶ ἐσθιόν-
των· ὁ ἰς εἶπεν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐ-
ξ ὑμῶν παραδώσει
με· ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ +
οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖ-
σθαι καὶ λέγειν αὐτῷ
εἷς καθεῖς μήτι ἐ-
γώ εἰμι· καὶ ἄλλος

μήτι ἐγώ + ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς +
εἷς ἐκ τῶν δώδεκα +
ὁ ἐμβαπτόμενος με-
τ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλί-
ῳ· ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνου ὑπάγει· καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐ-
αὶ δὲ τῷ ἀνῳ ἐκείνῳ
δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
παραδίδοται· καλὸν
ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐ-
γεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐ-
κεῖνος + καὶ ἐσθιόν-
των αὐτῶν· λαβὼν
ὁ ἰς ἄρτον εὐλο-
γήσας ἔκλασε καὶ ἔ-
δωκεν αὐτοῖς καὶ εἶ-
πε λάβετε φάγετε
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου +
Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον
εὐχαριστήσας ἔδω-
κεν αὐτοῖς + καὶ ἔπι-
ον ἐξ αὐτοῦ πάντες
καὶ εἶπεν αὐτοῖς + τοῦ-

τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς διαθήκης
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυ-
νόμενον. ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι
οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ
γεννήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης ὅταν
αὐτὸ πίνω καινὸν
ἐν τῇ βασιλεία
τοῦ θεοῦ. καὶ ὑμνήσαν-
τες ἐξῆλθον εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς ὅτι
πάντες σκανδαλι-
σθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ·
ὅτι γέγραπται πα-
τάξω τὸν ποιμένα
καὶ διασκορπισθή-
σονται τὰ πρόβατα·
ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆ-
ναί με προάξω ὑμᾶς
εἰς τὴν γαλιλαίαν. ὁ δὲ

πέτρος ἔφη αὐτῷ·
εἰ καὶ πάντες σκανδαλι-
σθήσονται ἀλλ' οὐκ
ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω σοι·
ὅτι σήμερον ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ
δὶς ἀλέκτορα φωνῆ-
σαι· τρίς με ἀπαρνή-
σει· ὁ δὲ ἐκπερισ-
σῶς ἔλεγε· μᾶλλον
ἐάν με δέῃ συναπο-
θανεῖν σοι· οὐ μή σε
ἀπαρνήσομαι· ὡσαύ-
τως δὲ καὶ πάντες
ἔλεγον. καὶ ἔρ-
χονται εἰς χωρίον οὗ τὸ
ὄνομα γεθσημανῆ·
λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· καθίσατε
ὧδε ἕως προσεύξω-
μαι. καὶ παραλαμ-
βάνει τὸν πέτρον
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάν-
νην κατ' ἑαυτοῦ· καὶ

ἤρξατο ἐκθαμβεῖ
σθαι καὶ ἀδημονεῖν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· πε
ρίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου ἕως θανάτου·
μείνατε ὧδε καὶ
γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ·
Καὶ προσελθὼν μικρὸν
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω
πον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
προσηύχετο ἵνα εἰ
δυνατόν ἐστι παρέλ
θῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·
καὶ ἔλεγεν· αββα
ὁ πατήρ, πάντα δυνα
τά σοι· παρένεγκε τὸ
ποτήριον τοῦτο ἀπ'
ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ
θέλω ἀλλὰ τί σύ· καὶ
ἔρχεται καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδον
τας· καὶ λέγει τῷ
πέτρῳ· σίμων κα
θεύδεις· οὐκ ἴσχυσας
μίαν ὥραν γρη

γορῆσαι μετ' ἐμοῦ· γρη
γορεῖτε καὶ προσεύχε
σθε ἵνα μὴ εἰσέλ
θητε εἰς πειρασμόν·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ
μον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε
νής· καὶ πάλιν ἀ
πελθὼν προσηύξα
το τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών· καὶ ὑποστρέ
ψας εὗρεν αὐτοὺς πά
λιν καθεύδοντας·
ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλ
μοὶ αὐτῶν βεβαρη
μένοι· καὶ οὐκ ᾔδει
σαν τί αὐτῷ ἀποκρι
θῶσιν· καὶ ἔρχε
ται τὸ τρίτον καὶ
λέγει αὐτοῖς· καθεύ
δετε τὸ λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε·
ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα·
ἰδοὺ παραδίδοται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς
χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν·

χεῖρας ἁμαρτωλῶν. ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν. εἰς κζ΄ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· λαλοῦντος τοῦ Ἰ(ησο)ῦ πρὸς τοὺς μαθητάς, παραγίνεται Ἰούδας Ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώδεκα· καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων· ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν αὐτοῖς σύσσημον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς· καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει· χαῖρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ᾽ ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἤμην ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον· καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα

ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦ
σιν αὐτὸν οἱ νεανί
σκοι· ὁ δὲ καταλειπὼν
τὴν σινδόνα γυμνὸς
ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν +
Καὶ ἀπήγαγον τὸν ἰν
πρὸς τὸν ἀρχιερέα·
καὶ συνέρχονται αὐ
τῷ πάντες οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι καὶ οἱ γραμμα
τεῖς· καὶ ὁ πέτρος ἀ
πὸ μακρόθεν ἠκο
λούθησεν αὐτῷ ἕως
ἔσω εἰς τὴν αὐ
λὴν τοῦ ἀρχιερέως +
καὶ ἦν συγκαθήμε
νος μετὰ τῶν ὑπη
ρετῶν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ ὅλον τὸ συνέδρι
ον ἐζήτουν κατὰ
τοῦ ἰυ μαρτυρίαν ὥστε
θανατῶσαι αὐ
τόν· καὶ οὐχ εὕρισκον·
πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρ
τύρουν κατ' αὐτοῦ·
καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρί
αι οὐκ ἦσαν· καί τι
νες ἀναστάντες ἐ
ψευδομαρτύρουν κα
τ' αὐτοῦ λέγοντες +
ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτοῦ λέγοντος ὅτι
ἐγὼ καταλύσω τὸν
ναὸν τοῦτον τὸν χει
ροποίητον· καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν ἄλλον
ἀχειροποίητον οἰκο
δομήσω· καὶ οὐδὲ οὕ
τως ἴση ἦν ἡ μαρτυ
ρία αὐτῶν· καὶ ἀνα
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς τὸ μέσον ἐπηρώ
τα τὸν ἰν λέγων· οὐ
κ ἀποκρίνῃ οὐδέν·
τί οὗτοί σου καταμαρ
τυροῦσιν· ὁ δὲ ἐσιώ
πα· καὶ οὐδὲν ἀπε
κρίνατο· πάλιν ὁ
ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα

[illegible]τὸν καὶ λέγει αὐτῷ +
σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ
[illegible] εἶπεν +
[illegible] ὄψεσθαι
τὸν υἱὸν [illegible] ἀν(θρώπ)ου
ἐκ δεξι[illegible]ήμε-
νον τῆς [illegible]μεως
καὶ [illegible]
τῶν [illegible] τοῦ
[illegible] ἀρχιερεὺς
[illegible] χιτῶ-
[illegible]των +
[illegible] ἔχομεν
[illegible] ἠκούσατε
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible] φαί-
[illegible]
τας κα[illegible]ριναν
αὐτὸν [illegible] χο-
θανάτου· καὶ ἤρξαν-
το τινὲς ἐμπτύειν
αὐτῷ· καὶ [illegible]ρικα-
λύπτειν [illegible] πρόσω-
πον αὐτοῦ [illegible]
[illegible]

καὶ λέγειν αὐτῷ +
προφήτευσον ἡμῖν
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε·
καὶ οἱ ὑπηρέται
ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον· καὶ ὄν-
τος τοῦ πέτρου κά-
τω ἐν τῇ αὐλῇ· ἔρ-
χεται μία τῶν παι-
δισκῶν τοῦ ἀρχιε-
ρέως· καὶ ἰδοῦσα
τὸν πέτρον θερ-
μαινόμενον ἐμβλέ-
ψασα αὐτῷ λέγει·
καὶ σὺ μετὰ τοῦ να-
ζωραίου ἦσθα· ὁ δὲ
ἠρνήσατο λέγων +
οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπί-
σταμαι τί σὺ λέγεις +
καὶ [illegible]
[illegible] τὸν
καὶ [illegible] φώ-
νησε καὶ [illegible]
σκη [illegible] τὸν
[illegible]

τῇ ε' [illegible] ἀποκρ[illegible]

λέγειν τοῖς [illegible] ὅτι
[illegible] λιν ἠρνήσατο·
καὶ μετὰ μικρὸν πά-
λιν οἱ παρεστῶτες
ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ἀλη-
θῶς ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖ-
ος εἶ καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει. ὁ δὲ ἤρξα-
το ἀναθεματίζειν
καὶ ὀμνύειν ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον [illegible] ἐκ δευ-
[illegible] αι
λέκτωρ ἐφώνησε·
καὶ ἀνεμνήσθη ὁ
Πέτρος τὸ ῥῆμα
ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς̅
ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι δὶς τρίς
ἀπαρνήσῃ με τρίς·
καὶ [illegible]
εὐ [illegible]
ἐ [illegible]
[illegible]

λιον ποιήσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων,
καὶ ὅλον τὸ συνέδρι-
ον· [illegible] τὸν
Ἰν̅ [illegible] καὶ
[illegible] τῷ
[illegible]·

Ἐκ τ[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον [illegible]
σαν οἱ ἀρχιερεῖς [illegible]
τ[illegible]
ρων καὶ [illegible]
τῶν [illegible]
συν[illegible]
τοῦ [illegible] σαν τὸν
Ἰν̅ [illegible] καν
καὶ παρ[illegible] καὶ
τῷ [illegible] καὶ ἐ-
πηρώτησεν αὐτὸν
ὁ Πιλᾶτος· σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαί-
[illegible]

ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· σὺ λέγεις +
καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ
οἱ ἀρχιερεῖς πολλά·
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο. ὁ δὲ πιλᾶτος ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν λέγων +
οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν +
ἴδε πόσα σου καταμαρ-
τυροῦσιν. ὁ δὲ ἰς οὐκέ-
τι οὐδὲν ἀπεκρίθη.
ὥστε θαυμάζειν
τὸν πιλᾶτον + κατὰ
δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον
ὃν παρῃτοῦντο + ἦν
δὲ ὁ λεγόμενος βαραβ-
βᾶς μετὰ τῶν συστα-
σιαστῶν δεδεμένος +
οἵτινες ἐν τῇ στάσει
φόνον πεποιήκεισαν.
καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος
ἤρξαντο αἰτεῖσθαι
καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐ-
τοῖς. ὁ δὲ πιλᾶτος
ἀπεκρίθη αὐτοῖς +

λέγων + θέλετε ἀπο-
λύσω ὑμῖν τὸν
βασιλέα τῶν ἰου-
δαίων. ἐγίνωσκε γὰρ
ὅτι διὰ φθόνον πα-
ραδεδώκεισαν αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν
τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλ-
λον τὸν βαραββᾶν
ἀπολύσῃ αὐτοῖς +
ὁ δὲ πιλᾶτος ἀπο-
κριθεὶς πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν
θέλετε ποιήσω ὃν λέ-
γετε βασιλέα τῶν ἰουδαίων +
οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν
λέγοντες· σταύρωσον
αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος
ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ
ἐποίησεν κακόν; οἱ
δὲ περισσοτέρως
ἔκραξαν· σταύ-
ρωσον αὐτόν +
ὁ δὲ πιλᾶτος

τῇ παρ(ασκευῇ) β´ γ´ ἀπόκ(ειται) ε´.

βουλόμενος τῷ ὄχλῳ
τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι
ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαρ.
παρέδωκεν τὸν ἰν
φραγελλώσας ἵνα
σταυρωθῇ.

ἐκ κατὰ μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ
στρατιῶται παρα-
λαμβάνουσι τὸν ἰν ἐ-
ξάγουσιν αὐτὸν ἵνα
σταυρώσωσιν αὐτόν.
καὶ φέρουσιν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν γολγοθᾶν τόπον.
ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον κρανίου τό-
πος. ἦν δὲ ὥρα τρί-
τη. καὶ ἐσταύρω-
σαν αὐτόν. γενομέ-
νης δὲ ὥρας ἕκ-
της σκότος ἐγένετο
ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕ-
ως ὥρας ἐνάτης.
Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνά-
τῃ ἐβόησεν ὁ ἰς φω-
νῇ μεγάλῃ λέγων·
ἐλωῒ ἐλωῒ λιμὰ
σαβαχθανί· ὅ ἐστι με-
θερμηνευόμενον
ὁ θεός μου ὁ θεός μου εἰς
τί με ἐγκατέλιπες.
Καί τινες τῶν παρεστώ-
των ἀκούσαντες ἔ-
λεγον ἴδε ἠλίαν φω-
νεῖ. δραμὼν δὲ εἷς
καὶ γεμίσας σπόγ-
γον ὄξους περιθείς
τε καλάμῳ ἐπότι-
ζεν αὐτὸν λέγων·
ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρ-
χεται ἠλίας καθε-
λεῖν αὐτόν. ὁ δὲ ἰς
ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην
ἐξέπνευσεν. καὶ τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ να-
οῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀ-
πὸ ἄνωθεν ἕως κά-
τω. ἰδὼν δὲ ὁ κεν-
τυρίων ὁ παρεστηκὼς
ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ

ἀπὸ κε

ὅτι οὕτως κράξας
ἐξέπνευσεν εἶπεν· ἀλη-
θῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος
υἱὸς ἦν θ(εο)ῦ· ἦσαν δὲ καὶ
γυναῖκες ἀπὸ μα-
κρόθεν θεωροῦσαι·
ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μα-
γδαληνὴ καὶ μαρία
ἡ τοῦ ἰακώβου τοῦ μι-
κροῦ καὶ ἰωσῆ μήτηρ·
καὶ σαλώμη· αἳ καὶ
ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ
ἠκολούθουν αὐ-
τῷ· καὶ διηκόνουν
αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολ-
λαὶ αἱ συναναβᾶ-
σαι αὐτῷ εἰς ἱεροσό-
λυμα:–

ἐκ τ(οῦ) κ(ατὰ) λουκ(ᾶν).

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· βλέπετε
μὴ πλανηθῆ-
τε· πολλοὶ γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγον-
τες ὅτι ἐγώ εἰμι·
πολλοὺς πλανήσου-
σιν· μὴ οὖν πλανη-
θῆτε ὀπίσω αὐτῶν·
ὅταν δὲ ἀκούσητε
πολέμους καὶ ἀκατα-
στασίας· μὴ πτοη-
θῆτε· δεῖ γὰρ
ταῦτα γενέσθαι
πρῶτον· ἀλλ᾽ οὐκ εὐ-
θέως τὸ τέλος· καὶ
ἔσται σημεῖα ἐν ἡλί-
ῳ καὶ σελήνῃ καὶ
ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης
θαλάσσης· ἀποψυ-
χόντων ἀνθρώπων· ἀ-
πὸ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν ἐπερχο-
μένων τῇ οἰκουμέ-
νῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται· καὶ τότε
ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον

ἐν νεφέλῃ μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δόξης
πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσιν. προ-
σέχετε δὲ ἑαυτοῖς
μήποτε βαρυνθῶ-
σιν ὑμῶν αἱ καρδί-
αι ἐν κρεπάλῃ καὶ
μέθῃ καὶ μερίμναις βιω-
τικαῖς καὶ ἐφνί-
διος ἐφ' ὑμᾶς ἐπι-
στῇ ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νη· ὡς παγὶς γὰρ ἐ-
πελεύσεται ἐπὶ πάν-
τας τοὺς καθημέ-
νους ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς. ἀγρυ-
πνεῖτε οὖν ἐν παν-
τὶ καιρῷ δεόμενοι
ἵνα καταξιωθῆτε
ἐκφυγεῖν ταῦτα
τὰ μέλλοντα γίνε-
σθαι· καὶ σταθῆναι
ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνου.

Ἐκ κα ματ

Εἶπεν ὁ κς· ὅταν ἔλ-
θῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ ἅ-
γιοι ἄγγελοι μετ' αὐ-
τοῦ· τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐ-
τοῦ· καὶ συναχθήσον-
ται ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς
ἀπ' ἀλλήλων· ὥσ-
περ ὁ ποιμὴν ἀφο-
ρίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν ἐρίφων·
καὶ στήσει τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· τὰ δὲ ἐρίφι-
α ἐξ εὐωνύμων. τό-
τε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐ-
τοῦ· δεῦτε οἱ εὐλο-

γημένοι τοῦ πρς μου
κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου· ἐ-
πείνασα γὰρ καὶ ἐδώ-
κατέ μοι φαγεῖν· ἐδί-
ψησα καὶ ἐποτίσα-
τέ με· ξένος ἤμην καὶ
συνηγάγετέ με· γυ-
μνὸς καὶ περιεβά-
λετέ με· ἠσθένησα
καὶ ἐπεσκέψασθέ
με· ἐν φυλακῇ ἤμην
καὶ ἤλθετε πρός με·
τότε ἀποκριθήσον-
ται αὐτῷ οἱ δίκαιοι
λέγοντες· κε πότε
σε εἴδομεν πεινῶν-
τα καὶ ἐθρέψαμεν·
ἢ διψῶντα καὶ ἐ-
ποτίσαμεν· πότε
δέ σε εἴδομεν ξένον
καὶ συνηγάγομεν· ἢ
γυμνὸν καὶ περιεβά-

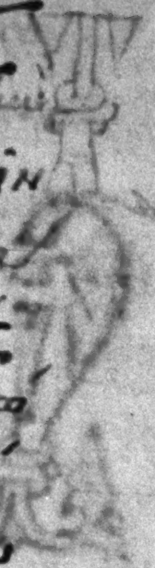

λομεν· πότε δέ σε
εἴδομεν ἀσθενῆ
ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλ-
θομεν πρός σε· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασι-
λεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν ἐφ'
ὅσον ἐποιήσατε ἑ-
νὶ τούτων τῶν ἀ-
δελφῶν μου τῶν ἐλα-
χίστων ἐμοὶ ἐποιήσα-
τε· τότε ἐρεῖ καὶ
τοῖς ἐξ εὐωνύμων·
πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ
κατηραμένοι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡ-
τοιμασμένον τῷ δι-
αβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέ-
λοις αὐτοῦ· ἐπείνα-
σα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκα-
τέ μοι φαγεῖν· ἐδί-
ψησα καὶ οὐκ ἐποτί-
σατέ με· ξένος εἴ-
μην καὶ οὐ συνηγάγε-
τέ με· γυμνὸς καὶ οὐ

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

περιεβάλετέ με· ἀσ-
θενὴς καὶ ἐν φυλα-
κῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψα-
σθέ με· τότε ἀποκρι-
θήσονται καὶ αὐτοὶ
λέγοντες· κύριε πότε
σε εἴδομεν πεινῶν-
τα ἢ διψῶντα ἢ ξέ-
νον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθε-
νῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ
οὐ διηκονήσαμέν σοι·
τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον
οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν ἐλαχί-
στων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε· καὶ ἀπελεύ-
σονται οὗτοι εἰς κό-
λασιν αἰώνιον· οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον· τέλος [illegible]

Ε[illegible] κλεὶς κληρονομίαν.
ἀπὸ τῶν περὶ [illegible]
τῇ β' τῆς τυροφάγου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὡς
ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἦλθεν εἰς Βηθ-
σφαγὴ καὶ Βηθανίαν
πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλού-
μενον ἐλαιῶν, ἀποστέλ-
λει δύο τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἰπών·
ὑπάγετε εἰς τὴν κα-
τέναντι κώμην· ἐν ᾗ
εἰσπορευόμενοι εὑρή-
σετε πῶλον δεδεμένον
ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε
ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαν-
τες αὐτὸν ἀγάγετε·
καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρω-
τᾷ διατί λύετε· οὕτως ἐ-
ρεῖτε αὐτῷ· ὅτι ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀ-
πεσταλμένοι εὗρον κα-
θὼς εἶπεν αὐτοῖς·
λυόντων δὲ αὐτῶν
τὸν πῶλον εἶπον
οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς

αὐτούς· τί λύετε τὸν
πῶλον· οἱ δὲ εἶπον·
ὁ κύριος αὐτοῦ χρεί
αν ἔχει· καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν ἰν· καὶ ἐπιρ
ρίψαντες αὐτῶν
τὰ ἱμάτια ἐπὶ
τὸν πῶλον ἐπεβίβα
σαν τὸν ἰν· πο
ρευομένου δὲ αὐτοῦ
ὑπεστρώννυον τὰ
ἱμάτια αὐτῶν ἐν
τῇ ὁδῷ· ἐγγίζοντος
δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν
ἤρξαντο ἅπαν τὸ
πλῆθος τῶν μαθη
τῶν χαίροντες αἰ
νεῖν τὸν θν φωνῇ
μεγάλῃ περὶ πα
σῶν ὧν εἶδον δυνά
μεων λέγοντες·
εὐλογημένος ὁ ἐρχό
μενος ἐν ὀνόματι

κυ· εἰρήνη ἐν οὐνῷ
καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις·
καί τινες τῶν φα
ρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄ
χλου εἶπον πρὸς
αὐτόν· διδάσκαλε
ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου· καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐὰν οὗτοι σιω
πήσωσιν οἱ λίθοι κε
κράξονται· ἦλθε
δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀ
ζύμων ἐν ᾗ ἔδει
θύεσθαι τὸ πάσχα·
Καὶ ἀπέστειλε πέτρον
καὶ ἰωάννην εἰπών·
πορευθέντες ἑτοι
μάσατε ἡμῖν τὸ
πάσχα ἵνα φάγωμεν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ποῦ θέλεις ἑτοιμά
σωμεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελ[illegible]

θόντων ὑμῶν εἰς τὴν
πόλιν· συναντήσει ὑ-
μῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων +
ἀκολουθήσατε αὐ-
τῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ
εἰσπορεύεται· καὶ ἐ-
ρεῖτε τῷ οἰκοδεσπό-
τῃ τῆς οἰκίας + λέγει
σοι ὁ διδάσκαλος +
ποῦ ἐστι τὸ κατάλυ-
μα ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθη-
τῶν μου φάγω· κἀκεῖ-
νος ὑμῖν δείξει ἀ-
νώγεον μέγα ἐστρω-
μένον· ἐκεῖ ἑτοιμά-
σατε + ἀπελθόν-
τες δὲ εὗρον καθὼς ε-
ἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πά-
σχα· καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡ ὥρα ἀνέπεσε καὶ
οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶ-

πεν πρὸς αὐτούς· ἐπι-
θυμίᾳ ἐπεθύ-
μησα τοῦτο τὸ πά-
σχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν
πρὸ τοῦ με παθεῖν +
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ
μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕ-
ως ὅτου πληρωθῇ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ· καὶ δεξάμενος
ποτήριον εὐχαριστή-
σας εἶπε + λάβετε
τοῦτο καὶ διαμερί-
σατε ἑαυτοῖς· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι
μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεν-
νήματος τῆς ἀμ-
πέλου· ἕως ὅτου ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ ἔλ-
θῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον
εὐχαριστήσας ἔκλα-
σε καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς λέγων + τοῦτο
ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· +

τοῦτο ποιεῖτε εἰς
τὴν ἐμὴν ἀνάμνη-
σιν· ὡσαύτως καὶ
τὸ ποτήριον μετὰ
τὸ δειπνῆσαι λέγων·
τοῦτο τὸ ποτήριον
ἡ καινὴ διαθήκη ἐν
τῷ αἵματί μου
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυ-
νόμενον· πλὴν ἰ-
δοὺ ἡ χεὶρ τοῦ πα-
ραδιδόντος με
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης· καὶ ὁ μὲν υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύ-
εται κατὰ τὸ ὡρισ-
μένον· πλὴν οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι' οὗ παραδίδο-
ται· καὶ αὐτοὶ ἤρξαν-
το συζητεῖν πρὸς ἑ-
αυτούς· τὸ τίς ἄρα
εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ μέλλων
τοῦτο πράσσειν·
Ἐγένετο δὲ καὶ φιλο-
νεικία ἐν αὐτοῖς·
τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ
εἶναι μείζων· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οἱ βασιλεῖς τῶν ἐ-
θνῶν κυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξου-
σιάζοντες αὐτῶν,
εὐεργέται καλοῦνται·
ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑ-
μῖν γενέσθω ὡς ὁ
νεώτερος· καὶ ὁ ἡγού-
μενος ὡς ὁ διακονῶν·
τίς γὰρ μείζων· ὁ ἀ-
νακείμενος ἢ ὁ δι-
ακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνα-
κείμενος; ἐγὼ δὲ
εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν
ὡς ὁ διακονῶν·
ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ δια-
μεμενηκότες μετ' ἐ-
μοῦ ἐν τοῖς πειρασ-
μοῖς μου· κἀγὼ δια-
τίθεμαι ὑμῖν καθὼς

διέθετό μοι ὁ πατήρ μου
βασιλείαν ἵνα ἐσθί-
ητε καὶ πίνητε ἐπὶ
τῆς τραπέζης μου
ἐν τῇ βασιλείᾳ μου·
καὶ καθίσεσθε ἐπὶ
δώδεκα θρόνοις κρί-
νοντες τὰς δώδεκα
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· εἶπε
δὲ ὁ κύριος· Σίμων Σίμων
ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃ-
τήσατο ὑμᾶς τοῦ
σινιάσαι ὡς τὸν σῖ-
τον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην πε-
ρὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκ-
λίπῃ ἡ πίστις σου·
καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας
στήριξον τοὺς ἀδελ-
φούς σου· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· κύριε μετὰ σοῦ
ἕτοιμός εἰμι· καὶ εἰς
φυλακὴν· καὶ εἰς θά-
νατον πορεύεσθαι·
ὁ δὲ εἶπεν· λέγω σοι
Πέτρε· οὐ φωνήσει

σήμερον ἀλέκτωρ
πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρ-
νήσει μὴ εἰδέναι
με· καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ὅτε ἀπέστειλα
ὑμᾶς ἄτερ βαλαν-
τίου καὶ πήρας καὶ
ὑποδημάτων, μή τι-
νος ὑστερήσατε; οἱ
δὲ εἶπον· οὐθενός.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλ-
λὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάν-
τιον ἀράτω ὁμοίως
καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ
ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ καὶ ἀγο-
ρασάτω μάχαιραν· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι
τοῦτο τὸ γεγραμμένον
δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐ-
μοί· τὸ καὶ μετὰ ἀνό-
μων ἐλογίσθη· καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέ-
λος ἔχει· οἱ δὲ εἶπον·
κύριε ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε

δύο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἱκανόν ἐστιν· καὶ ἐ-
ξελθὼν ἐπορεύετο
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
ἠκολούθησαν δὲ αὐ-
τῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ:-

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
ξελθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐπορεύ-
ετο κατὰ τὸ ἔθος
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ-
λαιῶν· ἠκολούθη-
σαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· γενό-
μενος δὲ ἐπὶ τοῦ τό-
που· εἶπεν αὐτοῖς·
προσεύχεσθε μὴ εἰ-
σελθεῖν εἰς πειρα-
σμόν· καὶ αὐτὸς ἀ-
πεσπάσθη ἀπ' αὐ-
τῶν ὡσεὶ λίθου βο-
λήν· καὶ θεὶς τὰ γό-
νατα προσηύχετο λέ-
γων· πάτερ εἰ βούλει
παρενεγκεῖν τοῦτο
τὸ ποτήριον ἀπ' ἐ-
μοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέ-
λημά μου ἀλλὰ τὸ
σὸν γενέσθω· καὶ ἀ-
ναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς ἐλθὼν
πρὸς τοὺς μαθητὰς
εὗρεν αὐτοὺς κοιμω-
μένους ἀπὸ τῆς λύ-
πης· καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί καθεύδετε·
ἀναστάντες προ-
σεύχεσθε ἵνα
μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· ἔτι
δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος·
ἰδοὺ ὄχλος καὶ ὁ λεγό-
μενος ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα προῆγεν
αὐτούς· καὶ ἤγγισε
τῷ ἰ(ησο)ῦ φιλῆσαι αὐτόν·
τοῦτο γὰρ σημεῖον δε-
δώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν

φιλεῖσθαι αὐτόν. ὁ
δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ ἰού
δα φιλήματι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνου παραδί
δως; ἰδόντες δὲ οἱ
περὶ αὐτὸν τὸ ἐσό
μενον εἶπον αὐτῷ.
κε εἰ πατάξομεν ἐν
μαχαίρᾳ; καὶ ἐπά
ταξεν εἷς τις ἐξ αὐ
τῶν τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖ
λεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ
δεξιόν. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰς εἶπεν· ἐᾶτε
ἕως τούτου. καὶ ἁψά
μενος τοῦ ὠτίου αὐ
τοῦ ἰάσατο αὐτόν.
εἶπεν δὲ ὁ ἰς πρὸς τοὺς
παραγενομένους ἐπ' αὐ
τὸν ἀρχιερεῖς καὶ
στρατηγοὺς τοῦ ἱε
ροῦ καὶ πρεσβυτέ
ρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξηλύθατε μετὰ

μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
καθ' ἡμέραν ὄντος
μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐ
κ ἐξετείνατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ'
αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥ
ρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ
σκότους. συλλαβόντες
δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ
εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιε
ρέως. ὁ δὲ πέτρος ἠ
κολούθει μακρόθεν.
ἁψάντων δὲ πῦρ
ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς
καὶ συγκαθισάντων
αὐτῶν ἐκάθητο
ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐ
τῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐ
τὸν παιδίσκη τις κα
θήμενον πρὸς τὸ φῶς
καὶ ἀτενίσασα αὐ
τῷ εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐ
τῷ ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσα
το· γύναι οὐκ οἶδα αὐτόν.

καὶ μετὰ μικρὰν ἕτε
ρος ἰδὼν αὐτὸν· ἔφη +
καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ.
ὁ δὲ πέτρος εἶπεν· +
ἄνθρωπε οὐκ εἰμί + καὶ
διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς ἄλλος τις δι
ισχυρίζετο λέγων +
ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗ
τος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ
γὰρ γαλιλαῖος ἐστιν +
εἶπε δὲ ὁ πέτρος ἄνθρωπε
οὐκ οἶδα ὃ λέγεις + καὶ
παραχρῆμα ἔτι λα
λοῦντος αὐτοῦ ἐφώ
νησεν ἀλέκτωρ + καὶ
στραφεὶς ὁ κς ἐνέβλε
ψεν τῷ πέτρῳ· καὶ
ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυ ὡς εἶ
πεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀ
λέκτορα φωνῆσαι,
ἀπαρνήσῃ με τρεῖς +
καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ πέ
τρος ἔκλαυσε πικρῶς +

καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχον
τες τὸν ἰν ἐνέπαιζον
αὐτῷ δέροντες + καὶ
περικαλύψαντες
αὐτὸν ἔτυπτον αὐ
τοῦ τὸ πρόσωπον + καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸν λέ
γοντες + προφήτευ
σον τίς ἐστιν ὁ παίσας
σε + καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες ἔ
λεγον εἰς αὐτόν +
καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα
συνήχθη τὸ πρεσβυτέ
ριον τοῦ λαοῦ· ἀρχι
ερεῖς καὶ γραμματεῖς
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον ἑαυτῶν
λέγοντες + εἰ σὺ εἶ ὁ χς,
εἰπὸν ἡμῖν· εἶπε δὲ αὐ
τοῖς + ἐὰν ὑμῖν εἴπω,
οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν
δὲ καὶ ἐρωτήσω οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι.
ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ

νων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
καθήμενος ἐκ δεξι-
ῶν τῆς δυνάμεως
τοῦ θυ. εἶπαν δὲ πάν-
τες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θυ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ δὲ εἶ-
πον· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων;
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐ-
τοῦ. καὶ ἀναστὰν ἅ-
παν τὸ πλῆθος
αὐτῶν ἤγαγον αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον:-

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀ-
πήγαγον οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λα-
οῦ τὸν Ἰν πρὸς Πιλᾶ-
τον καὶ ἤρξαντο
κατηγορεῖν αὐτοῦ
λέγοντες· τοῦτον εὕ-
ρομεν διαστρέφον-
τα τὸ ἔθνος καὶ κω-
λύοντα Καίσαρι φό-
ρους διδόναι, λέγον-
τα ἑαυτὸν Χν βα-
σιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πι-
λᾶτος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαί-
ων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις.
ὁ δὲ Πιλᾶτος εἶπε
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ τοὺς ὄχλους· οὐ-
δὲν εὑρίσκω αἴτι-
ον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.
οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγον-
τες ὅτι ἀνασείει τὸν
λαὸν διδάσκων κα-
θ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
Πιλᾶτος δὲ ἀκούσας
Γαλιλαίαν ἐπηρώτησεν εἰ

[illegible]ος ἐστι·
καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ
τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐσ-
τὶν ἀνέπεμψεν αὐ-
τὸν πρὸς Ἡρώδην ὄν-
τα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱε-
ροσολύμοις ἐν ταύ-
ταις ταῖς ἡμέραις +
ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν
τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν·
ἦν γὰρ ἐξ ἱκανοῦ θέ-
λων ἰδεῖν αὐτὸν δι-
ὰ τὸ ἀκούειν αὐτὸν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ
καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖ-
ον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ
γινόμενον· ἐπηρώ-
τα δὲ αὐτὸν ἐν λό-
γοις ἱκανοῖς· αὐτὸς
δὲ οὐδὲν ἀπεκρί-
νατο αὐτῷ· εἱστή-
κεισαν δὲ οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
εὐτόνως κατηγοροῦν-
τες αὐτοῦ [illegible]

μήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡ-
ρώδης σὺν τοῖς στρα-
τεύμασιν αὐτοῦ
καὶ ἐμπαίξας περι-
βαλὼν αὐτὸν
ἐσθῆτα λαμπρὰν
ἀνέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Πιλάτῳ· ἐγένον-
το δὲ φίλοι ὅ τε Ἡρώ-
δης καὶ ὁ Πιλᾶτος
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
μετ' ἀλλήλων + προ-
ϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχ-
θρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυ-
τούς· Πιλᾶτος δὲ
συγκαλεσάμενος
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
τοὺς ἄρχοντας καὶ
τὸν λαὸν εἶπε πρὸς
αὐτούς + προσηνέγκα-
τέ μοι τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὡς ἀποστρέ-
φοντα τὸν λαόν +
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπι-
ον ὑμῶν ἀνακρίνας

οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν
κατηγορεῖτε κατ'
αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡ-
ρώδης· ἀνέπεμψα
γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θα-
νάτου ἐστὶ πεπραγ-
μένον αὐτῷ· παιδεύ-
σας οὖν αὐτὸν ἀπο-
λύσω. ἀνάγκην δὲ εἶ-
χεν ἀπολύειν αὐ-
τοῖς κατὰ ἑορτὴν
ἕνα. ἀνέκραξαν
δὲ παμπληθεὶ λέ-
γοντες· αἶρε τοῦτον·
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
τὸν βαραββᾶν· ὅ-
στις ἦν διὰ στάσιν τι-
νὰ γενομένην ἐν
τῇ πόλει· καὶ φόνον
βεβλημένον εἰς τὴν
φυλακήν· πάλιν οὖν
ὁ πιλᾶτος προσεφώ-
νησε θέλων ἀπο-

λῦσαι τὸν ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐ-
πεφώνουν λέγον-
τες· σταύρωσον σταύ-
ρωσον αὐτόν· ὁ δὲ
τρίτον εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· τί γὰρ κακὸν ἐ-
ποίησεν οὗτος; οὐ-
δὲν αἴτιον θανάτου
εὗρον ἐν αὐτῷ· παι-
δεύσας οὖν αὐτὸν ἀ-
πολύσω. οἱ δὲ ἐπέ-
κειντο φωναῖς με-
γάλαις αἰτούμενοι
αὐτὸν σταυρωθῆναι·
καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ
αὐτῶν καὶ τῶν ἀρ-
χιερέων. ὁ δὲ πι-
λᾶτος ἐπέκρινε γε-
νέσθαι τὸ αἴτημα
αὐτῶν· ἀπέλυσε δὲ
αὐτοῖς τὸν διὰ στά-
σιν καὶ φόνον βε-
βλημένον εἰς τὴν
φυλακήν· ὃν ᾐτοῦντο·

τὸν δὲ ἰν̄ παρέδωκε
τῷ θελήματι αὐτῶν.
Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐ-
τὸν ἐπιλαβόμενοι
σίμωνός τινος κυρη-
ναίου ἐρχομένου ἀπ'
ἀγροῦ ἐπέθηκαν
αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέ-
ρειν ὄπισθεν τοῦ
ἰῡ. ἠκολούθει δὲ αὐ-
τῷ πολὺ πλῆθος
τοῦ λαοῦ· καὶ γυναι-
κῶν· αἳ καὶ ἐκόπ-
τοντο καὶ ἐθρήνουν
αὐτόν. στραφεὶς δὲ
πρὸς αὐτὰς ὁ ἰς̄ εἶπε·
θυγατέρες ἱερουσα-
λὴμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ·
πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς
κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν· ὅτι
ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι
ἐν αἷς ἐροῦσι· μακά-
ριαι αἱ στεῖραι· καὶ αἱ
κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέν-

νησαν· καὶ μαστοὶ
οἳ οὐκ ἐθήλασαν.
τότε ἄρξονται λέ-
γειν τοῖς ὄρεσι πέσε-
τε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
τοῖς βουνοῖς καλύ-
ψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ
ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦ-
τα ποιοῦσιν ἐν τῷ ξη-
ρῷ τί γένηται· καὶ ὅτε
ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τό-
πον τὸν καλούμε-
νον κρανίον· ἐκεῖ ἐ-
κεῖ ἐσταύρωσαν αὐ-
τόν. ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα
ἕκτη· καὶ σκότος ἐ-
γένετο ἐφ' ὅλην τὴν
γῆν ἕως ὥρας ἐνά-
της τοῦ ἡλίου ἐκλεί-
ποντος· καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ
φωνήσας φωνῇ με-
γάλῃ ὁ ἰς̄ εἶπε πάτερ
εἰς χεῖρας σου παρατί-

θεμαι τὸ πνα μου·
ταῦτα εἰπὼν ἐξέ
πνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκα
τόνταρχος τὸ γενόμε
νον ἐδόξασε τὸν θν
λέγων· ὄντως ὁ ἄνος
οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ
πάντες οἱ συμπαρα
γενόμενοι ὄχλοι ἐ
πὶ τὴν θεωρίαν
ταύτην, θεωροῦν
τες τὰ γενόμενα, τύ
πτοντες ἑαυτῶν τὰ
στήθη ὑπέστρεφον.
εἱστήκεισαν δὲ πάν
τες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ
μακρόθεν καὶ γυ
ναῖκες αἱ συνακο
λουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ὁρῶσαι ταῦτα.
ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
ἰωσὴφ βουλευτὴς
ὑπάρχων. καὶ ἀνὴρ
ἀγαθὸς καὶ δίκαιος.

οὗτος οὐκ ἦν συγκα
τατεθειμένος τῇ
βουλῇ καὶ τῇ πράξει
αὐτῶν· ἀπὸ ἀριμα
θαίας πόλεως τῶν
ἰουδαίων· ὃς καὶ προσ
εδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ. οὗ
τος προσελθὼν τῷ
πιλάτῳ ᾐτήσατο
τὸ σῶμα τοῦ ἰυ. καὶ
καθελὼν αὐτὸ ἐνε
τύλιξεν σινδόνι. καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνή
ματι λαξευτῷ οὗ οὐ
κ ἦν οὐδεὶς οὐδέπω
κείμενος. καὶ ἡμέ
ρα ἦν παρασκευή.
σάββατον ἐπέ
φωσκε. κατακολου
θήσασαι δὲ αἱ γυναῖ
κες αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι αὐ
τῷ ἐκ τῆς γαλιλαίας·
ἐθεάσαντο τὸ μνῆ

Σ(αββάτῳ) τ(ῆς) τυροφ(άγου)

μισθὸν καὶ μετὰ το[illegible]
τὸ σῶμα [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τοῖμα
σαν ἁμαρτήματα τοῖς καὶ
τὸ σῶμα τὸ μισοῦν
[illegible] τὴν ἐν
τολμῇ·

εἰς κα' Ματ(θ)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προσέχε-
τε τὴν ἐλεημοσύνην
ὑμῶν μὴ ποιεῖν
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων πρὸς τὸ θε-
αθῆναι αὐτοῖς· εἰ
δὲ μή γε μισθὸν οὐ-
κ ἔχετε παρὰ τῷ
π(ατ)ρὶ ὑμῶν τῷ ἐν
τοῖς οὐ(ρα)νοῖς· ὅταν οὖν
ποιεῖς ἐλεημοσύ-
νην μὴ σαλπίσῃς
ἔμπροσθέν σου ὥσ-
περ οἱ ὑποκριταὶ
ποιοῦσιν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ῥύμαις ὅπως

δοξασθῶσιν ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχου-
σι τὸν μισθὸν αὐτῶν·
σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐ-
λεημοσύνην μὴ
γνώτω ἡ ἀριστερά
σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά
σου· ὅπως ᾖ σου ἡ
ἐλεημοσύνη ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ π(ατ)ήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φανερῷ·
καὶ ὅταν προσεύχῃ
οὐκ ἔσει ὥσπερ οἱ
ὑποκριταὶ ὅτι φιλοῦ-
σιν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ ἐν ταῖς γω-
νίαις τῶν πλατειῶν
ἑστῶτες προσεύχε-
σθαι ὅπως ἂν φανῶ-
σι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέ-
χουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν·

ποις· σὺ δὲ ὅταν προ
σεύχῃ· εἴσελθε εἰς τὸ
ταμεῖόν σου καὶ κλεί
σας τὴν θύραν σου
πρόσευξαι τῷ πρὶ σου
τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ πὴρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ ἀπο
δώσει σοι ἐν τῷ φανε
ρῷ· προσευχόμενοι
δὲ μὴ βαττολογήση
τε ὥσπερ οἱ ἐθνι
κοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
εἰσακουσθήσονται·
μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε
αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πὴρ
ὑμῶν ὧν χρείαν ἔ
χετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς
αἰτῆσαι αὐτόν· οὕ
τως οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς· πάτερ ἡμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐνοῖς· ἁγια
σθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία

σου· γενηθήτω τὸ θέ
λημά σου ὡς ἐν οὐνῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρ
τον ἡμῶν τὸν ἐπιού
σιον δὸς ἡμῖν σήμε
ρον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦ
σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη
ροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βα
σιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ
νας ἀμήν·

εἰς κα ματ.

Ἐὰν γὰρ ἀφῆ
τε τοῖς ἀνοις· τὰ
παραπτώματα αὐ
τῶν ἀφήσει καὶ ὑμῖν
ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·
ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε
τοῖς ἀνοις τὰ παρα
πτώματα αὐτῶν οὐδὲ

ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ
παραπτώματα ὑμῶν +
ὅταν δὲ νηστεύητε μὴ
γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ σκυθρωποί·
ἀφανίζουσι γὰρ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ὅπως
φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις
νηστεύοντες· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχου-
σι τὸν μισθὸν αὐτῶν +
σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί
σου τὴν κεφαλὴν καὶ
τὸ πρόσωπόν σου νί-
ψαι ὅπως μὴ φα-
νῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύ-
ων ἀλλὰ τῷ πατρί σου
τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ ἀπο-
δώσει σοι + μὴ θησαυ-
ρίζετε ὑμῖν θησαυ-
ροὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὅ-
που σὴς καὶ βρῶσις
ἀφανίζει καὶ ὅπου

κλέπται διορύσσου-
σιν καὶ κλέπτουσιν +
θησαυρίζετε δὲ ὑ-
μῖν θησαυροὺς ἐν
οὐρανῷ ὅπου οὔτε σὴς
οὔτε βρῶσις ἀφανί-
ζει καὶ ὅπου κλέπται
οὐ διορύσσουσιν οὐ-
δὲ κλέπτουσιν· ὅπου
γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ
ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν:

† εὐαγγέλια καθημερινὰ
τῶν ἁγίων νηστειῶν τῆς α΄ ἑβδ(ομάδος) τῶν νηστειῶν·
τῇ β΄ ζήτει ... ἀπὸ κρ...
τῇ γ΄ ζήτει ... τυρινῆς·
τῇ δ΄ ζήτει τῆς ιε΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ
Μάρκου· εἰς Λουκ(ᾶν)
τῇ ε΄ ζήτει τῇ δ΄ τῆς ς΄ ἑβδ(ομάδος)
τοῦ Λουκ(ᾶ)·
τῇ ς΄· ἐκ κατὰ Ἰω(άννην)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· ἐγὼ
ἦλθον ... [illegible]

ληθινή καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ γεωργός ἐστι· πᾶν κλῆμα
ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπὸν αἴρει αὐτό·
καὶ πᾶν τὸ καρπὸν
φέρον καθαίρει αὐ
τὸ ἵνα πλείονα
καρπὸν φέρει· ἤδη
ὑμεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λε
λάληκα ὑμῖν· μεί
νατε ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ
κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑ
αυτοῦ ἐὰν μὴ μεί
νῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως
οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ
ἐν ἐμοὶ μείνητε·
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος
ὑμεῖς τὰ κλήματα·
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀ
γὼ ἐν αὐτῷ οὗτος
φέρει καρπὸν πολύν
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ

δύνασθε ποιεῖν
οὐδέν· ἐὰν μή τις
μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλή
θη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη· καὶ
συνάγουσιν αὐτά·
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλ
λουσι καὶ καίεται· ἐ
ὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ
καὶ τὰ ῥήματά μου
ἐν ὑμῖν μείνῃ· ὃ ἐ
ὰν θέλητε αἰτή
σασθε καὶ γενήσεται·
Ἀμήν·

ὁ μάρκος

Σα α τῶν νηστ.

† καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομ(άρτυρος) θεοδώρου.

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ(ον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπο-
ρεύετο ὁ ἰς̅ τοῖς σάββασι
διὰ τῶν σπορίμων· +
καὶ ἤρξαντο οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποι-
εῖν τίλλοντες τοὺς
στάχυας· καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· +
ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν
τοῖς σάββασιν ὃ
οὐκ ἔξεστιν· καὶ αὐ-
τὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· +
οὐδέποτε ἀνέγνω-
τε τί ἐποίησε δαδ· +
ὅτε χρείαν ἔσχε· καὶ
ἐπείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ θῦ ἐπὶ ἀβια-
θὰρ ἀρχιερέως
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν +
οὓς οὐκ ἔξεστιν φα-
γεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦ-
σι· καὶ ἔδωκεν καὶ
τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· +
τὸ σάββατον διὰ τὸν
ἄνον ἐγένετο· οὐχ ὁ
ἄνος διὰ τὸ σάββα-
τον· ὥστε κύριός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου καὶ τοῦ
σαββάτου· καὶ εἰσῆλ-
θε πάλιν εἰς τὴν συνα-
γωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνος ἐξηραμμένην
ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ
παρετήρουν αὐτὸν
εἰ τοῖς σάββασι θερα-
πεύσει αὐτόν· ἵνα κα-
τηγορήσωσιν αὐτοῦ +
καὶ λέγει τῷ ἀνῳ· τῷ
ἐξηραμμένην ἔχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειραι
εἰς τὸ μέσον· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς

μαρκος

καὶ τοῦ ἁγίου μ(εγαλο)μ(άρτυρος) θεοδώρου.

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπο-
ρεύετο ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοῖς σάββασι
διὰ τῶν σπορίμων·
καὶ ἤρξαντο οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποι-
εῖν τίλλοντες τοὺς
στάχυας· καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι ἔλεγον αὐτῷ·
ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν
τοῖς σάββασιν ὃ
οὐκ ἔξεστι· καὶ αὐ-
τὸς ἔλεγεν αὐτοῖς·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε
τί ἐποίησε δα(βί)δ·
ὅτε χρείαν ἔσχε· καὶ
ἐπείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ θ(εο)ῦ ἐπὶ ἀβια-
θὰρ ἀρχιερέως·
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν·
οὓς οὐκ ἔξεστι φα-
γεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦ-
σι· καὶ ἔδωκε καὶ
τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
τὸ σάββατον διὰ τὸν
ἄνθρωπον ἐγένετο· οὐχ ὁ
ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββα-
τον· ὥστε κύριός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
σαββάτου· καὶ εἰσῆλ-
θε πάλιν εἰς τὴν συνα-
γωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος ἐξηραμμένην
ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ
παρετήρουν αὐτὸν
εἰ τοῖς σάββασι θερα-
πεύσει αὐτὸν· ἵνα κατη-
γορήσωσιν αὐτοῦ·
καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
ἐξηραμμένην ἔχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειρε
εἰς τὸ μέσον· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς

σάββασιν ἀγαθοποι-
ῆσαι ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπο-
κτεῖναι· οἱ δὲ ἐσιώ-
πων· καὶ περιβλεψά-
μενος αὐτοὺς μετ' ὀρ-
γῆς, συλλυπούμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέ-
γει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐ-
ξέτεινε· καὶ ἀπο-
κατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ-
τοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

ἐκ κα(τὰ) Ἰω(άννην).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠθέλη-
σεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐξελθεῖν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ
εὑρίσκει Φίλιππον καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀκο-
λούθει μοι.

ζη κυ(ριακῇ) τῶν μυροφόρων τέ(λος)

σα(ββάτῳ) β΄ τῶν νη(στειῶν)· ἐκ κα(τὰ) Μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀν-
ῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς ἔρη-
μον τόπον, κἀκεῖ
προσηύχετο· καὶ κατε-
δίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ
εὑρόντες αὐτὸν λέ-
γουσιν αὐτῷ ὅτι πάν-
τες σε ζητοῦσιν· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν
εἰς τὰς ἐχομένας κω-
μοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ
κηρύξω· εἰς τοῦτο
γὰρ ἐξελήλυθα· καὶ
ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν
εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαί-
αν· καὶ τὰ δαιμόνια
ἐκβάλλων· καὶ ἔρχε-
ται πρὸς αὐτὸν λε-
πρὸς παρακαλῶν αὐ-
τόν· καὶ γονυπετῶν
αὐτόν· καὶ λέγων
αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέ-
λῃς δύνασαί με κα-
θαρίσαι· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς σπλαγ-
χνισθεὶς ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἥψατο

αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω καθαρίσθητι· καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα· καὶ ἐκαθαρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου· ἃ προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς:- ιγ β

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστιν· καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

οὗτος οὕτως λαλεῖ
βλασφημίας; τίς δύ-
ναται ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; καὶ
εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰς
τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕ-
τως διαλογίζονται
ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν
αὐτοῖς· τί ταῦτα δι-
αλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν; τί ἐ-
στιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν
τῷ παραλυτικῷ· ἀ-
φέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου, ἢ εἰπεῖν ἔ-
γειρε καὶ περιπάτει;
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐ-
ξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφι-
έναι ἁμαρτίας, λέ-
γει τῷ παραλυτικῷ·
Σοὶ λέγω, ἔγειραι καὶ
ἆρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου· καὶ ἠ-
γέρθη εὐθέως καὶ ἄ-
ρας τὸν κράβαττον
ἐξῆλθεν ἐναντίον
πάντων, ὥστε ἐξί-
στασθαι πάντας καὶ
δοξάζειν τὸν θν λέ-
γοντας ὅτι οὐδέπο-
τε οὕτως εἴδομεν.

Τῇ Γ̄ ἐκ κα Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πα-
ράγων ὁ Ἰς εἶδε Λευὶν
τὸν τοῦ Ἀλφαίου κα-
θήμενον ἐπὶ τὸ τε-
λώνιον καὶ λέγει
αὐτῷ· ἀκολούθει μοι.
Καὶ ἀναστὰς ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ κα-
τακεῖσθαι αὐτὸν
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ,
καὶ πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ συν-
ανέκειντο τῷ Ἰυ καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ

ἠκολούθησαν αὐτῷ. +
Καὶ οἱ γραμματεῖς
οἱ φαρισαῖοι ἰδόν
τες αὐτὸν ἐσθίον
τα μετὰ τῶν τελω
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει
καὶ πίνει; καὶ ἀκού
σας ὁ ις λέγει αὐτοῖς· +
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσ
χύοντες ἰατροῦ, ἀλ
λ' οἱ κακῶς ἔχοντες. +
οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

κυ γ ἐκ τ(οῦ) κα(τὰ) μάρκ(ον).

Εἶπεν ὁ κύριος· ὅστις θέ
λει ὀπίσω μου ἀκο
λουθεῖν, ἀπαρνη
σάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ
τοῦ καὶ ἀκολουθεί
τω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶ
σαι, ἀπολέσει αὐτήν· +
ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνε
κεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγ
γελίου, οὗτος σώσει αὐ
τήν. + τί γὰρ ὠφελή
σει ἄνθρωπον ἐὰν κερδή
σῃ τὸν κόσμον ὅλον
καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυ
χὴν αὐτοῦ; + ἢ τί δώ
σει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; + ὃς
γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ
με καὶ τοὺς ἐμοὺς λό
γους ἐν τῇ γενεᾷ ταύ
τῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ, + καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισ
χυνθήσεται αὐτόν,
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγί
ων. καὶ ἔλεγεν αὐ
τοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἰσί τινες ὧδε

τῶν ὧδε ἑστηκότων
οἵτινες οὐ μὴ γεύσον-
ται θανάτου· ἕως
ἂν εἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν δυ-
νάμει :· τέλος
εἰς κα' λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
ξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐκ τῶν
ὁρίων τύρου καὶ σι-
δῶνος ἦλθε πρὸς
τὴν θάλασσαν τῆς
γαλιλαίας· ἀνὰ μέ-
σον τῶν ὁρίων δε-
καπόλεως· καὶ
φέρουσιν αὐτῷ
κωφὸν μογγιλάλον
καὶ παρακαλοῦ-
σιν αὐτὸν ἵνα ἐ-
πιθῇ αὐτῷ τὴν
χεῖρα· καὶ ἀπολα-
βόμενος αὐτὸν ἀ-
πὸ τοῦ ὄχλου κατ'
ἰδίαν· ἔβαλε
τοὺς δακτύλους

αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ· καὶ πτύσας
ἥψατο τῆς γλώσ-
σης αὐτοῦ· καὶ ἀνα-
βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐστέναξε· καὶ λέ-
γει αὐτῷ ἐφφαθὰ
ὅ ἐστι διανοίχθητι·
καὶ εὐθέως διηνοί-
χθησαν αὐτοῦ αἱ
ἀκοαί· καὶ ἐλύθη
ὁ δεσμὸς τῆς γλώσ-
σης αὐτοῦ· καὶ ἐλά-
λει ὀρθῶς· καὶ διε-
στείλατο αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ εἴπωσιν·
ὅσον δὲ αὐτὸς αὐ-
τοῖς διεστέλλετο·
περισσότερον ἐκή-
ρυττον· καὶ ὑπερ-
περισσῶς ἐξεπλήσ-
σοντο λέγοντες· κα-
λῶς πάντα πεποί-
ηκε· καὶ τοὺς κω-
φοὺς ποιεῖ ἀκούειν·
καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν :·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄν-
θρωπός τις προσῆλθε
τῷ Ἰ(ησο)ῦ γονυπετῶν
αὐτόν, καὶ λέγων·
διδάσκαλε· ἤνεγκα
τὸν υἱόν μου πρός
σε ἔχοντα πν(εῦμ)α ἄ-
λαλον· καὶ ὅπου ἂν
αὐτὸν καταλάβῃ
ῥήσσει αὐτὸν· καὶ ἀ-
φρίζει· καὶ τρίζει
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·
καὶ ξηραίνεται· καὶ
εἶπον τοῖς μαθηταῖς
σου ἵνα αὐτὸ ἐκβά-
λωσι· καὶ οὐκ ἴσχυσαν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐ-
τῷ λέγει· ὦ γενεὰ
ἄπιστος· ἕως πότε
πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι·
ἕως πότε ἀνέξο-
μαι ὑμῶν· φέρετε
αὐτὸν πρός με· καὶ
ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς
αὐτόν· καὶ ἰδὼν
αὐτὸν εὐθέως τὸ πν(εῦμ)α

ἐσπάραξεν αὐτόν·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων·
καὶ ἐπηρώτησε τὸν
π(ατέ)ρα αὐτοῦ· πόσος
χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦ-
το γέγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ
εἶπε· παιδιόθεν· καὶ
πολλάκις αὐτὸν καὶ
εἰς πῦρ ἔβαλε· καὶ εἰς
ὕδατα· ἵνα ἀπολέ-
σῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι
δύνασαι βοήθησον
ἡμῖν· σπλαγχνισθεὶς
ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶ-
πεν αὐτῷ τὸ εἰ δύ-
νασαι πιστεῦσαι· πάν-
τα δυνατὰ τῷ πιστεύ-
οντι· καὶ εὐθέως κρά-
ξας ὁ π(ατή)ρ τοῦ παιδίου
μετὰ δακρύων ἔλε-
γε· πιστεύω κ(ύρι)ε· βοή-
θει μου τῇ ἀπιστίᾳ·
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι
ἐπισυντρέχει ὄχλος
ἐπετίμησε τῷ πν(εύματ)ι

τῷ ἀκαθάρτῳ λέ-
γων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ
ἄλαλον καὶ κωφὸν
ἐγώ σοι ἐπιτάσσω·
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ
καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς
εἰς αὐτόν· καὶ κρά-
ξαν καὶ πολλὰ σπα-
ράξαν αὐτόν, ἐξῆλ-
θεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νε-
κρός· ὥστε πολλοὺς
λέγειν ὅτι ἀπέθα-
νεν· ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας
αὐτὸν τῆς χειρὸς
ἤγειρεν αὐτόν· καὶ
ἀνέστη· καὶ εἰσελθόν-
τα αὐτὸν εἰς οἶκον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπηρώτων αὐτὸν κατ'
ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς
οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦ-
το τὸ γένος ἐν οὐδενὶ
δύναται ἐξελ-
θεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευ-
χῇ καὶ νηστείᾳ· καὶ
ἐκεῖθεν ἐξελθόν-
τες, παρεπορεύον-
το διὰ τῆς Γαλιλαί-
ας· καὶ οὐκ ἤθελεν
ἵνα τις γνῷ· ἐδίδα-
σκε γὰρ τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐ-
τόν· καὶ ἀποκταν-
θεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται:
[illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
ξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
κώμας Καισαρείας
τῆς Φιλίππου· καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
λέγων αὐτοῖς· τίνα
με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
εἶναι; οἱ δὲ ἀπεκρί-

θησαν· ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ
ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ἕνα
τῶν προφητῶν +
αὐτὸς λέγει αὐτοῖς +
ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι + ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ πέ
τρος λέγει τῷ ἰυ +
σὺ εἶ ὁ χς + καὶ ἐπετί
μησεν αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ λέγωσι πε
ρὶ αὐτοῦ· καὶ ἤρξα
το διδάσκειν αὐτοὺς +
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου πολλὰ πα
θεῖν καὶ ἀποδο
κιμασθῆναι ὑ
πὸ τῶν πρεσβυ
τέρων· καὶ τῶν ἀρ
χιερέων· καὶ τῶν
γραμματέων +
καὶ ἀποκτανθῆ
ναι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστῆναι :
ε̄ ἐκ κα ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
παραλαμβάνων ὁ
ἰς τοὺς δώδεκα μα
θητὰς αὐτοῦ καὶ
ἤρξατο αὐτοῖς λέ
γειν· τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συμβαίνειν +
ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνο
μεν εἰς ἱεροσόλυ
μα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
ου παραδοθή
σεται τοῖς ἀρχιε
ρεῦσι· καὶ γραμμα
τεῦσι· καὶ κατακρι
νοῦσιν αὐτὸν θα
νάτῳ + καὶ παρα
δώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσι· καὶ
ἐμπαίξουσιν αὐ
τόν· καὶ μαστιγώ
σουσιν αὐτόν· καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐ
τόν· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστή
σεται + καὶ προσπο
ρεύονται αὐτῷ

ἰάκωβος καὶ ἰωάν-
νης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου
λέγοντες· διδάσκα-
λε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν
αἰτήσωμεν ποιήσῃς
ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί θέλετε ποι-
ῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡ-
μῖν ἵνα εἷς ἐκ δε-
ξιῶν σου καὶ εἷς ἐ-
ξ εὐωνύμων σου κα-
θίσωμεν ἐν τῇ δό-
ξῃ σου. ὁ δὲ ἰς εἶ-
πεν αὐτοῖς· οὐκ
οἴδατε τί αἰτεῖ-
σθε· δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήρι-
ον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐ-
γὼ βαπτίζομαι
βαπτισθῆναι; οἱ
δὲ εἶπον αὐτῷ·
δυνάμεθα. ὁ δὲ
ἰς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ
μὲν ποτήριον ὃ

ἐγὼ πίνω πίεσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι βα-
πτισθήσεσθε· τὸ
δὲ καθίσαι ἐκ δε-
ξιῶν μου καὶ ἐξ εὐ-
ωνύμων οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι ἀλλ᾽ οἷς
ἡτοίμασται. καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ δέκα
ἤρξαντο ἀγανα-
κτεῖν περὶ ἰωάν-
νου καὶ ἰακώβου.
ὁ δὲ ἰς προσκαλε-
σάμενος αὐτοὺς
λέγει αὐτοῖς· οἴδα-
τε ὅτι οἱ δοκοῦντες
ἄρχειν τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν
αὐτῶν καὶ οἱ μεγά-
λοι αὐτῶν κατε-
ξουσιάζουσιν αὐ-
τῶν. οὐχ οὕτως δὲ
ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλ-
λ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέ-
σθαι μέγας ἐν ὑμῖν,

ἔσται ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι πρῶτος,
ἔσται πάντων δοῦ
λος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν
διακονηθῆναι ἀλ
λὰ διακονῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν:–

Ἐκ κατὰ Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν
τις ἀσθενῶν Λάζα
ρος ἀπὸ Βηθανίας
ἐκ τῆς κώμης Μα
ρίας καὶ Μάρθας
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς·
ἦν δὲ Μαριὰ ἡ ἀλείψα
σα τὸν κύριον μύρῳ καὶ
ἐκμάξασα τοὺς
πόδας αὐτοῦ ταῖς
θριξὶν αὐτῆς, ἧς
ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
ἠσθένει. ἀπέστει
λαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ
πρὸς αὐτὸν λέγου
σαι· κύριε, ἴδε ὃν φι
λεῖς ἀσθενεῖ. ἀκού
σας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
αὕτη ἡ ἀσθένεια
οὐκ ἔστιν πρὸς θάνα
τον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς
δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δο
ξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι᾽
αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὴν Μάρθαν καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ
τὸν Λάζαρον. ὡς οὖν
ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ,
τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπει
τα μετὰ τοῦτο λέ
γει τοῖς μαθηταῖς·
ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰου
δαίαν πάλιν. λέ
γουσιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· ῥαββί,
νῦν ἐζήτουν σε οἱ
Ἰουδαῖοι λιθάσαι,
καὶ πάλιν ὑπά
γεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη

ἱς· οὐχὶ δώδεκα ὧραί
εἰσι τῆς ἡμέρας; ἐάν
τις περιπατῇ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκό-
πτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου τούτου βλέ-
πει· ἐὰν δέ τις περι-
πατῇ ἐν τῇ νυκτὶ
προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. +
ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ
τοῦτο λέγει αὐ-
τοῖς· Λάζαρος ὁ φί-
λος ἡμῶν κεκοίμη-
ται· ἀλλὰ πορεύο-
μαι ἵνα ἐξυπνίσω
αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· κε, εἰ
κεκοίμηται σωθήσε-
ται. εἰρήκει δὲ ὁ ἰς
περὶ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ
ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς
κοιμήσεως τοῦ ὕπνου
λέγει. τότε οὖν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς παρρησίᾳ·

Λάζαρος ἀπέθανεν· +
καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς
ἵνα πιστεύσητε,
ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· +
ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς
αὐτόν. εἶπεν οὖν θω-
μᾶς ὁ λεγόμενος δί-
δυμος τοῖς συμμα-
θηταῖς· ἄγωμεν
καὶ ἡμεῖς ἵνα
ἀποθάνωμεν με-
τ' αὐτοῦ. ἐλθὼν
οὖν ὁ ἰς εὗρεν αὐτὸν
τέσσαρας ἡμέρας
ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ
μνημείῳ. ἦν δὲ ἡ
βηθανία ἐγγὺς τῶν
ἱεροσολύμων, ὡς
ἀπὸ σταδίων δεκα-
πέντε. καὶ πολλοὶ
ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐ-
ληλύθεισαν πρὸς
τὰς περὶ μάρθαν
καὶ μαρίαν, ἵνα
παραμυθήσωνται
αὐτὰς περὶ τοῦ ἀ-

δελφοῦ αὐτῶν. ἡ
οὖν μάρθα ὡς ἤκου
σεν ὅτι ἰς ἔρχεται, ὑ
πήντησεν αὐτῷ· μα
ρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ
ἐκαθέζετο. εἶπεν
οὖν μάρθα πρὸς τὸν
ἰν· κε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀ
δελφός μου οὐκ ἂν
ἐτεθνήκει. ἀλλὰ
καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅ
σα ἂν αἰτήσει τὸν
θν δώσει σοι ὁ θς.
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀνα
στήσεται ὁ ἀδελφός
σου. λέγει αὐτῷ μάρ
θα· οἶδα ὅτι ἀνα
στήσεται ἐν τῇ ἀ
ναστάσει ἐν τῇ ἐσχά
τῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν
αὐτῇ ὁ ἰς· ἐγώ εἰ
μι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ
ζωή· ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ κἂν ἀποθά
νῃ ζήσεται· καὶ
πᾶς ὁ ζῶν καὶ πι
στεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ
ἀποθάνῃ εἰς τὸν
αἰῶνα. πιστεύεις
τοῦτο; λέγει αὐτῷ·
ναὶ κε, ἐγὼ πεπίστευ
κα ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θυ ὁ εἰς τὸν κόσ
μον ἐρχόμενος. καὶ
ταῦτα εἰποῦσα ἀ
πῆλθε καὶ ἐφώνη
σε μαρίαν τὴν ἀδελ
φὴν αὐτῆς λάθρα
εἰποῦσα· ὁ διδάσκα
λος πάρεστι καὶ φω
νεῖ σε. ἐκείνη ὡς ἤ
κουσεν ἐγείρεται τα
χὺ καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτόν. οὔπω δὲ ἐ
ληλύθει ὁ ἰς εἰς τὴν
κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ
τόπῳ ὅπου ὑπή
ντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα.
οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ
καὶ παραμυθού
μενοι αὐτήν, ἰδόντες

τὴν μαριὰμ ὅτι τα
χέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλ
θεν, ἠκολούθησαν αὐ
τῇ λέγοντες ὅτι ὑπά
γει εἰς τὸ μνημεῖον ἵ
να κλαύσῃ ἐκεῖ· ἡ
οὖν μαρία ὡς ἦλθεν
ὅπου ἦν ὁ ι̅ς̅, ἰδοῦσα
αὐτὸν ἔπεσεν αὐ
τοῦ εἰς τοὺς πόδας
λέγουσα αὐτῷ κ̅ε̅
εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἀ
πέθανέ μου ὁ ἀδελ
φός· ι̅ς̅ οὖν ὡς εἶδεν
αὐτὴν κλαίουσαν
καὶ τοὺς συνελθόν
τας αὐτῇ ἰουδαίους,
κλαίοντας ἐνεβριμή
σατο τῷ π̅ν̅ι̅ καὶ
ἐτάραξεν ἑαυτόν· καὶ
εἶπε· ποῦ τεθήκα
τε αὐτόν; λέγουσιν
αὐτῷ κ̅ε̅ ἔρχου καὶ
ἴδε· ἐδάκρυσεν ὁ
ι̅ς̅· ἔλεγον οὖν οἱ ἰου
δαῖοι· ἴδε πῶς

ἐφίλει αὐτόν· τινὲς
δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον·
οὐκ ἐδύνατο οὗ
τος ὁ ἀνοίξας τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ τυ
φλοῦ ποιῆσαι ἵνα
καὶ οὗτος μὴ ἀπο
θάνῃ; ι̅ς̅ οὖν πά
λιν ἐμβριμούμε
νος ἐν ἑαυτῷ ἔρ
χεται εἰς τὸ μνημεῖ
ον· ἦν δὲ σπήλαιον
καὶ λίθος ἐπέκει
το ἐπ' αὐτῷ· λέγει
ὁ ι̅ς̅ ἄρατε τὸν λίθον·
λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
τοῦ τεθνηκότος μάρ
θα· κ̅ε̅ ἤδη ὄζει·
τεταρταῖος γάρ ἐστι·
λέγει αὐτῇ ὁ ι̅ς̅ οὐκ εἶ
πόν σοι ὅτι ἐὰν πι
στεύσῃς ὄψῃ τὴν δό
ξαν τοῦ θ̅υ̅· ἦραν
οὖν τὸν λίθον οὗ
ἦν ὁ τεθνηκὼς κεί
μενος· ὁ δὲ ι̅ς̅ ἦρε

τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τοῦ καὶ εἶπεν· πάτερ εὐ-
χαριστῶ σοι ὅτι ἤκου-
σάς μου· ἐγὼ δὲ ᾔδειν
ὅτι πάντοτέ μου
ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ
τὸν ὄχλον τὸν πα-
ρεστῶτα εἶπον ἵνα
πιστεύσωσιν ὅτι σύ
με ἀπέστειλας·
Καὶ ταῦτα εἰπὼν φω-
νῇ μεγάλῃ ἐκραύγα-
σε· Λάζαρε δεῦρο
ἔξω· καὶ ἐξῆλθεν
ὁ τεθνηκὼς δεδε-
μένος τοὺς πόδας
καὶ τὰς χεῖρας κει-
ρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐ-
τοῦ σουδαρίῳ περι-
εδέδετο· λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐ-
τὸν καὶ ἄφετε ὑπά-
γειν· πολλοὶ οὖν ἐκ
τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόν-
τες πρὸς τὴν Μαριὰμ
καὶ θεασάμενοι ἃ

ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτόν·

Ἐκ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅ-
τε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱε-
ροσόλυμα· καὶ ἦλ-
θεν εἰς Βηθφαγὴ
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-
ῶν· τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε
δύο μαθητὰς λέγων
αὐτοῖς· ὑπάγετε
εἰς τὴν κώμην τὴν
ἀπέναντι ὑμῶν·
καὶ εὐθέως εὑρήσετε
ὄνον δεδεμένην
καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς·
λύσαντες ἀγάγετέ μοι·
καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι
ἐρεῖτε ὅτι ὁ
κύριος αὐτῶν χρείαν
ἔχει· εὐθέως δὲ ἀπο-
στελεῖ αὐτούς· τοῦ-
το δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· εἴπατε

τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰ
δοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρ
χεταί σοι πραῢς
καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐ
πὶ ὄνον καὶ πῶλον
υἱὸν ὑποζυγίου·
πορευθέντες δὲ οἱ
μαθηταὶ καὶ ποι
ήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐ
τοῖς ὁ ἰς ἤγαγον τὴν
ὄνον καὶ τὸν πῶλον
καὶ ἐπέθηκαν ἐ
πάνω αὐτῶν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν ὁ δὲ
πλεῖστος ὄχλος ἔστρω
σαν ἑαυτῶν τὰ
ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ·
ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλά
δους ἀπὸ τῶν δέν
δρων καὶ ἐστρώ
ννυον ἐν τῇ ὁδῷ·
οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προά
γοντες καὶ οἱ ἀκο
λουθοῦντες ἔκρα
ζον λέγοντες· ὡσαν

νὰ τῷ υἱῷ Δαδ· εὐλο
γημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ· ὡ
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψί
στοις· καὶ εἰσελθόν
τος αὐτοῦ εἰς ἱεροσό
λυμα ἐσείσθη πᾶ
σα ἡ πόλις λέγουσα·
τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ ὄ
χλοι ἔλεγον· οὗτός
ἐστιν ἰς ὁ προφήτης
ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς
Γαλιλαίας· ἰδόν
τες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ
τὰ θαυμάσια ἃ
ἐποίησε καὶ τοὺς
παῖδας κράζον
τας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
λέγοντας· ὡσαν
νὰ τῷ υἱῷ Δαδ· ἠγα
νάκτησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ἀκούεις τί
οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ
ἰς λέγει αὐτοῖς· ναί·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι

ὅτι ἐκ στόματος νη-
πίων καὶ θηλαζόν-
των κατηρτίσω αἶ-
νον· καὶ καταλιπὼν
αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔ-
ξω τῆς πόλεως εἰς
Βηθανίαν· καὶ ηὐ-
λίσθη ἐκεῖ :

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην).

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσ-
χα· ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς
Βηθανίαν ὅπου
ἦν Λάζαρος ὁ τεθνη-
κὼς ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν· ἐποίη-
σαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον
ἐκεῖ· καὶ ἡ Μάρθα
διηκόνει· ὁ δὲ Λά-
ζαρος εἷς ἦν τῶν
ἀνακειμένων σὺν
αὐτῷ· ἡ οὖν Μαρία
λαβοῦσα λίτραν
μύρου νάρδου πι-
στικῆς πολυτίμου
ἤλειψε τοὺς πόδας
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· καὶ ἐξέμα-
ξε ταῖς θριξὶν αὐ-
τῆς τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπλη-
ρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς
τοῦ μύρου· λέγει οὖν
εἷς ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ· Ἰούδας
Σίμωνος Ἰσκαριώτης
ὁ μέλλων αὐτὸν παρα-
διδόναι· διατί τοῦτο
τὸ μύρον οὐκ ἐπρά-
θη τριακοσίων δη-
ναρίων καὶ ἐδόθη
πτωχοῖς· εἶπε δὲ τοῦ-
το οὐχ ὅτι περὶ τῶν
πτωχῶν ἔμελεν αὐ-
τῷ· ἀλλ' ὅτι κλέπτης
ἦν καὶ τὸ γλωσσό-
κομον εἶχε· καὶ τὰ βαλ-
λόμενα ἐβάσταζεν·
εἶπεν οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἄφες
αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ ἐνταφιασ-
μοῦ μου τετήρηκεν
αὐτό· τοὺς πτωχοὺς
γὰρ πάντοτε ἔχετε

μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε +
ἔγνω οὖν ὄχλος πο-
λὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων
ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον
οὐ διὰ τὸν ἰν̄ μόνον
ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λά-
ζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγει-
ρεν ἐκ νεκρῶν· ἐβου-
λεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς ἵνα καὶ τὸν λά-
ζαρον ἀποκτείνω-
σιν· ὅτι πολλοὶ δι' αὐ-
τὸν ὑπῆγον τῶν ἰου-
δαίων καὶ ἐπίστευον
εἰς τὸν ἰν̄ + τῇ ἐπαύ-
ριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ
ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορ-
τήν· ἀκούσαντες
ὅτι ἔρχεται ὁ ἰς̄ εἰς
ἱεροσόλυμα· ἔλα-
βον τὰ βαΐα τῶν
φοινίκων· καὶ ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν
αὐτῷ· καὶ ἔκραζον +
ὡσαννὰ εὐλογημέ-

νος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κῡ βασι-
λεὺς τοῦ ἰη̄λ + εὑρὼν
δὲ ὁ ἰς̄ ὀνάριον ἐκά-
θισεν ἐπ' αὐτό· κα-
θώς ἐστι γεγραμμέ-
νον + μὴ φοβοῦ θύ-
γατερ σιών· ἰδοὺ ὁ
βασιλεύς σου ἔρχεται
καθήμενος ἐπὶ πῶ-
λον ὄνου + ταῦτα
δὲ οὐκ ἔγνωσαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅ-
τε ἐδοξάσθη ὁ ἰς̄ +
τότε ἐμνήσθησαν
ὅτι ταῦτα ἦν γεγραμ-
μένα ἐπ' αὐτῷ καὶ ταῦτα
ἐποίησαν αὐτῷ + ἐ-
μαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος
ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε
τὸν λάζαρον ἐφώ-
νησεν ἐκ τοῦ μνη-
μείου καὶ ἤγειρεν
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν +
διὰ τοῦτο καὶ ὑπήν-

τῷ ἀπαντῆσαι αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι
ἤκουσαν τοῦτο αὐ-
τὸν πεποιηκέναι
τὸ σημεῖον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πρω-
ΐας ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν πόλιν ἐπείνασε
καὶ ἰδὼν συκῆν
μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλ-
θεν ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ-
δὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
εἰ μὴ φύλλα μόνον·
καὶ λέγει αὐτῇ· μη-
κέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶ-
να· καὶ ἐξηράνθη
παραχρῆμα ἡ συκῆ·
καὶ ἰδόντες οἱ μαθη-
ταὶ ἐθαύμασαν λέ-
γοντες· πῶς παρα-
χρῆμα ἐξηράνθη ἡ
συκῆ; ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν ἔχητε πίστιν

καὶ μὴ διακριθῆτε
οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν
τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε
ἄρθητι καὶ βλή-
θητι εἰς τὴν θάλασσαν
γενήσεται· καὶ πάντα
ὅσα ἂν αἰτήσητε
ἐν τῇ προσευχῇ πι-
στεύοντες λήψεσθε.
Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν προσῆλθον
αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ λέγον-
τες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς; καὶ
τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐ-
ξουσίαν ταύτην; ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑ-
μᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα·
ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου

ἀννου πόθεν ἦν· ἐξ
οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων·
οἱ δὲ διελογίζοντο
παρ' ἑαυτοῖς λέγον
τες· ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν·
διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύ
σατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ
εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φο
βούμεθα τὸν ὄχλον·
πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν
Ἰωάννην ὡς προφή
την· καὶ ἀποκριθέν
τες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· οὐ
κ οἴδαμεν· ἔφη αὐ
τοῖς καὶ αὐτὸς· οὐ
δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ· τί δὲ
ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρωπος τις
εἶχε τέκνα δύο· καὶ
προσελθὼν τῷ πρώ
τῳ εἶπε· τέκνον ὕπα
γε σήμερον ἐργάζου
ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·

οὐ θέλω· ὕστερον δὲ
μεταμεληθεὶς ἀπ
ῆλθε· καὶ προσελ
θὼν τῷ ἑτέρῳ εἶ
πεν ὡσαύτως· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἐγὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλ
θε· τίς ἐκ τῶν δύο ἐ
ποίησε τὸ θέλημα
τοῦ πατρός· λέγουσιν αὐ
τῷ· ὁ πρῶτος· λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶ
ναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· ἦλθε γὰρ πρὸς ὑ
μᾶς ὁ Ἰωάννης ἐν ὁδῷ
δικαιοσύνης· καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐ
τῷ· οἱ δὲ τελῶναι
καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευ
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐ μετεμε
λήθητε ὕστερον
τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ·

τῷ· ἄλλην παραβο
λὴν ἀκούσατε· ἄνθρωπος
τις ἦν οἰκοδεσπότης
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπε
λῶνα καὶ φραγμὸν
αὐτῷ περιέθηκεν +
καὶ ὤρυξεν ἐν αὐ
τῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδό
μησε πύργον καὶ
ἐξέδοτο αὐτὸν γεωρ
γοῖς· καὶ ἀπεδήμησεν +
Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ και
ρὸς τῶν καρπῶν· ἀπέ
στειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ πρὸς τοὺς γε
ωργοὺς λαβεῖν τοὺς
καρποὺς αὐτοῦ· καὶ
λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τοὺς δούλους αὐτοῦ
ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν
δὲ ἀπέκτειναν· ὃν
δὲ ἐλιθοβόλησαν +
πάλιν ἀπέστειλεν
ἄλλους δούλους πλεί
ονας τῶν πρώτων
καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς
ὡσαύτως· ὕστερον
δὲ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐ
τοῦ λέγων· ἐντρα
πήσονται τὸν υἱόν
μου· οἱ δὲ γεωργοὶ ἰ
δόντες τὸν υἱὸν εἶ
πον ἐν ἑαυτοῖς· οὗ
τός ἐστιν ὁ κληρονό
μος· δεῦτε ἀποκτεί
νωμεν αὐτόν· καὶ
κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν αὐ
τοῦ· καὶ λαβόντες αὐ
τὸν ἐξέβαλον ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος καὶ
ἀπέκτειναν· ὅταν
οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος τί
ποιήσει τοῖς γεωργοῖς
ἐκείνοις· λέγουσιν
αὐτῷ· κακοὺς κα
κῶς ἀπολέσει αὐ
τούς· καὶ τὸν ἀμπε
λῶνα ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς· οἵ

τινες ἀποδώσουσιν αὐ-
τῷ τοὺς καρποὺς
ἐν τοῖς καιροῖς αὐ-
τῶν· λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐδέποτε ἀνέ-
γνωτε ἐν ταῖς γρα-
φαῖς· λίθον ὃν ἀπ-
εδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες· οὗ-
τος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ κ(υρίο)υ ἐγένετο αὕ-
τη καὶ ἔστι θαυμα-
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡ-
μῶν· διὰ τοῦτο λέ-
γω ὑμῖν ὅτι ἀρθή-
σεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρ-
ποὺς αὐτῆς·

ἐκ (τοῦ) κατὰ ματθ(αῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· κα-
θημένου τοῦ ἰ(ησο)ῦ ἐπὶ
τοῦ ὄρους τῶν ἐλαι-
ῶν προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
κατ' ἰδίαν λέγοντες·
εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦ-
τα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖ-
ον τῆς σῆς παρουσί-
ας καὶ τῆς συντελεί-
ας τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτοῖς· βλέπετε μή
τις ὑμᾶς πλανήσῃ·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσον-
ται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου λέγοντες· ἐγώ
εἰμι ὁ χ(ριστό)ς· καὶ πολλοὺς
πλανήσουσι· μελλή-
σετε δὲ ἀκούειν
πολέμους· καὶ ἀκο-
ὰς πολέμων· ὁρᾶ-
τε μὴ θροεῖσθε· δεῖ
γὰρ πάντα γενέ-
σθαι· ἀλλ' οὔπω ἐ-
στὶ τὸ τέλος· ἐγερθή-
σεται γὰρ ἔθνος ἐ-
πὶ ἔθνος καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ λυ-

μοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους· πάντα δὲ
ταῦτα ἀρχὴ ὠδί-
νων· τότε παραδώ-
σουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖ-
ψιν καὶ ἀποκτενοῦ-
σιν ὑμᾶς· καὶ ἔσε-
σθε μισούμενοι ὑ-
πὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· καὶ τότε
σκανδαλισθήσονται
πολλοὶ καὶ ἀλλήλους
παραδώσουσι· καὶ μι-
σήσουσιν ἀλλήλους·
καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
φῆται ἐγερθήσονται
καὶ πλανήσουσι πολ-
λούς· καὶ διὰ τὸ πλη-
θυνθῆναι τὴν ἀνο-
μίαν ψυγήσεται
ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
τέλος οὗτος σωθήσε-
ται· καὶ κηρυχθήσεται
τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς

βασιλείας ἐν ὅλῃ
τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρ-
τύριον πᾶσι τοῖς ἔ-
θνεσι· καὶ τότε ἥ-
ξει τὸ τέλος· ὅταν οὖν
ἴδητε τὸ βδέλυγμα
τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥη-
θὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου ἑστὸς ἐν
τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώ-
σκων νοείτω· τότε
οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευ-
γέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·
ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ
καταβαιν[illegible]
τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐ-
τοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
μὴ [illegible]
σω ἆραι τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις· προσεύχε-
σθε δὲ [illegible]

[illegible]

[illegible] ρημιαιου μεμ +
ηδον [illegible] την πορνην [illegible] ε
την [illegible] εξελθη
[illegible]
[illegible] ην [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] και
[illegible] μ +
αυτοις εστι και η γη
ρουσα του υιου του
[illegible] ουν γαρ εαν
ει [illegible]
[illegible] οι
[illegible]
[illegible] κει
[illegible] ν
[illegible] ημη
[illegible] φ [illegible] σαι
[illegible] και [illegible]
[illegible] που
[illegible] και [illegible]
[illegible]
[illegible]

φωνή σου [illegible]

ον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου

δνι τρο συνάμεως καὶ το

[illegible] τῆς τῶν

[illegible] τὸν ἰ[illegible]

[illegible] τὸν [illegible]

τοῦ [illegible] ἐρχόμενον

[illegible] ἐφ' [illegible]

τοῦ οὐνοῦ [illegible] τὰ ἀδ

μαρ[illegible] καὶ ὁ [illegible]

[illegible] ἠσ καὶ ἀπο

[illegible] τοὺς [illegible] λοις

[illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] ὑπὲρ [illegible]

καὶ [illegible] σοι

τοῖς [illegible] λέγει τοῖς [illegible]

τοῦ [illegible]

ρα [illegible]

[illegible]

[illegible]

δὲ [illegible]

[illegible] παρ[illegible]

ὁ [illegible]

[illegible] τῆς [illegible]

[illegible] καὶ τὰ [illegible]

λαῷ [illegible] ἔτι [illegible]

[illegible]

θόρυβος [illegible]

[illegible] γίνεται [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

λέγων [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] οἱ [illegible]

[illegible] παρέδωκαν [illegible]

οἱ δὲ [illegible]

[illegible]

εἰς [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμ

βούλιον ἔλαβον

[illegible] οἱ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

οἱ φαρισαῖοι· ὅτι ἀληθὴς εἶ
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
θ(εο)ῦ ἐν ἀληθείᾳ διδά
σκεις· καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ
βλέπεις εἰς πρόσω
πον ἀν(θρώπ)ων· εἰπὲ οὖν
ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξε
στιν δοῦναι κῆνσον
καίσαρι ἢ οὔ· γνοὺς
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὴν πονηρί
αν αὐτῶν εἶπεν· τί
με πειράζετε ὑ
ποκριταί· ἐπιδεί
ξατέ μοι τὸ νόμισ
μα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ
προσήνεγκαν αὐ
τῷ δηνάριον· καὶ
λέγει αὐτοῖς· τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή· λέγουσιν
αὐτῷ· καίσαρος·
τότε λέγει αὐτοῖς·
ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος καίσαρι·

καὶ τὰ τοῦ θ(εο)ῦ τῷ θ(ε)ῷ·
καὶ ἀκούσαντες ἐ
θαύμασαν· καὶ ἀ
φέντες αὐτὸν ἀπῆλ
θον· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ προσῆλθον
αὐτῷ σαδδουκαῖοι
οἱ λέγοντες μὴ εἶναι
ἀνάστασιν· καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέ
γοντες· διδάσκαλε
μωσῆς εἶπεν· ἐάν
τις ἀποθάνῃ μὴ
ἔχων τέκνα ἐπι
γαμβρεύσει ὁ ἀδελ
φὸς αὐτοῦ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἀ
ναστήσει σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν
ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ
ὁ πρῶτος γήμας
ἐτελεύτησε· καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα ἀφῆκε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ·
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος
καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν
ἑπτά· ὕστερον δὲ
πάντων ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει τίνος τῶν
ἑπτὰ ἔσται γυνή·
πάντες γὰρ ἔσχον αὐ-
τήν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
πλανᾶσθε μὴ εἰ-
δότες τὰς γραφὰς
μηδὲ τὴν δύναμιν
τοῦ θῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀ-
ναστάσει οὔτε γαμοῦ-
σιν· οὔτε ἐκγαμίζον-
ται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι
θῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι·
περὶ δὲ τῆς ἀναστά-
σεως τῶν νεκρῶν
οὐκ ἀνέγνωτε τὸ
ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ
θῦ λέγοντος· ἐγώ
εἰμι ὁ θς ἀβραὰμ

καὶ ὁ θς ἰσαὰκ καὶ
ὁ θς ἰακώβ· οὐκ ἔστιν
ὁ θς θς νεκρῶν ἀλ-
λὰ ζώντων· καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ ὄχλοι
ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· οἱ δὲ
φαρισαῖοι ἀκούσαν-
τες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς
σαδδουκαίους συνή-
χθησαν ἐπὶ τὸ αὐ-
τό· καὶ ἐπηρώτησεν
εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς
πειράζων αὐτὸν
καὶ λέγων· διδάσκα-
λε· ποία ἐντολὴ με-
γάλη ἐν τῷ νόμῳ· ὁ
δὲ ἰς ἔφη αὐτῷ· ἀγα-
πήσεις κν τὸν θν σου
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου·
ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου· καὶ
ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·
αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ
μεγάλη ἐντολή·
δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ·

[illegible]
[illegible] +
[illegible]
[illegible] τῷ καιρῷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] μένων δὲ τῶν Φα-
ρισαίων ἐπηρώτη-
σεν αὐτοὺς ὁ Ἰς λέγων +
τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ
τοῦ χῦ; τίνος υἱός ἐστι;
λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ
Δαδ. λέγει αὐτοῖς +
πῶς οὖν Δαδ ἐν πνι
κν αὐτὸν καλεῖ λέ-
γων· εἶπεν ὁ κς τῷ
κῳ μου· κάθου ἐκ δεξι-
ῶν μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου +
εἰ οὖν Δαδ καλεῖ αὐτὸν
κν, πῶς υἱὸς αὐτοῦ
ἐστι; καὶ οὐδεὶς ἐδύ-
νατο αὐτῷ ἀποκρι-
θῆναι λόγον, οὐδὲ

ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας ἐπε-
ρωτῆσαι αὐτὸν οὐ-
κέτι. Τότε ὁ Ἰς ἐλά-
λησε τοῖς ὄχλοις καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ λέγων· ἐπὶ τῆς
Μωσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·
πάντα οὖν ὅσα ἂν
εἴπωσιν ὑμῖν τη-
ρεῖν, τηρεῖτε καὶ
ποιεῖτε· κατὰ δὲ
τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ
καὶ οὐ ποιοῦσι. δεσμεύ-
ουσι γὰρ φορτία βα-
ρέα καὶ δυσβάστα-
κτα, καὶ ἐπιτιθέ-
ασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δα-
κτύλῳ αὐτῶν οὐ θέ-
λουσι κινῆσαι αὐ-
τά [illegible]

ἔργα αὐτῶν ποιοῦ
σι πρὸς τὸ θεαθῆ
ναι τοῖς ἀνθρώποις·
πλατύνουσι δὲ τὰ φυλα
κτήρια αὐτῶν· καὶ
μεγαλύνουσι τὰ κρά
σπεδα τῶν ἱματί
ων αὐτῶν· φιλοῦ
σι δὲ τὴν πρωτοκλι
σίαν ἐν τοῖς δείπνοις·
καὶ πρωτοκαθεδρί
ας ἐν ταῖς συναγω
γαῖς· καὶ ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ
καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων ῥαββί ῥαβ
βί. ὑμεῖς δὲ μὴ κλη
θῆτε ῥαββί· εἷς γάρ
ὑμῶν ἐστιν ὁ διδάσκα
λος ὁ Χριστός· πάντες δὲ
ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε·
καὶ πατέρα μὴ καλέση
τε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

μηδὲ κληθῆτε καθη
γηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν
ἐστιν ὁ καθηγητὴς ὁ
Χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν
ἔσται ὑμῶν διάκο
νος· ὅστις δὲ ὑψώσει
ἑαυτὸν ταπεινωθή
σεται· καὶ ὅστις τα
πεινώσει ἑαυτὸν ὑ
ψωθήσεται. Οὐ
αὶ δὲ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑ
ποκριταί· ὅτι κατε
σθίετε τὰς οἰκί
ας τῶν χηρῶν καὶ
προφάσει μακρὰ
προσευχόμενοι· διὰ
τοῦτο λήψεσθε περισ
σότερον κρίμα.
Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑ
ποκριταί· ὅτι κλεί
ετε τὴν βασιλεί
αν τῶν οὐρανῶν ἔμπρο
σθεν τῶν ἀνθρώπων·

ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχε
σθε· οὐδὲ τοὺς εἰσερ
χομένους ἀφίετε εἰ
σελθεῖν· οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα
προσήλυτον· καὶ ὅ
ταν γένηται ποιεῖ
τε αὐτὸν υἱὸν γε
έννης διπλότερον ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν ὁδη
γοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες·
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν
τῷ ναῷ οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν
τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ,
ὀφείλει· μωροὶ καὶ
τυφλοί· τίς γὰρ μεί
ζων ἐστίν· ὁ χρυσὸς
ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων
τὸν χρυσόν· καὶ ὃς
ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυ

σιαστηρίῳ οὐδέν
ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπά
νω αὐτοῦ ὀφείλει·
μωροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον τὸ δῶ
ρον ἢ τὸ θυσιαστήρι
ον τὸ ἁγιάζον τὸ
δῶρον· καὶ ὁ ὀμόσας
ἐν τῷ θυσια
στηρίῳ ὀμνύει ἐν
αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·
καὶ ὁ ὀμόσας ἐν
τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν
αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
κατοικήσαντι αὐ
τόν· καὶ ὁ ὀμόσας
ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει
ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ
θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθη
μένῳ ἐπάνω αὐ
τοῦ· οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖ
οι ὑποκριταί ὅτι ἀπο

ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύ-
οσμον καὶ τὸ ἄνηθον
καὶ τὸ κοίμηνον· καὶ
ἀφήκατε τὰ βαρύ-
τερα τοῦ νόμου τὴν
κρήσιν καὶ τὸν ἔλε-
ον καὶ τὴν πίστιν +
ταῦτα δὲ ἔδει ποι-
ῆσαι· κἀκεῖνα μὴ
ἀφιέναι + ὁδηγοὶ
τυφλοί· οἱ διϋλίζον-
τες τὸν κώνωπα·
τὴν δὲ κάμηλον κα-
ταπίνοντες + οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι καθα-
ρίζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς
παροψίδος· ἔσω-
θεν δὲ γέμουσιν ἁρ-
παγῆς καὶ ἀδικίας +
φαρισαῖε τυφλὲ
καθάρισον πρῶτον
τὸ ἐντὸς τοῦ ποτη-
ρίου καὶ τῆς παροψί-
δος, ἵνα γένηται καὶ
τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ κα-
θαρόν + οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φα-
ρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι παρομοιάζε-
τε τάφοις κεκονι-
αμένοις + οἵτινες ἔξω-
θεν μὲν φαίνονται
ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ
γέμουσιν ὀστέων νε-
κρῶν, καὶ πάσης ἀ-
καθαρσίας + οὕτως
καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν
φαίνεσθαι τοῖς ἀνοις
δίκαιοι· ἔσωθεν δὲ
μεστοί ἐστε ὑποκρί-
σεως καὶ ἀνομίας + ἀρ
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν· καὶ
κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα

τῶν δικαίων καὶ λέ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἵματι τῶν προ
φητῶν· ὥστε μαρ
τυρεῖτε ἑαυτοῖς
ὅτι υἱοί ἐστε τῶν
φονευσάντων τοὺς
προφήτας· καὶ ὑ
μεῖς πληρώσατε τὸ
μέτρον τῶν πατέ
ρων ὑμῶν· ὄφεις γεν
νήματα ἐχιδνῶν
πῶς φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς γε
έννης· διὰ τοῦτο ἰ
δοὺ ἐγὼ ἀποστέλ
λω πρὸς ὑμᾶς προ
φήτας καὶ σοφοὺς
καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο
κτενεῖτε καὶ σταυ
ρώσετε καὶ ἐξ αὐ

τῶν μαστιγώσετε ἐν
ταῖς συναγωγαῖς
ὑμῶν· καὶ διώ
ξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν· ὅπως
ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν
αἷμα δίκαιον ἐκ
χυνόμενον ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπὸ τοῦ αἵμα
τος Ἄβελ τοῦ δικαί
ου ἕως τοῦ αἵμα
τος Ζαχαρίου υἱοῦ
Βαραχίου ὃν ἐφονεύ
σατε μεταξὺ τοῦ
ναοῦ καὶ τοῦ θυσι
αστηρίου· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ἥξει
ταῦτα πάντα ἐπὶ
τὴν γενεὰν ταύτην·
Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλὴμ
ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας καὶ λι
θοβολοῦσα τοὺς ἀ
πεσταλμένους
πρὸς αὐτήν· ποσά

Εἰς λειτου(ργίαν)

σάκις ἠθέλησα ἐπι
συναγαγεῖν τὰ
τέκνα σου, ὃν τρό
πον ἐπισυνάγει ὄρ
νις τὰ νοσσία ἑαυ
τῆς ὑπὸ τὰς πτέρυ
γας, καὶ οὐκ ἠθελή
σατε. ἰδοὺ ἀφίεται
ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μή με
ἴδητε ἀπ' ἄρτι
ἕως ἂν εἴπητε· εὐ
λογημένος ὁ ἐρχ
όμενος ἐν ὀνόμα
τι κυρίου.

Εἰς κα μα τ.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ
τοῦ μαθηταῖς· πε
ρὶ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ὥρ
ας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ'
οἱ ἄγγελοι τῶν οὐ
ρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ
μου μόνος. ὥσπερ
δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ

Νῶε, οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. ὥσ
περ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πρὸ
τοῦ κατακλυσμοῦ
τρώγοντες καὶ πί
νοντες, γαμοῦντες
καὶ ἐκγαμίζον
τες, ἄχρι ἧς ἡμέ
ρας εἰσῆλθε Νῶε
εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ οὐκ ἔγνωσαν
ἕως ἦλθεν ὁ κατα
κλυσμὸς καὶ ἦρεν
ἅπαντας· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ
που. τότε δύο ἔσον
ται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς πα
ραλαμβάνεται καὶ
ὁ εἷς ἀφίεται. δύο
ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύ
λωνι· μία παραλαμ
βάνεται καὶ

[illegible] ὥρᾳ [illegible]
[illegible] ἔρχεται [illegible]
[illegible]
[illegible]
δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίαι φυλακεῖ ὁ κλέ
πτης ἔρχεται· ἐγρη
γόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
ἴασαι διορυγῆναι τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦ
το καὶ ὑμεῖς γίνεσθαι
ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ
δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται. τίς ἄ
ρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦ
λος καὶ φρόνιμος ὃν
κατέστησεν ὁ κύριος αὐ
τοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ· τοῦ διδόναι
αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν
καιρῷ. μακάριος ὁ δοῦ
λος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν
ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν

λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει
αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ
κακὸς δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· χρονίζει ὁ
κύριός μου ἐλθεῖν· καὶ
ἄρξηται τύπτειν τοὺς
συνδούλους αὐτοῦ· ἐσ
θίειν δὲ καὶ πίνειν με
τὰ τῶν μεθυόντων· ἥ
ξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπο
κριτῶν θήσει· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
τότε ὁμοιωθήσεται
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
δέκα παρθένοις· αἵ

τινες λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν
ἐξῆλθον εἰς ἀπάν-
τησιν τοῦ νυμφίου +
πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν
φρόνιμοι καὶ
πέντε μωραί + αἵτι-
νες μωραὶ λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν οὐκ ἔλαβον μεθ'
ἑαυτῶν ἔλαιον +
αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλα-
βον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγ-
γείοις αὐτῶν μετὰ τῶν
λαμπάδων αὐτῶν +
χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκάθευ-
δον + μέσης δὲ νυκτὸς
κραυγὴ γέγονεν ἰδοὺ ὁ
νυμφίος ἔρχεται· ἐ-
ξέρχεσθε εἰς ἀπάν-
τησιν αὐτοῦ + τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖ-

ναι καὶ ἐκόσμησαν
τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν + αἱ δὲ μωραὶ ταῖς
φρονίμοις εἶπον + δό-
τε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαί-
ου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμ-
πάδες ἡμῶν σβέν-
νυνται + ἀπεκρίθη-
σαν δὲ αἱ φρόνιμοι
λέγουσαι + μήποτε
οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ
ὑμῖν· πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς
πωλοῦντας καὶ ἀγο-
ράσατε ἑαυταῖς +
ἀπερχομένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι ἦλθεν
ὁ νυμφίος + καὶ αἱ ἕτοι-
μοι εἰσῆλθον μετ' αὐ-
τοῦ εἰς τοὺς γάμους
καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα +
ὕστερον δὲ ἔρχονται
καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέ-
νοι λέγουσαι + κύριε
κύριε ἄνοιξον ἡμῖν +

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ
οἶδα ὑμᾶς· γρηγορεῖ
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴδα
τε τὴν ἡμέραν οὐ
δὲ τὴν ὥραν· ἐν ᾗ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε
ται· ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος
ἀποδημῶν ἐκάλε
σε τοὺς ἰδίους δούλους
καὶ παρέδωκεν αὐ
τοῖς τὰ ὑπάρχον
τα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν
ἔδωκε πέντε τά
λαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ
δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ
τὴν ἰδίαν δύναμιν
καὶ ἀπεδήμησεν εὐ
θέως. πορευθεὶς δὲ
ὁ τὰ πέντε τάλαν
τα λαβὼν εἰργάσα
το ἐν αὐτοῖς καὶ ἐ
ποίησεν ἄλλα πέν
τε τάλαντα· ὡσαύ
τως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρ

δησε καὶ αὐτὸς ἄλ
λα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν
λαβὼν ἀπελθὼν
ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ
ἀπέκρυψε τὸ ἀργύ
ριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
μετὰ δὲ χρόνον πολ
λὺν ἔρχεται ὁ κύριος
τῶν δούλων ἐκείνων,
καὶ συναίρει μετ' αὐ
τῶν λόγον· καὶ προ
σελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβὼν
προσήνεγκεν ἄλλα
πέντε τάλαντα
λέγων· κε πέντε
τάλαντά μοι πα
ρέδωκας· ἴδε ἄλ
λα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐ
τοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύ
ριος αὐτοῦ· εὖ δοῦ
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πι
στός, ἐπὶ πολλῶν σε

καταστήσω [illegible]
θε εἰς τὴν [illegible]
τοῦ κυ σου· προ[illegible]
θὼν δὲ καὶ ὁ τὰ [illegible]
τάλαντα λαβ[illegible]
εἶπε· κε δύο ταλ[illegible]
τά μοι παρέδωκας·
ἴδε ἄλλα δύο τάλαν
τα ἐκέρδησα ἐπ' αὐ
τοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κς
αὐτοῦ· εὖ δοῦλε [illegible]
θὲ καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] σε καταστή
σω· εἰ[illegible]ς τὴν
χαρὰν τοῦ κυ σου· προ
σελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ
ἓν τάλαντον εἰλη
φὼς εἶπε κε ἔγνων
σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνος
θερίζων ὅπου οὐκ ἔ
σπειρας καὶ συνά
γων ὅθεν οὐ διεσκόρ
πισας· καὶ φοβη
θεὶς· ἔκρυψα τὸ τά

[illegible]ν σου ἐν τῇ
[illegible] ἔχεις τὸ σόν +
[illegible]κριθεὶς δὲ ὁ κς
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ +
[illegible]νηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνη
ρὲ ᾔδεις ὅτι θερίζω
ὅπου οὐκ ἔσπειρα
συνάγω ὅθεν οὐ διε
σκόρπισα· ἔδει οὖν
σε βαλεῖν τὸ ἀργύ
ριόν μου τοῖς τραπε
[illegible]αις καὶ ἐλθὼν
[illegible]κομισάμην [illegible]
[illegible] σὺν τό
κῳ· [illegible]
[illegible]
τον [illegible]
χον[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]χοντος καὶ [illegible]
[illegible]
κα[illegible]

ἐκβάλλεται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον +
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ
δόντων + ὅταν δὲ ἔλ
θῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐν
τῇ δόξει αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι
μετ᾽ αὐτοῦ + καὶ συνα
χθήσονται ἔμπρο
σθεν αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη + καὶ ἀφο
ριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλή
λων + ὥσπερ ὁ ποιμὴν
ἀφορίζει τὰ πρόβα
τα ἀπὸ τῶν ἐρίφων
καὶ στήσει τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξι
ῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐ
ρήφεια ἐξ εὐωνύ
μων + τότε ἐρεῖ ὁ βα
σιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ + δεῦτε οἱ εὐλο
γημένοι τοῦ πρς μου
κληρονομήσατε τὴν

ἡτοιμασμένην
ὑμῖν βασιλείαν ἀ
πὸ καταβολῆς κό
σμου + ἐπείνασα
γὰρ καὶ ἐδώκατέ
μοι φαγεῖν + ἐδίψη
σα καὶ ἐποτίσα
τέ με + ξένος ἤμην
συνηγάγετέ με + γυ
μνὸς καὶ περιεβά
λετέ με + ἠσθέννησα
καὶ ἐπεσκέψασθέ
με + ἐν φυλακῇ ἤμην
καὶ ἤλθετε πρός
με + τότε ἀποκριθή
σονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι
οἱ λέγοντες + κε πό
τε σε εἴδομεν πεινῶν
τα καὶ ἐθρέψαμεν +
ἢ διψῶντα καὶ ἐπο
τίσαμεν + πότε σε
εἴδομεν ξένον καὶ
συνηγάγομεν + ἢ γυ
μνὸν καὶ περιβάλ
λομεν + πότε δέ σε

ἢ γυμνὸν ἀσθενῆ ἢ ἐν
φυλακῇ καὶ ἤλθομεν
πρός σε· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ἐφ᾽ ὅσον ἐποιή-
σατε ἑνὶ τούτων
τῶν ἀδελφῶν μου
τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ
ἐποιήσατε· τότε
ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐω-
νύμων· πορεύεσθε
ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηρα-
μένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον τὸ ἡτοιμα-
τῷ διαβόλῳ σμένον καὶ τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ· ἐπεί-
νασα γὰρ καὶ οὐκ ἐ-
δώκατέ μοι φαγεῖν·
ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐ-
ποτίσατέ με· ξέ-
νος ἤμην καὶ οὐ συνη-
γάγετέ με· γυμνὸς
καὶ οὐ περιεβάλετέ
με· ἀσθενεὶς

καὶ ἐν φυλακῇ καὶ
οὐκ ἐπεσκέψασθέ
με· τότε ἀποκριθή-
σονται καὶ αὐτοὶ λέ-
γοντες· κύριε πότε σε
εἴδομεν πεινῶντα
ἢ διψῶντα ἢ ξέ-
νον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθε-
νῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ
οὐ διηκονήσαμέν σοι·
τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ἐφ᾽ ὅσον
οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν ἐλαχίστων
οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε·
καὶ ἀπελεύσονται οὗ-
τοι εἰς κόλασιν αἰώ-
νιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐ-
γένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ ἰς τοὺς λόγους τού-
τους· εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· οἴδα-
τε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ

τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ [illegible] τορ.

τὸ πάσχα γίνεται·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς
τὸ σταυρωθῆναι.

ἐκ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐ-
μαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ
ὢν μετ' αὐτοῦ Ἰησοῦ ὅτε
τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν
ἐκ τοῦ μνημείου
καὶ ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦ-
το καὶ ὑπήντησεν
αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤ-
κουσαν τοῦτο αὐτὸν
πεποιηκέναι τὸ
σημεῖον. οἱ οὖν Φα-
ρισαῖοι εἶπον πρὸς
ἑαυτούς· θεωρεῖ-
τε ὅτι οὐκ ὠφελεῖ-
τε οὐδέν· ἴδε ὁ κό-
σμος ὀπίσω αὐτοῦ
ἀπῆλθεν. ἦσαν δέ
τινες Ἕλληνες ἐκ
τῶν ἀναβαινόντων

ἵνα προσκυνήσωσιν
ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτοι
οὖν προσῆλθον Φι-
λίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθ-
σαϊδὰ τῆς Γαλιλαί-
ας καὶ ἠρώτων αὐ-
τὸν λέγοντες· κύριε, θέ-
λομεν τὸν Ἰησοῦν εἰδεῖν.
ἔρχεται Φίλιππος
καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ,
καὶ πάλιν Ἀνδρέ-
ας καὶ Φίλιππος
λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐ-
τοῖς λέγων· ἐλήλυ-
θεν ἡ ὥρα ἵνα δοξα-
σθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου
εἰς τὴν γῆν πεσὼν ἀποθά-
νῃ, αὐτὸς μόνος μέ-
νει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ,
πολὺν καρπὸν
φέρει. ὁ φιλῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει

λέσει αὐτήν· καὶ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον φυλάξει αὐ-
τήν· ἐὰν ἐμοὶ δια-
κονῇ τις ἐμοὶ ἀκολου-
θείτω· καὶ ὅπου εἰ-
μὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διά-
κονος ὁ ἐμὸς ἔσται·
καὶ ἐάν τις ἐμοὶ δι-
ακονῇ τιμήσει αὐ-
τὸν ὁ πατήρ· νῦν ἡ ψυ-
χή μου τετάρακται·
καὶ τί εἴπω· πάτερ
σῶσόν με ἐκ τῆς ὥ-
ρας ταύτης· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς
τὴν ὥραν ταύτην·
πάτερ δόξασόν σου τὸ
ὄνομα· ἦλθεν οὖν φω-
νὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐδόξασα καὶ πάλιν
δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος
ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας

ἔλεγεν βροντὴν γε-
γονέναι· ἄλλοι ἔλε-
γον· ἄγγελος αὐτῷ λε-
λάληκεν· ἀπεκρίθη
ἰς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ
αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν·
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· νῦν κρί-
σις ἐστὶ τοῦ κόσμου
τούτου· νῦν ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου ἐκ-
βληθήσεται ἔξω·
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς πάντας ἑλ-
κύσω πρὸς ἐμαυτόν·
τοῦτο δὲ ἔλεγε ση-
μαίνων ποίῳ θα-
νάτῳ ἤμελλεν ἀπο-
θνήσκειν· ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ
τοῦ νόμου· ὅτι ὁ χς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις
δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱ-
ὸν τοῦ ἀνθρώπου· εἰ σὺ [illegible]

αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἔτι μι
κρὸν χρόνον τὸ φῶς
μεθ' ὑμῶν ἐστιν· πε
ριπατεῖτε ὡς
τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς
καταλάβῃ· καὶ ὁ πε
ριπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν
ποῦ ὑπάγει· ὡς τὸ
φῶς ἔχετε, πιστεύ
ετε εἰς τὸ φῶς,
ἵνα υἱοὶ φωτὸς γέ
νησθε· ταῦτα ἐ
λάλησεν ὁ Ἰς καὶ ἀ
πελθὼν ἐκρύβη ἀπ'
αὐτῶν· τοσαῦτα
δὲ αὐτοῦ σημεῖα πε
ποιηκότος ἔμπρο
σθεν αὐτῶν οὐκ ἐ
πίστευον εἰς αὐτόν·
ἵνα ὁ λόγος Ἠσαΐου
τοῦ προφήτου πλη
ρωθῇ ὃν εἶπε· Κε
τίς ἐπίστευσε τῇ ἀ
κοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βρα
χίων κυ τίνι ἀπε
καλύφθη· διὰ τοῦ
το οὐκ ἠδύναντο πι
στεύειν, ὅτι πάλιν
εἶπεν Ἠσαΐας· τε
τύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ πεπώρωκεν αὐ
τῶν τὴν καρδίαν·
ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς· καὶ
νοήσωσι τῇ καρδίᾳ
καὶ ἐπιστραφῶσι·
ἰάσομαι αὐτούς·
ταῦτα εἶπεν Ἠσα
ΐας ὅτε εἶδε τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ·
ὅμως μέντοι καὶ ἐκ
τῶν ἀρχόντων πολ
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν· ἀλλὰ διὰ
τοὺς Φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα

μὴ ἀποσυνάγωγοι γέ-
νωνται· ἠγάπησαν
γὰρ τὴν δόξαν τῶν
ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ
τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.
ἰς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶ-
πεν· ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς
ἐμέ· ἀλλ᾽ εἰς τὸν πέμ-
ψαντά με· καὶ ὁ θε-
ωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ
τὸν πέμψαντά με.
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα, ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν
τίς μου ἀκούσει τῶν
ῥημάτων καὶ μὴ πι-
στεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλ᾽ ἵνα σώσω τὸν κό-
σμον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ
καὶ μὴ λαμβάνων

τὰ ῥήματά μου ἔχει
τὸν κρίνοντα αὐτόν·
ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυ-
τοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ᾽ ὁ πέμψας
με πατὴρ αὐτός μοι
ἐντολὴν δέδωκε· τί
εἴπω καὶ τί λαλήσω.
καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντο-
λὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνι-
ός ἐστιν. ἃ οὖν λαλῶ
ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέν
μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ.

τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ΄ ἑσπ.
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τοῦ ἰυ γενομένου ἐν
βιθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ
σίμωνος τοῦ λεπροῦ.
τέλος καὶ ἀπὸ τότε
ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵ-
να αὐτὸν παραδῷ.
ζήτει τῇ ε΄ ε΄ πρὸς τ...

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤγ
γιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀ
ζύμων ἡ λεγομένη
πάσχα· καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς τὸ πῶς
ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐ
φοβοῦντο γὰρ τὸν λα
όν. εἰσῆλθε δὲ ὁ σα
τανᾶς εἰς ἰούδαν
τὸν ἐπικαλούμε
νον ἰσκαριώτην
ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθ
μοῦ τῶν δώδεκα.
καὶ ἀπελθὼν συνε
λάλησε τοῖς ἀρχι
ερεῦσι καὶ γραμμα
τεῦσι καὶ στρατηγοῖς
τὸ πῶς αὐτὸν πα
ραδῷ αὐτοῖς. καὶ ἐ
χάρησαν καὶ συνέ
θεντο αὐτῷ ἀργύ
ριον δοῦναι. καὶ ἐξω
μολόγησε. καὶ ἐζή
τει εὐκαιρίαν ἵνα αὐ
τὸν παραδῷ αὐτοῖς
ἄτερ ὄχλου. ἦλθε δὲ
ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων
ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ
πάσχα· καὶ ἀπέστει
λε πέτρον καὶ ἰωάν
νην εἰπών· πορευ
θέντες ἑτοιμάσα
τε ἡμῖν τὸ πάσχα
ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ
εἶπον· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμεν; ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰ
δοὺ εἰσελθόντων
ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν
συναντήσει ὑμῖν ἄνθρω
πος κεράμιον ὕδα
τος βαστάζων· ἀκο
λουθήσατε αὐτῷ
εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσ
πορεύεται. καὶ ἐρεῖ
τε τῷ οἰκοδεσπότῃ
τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐ

πη το κατάλυμμα ὅ-
που τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου
φάγω· κἀκεῖνος ὑμῖν
δείξει ἀνώγεον μέ-
γα ἐστρωμένον·
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε·
ἀπελθόντες δὲ εὗ-
ρον καθὼς εἴρηκεν
αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμα-
σαν τὸ πάσχα· καὶ
ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα
ἀνέπεσε· καὶ οἱ δώ-
δεκα ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐπιθυ-
μίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φα-
γεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ
τοῦ με παθεῖν· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ
φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅ-
του πληρωθῇ ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ
δεξάμενος ποτήριον

εὐχαριστήσας εἶπε·
λάβετε τοῦτο καὶ δια-
μερίσατε ἑαυτοῖς·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπάρτι ἐκ
τοῦ γεννήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως ὅτου
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλ-
θῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον
εὐχαριστήσας ἔκλα-
σε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
λέγων· τοῦτό ἐστι
τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲ-
ρ ὑμῶν διδόμενον·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς
τὴν ἐμὴν ἀνάμνη-
σιν· ὡσαύτως καὶ τὸ
ποτήριον μετὰ τὸ δει-
πνῆσαι λέγων· τοῦ-
το τὸ ποτήριον ἡ και-
νὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵ-
ματί μου τὸ ὑπὲρ ὑ-
μῶν ἐκχυνόμενον·
πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ
τοῦ παραδιδόντος με

μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης· καὶ ὁ μὲν υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται
κατὰ τὸ ὡρισμένον +
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ· δι' οὗ παρα-
δίδοται· καὶ αὐτοὶ ἤρ-
ξαντο συζητεῖν πρὸς
ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα
εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ μέλ-
λων τοῦτο πράσσειν +
ἐγένετο δὲ καὶ φι-
λονεικία ἐν αὐτοῖς
τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ
εἶναι μείζων· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βα-
σιλεῖς τῶν ἐθνῶν
κυριεύουσιν αὐτῶν +
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν
εὐεργέται καλοῦν-
ται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕ-
τως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν
ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νε-
ώτερος· καὶ ὁ ἡγούμε-
νος ὡς ὁ διακονῶν +

τίς γὰρ μείζων· ὁ ἀ-
νακείμενος ἢ ὁ δι-
ακονῶν· οὐχὶ ὁ ἀνα-
κείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι
ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ δι-
ακονῶν· ὑμεῖς δέ ἐ-
στε οἱ διαμεμενηκό-
τες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου· κἀ-
γὼ διατίθεμαι ὑμῖν
καθὼς διέθετό μοι ὁ
πατήρ μου βασιλείαν +
ἵνα ἐσθίητε καὶ
πίνητε ἐπὶ τῆς
τραπέζης μου· καὶ
καθίσεσθε ἐπὶ
θρόνων κρίνοντες
τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ ἰσραήλ· εἶπε δὲ ὁ κς +
σίμων σίμων· ἰδοὺ
ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσα-
το ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι
ὡς τὸν σῖτον· ἐ-
γὼ δὲ ἐδεήθην περὶ
σοῦ· ἵνα μὴ ἐκλείπῃ

ἡ πίστις σου· καὶ σύ
ποτε ἐπιστρέψας
στήριξον τοὺς ἀδελ-
φούς σου. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· κύριε, μετὰ σοῦ
ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς
φυλακὴν καὶ εἰς θά-
νατον πορεύεσθαι.
ὁ δὲ εἶπε· λέγω σοι Πέ-
τρε, οὐ μὴ φωνήσει
σήμερον ἀλέκτωρ
πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ μὴ εἰδέναι με.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς
ἄτερ βαλαντίου
καὶ πήρας, μή τι-
νος ὑστερήσατε; οἱ
δὲ εἶπον· οὐθενός.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλ-
λὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάν-
τιον ἀράτω· ὁμοί-
ως καὶ πήραν· καὶ
ὁ μὴ ἔχων πωλησά-
τω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ

ἀγορασάτω μάχαιραν.
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔ-
τι τοῦτο τὸ γεγραμμέ-
νον δεῖ τελεσθῆναι
ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ
ἀνόμων ἐλογίσθη·
καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶ-
πον· κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι
ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι.
καὶ ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη κατὰ τὸ ἔθος
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-
ῶν· ἠκολούθησαν
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.

τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε΄ εἰς λειτουργίαν
ἐκ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς·
οἴδατε ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας τὸ πάσ-
χα γίνεται, καὶ ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-

δίδοται εἰς τὸ σταυ
ρωθῆναι· τότε συν
ήχθησαν οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ γραμμα
τεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι τοῦ λαοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρ
χιερέως τοῦ λεγο
μένου καϊάφα· καὶ
συνεβουλεύσαντο
ἵνα τὸν ἰν δόλῳ κρα
τήσωσι καὶ ἀποκτεί
νωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ ἵνα μὴ
θόρυβος γένη
ται ἐν τῷ λαῷ· τέλ.

ϛ Τοῦ ἰυ γενομένου ἐν βη
θανίᾳ ἐν οἰκίᾳ σί
μωνος τοῦ λεπροῦ
προσῆλθεν αὐτῷ
γυνὴ ἀλάβαστρον
μύρου ἔχουσα βα
ρυτίμου· καὶ κατέ
χεεν ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἀνακει

μένου· ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἠγανάκτησαν λέ
γοντες· εἰς τί ἡ ἀ
πώλεια αὕτη· ἠδύ
νατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι
πολλοῦ καὶ δοθῆ
ναι τοῖς πτωχοῖς·
γνοὺς δὲ ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυ
ναικί· ἔργον γὰρ
καλὸν ἠργάσατο
εἰς ἐμέ· τοὺς πτω
χοὺς γὰρ πάντοτε
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· βαλοῦσα
γὰρ αὕτη τοῦτο τὸ
μύρον ἐπὶ τοῦ σώ
ματός μου πρὸς τὸ
ἐνταφιάσαι με ἐποί
ησεν· ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὅπου ἐὰν κη

ρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κό-
σμῳ λαληθήσεται
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕ-
τη εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς. Τότε πορευ-
θεὶς εἷς τῶν δώδεκα
ὁ λεγόμενος Ἰού-
δας Ἰσκαριώτης
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
εἶπεν· τί θέλετέ μοι
δοῦναι κἀγὼ ὑμῖν
παραδώσω αὐτόν +
οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρι-
α. καὶ ἀπὸ τότε
ἐζήτει εὐκαιρίαν
ἵνα αὐτὸν παραδῷ +
Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀ-
ζύμων προσῆλθον
οἱ μαθηταὶ τῷ ῑῡ
λέγοντες αὐτῷ +
ποῦ θέλεις ἑτοιμά-
σωμέν σοι φαγεῖν τὸ
πάσχα· ὁ δὲ εἶπεν +

ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν πρὸς τὸν δεῖ-
να καὶ εἴπατε
αὐτῷ ὁ διδάσκαλος
λέγει· ὁ καιρός μου ἐγ-
γύς ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ
τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου. καὶ
ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ
ὡς συνέταξεν αὐ-
τοῖς ὁ ῑς̄ καὶ ἡτοίμα-
σαν τὸ πάσχα. ὀψί-
ας δὲ γενομένης ἀνέ-
κειτο μετὰ τῶν δώ-
δεκα + τοῦ νιπτῆρος
Εἰδὼς ὁ ῑς̄ ὅτι πάντα
δέδωκεν αὐτῷ ὁ
πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας
καὶ ὅτι ἀπὸ θῡ ἐξῆλ-
θε καὶ πρὸς τὸν θν̄
ὑπάγει + ἐγείρεται
ἐκ τοῦ δείπνου καὶ
τίθησι τὰ ἱμάτια
καὶ λαβὼν λέντι-
ον διέζωσεν ἑαυτόν +

εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς
τὸν νιπτῆρα· καὶ ἤρ
ξατο νίπτειν τοὺς πό
δας τῶν μαθητῶν +
καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεν
τίῳ ᾧ ἦν διεζωσμέ
νος + ἔρχεται οὖν πρὸς
σίμωνα πέτρον·
λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος +
κε σύ μου νίπτεις τοὺς
πόδας; ἀπεκρίθη
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν αὐ
τῷ + ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ
οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώ
σει δὲ μετὰ ταῦτα +
λέγει αὐτῷ πέτρος
οὐ μὴ νίψεις τοὺς πό
δας μου εἰς τὸν αἰῶ
να + ἀπεκρίθη αὐ
τῷ ὁ ἰς + ἐὰν μὴ νίψω
σε, οὐκ ἔχεις μέρος
μετ' ἐμοῦ + λέγει αὐ
τῷ σίμων πέτρος +
κε μὴ τοὺς πόδας
μου μόνον ἀλλὰ καὶ

τὰς χεῖρας καὶ τὴν
κεφαλήν + λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰς ὁ λελουμένος
οὐ χρείαν ἔχει εἰ μὴ τοὺς
πόδας νίψασθαι·
ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅ
λος + καὶ ὑμεῖς καθα
ροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ πάν
τες + ᾔδει γὰρ τὸν πα
ραδιδόντα αὐτόν
διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐ
χὶ πάντες καθαροί
ἐστε + ὅτε οὖν ἔνιψε
τοὺς πόδας αὐτῶν·
καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ ἀναπε
σὼν πάλιν εἶπεν
αὐτοῖς + γινώσκετε
τί πεποίηκα ὑμῖν +
ὑμεῖς φωνεῖτέ με
ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ
κε + καὶ καλῶς λέγε
τε· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν
ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς
πόδας ὁ κύριος καὶ

ὁ διδάσκαλος καὶ ὑ
μεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
νίπτειν τοὺς πόδας +
ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα
ὑμῖν ἵνα καθὼς
ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν ϛ
ὑμεῖς ποιεῖτε + ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ
κ ἔστι δοῦλος μείζων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· οὐδὲ
ἀπόστολος μείζων
τοῦ πέμψαντος αὐ
τόν + εἰ ταῦτα οἴδα
τε μακάριοί ἐστε
ἐὰν ποιῆτε αὐ
τά + καὶ ἐσθιόντων
αὐτῶν εἶπεν + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώ
σει με + καὶ λυπούμε
νοι σφόδρα ἤρξαν
το λέγειν αὐτῷ ἕ
καστος αὐτῶν μήτι
ἐγώ εἰμι κύριε· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν +

ὁ ἐμβάψας μετ' ἐ
μοῦ ἐν τῷ τρυβλί
ῳ τὴν χεῖρα οὗτός
με παραδώσει· ὁ
μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέ
γραπται περὶ αὐτοῦ +
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐ
κείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο
ται· καλὸν ἦν αὐτῷ
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος + ἀπο
κριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν
εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι
ῥαββί· λέγει αὐτῷ +
σὺ εἶπας· ἐσθιόν
των δὲ αὐτῶν λαβὼν
ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον ϛ
εὐχαριστήσας ἔκλα
σε καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς καὶ εἶπε +
λάβετε φάγετε τοῦ
τό ἐστι τὸ σῶμά μου +

καὶ λαβὼν τὸ ποτήρι-
ον καὶ εὐχαριστήσας
ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· +
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάν-
τες· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμα
μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον
εἰς ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν + λέγω δὲ
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου
τοῦ γεννήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης ὅταν
αὐτὸ πίνω μεθ'
ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
πατρός μου + καὶ ὑμνή-
σαντες ἐξῆλθον εἰς
θ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς +
πάντες ὑμεῖς σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν
ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
της· γέγραπται γάρ· πα-
τάξω τὸν ποιμένα
καὶ διασκορπισθή-
σονται τὰ πρόβα-
τα τῆς ποίμνης +
μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆ-
ναί με προάξω ὑ-
μᾶς εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ πέτρος εἶπεν αὐ-
τῷ + εἰ πάντες σκαν-
δαλισθήσονται ἐν
σοί, ἐγὼ οὐδέποτε
σκανδαλισθή-
σομαι· ἔφη αὐτῷ
ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω σοι +
ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυ-
κτὶ πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρεῖς
ἀπαρνήσει με + λέ-
γει αὐτῷ ὁ πέτρος +
κἂν δέῃ με σὺν σοὶ
ἀποθανεῖν οὐ μή σε
ἀπαρνήσομαι· ὁ-
μοίως δὲ καὶ πάντες

οἱ μαθηταὶ εἶπον +
τότε ἔρχεται μετ᾽ αὐ
τῶν ὁ ἰς εἰς χωρίον λε
γόμενον γεθσημα
νεί· καὶ λέγει τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· κα
θίσατε αὐτοῦ ἕ
ως οὗ ἀπελθὼν προ
σεύξωμαι ἐκεῖ· καὶ
παραλαβὼν τὸν
πέτρον καὶ τοὺς
δύο υἱοὺς ζεβεδαί
ου· ἤρξατο λυπεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν + τό
τε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς +
περίλυπός ἐστιν ἡ
ψυχή μου ἕως θανά
του· μείνατε ὧδε
καὶ γρηγορεῖτε μετ᾽
ἐμοῦ + καὶ προελ
θὼν μικρὸν ἔπε
σεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ, προσευχόμε
νος καὶ λέγων + πάτερ
μου· εἰ δυνατόν ἐστι

παρελθέτω ἀπ᾽ ἐ
μοῦ τὸ ποτήριον τοῦ
το· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέ
λω· ἀλλ᾽ ὡς σύ + ὤφθη
δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ᾽ οὐ
ρανοῦ ἐνισχύων αὐτὸν +
καὶ γενόμενος ἐν ἀγω
νίᾳ, ἐκτενέστερον
προσηύχετο· ἐγένε
το δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ
ὡσεὶ θρόμβοι αἵμα
τος καταβαίνον
τες ἐπὶ τὴν γῆν + καὶ
ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς ἔρχεται
πρὸς τοὺς μαθητὰς
καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας· καὶ
λέγει τῷ πέτρῳ· οὕ
τως οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγορῆ
σαι μετ᾽ ἐμοῦ; γρηγο
ρεῖτε καὶ προσεύχε
σθε ἵνα μὴ εἰσέλ
θητε εἰς πειρασμόν +

τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ-
μον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε-
νής· πάλιν ἐκ δευτέ-
ρου ἀπελθὼν προ-
σηύξατο λέγων· πάτερ
μου, εἰ οὐ δύναται τοῦ-
το τὸ ποτήριον παρ-
ελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν
μὴ αὐτὸ πίω, γενη-
θήτω τὸ θέλημά σου +
Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐ-
τοὺς πάλιν καθεύ-
δοντας· ἦσαν γὰρ αὐ-
τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βε-
βαρημένοι· καὶ ἀφεὶς
αὐτοὺς ἀπελθὼν
πάλιν προσηύξα-
το ἐκ τρίτου τὸν αὐ-
τὸν λόγον εἰπών +
τότε ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς +
καθεύδετε τὸ λοι-
πὸν καὶ ἀναπαύεσθε·
ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ
ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται
εἰς χεῖρας ἁμαρτω-
λῶν· ἐγείρεσθε ἄγω-
μεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ πα-
ραδιδούς με + καὶ ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος· ἰδοὺ
Ἰούδας εἷς τῶν δώδε-
κα ἦλθε· καὶ μετ'
αὐτοῦ ὄχλος πολ-
λὺς μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρεσ-
βυτέρων τοῦ λαοῦ· ὁ
δὲ παραδιδοὺς αὐ-
τὸν ἔδωκεν αὐτοῖς
σημεῖον λέγων· ὃν
ἂν φιλήσω αὐτός ἐ-
στιν· κρατήσατε αὐ-
τόν· καὶ εὐθέως προσ-
ελθὼν τῷ Ἰῦ εἶπεν
αὐτῷ· χαῖρε ῥαββί·
καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν· ὁ δὲ Ἰς εἶπεν
αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ

πάρει + τότε προσελ
θόντες ἐπέβαλον
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ιν
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν +
καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ
ιυ ἐκτείνας τὴν χεῖ
ρα ἀπέσπασεν τὴν
μάχαιραν αὐτοῦ. καὶ
πατάξας τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως· ἀφεῖ
λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον +
τότε λέγει αὐτῷ ὁ ις· ἀ
πόστρεψόν σου τὴν μά
χαιραν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς· πάντες γὰρ
οἱ λαβόντες μάχαιραν,
ἐν μαχαίρα ἀπολοῦν
ται· ἢ δοκεῖς
ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι
παρακαλέσαι τὸν
πρα μου, καὶ παρα
στήσει μοι πλείους ἢ
δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων + πῶς οὖν πλη
ρωθῶσιν αἱ γραφαὶ

ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι +
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ις
τοῖς ὄχλοις· ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαβεῖν με;
καθ' ἡμέραν πρὸς ὑ
μᾶς ἐκαθεζόμην
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ
με + τοῦτο δὲ ὅλον γέ
γονεν ἵνα πληρωθῶ
σιν αἱ γραφαὶ τῶν
προφητῶν + τότε οἱ
μαθηταὶ πάντες
ἀφέντες αὐτὸν ἔφυ
γον· οἱ δὲ κρατήσαν
τες τὸν ιν ἀπήγαγον
πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρ
χιερέα ὅπου οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ πρεσ
βύτεροι συνήχθησαν +
ὁ δὲ πέτρος ἠκολού
θει αὐτῷ ἀπὸ μα
κρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς

τοῦ ἀρχιερέως· καὶ
ἐσελθὼν ἔσω ἐκά
θητο μετὰ τῶν ὑπηρε
τῶν ἰδεῖν τὸ τέ
λος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον
ἐζήτουν ψευδομαρ
τυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
ὅπως θανατώσου
σιν αὐτὸν καὶ οὐχ εὗ
ρον· καὶ πολλῶν
ψευδομαρτύρων
προσελθόντων ου
χ εὗρον· ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο
ψευδομάρτυρες εἶπον·
οὗτος ἔφη· δύνα
μαι καταλῦσαι τὸν
ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ δι
ὰ τριῶν ἡμερῶν
οἰκοδομῆσαι αὐτόν·
καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχι
ερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί

οὗτοί σου καταμαρ
τυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσι
ώπα· καὶ ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ· ἐξορκίζω
σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴ
πῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν
λέγω ὑμῖν ἀπάρτι ὄ
ψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου καθή
μενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως
καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρ
χιερεὺς διέρρηξε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
λέγων ὅτι ἐβλασ
φήμησε· τί ἔτι χρεί
αν ἔχομεν μαρτύ
ρων· ἴδε νῦν ἠκού
σατε τὴν βλασφη

μίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν
δοκεῖ; οἱ δὲ ἀπο
κριθέντες εἶπον·
ἔνοχος θανάτου
ἐστί· τότε ἐνέπτυσαν
εἰς τὸ πρόσωπον αὐ
τοῦ καὶ ἐκολάφι
σαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐ
ράπισαν λέγον
τες· προφήτευσον
ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ
παίσας σε; ὁ δὲ πέ
τρος ἔξω ἐκάθη
το ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ
προσῆλθεν αὐτῷ
μία παιδίσκη λέ
γουσα· καὶ σὺ ἦσθα
μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαί
ου· ὁ δὲ ἠρνήσατο
ἔμπροσθεν αὐτῶν
πάντων λέγων·
οὐκ οἶδα τί λέγεις·
ἐξελθόντα δὲ αὐ
τὸν εἰς τὸν πυλῶ
να εἶδεν αὐτὸν

ἄλλη· καὶ λέγει αὐ
τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος
ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Να
ζωραίου· καὶ πά
λιν ἠρνήσατο με
θ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον· μετὰ μι
κρὸν δὲ προσελθόν
τες οἱ ἑστῶτες εἶπον
τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς
καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ· τό
τε ἤρξατο καταθε
ματίζειν καὶ ὀμνύ
ειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν
ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνη
σε· καὶ ἐμνήσθη ὁ
Πέτρος τοῦ ῥήματος
τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐ
τῷ ὅτι πρὶν ἀλέ
κτορα φωνῆσαι
τρεῖς ἀπαρνήσῃ
με· καὶ ἐξελθὼν

ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς +
πρωΐας δὲ γενομέ
νης συμβούλιον ἔ
λαβον πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
ἰυ̅ ὥστε θανατῶ
σαι αὐτόν· καὶ δή
σαντες αὐτὸν ἀ
πήγαγον καὶ πα
ρέδωκαν αὐτὸν
ποντίῳ πιλά
τῳ τῷ ἡγεμόνι·

+ Εὐαγγέλια τῶν ἁ-
γίων παθῶν τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· νῦν ἐ-
δοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· καὶ ὁ θεὸς ἐ-
δοξάσθη ἐν αὐτῷ· +
εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξά-
σει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ·
καὶ εὐθὺς δοξάσει
αὐτόν. Τεκνία,
ἔτι μικρὸν μεθ' ὑ-
μῶν εἰμι· ζητή-
σετέ με, καὶ κα-
θὼς εἶπον τοῖς
Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλ-
θεῖν, καὶ ὑμῖν λέ-
γω ἄρτι. Ἐντολὴν
καινὴν δίδωμι
ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους· καθὼς
ἠγάπησα ὑ-
μᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀγαπᾶτε ἀλλή-
λους. Ἐν τούτῳ γνώ-
σονται πάντες
ὅτι ἐμοὶ μαθηταί
ἐστε, ἐὰν ἀγάπην
ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. +
Λέγει αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· κύριε ποῦ ὑ-
πάγεις; ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω οὐ δύνα-
σαί μοι νῦν ἀκολου-
θῆσαι, ὕστερον δὲ
ἀκολουθήσεις μοι. +
Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
κύριε, διατί οὐ δύνα-
μαί σοι ἀκολουθῆ-
σαι ἄρτι; τὴν ψυ-
χήν μου ὑπὲρ σοῦ
θήσω. + Ἀποκρί-
θη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὴν

ψυχήν σου ὑπὲρ ἐ-
μοῦ θήσεις; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀ-
λέκτωρ φωνήσῃ ἕ-
ως οὗ ἀπαρνήσῃ με
τρίς. Μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύε-
τε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς
ἐμὲ πιστεύετε. ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου
μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ
δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν·
πορεύομαι ἑτοιμάσαι
τόπον ὑμῖν. καὶ ἐ-
ὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμά-
σω ὑμῖν τόπον, πάλι-
ν ἔρχομαι καὶ παρα-
λήψομαι ὑμᾶς πρὸς
ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς
ἦτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπά-
γω οἴδατε, καὶ τὴν
ὁδὸν οἴδατε. λέγει
αὐτῷ Θωμᾶς· κύριε,
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις·

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ
ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε-
ται πρὸς τὸν πατέ-
ρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐ-
γνώκειτέ με, καὶ
τὸν πατέρα μου ἐγνώ-
κειτε ἄν· καὶ ἀ-
πάρτι γινώσκε-
τε αὐτόν, καὶ ἑω-
ράκατε αὐτόν.
Λέγει αὐτῷ Φίλιπ-
πος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν
τὸν πατέρα, καὶ ἀρ-
κεῖ ἡμῖν. λέγει αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον
χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνω-
κάς με, Φίλιππε;
ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώ-
ρακε τὸν πατέρα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις

δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα· οὐ πιστεύεις
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ
καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί
ἐστιν + τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν
ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ
ἐν ἐμοὶ μένων αὐ-
τὸς ποιεῖ τὰ ἔρ-
γα + πιστεύετέ μοι
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ
καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί +
εἰ δὲ μὴ διὰ τὰ
ἔργα αὐτὰ πι-
στεύετέ μοι· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ κἀκεῖνος
ποιήσει· καὶ μεί-
ζονα τούτων ποι-
ήσει + ὅτι ἐγὼ πρὸς
τὸν πατέρα μου πο-
ρεύομαι· καὶ ὅ τι

ἂν αἰτήσητε ἐν
τῷ ὀνόματί μου
τοῦτο ποιήσω +
ἵνα δοξασθῇ ὁ
πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ +
ἐάν τι αἰτήσητε
ἐν τῷ ὀνόματί μου
τοῦτο ποιήσω + ἐ-
ὰν ἀγαπᾶτέ με
τὰς ἐντολὰς τὰς
ἐμὰς τηρήσατε +
καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω
τὸν πατέρα καὶ ἄλ-
λον παράκλη-
τον δώσει ὑμῖν
ἵνα μένῃ μεθ᾽
ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶ-
[illegible]
[illegible]
ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν ὅτι οὐ θε-
ωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ
γινώσκει αὐτό +
ὑμεῖς δὲ γινώσκετε
αὐτὸ ὅτι παρ᾽ ὑμῖν

ρ ὑμῖν μένει καὶ ἐν
ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω
ὑμᾶς ὀρφανούς·
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς +
Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κό
σμος με οὐκ ἔτι θε
ωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θε
ωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ
ζῶ καὶ ὑμεῖς ζή
σεσθε· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ γνώσε
σθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρί μου· καὶ
ὑμεῖς ἐν ἐμοί· κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς
ἐντολάς μου καὶ τη
ρῶν αὐτάς· ἐκεῖ
νός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν
με· ὁ δὲ ἀγαπῶν
με ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός
μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπή
σω αὐτόν· καὶ ἐμ
φανίσω αὐτῷ ἐ
μαυτόν· λέγει αὐτῷ

Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκα
ριώτης· κύριε καὶ τί
γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλ
λεις ἐμφανίζειν
σεαυτὸν καὶ οὐχὶ
τῷ κόσμῳ· ἀπεκρί
θη ὁ Ἰησοῦς· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἐάν τις ἀ
γαπᾷ με τὸν λό
γον μου τηρήσει·
ὁ πατήρ μου ἀγαπή
σει αὐτόν· καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐλευσόμε
θα· καὶ μονὴν
παρ' αὐτῷ ποιή
σομεν· ὁ μὴ ἀγα
πῶν με τοὺς λό
γους μου οὐ τηρεῖ·
καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκού
ετε οὐκ ἔστιν ἐμός·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαν
τός με πατρός· ταῦ
τα λελάληκα
ὑμῖν παρ' ὑμῖν
μένων· ὁ δὲ π

ράκλητος τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ὃ πέμψει
ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου ἐκεῖνος ὑ-
μᾶς διδάξει πάν-
τας καὶ ὑπομνή-
σει ὑμᾶς πάντα
ἃ εἶπον ὑμῖν + εἰ-
ρήνην ἀφίημι ὑ-
μῖν + εἰρήνην τὴν
ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν +
οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν· ἐγὼ δίδω-
μι ὑμῖν + μὴ τα-
ρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία μηδὲ δει-
λιάτω· ἠκούσα-
τε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν ὑπάγω καὶ
ἔρχομαι πρὸς ὑ-
μᾶς + εἰ ἠγαπᾶ-
τέ με ἐχάρητε ἂν
ὅτι εἶπον πορεύ-
ομαι πρὸς τὸν
πατέρα ὅτι ὁ πατήρ μου

μείζων μού ἐστιν +
καὶ νῦν εἴρηκα
ὑμῖν πρὶν γενέ-
σθαι· ἵνα ὅταν γέ-
νηται πιστεύσητε +
οὐκέτι πολλὰ λα-
λήσω μεθ' ὑμῶν·
ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κό-
σμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐ-
μοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν +
ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα +
καὶ καθὼς ἐνετεί-
λατό μοι ὁ πατὴρ οὕ-
τως ποιῶ + ἐγείρε-
σθε ἄγωμεν ἐντεῦ-
θεν + ἐγώ εἰμι ἡ ἄμ-
πελος ἡ ἀληθινή
καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γε-
ωργός ἐστιν + πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν
αἴρει αὐτό + καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον
καθαίρει αὐτό

ἵνα πλείονα καρ-
πὸν φέρῃ· ἤδη ὑ-
μεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λε-
λάληκα ὑμῖν· μείνατε
ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν
ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆ-
μα οὐ δύναται καρ-
πὸν φέρειν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ ἐὰν μὴ μεί-
νῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ,
οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μέ-
νητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμ-
πελος, ὑμεῖς τὰ
κλήματα. ὁ μένων
ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐ-
τῷ, οὗτος φέρει καρ-
πὸν πολύν· ὅτι χω-
ρὶς ἐμοῦ οὐ δύνα-
σθε ποιεῖν οὐδέν.
ἐὰν μή τις μένῃ
ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔ-
ξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη· καὶ

συνάγουσιν αὐτὰ καὶ
εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι
καὶ καίεται. ἐὰν μεί-
νητε ἐν ἐμοὶ καὶ
τὰ ῥήματά μου
ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὃ ἐὰν θέλητε αἰ-
τήσεσθε καὶ γενή-
σεται ὑμῖν. ἐν τού-
τῳ ἐδοξάσθη ὁ πατὴρ
μου, ἵνα καρπὸν
πολὺν φέρητε καὶ
γενήσεσθε ἐ-
μοὶ μαθηταί. καθὼς
ἠγάπησέν με
ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγά-
πησα ὑμᾶς· μεί-
νατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς
ἐντολάς μου τη-
ρήσητε, μενεῖτε
ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου· καθὼς ἐγὼ
τὰς ἐντολὰς τοῦ
πατρός μου τετήρηκα

και μενω αυτου εν
τη αγαπη. ταυτα
λελαληκα υμιν
ινα η χαρα η εμη
εν υμιν μεινη.
και η χαρα υμων
πληρωθη. αυτη εστι
η εντολη η εμη ινα α-
γαπατε αλληλους
καθως ηγαπησα υ-
μας. μειζονα ταυ-
της αγαπην ουδεις
εχει ινα τις την ψυ-
χην αυτου θη υπερ
των φιλων αυτου.
υμεις φιλοι μου εστε
εαν ποιητε οσα
εγω εντελλομαι υμιν.
ουκετι υμας λεγω
δουλους. οτι ο δουλος
ουκ οιδεν τι ποιει
αυτου ο κυριος. υμας
δε ειρηκα φιλους.

οτι παντα α ηκου-
σα παρα του πατρος
μου εγνωρισα υ-
μιν. ουχ υμεις με
εξελεξασθε. αλλ
εγω εξελεξαμην υ-
μας και εθηκα υ-
μας ινα υμεις υπα-
γητε. και καρπον
φερητε. και ο καρ-
πος υμων μενη.
ινα ο τι αν αιτησητε
τον πατερα εν τω
ονοματι μου δω
υμιν. ταυτα εν-
τελλομαι υμιν
ινα αγαπατε αλ-
ληλους. ει ο κοσμος
υμας μισει. γινω-
σκετε οτι εμε πρω-
τον υμων μεμιση-
κεν. ει εκ του κοσ-
μου ειτε ο κοσμος
αν το ιδιον εφιλει.

τελ

ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ ἐστέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξε
λεξάμην ὑμᾶς ἐκ
τοῦ κόσμου διὰ τοῦ
το μισεῖ ὑμᾶς ὁ κό
σμος· μνημονεύε
τε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔ
στι δοῦλος μείζων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ
ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς
διώξουσιν· εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρη
σαν, καὶ τὸν ὑμέτε
ρον τηρήσουσιν·
ἀλλὰ ταῦτα πάντα
ποιήσουσιν ὑμῖν,
διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὅτι οὐκ οἴδα
σι τὸν πέμψαντά
με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ
ἐλάλησα αὐτοῖς,
ἁμαρτίαν οὐκ εἴ
χοσαν· νῦν δὲ πρόφα
σιν οὐκ ἔχουσι περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐ
τῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν
καὶ τὸν πατέρα μου μι
σεῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐ
ποίησα ἐν αὐτοῖς,
ἃ οὐδεὶς ἄλλος πε
ποίηκεν· ἁμαρτί
αν οὐκ εἴχοσαν· νῦν
δὲ καὶ ἑωράκασι
καὶ μεμισήκασι,
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος
ὁ γεγραμμένος ἐν
τῷ νόμῳ αὐτῶν,
ὅτι ἐμίσησάν
με δωρεάν· ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ παρά
κλητος ὃν ἐγὼ πέμ
ψω ὑμῖν παρὰ
τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὃ
παρὰ τοῦ πατρὸς

ὃ ἐκπορεύεται ἐκεῖ-
νος μαρτυρήσει π(ερὶ)
ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς
δὲ μαρτυρεῖτε ὅ-
τι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐ-
μοῦ ἐστε· Ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵ-
να μὴ σκανδαλι-
σθῆτε· ἀποσυνα-
γώγους ποιήσουσιν
ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα ἵνα πᾶς ὁ
ἀποκτείνας ὑμᾶς
δόξῃ λατρείαν προ-
σφέρειν τῷ θ(ε)ῷ +
Καὶ ταῦτα ποιήσου-
σιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν
τὸν π(ατέ)ρα οὐδὲ ἐμέ +
ἀλλὰ ταῦτα λε-
λάληκα ὑμῖν ἵνα
ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα
μνημονεύητε αὐτῶν +
ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν +
ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐ-
ξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον

ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην +
νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά
με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑ-
μῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ
ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι
ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν ἡ λύ-
πη πεπλήρωκεν
ὑμῶν τὴν καρδί-
αν + ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀ-
λήθειαν λέγω ὑμῖν +
συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν
γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω
ὁ παράκλητος οὐ-
κ ἐλεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
πορευθῶ· πέμψω
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς +
καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύ-
νης καὶ περὶ κρίσεως +

περὶ ἁμαρτίας
μέν, ὅτι οὐ πιστεύ-
ουσιν εἰς ἐμέ· πε-
ρὶ δικαιοσύνης δέ,
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα
μου ὑπάγω καὶ οὐ-
κέτι θεωρεῖτέ
με· περὶ δὲ κρίσε-
ως, ὅτι ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου
κέκριται. Ἔτι πολ-
λὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν,
ἀλλ' οὐ δύνασθε
βαστάζειν ἄρτι.
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀ-
ληθείας, ὁδηγήσει
ὑμᾶς εἰς πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν· οὐ
γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυ-
τοῦ, ἀλλ' ὅσα
ἂν ἀκούσει λαλή-
σει, καὶ τὰ ἐρχό-
μενα ἀναγγελεῖ
ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ

δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λήψεται καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. †
πάντα ὅσα ἔχει ὁ
πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ
τοῦτο εἶπον ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμ-
βάνει καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν. μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με, καὶ πάλιν μι-
κρὸν καὶ ὄψεσθέ
με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα.
Εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέ-
γει ἡμῖν, μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ
πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με, καὶ ὅ-
τι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν·
τοῦτο τί ἐστιν ὃ

λέγει τὸ μικρόν· οὐ
κοἴδαμεν τί λαλεῖ·
Ἔγνω οὖν ὁ ἰς ὅτι ἤθε
λον αὐτὸν ἐρωτᾶν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
περὶ τούτου ζητεῖ
τε μετ' ἀλλήλων ὅ
τι εἶπον μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με·
πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ
τι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς·
ὁ δὲ κόσμος χαρή
σεται· ὑμεῖς δὲ λυπη
θήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύ
πη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται· ἡ γυνὴ
ὅταν τίκτῃ λύπην
ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥ
ρα αὐτῆς· ὅταν
δὲ γεννήσῃ τὸ παι
δίον· οὐκέτι μνημο
νεύει τῆς θλίψεως

διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐ
γεννήθη ἄνος εἰς
τὸν κόσμον· καὶ ὑ
μεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν
δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ
χαρήσεται ὑμῶν ἡ
καρδία καὶ τὴν χα
ρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δώσει ὑ
μῖν· ἕως ἄρτι οὐ
κ ᾐτήσατε οὐδὲν
ἐν τῷ ὀνόματί μου· +
αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε
ἵνα ἡ χαρὰ ὑ
μῶν ᾖ πεπληρω
μένη· ταῦτα ἐν
παροιμίαις λελάληκα

ληκα ὑμῖν· ἔρχε-
ται ὥρα ὅτε οὐκέ-
τι ἐν παροιμίαις λα-
λήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρ-
ρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
ἀναγγελῶ ὑμῖν· ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν
τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα πε-
ρὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ
ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς· ὅ-
τι ὑμεῖς ἐμὲ πεφι-
λήκατε καὶ πεπιστεύ-
κατε ὅτι ἐγὼ παρὰ
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον·
ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πατρὸς καὶ ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον· πά-
λιν ἀφίημι τὸν κό-
σμον καὶ πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ·

ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ
λαλεῖς· καὶ παροι-
μίαν οὐδεμίαν λέ-
γεις· νῦν οἴδαμεν ὅ-
τι οἶδας πάντα
καὶ οὐ χρείαν ἔχεις
ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ·
ἐν τούτῳ πιστεύομεν
ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε;
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθεν
ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδι-
α κἀμὲ μόνον ἀ-
φῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ
μόνος ὅτι ὁ πατὴρ με-
τ' ἐμοῦ ἐστιν· ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην
ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἕξετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ
νενίκηκα τὸν κόσμον.

ταῦτα ἐλάλησεν ὁ
ἰς· καὶ ἐπῆρε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε +
πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα +
δόξασόν σου τὸν
υἱόν· ἵνα καὶ ὁ υἱὸς
σου δοξάσῃ σε + κα
θὼς ἔδωκας αὐτῷ
ἐξουσίαν πάσης
σαρκός· ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ
δώσει αὐτοῖς ζω
ὴν αἰώνιον + αὕτη
δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωή· ἵνα γινώσκω
σί σε τὸν μόνον ἀ
ληθινὸν θν· καὶ
ὃν ἀπέστειλας ἰν
χν + ἐγώ σε ἐδόξα
σα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ
ἔργον ἐτελείωσα
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω + καὶ νῦν
δόξασόν με· σὺ πάτερ

παρὰ σεαυτῷ τῇ
δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι πα
ρὰ σοί + ἐφανέρωσά
σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν
οις οὓς δέδωκάς
μοι ἐκ τοῦ κόσμου·
σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ
αὐτοὺς δέδωκας +
καὶ τὸν λόγον σου
τετηρήκασι· νῦν
ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι
παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι
τὰ ῥήματα ἃ δέ
δωκάς μοι δέδωκα
αὐτοῖς + καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον· καὶ ἔγνω
σαν ἀληθῶς ὅτι
παρὰ σοῦ ἐξῆλθον +
καὶ ἐπίστευσαν ὅτι
σύ με ἀπέστειλας +
ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐ
ρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ
κόσμου ἐρωτῶ

ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς
μοι ὅτι σοί εἰσιν
καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι καὶ τὰ σὰ ἐμά
καὶ δεδόξασμαι ἐν
αὐτοῖς καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ +
καὶ οὗτοι ἐν τῷ κό-
σμῳ εἰσίν. καὶ ἐγὼ
πρὸς σὲ ἔρχομαι +
πάτερ ἅγιε τήρησον αὐ-
τοὺς ἐν τῷ ὀνόματι
σου + ᾧ δέδωκας
μοι ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς. ὅτε
ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐ-
τήρουν αὐτοὺς ἐν
τῷ ὀνόματί σου +
οὓς δέδωκάς μοι ἐ-
φύλαξα καὶ οὐδεὶς
ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο
εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
λείας. ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ + νῦν δὲ

πρὸς σὲ ἔρχομαι. καὶ
ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ ἵνα ἔχωσι
τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμένην
ἐν αὐτοῖς + ἐγὼ δέδω-
κα αὐτοῖς τὸν λό-
γον σου. καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτοὺς +
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου. καθὼς ἐγὼ
ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰ-
μί + οὐκ ἐρωτῶ ἵνα
ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
κόσμου. ἀλλ' ἵνα τη-
ρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
πονηροῦ + ἐκ τοῦ κό-
σμου οὐκ εἰσί κα-
θὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ εἰμί + ἁγίασον
αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθεί-
ᾳ σου + ὁ λόγος ὁ σὸς
ἀλήθειά ἐστιν + κα-
θὼς ἐμὲ ἀπέστειλας
εἰς τὸν κόσμον. κἀγὼ

ἀπέστειλα αὐτοὺς
εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑ-
πὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιά-
ζω ἐμαυτὸν ἵνα καὶ
αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμέ-
νοι ἐν ἀληθείᾳ. οὐ
περὶ τούτων δὲ ἐρω-
τῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ
περὶ τῶν πιστευόν-
των διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα
πάντες ἓν ὦσιν· κα-
θὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐ-
μοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα
καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν
ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύσῃ ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἐ-
γὼ τὴν δόξαν ἣν δέ-
δωκάς μοι δέδωκα
αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς
ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐ-
τοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί·
ἵνα ὦσι τετελει-

ωμένοι εἰς ἕν· καὶ
ἵνα γινώσκῃ ὁ κό-
σμος ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας· καὶ ἠ-
γάπησας αὐτοὺς
καθὼς ἐμὲ ἠγάπη-
σας. Πάτερ, οὓς δέ-
δωκάς μοι θέλω
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐ-
γὼ κἀκεῖνοι ὦσι
μετ᾽ ἐμοῦ· ἵνα θε-
ωρῶσι τὴν δόξαν
τὴν ἐμὴν ἣν δέδω-
κάς μοι· ὅτι ἠγάπη-
σάς με πρὸ καταβο-
λῆς κόσμου. Πάτερ
δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος
σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ
σε ἔγνων· καὶ οὗτοι
ἔγνωσαν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἐ-
γνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου καὶ
γνωρίσω· ἵνα ἡ
ἀγάπη ἣν ἠγάπη-

σάς με· ἐν αὐτοῖς ᾖ
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς +
ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐξῆλ
θε σὺν τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ πέραν
τοῦ χειμάρρου τῶν
κέδρων· ὅπου ἦν
κῆπος· εἰς ὃν εἰ
σῆλθεν αὐτὸς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ :

β ἐκ κατὰ Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐξῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ πέραν τοῦ χει
μάρρου τῶν κέ
δρων ὅπου ἦν
κῆπος· εἰς ὃν εἰ
σῆλθεν αὐτὸς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ +
ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας
ὁ παραδιδοὺς αὐ
τὸν τὸν τόπον·
ὅτι πολλάκις συν
ήχθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκεῖ με

τὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἰούδας
λαβὼν τὴν σπεῖραν
καὶ ἐκ τῶν ἀρχιε
ρέων καὶ φαρισαί
ων ὑπηρέτας ἔρ
χεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπά
δων καὶ ὅπλων +
Ἰ(ησοῦ)ς οὖν εἰδὼς πάν
τα τὰ ἐρχόμενα
ἐπ᾽ αὐτὸν ἐξελθὼν
εἶπεν αὐτοῖς τίνα ζη
τεῖτε· ἀπεκρί
θησαν αὐτῷ· Ἰ(ησοῦ)ν
τὸν ναζωραῖον +
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐγώ
εἰμι· εἱστήκει δὲ καὶ
Ἰούδας ὁ παραδι
δοὺς αὐτὸν μετ᾽ αὐ
τῶν. ὡς οὖν εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰ
μι· ἀπῆλθον εἰς
τὰ ὀπίσω καὶ ἔ
πεσον χαμαί +

πάλιν οὖν αὐτοὺς
ἐπηρώτησε· τίνα
ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον·
Ἰν τὸν Ναζωραῖον·
ἀπεκρίθη ὁ Ἰς· εἶ-
πον ὑμῖν ὅτι ἐγώ
εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζη-
τεῖτε, ἄφετε τού-
τους ὑπάγειν· ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος
ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέ-
δωκάς μοι οὐκ ἀ-
πώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα· Σίμων οὖν
Πέτρος ἔχων μά-
χαιραν εἵλκυσεν αὐ-
τήν· καὶ ἔπαισε τὸν
τοῦ ἀρχιερέως δοῦ-
λον, καὶ ἀπέκοψεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ
δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα
τῷ δούλῳ Μάλχος·
εἶπεν οὖν ὁ Ἰς τῷ
Πέτρῳ· βάλε τὴν
μάχαιράν σου εἰς

τὴν θήκην· τὸ πο-
τήριον ὃ δέδωκέ
μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πί-
ω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖ-
ρα καὶ ὁ χιλίαρχος
καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλα-
βον τὸν Ἰν· καὶ ἔδη-
σαν αὐτόν· καὶ ἀ-
πήγαγον αὐτὸν πρὸς
Ἄνναν πρῶτον·
ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ
Καϊάφα· ὃς ἦν ἀρ-
χιερεὺς τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ
Καϊάφας ὁ συμβου-
λεύσας τοῖς Ἰουδαί-
οις ὅτι συμφέρει ἕ-
να ἄνθρωπον ἀπολέ-
σθαι ὑπὲρ τοῦ λα-
οῦ· Ἠκολούθει δὲ τῷ
Ἰυ Σίμων Πέτρος·
καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
τής· ὁ δὲ μαθητὴς
ἐκεῖνος ἦν γνω-

σας με ἐν αὐτοῖς
ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς +
ταῦτα εἰπὼν ὁ ις ἐξῆλ
θε σὺν τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ πέραν
τοῦ χειμάρρου τῶν
κέδρων ὅπου ἦν
κῆπος εἰς ὃν εἰ
σῆλθεν αὐτὸς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ :
β ἐκ κδ ἰω
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐξῆλθεν ὁ ις σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ πέραν τοῦ χει
μάρρου τῶν κέ
δρων ὅπου ἦν
κῆπος εἰς ὃν εἰ
σῆλθεν αὐτὸς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ +
ᾔδει δὲ καὶ ἰούδας
ὁ παραδιδοὺς αὐ
τὸν τὸν τόπον
ὅτι πολλάκις συν
ήχθη ὁ ις ἐκεῖ με

τὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὁ οὖν ἰούδας
λαβὼν τὴν σπεῖραν
καὶ ἐκ τῶν ἀρχιε
ρέων καὶ φαρισαί
ων ὑπηρέτας ἔρ
χεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπά
δων καὶ ὅπλων +
ις οὖν εἰδὼς πάν
τα τὰ ἐρχόμενα
ἐπ' αὐτὸν ἐξελθὼν
εἶπεν αὐτοῖς τίνα ζη
τεῖτε ἀπεκρί
θησαν αὐτῷ ιν
τὸν ναζωραῖον +
λέγει αὐτοῖς ὁ ις ἐγώ
εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ
ἰούδας ὁ παραδι
δοὺς αὐτὸν μετ' αὐ
τῶν. ὡς οὖν εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰ
μι ἀπῆλθον εἰς
τὰ ὀπίσω καὶ ἔ
πεσον χαμαί +

πάλιν οὖν αὐτοὺς
ἐπηρώτησε· + τίνα
ζητεῖτε + οἱ δὲ εἶπον +
Ἰν τὸν Ναζωραῖον +
ἀπεκρίθη ὁ Ἰς + εἶ
πον ὑμῖν ὅτι ἐγώ
εἰμι + εἰ οὖν ἐμὲ ζη
τεῖτε· ἄφετε τού
τους ὑπάγειν + ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος
ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέ
δωκάς μοι οὐκ ἀ
πώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα + Σίμων οὖν
ὁ Πέτρος ἔχων μά
χαιραν εἵλκυσεν αὐ
τὴν + καὶ ἔπαισε τὸν
τοῦ ἀρχιερέως δοῦ
λον, καὶ ἀπέκοψεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ
δεξιόν + ἦν δὲ ὄνομα
τῷ δούλῳ Μάλχος +
Εἶπεν οὖν ὁ Ἰς τῷ
Πέτρῳ + βάλε τὴν
μάχαιράν σου εἰς

τὴν θήκην· τὸ πο
τήριον ὃ δέδωκέ
μοι ὁ πατὴρ οὐ μὴ πίω
αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖ
ρα καὶ ὁ χιλίαρχος
καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλα
βον τὸν Ἰν + καὶ ἔδη
σαν αὐτὸν καὶ ἀ
πήγαγον αὐτὸν πρὸς
Ἄνναν πρῶτον +
ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ
Καϊάφα· ὃς ἦν ἀρ
χιερεὺς τοῦ ἐνιαυ
τοῦ ἐκείνου + ἦν δὲ
Καϊάφας ὁ συμβου
λεύσας τοῖς Ἰουδαί
οις ὅτι συμφέρει ἕ
να ἄνθρωπον ἀπολέ
σθαι ὑπὲρ τοῦ λα
οῦ + Ἠκολούθει δὲ τῷ
Ἰυ Σίμων Πέτρος·
καὶ ὁ ἄλλος μαθη
τής + ὁ δὲ μαθητὴς
ἐκεῖνος ἦν γνω

γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ·
καὶ εἶπε τῇ θυρω-
ρῷ· καὶ εἰσήγαγε τὸν
πέτρον· λέγει οὖν
ἡ παιδίσκη ἡ θυ-
ρωρὸς τῷ πέτρῳ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
θητῶν εἶ τοῦ ἀνου
τούτου· λέγει ἐκεῖ-
νος· οὐκ εἰμί· εἱστή-
κεισαν δὲ οἱ δοῦλοι
καὶ οἱ ὑπηρέται ἀν-
θρακιὰν πεποιη-
κότες ὅτι ψῦχος
ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο·
ἦν δὲ μετ' αὐτῶν
ὁ πέτρος ἑστὼς
καὶ θερμαινόμε-
νος· ὁ οὖν ἀρχιε-
ρεὺς ἠρώτησε τὸν
ἰν περὶ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ καὶ περὶ
τῆς διδαχῆς αὐ-
τοῦ· ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰς· ἐγὼ παρ-
ρησίᾳ ἐλάλησα
τῷ κόσμῳ· ἐγὼ
πάντοτε ἐδίδαξα
ἐν συναγωγῇ
καὶ ἐν τῷ ἱερῷ· ὅ-
που πάντοτε οἱ
ἰουδαῖοι συνέρχον-
ται· καὶ ἐν κρυπτῷ
ἐλάλησα οὐδέν·
τί με ἐπερωτᾷς·
ἐπερώτησον τοὺς
ἀκηκοότας τί ἐ-
λάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἴδασιν
ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦ-
τα δὲ αὐτοῦ εἰπόν-
τος εἷς τῶν ὑπη-
ρετῶν παρεστηκὼς
ἔδωκε ῥάπισμα
τῷ ἰυ εἰπὼν οὕ-
τως ἀποκρίνῃ
τῷ ἀρχιερεῖ· ἀπε-
κρίθη αὐτῷ ὁ ἰς·
εἰ κακῶς ἐλάλησα
μαρτύρησον περὶ

ρισον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ
καλῶς, τί με δέρεις;
ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν
ὁ Ἄννας δεδεμένον
πρὸς Καϊάφαν τὸν
ἀρχιερέα. ἦν δὲ
Σίμων Πέτρος ἑστὼς
καὶ θερμαινόμενος +
εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ
καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνή-
σατο ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί.
λέγει εἷς ἐκ τῶν δού-
λων τοῦ ἀρχιερέως +
συγγενὴς ὢν οὗ ἀπ-
έκοψε Πέτρος
τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ
σε εἶδον ἐν τῷ κή-
πῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν
οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέ-
τρος· καὶ εὐθέως ἀ-
λέκτωρ ἐφώνησεν +
ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰν ἀπὸ
τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον· ἦν
δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσῆλθον εἰς
τὸ πραιτώριον, ἵνα
μὴ μιανθῶσιν,
ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ
πάσχα. [illegible]

ἐκ κα ματ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
οἱ στρατιῶται κρα-
τήσαντες τὸν Ἰν
ἀπήγαγον πρὸς Και-
άφαν τὸν ἀρχιερέ-
α· ὅπου οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι συνήχθησαν +
ὁ δὲ Πέτρος ἠκολού-
θει αὐτῷ ἀπὸ μακρό-
θεν ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως +
καὶ εἰσελθὼν ἔσω
ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑ-
πηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέ-
λος· οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-

τέροι καὶ ὅλον τὸ συ
νέδριον ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ ἰῦ ὅπως
θανατώσουσιν αὐ
τὸν καὶ οὐχ εὗρον·
καὶ πολλῶν ψευδο
μαρτύρων προσ
ελθόντων οὐχ εὗ
ρον· ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο
ψευδομάρτυρες
εἶπον· οὗτος ἔφη·
δύναμαι καταλῦ
σαι τὸν ναὸν
τοῦ θῦ καὶ διὰ τρι
ῶν ἡμερῶν οἰκο
δομῆσαι αὐτόν·
καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρ
χιερεὺς εἶπεν αὐ
τῷ· οὐδὲν ἀποκρί
νῃ; τί οὗτοί σου κα
ταμαρτυροῦσιν;
ὁ δὲ ἰς ἐσιώπα·
καὶ ἀποκριθεὶς

ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ· ἐξορκίζω σε
κατὰ τοῦ θῦ
τοῦ ζῶντος ἵνα
ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ
εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θῦ;
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς σὺ
εἶπας· πλὴν λέ
γω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι
ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά
μεως καὶ ἐρχόμε
νον ἐπὶ τῶν νεφε
λῶν τοῦ οὐρανοῦ· τό
τε ὁ ἀρχιερεὺς δι
έρρηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐ
βλασφήμησε· τί ἔ
τι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων; ἴδε
νῦν ἠκούσατε τὴν
βλασφημίαν αὐτοῦ·
τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ
δὲ ἀποκριθέντες

ἀπων· οἱ δὲ ἔνοχος θα
νάτου ἐστί· τότε
ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ ἐκολάφισαν αὐ
τόν· οἱ δὲ ἐρράπι
σαν λέγοντες· προ
φήτευσον ἡμῖν χε·
τίς ἐστιν ὁ παίσας
σε· ὁ δὲ πέτρος
ἔξω ἐκάθητο ἐν
τῇ αὐλῇ· καὶ προσ
ῆλθεν αὐτῷ μία
παιδίσκη λέγουσα·
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰυ
τοῦ γαλιλαίου· ὁ δὲ
ἠρνήσατο ἔμπρο
σθεν αὐτῶν πάν
των λέγων· οὐκ οἶ
δα τί λέγεις· ἐξελ
θόντα δὲ αὐτὸν εἰς
τὸν πυλῶνα· εἶ
δεν αὐτὸν ἄλλη καὶ
λέγει αὐτοῖς ἐκεῖ·
καὶ οὗτος ἦν μετὰ

ἰυ τοῦ γαλιλαίου·
καὶ πάλιν ἠρνήσα
το μεθ' ὅρκου ὅτι οὐ
κ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐ
φώνησε· καὶ ἐμνή
σθη ὁ πέτρος τοῦ ῥή
ματος τοῦ ἰυ εἰρη
κότος αὐτῷ· ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι· τρεῖς ἀ
παρνήσει με· καὶ
ἐξελθὼν ἔξω ἔ
κλαυσε πικρῶς·

ἐκ κα' ἰω·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἄγουσι τὸν ἰν
ἀπὸ τοῦ καϊάφα
εἰς τὸ πραιτώριον·
ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐ
τοὶ οὐκ εἰσῆλθον
εἰς τὸ πραιτώρι
ον ἵνα μὴ μιαν
θῶσιν· ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα·

[illegible] ο πιλατος
[illegible] προς αυτους
και ειπεν· τινα κατηγορι
[illegible]
κατα του ανου τουτου·
απεκριθησαν και ει
πον αυτω· ει μη ην
ουτος κακοποιος
ουκ αν σοι παρεδωκα
μεν αυτον· ειπεν
ουν αυτοις ο πιλα
τος· λαβετε αυτον
υμεις και κατα τον
νομον υμων κρι
νατε αυτον· ειπον
ουν αυτω οι ιου
δαιοι· ημιν ουκ ε
ξεστιν αποκτειναι
ουδενα· ινα ο λογος
του ιυ πληρωθη
ον ειπεν σημαινων
ποιω θανατω ημελ
λεν αποθνη
σκειν· εισηλθεν
ουν εις το πραιτω

ριον ο πιλατος
λατος και εφωνη
σε τον ιν και ειπεν
αυτω· συ ει ο βασι
λευς των ιουδαιων;
απεκριθη αυτω ο ις·
αφ εαυτου συ τουτο λε
γεις η αλλοι
σοι ειπον περι εμου;
απεκριθη ο πιλα
τος· μητι εγω ιου
δαιος ειμι· το εθνος
το σον και οι αρχιε
ρεις παρεδωκαν
σε εμοι· τι εποιη
σας· απεκριθη ις·
η βασιλεια η εμη
ουκ εστιν εκ του κοσμου
τουτου· ει εκ του κο
σμου τουτου ην η
βασιλεια η εμη οι υ
πηρεται αν οι εμοι
ηγωνιζοντο
ινα μη παραδο
θω τοις ιουδαιοις·

νῦν δὲ ἡ βασιλεία
ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐν-
τεῦθεν + εἶπεν οὖν
αὐτῷ ὁ πιλᾶτος +
οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ
σύ; ἀποκριθεὶς ὁ ι̅ς̅ +
σὺ λέγεις ὅτι βασι-
λεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς
τοῦτο γεγέννημαι
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον
ἵνα μαρτυρήσω τῇ
ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ
ὢν ἐκ τῆς ἀληθεί-
ας ἀκούει μου τῆς
φωνῆς + λέγει αὐ-
τῷ ὁ πιλᾶτος + τί
ἐστιν ἀλήθεια + καὶ
τοῦτο εἰπὼν πά-
λιν ἐξῆλθεν πρὸς
τοὺς ἰουδαί-
ους καὶ λέγει αὐ-
τοῖς ἐγὼ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω ἐν
αὐτῷ [illegible] συνή-

θεια ὑμῖν ἵνα [illegible]
ἀπολύσω [illegible]
[illegible]
[illegible] βούλεσθε
[illegible]
τὸν βασιλέα τῶν ἰου-
δαίων; ἐκραύγα-
σαν οὖν πάλιν
πάντες λέγοντες +
μὴ τοῦτον ἀλλὰ
τὸν βαραββᾶν +
ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
λῃστής + τότε οὖν
λαβὼν ὁ πιλᾶτος
τὸν ι̅ν̅ καὶ ἐμα-
στίγωσε καὶ οἱ στρα-
τιῶται πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀκαν-
θῶν ἐπέθηκαν αὐ-
τοῦ τῇ κεφαλῇ +
καὶ ἱμάτιον πορ-
φυροῦν περιέβα-
λον αὐτὸν καὶ ἔλε-
γον + χαῖρε ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων +

και [illegible] δουν αὐτῷ
ῥαπίσματα· καὶ ἐξῆλ
θεν [illegible] λιν ὁ πι
[illegible] λᾶτος καὶ λέ
γει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω
ὑμῖν αὐτὸν ἔξω· ἵ
να γνῶτε ὅτι ἐν
αὐτῷ οὐδεμίαν αἰ
τίαν εὑρίσκω· ἐξῆλ
θεν οὖν ὁ ἰς ἔξω· φο
ρῶν τὸν ἀκάνθινον
στέφανον καὶ τὸ πορ
φυροῦν ἱμάτιον· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ
ἄνος· ὅτε οὖν εἶδον
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ ὑπηρέται ἐ
κραύγασαν λέγον
τες· σταύρωσον σταύ
ρωσον αὐτόν· λέγει
αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος·
λάβετε αὐτὸν ὑ
μεῖς καὶ σταυρώσα
τε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρί
σκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν·

ἀπεκρίθησαν αὐ
τῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν· καὶ
κατὰ τὸν νόμον ἡ
μῶν ὀφείλει ἀπο
θανεῖν· ὅτι ἑαυ
τὸν θῦ υἱὸν ἐποίη
σεν· ὅτε οὖν ἤκου
σεν ὁ πιλᾶτος τοῦ
τον τὸν λόγον· μᾶλ
λον ἐφοβήθη· καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι
τώριον πάλιν·
λέγει τῷ ἰυ· πόθεν
εἶ σύ· ὁ δὲ ἰς ἀπό
κρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐ
τῷ· λέγει οὖν αὐτῷ
ὁ πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ
λαλεῖς· οὐκ οἶδας ὅτι
ἐξουσίαν ἔχω σταυ
ρῶσαί σε· καὶ ἐξουσί
αν ἔχω ἀπολῦσαί
σε· ἀποκριθεὶς ἰς·
οὐκ εἶχες ἐξουσίαν
κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν

δεδομένον ἄνωθεν +
διὰ τοῦτο ὁ παραδι-
δούς μέ σοι μείζονα ἁ-
μαρτίαν ἔχει + ἐκ τού-
του ἐζήτει ὁ πιλᾶτος
ἀπολῦσαι αὐτόν +
οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκρα-
ζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσεις
οὐκ εἶ φίλος τοῦ και-
σαρος· πᾶς ὁ βασι-
λέα ἑαυτὸν ποιῶν
ἀντιλέγει τῷ καίσα-
ρι· ὁ οὖν πιλᾶτος
ἀκούσας τοῦτον
τὸν λόγον ἤγαγεν ἔ-
ξω τὸν ἰν καὶ ἐκά-
θισεν ἐπὶ τοῦ βήμα-
τος· εἰς τόπον λεγό-
μενον λιθόστρωτον +
ἑβραϊστὶ δὲ γαββα-
θᾶ· ἦν δὲ παρα-
σκευὴ τοῦ πάσχα·
ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκ-
τη· καὶ λέγει τοῖς

ἰουδαίοις + ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν οἱ δὲ
ἐκραύγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρωσον
αὐτόν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος τὸν βα-
σιλέα ὑμῶν σταυρώ-
σω· ἀπεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς οὐκ ἔχο-
μεν βασιλέα· εἰ μὴ
καίσαρα· τότε οὖν
παρέδωκεν αὐτὸν
αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ +

Ε ΕΚ ΚΑ ΜΑΤ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἰδὼν ἰούδας ὅτι κα-
τεκρίθη· μεταμε-
ληθεὶς ἀπέστρεψε
τὰ τριάκοντα ἀργύ-
ρια τοῖς ἀρχιερεῦ-
σι καὶ τοῖς πρεσβυ-
τέροις λέγων ἥμαρ-
τον παραδοὺς αἷμα
ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον +
τί πρὸς ἡμᾶς σὺ ὄψει +

[illegible]

[illegible] ἀρχιερεῖς [illegible]

[illegible]

[illegible] εἰς τὸν [illegible]

[illegible] ... ει τῆς [illegible]

[illegible]

[illegible] ... ρὸν τοῦ

[illegible] ... ζόμοις τοῦ

ρεῖς ... χρόνος ...

[illegible] ... μος πρὸς φήμας τοῦ

... ος ἐστὶ σημερον +

... το ... λήρος ... θη

... τορη ... [illegible]

... μου ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... θρ ...

ἰουδαῖ ... καὶ θαν ...

[illegible] ... ὁμοίως +

ὅθεν ... ἐκ ... χωρο

... ἐν ... ρουμ ... ου

καὶ ... ἐκ ... πωρη

τὸ μὲν ... γαρ ...

ἐπὶ ... [illegible]

ἰουδαῖ ... [illegible]

... τοῦ δὲ ὑ ... ε

καὶ ... τοῦ ... τῆς ... γο

ρεῖς ... τὸν ... τοῦ

τοῦ μαρ ... καὶ

τοῦ ... αὐτοῦ ... ρου

οὐδ ... περὶ ... το +

... τὸ λέγει ... τοῦ ...

... τους ... καὶ ... οὐ ...

[illegible]

... ρους ... καὶ οὐκ ...

[illegible]

οὐδὲ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

δόξιον ὃ μὴ θέλον +
εἶχον δὲ [illegible]
[illegible]
ὁ μὲ [illegible]
[illegible] μεμηγμένος
[illegible]
λυσσῶν [illegible]
[illegible]
μόνον [illegible]
[illegible]

[illegible]
ὄχλος [illegible]
σον τῷ παρ' [illegible]
[illegible]
θεῖα δὲ [illegible]
[illegible]
οἱ δὲ [illegible]
[illegible]

ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ
ἀλλὰ μᾶλλον θόρυ-
βος γίνεται· λαβὼν
ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς
χεῖρας ἀπέναντι τοῦ
ὄχλου λέγων· ἀθῷος
εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς
ὄψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν +
τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν· τὸν
δὲ ἰν̅ φραγελλώσας πα-
ρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ +
τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος παραλα-
βόντες τὸν ἰν̅ εἰς τὸ πραι-
τώριον συνήγαγον ἐπ'
αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖ-
ραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐ-
τὸν περιέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκίνην +
καὶ πλέξαντες στέφανον

ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ +
καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυ-
πετήσαντες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ
λέγοντες· χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων +
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐ-
τὸν ἔλαβον τὸν κάλα-
μον· καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ + καὶ ὅ-
τε ἐνέπαιξαν αὐτῷ ἐ-
ξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλα-
μύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐ-
τὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ + καὶ
ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ σταυρῶσαι· ἐξερχόμε-
νοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον
ὀνόματι σίμωνα· τοῦ-
τον ἠγγάρευσαν ἵνα
ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
ϛ̅ εἰς κ(αὶ) ...
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ στρα-
τιῶται ἀπήγαγον τὸν

ἣν ἔσω τὴν αὐλὴν τοῦ
καϊάφα ὅ ἐστι πραιτώ
ριον· καὶ συγκαλοῦ
σιν ὅλην τὴν σπεῖ
ραν· καὶ ἐνδύουσιν
αὐτὸν πορφύραν,
καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέφα
νον· καὶ ἤρξαντο
ἀσπάζεσθαι αὐ
τόν· χαῖρε ὁ βασι
λεὺς τῶν ἰουδαί
ων· καὶ ἔτυπτον
αὐτοῦ τὴν κεφα
λὴν καλάμῳ· καὶ
ἐνέπτυον αὐτῷ·
καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα, προσεκύ
νουν αὐτῷ· καὶ ὅτε
ἐνέπαιξαν αὐτῷ
ἐξέδυσαν αὐτὸν
τὴν πορφύραν·
καὶ ἐνέδυσαν αὐ
τὸν τὰ ἱμάτια

τὰ ἴδια· καὶ ἐξά
γουσιν αὐτὸν ἵνα
σταυρώσουσιν αὐ
τόν· καὶ ἀγγαρεύου
σι παράγοντά τινα
σίμωνα κυρηναῖ
ον ἐρχόμενον ἀπ' ἀ
γροῦ, τὸν πατέρα ἀλε
ξάνδρου καὶ ῥούφου
ἵνα ἄρει τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ φέρου
σιν αὐτὸν ἐπὶ γολ
γοθᾶ τόπον· ὅ ἐ
στι μεθερμηνευ
όμενον κρανίου
τόπος· καὶ ἐδί
δουν αὐτῷ πιεῖν
ἐσμυρνισμένον
οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλα
βε· καὶ σταυρώ
σαντες αὐτὸν δια
μερίζονται τὰ ἱ
μάτια αὐτοῦ, βάλ
λοντες κλῆρον ἐ
π' αὐτά· τίς τί ἄρει·

ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ
ἐσταύρωσαν αὐ
τόν· καὶ ἦν ἡ ἐπιγρα
φὴ τῆς αἰτίας αὐ
τοῦ ἐπιγεγραμμένη·
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων· καὶ σὺν αὐ
τῷ σταυροῦσι δύο λῃ
στάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν
καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων
αὐτοῦ· καὶ οἱ παρα
πορευόμενοι ἐβλασ
φήμουν αὐτὸν κι
νοῦντες τὰς κεφα
λὰς [illegible] καὶ λέ
[illegible] οὐὰ ὁ καταλύ
[illegible] ναὸν καὶ
[illegible] ἡμέραις
[illegible] σῶσον
[illegible] καὶ κατάβα
[illegible] τοῦ σταυροῦ· ὁ
μοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχι
ερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους
μετὰ τῶν γραμμα
τέων ἔλεγον· ἄλ
λους ἔσωσεν ἑαυ
τὸν οὐ δύναται σῶ
σαι· ὁ χριστὸς ὁ βασι
λεὺς τοῦ ἰσλ̅ καταβάτω
νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἵ
να ἴδωμεν καὶ πι
στεύσωμεν αὐτῷ·

3 ἐκ κα̅ ματ̅

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξελ
θόντες οἱ στρατιῶ
ται· εἰς τόπον λε
γόμενον γολγοθᾶ
ὅ ἐστι λεγόμενος κρα
νίου τόπος· ἔδω
καν αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χολῆς με
μιγμένον· καὶ γευ
σάμενος οὐκ ἤθε
λεν πιεῖν· σταυρώ
σαντες δὲ αὐτὸν
διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ βάλ
λοντες κλῆρον· καὶ
καθήμενοι ἐτήρουν

αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἐ
πέθηκαν ἐπάνω
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην· οὗτός
ἐστιν ἰς̄ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· τότε σταυ
ροῦνται σὺν αὐτῷ
δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δε
ξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύ
μων· οἱ δὲ παραπο
ρευόμενοι ἐβλασ
φήμουν αὐτὸν κι
νοῦντες τὰς κεφα
λὰς αὐτῶν καὶ λέ
γοντες· ὁ καταλύ
ων τὸν ναὸν καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θῦ κατάβηθι
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοί
ως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες μετὰ
τῶν γραμματέων

καὶ πρεσβυ
τέρων· καὶ φαρισαί
ων ἔλεγον· ἄλλους
ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι· εἰ
βασιλεὺς ἰηλ̄ [illegible]
καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ
πιστεύσωμεν ἐπ' αὐ
τῷ· πέποιθεν ἐπὶ
τὸν θν̄· ῥυσάσθω
νῦν αὐτὸν εἰ θέ
λει αὐτόν· εἶπε
γὰρ ὅτι θῡ εἰμι [illegible]
τὸ δ' αὐτὸ [illegible]
σταὶ οἱ συ[illegible]
τες αὐτῷ [illegible]
ζον αὐ[illegible]
ἀπὸ δὲ [illegible]
της ὥρας [illegible]
σεν [illegible] ἕως
ὥρας [illegible] περὶ
δὲ τὴν ἐνάτην
ὥραν· ἀνεβόησεν
ὁ ἰς̄ φωνῇ μεγάλῃ·

λέγων ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σα
βαχθανεί· τοῦτ' ἔ
στιν θεέ μου θεέ μου
ἱνατί με ἐγκατέλει
πες· τινὲς δὲ τῶν ἐ
κεῖ ἑστώτων ἀκούσαν
τες ἔλεγον ὅτι ἠλί
αν φωνεῖ οὗτος· καὶ
εὐθέως δραμὼν εἷς ἐ
ξ αὐτῶν καὶ λαβὼν
σπόγγον πλήσας τε
ὄξους καὶ περιθεὶς
καλάμῳ ἐπότιζεν αὐ
τόν· οἱ δὲ λοιποὶ
ἔλεγον ἄφες ἴδωμεν
εἰ ἔρχεται ἠλίας σώ
σων αὐτόν· ὁ δὲ ἰς πά
λιν κράξας φωνῇ
μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνα·
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ ἐ
σχίσθη εἰς δύο ἀ
πὸ ἄνωθεν ἕως κά
τω· καὶ ἡ γῆ ἐσεί
σθη· καὶ αἱ πέτραι

ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ
μνημεῖα ἀνεῴχθη
σαν· καὶ πολλὰ σώ
ματα τῶν κεκοιμημέ
νων ἁγίων ἠγέρθη·
καὶ ἐξελθόντες ἐκ
τῶν μνημείων μετὰ
τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ
εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁ
γίαν πόλιν· καὶ ἐνε
φανίσθησαν πολλοῖς·
ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τη
ροῦντες τὸν ἰν ἰδόν
τες τὸν σεισμὸν καὶ
τὰ γενόμενα ἐφο
βήθησαν σφόδρα
λέγοντες ἀληθῶς
θῦ υἱὸς ἦν οὗτος:

ἐκ τ(οῦ) λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤ
γοντο σὺν τῷ ἰῦ καὶ
ἕτεροι δύο κακοῦρ
γοι ἀναιρεθῆναι·
καὶ ὅτε ἀπῆλθον

ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
καλούμενον κρα-
νίον. ἐκεῖ ἐσταύρω-
σαν αὐτὸν καὶ τοὺς
κακούργους ὃν μὲν
ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀ-
ριστερῶν. ὁ δὲ ἰς ἔλε-
γε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς·
οὐ γὰρ οἴδασι τί ποι-
οῦσι. διαμεριζόμε-
νοι δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἔβαλον κλῆ-
ρον. καὶ εἱστήκει
ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐ-
ξεμυκτήριζον δὲ
καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν
αὐτοῖς λέγοντες·
ἄλλους ἔσωσε· σω-
σάτω ἑαυτόν. εἰ
οὗτός ἐστιν ὁ χς ὁ τοῦ
θυ ἐκλεκτός. ἐ-
νέπαιζον δὲ αὐ-
τῷ καὶ οἱ στρατιῶ-
ται προσερχόμενοι
καὶ ὄξος προσφέρον-
τες αὐτῷ καὶ λέγον-
τες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων, σῶ-
σον σεαυτόν. ἦν
δὲ καὶ ἐπιγρα-
φὴ γεγραμμένη ἐπ'
αὐτῷ γράμμα-
σιν ἑλληνικοῖς καὶ
ῥωμαϊκοῖς καὶ ἑ-
βραϊκοῖς· οὗτός ἐ-
στιν ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. εἷς δὲ τῶν
κρεμασθέντων κα-
κούργων ἐβλασφήμει
αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ
ὁ χς, σῶσον σεαυτὸν
καὶ ἡμᾶς. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐ-
πετίμα αὐτῷ λέ-
γων· οὐδὲ φοβῇ σὺ
τὸν θν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ·
καὶ ἡμεῖς μὲν δικαί-
ως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπρά-
ξαμεν ἀπολαμβά-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] λε [illegible]

[illegible] ρομεν τὸ [illegible] ε

[illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] ὁρα

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] τὴν

[illegible] σμαι

[illegible] σκοπ

[illegible] λιος, καὶ

[illegible] θη [illegible]

[illegible] τοῦ μαι

ου με [illegible] καὶ [illegible]

μ [illegible] ρη μεν

[illegible] ολ [illegible]

εἰς χεῖρας [illegible]

ρα θλι [illegible]

μου [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

οἱ σὺν [illegible]

μενοι [illegible]

τὴν [illegible] ρει [illegible] τοῦ

την. [illegible] ροῦντες

τὸν σεισμὸν καὶ τὰ

γινόμενα [illegible]

[illegible]

θει [illegible] ἐφοβ [illegible]

εἰσὶν [illegible] πάν

τες οἱ [illegible]

τοὺς [illegible]

καὶ γυναῖκες [illegible]

ἀκολουθήσασαι [illegible]

τοῦ ἀπὸ τῆς γα

λιλαίας [illegible]

[illegible]

Τ [illegible] καὶ [illegible]

εἰς [illegible]

[illegible] τοῦ ἰυ

ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἡ
ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ·
καὶ μαρία ἡ μαγδα-
ληνή· ἰσ̅ οὖν ἰδὼν
τὴν μητέρα καὶ τὸν μα-
θητὴν παρεστῶτα
ὃν ἠγάπα· λέγει τῇ
μητρὶ αὐτοῦ· γύναι ἴδε
ὁ υἱός σου· εἶτα λέ-
γει τῷ μαθητῇ· ἰ-
δοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ᾽
ἐκείνης τῆς ὥρας
ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μα-
θητὴς εἰς
τὰ ἴδια· μετὰ τοῦ-
το εἰδὼς ὁ ἰσ̅ ὅτι πάν-
τα ἤδη τετέλε-
σται· ἵνα τελειωθῇ
ἡ γραφὴ λέγει· διψῶ·
σκεῦος οὖν ἔκειτο
ὄξους μεστόν· οἱ δὲ
πλήσαντες σπόγ-
γον ὄξους· καὶ ὑσσώπῳ
περιθέντες προσ-

ἤνεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι· ὅτε οὖν ἔλα-
βε τὸ ὄξος ὁ ἰσ̅ εἶ-
πε· τετέλεσται·
καὶ κλίνας τὴν κε-
φαλὴν παρέδωκε
τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν
ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μεί-
νῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ ἐπεὶ παρα-
σκευὴ ἦν· ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νου τοῦ σαββάτου· ἠρώ-
τησαν τὸν πιλᾶτον
ἵνα κατεαγῶ-
σιν αὐτῶν τὰ σκέ-
λη· καὶ ἀρθῶσιν· ἦλ-
θον οὖν οἱ στρατιῶται·
καὶ τοῦ μὲν πρώτου
κατέαξαν τὰ σκέ-
λη· καὶ τοῦ ἄλλου
τοῦ συσταυρωθέν-
τος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̅ ἐλ-
θόντες· ὡς εἶδον αὐτὸν

ἤδη τεθνηκότα· οὐ
κατέαξαν αὐτοῦ τὰ
σκέλει· ἀλλ' εἷς τῶν σ-
τρατιωτῶν λόγχῃ
αὐτοῦ τὴν πλευρὰν
ἔνυξεν· καὶ εὐθέ-
ως ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑω-
ρακὼς μεμαρτύ-
ρηκεν καὶ ἀληθινὴ
αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυ-
ρία· κἀκεῖνος οἶδεν
ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα
καὶ ὑμεῖς πιστεύ-
σητε· ἐγένετο γὰρ ταῦ-
τα ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συν-
τριβήσεται αὐτοῦ·
καὶ πάλιν ἑτέρα
γραφὴ λέγει· ὄψον-
ται εἰς ὃν ἐξεκέν-
τησαν·

Ἐκ τ(οῦ) κατὰ Μάρκ(ον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀ-

πὸ ἀριμαθίας· εὐ-
σχήμων βουλευτής·
ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασι-
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ· τολ-
μήσας εἰσῆλθεν
πρὸς Πιλᾶτον· καὶ
ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· ὁ δὲ Πιλᾶτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤδη
τέθνηκεν· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν
κεντυρίωνα ἐπη-
ρώτησεν αὐτὸν εἰ
πάλαι ἀπέθανεν·
καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν-
τυρίωνος ἐδωρή-
σατο τὸ σῶμα τῷ
Ἰωσήφ· καὶ ἀγορά-
σας σινδόνα καὶ κα-
θελὼν αὐτὸν ἐνεί-
λησεν τῇ σινδόνι καὶ
κατέθηκεν αὐτὸν
ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λε-
λατομημένον ἐκ

τας πρὸς καὶ προσ
κυλίσας λίθον τὴν
θύραν τοῦ μνημείου·
ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδα
ληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰ
ωσῆ ἐθεώρουν ποῦ
τίθεται· — ια

ἐκ κα ἰω

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠ
ρώτησε τὸν Πιλᾶ
τον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας ὢν
μαθητὴς τοῦ Ιυ καὶ
κεκρυμμένος δὲ διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαί
ων· ἵνα ἄρῃ τὸ σῶ
μα αὐτοῦ· καὶ ἐπέ
τρεψεν ὁ Πιλᾶτος·
ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε
τὸ σῶμα τοῦ Ιυ· ἦλθε
δὲ καὶ Νικόδημος ὁ
ἐλθὼν πρὸς τὸν Ιν
νυκτὸς τὸ πρῶτον
φέρων μίγμα σμύ
ρνης καὶ ἀλόης ὡς
λίτρας ἑκατόν· ἔ
λαβον οὖν τὸ σῶμα
τοῦ Ιυ καὶ ἔδησαν αὐ
τὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ
τῶν ἀρωμάτων·
καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς
Ἰουδαίοις ἐνταφιά
ζειν· ἦν δὲ ἐν τῷ τό
πῳ ὅπου ἐσταυρώθη
κῆπος· καὶ ἐν τῷ κή
πῳ μνημεῖον καινὸν
ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐ
τέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ
τὴν παρασκευὴν
τῶν Ἰουδαίων ὅτι
ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον
ἔθηκαν τὸν Ιν·

ιβ ἐκ κα λουκ

Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ
μετὰ τὴν παρασκευ
ὴν· συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φα
ρισαῖοι πρὸς Πιλᾶ
τον λέγοντες· Κε
ἐμνήσθημεν ὅτι

ὁ πιλᾶτος [illegible] εἰμι ἐ
[illegible] μὲ [illegible]
[illegible] ἀλη
[illegible] λόγου ὑμ
[illegible]
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τὸν +
καὶ εἰ [illegible] λα
[illegible]
τῶν [illegible] καὶ
ἔστη [illegible] χαῖ [illegible]
νει χεῖρον τῆς [illegible]
[illegible]
[illegible] λεου
[illegible]
[illegible]
οἶδα [illegible] παρα
[illegible]
τὸ [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ἀκολουθ [illegible]
[illegible] παρα [illegible]
[illegible]
ἡμέρων τοῦ [illegible] τοῦ κυ
ὡς [illegible] προβαλὼν ἐπ [illegible]
[illegible]
[illegible]
Π[illegible] αἰ δὲ λέ [illegible] τῆ σσο μ
[illegible] χ [illegible]
[illegible] προ [illegible] τοῦ φοι
[illegible] μεν [illegible]
τῆ λόγος κυ ἐστίν
ἱερὸς πρόσφορ τοῦ [illegible] εἰ
καλούμενον [illegible] τόπον
[illegible]
[illegible] εἰ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
τὸν [illegible] ἱερ
[illegible] ἱερ [illegible] +
καὶ [illegible] ρος μὲ +
καὶ [illegible] τοὺς εἰς
[illegible] χ [illegible] ιον καὶ
[illegible] εἰδότι [illegible]
[illegible] πρὸ [illegible]
[illegible]

τῶν μου καὶ ἔλαβον τοὺς
τριάκοντα ἀργυ-
ρίους καὶ ἐνέβαλον
αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον
κυρίου εἰς τὸ χωνευτή-
ριον. καὶ ἀπέρριψα τὴν
ῥάβδον μου τὴν
δευτέραν τὸ σχοί-
νισμα τοῦ διασκε-
δάσαι τὴν διαθή-
κην μου ἣν ἀνὰ μέ-
σον Ἰούδα καὶ ἀνὰ μέ-
σον Ἰσραήλ. ὁ ἀπό(στολος)
πρὸς Γαλάτας

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γέ-
νοιτο καυχᾶσθαι
εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι'
οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσ-
ταύρωται κἀγὼ τῷ
κόσμῳ. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει
οὔτε ἀκροβυστία,
ἀλλὰ καινὴ κτίσις.
καὶ ὅσοι τῷ κανόνι
τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰ-
ρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
τοῦ θεοῦ. τοῦ λοιποῦ
κόπους μηδείς μοι πα-
ρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ
στίγματα τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
βαστάζω. ἡ χάρις τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος
ὑμῶν. ἀμήν. εὐαγγέλιον
ἐπὶ τῆς ὥρας ἐκ τοῦ Ματθαίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰ-
δὼν Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν ὅτι κα-
τεκρίθη, μεταμε-
ληθεὶς ἀπέστρε-
ψεν τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τοῖς ἀρχι-
ερεῦσι καὶ τοῖς πρε-
σβυτέροις λέγων·
ἥμαρτον παραδοὺς
αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ
εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς;
σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας

τὰ ἀργύρια ἐν τῷ να-
ῷ ἀνεχώρησεν· καὶ ἀ-
πελθὼν ἀπήγξατο·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
τες τὰ ἀργύρια εἶπον·
οὐκ ἔξεστιν βα-
λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν
κορβανᾶν ἐπεὶ τι-
μὴ αἵματός ἐστιν·
συμβούλιον δὲ λα-
βόντες ἠγόρασαν
ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν
τοῦ κεραμέως εἰς
ταφὴν τοῖς ξένοις·
διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐ-
κεῖνος ἀγρὸς αἵμα-
τος ἕως τῆς σήμε-
ρον· τότε ἐπληρώ-
θη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱε-
ρεμίου τοῦ προφή-
του λέγοντος· καὶ ἔ-
λαβον τὰ τριάκον-
τα ἀργύρια τὴν
τιμὴν τοῦ τετιμη-
μένου ὃν ἐτιμή-

σαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσλ
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κε-
ραμέως καθὰ συν-
έταξέν μοι κς·
ὁ δὲ ἰς ἐστάθη ἔμπρο-
σθεν τοῦ ἡγεμόνος·
καὶ ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων· ὁ δὲ ἰς ἔ-
φη αὐτῷ· σὺ λέγεις·
καὶ ἐν τῷ κατηγο-
ρεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀρχιερέων
καὶ τῶν πρεσβυτέ-
ρων οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο· τότε λέ-
γει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος·
οὐκ ἀκούεις πόσα
σου καταμαρτυροῦ-
σιν· καὶ οὐκ ἀπεκρί-
θη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ
ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυ-
μάζειν τὸν ἡγεμόνα

λίαν· κατὰ δὲ ἑορ-
τὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα
τῷ ὄχλῳ δέσμιον
ὃν ἤθελον· εἶχον
δὲ τότε δέσμιον ἐ-
πίσημον λεγόμε-
νον βαραββᾶν·
συνηγμένων οὖν
αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν· βαραββᾶν
ἢ ἰν̄ τὸν λεγόμενον
χν̄· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδω-
καν αὐτόν· καθη-
μένου δὲ αὐτοῦ ἐ-
πὶ τοῦ βήματος ἀ-
πέστειλε πρὸς αὐ-
τὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
λέγουσα· μηδὲν
σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον

κατ' ὄναρ δι' αὐτόν·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ἔ-
πεισαν τοὺς ὄχλους
ἵνα αἰτήσωνται
τὸν βαραββᾶν· τὸν
δὲ ἰν̄ ἀπολέσωσιν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡ-
γεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα θέλετε ἀπὸ
τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον·
βαραββᾶν· λέγει
αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος·
τί οὖν ποιήσω ἰν̄
τὸν λεγόμενον χν̄·
λέγουσιν αὐτῷ
πάντες· σταυρω-
θήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν
ἔφη· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν· οἱ δὲ πε-
ρισσῶς ἔκραζον
λέγοντες· σταυρω-
θήτω· ἰδὼν δὲ ὁ
πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν

ὠφελεῖ· ἀλλὰ μᾶλ-
λον θόρυβος γίνε-
ται· λαβὼν ὕδωρ ἀ-
πενίψατο τὰς χεῖ-
ρας ἀπέναντι τοῦ
ὄχλου λέγων· ἀθῷ-
ός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ δικαίου
τούτου· ὑμεῖς ὄψε-
σθε· καὶ ἀποκρι-
θεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε·
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέ-
κνα ἡμῶν· τότε ἀ-
πέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν· τὸν
δὲ ἰν̄ φραγελλώσας
παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ· τό-
τε οἱ στρατιῶται
τοῦ ἡγεμόνος πα-
ραλαβόντες τὸν
ἰν̄ εἰς τὸ πραιτώ-
ριον συνήγαγον ἐ-
π' αὐτὸν ὅλην τὴν

σπεῖραν· καὶ ἐκδύ-
σαντες αὐτὸν πε-
ριέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκί-
νην· καὶ πλέξαν-
τες στέφανον ἐξ ἀ-
κανθῶν ἐπέθη-
καν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ· καὶ κά-
λαμον ἐπὶ τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαν-
τες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ ἐνέπαιζον
αὐτῷ λέγον-
τες· χαῖρε βασι-
λεῦ τῶν ἰουδαί-
ων· καὶ ἐμπτύσαν-
τες εἰς αὐτὸν ἔ-
λαβον τὸν κά-
λαμον· καὶ ἔτυ-
πτον εἰς τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ· καὶ
ὅτε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ ἐξέδυσαν

αὐτὸν τὴν χλα-
μύδα καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐ-
τὸν εἰς τὸ σταυ-
ρῶσαι. ἐξερχόμενοι
δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρη-
ναῖον ὀνόματι σίμω-
να· τοῦτον ἠγγάρευ-
σαν ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ ἐλ-
θόντες εἰς τόπον λε-
γόμενον γολγοθᾶ·
ὅ ἐστι λεγόμενος κρα-
νίου τόπος· ἔδω-
καν αὐτῷ πιεῖν ὄ-
ξος μετὰ χολῆς
μεμιγμένον· καὶ
γευσάμενος οὐκ ἤ-
θελεν πιεῖν. σταυ-
ρώσαντες δὲ αὐτὸν
διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ βάλ-
λοντες κλῆρον· καὶ
καθήμενοι ἐτήρουν

αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθη-
καν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην·
οὗτός ἐστιν ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων. τό-
τε σταυροῦνται σὺν αὐ-
τῷ δύο λῃσταί·
εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐ-
ξ εὐωνύμων. οἱ δὲ πα-
ραπορευόμενοι ἐβ-
λασφήμουν αὐτὸν
κινοῦντες τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν καὶ λέ-
γοντες· οὐὰ ὁ καταλύ-
ων τὸν ναὸν καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις οἰ-
κοδομῶν· σῶσον σε-
αυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θ(εο)ῦ, κατάβηθι ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμ-
παίζοντες μετὰ
τῶν γραμματέων καὶ

έων καὶ πρεσβυτέρων
ἔλεγον· ἄλλους ἔσω
σεν ἑαυτὸν οὐ δύνα
ται σῶσαι· εἰ βασι
λεὺς ἰσλ ἐστί· καταβά
τω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυ
ροῦ καὶ πιστεύσομεν
μεν ἐπ' αὐτῷ· πέ
ποιθεν ἐπὶ τὸν
θν̄ ῥυσάσθω νῦν
αὐτὸν εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γὰρ
ὅτι θῦ εἰμι υἱός·
τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃ
σταὶ οἱ συσταυρωθέν
τες αὐτῷ ὠνείδι
ζον αὐτόν· ἀπὸ
δὲ ἕκτης ὥρας σκό
τος ἐγένετο ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἕως
ὥρας ἐνάτης·
περὶ δὲ τὴν ἐνάτην
ὥραν ἀνεβό
ησεν ὁ ἰς φωνῇ με
γάλῃ λέγων· ἠλὶ

ἠλὶ· λιμὰ σαβαχθα
νί· τουτέστι θεέ μου
θεέ μου ἱνατί με
ἐγκατέλιπες· τι
νὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑ
στώτων ἀκούσαντες
ἔλεγον ὅτι ἠλίαν
φωνεῖ οὗτος· καὶ εὐ
θέως δραμὼν εἷς
ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν
σπόγγον πλήσας τε
ὄξους καὶ περιθεὶς
καλάμῳ ἐπότι
ζεν αὐτόν· οἱ δὲ λοι
ποὶ ἔλεγον ἄφες
ἴδωμεν εἰ ἔρχε
ται ἠλίας σώσων αὐ
τόν· ὁ δὲ ἰς πάλιν
κράξας φωνῇ με
γάλῃ ἀφῆκε τὸ πνα·
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ
ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κά
τω· καὶ ἡ γῆ ἐ

σείσθη· καὶ αἱ πέ
τραι ἐσχίσθησαν· καὶ
καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε
ῴχθησαν· καὶ πολ
λὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγί
ων ἠγέρθη· καὶ ἐξελ
θόντες ἐκ τῶν μνη
μείων μετὰ τὴν ἔ
γερσιν αὐτοῦ εἰσῆλ
θον εἰς τὴν ἁγίαν πό
λιν· καὶ ἐνεφανίσθη
σαν πολλοῖς· ὁ δὲ ἑ
κατόνταρχος καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ τηροῦν
τες τὸν ἰν̄ ἰδόντες
τὸν σεισμὸν καὶ τὰ
γενόμενα ἐφοβή
θησαν σφόδρα λέ
γοντες· ἀληθῶς θεοῦ
υἱὸς ἦν οὗτος· ἦσαν δὲ
ἐκεῖ καὶ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρό
θεν θεωροῦσαι· αἵτι
νες ἠκολούθησαν
τῷ ἰῦ ἀπὸ τῆς γαλι
λαίας· διακονοῦσαι
αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν μα
ρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου
καὶ ἰωσῆ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν ζεβεδαίου·
[illegible] πρὸ [illegible]
Διὰ τὸν φόβον τῶν ἰου.
Προσ τὸν τιμιον σου σταυρον.
ἑλκόμενος ἐπὶ σταυρόν·
[illegible] πελάγιον·
Π[illegible] ὁ δὲ δόσει μοι [illegible]
σαν παιδίσκαι· τοῦ
γνῶναι· ἐμὲ καὶ οὐδ
ἐκεῖν λόγον [illegible]
[illegible] πρωῒ πρωῒ
πρὸς [illegible] μετὰ
τὸν τοὺς [illegible] ουειν
καὶ [illegible] οι
τηρου [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
οὐδ' [illegible] τὸν
[illegible] οὐδὲ [illegible]
εἰς [illegible]

σιαγόνας μου εἰς ῥα-
πίσματα· τὸ δὲ πρόσω-
πόν μου οὐκ ἀπέστρε-
ψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμ-
πτυσμάτων· καὶ
κύριος βοηθός μου ἐγενή-
θη· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνε-
τράπην· ἀλλ' ἔθηκα
τὸ πρόσωπόν μου ὡς
στερεὰν πέτραν· καὶ
ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσ-
χυνθῶ· ὅτι ἐγγίζει ὁ
δικαιώσας με· τίς ὁ
κρινόμενός μοι; ἀν-
τιστήτω μοι ἅμα· καὶ
τίς ὁ κρινόμενός μοι;
ἐγγισάτω μοι· ἰδοὺ κύριος
κύριος βοηθήσει μοι· τίς
κακώσει με; ὁ ἀπ(όστολος)
πρὸς Ῥωμαίους

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων
ἡμῶν ἀσθενῶν καὶ
κατὰ καιρὸν ὑπὲρ
ἀσεβῶν ἀπέθανεν·
μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου
τις ἀποθανεῖται· ὑ-
πὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα
τις καὶ τολμᾷ ἀπο-
θανεῖν· συνίστησι
δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγά-
πην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός·
ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν
ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ
ἡμῶν ἀπέθανεν· πολ-
λῷ οὖν μᾶλλον δικαιω-
θέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ σωθησόμεθα
δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀρ-
γῆς· εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ θεῷ
διὰ τοῦ θανάτου τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ· πολλῷ μᾶλ-
λον καταλλαγέντες
σωθησόμεθα ἐν τῇ
ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον
δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμε-
θα ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν
τὴν προσαγωγὴν ἐλά-
βομεν· εὐαγγέλιον

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ(ον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ στρα-
τιῶται ἀπήγαγον τὸν
ἰν̅ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ καϊάφα ὅ ἐστι πραι-
τώριον· καὶ συγκαλοῦ-
σιν ὅλην τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν· καὶ περιτι-
θέασιν αὐτῷ πλέξαν-
τες ἀκάνθινον στέφα-
νον· καὶ ἤρξαντο ἀσπά-
ζεσθαι αὐτόν·
χαίρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ-
ουδαίων· καὶ ἔτυ-
πτον τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ καλάμῳ·
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ·
καὶ τιθέντες τὰ γό-
νατα προσεκύνουν
αὐτῷ· καὶ ὅτε ἐνέ-
παιξαν αὐτῷ ἐξέδυ-
σαν αὐτὸν τὴν πορ-
φύραν καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια
τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγου-
σιν αὐτὸν ἵνα σταυ-
ρώσωσιν αὐτόν· καὶ
ἀγγαρεύουσι παράγοντά
τινα σίμωνα κυρη-
ναῖον ἐρχόμενον ἀπ'
ἀγροῦ τὸν πατέρα ἀ-
λεξάνδρου καὶ ῥούφου
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ φέρουσιν
αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶ
τόπον· ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενος κρανίου
τόπος· καὶ ἐδίδουν
αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρ-
νισμένον οἶνον· ὁ δὲ
οὐκ ἔλαβεν· καὶ σταυ-
ρώσαντες αὐτὸν δι-
εμέριζον τὰ ἱμάτι-
α αὐτοῦ βάλλοντες
κλῆρον ἐπ' αὐτά
τίς τί ἄρῃ· ἦν δὲ
ὥρα τρίτη· καὶ ἐσταύ-
ρωσαν αὐτόν· καὶ ἦν ἡ
ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐ-
τοῦ ἐπιγεγραμμένη·

ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
καὶ σὺν αὐτῷ σταυ-
ροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα
ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐ-
ωνύμων αὐτοῦ·
καὶ οἱ παραπορευό-
μενοι ἐβλασφήμουν
αὐτὸν κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες· οὐὰ ὁ
καταλύων τὸν ναὸν
καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις οἰκοδομῶν· σῶ-
σον σεαυτὸν καὶ κα-
τάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ·
ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους μετὰ
τῶν γραμματέων
ἔλεγον· ἄλλους ἔσω-
σεν ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι· ὁ χριστὸς ὁ βασι-
λεὺς τοῦ ἰσραὴλ καταβά-
τω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
σωμεν αὐτῷ· καὶ
οἱ συνεσταυρωμένοι
αὐτῷ ὠνείδιζον αὐ-
τόν· γενομένης δὲ ὥρας
ἕκτης σκότος ἐγένετο
ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥ-
ρας ἐνάτης· καὶ τῇ ὥ-
ρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν
ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
ἐλωῒ ἐλωῒ λιμὰ σα-
βαχθανί· ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον· ὁ θεός μου
ὁ θεός μου· εἰς τί με ἐγκα-
τέλιπες· καί τινες
τῶν παρεστηκότων ἀκού-
σαντες ἔλεγον· ἴδου
ἠλίαν φωνεῖ· δραμὼν
δὲ εἷς καὶ γεμίσας
σπόγγον ὄξους περιθεὶς
τε καλάμῳ ἐπότιζεν
αὐτὸν λέγων· ἄφετε
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠ-
λίας καθελεῖν αὐτόν·
ὁ δὲ ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγά-
λην ἐξέπνευσε· καὶ τὸ

καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
ἰδὼν δὲ ὁ κεντυ-
ρίων ὁ παρεστηκὼς ἐ-
ξ ἐναντίας αὐτοῦ· ὅ-
τι οὕτως κράξας ἐ-
ξέπνευσεν εἶπεν· ἀ-
ληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος
υἱὸς ἦν θ(εο)ῦ· ἦσαν δὲ (καὶ)
γυναῖκες ἀπὸ μακρό-
θεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς
ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή
καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώ-
βου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰ-
ωσῆ μήτηρ· καὶ Σαλώ-
μη· αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ· ἠκολού-
θουν αὐτῷ· καὶ διη-
κόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλ-
λαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶ-
σαι αὐτῷ εἰς Ἱε-
ροσόλυμα:-

[illegible] πρὸ [illegible] πλ δ'

Τάδε λέγει κ(ύριο)ς τοῖς Ἰουδαί(οις)

Δεῦτε χριστοφόροι λαοί·

Οἱ νομομαθεῖς τοῦ Ἰ(σρα)ήλ· Ἰου(δαῖοι) πλ δ'

ἦχ(ος) γ'. Ἔδωκαν εἰς βρῶμα·

στί(χος)· σῶσόν με ὁ θ(εὸ)ς ὅτι εἰσῆλ(θοσαν)

Προφη(τείας) Ἡσα(ΐου)

Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου
καὶ ὑψωθήσεται καὶ
δοξασθήσεται καὶ
μετεωρισθήσεται
σφόδρα· ὃν τρόπον
ἐκστήσονται πολλοὶ
ἐπὶ σέ· οὕτως ἀδοξή-
σει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδος
σου· καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶ-
ν ἀνθρώπων· οὕ-
τως θαυμάσονται
ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐ-
τῷ· καὶ συνέξουσι βα-
σιλεῖς τὸ στόμα αὐ-
τῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέ-
λη περὶ αὐτοῦ ὄψονται·
καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι
συνήσουσι· Κ(ύρι)ε τίς ἐπί-
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡ-
μῶν· καὶ ὁ βραχίων κ(υρίο)υ·

[illegible] +
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
εἴδομεν αὐτὸν καὶ
οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ
κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶ-
δος αὐτοῦ ἄτιμον +
ἐκλεῖπον [illegible]
αὐτοῦ παρὰ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν
καὶ εἰδὼς φέρειν
μαλακίαν· ὅτι ἀπ-
έστραπται τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ· ἠτι-
μάσθη καὶ οὐκ ἐ-
λογίσθη· οὗτος
τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν φέρει· καὶ πε-
ρὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται +
Καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμε-
θα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ

[illegible]· καὶ ἐν πληγῇ
ὑπὸ θεοῦ καὶ ἐν κα-
κώσει· αὐτὸς δὲ ἐ-
τραυματίσθη διὰ
τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· παιδεία
εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐ-
τόν· τῷ μώλωπι αὐ-
τοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν·
πάντες ὡς πρόβα-
τα ἐπλανήθημεν +
Καὶ κύριος παρέδωκεν αὐ-
τὸν ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ
τὸ κεκακῶσθαι οὐκ
ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οὐκ ἀνοίγει τὸ στό-
μα [illegible]
[illegible] αὐτοῦ
[illegible] +

τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ
τίς διηγήσεται; ὅτι
αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς
ἡ ζωὴ αὐτοῦ. ἀπὸ
τῶν ἀνομιῶν τοῦ
λαοῦ μου ἤχθη εἰς
θάνατον. καὶ δώ
σω τοὺς πονηροὺς
ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐ
τοῦ καὶ τοὺς πλου
σίους ἀντὶ τοῦ θα
νάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀ
νομίαν οὐκ ἐποίησεν
οὐδὲ εὑρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
Καὶ κύριος βούλεται καθα
ρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς
πληγῆς. ἐὰν δῶτε πε
ρὶ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ὄψεται σπέρ
μα μακρόβιον. καὶ
βούλεται κύριος χει
ρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀ
πὸ τοῦ πόνου τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι

αὐτῷ φῶς καὶ πλά
σαι τῇ συνέσει· δικαι
ῶσαι δίκαιον εὖ δου
λεύοντα πολλοῖς·
καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐ
τῶν αὐτὸς ἀνοί
σει. διὰ τοῦτο αὐτὸς
κληρονομήσει πολ
λούς· καὶ τῶν ἰσχυρῶν
μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ'
ὧν παρεδόθη εἰς
θάνατον ἡ ψυχὴ αὐ
τοῦ· καὶ ἐν τοῖς ἀνό
μοις ἐλογίσθη· καὶ
αὐτὸς ἁμαρτίας
πολλῶν ἀνήνεγκε·
καὶ διὰ τὰς ἁμαρ
τίας αὐτῶν παρεδόθη.
ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.
Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων
καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι·
Β [illegible]
εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible]
[illegible] καὶ ἐπὶ [illegible]

[illegible] εὐαγγ[illegible] ἴων
[illegible] προκ[illegible]
Θ ἀμβοεν ἡ κλαυθ[illegible] ειν
[illegible] β
Ὁ [illegible] προσ[illegible]
Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύ(λου)
τῆς φη̄ ἱερεμίου·
Μὲ ἐγνώρισόν μοι καὶ
γνώσομαι· τότε εἶ-
δον τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν· πρὸς Ἑβραίους·
Ἀδελφοί· ἔχοντες παρ-
ρησίαν εἰς τὴν εἴ-
σοδον τῶν ἁγίων· ἐν
τῷ αἵματι Ἰῦ·
Εὐαγγ. ἐκ κατὰ Ἰω.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ
στρατιῶται ὅτε ἐ-
σταύρωσαν τὸν Ἰν ἔ-
λαβον τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, καὶ ἐποί-
ησαν τέσσαρα μέ-
ρη ἑκάστῳ στρατιώ-
τῃ μέρος καὶ τὸν
χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χι-

τὼν ἄραφος ἐκ τῶν
ἄνωθεν ὑφαντὸς
δι' ὅλου· εἶπον οὖν
πρὸς ἀλλήλους· μὴ
σχίσωμεν αὐτόν·
ἀλλὰ λάχωμεν πε-
ρὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται·
ἵνα ἡ γραφὴ πληρω-
θῇ ἡ λέγουσα· διε-
μερίσαντο τὰ ἱμά-
τιά μου ἑαυτοῖς
καὶ ἐπὶ τὸν ἱματι-
σμόν μου ἔβαλον
κλῆρον· οἱ μὲν οὖν στρα-
τιῶται· ταῦτα ἐ-
ποίησαν· εἱστή-
κεισαν δὲ παρὰ
τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰῦ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀ-
δελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ
καὶ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνή· Ἰς οὖν ἰδὼν
τὴν μρα καὶ τὸν μα-
θητὴν παρεστῶτα

ὃν ἠγάπα λέγει τῇ
μητρὶ αὐτοῦ γύναι ἴδε
ὁ υἱός σου· εἶτα λέ-
γει τῷ μαθητῇ· ἰ-
δοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀ-
π' ἐκείνης τῆς ὥ-
ρας ἔλαβεν αὐτὴν
ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
εἰς τὰ ἴδια· μετὰ
ταῦτα εἰδὼς ὁ ἰς
ὅτι πάντα ἤδη τε-
τέλεσται ἵνα τελει-
ωθῇ ἡ γραφὴ λέ-
γει διψῶ· σκεῦος
οὖν ἔκειτο ὄξους
μεστόν· οἱ δὲ πλή-
σαντες σπόγγον
ὄξους καὶ ὑσσώπῳ
περιθέντες προσ-
ήνεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι· ὅτε οὖν
ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ ἰς
εἶπε τετέλεσται·
καὶ κλίνας τὴν κε-
φαλὴν παρέδωκε

τὸ πνα· οἱ οὖν ἰου-
δαῖοι ἵνα μὴ μεί-
νῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββά-
τῳ ἐπεὶ παρασκευὴ
ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου· ἠρώτη-
σαν τὸν πιλᾶτον
ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη
καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον
οὖν οἱ στρατιῶται·
καὶ τοῦ μὲν πρώτου
κατέαξαν τὰ σκέ-
λη· καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐ-
τῷ· ἐπὶ δὲ τὸν ἰν
ἐλθόντες ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα οὐ κατέαξαν
αὐτοῦ τὰ σκέλη·
ἀλλ' εἷς τῶν στρατι-
ωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ
τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ

[illegible] ἔχη [illegible]
αἵματι καὶ [illegible] καὶ
ὁ ὀστρακεὺς [illegible] μαρ
τυρικὸς καὶ [illegible] λιθη
μ[illegible] ἐπὶ μαρ
τυρίας ἀγρὸς ἐκεῖνος
οἱ [illegible] μὸ [illegible] ἀλη[illegible]
λέγει· ἡμῶν ὑμεῖς
πιστεύσητε [illegible]
μενοι [illegible]
μαι ἡ γραφὴ πληρω
θῆναι [illegible] μου [illegible] τρι
[illegible] ἀπὸ τοῦ +
καὶ [illegible] ἑτέρα
γραφὴ λέγει· ὅτι τὸν
[illegible] εἰς ὃν ἐξεκέν
τησαν.
[illegible] καὶ [illegible] ἀρχιερεῖς
εἰς [illegible] τοῦ [illegible] ἐκ κα[illegible]

Πρωΐας δὲ γενομένης
συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ ὥστε θανατῶ

σαι αὐτὸν καὶ δὴ ἐὰν
τὸ ἀργύριον ἀπο[illegible]
τὸν καὶ [illegible] πρὸς δ[illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] ἡγεμ[illegible]
μ[illegible] Ἰούδας
ὁ παραδιδοὺς αὐ
τὸν ὅτι κατεκρίθη
μεταμεληθεὶς ἀπέ
στρεψε τὰ τριά
κοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις λέγων +
ἥμαρτον παραδοὺς
αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ
εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς;
σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ
ναῷ ἀνεχώρησε,
καὶ ἀπελθὼν ἀπήγ
ξατο. οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς λαβόντες τὰ
ἀργύρια εἶπον· οὐκ
ἔξεστιν βαλεῖν αὐ
τὰ εἰς τὸν κορβανᾶν.

επει τιμη αιματος ε-
στιν. συμβουλιον δε
λαβοντες ηγορασαν
εξ αυτων τον αγρον
του κεραμεως εις
ταφην τοις ξενοις.
διο εκληθη ο αγρος ε-
κεινος αγρος αιματος
εως της σημερον.
τοτε επληρωθη το
ρηθεν δια ιερεμιου
του προφητου λε-
γοντος· και ελαβον
τα τριακοντα
αργυρια την τιμην
του τετιμημενου
ον ετιμησαντο απο
υιων ιηλ· και ε-
δωκαν αυτα εις
τον αγρον του κερα-
μεως καθα συνε-
ταξεν μοι κς. ο δε
ις εσταθη εμπροσθε
του ηγεμονος· και
επηρωτησεν αυτον

ο ηγεμων λεγων· συ
ει ο βασιλευς των ι-
ουδαιων; ο δε ις εφη
αυτω· συ λεγεις. και
εν τω κατηγορεισ-
θαι αυτον υπο των
αρχιερεων και των
πρεσβυτερων ουδεν
απεκρινατο. τοτε
λεγει αυτω ο πιλατος·
ουκ ακουεις ποσα
σου καταμαρτυρου-
σιν; και ουκ απεκρι-
θη αυτω προς ουδε
εν ρημα ωστε θαυ-
μαζειν τον ηγεμονα
λιαν. κατα δε εορ-
την ειωθει ο ηγε-
μων απολυειν ενα
τω οχλω δεσμιον
ον ηθελον. ειχον
δε τοτε δεσμιον
επισημον λεγομε-
νον βαραββαν. συν-
ηγμενων ουν αυτων

εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλᾶ
τος· τίνα θέλετε ἀ
πολύσω ὑμῖν· βαραβ
βᾶν· ἢ ἰν̄ τὸν λεγόμε
νον χν̄· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδωκαν
αὐτόν· καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήμα
τος ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ
τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·
πολλὰ γὰρ ἔπαθον
σήμερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἔπεισαν
τοὺς ὄχλους ἵνα αἰ
τήσωνται τὸν βαραβ
βᾶν· τὸν δὲ ἰν̄ ἀπο
λέσωσιν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐ
τοῖς· τίνα θέλετε ἀ
πὸ τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον +

βαραββᾶν· λέγει αὐ
τοῖς ὁ πιλᾶτος· τί
οὖν ποιήσω ἰν̄ τὸν λε
γόμενον χν̄· λέγου
σιν αὐτῷ πάντες·
σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡ
γεμὼν ἔφη· τί γὰρ κα
κὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον
λέγοντες· σταυρωθή
τω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ· ἀλ
λὰ μᾶλλον θόρυβος γί
νεται· λαβὼν ὕδωρ ἀ
πενίψατο τὰς χεῖ
ρας ἀπέναντι τοῦ
ὄχλου λέγων· ἀθῷός
εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵμα
τος τοῦ δικαίου τού
του· ὑμεῖς ὄψεσθε +
καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς
ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν +
τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς

τὸμ βαραββᾶν· τὸν δὲ
ἰν φραγελλώσας παρέ
δωκεν ἵνα σταυρωθῆ +
Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος παραλα
βόντες τὸν ἰν εἰς τὸ
πραιτώριον συνήγα
γον ἐπ' αὐτὸν ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ
δύσαντες αὐτόν·
περιέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκί
νην· καὶ πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀκαν
θῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ +
καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γο
νυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ
ἐνέπαιζον αὐτῷ
λέγοντες· χαῖρε ὁ βα
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων +
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
αὐτὸν ἔλαβον τὸν

κάλαμον καὶ ἔτυπτον
εἰς τὴν κεφαλὴν αὐ
τοῦ + καὶ ὅτε ἐνέπαι
ξαν αὐτῷ ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν χλαμύ
δα· καὶ ἐνέδυσαν αὐ
τὸν τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐ
τὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι +
Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον
ἄνθρωπον κυρηναῖον ὀνό
ματι σίμωνα· τοῦτον
ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ + καὶ
ἐλθόντες εἰς τόπον
λεγόμενον γολγοθᾶ·
ὅ ἐστι λεγόμενος
κρανίου τό
πος· ἔδωκαν αὐτῷ πι
εῖν ὄξος μετὰ χολῆς
μεμιγμένον +
γευσάμενος οὐκ ἤθε
λεν πιεῖν + σταυρώ
σαντες δὲ αὐτὸν δι
εμερίσαντο τὰ ἱμά

[illegible] ...μον τὸ
[illegible] ...ἡ μο-
[illegible] ...φονέ
[illegible] ...ικανε
[illegible] ...κεφαλῆς
...ου τοῦ [illegible] ...ινικα
τοῦ γραμμένων τοῦ
τες ἐς τί [illegible] ...λέ
[illegible] ...τὸ
[illegible]
[illegible] ...εἰς σοὶ
[illegible] ...βιω
[illegible] ...τῶν μικρε
[illegible] ...ων καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]αμεν· οὗτος δὲ
οὐδὲν ἄτοπον ἔπρα-
ξε· καὶ ἔλεγε τῷ ἰ(ησο)ῦ· μ-
νήσθητί μου κ(ύρι)ε ὅ-
ταν ἔλθῃς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω
σοι· σήμερον μετ' ἐ-
μοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παρα-
δείσῳ· οἱ δὲ παραπο-
ρευόμενοι ἐβλασφή-
μουν αὐτὸν κινοῦν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν καὶ λέγοντες· ὁ
ὁ καταλύων τὸν να-
ὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις οἰκοδομῶν σῶ-
σον σεαυτὸν καὶ ἡ-
μᾶς· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς ἐμπαίζον-
τες μετὰ τῶν γραμ-
ματέων καὶ πρεσβυ-
τέρων καὶ φαρισαίων

ραηλ ἄλλους ἔσω
σεν· ἑαυτὸν οὐ δύνα
ται σῶσαι· εἰ βασι
λεὺς ἰηλ ἐστὶ· κατα
βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ καὶ πιστεύ
σομεν ἐπ' αὐτῷ· πέποι
θεν ἐπὶ τὸν θν·
ῥυσάσθω νῦν αὐ
τὸν εἰ θέλει αὐ
τόν· εἶπε γὰρ ὅτι θῦ
εἰμι υἱός· τὸ δ' αὐτὸ
καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυ
ρωθέντες σὺν αὐτῷ
ὠνείδιζον αὐτόν·
ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας [illegible]
σκότος ἐγένετο ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἕως
ὥρας ἐνάτης· περὶ
δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν
ἀνεβόησεν ὁ ἰς φω
νῇ μεγάλῃ λέγων·
ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σα
βαχθανί· τοῦτ' ἐσ

ναι θέ μου θέ μου
ἱνατί με [illegible]
λειπες· τινὲς δὲ
τῶν ἐκεῖ [illegible]
ἀκούσαντες ἔλεγον
ὅτι ἠλίαν φωνεῖ οὗ
τος· καὶ εὐθέως δρα
μὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ [illegible]
τον [illegible]
[illegible]
καλα[illegible]
ζεν αὐτόν· οἱ δὲ
λοιποὶ ἔλεγον [illegible]
[illegible] ὥμεν εἰ ἔρχεται
ἠλίας σώσων αὐτόν·
ὁ δὲ ἰς πάλιν κρά
ξας φωνῇ μεγάλῃ
ἀφῆκε τὸ πνα
ἰδοὺ [illegible]
τα[illegible]
ἐσχίσθη εἰς δύο
πω ἄνωθεν ἕως
κάτω· καὶ ἡ γῆ
σθη· [illegible]

ἐσχίσθησαν καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ιν̄ ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· ἀληθῶς θῦ υἱὸς ἦν οὗτος· οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐ-

κείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν ιν̄ ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν· καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα ὑμεῖς πι-

τεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦ
τα ἵνα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συν
τριβήσεται αὐτοῦ +
καὶ πάλιν ἑτέρα γρα
φὴ λέγει· ὄψονται εἰ
ς ὃν ἐξεκέντησαν + ἦ
σαν δὲ καὶ γυναῖκες
ἐκεῖ πολλαὶ ἀπὸ μα
κρόθεν θεωροῦσαι +
αἵτινες ἠκολούθη
σαν τῷ ιυ ἀπὸ τῆς γα
λιλαίας διακονοῦσαι
αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν μα
ρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου
καὶ ἰωσῆ μήτηρ + καὶ ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν ζεβεδαί
ου· ὀψίας δὲ γενομέ
νης ἦλθεν ἄνθρωπος πλού
σιος ἀπὸ ἀριμαθαί
ας τοὔνομα ἰωσὴφ +
ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθή
τευσε τῷ ιυ· οὗτος
προσελθὼν τῷ πιλά
τῳ ᾐτήσατο τὸ σῶ
μα τοῦ ιυ· ὁ δὲ πιλᾶ
τος ἐκέλευσεν ἀποδο
θῆναι τὸ σῶμα + καὶ
λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰω
σὴφ ἐνετύλιξεν αὐ
τὸ σινδόνι καθαρᾷ
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ
μνημείῳ ὃ ἐλατόμη
σεν ἐν τῇ πέτρᾳ + καὶ
προσκυλίσας λίθον
μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ
μνημείου ἀπῆλθεν +
ἦν δὲ ἐκεῖ μαριὰμ ἡ μα
γδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μα
ρία καθήμεναι ἀ
πέναντι τοῦ τάφου:

τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σ(αββάτῳ) εἰς ὄρ(θρον).
[illegible] εὐαγ. [illegible] ιβ [illegible]
[illegible] εἰς λει(τουργίαν).
ἐκ κα(τὰ) ματθ(αῖον)

Ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐ
πιφωσκούσῃ εἰς
μίαν σαββάτων +

ἦλθεν Μαριὰμ ἡ Μαγδα
ληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρί
α θεωρῆσαι τὸν τά
φον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος
γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐ
ρανοῦ προσελθὼν ἀπε
κύλισε τὸν λίθον ἀπὸ
τῆς θύρας· καὶ ἐκά
θητο ἐπάνω αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς
ἀστραπή· καὶ τὸ ἔνδυ
μα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ
χιών· ἀπὸ δὲ τοῦ
φόβου αὐτοῦ ἐσείσθη
σαν οἱ τηροῦντες· καὶ
ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγε
λος εἶπεν ταῖς γυναιξί·
μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶ
δα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐ
σταυρωμένον ζητεῖ
τε· οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν·
δεῦτε ἴδετε τὸν
τόπον ὅπου ἔκειτο
ὁ κύριος· καὶ ταχὺ πορευ
θεῖσαι εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐ
τὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ
εἶπον ὑμῖν· καὶ ἐξελ
θοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
μνημείου μετὰ φό
βου καὶ χαρᾶς με
γάλης ἔδραμον
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ὡς
δὲ ἐπορεύοντο ἀ
παγγεῖλαι τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· καὶ
ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν
αὐταῖς λέγων χαί
ρετε· αἱ δὲ προσελ
θοῦσαι ἐκράτησαν αὐ
τοῦ τοὺς πόδας· καὶ
προσεκύνησαν αὐτῷ·

τε αὐταῖς ὁ Ἰς· +
μὴ φοβεῖσθαι· ὑπάγετε
ἀπαγγείλατε
τοῖς ἀδελφοῖς μου
ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν κἀ-
κεῖ με ὄψονται· πο-
ρευομένων δὲ αὐτῶν
ἰδού τινες τῆς κου-
στωδίας ἐλθόντες
εἰς τὴν πόλιν ἀ-
πήγγειλαν τοῖς ἀρ-
χιερεῦσιν ἅπαντα
τὰ γενόμενα· καὶ
συναχθέντες μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων
συμβούλιόν τε λα-
βόντες ἀργύρια ἱ-
κανὰ ἔδωκαν τοῖς
στρατιώταις λέ-
γοντες· εἴπατε
ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
νυκτὸς ἐλθόντες
ἔκλεψαν αὐτὸν ἡ-
μῶν κοιμωμένων +

καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ
τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμό-
νος ἡμεῖς πείσομεν αὐ-
τὸν καὶ ὑμᾶς ἀμε-
ριμνους ποιήσομεν +
οἱ δὲ λαβόντες τὰ
ἀργύρια ἐποίησαν
ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ
διεφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ Ἰουδαί-
οις μέχρι τῆς σήμερον +
Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· εἰς
τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ Ἰς· καὶ ἰ-
δόντες αὐτὸν προσε-
κύνησαν αὐτῷ +
οἱ δὲ ἐδίστασαν·
προσελθὼν ὁ Ἰς ἐλά-
λησεν αὐτοῖς λέγων +
ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξ-
ουσία ἐν οὐρανῷ καὶ
ἐπὶ γῆς· πορευθέν-
τες μαθητεύσατε

πάντα τὰ ἔθνη· βα
πτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου πνεύματος· διδά
σκοντες αὐτοὺς τη
ρεῖν πάντα ὅσα
ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν
εἰμι πάσας τὰς
ἡμέρας ἕως τῆς συν
τελείας τοῦ αἰῶνος·
ἀμήν.

Οὕτως ὀφείλουσιν ἀνα
γινώσκεσθαι τὰ ἀνα
στάσιμα ἑωθινά. ἀπὸ τῆς κυριακῆς
τοῦ ἀντίπασχα. μέχρι
ν πληροῦσι τὰ ια εὐαγγέλια
τὸ α΄ τῆ κυριακῆ τοῦ ἀντίπασχα
εἰς ὄρθρον. εἰς τὴν λει
τουργίαν τὸ [illegible] τῆ κυριακῆ τῶν
μυροφόρων εἰς ὄρθρον τὸ δ΄
τῆ κυριακῆ τοῦ παραλύτου. εἰς ὄρ
τὸ ε΄. τῆ κυριακῆ τῆς σαμαρείτιδος
εἰς ὄρ τὸ ζ΄. τῆ κυριακῆ τοῦ

τυφλοῦ. εἰς ὄρθρον τὸ η΄.
τῆ ε΄ τῆς ἀναλήψεως εἰς ὄρ
τὸ γ΄. καὶ εἰς λειτουργίαν τὸ ς΄
τῆ κυριακῆ τῶν ἁγίων πατέρων εἰς
ὄρ τὸ ι΄ καὶ τῶ σαββάτω
ἀπόδοσις ν΄ εἰς λειτουργίαν τὸ ια΄.
τῆ δὲ κυριακῆ τῶν ἁγίων πάντων
ἄρχεται ἀπὸ α΄ ἑωθινοῦ. τῆ
κυριακῆ τῶν εὐαγγελίων λέγεται
εἰς τοὺς τῶν ἁγίων εὐχ.
τὸ ὀνυκλησίας. αὐτὰ
γὰρ πληροῦσι τὸ πον
εὐαγγέλιον ὄνομα ἁρ
αγία καὶ μέχρι τοῦ πάσχα ἔ
χει [illegible] τέλος τοῦ ἀν
τιπάσχα. ἕως τοῦ ἀν
τιπάσχα οὐ κρατεῖ τὸ καθ
ἱερατικὴν τάξιν.

Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα. Α

ἦχ(ος) α'

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει κ(ύριο)ς.
στ(ίχος) Τὰ λόγια κ(υρίο)υ λόγια ἁγνά.

εὐαγγ(έλιον) ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· εἰς
ζήτει τῇ κε' ἀπὸ μέσον.

Β ἦχ(ος) β' Ἐξεγέρθητι κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου ἐν προστάγματι.
στ(ίχος) Κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

εὐαγγ(έλιον) ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου· Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ
ζήτει τῇ κυ(ριακῇ) τῶν μυροφόρων ἀπὸ μέσον.

Γ ἦχ(ος) γ' Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν.
στ(ίχος) Ἄσατε τῷ κ(υρί)ῳ ᾆσμα καινόν.

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).

Ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πρωῒ πρώτῃ σαββάτου· ἐφάν(η).

ζήτει τῇ ε' τῆς ἀναλήψεως
εἰς ὄρ(θρον) Δ ἦχ(ος) δ'

Ἀνάστηθι κ(ύρι)ε βοήθησον ἡμῖν.
στ(ίχος) Ὁ θ(εὸ)ς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

εὐαγγ(έλιον) ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ(ᾶν).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς· εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυ(ρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου· ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις· ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρό

πρόσωπον εἰς τὴν γῆν
εἶπον πρὸς αὐτὰς· τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν· οὐ
κ ἔστιν ὧδε ἀλλ' ἠγέρθη·
μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν
ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ γα
λιλαίᾳ λέγων ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πα
ραδοθῆναι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν
καὶ σταυρωθῆναι καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ
ναστῆναι· καὶ ἐμνή
σθησαν τῶν ῥημά
των αὐτοῦ· καὶ ὑπο
στρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου ἀπήγγει
λαν ταῦτα πάντα
τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶ
σι τοῖς λοιποῖς· ἦσαν μα
γδαληνὴ μαρία καὶ
ἰωάννα καὶ μαρία
ἰακώβου καὶ αἱ λοι
παὶ σὺν αὐταῖς αἳ ἔλε
γον πρὸς τοὺς ἀπο
στόλους ταῦτα καὶ ἐφά
νησαν ἐνώπιον αὐ
τῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ
ῥήματα αὐτῶν καὶ
ἠπίστουν αὐταῖς· ὁ δὲ
πέτρος ἀναστὰς ἔδρα
μεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
καὶ παρακύψας βλέ
πει τὰ ὀθόνια κεί
μενα μόνα· καὶ ἀ
πῆλθε πρὸς ἑαυτὸν
θαυμάζων τὸ γεγονός·

ε̄ ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὁ πέ
τρος ἀναστὰς ἔδρα
μεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον: +
ζήτει [illegible] κυριακῇ

ς̄ ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀναστὰς
ὁ ἰς ἐκ νεκρῶν ἔστη
ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν·
ζήτει ἔ[illegible]

ζ̄ ἐκ τοῦ κατὰ ἰω

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων·

η μαρια η μαγδαληνη
ερχεται πρωι σκοτι
ας ετι ουσης εις το
μνημειον· και βλεπει
τον λιθον ηρμενον
εκ του μνημειου· τρε
χει ουν και ερχεται
προς σιμωνα πετρον
και προς τον αλλον
μαθητην ον εφιλει
ο ις· και λεγει αυτοις·
ηραν τον κν εκ του
μνημειου· και ουκ οι
δαμεν που εθηκαν
αυτον· εξηλθεν ουν
ο πετρος και ο αλλος
μαθητης· και ηρχον
το εις το μνημειον·
ετρεχον δε οι δυο ομου·
και ο αλλος μαθητης
προεδραμεν ταχιον
του πετρου· και ηλ
θε πρωτος εις το μνη
μειον· και παρακυψας
βλεπει κειμενα τα

οθονια· ου μεν
τοι εισηλθεν· ερχεται
ουν σιμων πετρος
ακολουθων αυτω· και
εισηλθεν εις το μνη
μειον· και θεωρει τα
οθονια κειμενα· και
το σουδαριον ο ην επι
της κεφαλης αυτου· ου
μετα των οθονιων
κειμενον· αλλα
χωρις εντετυλιγμε
νον εις ενα τοπον·
τοτε ουν εισηλθε και
ο αλλος μαθητης ο ελ
θων πρωτος εις το
μνημειον· και
και [illegible]
[illegible]
γραφην [illegible]
εκ νεκρων [illegible]
ναι [illegible]
[illegible] ευαγγ κε
εκ κα ιω

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ· καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν· ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ιυ· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι τί κλαίεις· λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν κν μου· καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ θεωρεῖ τὸν ιν ἑστῶτα· οὐκ ᾔδει ὅτι ις ἐστιν· λέγει αὐτῇ ὁ ις· γύναι τί κλαίεις· τίνα ζητεῖς· ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστιν·

λέγει αὐτῷ· κε· εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν· εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ ὁ ις· Μαριάμ· στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· ῥαββουνί· ὃ λέγεται διδάσκαλε· λέγει αὐτῇ ὁ ις· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πρα μου· καὶ πρα ὑμῶν· καὶ θν μου καὶ θν ὑμῶν· ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακεν τὸν κν· καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ·

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
σαββάτων· καὶ τῶν
ζη'. ιγ' τὸ δὴ πάσ.
ἐκ κα ἰω̄.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐ-
φανέρωσεν ἑαυτὸν
ὁ Ἰς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νε-
κρῶν· ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης τῆς Τιβεριάδος.
ἐφανέρωσε δὲ οὕτως·
ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέ-
τρος καὶ Θωμᾶς ὁ λε-
γόμενος Δίδυμος καὶ
Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
Κανᾶ τῆς Γαλιλαί-
ας καὶ οἱ τοῦ Ζεβε-
δαίου· καὶ ἄλλοι ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ δύο· λέγει αὐ-
τοῖς Σίμων Πέτρος·
ὑπάγω ἁλιεύειν·
λέγουσιν αὐτῷ ἐρχό-
μεθα καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί· ἐξῆλθον καὶ
ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖ-
ον εὐθύς· καὶ ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασ-
αν οὐδέν· πρωΐας
δὲ ἤδη γενομένης ἔστη
ὁ Ἰς εἰς τὸν αἰγιαλόν·
οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ
μαθηταὶ ὅτι Ἰς ἐστιν·
λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς·
παιδία μή τι προσ-
φάγιον ἔχετε; ἀπεκρί-
θησαν αὐτῷ οὔ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· βάλε-
τε εἰς τὰ δεξιὰ μέ-
ρη τοῦ πλοίου τὸ δί-
κτυον καὶ εὑρήσετε·
ἔβαλον οὖν· καὶ οὐ-
κέτι αὐτὸ ἑλκῦσαι
ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλή-
θους τῶν ἰχθύων·
λέγει οὖν ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰς τῷ Πέτρῳ· ὁ Κς
ἐστιν· Σίμων οὖν

[illegible] ἀκούσας ὁ π(έτρος)
ὅτι ὁ κ(ύριό)ς ἐστι· τὸν μὲν ἐπενδύ-
την διεζώσατο· ἦν γὰρ
γυμνός· καὶ [illegible] καὶ ἔβαλεν
ἑαυτὸν εἰς τὴν θά-
λασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι
μαθηταὶ τῷ πλοια-
ρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦ-
σαν μακρὰν ἀπὸ τῆς
γῆς· ἀλλ' ὡς ἀπὸ πη-
χῶν διακοσίων σύ-
ροντες τὸ δίκτυον
τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν
ἀπέβησαν εἰς τὴν
γῆν βλέπουσιν ἀν-
θρακιὰν κειμένην
καὶ ὀψάριον ἐπικεί-
μενον καὶ ἄρτον. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐνέγκα-
τε ἀπὸ τῶν ὀψαρί-
ων ὧν ἐπιάσατε
νῦν. ἀνέβη Σίμων
Πέτρος καὶ εἵλκυσε
τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς
μεστὸν ἰχθύων με-

γάλων ἑκατὸν πεν-
τήκοντα τριῶν· καὶ
τοσούτων ὄντων οὐκ
ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· δεῦτε
ἀριστήσατε· οὐδεὶς
δὲ ἐτόλμα τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ ἐξετά-
σαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ;
εἰδότες ὅτι ὁ κ(ύριό)ς ἐστιν.
ἔρχεται οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ
λαμβάνει τὸν ἄρτον
καὶ δίδωσιν αὐτοῖς
καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοί-
ως. τοῦτο ἤδη
τρίτον ἐφανερώθη
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νε-
κρῶν. εὐαγγέλιον
ἐκ κατὰ Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐφανέ-
ρωσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νε-
κρῶν· καὶ λέγει τῷ Σί-
[illegible]

+ μηνὶ [illegible] τῷ αὐτῷ [illegible] καὶ τοῦ [illegible] συμεὼν τοῦ [illegible] ἡ ἐξ [illegible] [illegible] ὑπερβαλλόντως [illegible] καὶ [illegible] καὶ εἰς [illegible] ἐκ [illegible] ἀναγνώσεως [illegible].

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθε
ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν ναζαρὲτ
οὗ ἦν τεθραμμένος +
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ
εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡ
μέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι +
καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον ἠσαΐου τοῦ
προφήτου· καὶ ἀνα
πτύξας τὸ βιβλίον εὗ
ρε τὸν τόπον οὗ ἦν
γεγραμμένον· πν(εῦμ)α

κ(υρίο)υ ἐπ' ἐμὲ οὗ εἵνεκεν
ἔχρισέ με· εὐαγγελί
σασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλ
κέ με· ἰάσασθαι τοὺς συν
τετριμμένους τὴν
καρδίαν· κηρύξαι αἰχ
μαλώτοις ἄφεσιν καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν +
ἀποστεῖλαι τεθραυ
σμένους ἐν ἀφέσει· κη
ρύξαι ἐνιαυτὸν κ(υρίο)υ
δεκτόν + καὶ πτύξας
τὸ βιβλίον ἀποδοὺς
τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν
+ καὶ πάντων ἐν τῇ συν
αγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ· ἤρξατο δὲ
λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅ
τι σήμερον πεπλήρω
ται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν + καὶ πάν
τες ἐμαρτύρουν αὐ
τῷ + καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος

ρι τοῦ τοῖς ἐκ πορθμο
μόρφ... ὅτι ἐκ τοῦ στόμα
τος αὐτοῦ :-

Ἐν δὲ [illegible] χαλκ [illegible]
οἱ ἄ [illegible] νως κε [illegible]
εὐαγ. ἐκ κα λουκ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.
ἀνασ[illegible] μαριὰμ
μη. [illegible] τὸν ὄρθρον
ἰουλίου μηνί. μη
[illegible] νιστει:-
τῇ αὐτῇ [illegible] ἁγίων ἀπο
[illegible] ἰω τοῦ νιστεύ καὶ
παύλου τοῦ ν... ιου.

εὐαγ. ἐκ κα ματθ.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε
τὸ φῶς τοῦ κόσμου·
οὐ δύναται πόλις κρυ
βῆναι ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ καί
ουσι λύχνον καὶ τιθέ
ασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν
μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν καὶ λάμπει
πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰ
κίᾳ αὐτοῦ. οὕτως λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ
προσθεν τῶν ἀνθρώπων
ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα, καὶ
δοξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε
ὅτι ἦλθον κατα
λῦσαι τὸν νόμον ἢ
τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλ
θον καταλῦσαι ἀλλὰ
πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν ἕως ἂν
παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ. ἰῶτα ἓν ἢ μία
κεραία οὐ μὴ παρέλ
θῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως
ἂν πάντα γένηται. ὃς
ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων καὶ
διδάξει οὕτως τοὺς
ἀνθρώπους ἐλάχιστος κλη

θήσεται ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν
ποιήσει καὶ διδά-
ξει οὗτος μέγας κληθήσεται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν·

τοῦ ἁγίου ἱερο[illegible]
ἐπισκόπου [illegible]

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ἐγώ εἰμι ἡ θύ-
ρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰ-
σέλθῃ σωθήσεται καὶ
εἰσελεύσεται καὶ ἐ-
ξελεύσεται καὶ νομὴν
εὑρήσει· ὁ κλέπτης οὐκ
ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα
κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ
ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον
ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ
περισσὸν ἔχωσιν· ἐγώ εἰ-
μι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
ὑπὲρ τῶν προβάτων·
ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ
ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰ-
σὶ τὰ πρόβατα ἴδια,
θεωρεῖ τὸν λύκον
ἐρχόμενον καὶ ἀφί-
ησι τὰ πρόβατα καὶ
φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρ-
πάζει αὐτὰ καὶ σκορ-
πίζει τὰ πρόβατα·
ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅ-
τι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ
μέλει αὐτῷ περὶ τῶν
προβάτων· ἐγώ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ
γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ τῶν
ἐμῶν· καθὼς γινώ-
σκει με ὁ πατὴρ κἀγὼ γι-
νώσκω τὸν πατέρα· καὶ
τὴν ψυχήν μου τίθη-
μι ὑπὲρ τῶν προβά-
των· καὶ ἄλλα πρό-
βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν
ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης·
κἀκεῖνά με δεῖ ἀγα-
γεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου

[illegible] καὶ γόμαν

[illegible] τοι κενῆς

[illegible]

[illegible] ἱερ[illegible] ἐκείνης

[illegible]

ε [illegible]

[illegible] τοῦ [illegible]

δ [illegible] τοῦ ἐπι-

[illegible] τοῦ [illegible] κυρί-

[illegible] τὸ γένος

[illegible] φευρουαρίῳ [illegible]

ζ [illegible] ζη-

[illegible] τοῦ δαυίδ

η [illegible] γεννηθεῖσαν [illegible]

[illegible] εἰς ὀρ-

[illegible] ἔχουσαν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνα-
στᾶσα μαριὰμ
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀ-
ρεινὴν μετὰ σπου-
δῆς εἰς πόλιν ἰούδα·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον ζαχαρίου καὶ
ἠσπάσατο τὴν ἐλι-
σάβετ· καὶ ἐγένετο

ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισά-
βετ τὸν ἀσπασμὸν
τῆς μαρίας ἐσκίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ
ἐπλήσθη πνεύματος ἁγί-
ου ἡ ἐλισάβετ· καὶ ἀνε-
φώνησε φωνῇ μεγάλῃ
καὶ εἶπεν· εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐ-
λογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου· καὶ πό-
θεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλ-
θῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυ μου
πρός με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐ-
γένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀ-
σπασμοῦ σου εἰς τὰ
ὦτά μου ἐσκίρτησε
τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιά-
σει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου·
καὶ μακαρία ἡ πι-
στεύσασα ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λε-
λαλημένοις αὐτῇ παρὰ
κυ· καὶ εἶπε μαριάμ·

ριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή
μου τὸν κ(ύριο)ν καὶ ἠγαλ
λίασε τὸ πν(εῦμ)ά μου
ἐπὶ τῷ θ(ε)ῷ τῷ σ(ωτῆ)ρί μου·
ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶ
σαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐ
ποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ δυνατὸς καὶ ἅγι
ον τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ· ἔμεινε δὲ Μα
ριὰμ σὺν αὐτῇ ὡ
σεὶ μῆνας τρεῖς
καὶ ὑπέστρεψεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

εἰς λη. ἐκ κα(τὰ) Λουκ(ᾶν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἰσῆλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς
κώμην τινά· γυνὴ
δέ τις ὀνόματι Μάρ
θα ὑπεδέξατο αὐ
τὸν εἰς τὸν οἶκον αὐ
τῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀ
δελφὴ καλουμένη
Μαριὰμ ἣ καὶ πα
ρακαθίσασα πα
ρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰ(ησο)ῦ
ἤκουε τὸν λόγον αὐ
τοῦ· ἡ δὲ Μάρθα πε
ριεσπᾶτο περὶ πο
λλὴν διακονίαν· ἐπι
στᾶσα δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε
οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀ
δελφή μου μόνην
με κατέλειπε διακο
νεῖν; εἰπὲ οὖν
αὐτῇ ἵνα μοι συναν
τιλάβηται· ἀπο
κριθεὶς δὲ εἶπεν αὐ
τῇ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· Μάρθα Μάρ
θα μεριμνᾷς καὶ
τυρβάζῃ περὶ πο
λλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία·
Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν
μερίδα ἐξελέξατο
ἥτις οὐκ ἀφαι
ρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

ρὸν ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα· ἐπά-
ρασά τις γυνὴ φωνὴν
ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν
αὐτῷ· μακαρία
ἡ κοιλία ἡ βαστάσα-
σά σε· καὶ μαστοὶ οὓς
ἐθήλασας· αὐτὸς
δὲ εἶπε· μενοῦνγε μα-
κάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν
λόγον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
φυλάσσοντες αὐτόν:

θ Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
ἰωακεὶμ καὶ ἄννης· ζή(τει)
α' ς' τοῦ λουκᾶ.

ι Εἰς προσκύνησιν τῶν τιμίων
ξύλων· ζ(ήτει) τῇ β' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) τοῦ π(άσχα)
τῇ αὐτῇ τῶν ἁγίων μηνο-
δώρας· μητροδώρας· καὶ
νυμφοδώρας· ζ(ήτει) α' ιγ' τοῦ μ(ηνός)

ια τῆς ὁσίας θεοδώρας· ζ(ήτει) εἰς ια'.

ιβ Τοῦ ἁγίων αὐτονόμου καὶ κο-
ρωνᾶ· ζ(ήτει) τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ λ(ουκᾶ).

ιγ Εἰς προσκύνησιν τῶν τιμίων
ξύλων· ἐκ κ(α)τ(ὰ) ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ φιλῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέ-
σει αὐτήν· καὶ ὁ μι-
σῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ·
εἰς ζωὴν αἰώνιον φυ-
λάξει αὐτήν· ἐὰν ἐ-
μοὶ διακονεῖ τις· ἐ-
μοὶ ἀκολουθείτω·
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ· ἐ-
κεῖ καὶ ὁ διάκονος
ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν ἐ-
μοὶ διακονεῖ τις· τι-
μήσει αὐτὸν ὁ π(ατ)ήρ·
νῦν ἡ ψυχή μου τετά-
ρακται· καὶ τί εἴπω·
π(άτε)ρ σῶσόν με ἐκ τῆς
ὥρας ταύτης· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς
τὴν ὥραν ταύτην·
Πάτερ δόξασόν σου τὸ
ὄνομα· ἦλθεν οὖν φω-
νὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐ-
δόξασα καὶ πάλιν
δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος

ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας
ἔλεγε βροντὴν γε-
γονέναι· ἄλλοι ἔλεγον·
ἄγγελος αὐτῷ λελά-
ληκεν· ἀπεκρίθη ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ
αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν·
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· νῦν
κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου
τούτου· νῦν ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔξω·
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς πάντας ἑλ-
κύσω πρὸς ἐμαυτόν·
τοῦτο δὲ ἔλεγε ση-
μαίνων ποίῳ θα-
νάτῳ ἤμελλεν ἀ-
ποθνήσκειν· ἀπε-
κρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ
τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χ(ριστὸ)ς μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅ-
τι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υ(ἱὸ)ν
τοῦ ἀ(νθρώπ)ου· τίς ἐστιν
οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀ(νθρώπ)ου·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐ-
στι· περιπατεῖτε ἕ-
ως τὸ φῶς ἔχετε ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς κα-
ταλάβῃ· καὶ ὁ περι-
πατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ
οὐκ οἶδε ποῦ ὑπά-
γει· ἕως τὸ φῶς ἔχετε
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς
ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησ-
θε· τέλος. Τῇ αὐτῇ ἡμ(έρᾳ)·
τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ
ἑκατοντάρχου· ζήτει
εὐαγγέλιον [illegible]
τῇ πρώτῃ τῆς ὑψώσεως·
[illegible] τοῦ [illegible]
κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς ὑψώσεως·
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐδεὶς
ἀναβέβηκεν εἰς τὸν
οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ

…πεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν
τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς
Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄ-
φιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵ-
να πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται,
ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπη-
σεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον,
ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ ἔδωκεν·
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλη-
ται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστει-
λεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσ-
μον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ιδ Ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ·
εἰς ὄρθρον· ἦχ(ος)…

Ὁ δὲ βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰ-
ῶνος εἰργάσατο σω(τηρίαν)· στίχ(ος)·
Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου·
εἰς τὸ κατὰ Ἰω(άννην)·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· Πάτερ, δόξα-
σόν σου τὸ ὄνομα· ἡ ἀρχ(ή)·
ζήτει τῇ … ἀπολυσ(ίμῳ)·
εἰς λειτ(ουργίαν)· ἐκ κατὰ Ἰω(άννην)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον ἐποίη-
σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ, ὅ-
πως αὐτὸν ἀπολέ-
σωσι· καὶ παραδόντες
τῷ προσ Πιλάτῳ,
λέγοντες· ἆρον ἆρον
σταύρωσον αὐ-
τόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ
Πιλᾶτος· λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυ-
ρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑ-
ρίσκω ἐν αὐτῷ αἰ-
τίαν. Πάλιν ὁ Πιλᾶ-
τος ἐκέλευσεν … ἔξω

ἡ σύ· ὁ δὲ ἰς ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέ
γει οὖν αὐτῷ ὁ πιλᾶ
τος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;
οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσί
αν ἔχω σταυρῶσαί σε·
καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀ
πολῦσαί σε· ἀπεκρί
θη ὁ ἰς· οὐκ εἶχες ἐξου
σίαν οὐδεμίαν κατ᾽ ἐ
μοῦ εἰ μὴ εἴ ἦν σοι δε
δομένον ἄνωθεν·
τότε οὖν ὁ πιλᾶτος
ἀκούσας τοῦτον τὸν
λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν
ἰν· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βή
ματος εἰς
τόπον λεγόμενον λι
θόστρωτον· ἑβραϊστὶ
δὲ γαββαθᾶ· ἦν δὲ
παρασκευὴ τοῦ πά
σχα· ὥρα δὲ ὡσεὶ
ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς ἰ
ουδαίοις· ἴδε ὁ βασι
λεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐ

κραύγασαν λέγοντες·
ἆρον ἆρον σταύρωσον
αὐτόν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος· τὸν βασιλέ
α ὑμῶν σταυρώσω;
ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχι
ερεῖς· οὐκ ἔχομεν βα
σιλέα εἰ μὴ καίσαρα·
τότε οὖν παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυ
ρωθῇ· παραλαβόντες
δὲ τὸν ἰν ἤγαγον εἰς
τὸ πραιτώριον· καὶ
βαστάζων τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς
τὸν λεγόμενον κρα
νίου τόπον ὃ λέγεται
ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ·
ὅπου αὐτὸν ἐσταύ
ρωσαν· καὶ μετ᾽ αὐτοῦ
ἄλλους δύο ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν· μέ
σον δὲ τὸν ἰν· ἔγραψε
δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλᾶ
τος καὶ ἔθηκεν

τοῦ σρου· ἦν δὲ γεγραμ-
μένον· ἰς ὁ ναζωραῖ-
ος ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· τοῦτον
οὖν τὸν τίτλον
πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν
ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν
ὁ τόπος τῆς πόλεως
ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰς·
Καὶ ἦν γεγραμμένον ἑ-
βραϊστί· ἑλληνιστί· ῥω-
μαϊστί· εἱστήκει-
σαν δὲ παρὰ τῷ σρῷ
τοῦ ιυ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς
μρς αὐτοῦ μαρία ἡ
τοῦ κλωπᾶ καὶ μα-
ρία ἡ μαγδαληνή· ἰς
οὖν ἰδὼν τὴν μρα
καὶ τὸν μαθητὴν πα-
ρεστῶτα ὃν ἠγάπα
λέγει τῇ μρὶ αὐτοῦ·
γύναι ἴδε ὁ υἱός σου· εἶ-
τα λέγει τῷ μαθητῇ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ'

ἐκείνης τῆς ἡμέρας·
ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μα-
θητὴς ἐκεῖνος εἰς
τὰ ἴδια· μετὰ τοῦ-
το εἰδὼς ὁ ἰς ὅτι πάν-
τα τετέλεσται τὸ
ἑαυτοῦ κλίνας τὴν
κεφαλὴν παρέδω-
κε τὸ πνα· οἱ οὖν ἰου-
δαῖοι ἵνα μὴ μεί-
νῃ ἐπὶ τοῦ σρου τὰ σώμα-
τα ἐν τῷ σαββάτῳ·
ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν·
ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ σαββά-
του· ἠρώτησαν τὸν
πιλᾶτον· ἵνα κατεα-
γῶσιν αὐτῶν τὰ σκέ-
λη καὶ ἀρθῶσιν· ἦλ-
θον οὖν οἱ στρατιῶται·
καὶ τοῦ μὲν πρώτου
κατέαξαν τὰ σκέ-
λη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ·
ἐπὶ δὲ τὸν ἰν ἐλθόντες

ὡς ἤδη αὐτὸν εἶδον τε-
θνηκότα· οὐ κατέα-
ξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·
ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν
λόγχῃ αὐτοῦ τὴν
πλευρὰν ἔνυξε· καὶ
εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρα-
κὼς μεμαρτύρηκε· καὶ
ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ
μαρτυρία αὐτοῦ:·
Σα(ββάτῳ) μετὰ τὴν ὕψωσιν· ζήτει
τῇ γ΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ πάσχα.
Κυ(ριακῇ) μετὰ τὴν ὕψωσιν· ζήτει
κυ(ριακῇ) γ΄ τῶν νηστειῶν.
ιε Τῇ αὐ(τῇ) τοῦ ἁγίου Νικήτα· ζήτει Σα(ββάτῳ) γ΄ τοῦ πάσχα.
ιϛ Τῇ αὐ(τῇ) τῆς ἁγίας Εὐφημίας· ζήτει τῇ
β΄ τῆς ζ΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ λουκᾶ.
ιζ Τῶν ἁγίων Σοφίας Πίστεως
Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης· ζήτει
Σα(ββάτῳ) ιζ΄ τοῦ ματθ(αίου).
ιη Τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης· ζήτει
κυ(ριακῇ) ιζ΄ τοῦ ματθ(αίου).
ιθ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Σαβ-
βατίου καὶ Δωρυμέδοντος·
ζήτει κυ(ριακῇ) α΄ ιγ΄ [illegible]

κ Τῇ αὐ(τῇ) τοῦ ἁγίου [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· ζήτει ιγ΄ ἀπὸ τοῦ ματθ(αίου).
κα Τῇ αὐ(τῇ) τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Κοδρά(του)· ζήτει κα.
κβ Τῇ αὐ(τῇ) τοῦ ἱερ(ομάρτυρος) Φ[illegible]ιωννα· καὶ τοῦ
ἁγίου Φωκᾶ· ζήτει Σα(ββάτῳ) γ΄ τοῦ πάσχα.
κγ Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου·
ζήτει Ἰουνίου κδ.
κδ Τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης· ζήτει [illegible]
κε Τῇ αὐ(τῇ) τοῦ ἁγίου Παφνουτίου καὶ τῆς Εὐ-
φροσύνης· ζήτει Νοεμβ(ρίου) ι.
κϛ Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου)
καὶ εὐαγγελιστοῦ· ζήτει Σα(ββάτῳ) [illegible]
κζ Τῶν ἁγίων [illegible] καὶ τῶν συν-
αθλητῶν· ζήτει τῇ [illegible] ϛ΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ [illegible]
κη Τοῦ ὁσίου [illegible] ὁμολογητοῦ [illegible]
ζήτει τῇ ε΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου).
κθ Τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρ(ητοῦ)·
ζήτει τῇ γ΄ τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ λουκᾶ.
λ Τῇ αὐ(τῇ) τοῦ ἱερωμάρτυρος [illegible]
ἐκ [illegible] ματθ(αίου).
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· γρηγορεῖτε
ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ
ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχε-
ται· ἐκεῖνο δὲ γινώ-
σκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰ-

[illegible] ποίᾳ φυ-
λακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται
ἐγρηγόρησεν ἂν
οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆ-
ναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γί-
νεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ
ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται·
Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
δοῦλος καὶ φρόνιμος
ὃν κατέστησεν ὁ κύριος
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θερα-
πείας αὐτοῦ τοῦ διδό-
ναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν
ἐν καιρῷ· μακάριος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλ-
θὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶ-
σι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει
αὐτόν:-

Τέλος τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίῳ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐκ [illegible]

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμ-
πόρῳ ζητοῦντι καλοὺς
μαργαρίτας· ὃς δὲ
εὑρὼν ἕνα πολύτιμον
μαργαρίτην ἀπελθὼν
πέπρακε πάντα
ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν
αὐτόν· πάλιν ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν σαγήνῃ βληθεί-
σῃ εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἐκ παντὸς γένους
συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπλη-
ρώθη ἀναβιβάσαντες
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
καὶ καθίσαντες συνέ-
λεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη

ἀλλ' οἱ ... σταυροῦ δ
... ἐν ... λέγει ζ
αὐτοῖς ... ἐλε...
... τοῦ ... ἦ
λέγουσιν αὐτῷ ... ναί θ
... εἰ ... αὐτοῖς †
διὰ τοῦ ... γραμ
ματ... ...
ἐστιν ... λει...
τὸν οὐ μὴ ...
ἀπ' ἀνθρώπων οἱ ...
ὅς ἐστιν ... λει ... τοῦ
... σταυροῦ αὐτοῦ ...
μαῦ καὶ ... αὐτ...
... ὅτι τετέλεσται
ὁ ἰς ...
... μητρὶ ...
κει... θερ... ...
εἰς τ... ...
αὐτοῦ ...
αὐτοῦ ...
... τὴν ... ν·

Τῇ δ· ἱεροθέου· ζήτει ...
Τῇ ε· τῶν ἁγίων χαριτίνης· καὶ
μαμελχθηνης· ζήτει ...

Τῇ ς· ἀπ(οστόλου) θωμᾶ· ζήτει ...
Τῇ ζ· τῶν ἁγίων μαρτύρων σεργίου καὶ
βάκχου· ζήτει ...
Τῇ η· πελαγίας· ζήτει ...
Τῇ θ· τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) ἰακώβου
τοῦ ἀλφαίου·
ἐκ κα(τὰ) ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσ
καλεσάμενος ὁ ἰς τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐ
τοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐ
ξουσίαν κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων ὥστε ἐκ
βάλλειν αὐτά·
καὶ θεραπεύειν πᾶ
σαν νόσον καὶ πᾶ
σαν μαλακίαν· τῶν
δὲ δώδεκα ἀποστόλων
τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦ
τα· πρῶτος σίμων
ὁ λεγόμενος πέτρος
καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ· φίλιππος καὶ
βαρθολομαῖος· ἰά
κωβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου

καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ· θωμᾶς καὶ
ματθαῖος ὁ τελώ-
νης· ἰάκωβος ὁ τοῦ
ἀλφαίου καὶ λεββαῖος
ὁ ἐπικληθεὶς θαδ-
δαῖος· σίμων ὁ κανα-
νίτης καὶ ἰούδας ὁ
ἰσκαριώτης ὁ καὶ
παραδοὺς αὐτόν· +
Τούτους τοὺς δώδεκα
ἀπέστειλεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς πα-
ραγγείλας αὐτοῖς λέ-
γων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
μὴ ἀπέλθητε· καὶ εἰς
πόλιν σαμαρειτῶν ια
μὴ εἰσέλθητε· πο-
ρεύεσθε δὲ μᾶλλον ιβ
πρὸς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα ιγ
οἴκου ἰ(σρα)ὴλ· πορευόμε-
νοι δὲ κηρύσσετε λέ-
γοντες ὅτι ἤγγικεν
ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν· καὶ ὃς ἐὰν μὴ

δέξηται ὑμᾶς μη-
δὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
ὑμῶν· ἐξερχόμενοι
τῆς οἰκίας ἢ τῆς πό-
λεως ἐκείνης ἐκτι-
νάξατε τὸν κονιορ-
τὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν· +
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνε-
κτότερον ἔσται
γῇ σοδόμων καὶ γομόρρων
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.
ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·
ι Τ(ῇ) α(ὐτῇ) τ(ῶν) ἁγ(ίων) μ(αρτύρων) [illegible] ἐν λαμψάκῳ τοῦ
καὶ ἐν λλ[illegible]· ζή(τει) τῇ
λ' τ(οῦ) γ' εβ(δομάδος) τοῦ ματ(θαίου).
ια Τ(ῇ) α(ὐτῇ) τῶν τρι(ῶν) [illegible] νεκ[illegible]
[illegible]
ιβ Τ(ῇ) α(ὐτῇ) [illegible] προβου [illegible]
ἀνδρονίκ(ου)· ζή(τει) εἰς [illegible]
ιγ Τ(ῇ) α(ὐτῇ) [illegible] καρπου [illegible] πυλου·
ἐκ (τοῦ) κα(τὰ) ματ(θαῖον).
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πάντα ὅσα ἂν
θέλητε ἵνα ποι-
ῶσιν ὑμῖν οἱ ἄν(θρωπ)οι καὶ
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· +

οὕτως·

οὕτως γάρ ἐστιν ὁ νό-
μος καὶ οἱ προφῆται.
Εἰσέλθετε διὰ τῆς
στενῆς πύλης· ὅτι πλα-
τεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύ-
χωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γουσα εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν· καὶ πολλοί εἰ-
σιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐ-
τῆς. τί στενὴ ἡ πύλη
καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁ-
δὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς
τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐ-
τήν. προσέχετε
δὲ ἀπὸ τῶν ψευδο-
προφητῶν οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς
ἐν ἐνδύμασι προβά-
των· ἔσωθεν δέ εἰ-
σι λύκοι ἅρπαγες.
ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐ-
τῶν ἐπιγνώσεσθε
αὐτούς. μήτι συλλέ-
γουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν
σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τρι-
βόλων σῦκα; οὕτως
πᾶν δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς καλοὺς ποι-
εῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δέν-
δρον καρποὺς πονη-
ροὺς ποιεῖ. οὐ δύνα-
ται δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖν· οὐδὲ δένδρον
σαπρὸν καρποὺς κα-
λοὺς ποιεῖν. πᾶν
δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν ἐκ-
κόπτεται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ
τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐ-
τούς. οὐ πᾶς ὁ λέγων
μοι κύριε κύριε εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ
ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

[illegible]

Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου.

[illegible]

ιε Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ. ζήτει τῇ γ' ὀκ(τωβρίου).

ιϛ Τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. ζήτει ἀ ματθ(αίου).

ιζ Τῶν ἁγίων ἀναργύρων. ζήτει εἰς α' νοεμβρίου.

ιη Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

ἐκ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα

[illegible] φθῶν καὶ συν[illegible]
κα[illegible] λυ[illegible]
μι[illegible] ὁ πρ[illegible]
[illegible] εἰς [illegible]
[illegible] προσεθεν[illegible]

ιθ Τῇ αὐτῇ τοῦ ἁγίου προφ[illegible]. ζή(τει) τῇ
[illegible] ἑβδ(ομάδι) τοῦ Λουκ(ᾶ).
κ Τῇ αὐτῇ τοῦ ἁγίου Ἀρ[illegible]ου. ζή(τει) [illegible].
κα Τῇ αὐτῇ [illegible] ἱλ[illegible]ων. ζή(τει) τῇ
[illegible] β΄ ἑβδ(ομάδι) τοῦ Λουκ(ᾶ).
κβ Τῇ αὐτῇ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀβερ-
κίου. ζή(τει) τῇ γ΄ μετὰ τὴν ν΄.
κγ Τῇ αὐτῇ τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ
ἀδελ[illegible] β΄ β΄ [illegible] Ματ(θαίου).
κδ Τῇ αὐτῇ τοῦ ἁγίου Ἀρέ[illegible]
ζή(τει) [illegible] τοῦ Λουκ(ᾶ).
κε Τῇ αὐτῇ τῶν [illegible]ων Μαρκια-
νοῦ καὶ Μαρτυρί(ου). ζή(τει)
τῇ [illegible] ἑβδ(ομάδι) τοῦ Λουκ(ᾶ).
κς Τῇ αὐτῇ τοῦ [illegible] Δημητρίου.
ζή(τει) τῇ [illegible] ἑβδ(ομάδι) τοῦ Ματ(θαίου).
κζ Τῇ αὐτῇ τοῦ [illegible] Νέστορος. ζή(τει)
τῇ [illegible] ἑβδ(ομάδι) τοῦ Ματ(θαίου).
κη Τῇ αὐτῇ τῶν [illegible] Τερεντίου καὶ Νε-
ονίλλης [illegible]. ζή(τει) [illegible]

κθ Τῇ αὐτῇ [illegible] Ἀβραμίου. ζή(τει) τῇ
[illegible] μετὰ τὴν ν΄.
λ Τῇ αὐτῇ τῶν [illegible] Ζηνοβίου καὶ
Ζηνοβίας. ζή(τει) [illegible].
λα Τῇ αὐτῇ τοῦ [illegible]ανοῦ ἐπι-
σκό(που). ζή(τει) [illegible] τῶν [illegible].

Μηνὶ νοεμβρίῳ α΄.
τῶν ἁγίων ἀναργύρων
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
ἐκ (τοῦ) κα(τὰ) Ματ(θαῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσ-
καλεσάμενος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐ-
τοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] νό-
σον καὶ [illegible]
κίαν [illegible]
λεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς [illegible]
αὐτοῖς [illegible] ὁδὸν
[illegible]
[illegible] εἰς πόλιν [illegible]

μαρειτῶν μὴ εἰσέλθη-
τε· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τὰ πρό-
βατα τὰ ἀπολωλό-
τα οἴκου Ἰσραήλ. πορευό-
μενοι δὲ κηρύσσετε
λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀ-
σθενοῦντας θεραπεύ-
ετε· λεπροὺς κα-
θαρίζετε· δαιμόνι-
α ἐκβάλλετε· δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δό-
τε.

β Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκινδύνου,
Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδη-
φόρου καὶ Ἀνεμποδίστου. ζήτει ...

γ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰω-
σὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ. ζήτει εἰς ...

δ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Νικάνδρου
καὶ Ἑρμαίου. ζήτει ...

ε Τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος
καὶ Ἐπιστήμης. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρ(κον).
Εἶπεν ὁ κύριος· ὅστις θέλει
ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τὸν καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
λουθείτω μοι. ὃς γὰρ
ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ
τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος
σώσει αὐτήν. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐ-
στιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν
ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς
ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖ-
κα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λά-
βῃ ἑκατονταπλασί-
ονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰ-
ῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζω-
ὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ
ἔσονται ἔσχατοι πρῶ-
τοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶ-
τοι.

ς Τ(οῦ) ἐν ἁγίοις π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν παύλου
τοῦ ὁμολογ(ητοῦ)· ἐκ κ(ατὰ) λουκ(ᾶν).
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· πᾶς ὃς ἂν ὁ
μολογήσει ἐν ἐμοὶ
ἔμπροσθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ὁμο
λογήσει ἐν αὐτῷ ἔμ
προσθεν τῶν ἀγγέλων
τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ δὲ ἀρνησά
μενός με ἔμπροσθεν
τῶν ἀν(θρώπ)ων ἀπαρνη
θήσεται ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λό
γον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἀφεθήσεται
αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅ
γιον πν(εῦμ)α βλασφημή
σαντι οὐκ ἀφεθήσε
ται οὔτε ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ
μέλλοντι· ὅταν δὲ
προσφέρωσιν ὑμᾶς
ἐπὶ τὰς συναγωγὰς
καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐ
ξουσίας, μὴ μεριμνᾶ
τε πῶς ἢ τί ἀπολο
γήσησθε ἢ τί εἴπητε·
τὸ γὰρ ἅγιον πν(εῦμ)α
διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐ
τῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

ζ Τῇ αὐτῇ (ἡμέρᾳ) λγ΄ μ(αρ)τ(ύρων) τῶν ἐν με
λιτηνῇ· ζή(τει) σα(ββάτῳ) ια΄ τ(οῦ) λουκ(ᾶ).
η Ἡ σύναξις τῶν ἀσωμάτων·
εἰς ὄρ(θρον) εὐαγ(γέλιον)· ζή(τει) τῇ β΄ με(τὰ) ν΄.
Εἰς λει(τουργίαν)· ζή(τει) ὅσ(ιον) ιη΄ ιγ΄ ματ(θαίου).
θ Τῇ αὐτῇ τῶν ἁγί(ων) ὀνησιφόρου
(καὶ) πορφυρί(ου)· ζή(τει) τῇ ς΄ τ(ῆς) α΄ εβ(δομάδος).
ι Τ(ῷ) ὁσ(ίῳ) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν νείλου· ζ(ήτει) ὁσ(ίου) ὁσ(ίου).
ια Τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) μηνᾶ, βίκτωρος
καὶ βικεντ(ίου)· ζή(τει) σα(ββάτῳ) γ΄ τ(οῦ) ματ(θαίου).
Τῇ αὐτῇ τοῦ ὁσ(ίου) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν
θεοδώρου τ(οῦ) στουδ(ίτου)· ζ(ήτει) ὁσ(ίου).
ιβ Τῷ ἁγ(ίῳ) ἰω(άννῃ) τοῦ ἐλεήμονος·
ζή(τει) τῇ γ΄ με(τὰ) τ(ὴν) ν΄.
ιγ Τ(οῦ) ἁγίου ἰω(άννου) τοῦ χρυσοστόμου·
ζή(τει) σεπ(τεμβρίῳ) γ΄.
ιδ Τ(οῦ) ἁγίου ἀπ(οστόλου) φιλίππου·
ζή(τει) ιγ΄ α(ὐτῇ) ἰωάννη τέλει.

ιε Τ(οῦ) ἁγ(ίου) [illegible]

[illegible]

ζη(τει) [illegible]

ιϛ Τ(οῦ) ἁγίου [illegible]

ζη(τει) [illegible] τοῦ μα(ρ)τ(υρίου)

ιζ Τ(οῦ) ἁγίου γρηγορίου τοῦ [illegible]

[illegible] ζη(τει) [illegible]

ιη Τ(ῶν) ἁγίων [illegible] πλάτωνος [illegible]

[illegible] ζη(τει) [illegible] τῆς [illegible]

ιθ Τ(οῦ) ἁγίου [illegible] ἀβδίου [illegible]

κ Τ(ῶν) ἁγίων [illegible] προ[illegible]

[illegible]

[illegible] ζη(τει) [illegible]

κα Εἰσόδια [illegible] τῆς ἁγίας θ(εοτό)κου

εἰσόδ(ια) ζη(τει) [illegible]

εἰς λιτουρ(γίαν) ζη(τει) [illegible]

κβ Τ(οῦ) ἁγίου [illegible] φιλήμονος

ζη(τει) [illegible] τοῦ [illegible]

κγ Τ(οῦ) ἁγίου ἀμφιλοχίου [illegible]

κδ Τ(οῦ) ἁγίου γρηγορίου τοῦ [illegible]

[illegible] ζη(τει) [illegible]

κε Τ(ῶν) ἁγίων [illegible]

[illegible] πέτρου [illegible] τῆς [illegible]

[illegible]

ζη(τει) [illegible] τοῦ μα(ρ)τ(υρίου) [illegible]

κϛ Τ(οῦ) ἁγίου [illegible]

ζη(τει) [illegible]

κζ Τ(οῦ) ἁγίου [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] τοῦ νέου

ζη(τει) [illegible]

κθ Τ(οῦ) ἁγίου [illegible]

[illegible]

Τ(οῦ) ἁγίου ἀνδρέου ζη(τει)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τ(οῦ) ἁγίου [illegible] τοῦ [illegible]

ζη(τει) [illegible] τοῦ μα(ρ)τ(υρίου)

Τ(οῦ) ἁγίου [illegible] [illegible]

τοῦ ἁγίου φιλαρέτου τοῦ ἐλε-

ήμονος ζη(τει) [illegible]

Τ(οῦ) ἁγίου [illegible] ζη(τει)

[illegible] τοῦ [illegible]

Τ(ῆς) ἁγίας βαρβάρας ζη(τει)

[illegible] τοῦ μα(ρ)τ(υρίου)

Τ(ῆς) [illegible] ζη(τει)

τῆς [illegible] τοῦ μα(ρ)τ(υρίου)

Τ(ῆς) [illegible] ζη(τει)

[illegible] τοῦ [illegible]

Τ(ῆς) [illegible] ζη(τει)

[illegible]

η Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου· ζήτει
τῇ γ' τῆς ε' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Λουκᾶ.

θ Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης·
ζήτει σαββ(άτῳ) ς' τοῦ Λουκᾶ.

ι Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογέ-
νους καὶ Εὐγράφου· ζήτει εἰς μάρ(τυρας).

ια Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

ιβ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος· ζήτει ...

ιγ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐστρατίου καὶ τῆς
συνοδίας· ζήτει τῇ γ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Λ(ουκᾶ).

ιδ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θύρσου καὶ τῆς συνοδίας·
ζήτει τῇ δ' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Ματθ(αίου).

ιε Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.
ζήτει ὁμοίως [illegible] ε'

ις Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀγγαίου καὶ τοῦ
ἁγίου Μαρίνου· ζήτει τῇ γ' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος).

ιζ Τῶν ἁγίων γ' παίδων καὶ Δανιὴλ
τοῦ προφήτου· ζήτει τῇ ς' τῆς [illegible]

ιη Τῶν ἁγίων μαρτύρων [illegible]
Φιλοτήρου καὶ [illegible] τοῦ
ζήτει [illegible] τῶν [illegible].

ιθ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου· ζήτει τῇ
γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Λουκᾶ.

κ Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου·
ζήτει τῇ ς' τῆς ιγ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Λ(ουκᾶ).

κα Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλιανῆς· ζήτει
τῇ δ' τῆς [illegible] ἑβδ(ομάδος) τοῦ Λουκᾶ.

κβ Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας· ζήτει
~~[illegible]~~, σαββ(άτῳ) ιβ' [illegible] κ' [illegible] (margin: εἰς τοὺς κ' πατέρας [illegible])

κγ Τῶν ἐγκαινίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·
ζήτει Ἰουνίῳ κ[illegible].
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ι' μαρ-
τύρων τῶν ἐν Κρήτῃ· ζήτει εἰς μάρ(τυρας).
Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· ζήτει
σαββ(άτῳ) ιβ' τοῦ Λουκᾶ.
Κυριακῇ πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, τῶν
ἁγίων πατέρων.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
υἱοῦ Δαυΐδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
Ἀβραὰμ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·
Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ
ἐγέννησε τὸν Φαρὲς
καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θά-
μαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ

ιε Τῶν ἁγίων [illegible] γουρί[ου] [illegible] ἀβίβου.
ζήτει [illegible] ζ̄ ἑβδ. τοῦ λουκ.
ιϛ Τοῦ ἁγίου [illegible] εὐαγγελιστοῦ [illegible]
ζήτει ε̄ [illegible] ε̄ τοῦ ματθ.
ιζ Τοῦ ἁγίου [illegible] τοῦ θαυ[ματουργοῦ]
[illegible] ζήτει [illegible]
ιη Τῶν ἁγίων [illegible] πλάτωνος [illegible]
ῥωμανοῦ ζήτει [illegible]
ιθ Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀβδιοῦ ζ. ||
κ Τῶν ἁγίων [illegible] πρόκλου
[illegible] ἀνατολίου [illegible]
[illegible] ζήτει [illegible] β̄
κα Εἰσόδια [illegible] θεοτόκου
εἰσόδ. ζήτει [illegible]
εἰς [illegible] ζήτει [illegible]
κβ Τοῦ ἁγίου [illegible] φιλήμονος
ζήτει [illegible]
κγ Τοῦ ἁγίου ἀμφιλοχίου [illegible] β̄
κδ Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ [illegible]
[illegible] ζήτει [illegible] β̄
κε Τῶν ἁγίων [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

κϛ Τοῦ ἁγίου [illegible]
ζήτει [illegible] ἑβδ. [illegible]
κζ Τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible] τοῦ νέου.
ζήτει [illegible]
κθ Τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible]
λ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρέου ζήτει
[illegible]
Μηνὶ δεκεμβρίῳ α̅
Τοῦ ἁγίου προφήτου ναοὺμ
ζήτει [illegible] ἑβδ. τοῦ ματθ.
Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀββακοὺμ [illegible]
[illegible] ἑβδ. τοῦ ματθ.
Τοῦ ἁγίου προφήτου σοφονίου ζή.
[illegible] ἑβδ. τοῦ λουκ.
δ Τῆς ἁγίας βαρβάρας ζήτει
β̄ [illegible] ἑβδ. τοῦ ματθ.
[illegible] ζήτει
[illegible] ἑβδ. τοῦ ματθ.
ϛ [illegible] νικολάου ζήτει
[illegible] ἑβδ. τοῦ λουκ.
ζ [illegible] ἀμβροσίου ζή.
[illegible]

η Τῇ ... πρὸ τῆς ... προπατόρων· ζήτει τῇ κυριακῇ ... εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ.

θ Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης. ζήτει εὐαγγέλιον ϛ τοῦ Λουκᾶ.

ι Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου. ζήτει εἰς μάρτυρας.

ια Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ στυλίτου.

ιβ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος. ζήτει ...

ιγ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. ζήτει τῇ ... εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ.

ιδ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. ζήτει τῇ ... εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαίου.

ιε Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. ζήτει Νοεμβρίου ε.

ις Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀγγαίου καὶ τοῦ ἁγίου Μαρίνου. ζήτει ...

ιζ Τῶν ἁγίων γ παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. ζήτει ...

ιη Τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεβαστιανοῦ, Φιλεταίρου καὶ ... αὐτοῦ. ζήτει ... Ἰωάννης.

ιθ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου. ζήτει ... εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ.

κ Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. ζήτει τῇ ... εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ.

κα Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλιανῆς ... εὐαγγέλιον ... Λουκᾶ.

κβ Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀναστασίας. ζήτει ... ιβ ... (in the margin: εἰς τοὺς ... γυναῖκας ...)

κγ Τῶν ἁγίων ι μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ. ζήτει Ἰουνίῳ κ.

Τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων. ζήτει εἰς κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. ζήτει εὐαγγέλιον ιε τοῦ Λουκᾶ.

Τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
Ἀβραὰμ ἐγέννησε
τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·
Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ
ἐγέννησε τὸν Φαρὲς
καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θαμάρ·
Φαρὲς δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ

ἐγέννησε τὸν ἀράμ·
ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀμιναδάβ· ἀμι-
ναδὰβ δὲ ἐγέννησε
τὸν ναασσών· ναασ-
σὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν σαλμών· σαλ-
μὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
βοὸζ ἐκ τῆς ῥαχάβ·
βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν
ὠβὴδ ἐκ τῆς ῥούθ· ὠ-
βὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰεσσαί· ἰεσσαὶ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν δαδ τὸν βα-
σιλέα· δαδ δὲ ὁ βα-
σιλεὺς ἐγέννησε τὸν
σολομῶνα ἐκ τῆς
τοῦ οὐρίου· σολομὼν
δὲ ἐγέννησε τὸν ἀ-
σά· ἀσὰ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἰωσαφάτ·
ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἰωράμ· ἰωρὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ὀζί-
αν· ὀζίας δὲ ἐγέννησε

τὸν ἐζεκίαν· ἐζεκί-
ας δὲ ἐγέννησε τὸν μα-
νασσῆ· μανασσῆς δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀμμών·
ἀμμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ ἐ-
γέννησε τὸν ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
ἐπὶ τῆς μετοικεσίας
βαβυλῶνος· μετὰ δὲ
τὴν μετοικεσίαν βα-
βυλῶνος· ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν σαλα-
θιήλ· σαλαθιὴλ δὲ
ἐγέννησε τὸν ζορο-
βάβελ· ζοροβάβελ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβι-
ούδ· ἀβιοὺδ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἐλιακείμ·
ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἀζώρ· ἀζὼρ δὲ
ἐγέννησε τὸν σαδώκ·
σαδὼκ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀχείμ· ἀχεὶμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλι-

ουδ· ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἐλεάζαρ· ἐλε-
άζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα μαρί-
ας· ἐξ ἧς ἐγεννήθη
ις ὁ λεγόμενος χς· πᾶ-
σαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ
ἀβραὰμ ἕως δαδ
γενεαὶ δεκατέσσαρες·
καὶ ἀπὸ δαδ ἕως τῆς
μετοικεσίας βαβυλῶ-
νος γενεαὶ δεκατέσσα-
ρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοι-
κεσίας βαβυλῶνος
ἕως τοῦ χυ γενεαὶ δε-
κατέσσαρες·
Τοῦ δὲ ιυ χυ ἡ γέννησις
οὕτως ἦν· μνηστευ-
θείσης γὰρ τῆς μρς αὐ-
τοῦ μαρίας τῷ ἰωσὴφ
πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐ-
τοὺς εὑρέθη ἐν γα-
στρὶ ἔχουσα ἐκ πνς ἁγί-
ου· ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς δίκαιος ὤν·
καὶ μὴ θέλων αὐτὴν
παραδειγματίσαι· ἐβ-
ουλήθη λάθρα ἀπο-
λῦσαι αὐτήν· ταῦ-
τα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμη-
θέντος· ἰδοὺ ἄγγελος κυ
κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐ-
τῷ λέγων· ἰωσὴφ υἱὲ
δαδ μὴ φοβηθῇς πα-
ραλαβεῖν μαριὰμ τὴν
γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ
πνς ἐστὶν ἁγίου· τέξε-
ται δὲ υἱὸν καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ιν· αὐτὸς γὰρ σώσει
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀ-
πὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν ἵνα πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
κυ διὰ τοῦ προφήτου
λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρ-
θένος ἐν γαστρὶ ἕξει· καὶ τέ-
ξεται υἱόν· καὶ καλέ-

σου [illegible]

[Ἐμ]μανουὴλ ὅ ἐστι με-
θερμηνευόμενον μεθ' ἡ-
μῶν ὁ θεός. διεγερθεὶς
δὲ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕ-
πνου ἐποίησεν ὡς
προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος κυρίου· καὶ παρέ-
λαβεν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνω-
σκεν αὐτὴν ἕως οὗ
ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον· καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν.

† Δέον γινώσκειν ὅτι ἐὰν
ἡ ἑορτὴ τῆς κατὰ Χριστὸν γεν-
νήσεως ἐν κυριακῇ φθάσει·
[illegible]
ἢ κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως·
[illegible] κυριακὴ [illegible] καὶ ἔχει
[illegible] τέλος [illegible]
τῆς παραμονῆς [illegible] εἰς
λειτουργίαν [illegible]
[illegible]

Ἐκ κα[τὰ] [illegible]

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβο-
λὴν ταύτην· ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν κόκκῳ σινάπεως·
ζήτει [illegible]
εἰς τὴν παραμονὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἐκ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐξῆλθε δόγμα παρὰ
Καίσαρος Αὐγούστου ἀ-
πογράφεσθαι πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην· αὕτη ἡ ἀπο-
γραφὴ πρώτη ἐγένετο
ἡγεμονεύοντος τῆς Συ-
ρίας Κυρηνίου· καὶ ἐπο-
ρεύοντο πάντες ἀ-
πογράφεσθαι ἕκαστος
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· ἀ-
νέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀ-
πὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ
πόλεως Ναζαρὲτ εἰς
τὴν Ἰουδαίαν εἰς πό-
λιν Δαβὶδ ἥτις καλεῖ-
ται Βηθλεὲμ διὰ τὸ
εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου

καὶ πατριᾶς δαδ· ἀ-
πογράφεσθαι σὺν μα-
ριὰμ τῇ ἐμνηστευμέ-
νῃ αὐτῷ γυναικὶ οὔ-
σῃ ἐγκύῳ· ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐ-
κεῖ ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐ-
τήν· καὶ ἔτεκε τὸν υἱ-
ὸν αὐτῆς τὸν πρωτό-
τοκον· καὶ ἐσπαργά-
νωσεν αὐτόν· καὶ ἀνέ-
κλινεν αὐτὸν ἐν τῇ
φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν
αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κα-
ταλύματι· καὶ ποιμέ-
νες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ
τῇ αὐτῇ· ἀγραυλοῦν-
τες καὶ φυλάσσοντες
φυλακὰς τῆς νυκτὸς
ἐπὶ τῆς ποίμνης αὐ-
τῶν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ
ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ δό-
ξα κυ περιέλαμψεν
αὐτούς· καὶ ἐφοβή-

θησαν φόβον μέγαν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε·
ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι
ὑμῖν χαρὰν μεγάλην
ἥτις ἔσται παντὶ τῷ
λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστι χς
κς ἐν πόλει δαδ· καὶ τοῦ-
το ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑ-
ρήσετε βρέφος ἐσπαρ-
γανωμένον κείμενον
ἐν φάτνῃ· καὶ ἐξαίφνης
ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ
πλῆθος στρατιᾶς οὐ-
ρανίου αἰνούντων
τὸν θν καὶ λεγόντων·
δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀν-
θροις εὐδοκία· καὶ ἐ-
γένετο ὡς ἀπῆλθον
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν οἱ ἄγγελοι· καὶ οἱ
ἄνοι οἱ ποιμένες εἶ-
πον πρὸς ἀλλήλους·

διέλθωμεν δὴ ἕως βηθ
λεὲμ καὶ ἴδω
μεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ
γεγονὸς ὃ ὁ κ(ύριο)ς ἐγνώ
ρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλ
θον σπεύσαντες.
ἀνεῦρον τήν τε μα
ριὰμ καὶ τὸν ἰωσὴφ
καὶ τὸ βρέφος κείμε
νον ἐν τῇ φάτνῃ.
ἰδόντες δὲ διεγνώρι
σαν περὶ τοῦ ῥήμα
τος τοῦ λαληθέν
τος αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου.
πάντες οἱ ἀκούσαν
τες ἐθαύμασαν
περὶ τῶν λαληθέν
των ὑπὸ τῶν ποιμαί
νων πρὸς αὐτούς. ἡ
δὲ μαριὰμ συνετή
ρει τὰ ῥήματα ταῦ
τα συμβάλλουσα
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
καὶ ὑπέστρεψαν οἱ
ποιμαίνες δοξάζον
τες καὶ αἰνοῦντες
τὸν θ(εὸ)ν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον
καθὼς ἐλαλήθη
πρὸς αὐτούς.
τορ ἐκ κ(α)τ(ὰ) ματ(θαῖον)
Τοῦ δὲ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἡ γέννησις
οὕτως ἦν.
ζήτει εἰς βίβλος γενέσεως
ἀπολ(υσον).
εἰς λη ἐκ κ(α)τ(ὰ) ματ(θαῖον)
Τοῦ Ἰ(ησο)ῦ γεννηθέντος
ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰου
δαίας ἐν ἡμέραις
ἡρῴδου τοῦ βασιλέ
ως ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀ
νατολῶν παρεγέ
νοντο εἰς ἱεροσό
λυμα λέγοντες.
ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βα
σιλεὺς τῶν ἰουδαί
ων εἴδομεν γὰρ αὐ
τοῦ τὸν ἀστέρα ἐν
τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλ

θομεν προσκυνῆσαι
αὐτῷ· ἀκούσας δὲ ἡ-
ρώδης ὁ βασιλεὺς ἐτα-
ράχθη καὶ πᾶσα ἱε-
ροσόλυμα μετ' αὐτοῦ +
Καὶ συναγαγὼν πάντας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
ἐπυνθάνετο παρ' αὐ-
τῶν ποῦ ὁ χ(ριστὸ)ς γεννᾶται·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν
βηθλεὲμ τῆς ἰου-
δαίας· οὕτω γὰρ γέ-
γραπται διὰ τοῦ προ-
φήτου· καὶ σὺ βηθλε-
ὲμ γῆ ἰούδα οὐδα-
μῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς
ἡγεμόσιν ἰούδα· ἐκ σοῦ
γὰρ ἐξελεύσεται ἡγού-
μενος ὅστις ποιμανεῖ
τὸν λαόν μου τὸν
ἰσραήλ + τότε ἡρώδης λά-
θρα καλέσας τοὺς μά-
γους ἠκρίβωσε παρ' αὐ-
τῶν τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος +
καὶ πέμψας αὐτοὺς
εἰς βηθλεὲμ εἶπε· πο-
ρευθέντες ἀκριβῶς ἐ-
ξετάσατε περὶ τοῦ
παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕ-
ρητε, ἀπαγγείλατέ
μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλ-
θὼν προσκυνήσω αὐ-
τῷ· οἱ δὲ ἀκούσαντες
τοῦ βασιλέως ἐπορεύ-
θησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀ-
στὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀ-
νατολῇ προῆγεν αὐ-
τοὺς ἕως ἐλθὼν ἔστη
ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παι-
δίον· ἰδόντες δὲ τὸν
ἀστέρα ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλην σφό-
δρα· καὶ ἐλθόντες
εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον
τὸ παιδίον μετὰ μα-
ρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ +
καὶ πεσόντες προσ-
εκύνησαν αὐτῷ· καὶ

[illegible] τοῦ ἐθ-
[illegible] τῶν προ-
[illegible] αὐτῶ δῶ-
ρα χρυσὸν καὶ λί-
βανον καὶ σμύρναν·
καὶ χρηματισθέντες
κατ' ὄναρ· μὴ ἀνα-
κάμψαι πρὸς ἡρώδην·
δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνε-
χώρησαν εἰς τὴν χώ-
ραν αὐτῶν·
εἰς [illegible] ὑπεραγίας θεοτόκου
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Ἀναχωρησάντων τῶν
μάγων ἰδοὺ ἄγγελος
κυ φαίνεται τῶ ἰωσὴφ
λέγων· ἐγερθεὶς παρά-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦ-
γε εἰς αἴγυπτον καὶ
ἴσθι ἐκεῖ [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible]
ρώδης [illegible]
[illegible] ἀπολέ-
σαι αὐτό· ὁ δὲ ἐγερ-
θεὶς παρέλαβεν τὸ
παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
αἴγυπτον καὶ ἦν ἐκεῖ
ἕως τῆς τελευτῆς ἡ-
ρώδου· ἵνα πληρω-
θῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
προφήτου λέγοντος·
ἐξ αἰγύπτου ἐκάλε-
σα τὸν υἱόν μου· τό-
τε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν
μάγων ἐθυμώθη λί-
αν· καὶ ἀποστείλας
ἀνεῖλεν πάντας τοὺς
παῖδας [illegible]
[illegible] καὶ ἐν
[illegible]
τῆς [illegible] καὶ
κατωτέρω κατὰ
τὸν χρόνον ὃν ἠκρί-
βωσε παρὰ τῶν
μάγων· τότε ἐπληρώ-

ται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόμα
τί σου + εἶπε δὲ αὐ
τοῖς + ἐθεώρουν τὸν
σατανᾶν ὡς ἀστρα
πὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πε
σόντα + ἰδοὺ δίδω
μι ὑμῖν τὴν ἐξου
σίαν τοῦ πατεῖν ἐπά
νω ὄφεων καὶ σκορ
πίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν
τὴν δύναμιν τοῦ ἐ
χθροῦ + καὶ οὐδὲν
ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική
σῃ + πλὴν ἐν τούτῳ
μὴ χαίρετε ὅτι τὰ
πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται + χαίρε
τε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν
τοῖς οὐρανοῖς + ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο
τῷ πνεύματι ὁ Ἰς καὶ εἶπεν +
ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς + ὅτι ἀπέ
κρυψας ταῦτα ἀ
πὸ σοφῶν καὶ συνε
τῶν καὶ ἀπεκάλυ
ψας αὐτὰ νηπίοις +
ναὶ ὁ πατὴρ ὅτι οὕτως
ἐγένετο εὐδοκία
ἔμπροσθέν σου +

θ· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παγκρα
τίου Ταυρομενίας· ζήτει Ὀκτωβρίου ιγ·
ι· τῶν ἁγίων μαρτύρων [illegible] τῶν
ἐν Νικομηδείᾳ ζήτει τῇ α´
τῆς θ´ ἑβδ. τοῦ Ματθαίου·
ια· τῆς ἁγίας [illegible] ἐν [illegible]
ὄρου· ζήτει τῇ β´ τῆς α´
ἑβδ. τοῦ Λουκᾶ·
ιβ· τῶν ἁγίων [illegible] Πρόκλου
[illegible] καὶ τῆς ἁγίας Γολίνδουχ
ζήτει τῇ β´ τῆς ιζ´ ἑβδ. τοῦ Λουκᾶ·
ιγ· τοῦ ἁγίου [illegible] Σαραπίωνος
ζήτει [illegible] τοῦ πάσχα·
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Μωσῆ Αἰθίοπος τοῦ Σαβα
ΐτου· ζήτει [illegible]
ιη· τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) [illegible]
Ὀκτωβρίῳ ιη·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ἰωσὴφ
ἐπισκόπου θεσσαλονίκης· καὶ
μάρτυρος ἰούστου· ζήτει σεπτεμβρίου β′·

ιε: Τῶν ἁγίων μαρτύρων κηρύκου
καὶ ἰουλίττης· ζήτει σεπτ ι′ τοῦ ματθ

ις: Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀθηνογένους·
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· καὶ τοῦ ἁγίου
ἀντιόχου· ζήτει σεπτ γ′ τοῦ [illegible]·

ιζ: Τῆς ἁγίας μάρτυρος μαρίνης·
ζήτει σεπτ ιζ τοῦ ματθ·

ιη: Τοῦ ἁγίου μάρτυρος αἰμιλιανοῦ· καὶ
ἀκινδύνου ἐν [illegible]
ζήτει [illegible] τοῦ παρόντος μηνός·

ιθ: Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν διου
ζήτει τὴν γ′ τῆς ιε′ ἑβδ [illegible]·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μακρίνης
ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου βασιλείου ζήτει σεπτ
ιζ τοῦ ματθαίου·

κ: Τοῦ ἁγίου προφήτου ἠλιοὺ ζήτει
ζήτει δὲ αὐτοῦ ἔξω τῆς λειτουργίας·
ἕως ἐν ᾧ εὐδόκησα·
Εἰς τὴν λειτουργίαν
ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐπηρώτησαν τὸν
ἰν̅ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμμα-
τεῖς λέγουσιν ὅτι ἠλί-
αν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον·
ὁ δὲ ἰς̅ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ἠλίας μὲν
ἔρχεται πρῶτον καὶ
ἀποκαταστήσει πάν-
τα· λέγω δὲ ὑμῖν·
ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλθε·
καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· ἀλλ᾽ ἐποίησαν
αὐτῷ ὅσα ἠθέλη-
σαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου̅ μέλλει πάσ-
χειν ὑπ᾽ αὐτῶν· ἀνα-
στρεφομένων δὲ αὐ-
τῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς̅·
μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅
παραδίδοσθαι εἰς χεῖ-
ρας ἀνων̅· καὶ ἀπο-
κτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται·

κα: τοῦ ἁγ προφ ἰεζεκιήλ·
ζή ἰουν ιθ: Τῇ αὐ ἡμε
τῶν ὁσ πρῶν ἡμῶν
συμεὼν τοῦ διὰ χν σαλ·
καὶ ἰω· ζή μη ὀκτ γ

κβ: τοῦ ἁγ ἱερομ φωκᾶ·
ζή σα ι τοῦ λκ: Τῇ αὐ
ἡμε τῆς ἁγ μυροφόρου
μαρίας τῆς μαγδα·
ζή ἑωθ ἀναστάσι. η:

κγ: τῶν ἁγ μαρ προφ θεοφί
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· ζή
τῇ δ τῆς γ ἑβδ τοῦ ματθ

κδ: τῆς ἁγ μαρ χριστί· ζή σα ιζ
τοῦ ματθ

κε: Ἡ κοίμησις τῆς ἁγ ἄννης
μρς τῆς θκου· ζή σα ϛ τοῦ λκ
Τῇ αὐ ἡμε τῶν ὁσ γυναι
κῶν ἐν πράξει καὶ ὀλυμ
πιάδ· ζή σα ιζ τοῦ ματθ

κϛ: τοῦ ὁσ συμεὼν τοῦ εἰς
μάνδραν· καὶ τοῦ ἁγ
μρ ἑρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτ·
ζή τῇ γ μη τὴν ιν·

κζ: τοῦ ἁγ ... μ ... παντε

λεήμονος· ζή σα γ τοῦ πάσχ
κη: τῶν ἁγ ἀποστ προ
χόρου· νικάνορος· καὶ
παρμ· καὶ τίμωνος· ζή τῇ
δ τῆς ια ἑβδ τοῦ λκ·

κθ: τοῦ ἁγ μαρ καλλινίκου
καὶ θεοδότ· ζή τῇ δ τῆς
ιε ἑβδ τοῦ ματθ

λ: τῶν ἁγ ἀποστ σίλα
καὶ σιλουανοῦ· κρίσκεντος
ἐπαινέτου καὶ ἀνδρο
νίκου· ζή σα ιζ τοῦ λκ·
Τῇ αὐ ἡμε τοῦ ὁσ καὶ δι
καίου εὐδοκίμου· ζή σα ... λκ

λα: τοῦ ὁσ εὐδοκίμ ζή σα ϛ
τοῦ λουκᾶ:
ζή τὴν ἀκολουθ πρὸ
τοῦ τιμ σταυροῦ εἰς τὸ τέλ

Μὴν αὔγουστος ... ἡμέρ λα
α: τῶν ἁγ μακκαβαίων· ζή
τῇ δ τῆς γ ἑβδ τοῦ ματθ:

β: Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου
τοῦ ἁγ πρωτομαρ στεφάνου
ζή τῇ ε τῆς ιβ ἑβδ τοῦ ματθ:

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἑπτὰ
παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ· ζήτει τῇ γ' τῆς
ιβ' ἑβδ. τοῦ Χ(ριστο)ῦ

Γ: Τῇ αὐτῇ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Ἰσαακίου Δαλμ. καὶ Φαύστου·
ζήτει τῇ ϛ' τῆς ιβ' ἑβδ. τοῦ Ματθ.

δ: Τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐδοκί(ας)·
ζήτει τῇ β' τῆς δ' ἑβδ. τοῦ Λουκᾶ

ε: Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου·
ζήτει κυ(ριακῇ) γ' τῶν νηστειῶν

Ϛ: Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ
κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς ὄρθρον προκ(είμενον) ἦχ(ος)
δ': Θαβὼρ καὶ Ἑρμών·
Μακάριος ὁ λαὸς ὁ εἰδὼς
ἐκ τοῦ Λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παρα-
λαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
καὶ Ἰάκωβον· καὶ
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προ-
σεύξασθαι· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ προσεύ-
χεσθαι αὐτόν· τὸ εἶ-
δος τοῦ προσώπου
αὐτοῦ ἕτερον· καὶ ὁ ἱ-
ματισμὸς αὐτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συ-
νελάλουν αὐτῷ· οἵτι-
νες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ
Ἠλίας· οἳ ὀφθέντες
ἐν δόξῃ ἔλεγον
τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔ-
μελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ·
ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ ἦσαν βεβαρη-
μένοι ὕπνῳ· διαγρη-
γορήσαντες δὲ εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ
τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς
συνεστῶτας αὐτῷ·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
χωρίζεσθαι αὐτοὺς
ἀπ' αὐτοῦ· εἶπεν ὁ Πέτρος
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα·
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς· μίαν
σοὶ καὶ Μωϋσῇ μίαν καὶ

μίαν ἠλίᾳ + μὴ εἰδὼς ὃ
λέγει + ταῦτα δὲ αὐ-
τοῦ λέγοντος· ἐγέ-
νετο νεφέλη καὶ ἐ-
πεσκίασεν αὐτούς +
ἐφοβήθησαν δὲ ἐν
τῷ εἰσελθεῖν ἐκείνους
εἰς τὴν νεφέλην + καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
νεφέλης + λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός· ἐν ᾧ ηὐ-
δόκησα· αὐτοῦ ἀκού-
ετε + καὶ ἐν τῷ γενέσ-
θαι τὴν φωνήν· εὑρέ-
θη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς μόνος· καὶ
αὐτοὶ ἐσίγησαν + καὶ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις· οὐδὲν ὧν ἑ-
ωράκασιν +
Εἰς λειτουργίαν:
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
παραλαμβάνει ὁ Ἰ(ησοῦ)ς

τὸν Πέτρον· καὶ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· καὶ ἀναφέ-
ρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδί-
αν· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν + καὶ ἔλαμ-
ψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος·
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτ(οῦ)
ἐγένοντο λευκὰ ὡς
τὸ φῶς + καὶ ἰδοὺ
ὤφθησαν αὐτοῖς
Μωσῆς καὶ Ἠλίας
μετ᾽ αὐτοῦ συλλα-
λοῦντες + ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶ-
πε τῷ Ἰ(ησο)ῦ + Κ(ύρι)ε· κα-
λόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι + εἰ θέλεις ποι-
ήσωμεν ὧδε τρεῖς
σκηνάς + σοὶ μί-
αν καὶ Μωσῇ μίαν

καὶ ἠλίας +
μετ' αὐτοῦ λαλοῦν
τες. ἰδοὺ νεφέλη
φωτεινὴ ἐπεσκί
ασεν αὐτοῖς + καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης + λέγου
σα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱ
ός μου ὁ ἀγαπητὸς
ἐν ᾧ εὐδόκησα· +
αὐτοῦ ἀκούετε +
πε τοῦ α' ἡλίου:

Καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ ἔπεσ
ον ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν καὶ ἐφο
βήθησαν σφόδρα +
καὶ προσελθὼν
ὁ ἰς ἥψατο αὐτῶν
καὶ εἶπεν + ἐγέρθη
τε καὶ μὴ φοβεῖσ
θε + ἐπάραντες
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν οὐδένα εἶδον
εἰ μὴ τὸν ἰν μόνον +

καὶ καταβαινόν +
των αὐτῶν ἐκ τοῦ
ὄρους. ἐνετείλατο
αὐτοῖς ὁ ἰς + λέγων·
μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅρα
μα· ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου ἐκ νεκρῶν ἀνα
ζ̅: στῇ + Τῇ ἐπαύριον
τῆς μεταμορφώσεως.
μη: ἐκ κατὰ μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πα
ραλαμβάνει ὁ ἰς τὸν
πέτρον· καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην· καὶ ἀ
ναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄ
ρος ὑψηλὸν κατ' ἰδί
αν μόνους· καὶ μετε
μορφώθη ἔμπροσ
θεν αὐτῶν + καὶ ἔ
λαμψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος·
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένοντο στίλβοντα
λευκὰ λίαν ὡς χιὼν +
οἷα γναφεὺς ἐπὶ

τῆς γῆς· οὐ δύναται
οὕτως λευκᾶναι·
Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλί-
ας σὺν Μωσῇ· συλ-
λαλοῦντες τῷ Ἰῦ·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος λέγει τῷ Ἰῦ· ῥαββί·
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶ-
ναι· καὶ ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς· σοὶ μί-
αν· καὶ Μωσῇ μίαν· καὶ
Ἠλίᾳ μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει
τί λαλήσει· ἦσαν γὰρ
ἔκφοβοι· καὶ ἐγέ-
νετο νεφέλη ἐπισκι-
άζουσα αὐτοῖς· καὶ
ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ
ἀκούετε· καὶ ἐξά-
πινα περιβλεψά-
μενοι· οὐκέτι οὐδέ-
να εἶδον· ἀλλὰ τὸν Ἰν̄
μόνον μεθ' ἑαυτῶν·

καταβαινόντων
δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄ-
ρους· διεστείλατο αὐ-
τοῖς ἵνα μηδενὶ διη-
γήσωνται ἃ εἶδον·
εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ... ὁσίου μ-
ζομεν τοῦ πρσον·
ζήτει μηνὶ ἰανουαρίῳ κ':
η· Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁ-
μολογητοῦ Αἰμιλι-
ανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου· καὶ
τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐλευ-
θερίου καὶ Λεωνίδου· καὶ Μαρί-
νου τοῦ γέροντος· ζήτει κυριακῇ γ' τῶν ν(ηστειῶν)
θ· Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ματθίου· τοῦ
ἀντὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ προ-
δότου εἰσαχθέντος· ζήτει τῇ δ'
τῆς ιβ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου
ι· Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου·
ζήτει σαββάτῳ γ' τοῦ πάσχα·
ια· Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὔπλου· ζήτει
φεβρουαρίῳ κγ'
ιβ· Τῶν ἁγίων μαρτύρων Φωτίου

καὶ ἀνίκητ:

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:+

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς
πεπιστευκότας αὐ
τῷ ἰουδαίους+ ἔτι
μικρὸν χρόνον τὸ
φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι+
περιπατεῖτε ἕως
τὸ φῶς ἔχετε· ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς
καταλάβῃ+ καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ οὐκ οἶδε
ποῦ ὑπάγει+ ἕως τὸ
φῶς ἔχετε πιστεύε
τε εἰς τὸ φῶς ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε+
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ·
οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ·
ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαν
τά με·+ καὶ ὁ θεω
ρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν
πέμψαντά με+
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ
μον ἐλήλυθα· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐ
μὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ
μείνῃ+ καὶ ἐάν τίς μου
ἀκούσῃ τῶν ῥημά
των καὶ μὴ πιστεύσῃ·
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·+
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρί
νω τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵ
να σώσω τὸν κόσμον+
ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ
μὴ λαμβάνων τὰ
ῥήματά μου ἔχει τὸν
κρίνοντα αὐτόν+ ὁ λό
γος ὃν ἐλάλησα· ἐκεῖ
νος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ+ ὅτι
ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐ
λάλησα+ ἀλλ' ὁ πέμ
ψας με πατὴρ αὐτός
μοι ἐντολὴν δέδω
κε· τί εἴπω καὶ τί λα
λήσω+ καὶ οἶδα ὅτι
ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζω
ὴ αἰώνιός ἐστιν+

[illegible]

ξίμου καὶ τῶν ἁγίων μαρ(τύρων)
Σερ(γίου) · Στεφάνου · Παμφί(λου)
καὶ κατ' αὐτῶν · ζήτει σεπτ(εμβρίου) ς΄:
ιζ: Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μαρκέλ(λου)
καὶ τῶν ὁμολογητῶν
ἁγίων καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Μι-
χαίου · ζήτει [illegible] τοῦ [illegible]
ιη: Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου·
ζήτει τὴν ἀκολουθίαν σεπτ(εμβρίου) η΄:
ις: Ἡ ἐξ Ἐδέσης ἀνακομιδὴ
τοῦ ἁγίου μανδηλίου· καὶ εἰς ἐπί-
λευσιν τῶν Σαρακηνῶν
ἐκ τοῦ κατὰ [illegible]:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ συμπλη-
ροῦσθαι τὰς ἡμέρας
τῆς ἀναλήψεως
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· καὶ αὐτὸς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐστή-
ριξε τοῦ πορεύεσθαι
εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ· καὶ ἀπέστει-
λεν ἀγγέλους πρὸ προ-
σώπου αὐτοῦ· καὶ πο-
ρευθέντες εἰσῆλθον εἰς
πόλιν Σαμαρειτῶν, ὥσ-
τε ἑτοιμάσαι αὐτῷ·
καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐ-
τόν, ὅτι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἦν πορευόμε-
νον εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ· ἰδόν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης εἶπον· Κ(ύρι)ε,
θέλεις εἴπωμεν πῦρ
καταβῆναι ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶ-
σαι αὐτούς, ὡς καὶ
Ἠλίας ἐποίησεν;
στραφεὶς δὲ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν·
οὐκ οἴδατε ποίου πν(εύματο)ς
ἐστὲ ὑμεῖς· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου οὐκ ἦλθε ψυχὰς
ἀν(θρώπ)ων ἀπολέσαι ἀλ-
λὰ σῶσαι· καὶ ἐπο-
ρεύθησαν εἰς ἑτέραν
κώμην· ἐγένετο δὲ
πορευομένων αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ· ἐξ ἔθους
τοῖς ἀκολουθοῦσιν

αὐτῷ· Πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
γινώσκει τίς ἐστιν
ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ
τίς ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ
υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βού-
ληται ὁ υἱὸς ἀποκα-
λύψαι· καὶ στρα-
φεὶς πρὸς τοὺς μα-
θητὰς κατ' ἰδίαν
εἶπε· μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ βλέ-
ποντες ἃ βλέπετε·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ προφῆται
καὶ βασιλεῖς ἠθέ-
λησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς
βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·
Καὶ διεπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας
διδάσκων καὶ πο-
ρείαν ποιούμενος

ζή(τει) Ἰουλ(ίου) ... +
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διο-
μήδους· ζήτει τῇ ϛ' τῆς ιβ' ἑβδομάδος :
ιζ' Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μύρωνος·
Στρατονίκου καὶ Παύλου· ζήτει
τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ μακαρίου τοῦ
ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Κων(σταντίνου)
τοῦ Κοπρωνύμου μαρτυρή-
σαντος· ζήτει Μαΐου ϛ'.
ιη' Τῶν ἁγίων μαρτύρων Φλώρου
καὶ Λαύρου· ζήτει τῇ ϛ' τῆς ι' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ
ιθ' Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ
στρατηλάτου· ζήτει τῇ ϛ' τῆς [illegible]
ιβ' ἑβδομάδος :
κ' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου·
ζήτει Ὀκτωβρίῳ θ'
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου προφήτου
Σαμουήλ· ζήτει Ἰουνίου ιθ'
κα' Τῆς ἁγίας μάρτυρος Βάσσης· καὶ τῶν
τέκνων αὐτῆς· καὶ τῆς
ἁγίας μάρτυρος [illegible] τῆς ἐν Περσίδι
ἀθλησάσης· ζήτει [illegible] :
κβ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

καὶ τῶν ... μαρτύρων· καὶ ὁ ῥοὸψιμος· ζήτει τῇ γ' τοῦ πάσχα.

κγ: τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούππου· ζήτει τῇ ς' τῆς ζ' ἑβδ(ομάδος) τῶν νηστ(ειῶν):

κδ: τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου ἡ κατάπαυσις εἰς τὸ Λιψάριον ἀντὶ ἐν Σικελίᾳ νήσῳ τῆς Λιπάρι· καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ θεολόγου· ζήτει ὀκτωβρίῳ θ'.

κε: τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου· καὶ τῶν ἁγίων πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφανίου, Μηνᾶ καὶ Ἰωάννου· ζήτει σεπτεμβρίῳ β':

κς: τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· ζήτει τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ λουκ(ᾶ):

κζ: τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Λιβερίου πάπα Ῥώμης καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Κορνούτου(?)· ζήτει τῇ ζ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ λουκ(ᾶ):

κη: τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ποιμένος καὶ Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος καὶ Σάβα τοῦ ἐν Βινιθᾷ(?)· ... λοις· ζήτει τῇ ε' τῆς δ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου).

κθ: Ἡ ἀποτομὴ τοῦ προδρόμου· εἰς τὸν ὄρθρον προκείμενον ἦχος δ'· Τίμιος ἐναντίον κυρίου:

στ(ίχος): Τί ἀνταποδώσωμεν:

εὐαγγέλιον· ζήτει τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου).

εἰς τὴν λειτουργίαν· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰ(ησο)ῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη· καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ· ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστὶν ὡς εἷς τῶν προφητῶν· ἀκούσας δὲ

ὁ ἡρώδης· εἶπεν· ὅτι
ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλι-
σα ἰωάννην· οὗτος
ἐστίν· αὐτὸς ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ ἡρώδης·
ἀποστείλας ἐκράτη-
σε τὸν ἰωάννην· καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν
φυλακῇ· διὰ ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖ-
κα φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι
αὐτὴν ἐγάμησεν·
ἔλεγε γὰρ ὁ ἰωάννης
τῷ ἡρώδῃ· ὅτι οὐκ ἔ-
ξεστί σοι ἔχειν τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου· ἡ δὲ ἡρω-
διὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ·
καὶ ἤθελεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ
ἠδύνατο· ὁ γὰρ
ἡρώδης ἐφοβεῖτο
τὸν ἰωάννην· εἰδὼς

αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει
αὐτόν· καὶ ἀκούσας
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει·
καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκου-
ε· καὶ γενομένης
ἡμέρας εὐκαίρου· ὅτε
ἡρώδης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει·
τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ
καὶ τοῖς χιλιάρχοις·
καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
γαλιλαίας· καὶ εἰσελ-
θούσης τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς τῆς ἡρωδιάδος
καὶ ὀρχησαμένης· καὶ
ἀρεσάσης τῷ ἡρώ-
δῃ καὶ τοῖς συνανα-
κειμένοις· εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ κορασί-
ῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν
θέλῃς καὶ δώσω σοι·
καὶ ὤμοσεν αὐτῇ·
ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς
δώσω σοι ἕως ἡμί-

σθω τῆς βασιλείας
μου· ἡ δὲ ἐξελθοῦσα
εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί
αἰτήσομαι· ἡ δὲ εἶπεν·
τὴν κεφαλὴν ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ·
καὶ εἰσελθοῦσα εὐ-
θέως μετὰ σπουδῆς
πρὸς τὸν βασιλέα·
ἠτήσατο λέγουσα·
θέλω ἵνα μοι δῶς
ἐξ αὐτῆς· ἐπὶ πίνα-
κι τὴν κεφαλὴν ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ·
καὶ περίλυπος γενό-
μενος ὁ βασιλεὺς διὰ
τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς
συνανακειμένους·
οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν
ἀθετῆσαι· καὶ εὐ-
θέως ἀποστείλας ὁ
βασιλεὺς σπεκου-
λάτορα· ἐπέταξεν
ἐνεχθῆναι τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ·

ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπε-
κεφάλισεν αὐτὸν
ἐν τῇ φυλακῇ·
καὶ ἤνεγκεν τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι· καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ κορασίῳ·
καὶ τὸ κοράσιον ἔ-
δωκεν αὐτὴν τῇ
μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀ-
κούσαντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· ἦλθον καὶ
ἦραν τὸ πτῶμα
αὐτοῦ· καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ·
καὶ συνάγονται οἱ
ἀπόστολοι πρὸς τὸν
ἰν· καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα καὶ ὅ-
σα ἐποίησαν· καὶ
ὅσα ἐδίδαξαν·

λ: τῶν ἁγί(ων) π(ατ)ριαρχῶν
κωνσταντινουπό(λεως)· ἀλε-
ξάνδρου· ἰω(άννου)· κ(αὶ) παύλου τοῦ
νέου· κ(αὶ) φίλωνος ἐπισκόπου·
ζήτει σεπτεμβρίου β:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡ
μῶν καὶ θαυματουρ
φαντίνου. ζήτει ἡμ(έρᾳ) [illegible] α:

λς: Τὰ καταθέσια τῆς τιμί
ας ζώνης τῆς ὑπ(εραγίας) θ(εοτό)κου ἐν τοῖς
χαλκοπρατίοις. καὶ
εἰς ἐγκαίνια. ζήτει κυ(ριακῇ) ιε' λου(κᾶ)

Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα
εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λειτουργ(ίας)
Εἰς ἐγκαίνια. ζήτει ἰου(λίου) κθ:
Εἰς μνήμην φόβου σεισμοῦ.
ζήτει τῇ ε' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου).
Ἕτερον ζήτει τῇ δ' τῆς ιδ' ἑβδ(ομάδος)
ματθαίου:
Εἰς μνήμην φόβου ἐθνῶν ζήτει
τῇ ε' τῆς η' ἑβδ(ομάδος) λουκ(ᾶ).
Εἰς λιτὴν εὐχαριστήριον κατὰ
πολεμίων ζήτει τῇ δ' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) τῶν νη(στειῶν):
Ἐν λιτῇ παρακλήσεως.
ζήτει σα(ββάτῳ) ιγ' τοῦ λουκᾶ:
Εἰς ἀνομβρίαν ζήτει τῇ β'
τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου)
Κατὰ τὴν παννυχίδος.
ζήτει τῇ δ' τῆς ς' ἑβδ(ομάδος) τοῦ λου(κᾶ)

Εἰς ἀρχὴν α'. ζήτει τῇ [illegible] ματθ(αίου):
Ἕτερον. ζήτει ἡμ(έρᾳ) [illegible] ι:
Εἰς γυναῖκα κωφὴν ... ζήτει σα(ββάτῳ) ιε'
τοῦ ματθαίου:
Εἰς ἀσθενοῦντας ἐπὶ ἐλαίου·
ἀρρώστων [illegible] πρεσβυτ(έρων)
ζήτει τῇ δ' τῆς ιε' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου).
Ἕτερον εἰς ἀσθενοῦντα ζήτει ἡμ(έρᾳ) [illegible] α:
Ἕτερον. ζήτει σα(ββάτῳ) ε' τοῦ λου(κᾶ):
Εἰς ἀσθενοῦσαν γυναῖκα ζήτει [illegible] θ':
Εἰς ἐξομολογουμένους ἄνδρας τε
καὶ γυναῖκας. ζήτει τῇ ς' τῆς α' ἑβδ(ομάδος) τῶν νη(στειῶν):
Εἰς κοιμηθέντας. ζήτει τῇ δ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ πάσχα.
Ἕτερον. ζήτει τῇ ε' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ πάσχα
Ἕτερον. ζήτει τῇ δ' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ πάσχα
Ἕτερον. ζήτει τῇ ε' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ πάσχα
Εἰς ἀσώματα. ζήτει ὀκτω(βρίου) ιη:
Ἕτερον. ζήτει κυ(ριακῇ) γ' τοῦ πάσχα:
Ἕτερον. ζήτει τῇ ἐπαύριον τῆς ν':
Ἕτερον ζήτει τῇ [illegible] τὴν ν':
Ἕτερον. ζήτει κυ(ριακῇ) α' τῶν νηπιωτ(ῶν)
τῇ ια' τοῦ ὀκτω(βρίου) μηνὸς ἐπιτελεῖ
[illegible] τὴν μνήμην τῆς
ζ' συνόδου [illegible] κυ(ριακῇ) καὶ ἀναγ(νω)
[illegible] τοῦ σπόρ(ου) ζήτει

κυ … λουκᾶ:

Καὶ εἰς … κυ πρὸ τῆς ζ
τοῦ αὐτοῦ … ἀναγίνωσκε
κείμενον … ἐκκλ τὸ ἐν τοῦ
πλουσίου· κυ ι τοῦ λουκᾶ:
… ἀκί … τῶν προπατόρων·
ζήτει … ιγ τοῦ λουκᾶ:
Κυ τῶν προπατόρων. ζήτει
κυ ιη τοῦ λουκᾶ:
Εἰ τοῦ … τὰ … τῆς …
ἐκκλ … ἐν ἐκκλ … ἰω
Ἐπὶ … ζήτει ἐν τῶν
… ἰδ κθ ἡ συνήθης ἀπὸ
… κε· εἰς λιτ τοῦ καθ
… τὸ τρισάγιον …
τριβουνάλιον … ἐν ζήτει τῇ
α τῆς α ἰβ τοῦ λουκᾶ:
Ἐκ δὲ τὴν λιτὴν τῶν …
θεολόγου ἀναγίνωσκε … ζήτει
τῇ β τῆς ζ ἰβ … λουκᾶ:
Ποτὲ δὲ … τὸ τῆς … θεο:
Ἰουλ … Εἰς πρόοδον … προ
κυ τοῦ τιμ σταυροῦ· ἐν … ματ
Οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμό
νος παραλαβόντες …
τὸν ἰν εἰς τὸ πραιτώριον·

…

Πρὸ τῶν … τῶν μην
τῶν … κοσίων …
πρώην τῆς ἐν … χη
α συνόδ ἐν ζήτει …
… τὸ φῶς τοῦ κόσ
… τὴν μνήμην τῆς
α συνόδ· τῆς …
κυ ἐπὶ … τὴν μνήμην
τῶν ἐν τῇ συνόδ συνελ
θόντων ἁγίων πρώην
καὶ σιδήρου …
βους· ἐκ καὶ ἰω
Ἐπάρας ὁ ἰς τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ …
… τήρησον· ζήτει …
… ζήτει α
κι κβ: … χάρις …
ζήτει τῇ α τῆς … ιβ τῶν …
Ἐν λιτ παρακλ· ζήτει τῇ β
… καὶ …
… ἐκ κατὰ ματθ
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐ
πιορκ: ζήτει τῇ ε τῆς
ς ἰβ τοῦ ματθ:

Ἐ προν ... ἀνολ νοεμβρί(ου)
αυ... καὶ ματθ(αίου):

Προσῆλθον τῷ ἰ(ησο)ῦ οἱ φα
ρισαῖοι τε (καὶ)
σαδδουκαῖοι πει
ράζοντες ἐπηρώτ(ησαν)
αὐτὸν σημεῖον ... ζήτ(ει):

Ἐ προν ... καὶ πο...
... ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην)
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ· ζήτ(ει):
ἀσ... ζήτ(ει) μη(νὶ) ...:
Ἐ προν· ζήτ(ει) σα(ββάτῳ) ... λουκ(ᾶ)
Ἐ προν· ζήτ(ει) ὀκτω(βρίῳ) θ:
Ἐ προν ζήτ(ει) ὀκτω(βρίῳ) ιη:
Ἐ προν· ζήτ(ει) τῇ ϛ τῆς ϛ
ἑβ(δομάδος) τοῦ λουκ(ᾶ):
Εἰς προφή(τας)· ζήτ(ει) τῇ δ τῆς
ια ἑβ(δομάδος) τοῦ ματθ(αίου):
Ἐ προν ζήτ(ει) δεκ(εμβρίῳ) ιζ:
Ἐ προν ζήτ(ει) τῇ ϛ τῆς θ ἑβδ(ομάδος) λουκ(ᾶ):
Ἐ προν ζήτ(ει) ἰου(νίῳ) ιθ:
Εἰς ἱεράρχ(ας) (καὶ) ἱερομάρ(τυρας)
ζήτ(ει) σεπτ(εμβρίῳ) β: ...
Ἐ προν ζήτ(ει) σεπτ(εμβρίῳ) ...

Ἐ προν ζήτ(ει) τῇ [illegible]
τοῦ χ(ριστο)ῦ κ[illegible]
Ἐ προν ζήτ(ει) φ[illegible] κ:
Ἐ προν ζήτ(ει) τῆς [illegible]:
Ἐ προν ζήτ(ει) μη(νὶ) [illegible]
Εἰς ... ζήτ(ει) σα(ββάτῳ) γ ...
Ἐ προν· ζήτ(ει) τῇ ... ιβ ἑβδ(ομάδος) λουκ(ᾶ):
Ἐ προν· ζήτ(ει) τῇ ϛ τῆς θ ἑβ(δομάδος)
τῶν ἡμερῶν ...:
Ἐ προν· ζήτ(ει) τῇ δ τῆς γ ἑβ(δομάδος) ματθ(αίου):
Εἰς ... ζήτ(ει) τῇ ε ... ἑβδ(ομάδος) ματθ(αίου):
Ἐ προν· ζήτ(ει) τῇ ... ἑβδ(ομάδος) λουκ(ᾶ):
Ἐ προν· ζήτ(ει) μη(νὶ) ...:
Εἰς ἁγ(ίας) γυναῖκας ὁσίας
(καὶ) ἀθλ(ητρίας) ... ζήτ(ει) τῇ β τῆς
δ ἑβ(δομάδος) τοῦ λουκ(ᾶ):
Ἐ προν· ζήτ(ει) ὀκτωβρ(ίῳ) η:
Ἐ προν· ζήτ(ει) σα(ββάτῳ) ιζ τοῦ ματθ(αίου)

✝

[illegible]

[illegible] k r e [illegible]

[illegible] π [illegible]

οσ αι αι [illegible]

οσ κει [illegible]

[illegible] λο αι [illegible] βειοι ει

[illegible] εις [illegible] εις [illegible] κε [illegible]

[illegible] εις [illegible] εις [illegible] εις

[illegible] κ [illegible] ε [illegible] μειοι [illegible]

[illegible] ια ιβ [illegible]

ηυ [illegible] ια [illegible]

[illegible] ος π χ [illegible]

θη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ ἰε-
ρεμίου τοῦ προφή-
του λέγοντος· φωνὴ
ἐν ῥαμᾶ ἠκούσθη θρῆ-
νος καὶ κλαυθμὸς
καὶ ὀδυρμὸς πολύς·
ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ
τέκνα αὐτῆς καὶ
οὐκ ἤθελε παρα-
κληθῆναι ὅτι οὐκ εἰ-
σίν· Τελευ-
τήσαντος δὲ τοῦ ἡρώ-
δου· ἰδοὺ ἄγγελος κυ κα-
τ' ὄναρ φαίνεται τῷ
ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ
λέγων· ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ καὶ πορεύου
εἰς γῆν ἰσραήλ·
τεθνήκασι γὰρ οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίου· ὁ δὲ ἐγερ-
θεὶς παρέλαβε τὸ
παιδίον καὶ τὴν μητέρα

αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς
γῆν ἰσραήλ· ἀκούσας δὲ ὅ-
τι ἀρχέλαος βασιλεύ-
ει τῆς ἰουδαίας ἀν-
τὶ ἡρώδου τοῦ πρς αὐ-
τοῦ ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπελθεῖν· χρηματι-
σθεὶς δὲ κατ' ὄναρ
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς γαλιλαίας·
καὶ ἐλθὼν κατῴκη-
σεν εἰς πόλιν λεγομέ-
νην ναζαρέτ· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τῶν προφητῶν
ὅτι ναζωραῖος κλη-
θήσεται·

ἐκ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible]
λου ἀνέστη [illegible]
πολλοὶ καὶ [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
τοῖς [illegible]
[illegible]

ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος·
ἰδοὺ ὁ παῖς μου
ὃν ᾑρέτισα, ὁ ἀγαπη-
τός μου εἰς ὃν εὐδόκη-
σεν ἡ ψυχή μου·
θήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν
τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγ-
γελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐ-
δὲ κραυγάσει· οὐδὲ
ἀκούσει τις ἐν ταῖς
πλατείαις τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ· κάλα-
μον συντετριμμένον
οὐ κατεάξει, καὶ
λίνον τυφόμενον
οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκ-
βάλῃ εἰς νῖκος τὴν
κρίσιν· καὶ τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλ-
πιοῦσιν:~
κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν·
ζήτει τῇ ἐπαύριον τὸ Θεοφανείων.

χρεία δὲ ἢ οὐκ ἐκεῖνο· ὁ-
πηνίκα ἂν τύχωσιν δύο
κυριακαὶ ἐν τῷ μέσον
τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ τῶν
φώτων· ἀναγίνωσκε
καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν
καὶ ἡ πρὸ τῶν φώτων ὡσαύ-
τως καὶ τὸ σάββατον· ἡ δὲ
μὴ λάχῃ ἐν τῷ μετα-
ξὺ κυριακή· ἀναγίνωσκε τὰ
ἡ πρὸ τῶν φώτων :~
κζ΄ μηνὶ αὐτῷ κζ΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτο-
μάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου·
ζήτει κυριακῇ ιγ΄ κατὰ Ματθαῖον.
κη΄ τῶν ἁγίων δισμυρίων ϛ΄
τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ γρα-
πτοῦ· ζήτει ὁσίου ια΄ τοῦ Λουκᾶ.
κθ΄ τῶν ἁγίων νηπίων· καὶ τοῦ
ὁσίου Μαρκέλλου· ζήτει Ἰωάννου ι΄.
λ΄ τῆς ἁγίας Ἀνυσίας μεγαλομάρτυρος·
ζήτει κυριακῇ ι΄ τοῦ Λουκᾶ.
λα΄ τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαί-
ας· ζήτει κυριακῇ γ΄ τῆς νηστείας.

μηνὶ Ἰανουαρίῳ α΄

εἰς περιτομὴν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν βα-
σιλείου·

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑπέσ-
τρεψαν οἱ ποιμένες
δοξάζοντες καὶ αἰ-
νοῦντες τὸν θν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ
εἶδον καθὼς ἐλαλή-
θη πρὸς αὐτούς· καὶ ὅ-
τε αἱ ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ πε-
ριτεμεῖν τὸ παιδίον·
καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ ἰς τὸ κληθὲν
ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ
τοῦ συλληφθῆναι αὐ-
τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ· τὸ
δὲ παιδίον ηὔξανε
καὶ ἐκραταιοῦτο
πνι πληρούμενον σο-
φίας καὶ χάρις θυ
ἦν ἐπ' αὐτό· καὶ ἐ-
πορεύοντο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς ἱλημ
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα·
καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώ-
δεκα ἀναβάντων
αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυ-
μα· κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἑορτῆς καὶ τελειωσάν-
των τὰς ἡμέρας ἐν
τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς
ὑπέμεινεν ἰς ὁ παῖς
ἐν ἱλημ καὶ οὐκ ἔγνω
ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
νομίσαντες δὲ αὐτὸν
ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι
ἦλθον ἡμέρας ὁδόν·
καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν
ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ
ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ
μὴ εὑρόντες αὐτὸν
ὑπέστρεψαν εἰς ἱλημ
ζητοῦντες αὐτόν· καὶ
ἐγένετο μεθ' ἡμέρας
τρεῖς εὗρον αὐτὸν
ἐν τῷ ἱερῷ καθεζό-
μενον ἐν μέσῳ τῶν

...καὶ ἀ-
κούοντα αὐτῶν καὶ
ἐπερωτῶντα αὐτούς·
ἐξίσταντο δὲ πάντες
οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ
ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς
ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξε-
πλάγησαν καὶ πρὸς
αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπε· τέκνον τί ἐποί-
ησας ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ
ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώ-
μενοι ἐζητοῦμέν σε.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί
ὅτι ἐζητεῖτέ με·
οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν
τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶ-
ναί με. Καὶ αὐτοὶ οὐ
συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ
ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ
κατέβη μετ' αὐτῶν·
καὶ ἦλθεν εἰς Ναζα-
ρὲτ καὶ ἦν ὑποτασ-
σόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ

μήτηρ αὐτοῦ διετήρει
πάντα τὰ ῥήματα ταῦ-
τα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς. Καὶ Ἰς προ-
έκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡ-
λικίᾳ καὶ χάριτι πα-
ρὰ θῷ καὶ ἀνοις.

ε΄ περὶ τοῦ ἁγίου. ζήτει εἰς τὴν γ΄
πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν φώτων. ἐκ κατὰ Ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρω-
πος ἦν ἐκ τῶν φαρισαίων.
ζήτει τῇ ... λ΄ ... μαΐου.

δ΄ Τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου πά-
πα Ῥώμης. ζήτει ... ιε΄.

Τοῦ ἁγίου προφήτου Μαλαχίου. ζήτει
τῇ λ΄ ... ια΄ ἑβδ. τοῦ ματθ.

ε΄ Τῶν ἁγίων ο΄ ἀποστόλων. ζήτει τῇ
... ζ΄ ἑβδ. τοῦ λουκ.

Σαβ. πρὸ τῶν φώτων. ἐκ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παρ-
εγένετο Ἰωάννης ὁ
βαπτιστὴς κηρύσσων
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαί-
ας καὶ λέγων· μετανο-
εῖτε ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία

ιγ' τοῦ πρὸ φώτων ἐκ κ(ατὰ) μ(άρκον)

σιλεία τῶν οὐρανῶν· οὗ-
τος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς
ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου λέγοντος· φω-
νὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν κ(υρίο)υ· εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβους αὐ-
τοῦ· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάν-
νης εἶχε τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου· καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ
τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρί-
δες καὶ μέλι ἄγριον· τό-
τε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα
καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαί-
α· καὶ πᾶσα ἡ περί-
χωρος τοῦ Ἰορδάνου·
καὶ ἐβαπτίζοντο
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐ-
τοῦ ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν:

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ
υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ· ὡς γέγρα-
πται ἐν τοῖς προφή-
ταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ-
λω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου· ὃς κα-
τασκευάσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν σου·
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν κ(υρίο)υ· εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· ἐγένετο Ἰωά-
ννης βαπτίζων ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων
βάπτισμα μετανοί-
ας εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν· καὶ ἐξεπορεύ-
ετο πρὸς αὐτὸν πᾶ-
σα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ
Ἱεροσολυμῖται· καὶ
ἐβαπτίζοντο πάν-
τες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ πο-
ταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐ-
ξομολογούμενοι τὰ-

ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ
δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυ-
μένος τρίχας καμήλου
καὶ ζώνην δερματί-
νην περὶ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀ-
κρίδας καὶ μέλι ἄγριον·
καὶ ἐκήρυξεν λέγων·
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός
μου ὀπίσω μου· οὗ οὐ-
κ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας
λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐ-
τοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτι-
σα ὑμᾶς ἐν ὕδατι.
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑ-
μᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ:-

Εἰς τὰ παραλ(ειπόμενα) τῶν φώτων.

Ἐκ κατὰ Λουκᾶ.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδε-
κάτῳ τῆς ἡγεμονί-
ας Τιβερίου Καίσα-
ρος· ἡγεμονεύοντος
Ποντίου Πιλάτου
τῆς Ἰουδαίας· καὶ τε-
τραρχοῦντος τῆς Γα-
λιλαίας Ἡρῴδου· Φι-
λίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰτουραίας καὶ Τρα-
χωνίτιδος χώρας·
καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβι-
ληνῆς τετραρχοῦν-
τος· ἐπὶ ἀρχιερέως
Ἄννα καὶ Καϊάφα·
Ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ
Ἰωάννην τὸν Ζαχα-
ρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον τοῦ
Ἰορδάνου· κηρύσσων
βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ
λόγων Ἠσαΐου τοῦ προ-
φήτου λέγοντος· Φω-
νὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ· ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·

πᾶσα φάραγξ πλη-
ρωθήσε-
ται· καὶ πᾶν ὄρος καὶ
βουνὸς ταπεινωθή-
σεται· καὶ ἔσται τὰ
σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν
καὶ αἱ τραχεῖαι
εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ
ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· ἔλε-
γεν οὖν τοῖς ἐκπορευ-
ομένοις ὄχλοις βα-
πτισθῆναι ὑπ' αὐ-
τοῦ· γεννήματα
ἐχιδνῶν τίς ὑπέ-
δειξεν ὑμῖν φυγεῖν
ἀπὸ τῆς μελλούσης
ὀργῆς; ποιήσατε
οὖν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας· καὶ
μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἔ-
χομεν τὸν Ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεί-
ραι τέκνα τῷ Ἀβρα-
άμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξί-
νη πρὸς τὴν ῥίζαν
τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν κα-
λὸν ἐκκόπτεται καὶ
εἰς τὸ πῦρ βάλλεται.
καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
οἱ ὄχλοι λέγοντες· τί
οὖν ποιήσωμεν; ἀπο-
κριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς·
ὁ ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ ἔ-
χοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώ-
ματα ὁμοίως ποιεί-
τω. ἦλθον δὲ καὶ τε-
λῶναι βαπτισθῆναι
καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· διδάσκαλε τί
ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς· μη-
δὲν πλέον παρὰ
τὸ διατεταγμένον ὑμῖν

προσευχόμενον (?) ... ἐπηρώτων δὲ
αὐτὸν καὶ στρατευό-
μενοι λέγοντες·
καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν·
καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· μηδένα δια-
σείσητε μηδὲ συκο-
φαντήσητε· καὶ ἀρ-
κεῖσθε τοῖς ὀψωνί-
οις ὑμῶν· προσδο-
κῶντος δὲ τοῦ λαοῦ
καὶ διαλογιζομένων
πάντων ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν περὶ
τοῦ Ἰωάννου· μήπο-
τε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός·
ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάν-
νης ἅπασι λέγων· ἐγὼ
μὲν ὕδατι βαπτίζω
ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ
ὁ ἰσχυρότερός μου,
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς

βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγί-
ῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ
πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ διακαθα-
ριεῖ τὴν ἅλωνα αὐ-
τοῦ· καὶ συνάξει τὸν
σῖτον εἰς τὴν ἀπο-
θήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ
ἄχυρον κατακαύσει
πυρὶ ἀσβέστῳ· πολλὰ
μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν εὐηγ-
γελίζετο τὸν λαόν·

εἰς ὄρ(θρον) ... ἦχ(ος) ...

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων·

στι(χος) Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ·

εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζα-
ρὲτ τῆς Γαλιλαίας
βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰω-
άννου εἰς τὸν Ἰορδά-
νην· καὶ εὐθέως ἀνα-
βαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδα-
τος εἶδε σχιζομένους

τοὺς οὐνοὺς καὶ τὸ
πνα ὡσεὶ περιστερὰν
καταβαῖνον ἐπ' αὐ-
τόν· καὶ φωνὴ ἐγέ-
νετο ἐκ τῶν οὐνῶν·
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητός· ἐν σοὶ εὐδόκησα.

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πα-
ραγίνεται ὁ Ἰς ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ
τὸν Ἰορδάνην πρὸς
τὸν Ἰωάννην τοῦ
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
τοῦ. ὁ δὲ Ἰωάννης
διεκώλυεν αὐτὸν
λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔ-
χω ὑπὸ σοῦ βαπτι-
σθῆναι, καὶ σὺ ἔρ-
χῃ πρός με; ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Ἰς εἶπε πρὸς
αὐτόν· ἄφες ἄρτι·
οὕτως γὰρ πρέπον
ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι
πᾶσαν δικαιοσύνην.

τότε ἀφίησιν αὐτόν.
καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰς
ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνε-
ῴχθησαν αὐτῷ
οἱ οὐνοί· καὶ εἶδε τὸ
πνα τοῦ θυ καταβαῖ-
νον ὡσεὶ περιστε-
ρὰν καὶ ἐρχόμενον
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
φωνὴ ἐκ τῶν οὐνῶν
λέγουσα· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς
ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Εἰς σύναξιν τοῦ Προδρόμου.

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βλέ-
πει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰν ἐρχό-
μενον πρὸς αὐτὸν
καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ θυ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου·
οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ
εἶπον· ὀπίσω μου ἔρ-
χεται ἀνὴρ ὃς ἔμπρο-

προσθέν μου γέγονεν
ὅτι πρῶτός μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ
τῷ ἰηλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι
βαπτίζων. καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ ἰωάννης λέγων
ὅτι τεθέαμαι τὸ πνα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι
ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνα
καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων
ἐν πνι ἁγίῳ. κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θυ.

ἐκ κα' ματ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήχθη ὁ ἰς εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνς
πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα
ὕστερον ἐπείνασε. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ,
εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε·
γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται
ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θυ. τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ ἵστη

σιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἔφη αὐτῷ ὁ ι(ησοῦ)ς πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου. πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάντα σοι δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ι(ησοῦ)ς· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου προσκυνήσεις· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

εἰς κα ματ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ ι(ησοῦ)ς ὅτι ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν ναζαρὲτ ἐλθὼν κατῴκησεν· εἰς καπερναοὺμ τὴν παραθαλάσσιαν ἐν ὁρίοις ζαβουλὼν καὶ νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ ζαβουλὼν καὶ γῆ νεφθαλεὶμ ὁδὸν θαλάσσης

πέραν τοῦ Ἰορδάνου
Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν +
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει. εἶδεν φῶς
μέγα· καὶ τοῖς καθη-
μένοις ἐν χώρᾳ καὶ
σκιᾷ θανάτου φῶς
ἀνέτειλεν αὐτοῖς +
ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ
[illegible] κηρύσσειν καὶ λέ-
γειν [illegible] μετανοεῖτε· ἤγ-
γικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
τῶν οὐρανῶν·

η Τῇ αὐτῇ [illegible] λίου [illegible] καὶ
[illegible] τῆς ἁγί-
ας [illegible] ζήτει [illegible] ἑβδ.

θ Τῇ αὐτῇ ἁγίου [illegible] Πολυεύκτου.
ζήτει τῇ ε' τῆς ιε' ἑβδ. Λουκᾶ.

ι Τῇ αὐτῇ [illegible] Γρηγορίου [illegible] Νύσσης.
ζήτει [illegible] τὴν ν'.

ια Τῇ αὐτῇ [illegible] ζήτει
τῇ β' τῆς ιε' ἑβδ. τοῦ [illegible]

ιβ Τῇ αὐτῇ [illegible] Θεοδοσίου τοῦ
κοινοβιάρχου. ζήτει [illegible]

ιγ Τῇ αὐτῇ [illegible]

ιε Τῇ αὐτῇ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβί-
του καὶ Παύλου τοῦ Θηβαί-
ου· ζήτει τῇ γ' μετὰ τὴν ν'.

ις Τῇ προσκυνήσει τῆς τι-
μίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου Πέ-
τρου· ζήτει [illegible] ν'.

ιζ Τῇ αὐτῇ [illegible] Ἀντωνίου.

ιη Τῇ αὐτῇ [illegible] Ἀθανασίου
καὶ Κυρίλλου· ζήτει [illegible] β'.

ιθ Τῇ αὐτῇ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτί-
ου καὶ Θεοδοσίου. [illegible]

κ Τῇ αὐτῇ [illegible] Εὐθυμίου.
τῇ ε' τῆς [illegible] ἑβδ. τοῦ Ματ[θαίου]

κα Τῇ αὐτῇ Μαξίμου τοῦ ὁμολογ[ητοῦ]
[illegible] τοῦ ἁγίου Νε-
οφύτου· ζήτει [illegible] ἑβδ. Ματθαίου.

κβ Τῇ αὐτῇ ἁγίου [illegible] τοῦ
[illegible] τοῦ Πέρ-
σου [illegible]

κγ Τῇ αὐτῇ [illegible] μένη
κυρ[illegible] ἑβδ. Ματθαίου.

κδ Τῇ αὐτῇ Ξένης. ζήτει [illegible] ἑβδ. [illegible]

κε Τῇ αὐτῇ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγο-
ρίου τοῦ θεολόγου. ζήτει
τῇ γ' μετὰ τὴν ν'.

κϛ Τ(ῇ) ε(ὐτῇ) Ξενοφῶν· ζήτει τ(ῇ) λ'.
κζ Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγί-
ου Ἰω(άννου) τ(οῦ) Χρυσοστόμου· ζήτει ιγ'.
κη Τ(οῦ) ὁσίου Ἐφραὶμ· ζήτει ϛ'.
κθ Ἡ ἀνακομιδὴ τ(οῦ) λειψάνου τοῦ ἁγί-
ου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου·
ζήτει τῇ ϛ' τοῦ ιγ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ Λουκ(ᾶ).
λ Τ(οῦ) ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου· ζήτει ια'.
λα Τ(ῶν) ἁγίων θαυματουργῶν ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰω(άννου)· ζήτει Νοεμ(βρίου) α'.

Μηνὶ Φευρουαρίῳ α'. ἀρ(χὴ)
Τ(οῦ) ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος· ζήτει
τ(ῇ) ι' τοῦ Λουκ(ᾶ).
β Ἡ ὑπαπαντὴ τ(οῦ) κ(υρίο)υ ἡμῶν
Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστο)ῦ· εἰς ὄρθρον [illegible]
Ἐγνώρισας [illegible] ἐν
[illegible]
εὐαγγέλιον [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible]
[illegible] ὄνομα [illegible]
καὶ δόξ[illegible]
[illegible] εἰς λειτουργ(ίαν).
ἐκ [illegible] Λουκ(ᾶ).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνήγα-

γον οἱ γονεῖς τὸν παι-
δίον Ἰ(ησοῦ)ν εἰς Ἱεροσόλυμα
παραστῆσαι τῷ κ(υρί)ῳ κα-
θὼς γέγραπται ἐν νό-
μῳ κ(υρίο)υ ὅτι πᾶν ἄρσεν δι-
ανοῖγον μήτραν ἅγιον
τῷ κ(υρί)ῳ κληθήσεται· καὶ
τοῦ δοῦναι θυσίαν κα-
τὰ τὸ εἰρημένον ἐν νό-
μῳ κ(υρίο)υ ζεῦγος τρυγό-
νων ἢ δύο νοσσοὺς πε-
ριστερῶν [illegible]
Καὶ ἰδοὺ ἄ(νθρωπ)ος ἦν ἐν Ἱ(ερουσα)λήμ,
ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ
ὁ ἄ(νθρωπ)ος οὗτος δίκαιος
καὶ εὐλαβής, προσ-
δεχόμενος παράκλησιν τοῦ
Ἰ(σρα)ὴλ καὶ πν(εῦμ)α ἦν ἅγιον ἐ-
π' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ
κεχρηματισμένον ὑπὸ
τοῦ πν(εύματο)ς τοῦ ἁγίου μὴ
ἰδεῖν θάνατον
πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χ(ριστὸ)ν κ(υρίο)υ.
καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πν(εύματ)ι
εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ [illegible]

εισαγαγειν τους γονεις
το παιδιον ιν του ποι
ησαι αυτους κατα το
ειθισμενον του νομου
περι αυτου + αυτος εδε
ξατο αυτον εις τας αγ
καλας αυτου και ευλο
γησε τον θν και ειπε +
Νυν απολυεις τον δου
λον σου δεσποτα κα
τα το ρημα σου εν ει
ρηνη οτι ειδον οι οφ
θαλμοι μου το σωτηριον
σου · ο ητοιμασας κα
τα προσωπον παντων
των λαων + φως
εις αποκαλυψιν ε
θνων · και δοξαν λα
ου σου ιηλ + Και ην ι
ωσηφ και η μηρ αυτου
θαυμαζοντες επι τοις
λαλουμενοις περι αυ
του και ευλογησεν αυ
τους συμεων και ει
πε προς μαριαμ την

μρα αυτου + ιδου ουτος
κειται · εις πτωσιν και
αναστασιν πολλων
εν τω ιηλ + και εις ση
μειον αντιλεγομενον +
Και σου δε αυτης την ψυ
χην διελευσεται ρομ
φαια οπως αν απο
καλυφθωσιν εκ πολ
λων καρδιων διαλο
γισμοι και ην αννα
προφητις · θυγατηρ
φανουηλ εκ φυλης
ασηρ αυτη προβεβη
κυια εν ημεραις πολ
λαις ζησασα ετη μετα
ανδρος επτα απ
ο της παρθενιας αυ
της + και αυτη χηρα
ως ετων ογδοηκοντα
τεσσαρων η ουκ α
φιστατο απο του ιε
ρου νηστειαις και δε
ησεσι λατρευουσα
νυκτα και ημεραν +

καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθω-
μολογεῖτο τῷ κ(υρί)ω καὶ
ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶ-
σι τοῖς προσδεχομέ-
νοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα
τὰ κατὰ τὸν νόμον
κ(υρίο)υ, ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν
πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ.
Τὸ δὲ παιδίον
ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦ-
το πν(εύματ)ι πληρούμε-
νον σοφίας· καὶ χάρις
θ(εο)ῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

γ΄ Τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ θεοδόχου
ζήτει τῷ Σεπτεμβρίῳ.

δ΄ Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πη-
λουσιώτου· ζή(τει) τ(ῇ) βʹ ἑβδ(ομάδι).

ε΄ Τῆς ἁγίας Ἀγάθης· ζή(τει)
τῇ ιζ΄ τοῦ μαρτ(ίου).

ς΄ Τοῦ ἁγίου Βουκόλου ἐπισκ(όπου)
Σμύρνης· ζή(τει)

ζ΄ Τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἐπισκ(όπου)
Λαμψάκου· ζή(τει) σεπτ(εμβρίου) β΄.

η΄ Τοῦ ἁγίου προφ(ήτου) Ζαχαρίου
... τῇ ις΄· ζή(τει) ... ἑβδ(ομάδι)

θ΄ Τοῦ ἁγίου Νικηφόρου· ζή(τει)

ι΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) Χαραλάμ-
που· ζή(τει) ... ἑβδ(ομάδι)

ια΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) Βλασίου· ζή(τει)
... ἑβδ(ομάδι) ...

ιβ΄ Τοῦ ἁγίου Μελετίου ἀρχιεπισκόπου
Ἀντιοχείας· ζή(τει) ... τῶν ἱκων
... ζή(τει) ...

ιγ΄ Τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ· ζή(τει) ... κ΄.

ιδ΄ Τοῦ ὁσίου Αὐξεντίου· ζή(τει) ...

ιε΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ὀνησίμου·

Ἐκ (τοῦ) κ(ατὰ) Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρ-
νας ἐν μέσῳ λύκων·
μὴ βαστάζετε βαλ-
λάντιον, μὴ πήραν,
μηδὲ ὑποδήματα·
καὶ μηδένα κατὰ
τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε·
εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρ(χησθε)

χεσθε· πρῶτον λέγετε·
εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. ιζ
καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰ-
ρήνης, ἐπαναπαύσεται
ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη
[illegible] ιη
[illegible]
[illegible] οἰκίαν ιθ
[illegible]
[illegible] κ
[illegible] θεοῦ
[illegible] κα
[illegible] κβ
[illegible] κγ
[illegible]

τὴν ὑπομονήν· ζήτει τῇ ιβ' ἑβδομάδι.

ιζ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος·
ζήτει τῇ ς' τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τῆς ἁγίας μαρτυρος
Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ
ιη ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου·
ζήτει τῇ ιζ' τοῦ Ματθαίου.
ιθ Τῶν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος πάπα
Ῥώμης· σφραγὶς ἀνοιγομένη [illegible]
κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον [illegible]
κ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Θε-
οδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης· ζήτει τῇ α' τοῦ Ματθαίου.
κα Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν [illegible] νου τοῦ
ζήτει [illegible] ς'.
Τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας·
καὶ τοῦ ὁσίου Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμ-
βόλοις· ζήτει ιγ' τοῦ ὄρθρου.
κβ Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων λει-
ψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων
τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίοις· ζήτει [illegible]
κγ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου
ἐπισκόπου Σμύρνης.
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου
Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς
τὴν γῆν ἀποθάνῃ,
αὐτὸς μόνος μένει· ἐ-
ὰν δὲ ἀποθάνῃ, πο-
λὺν καρπὸν φέρει.
ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυ-
λάξει αὐτήν. ἐὰν
ἐμοί τις διακονῇ, ἐ-
μοὶ ἀκολουθείτω·
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ,
ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ
ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν
τις ἐμοὶ διακονῇ,
τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς·
ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
ἐστι· περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε,

ἵνα μὴ σκοτία ὑ-
μᾶς καταλάβῃ· καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν
ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ
φῶς ἔχετε, πιστεύ-
ετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε.
κα Ἡ [illegible]
[illegible]
Εἰ [illegible]
[illegible]
Εἰς [illegible]
[illegible]
κε Τ [illegible]
[illegible]
κς Τ [illegible]
[illegible]
[illegible]
κζ Τ [illegible]
[illegible]
κη Τ [illegible]
[illegible]
κθ Τ [illegible]
[illegible]

μηνὶ μαρτίῳ α' [illegible]

μάρτυρος Εὐδοκίας [illegible]

β ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδότου

ἐπισκόπου Κυρηνείας. ζήτει

[illegible] ἐν [illegible]

γ ἁγίων μαρτύρων Εὐτροπίου

Κλεονίκου καὶ Βασιλί-

σκου [illegible]

δ ἁγίων μαρτύρων Παύλου καὶ

Ἰουλιανῆς [illegible]

ζήτει [illegible]

ε ἁγίου μάρτυρος Κόνωνος [illegible]

[illegible] Ἱεροσολύμων

ζήτει [illegible]

ς ἁγίων μβ' [illegible]

[illegible]

ζ ἁγίων [illegible] ἐν Χερσῶνι

ζήτει [illegible]

η ἁγίου [illegible] ἐπι-

σκόπου Νικομηδείας [illegible]

θ ἁγίων [illegible]

[illegible]

ι ἁγίου [illegible]

[illegible]

[illegible]

ια ἁγίου Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου

Ἱεροσολύμων. ζήτει [illegible]

ιβ τοῦ ὁσίου Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ [illegible]

ιγ ἁγίου Σαβίνου [illegible]

ζήτει [illegible] Ἰουλίου.

ιδ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου

τοῦ ἐν Πύδνῃ. ζήτει [illegible]

ιε ἁγίου Ἰωάννου τοῦ [illegible] Ῥουφινια-

νὲς καὶ τοῦ [illegible]

τοῦ [illegible]. ζήτει [illegible]

ιζ ἁγίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ Ἀλεξίου.

[illegible] ἀνάστασις Λαζάρου.

ζήτει [illegible] Κ.

ιη ἁγίου Κυρίλλου ἐπισκόπου

Ἱεροσολύμων. ζήτει [illegible]

ιθ ἁγίου μάρτυρος Χρυσάνθου καὶ

Δαρίας. ζήτει [illegible]

κ ἁγίων [illegible] ἀναιρε-

θέντων ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σάβ-

βα. ζήτει [illegible]

κα τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου Ἰακώβου [illegible]

[illegible] Ἀρτέμονος.

ζήτει [illegible]

κβ ἁγίου [illegible] ἐπισκόπου [illegible]

κγ τοῦ ὁσίου Νίκωνος [illegible]

[illegible]

[illegible] Τῇ αὐτῇ ἱερομάρτυρος ἀρτέμονος·

[illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] Θεὸν [illegible]

[illegible]

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐ[illegible]

[illegible] Ἀνατολεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ[illegible]

εὐαγγ. Ἀναστᾶσα μα
ριὰμ ἐπορεύθη εἰς ὀρινήν.

[illegible]

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
συνέλαβεν ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ ζαχαρίου
καὶ περιέκρυβεν ἑαυ
τὴν μῆνας πέντε
λέγουσα ὅτι οὕτως
μοι πεποίηκεν ὁ κύριος
ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖ
δεν ἀφελεῖν τὸ ὄ
νειδός μου ἐν ἀνθρώποις.
ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκ
τῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγε
λος γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ
θεοῦ εἰς πόλιν τῆς γα
λιλαίας ᾗ ὄνομα
ναζαρέτ, πρὸς παρ
θένον μεμνηστευμέ
νην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα
ἰωσὴφ ἐξ οἴκου δαυΐδ,
καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρ
θένου μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν
ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν
εἶπε· χαῖρε κεχαριτω
μένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ· εὐ
λογημένη σὺ ἐν γυναι
ξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα διε
ταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ
αὐτοῦ καὶ διελογίζε
το ποταπὸς εἴη ὁ
ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ
εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ·
μὴ φοβοῦ μαριάμ· εὗ
ρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ
θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ
ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱ
όν, καὶ καλέσεις τὸ ὄ
νομα αὐτοῦ ἰησοῦν. οὗτος
ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψί
στου κληθήσεται καὶ

δώσει αὐτῷ κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς τὸν
θρόνον Δα(υῒ)δ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐ-
τοῦ· καὶ βασιλεύσει
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ
εἰς τοὺς αἰῶνας· εἶ-
πε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται
μοι τοῦτο· ἐπεὶ ἄν-
δρα οὐ γινώσκω· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· [illegible] πν(εῦμ)α ἅ-
γιον ἐπελεύσεται ἐπὶ
σέ· καὶ δύναμις
ὑ[illegible] ἐπισκιάσει σοι·
διὸ καὶ τὸ γεννώμενον
ἅγιον κληθήσεται υ(ἱὸ)ς
θ(εο)ῦ· καὶ [illegible] Ἐλισάβετ
ἡ συγγενής σου· καὶ
αὐτὴ [illegible] υἱ-
ὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ
οὗτος [illegible] ἕκτος ἐστὶν
αὐτῇ τῇ καλουμένῃ
στείρᾳ· [illegible] ε
τ…σει παρὰ τῷ θ(ε)ῷ πᾶν
ῥῆμα· εἶπε δὲ Μαρι-

ἀμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κ(υρίο)υ·
γένοιτό μοι κατὰ τὸ
ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος·

κϛ Τ… πρ… τὸν …Γαβριήλ·
ζή(τει) ὀκτωβρί(ου) ιη'.

κζ Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ματρώνης· ζ(ήτει) ὀκ(τωβρίου) ια'.
κη Τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος· ζή(τει) δε(κεμβρίου) ϛ'.
κθ Τοῦ ὁσίου πρεσβ(υτέρου) … ἱεροσολύμ(ων).
λ Τοῦ ὁσίου πρεσβ(υτέρου) Ἰω(άννου) τοῦ συγγραφ(έως)
τοῦ κλήμακ(ος)· ζή(τει) ἰαν(ουαρίου) κ'.
λα Τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) Μενάνδρου· νε-
οφύτου· ζή(τει) … ιβ …

Μηνὶ ἀπριλίῳ. α' …

μαρίας τῆς αἰγυπτίας· ζή(τει) ὀκ(τωβρίου) η'.
β Τοῦ ὁσίου πρεσβ(υτέρου) … θαυματουρ-
γοῦ … ζή(τει) ν(οεμβρίου) α'.
γ Τοῦ ὁσίου πρεσβ(υτέρου) … τοῦ
… ζή(τει) ἰαν(ουαρίου) κ'.
δ Τοῦ ὁσίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μα-
λαιῷ· ζή(τει) … γ' … νης.
ε Τῶν ἁγίων … Εὐτυχίου ἀρχιεπι-
σκόπου … ζή(τει) σεπ(τεμβρίου) …
ϛ Τῆς ἁγίας … Εἰρήνης … Χιωνίας.

ζη ⊙ ... τοῦ λεγ...

ζ̄ Τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡρωδίωνος
ἀγάβου· ῥούφου· ἀσυγκρίτου
ζη ⊙ ζ̄ τοῦ λου.

η̄ Τῷ ⊙ πρὸ ... πατρὸς ἡμῶν εὐτυ-
χίου ... ἐπισκόπου· τοῦ ἁγίου ... εὐ-
τυχίου· ζη ⊙ ι̅ τοῦ λου.

θ̄ Τοῦ ἁγίου ... συν
... ζη ... ε̄ εβ ...

ι̅ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ...
ζη οἱ γ̄.

ια Τῷ ⊙ πρὸ ... βασιλείου ἐ-
πισκόπου παρείου· ...
... ζη ...

ιβ Τῶν ἁγίων ... κρήσκεντος
καὶ θεοδοσ... ζη ... π κ.

ιγ Τῶν ἁγίων ἀπο... ἀριστάρχου
πουδ... προφήμου.
ζη. οἱ ... η

ιδ Τῶν ἁγίων ... λου· λεο-
νίδου· νικομ... ου· ...
συνδυ. ζη ιγ ... τοῦ ...

ιε Τοῦ ἁγίου ἀκακίου ἐπισκόπου μη-
λιτηνῆς· ζη ... μετ ... ν.

ις Τῷ ⊙ πρὸ ... κοσμᾶ καλχηδόνος
... ... β̄

ιζ Τῷ ⊙ πρὸ ... τοῦ ...
λαυρίτου· ζη ι ... κ.

ιη Τοῦ ἁγίου θεοδώρου τοῦ ἐν
πέργῃ ... ... φυλῖδος.
ζη ... γ ... ε εβ ...

ιθ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ... ... ίου· ι̅.

κ̄ Τῷ ⊙ πρὸ ... θεοδώρου τοῦ
τριχινᾶ ... γ ... ...

κα Τῷ ⊙ πρὸ ... ... θεοδο-
σίου ... ... ιγ.

κγ Τοῦ ἁγίου [illegible] ... ζη
⊙ [illegible]

κδ Τοῦ ἁγίου [illegible] ...
... [illegible] ...

κε Τοῦ ἁγίου [illegible]
... μάρκου [illegible]

κς Τοῦ ἁγίου [illegible] ...
... [illegible] ...

κζ Τοῦ ἁγίου [illegible]
⊙ [illegible]

κη Τῶν ἁγίων [illegible] ... ς
... [illegible] ... κε

κθ Τῶν ἁγίων [illegible] ...
τοῦ ἁγίου [illegible] ...
ζη ... οἱ [illegible] ...

Μηνὶ μαΐῳ α΄

τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου·

ζήτει ἰανουαρίῳ κθ΄

β΄ Τῇ [illegible] ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας· ζήτει σεπ(τεμβρίου) [illegible]

η΄ Τοῦ ἁγίου [illegible] καὶ [illegible]ρας·
ζήτει [illegible] κϛ΄

[illegible] αὐτῇ ἡμέρᾳ [illegible] σεβα-
στ[illegible] [illegible]

ιά Τῶν [illegible] Εἰρήνης τοῦ ἁ-
γίου [illegible]
λοιπὸν ζήτει [illegible] ιβ εὐ[illegible]

ε΄ Τῇ αὐτῇ [illegible] πα-
ρ[illegible] [illegible] τοῦ μα[illegible]

Τῇ [illegible] καὶ [illegible] Ἰωβ·
ζήτει [illegible] εὐ[illegible] μα[illegible]

Μηνὶ [illegible]
[illegible] ϛ΄
ἁγίου [illegible] ζήτει [illegible]

Τῇ αὐτῇ [illegible] καὶ εὐαγγελισ-
[illegible] τοῦ [illegible]

ἐκ [illegible] Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ [illegible] εἱ-
στήκεισαν παρὰ τῷ

σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ· καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ μαρία ἡ
τοῦ κλωπᾶ· καὶ μα-
ρία ἡ μαγδαληνή· Ἰησοῦς
οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ
τὸν μαθητὴν παρεσ-
τῶτα ὃν ἠγάπα λέ-
γει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι
ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα λέ-
γει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ
μήτηρ σου· καὶ ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας ἔλα-
βεν αὐτὴν ὁ μαθη-
τὴς εἰς τὰ ἴδια
αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ μαθη-
τὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ
τούτων καὶ γράψας
ταῦτα· καὶ οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρ-
τυρία αὐτοῦ· ἔστιν δὲ
καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐ-
ποίησεν ὁ Ἰησοῦς· ἅτινα ἐὰν
γράφηται καθ' ἕν· οὐ-
δὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν

κόσμον χωρῆσαι τὰ
γραφόμενα βιβλία. ἀμήν.
μηνὶ [illegible] τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου. ζήτει
τῇ ε΄ τῆς [illegible] ἑβδ. τοῦ Ματθ.
θ Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠσαΐου. ζήτει τῇ δ΄ τῆς
ἑβδομάδος τοῦ Ἰω.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου
Χριστοφόρου. ζήτει [illegible]
ι Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ ζη-
λωτοῦ. ζήτει ὀκτ. [illegible]
ια Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωκίου καὶ
Παχωμίου. ζήτει [illegible]
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. τὸ γενέθλιον
τῆς πόλεως. τοῦτο ἀναγινώ-
σκεται [illegible]
[illegible] κα΄ Ἰω.
Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· καθὼς ἠ-
γάπησέ με ὁ πατήρ [illegible].
ὅτι [illegible] τὸν
[illegible] ὁ [illegible]
[illegible] ὑμῖν. ζήτει εἰς [illegible]
ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ
ὑποστρεφόμενος [illegible]

ἀναγινώσκεται τοῦτο. ιγ΄ Ἰω.
Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς. ἐάν τις ἀγαπᾷ
με, τὸν λόγον μου
τηρήσει [illegible]
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδω-
μι ὑμῖν. ζήτει εἰς [illegible]
τὸ αὐτὸ καὶ τῇ κυριακῇ.
ιβ Τῶν ἐν ἁγίοις [illegible] Γερμανοῦ
[illegible] καὶ Ἐ-
πιφανίου [illegible]
ιγ Τῆς ἁγίας [illegible]
ιδ Τοῦ ἁγίου [illegible]
ιε Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ις Τοῦ ὁσίου [illegible]
[illegible]
ιζ Τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible] ἐπὶ Σολομῶντος [illegible]
ιη Τῶν ἁγίων [illegible]
[illegible]
ιθ Τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible]
κ Τοῦ ἁγίου [illegible]

τῇ α' ἑβ(δομάδι) τοῦ ἰω(άν)νης ζήτει. λ̅

Τῶν ἐν ἁγίοις βασιλέων [illegible] λα

κων(σταντίνου) καὶ ἑλένης ζήτει ιγ' [illegible]

κβ Τ(οῦ) [illegible] ἐπισκ(όπου) [illegible]

ζήτει [illegible]

κγ Τ(οῦ) [illegible] τοῦ ἐν [illegible]

[illegible] ζήτει [illegible]

κδ Ἡ [illegible] β̅

[illegible]

[illegible] γ̅

κε Τ [illegible]

[illegible] δ̅

[illegible]

[illegible] ε̅

[illegible] ϛ̅

[illegible] η̅

[illegible]

[illegible] ι̅

Τ(οῦ) ἁγίου ἰσαακίου [illegible]

Τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) ἑρμείου· ζήτει [illegible]

ϛ' τ(ῆς) α' ἑβ(δομάδος) τοῦ ἰω(άν)νης.

μηνὶ ἰουνίῳ. α̅.

τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) ἰουστίνου. ϛ' [illegible]

συναξ(ις) [illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible] ἐπισκ(όπου)

κων(σταντινουπόλεως) [illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible] νοῦ. ϛ'

τ(ῆς) συνάξ(εως) [illegible] ζήτει τοῦ [illegible]

Τοῦ ἐν ἁγίοις π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν μητρο-

φάνους ἀρχιεπισκ(όπου) κων(σταντινουπόλεως)

[illegible] ζήτει [illegible]

Τοῦ ἐν ἁγίοις π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν [illegible]

π(ατ)ριάρχ(ου) ἀντιο(χείας). ζήτει [illegible]

Τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) δωροθέου.

ζήτει [illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible] θεοδώρου

στρατηλάτου [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ζήτει

Τοῦ ἁγίου [illegible]

ζήτει [illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible] ἐπισκ(όπου) [illegible]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ [illegible] ἁγίου ἀλε-
ξάνδρου καὶ ἀντωνίνας.
ζήτει τῇ α τῆς ε ἑβδομάδος [illegible]
ιβ Τῇ αὐτῇ ... βαρθολομαίου
καὶ βαρνάβα· ζήτει [illegible]
ιβ Τῇ ... ὀνουφρίου
ζήτει [illegible]
ιγ Τῇ αὐτῇ [illegible] ζήτει
[illegible]
ιδ Τῇ αὐτῇ [illegible] ιου.
ζήτει [illegible] τοῦ [illegible]
ιε Τῇ αὐτῇ [illegible]
λουκᾶ. ζήτει [illegible]
ιϛ Τῇ αὐτῇ καὶ [illegible] τοῦ
τύχωνος. ζήτει [illegible]
ιζ Τῇ αὐτῇ ... μανουὴλ. σαβὲλ
καὶ ἰσμαὴλ [illegible]
ιη Τῇ αὐτῇ [illegible] ου. [illegible]
[illegible]
ιθ Τῇ αὐτῇ [illegible]
[illegible]

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
πάρας ὁ ἰησοῦς τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς

τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἔλεγε· μακάριοι οἱ
πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν. μακάριοι οἱ πει-
νῶντες νῦν· ὅτι χορ-
τασθήσεσθε. μακάρι-
οι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι
γελάσετε. μακάριοί
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
φήταις [illegible]
πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
[illegible]

ται· τιμήσει ... πατὴρ ... κλη-
... ὑμῖν ... ὑμῖν
οἱ ... μου
ὅτι ... ται ... ου
... ὑμῖν μοι ... λόγον ...
ὅτι ... ται καὶ
... ται τὸν ... ὁ πα-
καὶ λόγος εἶπεν ... ὑμᾶς
πάντα ... μοι καὶ
... γὰρ ... οἱ ...
ποῖος ... προφῆται
οἱ πρ... ἀλλ᾽
ὑμῖν λέγω ... κου-
... μακάριοι οἱ ὀ-
φθαλμοὶ οἱ βλέπον-
τες ... βλέπετε· ζ'
οὐκ εἶδον καὶ ἀκοῦ-
σαι ἃ ἀκούετε καὶ
οὐκ ἤκουσαν· οὐδεὶς
δὲ λύχνον ἅψας εἰς
κρυπτὴν τίθησιν·
οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδι-
ον ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνί-
αν· ἵνα οἱ εἰσπορευό-
μενοι τὸ φέγγος βλέπωσι·

ιε Τ(οῦ) ἁγίου Ἰούδα ἐν ... τοῦ· ς' ...
τοῦ ἱερομ(άρτυρος) ... ἐπισκόπου Πατά-
ρων. ζή(τει) ... τοῦ ... πάσ(χα).
κα Τ(οῦ) ... ιου ... τοῦ· προφήτου· ὁ θε-
οφίλου· ζήτει ς' ... ἑβδ(ομάδος) ...
κβ Τ(οῦ) ... πατρὸς ἡμῶν ... Εὐσε-
βίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων. ζή(τει) ς'
κγ Τ(ῆς) ἁγίας μάρτυρος Ἀγριππίνης· ζή(τει)
τῇ β' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ματθ(αίου).
κδ Εἰς γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου)
τοῦ προδρόμου. ... εἰς ὄρ(θρον)
... ἐκεῖ ἐζήτησα ... τελῶν
καὶ ... τῶν ... μας ... λυ
... ννης ... κε τοῦ ... καὶ
πᾶς ... πρὸ ... σελ...
εὐαγγ. ζήτει ... ἑβδ(ομάδος) ...
εἰς λει(τουργίαν) ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπε-
χείρησαν ἀνατάξα-
σθαι διήγησιν περὶ
τῶν πεπληροφο-
ρημένων ἐν ἡμῖν πραγμά-
των καθὼς παρέ-
δοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς αὐτόπται· καὶ

ὑπηρέται γενόμενοι
τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοί
παρηκολουθηκότι
ἄνωθεν πᾶσιν
ἀκριβῶς καθεξῆς
ἵνα ἐπιγνῷς
σοι γράψαι κράτιστε
θεόφιλε· περὶ ὧν
κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν·
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ
ραις Ἡρῴδου τοῦ βα
σιλέως τῆς Ἰουδαίας·
ἱερεύς τις ὀνόματι
Ζαχαρίας ἐξ ἐφημε
ρίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυ
νὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυ
γατέρων Ἀαρών·
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς
Ἐλισάβετ· ἦσαν δὲ
δίκαιοι ἀμφότεροι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πο
ρευόμενοι ἐν πά
σαις ταῖς ἐντολαῖς
καὶ δικαιώμασι τοῦ
κυρίου ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ

ἦν αὐτοῖς τέκνον·
καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ
στεῖρα· καὶ ἀμφό
τεροι προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
ἦσαν· Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν
ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημε
ρίας αὐτοῦ ἔναντι
τοῦ θεοῦ· κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἱερατείας ἔλα
χε τοῦ θυμιᾶσαι· εἰ
σελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν τὸ
πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάμα
τος· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγ
γελος κυρίου ἑστὼς ἐκ δε
ξιῶν τοῦ θυσιαστηρί
ου τοῦ θυμιάματος·
καὶ ἐταράχθη Ζαχα
ρίας ἰδών· καὶ φόβος
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν·
εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν

ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ ζα
χαρία· διότι εἰσηκού
σθη ἡ δέησίς σου· καὶ
ἡ γυνή σου ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι· καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἰωάννην· καὶ ἔ
σται χαρά σοι καὶ ἀγαλ
λίασις· καὶ πολλοὶ
ἐπὶ [illegible] αὐτοῦ
χα[illegible]
[illegible]ιον
[illegible]ση
[illegible]
[illegible]
τα[illegible]κοιλίας
μ[illegible]ου· καὶ πολ
λ[illegible]ισραὴλ ἐ
πι[illegible]ἐπὶ κν̄ τὸν
θν̄ [illegible]· καὶ αὐ
τὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
πνῑ καὶ [illegible] ἠλι
οὺ· [illegible] καρδί
ας πρ[illegible]

καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρο
νήσει δικαίων· ἑτοι
μάσαι κῶ λαὸν κα
τασκευασμένον· καὶ
εἶπε ζαχαρίας πρὸς
τὸν ἄγγελον· κατὰ τί
γνώσομαι τοῦτο· ἐ
γὼ [illegible] πρεσβύ
της [illegible] ἡ γυνή μου
προβ[illegible]ῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῆς·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ
γελος εἶπεν αὐτῷ· ἐ
γώ εἰμι γαβριὴλ ὁ πα
ρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ
θῦ· καὶ ἀπεστάλην λα
λῆσαι πρὸς σὲ καὶ
εὐαγγελίσασθαί σοι
ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔ
σει σιωπῶν καὶ μὴ
δυνάμενος λαλῆσαι·
ἄχρι ἧς ἡμέρας γένη
ται ταῦτα· ἀνθ' ὧν
οὐκ [illegible]σας τοῖς
λό[illegible]οἵτινες·

πληρωθήσονται εἰς
τὸν καιρὸν αὐτῶν +
Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδο-
κῶν τὸν Ζαχαρίαν
καὶ ἐθαύμαζον ἐν
τῷ χρονίζειν αὐτὸν
ἐν τῷ ναῷ· ἐξελθὼν
δὲ οὐκ [illegible]
μις [illegible] καὶ ἐ-
πέγνωσαν [illegible] ὀπτα-
σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
διανεύων αὐτοῖς·
καὶ διέμενεν κωφός +
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλή-
σθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ + μετὰ δὲ
ταύτας τὰς ἡμέρας·
Συνέλαβεν Ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πε-
ριέκρυβεν αὐτὴν
μῆνας πέντε λέγου-
σα ὅτι οὕτως [illegible] μοι

ὀρθρ. γ΄
καιρῶ
εἰς

πεποίηκεν ὁ κς ἐν ἡ-
μέραις αἷς ἐπεῖδεν
ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός
μου ἐν ἀνοις τε τε
Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλή-
σθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν
υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ
περίοικοι καὶ οἱ συγ-
γε[illegible]εμε-
γ[illegible]λε
σ[illegible]
κ[illegible]
κα[illegible]
δον[illegible]
[illegible]
δίον· καὶ [illegible]
[illegible]μα
τ[illegible]ου πρὸς [illegible] Ζα-
χαρίαν + καὶ [illegible]
[illegible] μήτηρ αὐ-
τοῦ εἶπεν οὐχί ἀλλὰ
κλ[illegible]
[illegible]

ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς
καλεῖται τῷ ὀνόματι
τούτῳ· ἐνένευον
δὲ τῷ πρῖ αὐτοῦ τὸ τί
ἂν θέλει καλεῖσθαι
αὐτόν· καὶ αἰτήσας
πινακίδιον ἔγραψε
λέγων· ἰωάννης ἐστὶ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ
ἐθαύμασαν πάντες·
ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα
αὐτοῦ παραχρῆμα
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ·
καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θν̄· καὶ ἐγένετο
ἐπὶ πάντας φόβος
τοὺς περιοικοῦντας
αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ὀρεινῇ τῆς ἰουδαίας
διελαλεῖτο πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα· +
καὶ ἔθεντο πάντες
οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες·
τί ἄρα τὸ παιδίον

τοῦτο ἔσται· καὶ
χεὶρ κῡ ἦν μετ' αὐτοῦ· +
καὶ ζαχαρίας ὁ πηρ̄
αὐτοῦ ἐπλήσθη πνς̄
ἁγίου· καὶ προεφήτευ
σε λέγων· εὐλογητὸς
κς̄ ὁ θς̄ τοῦ ἰηλ̄· ὅτι ἐ
πεσκέψατο καὶ ἐ
ποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ
σὺ παιδίον προφή
της ὑψίστου κληθή
σῃ· προπορεύσῃ γὰρ
πρὸ προσώπου κῡ ἑ
τοιμάσαι ὁδοὺς αὐ
τοῦ· τὸ δὲ παιδίον
ηὔξανε καὶ ἐκραται
οῦτο πνῑ· καὶ ἦν
ἐν τοῖς ἐρήμοις ἕως ἡ
μέρας ἀναδείξεως
αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰηλ̄·
κε Τῇ αὐτῇ [illegible] τῆς ἁγίας φεβρωνίας·
ζη̄ [illegible] μαρτ·
κς Τῇ [illegible]
τῇ [illegible]

κζ Τῇ [illegible] τῶν τοῦ
ξενοδό[illegible]
κη Μνήμη [illegible] τῶν [illegible]
τῶν [illegible]
κύρου [illegible]
κθ Τῇ [illegible] κορυφαίων ἀπ(οστόλων)
Πέτρου καὶ Παύλου
εἰς ὄρθρον εὐαγγέλιον [illegible]
εἰς λειτ(ουργίαν) [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλ-
θὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὰ μέρη
Καισαρείας τῆς Φι-
λίππου ἠρώτα τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ λέ-
γων· τίνα με λέγου-
σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου; οἱ δὲ εἶ-
πον· οἱ μὲν Ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ
Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ
Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν
προφητῶν. λέγει αὐ-
τοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; +
ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων [illegible]

[illegible] αὐτῷ πρὸς αὐτὸν +
σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ
τοῦ ζῶντος + καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τῷ + μακάριος εἶ Σί-
μων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ
ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ
πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς +
κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι
σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰ-
κοδομήσω μου τὴν ἐκ-
κλησίαν καὶ πύλαι
ᾅδου οὐ κατισχύσου-
σιν αὐτῆς. καὶ δώσω
σοι τὰς κλεῖς τῆς βα-
σιλείας τῶν οὐρανῶν +
καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ
τῆς γῆς, ἔσται δεδε-
μένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς +
καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ
τῆς γῆς, ἔσται λελυ-
μένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Τῇ [illegible]

μηνὶ ἰουλίῳ [illegible] α

ἁγίων [illegible] ἀνάργυρων ι

[illegible] ζη α

Τῇ [illegible] ια

[illegible] ὑπεραγίας

[illegible] ιβ

ἀνάστασις [illegible]

[illegible] ιγ

Τῶν ἁγίων [illegible] ιδ

[illegible]

[illegible] ιε

Τὸ [illegible]

[illegible] ιϛ

[illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible] ιζ

[illegible]

[illegible] ιη

Τοῦ ἁγίου [illegible]

[illegible]

[illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible]

[illegible] ιθ

[illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible]

ταυρο[illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible]

[illegible] ζη [illegible]

Τῆς ἁγίας [illegible]

ρους ζη [illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible] προκλου [illegible]

[illegible]

Τῆς ἁγίας [illegible]

Τῆς ἁγίας [illegible] ζη

Τοῦ ἁγίου [illegible]

Τῶν ἁγίων [illegible] κυρικου [illegible]

[illegible] ζη [illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible]

[illegible]

Τῆς ἁγίας [illegible] ζη

[illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible]

[illegible]

[illegible]

Τὸ [illegible]

[illegible]

Τοῦ ἁγίου [illegible]

[illegible]

Τὸ [illegible]

[illegible] τοῦ ιυ̅

οἱ [illegible] του

λέγοντες [illegible] ὅτι οἱ γραφ[illegible]

μαρτυρεῖς λέγουσιν ὁ

τὴν ἠλίαν [illegible] ἐλ[illegible] κβ

[illegible] τὸ δὲ τέ αὐ

[illegible] ἐριθείας ἐπιμένον αὐ κγ

τοῖς τὴν [illegible] ἐν [illegible]

[illegible]

[illegible] ἠσει [illegible] κδ

[illegible] ὑμῖν +

ὅτι ἠλίας [illegible] θ̅ς̅ κε

καὶ οὐκ ἐπεί [illegible] σαμ

αὐτοῦ [illegible] οιν κς

σαμ ἐ[illegible] ὁ σαυ[illegible]

θέλης [illegible] οὐ [illegible]

[illegible] τοῦ ἀμοῦ κζ

[illegible] +

ἀμ[illegible] φορεόμ[illegible] κη

[illegible] μὲν τῇ [illegible]

λι[illegible]

τοῖς [illegible] ἐτοῦ κθ

τοῦ ἀμοῦ [illegible] δο

[illegible] εἰς χεῖρ[illegible] λ

[illegible]

αὐτὸν [illegible]

ἡμέρ[illegible]

Τ ἀπὸ τοῦ [illegible] ἰεζεκιὴλ

ζη ἰανουαρί[illegible]

κβ Τ ἀπὸ τοῦ ἱερολ[illegible] φωνῆ ζη

α ἀπὸ τοῦ λουκᾶ

κγ Τ [illegible]

θεοφι[illegible]

ζη [illegible] λεκτ[illegible]

κδ Τ ἀπ[illegible] χριστὸν ζη

α [illegible]

κε Η καὶ [illegible]

τῆς [illegible] θεοῦ [illegible]

κς Τ [illegible]

[illegible]

[illegible]

κζ Τ ἀπ[illegible]

[illegible]

κη Τ ἀπ[illegible]

νης [illegible]

[illegible] ζη [illegible]

κθ Τ ἀπ[illegible]

[illegible] ζη [illegible]

λ Τ ἀπ[illegible]

[illegible] τοῦ ζ [illegible]

[illegible]

λα Τῶν δικαίων Εὐδοκίμου.
ζήτει τῇ λ΄ τοῦ ἰουλίου.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· εἰς πρόοδον
καὶ προσκύνησιν τοῦ τι-
μίου σταυροῦ· ζήτει ἐν ἀρχῇ
τῶν ἁγίων παθῶν.

Μηνὶ αὐγούστῳ· α΄
τῶν μακκαβαίων.
ζήτει τῇ α΄ τῆς γ΄ ἑβδομάδος.
β Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ
ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου
στεφάνου· ζήτει εἰς τὴν ... τοῦ
ἰαννουαρίου· τῶν ἁγίων ζή-
τει τῶν ἐννέα φ΄· ζήτει
τῇ γ΄ τῆς ιβ΄ ἑβδομάδος.
γ Τῶν ... ἰσαακίου δαλμα-
τοῦ καὶ φαύστου· ζήτει ... [illegible]
δ Τῶν ... εὐδοκίας· ζήτει ... [illegible]
ε Τοῦ ἁγίου εὐσιγνίου· καὶ
ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ... [illegible]
ς Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς ὄρ...
Θαβὼρ καὶ ... [illegible]
στη Μακάριος ... [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πα-
ραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
Πέτρον καὶ Ἰωάν-
νην καὶ Ἰάκωβον
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ προσεύ-
χεσθαι αὐτόν· τὸ εἶ-
δος τοῦ προσώπου
αὐτοῦ ἕτερον· καὶ ὁ
ἱματισμὸς αὐτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ·
οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς
καὶ Ἠλίας· οἱ ὀφθέν-
τες ἐν δόξῃ· ἔλε-
γον τὴν ἔξοδον αὐ-
τοῦ· ἣν ἔμελλε πλη-
ροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ·
ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ ἦσαν βεβαρη-
μένοι ὕπνῳ· διαγρη-
γορήσαντες δὲ εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ

καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς
συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ διαχω-
ρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐ-
τοῦ· εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα κα-
λόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς· μίαν
σοί· καὶ μίαν Μωσῇ·
καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰ-
δὼς τί λέγει· ταῦτα
δὲ αὐτοῦ λέγοντος
ἐγένετο νεφέλη
καὶ ἐπεσκίασεν αὐ-
τούς· ἐφοβήθησαν
δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν
ἐκείνους εἰς τὴν
νεφέλην· καὶ φωνὴ
ἐγένετο ἐκ τῆς νε-
φέλης λέγουσα· οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός· ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα· αὐτοῦ ἀκού-
ετε· καὶ ἐν τῷ γενέ-
σθαι τὴν φωνὴν
εὑρέθη ὁ Ἰς μόνος·
αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν
ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις οὐδὲν ὧν
ἑωράκασιν· τέλος.

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
παραλαμβάνει
ὁ Ἰς τὸν Πέτρον καὶ Ἰ-
άκωβον καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· καὶ ἀναφέ-
ρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν·
καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἔλαμψε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥ-
λιος· τὰ δὲ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐγένετο
λευκὰ ὡς τὸ φῶς·
ἰδοὺ ὤφθησαν αὐ-
τοῖς Μωϋσῆς καὶ

ἠλίας μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
εἶπεν τῷ ἰῦ· κε καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶ-
ναι· κε καλόν ἐστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ
θέλεις ποιήσωμεν
ὧδε τρεῖς σκηνάς·
σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ
μίαν· καὶ μίαν ἠλίᾳ·
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος·
ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ
ἐπεσκίασεν αὐτούς·
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα· αὐτοῦ ἀκού-
ετε· καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσω-
πον αὐτῶν καὶ ἐ-
φοβήθησαν σφόδρα·
καὶ προσελθὼν ὁ ἰς

ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶ-
πεν· ἐγέρθητε καὶ
μὴ φοβεῖσθε· ἐπάραν-
τες δὲ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα
εἶδον εἰ μὴ τὸν
ἰν μόνον· καὶ κατα-
βαινόντων αὐτῶν
ἐκ τοῦ ὄρους ἐνετεί-
λατο αὐτοῖς ὁ ἰς λέγων·
μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅ-
ραμα· ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῇ·

Η τοῦ πρεσβ(υτέρου) καὶ ὁμολογ(ητοῦ)
αἰμιλιανοῦ ἐπισκ(όπου) κυζίκου
ζήτει ιγ' [illegible] μηνὸς
τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) ματθία, ζήτει [illegible]
Ι τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) εὐπλου [illegible]
ΙΑ τοῦ ὁμολογ(ητοῦ) μαξίμου [illegible]
ΙΒ τοῦ ἁγίου [illegible] μάρκελλου [illegible]
[illegible]
ζήτει [illegible] τοῦ λουκ(ᾶ)
ΙΓ τοῦ ἁγίου [illegible] χ[illegible]ίου
ζήτει [illegible]

ιε Ἡ κο[illegible] πνεύματι ας
ἀκοῦν εἰς ὀρ[illegible].
Μὴ ἠνέχθησαν [illegible] τοῦ ὄντα[illegible]
χ´ στ Ἄκουσον αὐτὰ περὶ ἰ[illegible].
ζῆν ἀκολουθ[illegible]ον· σεπ[illegible]
ιϛ Ἡ ἐξέλευσις [illegible] ἀκολ[illegible]
τοῦ [illegible]ου [illegible] τηλίου·
καὶ εἰς ἐπέλευσιν τῶν
βαρβάρων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
γένετο ἐν τῷ συμπλη-
ροῦσθαι τὰς ἡμέρας
τῆς ἀναλήψεως
τοῦ Ἰυ καὶ αὐτὸς
τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐστήριξε τοῦ
πορεύεσθαι εἰς Ἱ-
λὴμ καὶ ἀπέστει-
λεν ἀγγέλους πρὸ
προσώπου αὐτοῦ·
πορευθέντες εἰσῆλ-
θον εἰς πόλιν Σα-
μαρειτῶν ὥστε ἑ-
τοιμάσαι αὐτῷ·

οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν +
ὅτι τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἦν πορευόμενον
εἰς Ἱλήμ. ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάν-
νης εἶπον· Κε θέλεις
εἴπωμεν πῦρ κατα-
βῆναι ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ
καὶ ἀναλῶσαι αὐ-
τούς, ὡς καὶ Ἠλίας
ἐποίησε· στραφεὶς δὲ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς·
καὶ εἶπεν· οὐκ οἴδα-
τε οἵου πνς ἐστὲ
ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀν-
ων ἀπολέσαι· ἀλ-
λὰ σῶσαι. καὶ ἐπορεύ-
θησαν εἰς ἑτέραν
κώμην. ἐγένετο δὲ
πορευομένων αὐ-
τῶν ἐν τῇ ὁδῷ. εἶ-
πέ τις [illegible]ολουθου
σοι [illegible] μοι

παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
πρς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει
τίς ἐστιν
ὁ υἱὸς· εἰ μὴ ὁ πὴρ· καὶ τίς ἐστιν
ὁ πὴρ· εἰ μὴ
ὁ υἱὸς· καὶ ᾧ ἂν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκα
λύψαι· καὶ στραφεὶς
πρὸς τοὺς μαθητὰς
κατ' ἰδίαν εἶπε· μα
κάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ
οἱ βλέποντες ἃ βλέ
πετε· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι πολλοὶ προφῆται
καὶ βασιλεῖς ἠθέλη
σαν εἰδεῖν ἃ ὑμεῖς
βλέπετε καὶ οὐκ εἶ
δον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ
ἀκούετε καὶ οὐκ ἤ
κουσαν [illegible] πορ[illegible]
[illegible] εἰς κ(αὶ)
κ[illegible] κ(αὶ)
πορεύεσθαι αὐτοὺς
[illegible] εἰς [illegible]λημ :-
[illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] ζή(τει) [illegible] ἑβ(δομάδος) [illegible]
ιζ τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) Μύρωνος καὶ
Στρατονίκης· [illegible] ζή(τει)
τῇ [illegible] ιβ ἑβ(δομάδος) τοῦ Λ(ουκᾶ)·
ιη τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) Φλώρου καὶ Λαύρου·
ζή(τει) τῇ ς τῆς ζ ἑβ(δομάδος) τοῦ Λ(ουκᾶ)·
ιθ τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου·
ζή(τει) τῇ ς τῆς α ἑβ(δομάδος) τῶν νηστειῶν·
κ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Θαδδαίου·
ζή(τει)· ὀκτωβ(ρίου) [illegible]
κα τῆς ἁγίας Βάσσης καὶ τῶν τέκνων αὐ
τῆς· ζή(τει) [illegible] τοῦ μηνὸς·
κβ τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) Ἀγαθονίκου· [illegible]
κγ τοῦ ἁγίου Λούππου· ζή(τει) τῇ ς
τῆς α ἑβ(δομάδος) τῶν νηστειῶν·
κδ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Βαρθολομαίου·
ζή(τει)· ὀκ(τωβρίου) [illegible]
κε τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Τίτου· ζή(τει) [illegible]
κς τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας· ζή(τει) τῇ γ
τῆς ιβ ἑβ(δομάδος) τοῦ Λουκ(ᾶ)·
κζ τῶν ἁγίων [illegible] Λιβερί
ου πάπα Ῥώμης· [illegible] τοῦ [illegible] κορ
δούβη· ζή(τει) τῇ ς τῆς β ἑβ(δομάδος) τοῦ Λ(ουκᾶ)·
κη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Ποιμένος καὶ

[illegible]

ζ' ... ἑβδ. ματ.

κθ Ἡ ἀποτομὴ τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ προδρόμου· ἑσπέρ(ας)

... ἦχ(ος) β' ...

... ὁ θάνατος.

Τί ἀνταποδώσωμεν ...

εὐαγγ. ζ' ... ἑβδ.

τὸν ματθ. ... ἐκ λκ.

ἐκ μάρκ(ου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰ(ησο)ῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ· ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν· ὡς εἷς τῶν προφητῶν· ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα

δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ
συνετήρει αὐτόν· καὶ
ἀκούσας αὐτοῦ πολ
λὰ ἐποίει· καὶ ἡδέ
ως αὐτοῦ ἤκουεν· καὶ
γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου· ὅτε ἡρώ
δης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐ
ποίει τοῖς μεγιστᾶ
σιν αὐτοῦ καὶ τοῖς
χιλιάρχοις καὶ τοῖς
πρώτοις τῆς γαλι
λαίας· καὶ εἰσελθού
σης τῆς θυγατρὸς
τῆς ἡρωδιάδος καὶ
ὀρχησαμένης καὶ
ἀρεσάσης τῷ ἡρώ
δῃ καὶ τοῖς συνανα
κειμένοις· εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ κορα
σίῳ· αἴτησόν με ὃ
ἐὰν θέλῃς καὶ δώ
σω σοι· καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ ὅτι ὃ ἐὰν

με αἰτήσῃς δώσω σοι
ἕως ἡμίσους τῆς
βασιλείας μου· ἡ
δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν
τῇ μητρὶ αὐτῆς τί αἰ
τήσομαι· ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν ἰωάν
νου τοῦ βαπτιστοῦ·
Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέ
ως μετὰ σπουδῆς πρὸς
τὸν βασιλέα ᾐτήσα
το λέγουσα θέλω
ἵνα μοι δῷς ἐξαυ
τῆς ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν ἰωάν
νου τοῦ βαπτιστοῦ·
καὶ περίλυπος γενό
μενος ὁ βασιλεὺς διὰ
τοὺς ὅρκους καὶ
τοὺς συνανακει
μένους οὐκ ἠθέλη
σεν αὐτὴν ἀθετῆ
σαι· καὶ εὐθέως ἀ
ποστείλας ὁ βασιλεὺς
σπεκουλάτορα ἐ

[illegible] ἐνεχθῆναι
[illegible] αὐτοῦ +
ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπο
κεφάλισεν αὐτὸν
ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ
ἤνεγκεν τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἐπὶ πί
νακι· καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ κορασίῳ +
καὶ τὸ κοράσιον ἔ
δωκεν αὐτὴν τῇ
μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀ
κούσαντες οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἦλθον ϛ
ἦραν τὸ πτῶμα αὐ
τοῦ καὶ ἔθηκαν αὐ
τὸ ἐν μνημείῳ + καὶ
συνάγονται οἱ ἀπό
στολοι πρὸς τὸν ἰν̄
καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα· ὅ
σα ἐποίησαν καὶ
ὅσα ἐδίδαξαν·
Τ(ῇ) α(ὐτῇ)· τῶν πριαρχῶν κων
π(όλεως) ἀλεξάνδρου ἰω(άννου)

ϛ παύλου τοῦ νέου· ζή(τει) [illegible]
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τοῦ ὁσίου πρεσ
μ καὶ θαυματουργοῦ
φαντίνου· ζή(τει) νο(εμβρίου) [illegible]
λα' Τὰ καταθέσια τῆς τι
μίας ζώνης· τῆς ὑπεραγί
ας θεοτόκου· ἐν τοῖς χαλ
κοπρατείοις· ζή(τει) ἀκο
λουθ(ίαν) σεπτ(εμβρίου) η'

+ εὐαγγέλια διάφορα ἀναγινω
σκόμενα· εἰς διαφό
ρους μνήμας καὶ παν
νυχίδας· πρῶτον εἰς ἐκ
κλησίας [illegible]
Εἰς ἐπισκόπους [illegible]
ζή(τει) [illegible]
Εἰς μνήμην [illegible]
ζή(τει) [illegible]
Εἰς μνήμην [illegible]
ζή(τει) [illegible]
Εἰς [illegible] εὐχαριστήριος κα
[illegible]
ζή(τει) [illegible]
Ἐν [illegible]
ζή(τει) [illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἐκ [illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἠκούσατε ὅ-
τι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαί-
οις· οὐκ ἐπιορκήσεις·
ἀποδώσεις δὲ τῷ κ(υρί)ῳ
τοὺς ὅρκους σου· ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὀ-
μόσαι ὅλως· μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι θρό-
νος ἐστὶ τοῦ θ(εο)ῦ· μήτε
ἐν τῇ γῇ ὅτι ὑποπό-
διόν ἐστι τῶν ποδῶν
[illegible] ἱερο-
σ[illegible]λυμα ὅτι πόλις
[illegible] τοῦ μεγάλου
[illegible] μήτε ἐν
[illegible] σου ὀμόσ-
[illegible] μίαν
[illegible] λευκὴν
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]

περισσ[illegible]ον
[illegible]ν.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρή-
θη· ὀφθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόν-
τα ἀντὶ ὀδόντος· ἐ-
γὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ
ἀν[illegible] τῷ πο-
νηρῷ [illegible]σε
ῥ[illegible]
δεξιὰν σιαγόνα, στρέ-
ψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην· καὶ τῷ θέλον-
τί σοι [illegible] καὶ
τὸν χι[illegible]
[illegible] καὶ
[illegible]
ὅστις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] θέλοντα
ἀπὸ σοῦ [illegible]
μὴ ἀποστραφῇς. ἠκού-
σατε ὅτι ἐρρήθη·

271

εις [illegible]

αλ [illegible]

απ [illegible]

απ [illegible] μετ [illegible]

απ [illegible]

[illegible]

Δως κε ευχε ο θε [illegible]

ημων δεσποτης [illegible] ει [illegible]

[illegible] τε μονογενης [illegible] υπερ

εν λογου δεσποτης [illegible]

[illegible] αχουσι και [illegible]

[illegible]

Εἰς ... [illegible]

ἀλλ(ο) ... [illegible]

ἀπ(ο) ... [illegible]

ἀπ(ο) ... με ... [illegible]

ἀπ(ο) ... [illegible]

[illegible]

+ Δέσποτα Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εὸ)ς

ἡμῶν δέξαι πρεσβείαν

... δεομένης σου ὑπὲρ

ἐνδόξου δεσποίνης

ἡμῶν ... καὶ ἀειπαρθένου

[illegible] ... πρεσβειῶν

[illegible] ... ἁγίων

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] πρεσ[illegible]

[illegible]

[illegible] τὸν

[illegible]